

මජ්ඣිමනිකායෙ

මජ්ඣිමපණ්ණාසපාළි

1. ගභපතිවග්ගො

1. කන්දරකසුත්තං

1. එවං මෙ සුතං - එකං සමයං භගවා වම්පායං විහරති ගඟ්ගරාය පොක්ඛරණියා තීරෙ මහතා භික්ඛුසඤ්ජන සද්ධිං. අප්ථං බො පෙස්සො **[පෙස්සො (ක.)]** ච හත්ථාරොහපුත්තො කන්දරකො ච පරිබ්බාජකො යෙන භගවා තෙනුපසඤ්ජනං; උපසඤ්ජනං භගවන්තං පෙස්සො හත්ථාරොහපුත්තො භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. කන්දරකො පන පරිබ්බාජකො භගවතා සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං **[සාරාණීයං (සි. සා. කං පි.)]** විනිසාරෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං යිතො බො කන්දරකො පරිබ්බාජකො තුණ්හිභුතං තුණ්හිභුතං භික්ඛුසඤ්ජනං අනුච්චොකෙත්වා භගවන්තං එතදවොච - “අච්ඡරියං, හො ගොතම, අඛිභුතං, හො ගොතම, යාවඤ්චිදං හොතා ගොතමෙන සම්මා භික්ඛුසඤ්ජනො පටිපාදිතො! යෙපි තෙ, හො ගොතම, අභෙසුං අතීතමද්ධානං අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා තෙපි භගවන්තො එතපරමංයෙව සම්මා භික්ඛුසඤ්ජනං පටිපාදෙසුං - සෙය්‍යාපාපි එතරහි හොතා ගොතමෙන සම්මා භික්ඛුසඤ්ජනො පටිපාදිතො. යෙපි තෙ, හො ගොතම, භවිස්සන්ති අනාගතමද්ධානං අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා තෙපි භගවන්තො එතපරමංයෙව සම්මා භික්ඛුසඤ්ජනං පටිපාදෙස්සන්ති - සෙය්‍යාපාපි එතරහි හොතා ගොතමෙන සම්මා භික්ඛුසඤ්ජනො පටිපාදිතො”ති.

2. “එවමෙනං, කන්දරක, එවමෙනං, කන්දරක. යෙපි තෙ, කන්දරක, අභෙසුං අතීතමද්ධානං අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා තෙපි භගවන්තො එතපරමංයෙව සම්මා භික්ඛුසඤ්ජනං පටිපාදෙසුං - සෙය්‍යාපාපි එතරහි මයා සම්මා භික්ඛුසඤ්ජනො පටිපාදිතො. යෙපි තෙ, කන්දරක, භවිස්සන්ති අනාගතමද්ධානං අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා තෙපි භගවන්තො එතපරමංයෙව සම්මා භික්ඛුසඤ්ජනං පටිපාදෙස්සන්ති - සෙය්‍යාපාපි එතරහි මයා සම්මා භික්ඛුසඤ්ජනො පටිපාදිතො.

“සන්ති හි, කන්දරක, භික්ඛු ඉමස්මිං භික්ඛුසඤ්ජනෙ අරහන්තො ඛිණ්ණාසවා වුසිතවන්තො කතකරණියා ඔභිතභාරා අනුප්පත්තසද්දත්ථා පරික්ඛිණ්ණභවසංයොජනා සම්මෙදඤ්ඤා විමුත්තා. සන්ති හි, කන්දරක, භික්ඛු ඉමස්මිං භික්ඛුසඤ්ජනෙ සෙක්ඛා සන්තතසිලා සන්තතචුත්තිතො නිපකා නිපකචුත්තිතො; තෙ චතුසු **[නිපකචුත්තිතො චතුසු (සි.)]** සතිපට්ඨානෙසු සුප්පතිට්ඨිතවිත්තා **[සුප්පතිට්ඨිතවිත්තා (සි. පි. ක.)]** විහරන්ති. කතමෙසු චතුසු? ඉධ, කන්දරක, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සි විහරති ආනාපි සම්පජානො සතිමා, විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං; වෙදනාසු වෙදනානුපස්සි විහරති ආනාපි සම්පජානො සතිමා, විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං; චිත්තෙ චිත්තානුපස්සි විහරති ආනාපි සම්පජානො සතිමා, විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං; ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති ආනාපි සම්පජානො සතිමා, විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං”න්ති.

3. එවං චුත්තෙ, පෙස්සො හත්ථාරොහපුත්තො භගවන්තං එතදවොච - “අච්ඡරියං, හන්තෙ, අඛිභුතං, හන්තෙ! යාච සුපඤ්ඤත්තා විමෙ, හන්තෙ, භගවතා වත්තාරො සතිපට්ඨානා සත්තානං විසුද්ධියා සොකපරිදෙව්‍යානං **[සොකපරිදෙව්‍යානං (සි. පි.)]** සමතික්කමාය දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථභිගමාය ඤායස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය. මයම්පි හි, හන්තෙ, ගිහී ඔදාතවසනා කාලෙත කාලං ඉමෙසු චතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුප්පතිට්ඨිතවිත්තා විහරාම. ඉධ මයං, හන්තෙ, කායෙ කායානුපස්සිතො විහරාම ආනාපිතො සම්පජානා සතිමන්තො, විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං; වෙදනාසු වෙදනානුපස්සිතො විහරාම ආනාපිතො සම්පජානා සතිමන්තො, විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං; චිත්තෙ චිත්තානුපස්සිතො විහරාම ආනාපිතො සම්පජානා සතිමන්තො, විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං; ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සිතො විහරාම ආනාපිතො සම්පජානා සතිමන්තො, විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං. අච්ඡරියං, හන්තෙ, අඛිභුතං, හන්තෙ! යාවඤ්චිදං, හන්තෙ, භගවා එවං මනුස්සගහනෙ එවං මනුස්සකසංචෙ එවං මනුස්සසායෙය්‍යෙ වත්තමානෙ සත්තානං හිතාහිතං ජානාති. ගහනඤ්ඤෙතං, හන්තෙ, යදිදං මනුස්සා; උත්තානකඤ්ඤෙතං, හන්තෙ, යදිදං පසවො. අභඤ්ඤි, හන්තෙ, පහොමි හත්ථිදම්මං සාරෙතං. යාවතකෙන අන්තරෙන වම්පං ගතාගතං කරිස්සති සබ්බානි තානි සායෙය්‍යානි කුට්ඨෙය්‍යානි වඬිකෙය්‍යානි ජම්භෙය්‍යානි පාතුකරිස්සති. අම්භාකං පන, හන්තෙ, දාසානි වා පෙස්සානි වා කම්මකරානි වා අඤ්ඤාථාච කායෙන සමුදාවරන්ති අඤ්ඤාථාච වාචාය අඤ්ඤාථාච නෙසං විත්තං හොති. අච්ඡරියං, හන්තෙ, අඛිභුතං, හන්තෙ! යාවඤ්චිදං, හන්තෙ, භගවා එවං මනුස්සගහනෙ එවං මනුස්සකසංචෙ එවං මනුස්සසායෙය්‍යෙ වත්තමානෙ සත්තානං හිතාහිතං ජානාති. ගහනඤ්ඤෙතං, හන්තෙ, යදිදං මනුස්සා; උත්තානකඤ්ඤෙතං, හන්තෙ, යදිදං පසවො”ති.

4. “එවමෙතං, පෙස්ස, එවමෙතං, පෙස්ස. ගහනඤ්ඤෙතං, පෙස්ස, යදිදං මනුස්සා; උත්තානකඤ්ඤෙතං, පෙස්ස, යදිදං පසචො. චත්තාරොමෙ, පෙස්ස, පුග්ගලා සත්තො සංවිජ්ජමානා ලොකස්මිං. කතමෙ චත්තාරො? ඉධ, පෙස්ස, එකච්චො පුග්ගලො අත්තන්තපො හොති අත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො; ඉධ පන, පෙස්ස, එකච්චො පුග්ගලො පරන්තපො හොති පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො; ඉධ පන, පෙස්ස, එකච්චො පුග්ගලො අත්තන්තපො ච හොති අත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො, පරන්තපො ච පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො ; ඉධ පන, පෙස්ස, එකච්චො පුග්ගලො නෙවත්තන්තපො හොති නාත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො න පරන්තපො න පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො. සො අනත්තන්තපො අපරන්තපො දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිව්ඡානො නිබ්බුතො සීතීභූතො [\[සීතීභූතො \(සී. පී. ක.\)\]](#) සුඛප්පට්ඨංවෙදී බ්‍රහ්මභූතෙන අත්තනා විහරති. ඉමෙසං, පෙස්ස, චතුත්තං පුග්ගලානං කතමො තෙ පුග්ගලො චිත්තං ආරාධෙති”ති?

“ය්වායං, හන්තෙ, පුග්ගලො අත්තන්තපො අත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො, අයං මෙ පුග්ගලො චිත්තං නාරාධෙති. යොපායං, හන්තෙ, පුග්ගලො පරන්තපො පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො , අයම්පි මෙ පුග්ගලො චිත්තං නාරාධෙති. යොපායං, හන්තෙ, පුග්ගලො අත්තන්තපො ච අත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො පරන්තපො ච පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො, අයම්පි මෙ පුග්ගලො චිත්තං නාරාධෙති. යො ච බො අයං, හන්තෙ, පුග්ගලො නෙවත්තන්තපො නාත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො න පරන්තපො න පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො, සො අනත්තන්තපො අපරන්තපො දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිව්ඡානො නිබ්බුතො සීතීභූතො සුඛප්පට්ඨංවෙදී බ්‍රහ්මභූතෙන අත්තනා විහරති – අයමෙව [\[අයං \(සී. සා. කං. පී.\)\]](#) මෙ පුග්ගලො චිත්තං ආරාධෙති”ති.

5. “කස්මා පන තෙ, පෙස්ස, ඉමෙ තයො පුග්ගලා චිත්තං නාරාධෙති”ති? “ය්වායං, හන්තෙ, පුග්ගලො අත්තන්තපො අත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො සො අත්තානං සුඛකාමං දුක්ඛපටික්කුලං ආනාපෙති පරිනාපෙති – ඉමිනා මෙ අයං පුග්ගලො චිත්තං නාරාධෙති. යොපායං, හන්තෙ, පුග්ගලො පරන්තපො පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො සො පරං සුඛකාමං දුක්ඛපටික්කුලං ආනාපෙති පරිනාපෙති – ඉමිනා මෙ අයං පුග්ගලො චිත්තං නාරාධෙති. යොපායං, හන්තෙ, පුග්ගලො අත්තන්තපො ච අත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො පරන්තපො ච පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො සො අත්තානඤ්ඤි පරඤ්ච සුඛකාමං දුක්ඛපටික්කුලං [\[සුඛකාමෙ දුක්ඛපටික්කුලෙ \(සී. පී.\)\]](#) ආනාපෙති පරිනාපෙති – ඉමිනා මෙ අයං පුග්ගලො චිත්තං නාරාධෙති. යො ච බො අයං, හන්තෙ, පුග්ගලො නෙවත්තන්තපො නාත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො න පරන්තපො න පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො සො අනත්තන්තපො අපරන්තපො දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිව්ඡානො නිබ්බුතො සීතීභූතො සුඛප්පට්ඨංවෙදී බ්‍රහ්මභූතෙන අත්තනා [\[විහරති. ඉමිනා \(සී. සා. කං. පී.\)\]](#) විහරති; සො අත්තානඤ්ඤි පරඤ්ච සුඛකාමං දුක්ඛපටික්කුලං නෙව ආනාපෙති න පරිනාපෙති – ඉමිනා [\[විහරති. ඉමිනා \(සී. සා. කං. පී.\)\]](#) මෙ අයං පුග්ගලො චිත්තං ආරාධෙති. හන්ද, ච දානි මයං, හන්තෙ, ගච්ඡාම; ඛුක්ඛිච්චා මයං ඛුක්ඛරණියා”ති. “යස්සදානි ත්වං, පෙස්ස, කාලං මඤ්ඤාසී”ති. අප් බො පෙස්සො හන්ථාරොහපුත්තො හගවතො භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා උට්ඨායාසනා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි.

6. අප් බො හගවා අවිරපක්කන්තෙ පෙස්සෙ හන්ථාරොහපුත්තෙ භික්ඛු ආමන්තෙසි – “පණ්ඩිතො, භික්ඛවෙ, පෙස්සො හන්ථාරොහපුත්තො; මහාපඤ්ඤො, භික්ඛවෙ, පෙස්සො හන්ථාරොහපුත්තො. සවෙ, භික්ඛවෙ, පෙස්සො හන්ථාරොහපුත්තො මුහුත්තං නිසීදෙය්‍ය යාවස්සාහං ඉමෙ චත්තාරො පුග්ගලෙ චිත්ථාරොන විහජ්ජාමි [\[විභජාමි \(සී. පී.\)\]](#), මහතා අත්ථොන සංයුත්තො අභවිස්ස. අපි ච, භික්ඛවෙ, එත්තාවතාපි පෙස්සො හන්ථාරොහපුත්තො මහතා අත්ථොන සංයුත්තො”ති. “එතස්ස, හගවා, කාලො, එතස්ස, සුගත, කාලො, යං හගවා ඉමෙ චත්තාරො පුග්ගලෙ චිත්ථාරොන විහජෙය්‍ය. හගවතො සුත්ථා භික්ඛු ධාරෙස්සන්ති”ති. “තෙන හී, භික්ඛවෙ, සුභාථ, සාධුකං මනසි කරොථ, භාසිස්සාමි”ති. “එවං, හන්තෙ”ති බො තෙ භික්ඛු හගවතො පච්චස්සොසුං. හගවා එතදවොච –

7. “කතමො ච, භික්ඛවෙ, පුග්ගලො අත්තන්තපො අත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො? ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චො පුග්ගලො අවෙලකො හොති මුත්තාවාරො හන්ථාපලෙඛනො [\[හන්ථාවලෙඛනො \(සා. කං.\)\]](#) නඵහිහද්දන්තිකො නතිට්ඨහද්දන්තිකො [\[නඵහිහදන්තිකො, නතිට්ඨහදන්තිකො \(සී. සා. කං. පී.\)\]](#); නාභිහටං න උද්දිස්සකතං න නිමන්තනං සාදියති; සො න කුම්භිමුඛා පටිග්ගණ්හාති න කළොපිමුඛා [\[කළොපිමුඛො \(සී.\)\]](#) පටිග්ගණ්හාති න ඵලකමන්තරං න දණ්ඩමන්තරං න මුසලමන්තරං න ද්විත්තං භුක්ඛමානානං න ගබ්භිනියා න පායමානාය න පුරිසන්තරගතාය න සඬ්ඛිත්තිසු න යන්ථ සා උපට්ඨිතො හොති න යන්ථ මක්ඛිකා සණ්ඨසණ්ඨවාරිති; න මච්ඡං න මංසං න සුරං න මෙරයං න පුසොදකං පිවති. සො එකාගාරිකො වා හොති එකාලොපිකො, ද්වාගාරිකො වා හොති ද්වාලොපිකො...පෙ.... සත්තාගාරිකො වා හොති සත්තාලොපිකො; එකිස්සාපි දන්තියා යාපෙති, ද්විහිපි දන්තීහි යාපෙති...පෙ.... සත්තහිපි දන්තීහි යාපෙති; එකාභිකම්පි ආහාරං ආහාරෙති, ද්විභිකම්පි ආහාරං ආහාරෙති... පෙ.... සත්තාභිකම්පි ආහාරං ආහාරෙති – ඉති එවරූපං අඬ්ඨමාසිකං පරියායහත්තභොජනානුයොගමනුයුත්තො විහරති. සො සාකහක්ඛො වා හොති, සාමාකහක්ඛො වා හොති, නිවාරහක්ඛො වා හොති, දද්දුලහක්ඛො වා හොති, හටහක්ඛො වා හොති, කණහක්ඛො වා හොති, ආවාමහක්ඛො වා හොති, පිඤ්ඤාකහක්ඛො වා හොති, තිණහක්ඛො වා හොති, ගොමයහක්ඛො වා හොති; වනමූලඵලාහාරො යාපෙති පචන්තඵලහොජී. සො සාණානිපි ධාරෙති, මසාණානිපි ධාරෙති, ඡවදුස්සානිපි ධාරෙති, පංසුකුලානිපි ධාරෙති, තිරිටානිපි ධාරෙති, අජිනම්පි ධාරෙති, අජිනක්ඛිපම්පි ධාරෙති, කුසවීරම්පි ධාරෙති, වාකවීරම්පි ධාරෙති, ඵලකවීරම්පි ධාරෙති, කෙසකම්බලම්පි ධාරෙති, වාළකම්බලම්පි ධාරෙති, උලුකපක්ඛම්පි ධාරෙති; කෙසමස්සුලොචකොපි හොති,

කෙසෙසේම සුලෝචනානුයෝගමනුයුත්තො, උඛ්භට්ඨකොපි හොති ආසනපටික්ඛිත්තො, උක්කුට්ඨකොපි හොති උක්කුට්ඨකප්පධානමනුයුත්තො, කණ්ටකාපස්සයිකොපි හොති කණ්ටකාපස්සයෙ සෙය්‍යං කප්පෙති [පස්ස ම. නි. 1.155 මහාසිහනදසුත්තෙ]; සායතනියකම්පි උදකොරොහනානුයෝගමනුයුත්තො විහරති – ඉති එවරුපං අනෙකච්ඡිතං කායස්ස ආනාපනපරිත්‍යාපනානුයෝගමනුයුත්තො විහරති. අයං වුච්චති, භික්ඛවෙ, පුග්ගලො අත්තන්තපො අත්තපරිත්‍යාපනානුයෝගමනුයුත්තො.

8. “කතමො ච, භික්ඛවෙ, පුග්ගලො පරන්තපො පරපරිත්‍යාපනානුයෝගමනුයුත්තො? ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චො පුග්ගලො ඔරබ්භිකො හොති සුකරිකො සාකුණ්ණකො මාගවිකො ලුද්දො මච්ඡසාතකො වොරො වොරසාතකො ගොසාතකො බන්ධනාගාරිකො යෙ වා පනඤ්ඤෙපි කෙච්ඡි කුරුරකම්මන්තා. අයං වුච්චති, භික්ඛවෙ, පුග්ගලො පරන්තපො පරපරිත්‍යාපනානුයෝගමනුයුත්තො.

9. “කතමො ච, භික්ඛවෙ, පුග්ගලො අත්තන්තපො ච අත්තපරිත්‍යාපනානුයෝගමනුයුත්තො පරන්තපො ච පරපරිත්‍යාපනානුයෝගමනුයුත්තො? ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චො පුග්ගලො රාජා වා හොති බත්තියො මුද්ධාවසිත්තො බ්‍රාහ්මණො වා මහාසාලො. සො පුරන්තීමෙන නගරස්ස නවං සන්ථාගාරං [සන්ධාගාරං (ටිකා)] කාරාපෙත්වා කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා බරාජිතං නිවාසෙත්වා සප්පිතෙලෙන කායං අඛ්භඤ්ජිත්වා මගවිසාණෙන පිට්ඨං කණ්ඩුවමානො නවං සන්ථාගාරං පවිසති සද්ධිං මහෙසියා බ්‍රාහ්මණෙන ච පුරොහිතෙන. සො තත්ථ අනන්තරහිතාය භූමියා හරිතූපලිත්තාය සෙය්‍යං කප්පෙති. එකිස්සාය ගාවියා සරුපච්චිජාය යං එකස්මිං ථනෙ ඛීරං හොති තෙන රාජා යාපෙති, යං දුතියස්මිං ථනෙ ඛීරං හොති තෙන මහෙසී යාපෙති, යං තතියස්මිං ථනෙ ඛීරං හොති තෙන බ්‍රාහ්මණො පුරොහිතො යාපෙති, යං චතුත්ථස්මිං ථනෙ ඛීරං හොති තෙන අග්ගිං පුහති, අවසෙසෙන චච්ඡකො යාපෙති. සො එවමාහ – ‘එත්තකා උසභා හඤ්ඤන්තු යඤ්ඤන්ථාය, එත්තකා චච්ඡතරා හඤ්ඤන්තු යඤ්ඤන්ථාය, එත්තකා චච්ඡතරියො හඤ්ඤන්තු යඤ්ඤන්ථාය, එත්තකා අජා හඤ්ඤන්තු යඤ්ඤන්ථාය, එත්තකා උරබ්භා හඤ්ඤන්තු යඤ්ඤන්ථාය, (එත්තකා අස්සා හඤ්ඤන්තු යඤ්ඤන්ථාය) [() නත්ථි සී. පී. පොත්ථකෙසු], එත්තකා රුක්ඛා ඡීප්පන්තු යුපන්ථාය, එත්තකා දඛ්භා ලුයන්තු බරිහිසන්ථායා’ති [පරිභිං සන්ථාය (ක.)]. යෙපිස්ස තෙ හොන්ති දාසාති වා පෙස්සාති වා කම්මකරාති වා තෙපි දණ්ඩතජ්ජිතා භයතජ්ජිතා අස්සුමුඛා රුදමානා පරිකම්මාති කරොන්ති. අයං වුච්චති, භික්ඛවෙ, පුග්ගලො අත්තන්තපො ච අත්තපරිත්‍යාපනානුයෝගමනුයුත්තො පරන්තපො ච පරපරිත්‍යාපනානුයෝගමනුයුත්තො.

10. “කතමො ච, භික්ඛවෙ, පුග්ගලො නෙවත්තන්තපො නාත්තපරිත්‍යාපනානුයෝගමනුයුත්තො න පරන්තපො න පරපරිත්‍යාපනානුයෝගමනුයුත්තො, සො අනත්තන්තපො අපරන්තපො දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිච්ඡාතො නිබ්බුතො සිතීභූතො සුඛප්පට්ඨංවෙදී බ්‍රහ්මභූතෙන අත්තනා විහරති? ඉධ, භික්ඛවෙ, තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පන්නො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සන්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා. සො ඉමං ලොකං සදෙවකං සමාරකං සබ්බමකං සස්සමණබ්‍රාහ්මණං පජං සදෙවමනුස්සං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පචෙදෙති. සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣිකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං සාත්ථං සබ්බඤ්ජනං, කෙච්ඡපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙති. තං ධම්මං සුභාති ගහපති වා ගහපතිපුත්තො වා අඤ්ඤතරස්මිං වා කුලෙ පච්චාජානො. සො තං ධම්මං සුත්වා තථාගතෙ සද්ධං පටිලභති. සො තෙන සද්ධාපටිලාභෙන සමන්තාගතො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘සම්බාධො සරාවාසො රජාපථො, අබ්භොකාසො පබ්බජ්ජා. නයිදං සුකරං අගාරං අජ්ඣාචසනා එකන්තපරිපුණ්ණං එකන්තපරිසුද්ධං සඬ්ඛලිඛිතං බ්‍රහ්මචරියං චරිතුං. යංනුනාහං කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා කාසායාති වත්ථාති අච්ඡාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජෙය්‍ය’න්ති. සො අපරෙන සමයෙන අප්පං වා හොගක්ඛන්ධං පහාය, මහන්තං වා හොගක්ඛන්ධං පහාය, අප්පං වා ඤාතිපරිවට්ටං පහාය, මහන්තං වා ඤාතිපරිවට්ටං පහාය, කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා, කාසායාති වත්ථාති අච්ඡාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජති.

11. “සො එවං පබ්බජිතො සමානො භික්ඛූනං සික්ඛාසාප්චසමාපන්නො පාණාතිපාතං පහාය පාණාතිපාතා පටිච්චරතො හොති නිහිතදණ්ඩො නිහිතසත්ථො, ලජ්ජී දයාපන්නො සබ්බපාණභූතභිතානුකම්පී විහරති. අදින්නාදානං පහාය අදින්නාදානා පටිච්චරතො හොති දින්නාදාසී දින්නපාටිකඬ්ඛි, අපෙන්නෙ සුච්ඡුතෙන අත්තනා විහරති. අබ්‍රහ්මචරියං පහාය බ්‍රහ්මචාරී හොති ආරාචාරී චිරතො මෙථුනා ගාමධම්මා. මුසාවාදං පහාය මුසාවාදා පටිච්චරතො හොති සච්චවාදී සච්චසන්ධො ථෙතො පච්චයිකො අවිසංවාදකො ලොකස්ස. පිසුණං වාවං පහාය පිසුණාය වාවාය පටිච්චරතො හොති, ඉතො සුත්වා න අමුත්‍ර අක්ඛාතා ඉමෙසං භෙදාය, අමුත්‍ර වා සුත්වා න ඉමෙසං අක්ඛාතා අමුසං භෙදාය – ඉති භින්නානං වා සන්ධාතා සහිතානං වා අනුප්පදානා සමග්ගාරාමො සමග්ගරතො සමග්ගනන්දී සමග්ගකරණං වාවං භාසිතා හොති. ඵරුසං වාවං පහාය ඵරුසාය වාවාය පටිච්චරතො හොති, යා සා වාවා නෙලා කණ්ණසුඛා පෙමනියා හදයඬිගමා පොරී බහුජනකන්තා බහුජනමනාපා තථාරූපිං වාවං භාසිතා හොති. සම්ඵප්පලාපං පහාය සම්ඵප්පලාපා පටිච්චරතො හොති කාලවාදී භූතවාදී අත්ථවාදී ධම්මවාදී චිත්තවාදී, නිධානවතිං වාවං භාසිතා කාලෙන සාපදෙසං පරියන්තවතිං අත්ථසංභිතං. සො ඛිජගාමභූතගාමසමාරම්භා පටිච්චරතො හොති, එකභන්තිකො හොති රත්තූපරතො චිරතො චිකාලභොජනා; නච්චගිතවාදිතවිසුකදස්සනා පටිච්චරතො හොති; මාලාගන්ධවිලෙපනධාරණමණ්ඩනවිභූසනට්ඨානා පටිච්චරතො හොති; උච්චාසයනමහාසයනා පටිච්චරතො හොති; ජාතරූපරජනපටිග්ගහණා පටිච්චරතො හොති; ආමකධඤ්ඤපටිග්ගහණා පටිච්චරතො හොති; ආමකමංසපටිග්ගහණා පටිච්චරතො හොති; ඉත්ථිකුමාරිකපටිග්ගහණා පටිච්චරතො හොති; දාසිදාසපටිග්ගහණා පටිච්චරතො හොති; අපෙළකපටිග්ගහණා පටිච්චරතො හොති; කුක්කුටසුකරපටිග්ගහණා පටිච්චරතො හොති; හත්ථිගවස්සවළවපටිග්ගහණා

පටිවිරතො හොති; ඛේත්තවත්ථුපටිග්ගහණං පටිවිරතො හොති; දුතෙය්‍යපහිණගමනානුයොගා පටිවිරතො හොති; කයවික්කයා පටිවිරතො හොති; තුලාකුටකංසකුටමානකුටා පටිවිරතො හොති; උක්කොටනවඤ්චනනිකතිසාවියොගා [සාවියොගා (සායා. කං. ක.) සාවි කුටිලපරියායො] පටිවිරතො හොති; ඡේදනවධබන්ධනවිපරාමොසආලොපසහසාකාරා පටිවිරතො හොති [පස්ස ම. නි. 1.293 චූළහත්ථිපදොපමෙ].

“සො සන්තුට්ඨො හොති කායපරිහාරිකෙන චිවරෙන කුච්ඡපරිහාරිකෙන පිණ්ඩපාතෙන. සො යෙන යෙනෙව පක්කමති, සමාදායෙව පක්කමති. සෙය්‍යාථාපි නාම පක්ඛි සකුණො යෙන යෙනෙව ඩෙති, සපත්තභාරොව ඩෙති; එවමෙව භික්ඛු සන්තුට්ඨො හොති කායපරිහාරිකෙන චිවරෙන කුච්ඡපරිහාරිකෙන පිණ්ඩපාතෙන. සො යෙන යෙනෙව පක්කමති, සමාදායෙව පක්කමති. සො ඉමිනා අරියෙන සීලක්ඛන්ධෙන සමන්තාගතො අප්ඤ්ඤානං අනවජ්ජසුඛං පටිසංවෙදෙති.

12. “සො චක්ඛුනා රූපං දිස්වා න නිමිත්තග්ගාහි හොති නානුඛ්‍යඤ්ජනග්ගාහි. යත්වාධිකරණමෙනං චක්ඛුන්ද්‍රියං අසංවුතං විහරන්තං අභිජ්ඣාදොමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අත්වාස්සවෙය්‍යං තස්ස සංවරාය පටිපජ්ජති, රක්ඛති චක්ඛුන්ද්‍රියං, චක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරං ආපජ්ජති. සොතෙන සද්දං සුත්වා...පෙ.... සාතෙන ගන්ධං සායිත්වා...පෙ.... ජීවිහාය රසං සායිත්වා...පෙ.... කායෙන ථොට්ඨබ්බං චුඡිත්වා...පෙ.... මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය න නිමිත්තග්ගාහි හොති නානුඛ්‍යඤ්ජනග්ගාහි. යත්වාධිකරණමෙනං මනින්ද්‍රියං අසංවුතං විහරන්තං අභිජ්ඣාදොමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අත්වාස්සවෙය්‍යං තස්ස සංවරාය පටිපජ්ජති, රක්ඛති මනින්ද්‍රියං, මනින්ද්‍රියෙ සංවරං ආපජ්ජති. සො ඉමිනා අරියෙන ඉන්ද්‍රියසංවරෙන සමන්තාගතො අප්ඤ්ඤානං අබ්‍යාසෙකසුඛං පටිසංවෙදෙති.

“සො අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙ සම්පජානකාරී හොති, ආලොකිතෙ විලොකිතෙ සම්පජානකාරී හොති, සම්ඤ්ජිතෙ පසාරිතෙ සම්පජානකාරී හොති, සඬ්ඝාටිපත්තචිවරධාරණෙ සම්පජානකාරී හොති, අසිතෙ පිතෙ ඛායිතෙ සායිතෙ සම්පජානකාරී හොති, උච්චාරපස්සාවකම්මෙ සම්පජානකාරී හොති, ගතෙ ධීතෙ නිසින්තෙ සුත්තෙ ජාගරිතෙ භාසිතෙ තුණ්හිභාවෙ සම්පජානකාරී හොති.

13. “සො ඉමිනා ව අරියෙන සීලක්ඛන්ධෙන සමන්තාගතො, (ඉමාය ව අරියාය සන්තුට්ඨියා සමන්තාගතො,) [පස්ස ම. නි. 1.296 චූළහත්ථිපදොපමෙ] ඉමිනා ව අරියෙන ඉන්ද්‍රියසංවරෙන සමන්තාගතො, ඉමිනා ව අරියෙන සතිසම්පජඤ්ඤෙන සමන්තාගතො විචිත්තං සෙනාසනං භජති අරඤ්ඤං රුක්ඛමූලං පබ්බතං කන්දරං ගිරිගුහං සුසානං වනපත්ථං අබ්‍හොකාසං පලාලපුඤ්ජං. සො පච්ඡාභන්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො නිසීදති පල්ලඬ්ඬිකං ආභුජිත්වා උජුං කායං පණ්ඩාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා. සො අභිජ්ඣං ලොකෙ පභාය විගතාභිජ්ඣෙකා වෙතසා විහරති, අභිජ්ඣාය චිත්තං පරිසොධෙති, බ්‍යාපාදපදොසං පභාය අබ්‍යාපන්තචිත්තො විහරති සබ්බපාණහුනහිතානුකම්පී, බ්‍යාපාදපදොසා චිත්තං පරිසොධෙති; ථිනම්ඳ්ධං පභාය විගතථිනම්ඳ්ධො විහරති ආලොකසඤ්ඤී සතො සම්පජානො, ථිනම්ඳ්ධා චිත්තං පරිසොධෙති; උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභාය අනුද්ධතො විහරති අප්ඤ්ඤානං වූපසන්තචිත්තො, උද්ධච්චකුක්කුච්චා චිත්තං පරිසොධෙති; විචිකිච්ඡං පභාය තිණ්ණවිචිකිච්ඡො විහරති අකථංකටී කුසලෙසු ධම්මෙසු, විචිකිච්ඡාය චිත්තං පරිසොධෙති.

“සො ඉමෙ පඤ්ච නිවරණෙ පභාය වෙතසො උපක්කිලෙසෙ පඤ්ඤාය දුබ්බලිකරණෙ, විචිච්චෙව කාමෙහි විචිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහි සචිත්තකං සචිචාරං විවෙකජං පීතිසුඛං පඨමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති; චිත්තකච්චාරානං වූපසමා අප්ඤ්ඤානං සම්පසාදනං වෙතසො එකොදිභාවං අචිත්තකං අචිචාරං සමාධිපං පීතිසුඛං දුතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති; පීතියා ව විරාගා උපෙක්ඛකො ව විහරති සතො ව සම්පජානො සුඛඤ්ඤානං කායෙන පටිසංවෙදෙති, යං තං අරියා ආචික්ඛන්ති – ‘උපෙක්ඛකො සතිමා සුඛවිහාරී’ති තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති; සුඛස්ස ව පභානා දුක්ඛස්ස ව පභානා පුබ්බෙව සොමනස්සදොමනස්සානං අත්ථඬ්ඬිගමා අදුක්ඛමසුඛං උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිං වතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති.

14. “සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදාතෙ අනඬ්ඬිගණෙ විගතපක්කිලෙසෙ මුදුහුතෙ කම්මනියෙ ධීතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙති. සො අනෙකචිහිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති, සෙය්‍යාථිදං – එකම්පි ජාතීං ද්වෙපි ජාතියො තිස්සොපි ජාතියො වතස්සොපි ජාතියො පඤ්චපි ජාතියො දසපි ජාතියො විසම්පි ජාතියො තිංසම්පි ජාතියො වත්තාලිසම්පි ජාතියො පඤ්ඤාසම්පි ජාතියො ජාතිසතම්පි ජාතිසහස්සම්පි ජාතිසහසහස්සම්පි අනෙකෙපි සංවට්ටකජපෙ අනෙකෙපි විවට්ටකජපෙ අනෙකෙපි සංවට්ටවිවට්ටකජපෙ – ‘අමුත්ථං එවංනාමො එවංගොත්තො එවංචණ්ණො එවමාහාරො එවංසුඛදුක්ඛජපටිසංවෙදී එවමායුපරියන්තො, සො තතො වුත්තො අමුත්ත උදපාදි; තත්‍රාපාසිං එවංනාමො එවංගොත්තො එවංචණ්ණො එවමාහාරො එවංසුඛදුක්ඛජපටිසංවෙදී එවමායුපරියන්තො, සො තතො වුත්තො ඉධුපපන්තො’ති. ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙකචිහිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති.

15. “සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදාතෙ අනඬ්ඬිගණෙ විගතපක්කිලෙසෙ මුදුහුතෙ කම්මනියෙ ධීතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ සත්තානං චුතුපපාතඤ්ඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙති. සො දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සති වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ හීතෙ පණ්ණෙ සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ යථාකම්මූපගෙ සත්තෙ පජානාති – ‘ඉමෙ වත හොත්තො සත්තා කායදුච්චරිතෙන සමන්තාගතා

විද්‍යාවර්තන සමන්තාගතා මනෝද්‍යාවර්තන සමන්තාගතා අරියානං උපවාදකා මිච්ඡාදිට්ඨිකා මිච්ඡාදිට්ඨිකම්මසමාදානා, තෙ කායස්ස හෙදා පරං මරණා අපායං දුග්ගතිං චිතිපාතං නිරයං උපපන්නා; ඉමෙ වා පන භොත්තො සත්තා කායසුචරිතෙන සමන්තාගතා වසිසුචරිතෙන සමන්තාගතා මනෝසුචරිතෙන සමන්තාගතා අරියානං අනුපවාදකා සම්මාදිට්ඨිකා සම්මාදිට්ඨිකම්මසමාදානා, තෙ කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපන්නා'ති. ඉති දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසංකෙන සත්තෙ පස්සති වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ භිතෙ පණිතෙ සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානාති.

16. “සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනඬගණෙ විගතූපක්කිලෙසෙ මුදුහුතෙ කම්මනියෙ යිතෙ ආනෙඤ්ජපත්තෙ ආසවානං බයඤ්ඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙති. සො ‘ඉදං දුක්ඛ’න්ති යථාභූතං පජානාති. ‘අයං දුක්ඛසමුදයො’ති යථාභූතං පජානාති. ‘අයං දුක්ඛනිරෝධො’ති යථාභූතං පජානාති. ‘අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීති පටිපදා’ති යථාභූතං පජානාති. ‘ඉමෙ ආසවා’ති යථාභූතං පජානාති. ‘අයං ආසවසමුදයො’ති යථාභූතං පජානාති. ‘අයං ආසවනිරෝධො’ති යථාභූතං පජානාති. ‘අයං ආසවනිරෝධගාමීති පටිපදා’ති යථාභූතං පජානාති. තස්ස එවං ජානතො එවං පස්සතො කාමාසවාපි චිත්තං විමුච්චති, භවාසවාපි චිත්තං විමුච්චති, අවජ්ජාසවාපි චිත්තං විමුච්චති. විමුක්තස්මිං විමුක්තමිති ඤාණං භොති. ‘බිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායා’ති පජානාති. අයං වුච්චති, භික්ඛවෙ, පුග්ගලො නෙවත්තන්තපො නාත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො, න පරන්තපො න පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො. සො අත්තන්තපො අපරන්තපො දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිච්ඡාතො නිබ්බුතො සීතීභූතො සුබ්බපටිසංවෙදී බ්‍රහ්මභූතෙන අත්තනා විහරති”ති.

ඉදමවොච භගවා. අත්තමනා තෙ භික්ඛු භගවතො භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

කන්දරකසුත්තං නිට්ඨිතං පයමං.

2. අට්ඨකනාගරසුත්තං

17. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං ආයස්මා ආනන්දො වෙසාලියං විහරති බෙලුවගාමකෙ [වෙච්චගාමකෙ (සා. කං. ක.)]. තෙන බො පන සමයෙන දසමො ගහපති අට්ඨකනාගරො පාටලිපුත්තං අනුප්පත්තො භොති කෙනවිදෙව කරණියෙන. අට්ඨ බො දසමො ගහපති අට්ඨකනාගරො යෙන කුක්කුටාරාමො යෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු තෙනුපසඬකමී; උපසඬකමීත්වා තං භික්ඛුං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තො බො දසමො ගහපති අට්ඨකනාගරො තං භික්ඛුං එතදවොච – “කහං නු බො, හන්තෙ, ආයස්මා ආනන්දො එතරහි විහරති? දස්සනකාමා හි මයං තං ආයස්මන්තං ආනන්ද”න්ති. “එසො, ගහපති, ආයස්මා ආනන්දො වෙසාලියං විහරති බෙලුවගාමකෙ”ති. අට්ඨ බො දසමො ගහපති අට්ඨකනාගරො පාටලිපුත්තෙ තං කරණියං තීරෙත්වා යෙන වෙසාලී යෙන බෙලුවගාමකො යෙනායස්මා ආනන්දො තෙනුපසඬකමී; උපසඬකමීත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි.

18. එකමන්තං නිසීන්තො බො දසමො ගහපති අට්ඨකනාගරො ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච – “අත්ථී නු බො, හන්තෙ ආනන්ද, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන එකධම්මො අක්ඛාතො යත්ථ භික්ඛුනො අප්පමත්තස්ස ආතාපිනො පහිත්තස්ස විහරතො අවිමුක්තඤ්චෙව චිත්තං විමුච්චති, අපරික්ඛිණා ව ආසවා පරික්ඛයං ගච්ඡන්ති, අනනුප්පත්තඤ්ච අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං අනුපාපුණාති”ති?

“අත්ථී බො, ගහපති, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන එකධම්මො අක්ඛාතො යත්ථ භික්ඛුනො අප්පමත්තස්ස ආතාපිනො පහිත්තස්ස විහරතො අවිමුක්තඤ්චෙව චිත්තං විමුච්චති, අපරික්ඛිණා ව ආසවා පරික්ඛයං ගච්ඡන්ති, අනනුප්පත්තඤ්ච අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං අනුපාපුණාති”ති.

“කතමො පන, හන්තෙ ආනන්ද, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන එකධම්මො අක්ඛාතො යත්ථ භික්ඛුනො අප්පමත්තස්ස ආතාපිනො පහිත්තස්ස විහරතො අවිමුක්තඤ්චෙව චිත්තං විමුච්චති, අපරික්ඛිණා ව ආසවා පරික්ඛයං ගච්ඡන්ති, අනනුප්පත්තඤ්ච අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං අනුපාපුණාති”ති?

19. “ඉධ, ගහපති, භික්ඛු විච්චිවෙව කාමෙහි විච්චිව අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සවිචාරං විවෙකජං පිනිසුඛං පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. සො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘ඉදම්පි පයමං ඤානං අභිසඬ්ඛනං අභිසඤ්චෙතයිතං. යං බො පන කිඤ්චි අභිසඬ්ඛනං අභිසඤ්චෙතයිතං තදනිච්චං නිරොධධම්ම’න්ති පජානාති. සො තත්ථ යිතො ආසවානං බයං පාපුණාති. තො වෙ ආසවානං බයං පාපුණාති, තෙනෙව ධම්මරාගෙන තාය ධම්මනන්දියා පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකො භොති තත්ථ පරිනිබ්බායී අනාවත්තිධම්මො තස්මා ලොකා. අයම්පි බො, ගහපති, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන එකධම්මො අක්ඛාතො යත්ථ භික්ඛුනො අප්පමත්තස්ස ආතාපිනො පහිත්තස්ස විහරතො අවිමුක්තඤ්චෙව චිත්තං විමුච්චති, අපරික්ඛිණා ව ආසවා පරික්ඛයං ගච්ඡන්ති, අනනුප්පත්තඤ්ච අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං අනුපාපුණාති.

20. “පුන වපරං, ගහපති, භික්ඛු විතක්කවිචාරානං වූපසමා අප්ඤ්ඤානං සම්පසාදනං...පෙ.... දුතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. සො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘ඉදම්පි බො දුතියං ඤානං අභිසඬ්ඛනං අභිසඤ්චෙතයිතං... අනුත්තරං

යොගක්බෙමං අනුපාපුණාති.

“පුන වපරං, ගහපති, හික්ඛු පීතියා ව වීරාගා...පෙ.... තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. සො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘ඉදම්පි බො තතියං ඤානං අභිසංඛිතං අභිසඤ්චෙතයිතං...පෙ.... අනුත්තරං යොගක්බෙමං අනුපාපුණාති.

“පුන වපරං, ගහපති, හික්ඛු සුඛස්ස ව පහානා ...පෙ.... චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. සො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘ඉදම්පි බො චතුත්ථං ඤානං අභිසංඛිතං අභිසඤ්චෙතයිතං... අනුත්තරං යොගක්බෙමං අනුපාපුණාති.

“පුන වපරං, ගහපති, හික්ඛු මෙත්තාසහගතෙන චෙතසා එකං දිසං ඵරිත්ථා විහරති, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථං [චතුත්ථී (සී. පී.)]. ඉති උද්ධමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවත්තං ලොකං මෙත්තාසහගතෙන චෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමාණෙන අවෙරෙන අඛ්ඤාපජ්ඣකො [අඛ්ඤාපජ්ඣකො (සී. සා. පී.), අඛ්ඤාපජ්ඣකො (ක.) අභිගුත්තරතිකතිපාතට්ඨකා ඔලොකෙතබ්බා] ඵරිත්ථා විහරති. සො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘අයම්පි බො මෙත්තාවෙතොවිමුත්ති අභිසංඛිතා අභිසඤ්චෙතයිතා. යං බො පන කිඤ්චි අභිසංඛිතං අභිසඤ්චෙතයිතං තදනිච්චං නිරොධධම්ම’න්ති පජානාති. සො තත්ථ ධීතො...පෙ.... අනුත්තරං යොගක්බෙමං අනුපාපුණාති.

“පුන වපරං, ගහපති, හික්ඛු කරුණාසහගතෙන චෙතසා...පෙ.... මුද්දිතාසහගතෙන චෙතසා...පෙ.... උපෙක්ඛාසහගතෙන චෙතසා එකං දිසං ඵරිත්ථා විහරති, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථං. ඉති උද්ධමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවත්තං ලොකං උපෙක්ඛාසහගතෙන චෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමාණෙන අවෙරෙන අඛ්ඤාපජ්ඣකො ඵරිත්ථා විහරති. සො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘අයම්පි බො උපෙක්ඛාවෙතොවිමුත්ති අභිසංඛිතා අභිසඤ්චෙතයිතා. යං බො පන කිඤ්චි අභිසංඛිතං අභිසඤ්චෙතයිතං තදනිච්චං නිරොධධම්ම’න්ති පජානාති. සො තත්ථ ධීතො... අනුත්තරං යොගක්බෙමං අනුපාපුණාති.

“පුන වපරං, ගහපති, හික්ඛු සබ්බසො රූපසඤ්ඤානං සමතික්කමා පටිසසඤ්ඤානං අත්ථංචගමා නානත්තසඤ්ඤානං අමනසිකාරා ‘අනන්තො ආකාසො’ති ආකාසානඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති. සො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘අයම්පි බො ආකාසානඤ්ඤායතනසමාපත්ති අභිසංඛිතා අභිසඤ්චෙතයිතා. යං බො පන කිඤ්චි අභිසංඛිතං අභිසඤ්චෙතයිතං තදනිච්චං නිරොධධම්ම’න්ති පජානාති. සො තත්ථ ධීතො...පෙ.... අනුත්තරං යොගක්බෙමං අනුපාපුණාති.

“පුන වපරං, ගහපති, හික්ඛු සබ්බසො ආකාසානඤ්ඤායතනං සමතික්කමිම ‘අනන්තං විඤ්ඤාණ’න්ති විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති. සො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘අයම්පි බො විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනසමාපත්ති අභිසංඛිතා අභිසඤ්චෙතයිතා. යං බො පන කිඤ්චි අභිසංඛිතං අභිසඤ්චෙතයිතං තදනිච්චං නිරොධධම්ම’න්ති පජානාති. සො තත්ථ ධීතො...පෙ.... අනුත්තරං යොගක්බෙමං අනුපාපුණාති.

“පුන වපරං, ගහපති, හික්ඛු සබ්බසො විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනං සමතික්කමිම ‘නත්ථි කිඤ්චි’ති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති. සො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘අයම්පි බො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්ති අභිසංඛිතා අභිසඤ්චෙතයිතා. යං බො පන කිඤ්චි අභිසංඛිතං අභිසඤ්චෙතයිතං තදනිච්චං නිරොධධම්ම’න්ති පජානාති. සො තත්ථ ධීතො ආසවානං ඛයං පාපුණාති. නො වෙ ආසවානං ඛයං පාපුණාති, තෙනෙව ධම්මරාගෙන තාය ධම්මනන්දියා පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකො හොති තත්ථ පරිනිබ්බාසි අනාවත්තිධම්මො තස්මා ලොකා. අයම්පි බො, ගහපති, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන එකධම්මො අක්ඛාතො යත්ථ හික්ඛුනො අප්පමත්තස්ස ආනාපිනො පහිත්තස්ස විහරතො අවිමුත්තඤ්චෙව චිත්තං විමුච්චති, අපරික්ඛිණා ව ආසවා පරික්ඛයං ගච්ඡන්ති, අනනුප්පත්තඤ්ච අනුත්තරං යොගක්බෙමං අනුපාපුණාති”ති.

21. එවං චුත්තෙ, දසමො ගහපති අට්ඨකනාගරො ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච – “සෙය්‍යාථාපි, භන්තෙ ආනන්ද, පුරිසො එකංව නිධිමුඛං ගවෙසන්තො සකිදෙව එකාදස නිධිමුඛානි අධිගච්ඡෙය්‍යා; එවමෙව බො අහං, භන්තෙ, එකං අමතද්වාරං ගවෙසන්තො සකිදෙව [සකිං දෙව (ක.)] එකාදස අමතද්වාරානි අලත්ථං භාවනාය. සෙය්‍යාථාපි, භන්තෙ, පුරිසස්ස අගාරං එකාදසද්වාරං, සො තස්මිං අගාරෙ ආදිත්තෙ එකමෙකෙනපි ද්වාරෙන සක්කුණෙය්‍යා අත්තානං සොත්ථිං කාතුං; එවමෙව බො අහං, භන්තෙ, ඉමෙසං එකාදසන්තං අමතද්වාරානං එකමෙකෙනපි අමතද්වාරෙන සක්කුණස්සාමි අත්තානං සොත්ථිං කාතුං. ඉමෙහි නාම, භන්තෙ, අඤ්ඤතිත්ථියා ආවරියස්ස ආවරියධනං පරියෙසිස්සන්ති, කිමඛිගං [කිං (සී. පී.)] පනාහං ආයස්මතො ආනන්දස්ස පුජං න කරිස්සාමි”ති ! අථ බො දසමො ගහපති අට්ඨකනාගරො පාටලිපුත්තකඤ්ච වෙසාලිකඤ්ච හික්ඛුසඛිසං සන්තිපාතෙත්ථා පණිනෙන බාදනීයෙන හොජනීයෙන සහත්ථා සන්තප්පෙසි සම්පචාරෙසි, එකමෙකඤ්ච හික්ඛුං පච්චෙකං දුස්සයුගෙන අච්ඡාදෙසි, ආයස්මන්තඤ්ච ආනන්දං තිච්චරෙන අච්ඡාදෙසි, ආයස්මතො ව ආනන්දස්ස පඤ්චසතවිහාරං කාරාපෙසිති.

අට්ඨකනාගරසුත්තං නිට්ඨිතං දුතියං.

3. සෙබසුත්තං

22. එවං මෙ සුතං - එකං සමයං භගවා සක්කෙසු විහරති කපිලවත්ථුස්මිං නිග්‍රොධාරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන කාපිලවත්ථවානං **[කපිලවත්ථුවාසීනං (ක.)]** සක්‍යානං නවං සන්ථාගාරං අවිරකාරිතං හොති අනප්ඤ්ඤාචුට්ඨං **[අනප්ඤ්ඤාචුට්ඨං (සී. සාය. කං. පී.)]** සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා කෙනවි වා මනුස්සභූතෙන. අථ ඛො කාපිලවත්ථවා සක්‍යා යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්මෙසු; උපසඬකම්මත්වා භගවත්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසීන්තා ඛො කාපිලවත්ථවා සක්‍යා භගවත්තං එතදවොචුං - “ඉධ, භන්තෙ, කාපිලවත්ථවානං සක්‍යානං නවං සන්ථාගාරං අවිරකාරිතං **[අවිරකාරිතං හොති (සාය. කං. ක.)]** අනප්ඤ්ඤාචුට්ඨං සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා කෙනවි වා මනුස්සභූතෙන. තං, භන්තෙ, භගවා පට්ඨං පරිභුඤ්ජතු. භගවතා පට්ඨං පරිභුත්තං පච්ඡා කාපිලවත්ථවා සක්‍යා පරිභුඤ්ජිස්සන්ති. තදස්ස කාපිලවත්ථවානං සක්‍යානං දීඝරත්තං භිත්තාය සුඛායා”ති. අධිවාසෙසි භගවා තුණ්හිභාවෙන. අථ ඛො කාපිලවත්ථවා සක්‍යා භගවතො අධිවාසනං විදිත්වා උට්ඨායාසනා භගවත්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා යෙන නවං සන්ථාගාරං තෙනුපසඬකම්මෙසු; උපසඬකම්මත්වා සබ්බසන්ථරිං සන්ථාගාරං **[සබ්බසන්ථරිං සන්ථනං (ක.)]** සන්ථරිත්වා ආසනානි පඤ්ඤාපෙත්වා උදකමණිකං උපට්ඨපෙත්වා තෙලප්පදීපං ආරොපෙත්වා යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්මෙසු; උපසඬකම්මත්වා භගවත්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨංසු. එකමන්තං ධීතා ඛො කාපිලවත්ථවා සක්‍යා භගවත්තං එතදවොචුං - “සබ්බසන්ථරිං සන්ථනං, භන්තෙ, සන්ථාගාරං, ආසනානි පඤ්ඤත්තානි, උදකමණිකො උපට්ඨාපිතො, තෙලප්පදීපො ආරොපිතො. යස්සදානි, භන්තෙ, භගවා කාලං මඤ්ඤති”ති. අථ ඛො භගවා නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදාය සද්ධිං භික්ඛුසඬ්ඝෙන යෙන සන්ථාගාරං තෙනුපසඬකම්මෙ; උපසඬකම්මත්වා පාදෙ පක්ඛාලෙත්වා සන්ථාගාරං පටිසිත්වා මජ්ඣිමං ථම්මං නිස්සාය පුරත්ථාහිමුඛො නිසීදි. භික්ඛුසඬ්ඝොපි ඛො පාදෙ පක්ඛාලෙත්වා සන්ථාගාරං පටිසිත්වා පච්ඡිමං භිත්තිං නිස්සාය පුරත්ථාහිමුඛො නිසීදි, භගවත්තංයෙව පුරක්ඛත්වා. කාපිලවත්ථවාපි ඛො සක්‍යා පාදෙ පක්ඛාලෙත්වා සන්ථාගාරං පටිසිත්වා පුරත්ථිමං භිත්තිං නිස්සාය පච්ඡිමාහිමුඛො නිසීදිංසු, භගවත්තංයෙව පුරක්ඛත්වා. අථ ඛො භගවා කාපිලවත්ථවෙ සක්‍යො බහුදෙව රත්තිං ධම්මීයා කථාය සන්දස්සෙත්වා සමාදායෙත්වා සමුත්තෙපෙත්වා සම්පහංසෙත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං ආමන්තෙසි - “පටිභාතු තං, ආනන්ද, කාපිලවත්ථවානං සක්‍යානං සෙබො පාටිපදො **[පටිපදො (සාය. කං. ක.)]**. පිට්ඨි මෙ ආගිලායති; තමහං ආයමිස්සාමි”ති. “එවං, භන්තෙ”ති ඛො ආයස්මා ආනන්දො භගවතො පච්චස්සොසි. අථ ඛො භගවා චතුත්ථුණං සඬ්ඝාටිං පඤ්ඤාපෙත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සීහසෙයාං කප්පෙසි, පාදෙ පාදං අවිවාධාය, සතො සම්පජානො, උට්ඨානසඤ්ඤං මනසි කරිත්වා.

23. අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දො මහානාමං සක්කං ආමන්තෙසි - “ඉධ, මහානාම, අරියසාවකො සීලසම්පන්නො හොති, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො හොති, භොජනෙ මත්තඤ්ඤා හොති, ජාගරියං අනුයුත්තො හොති, සත්තහි සද්ධම්මෙහි සමන්තාගතො හොති, චතුත්තං ඤානානං ආභිවෙතසිකානං දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරානං නිකාමලාභී හොති අකිච්ඡලාභී අකසිරලාභී.

24. “කථංඤ්ච, මහානාම, අරියසාවකො සීලසම්පන්නො හොති? ඉධ, මහානාම, අරියසාවකො සීලවා හොති, පාතිමොක්ඛසංවරසංවුත්තො විහරති ආචාරගොචරසම්පන්නො අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාචී, සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසු. එවං ඛො, මහානාම, අරියසාවකො සීලසම්පන්නො හොති.

“කථංඤ්ච, මහානාම, අරියසාවකො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො හොති? ඉධ, මහානාම, අරියසාවකො වක්ඛුනා රූපං දිස්වා න නිමිත්තග්ගාහී හොති නානුබ්‍රාහ්මණග්ගාහී. යත්වාධිකරණමෙතං වක්ඛුන්ද්‍රියං අසංවුත්තං විහරන්තං අභිජ්ඣාදොමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අන්වාස්සවෙය්‍යං තස්ස සංවරාය පටිපජ්ජති, රක්ඛති වක්ඛුන්ද්‍රියං, වක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරං ආපජ්ජති. සොතෙන සද්දං සුත්වා...පෙ.... ඝාතෙන ගන්ධං ඝායිත්වා...පෙ.... ජීවිහාය රසං ඝායිත්වා...පෙ.... කායෙන ඵොට්ඨබ්බං ඵුසිත්වා...පෙ.... මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය න නිමිත්තග්ගාහී හොති නානුබ්‍රාහ්මණග්ගාහී. යත්වාධිකරණමෙතං මනින්ද්‍රියං අසංවුත්තං විහරන්තං අභිජ්ඣාදොමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අන්වාස්සවෙය්‍යං තස්ස සංවරාය පටිපජ්ජති, රක්ඛති මනින්ද්‍රියං, මනින්ද්‍රියෙ සංවරං ආපජ්ජති. එවං ඛො, මහානාම, අරියසාවකො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො හොති.

“කථංඤ්ච, මහානාම, අරියසාවකො භොජනෙ මත්තඤ්ඤා හොති? ඉධ, මහානාම, අරියසාවකො පටිසඬ්ඛා යොනිසො ආහාරං ආහාරෙති - ‘නෙව දවාය න මදාය න මණ්ඩනාය න විභුසනාය; යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධීතියා යාපනාය විහිංසුපරතියා බ්‍රහ්මචරියානුග්ගහාය. ඉති පුරාණඤ්ච වෙදනං පටිහඬ්ඛාමි, නවඤ්ච වෙදනං න උප්පාදෙස්සාමි, යාත්‍රා ව මෙ භවිස්සති අනවජ්ජනා ව එාසුවිහාරො වා’ති. එවං ඛො, මහානාම, අරියසාවකො භොජනෙ මත්තඤ්ඤා හොති.

“කථංඤ්ච, මහානාම, අරියසාවකො ජාගරියං අනුයුත්තො හොති? ඉධ, මහානාම, අරියසාවකො දිවසං වඩ්ඤ්මෙන නිසජ්ජාය ආචරණීයෙහි ධම්මෙහි විත්තං පරිසොධෙති, රත්තියා පට්ඨං යාමං වඩ්ඤ්මෙන නිසජ්ජාය ආචරණීයෙහි ධම්මෙහි විත්තං පරිසොධෙති, රත්තියා මජ්ඣිමං යාමං දක්ඛිණෙන පස්සෙන සීහසෙයාං කප්පෙති, පාදෙ පාදං අවිවාධාය, සතො සම්පජානො, උට්ඨානසඤ්ඤං මනසි කරිත්වා, රත්තියා පච්ඡිමං යාමං පච්චුට්ඨාය වඩ්ඤ්මෙන නිසජ්ජාය ආචරණීයෙහි ධම්මෙහි විත්තං පරිසොධෙති. එවං ඛො, මහානාම, අරියසාවකො ජාගරියං අනුයුත්තො හොති.

25. “කථඤ්ච, මහානාම, අරියසාවකො සත්තභි සද්ධම්මෙහි සමන්තාගතො හොති? ඉධ, මහානාම, අරියසාවකො සද්ධො හොති, සද්දහති තථාගතස්ස බොධිං – ‘ඉතිපි සො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පන්නො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා’ති. හිරිමා හොති, හිරියති කායදුච්චරිතෙන වච්චුච්චරිතෙන මනෝදුච්චරිතෙන, හිරියති පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියා. ඔත්තප්පි හොති, ඔත්තප්පති කායදුච්චරිතෙන වච්චුච්චරිතෙන මනෝදුච්චරිතෙන, ඔත්තප්පති පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියා. බහුස්සුතො හොති සුතධරො සුතසන්නිවයො. යෙ තෙ ධම්මා ආදිකල්‍යාණා මජ්ඣිකල්‍යාණා පරියොසානකල්‍යාණා සාත්ථා සබ්බඤ්ජනා කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං අභිවදන්ති තථාරූපාස්ස ධම්මා බහුස්සුතා [බහු සුතා (?)] හොත්ති ධාතා [ධතා (සි. සා. කං. පි.)] වචසා පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පච්චිද්ධා. ආරද්ධචිරියො විහරති අකුසලානං ධම්මානං පහානාය, කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදාය, ථාමවා දළ්භපරක්කමො අනික්ඛිත්තධුරො කුසලෙසු ධම්මෙසු. සතිමා හොති, පරමෙන සතිනෙපක්කෙන සමන්තාගතො, චිරකතම්පි චිරභාසිතම්පි සරිතා අනුස්සරිතා. පඤ්ඤවා හොති, උදයත්ථගාමිනියා පඤ්ඤාය සමන්තාගතො, අරියාය නිබ්බේධිකාය සම්මා දුක්ඛක්ඛයගාමිනියා. එවං බො, මහානාම, අරියසාවකො සත්තභි සද්ධම්මෙහි සමන්තාගතො හොති.

26. “කථඤ්ච, මහානාම, අරියසාවකො චතුත්තං ඤානානං ආභිවෙතසිකානං දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරානං නිකාමලාභී හොති අකිච්ඡලාභී අකසිරලාභී? ඉධ, මහානාම, අරියසාවකො විච්චිවෙච කාමෙහි විච්චිව අකුසලෙහි ධම්මෙහි, සවිතක්කං සච්චාරං විවෙකජං පිනිසුඛං පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති; විතක්කච්චාරානං වූපසමා අප්ඤ්ඤානං සම්පසාදනං...පෙ.... දුතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති; පිනියා ච විරාගා...පෙ.... තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති; සුඛස්ස ච පහානා දුක්ඛස්ස ච පහානා පුබ්බෙව සොමනස්සදොමනස්සානං අත්ථධිගමා...පෙ.... චතුත්තං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. එවං බො, මහානාම, අරියසාවකො චතුත්තං ඤානානං ආභිවෙතසිකානං දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරානං නිකාමලාභී හොති අකිච්ඡලාභී අකසිරලාභී.

27. “යතො බො, මහානාම, අරියසාවකො එවං සීලසම්පන්නො හොති, එවං ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්ථාරො හොති, එවං භොජනෙ මත්තඤ්ඤා හොති, එවං ජාගරියං අනුයුත්තො හොති, එවං සත්තභි සද්ධම්මෙහි සමන්තාගතො හොති, එවං චතුත්තං ඤානානං ආභිවෙතසිකානං දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරානං නිකාමලාභී හොති අකිච්ඡලාභී අකසිරලාභී, අයං වුච්චති, මහානාම, අරියසාවකො සෙබො පාටිපදො අපුච්චණ්ඩතාය සමාපන්නො, හබ්බො අභිනිබ්භිදාය, හබ්බො සම්බොධාය, හබ්බො අනුත්තරස්ස යොගක්ඛේමස්ස අධිගමාය. සෙය්‍යථාපි, මහානාම, කුක්කුටියා අණ්ඩානි අට්ඨ වා දස වා ද්වාදස වා තානාස්ස කුක්කුටියා සම්මා අධිසයිතානි සම්මා පරිසෙදිතානි සම්මා පරිභාවිතානි, කිඤ්චාපි තස්සා කුක්කුටියා න එවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජෙය්‍ය – ‘අහො වතීමෙ කුක්කුටපොතකා පාදනබසිබාය වා මුඛතුණ්ඩකෙන වා අණ්ඩකොසං පදාලෙන්වා සොත්ථිතා අභිනිබ්භිජ්ජෙය්‍ය’න්ති, අථ බො හබ්බා ව තෙ කුක්කුටපොතකා පාදනබසිබාය වා මුඛතුණ්ඩකෙන වා අණ්ඩකොසං පදාලෙන්වා සොත්ථිතා අභිනිබ්භිජ්ජතුං. එවමෙව බො, මහානාම, යතො අරියසාවකො එවං සීලසම්පන්නො හොති, එවං ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්ථාරො හොති, එවං භොජනෙ මත්තඤ්ඤා හොති, එවං ජාගරියං අනුයුත්තො හොති, එවං සත්තභි සද්ධම්මෙහි සමන්තාගතො හොති, එවං චතුත්තං ඤානානං ආභිවෙතසිකානං දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරානං නිකාමලාභී හොති අකිච්ඡලාභී අකසිරලාභී, අයං වුච්චති, මහානාම, අරියසාවකො සෙබො පාටිපදො අපුච්චණ්ඩතාය සමාපන්නො, හබ්බො අභිනිබ්භිදාය, හබ්බො සම්බොධාය, හබ්බො අනුත්තරස්ස යොගක්ඛේමස්ස අධිගමාය.

28. “ස බො සො, මහානාම, අරියසාවකො ඉමංයෙව අනුත්තරං උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිං ආගම්ම අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති, සෙය්‍යාට්ඨං – එකම්පි ජාතිං ද්වෙපි ජාතියො...පෙ.... ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති, අයමස්ස පට්ඨාභිනිබ්භිදා හොති කුක්කුටච්ඡාපකස්සෙව අණ්ඩකොසම්භා.

“ස බො සො, මහානාම, අරියසාවකො ඉමංයෙව අනුත්තරං උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිං ආගම්ම දිබ්බෙන වක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සති වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ භීතෙ පණ්ණෙ සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ...පෙ.... යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානාති, අයමස්ස දුතියාභිනිබ්භිදා හොති කුක්කුටච්ඡාපකස්සෙව අණ්ඩකොසම්භා.

“ස බො සො, මහානාම, අරියසාවකො ඉමංයෙව අනුත්තරං උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිං ආගම්ම ආසවානං බයා අනාසවං වෙනොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරති, අයමස්ස තතියාභිනිබ්භිදා හොති කුක්කුටච්ඡාපකස්සෙව අණ්ඩකොසම්භා.

29. “යම්පි [යම්පි බො (ක.)], මහානාම, අරියසාවකො සීලසම්පන්නො හොති, ඉදම්පිස්ස හොති වරණස්මිං; යම්පි, මහානාම, අරියසාවකො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්ථාරො හොති, ඉදම්පිස්ස හොති වරණස්මිං; යම්පි, මහානාම, අරියසාවකො භොජනෙ මත්තඤ්ඤා හොති, ඉදම්පිස්ස හොති වරණස්මිං; යම්පි, මහානාම, අරියසාවකො ජාගරියං අනුයුත්තො හොති, ඉදම්පිස්ස හොති වරණස්මිං; යම්පි, මහානාම, අරියසාවකො සත්තභි සද්ධම්මෙහි සමන්තාගතො හොති, ඉදම්පිස්ස හොති වරණස්මිං; යම්පි, මහානාම, අරියසාවකො චතුත්තං ඤානානං ආභිවෙතසිකානං දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරානං නිකාමලාභී හොති අකිච්ඡලාභී අකසිරලාභී, ඉදම්පිස්ස හොති වරණස්මිං.

“යඤ්ච බො, මහානාම, අරියසාවකො අනෙකවිහිතං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරති, සෙය්‍යථිදං – එකමිපි ජාතිං ද්වෙපි ජාතියො...පෙ.... ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙකවිහිතං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරති, ඉදමිපිස්ස හොති විජ්ජාය; යමිපි, මහානාම, අරියසාවකො දිබ්බෙන වක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සති වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ හිතෙ පණිතෙ සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ...පෙ.... යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානාති, ඉදමිපිස්ස හොති විජ්ජාය. යමිපි, මහානාම, අරියසාවකො ආසවානං බයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සවජ්ඣන්වා උපසම්පජ්ජ විහරති, ඉදමිපිස්ස හොති විජ්ජාය.

“අයං වුච්චති, මහානාම, අරියසාවකො විජ්ජාසම්පන්නො ඉතිපි වරණසම්පන්නො ඉතිපි විජ්ජාවරණසම්පන්නො ඉතිපි.

30. “බ්‍රහ්මුනාපෙසා, මහානාම, සනඬිකුමාරෙන ගාථා භාසිතා –

‘බත්තියො සෙට්ඨො ජනෙනස්මිං, යෙ ගොත්තපට්ඨාරිනො;
විජ්ජාවරණසම්පන්නො, සො සෙට්ඨො දෙවමානුසෙ’ති.

“සා බො පනෙසා, මහානාම, බ්‍රහ්මුනා සනඬිකුමාරෙන ගාථා සුගීතා නො දුග්ගීතා, සුභාසිතා නො දුබ්භාසිතා, අත්ථසංහිතා නො අනත්ථසංහිතා, අනුමතා හගවතා”ති.

අථ බො හගවා උට්ඨන්තිවා ආයස්මත්තං ආනන්දං ආමන්තෙසි – “සාධු සාධු, ආනන්ද, සාධු බො ත්වං, ආනන්ද, කාපිලවත්ථවානං සක්‍යානං සෙබං පාටිපදං අභාසි”ති.

ඉදමවොවායස්මා ආනන්දො. සමනුඤ්ඤො සත්ථා අහොසි. අත්තමනා කාපිලවත්ථවා සක්‍යා ආයස්මතො ආනන්දස්ස භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

සෙබසුත්තං නිට්ඨිතං තතියං.

4. පොතලියසුත්තං

31. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං හගවා අඬගුත්තරාපෙසු විහරති ආපණං නාම අඬගුත්තරාපානං නිගමො. අථ බො හගවා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පත්තවිවරමාදාය ආපණං පිණ්ඩාය පාවිසි. ආපණෙ පිණ්ඩාය වරින්වා පවිජාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො යෙනඤ්ඤතරො වනසණ්ඩො තෙනුපසඬකම් දිවාචිහාරාය. තං වනසණ්ඩං අජ්ඣොගාහෙත්වා [අජ්ඣොගහෙත්වා (සි. සා. කං.), අජ්ඣොගාහිත්වා (පි. ක.)] අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ දිවාචිහාරං නිසීදි. පොතලියොපි බො ගහපති සම්පන්නනිවාසනපාචුරණො [පාපුරණො (සි. සා. කං.)] ඡත්තුපාහනාහි [ඡත්තුපාහනො (ක.)] ජඩ්ඝාවිහාරං අනුවඬකමමානො අනුවිවරමානො යෙන සො වනසණ්ඩො තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා තං වනසණ්ඩං අජ්ඣොගාහෙත්වා යෙන හගවා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා හගවතා සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං චිතිසාරත්ථා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං ධීතං බො පොතලියං ගහපතිං හගවා එතදවොච – “සංවිජ්ජන්ති බො, ගහපති, ආසනානි; සවෙ ආකඬ්ඛසි නිසීදා”ති. එවං වුත්තෙ, පොතලියො ගහපති “ගහපතිවාදෙන මං සමණො ගොතමො සමුදාවරති”ති කුපිතො අනත්තමනො තුණ්හි අහොසි. දුතියමිපි බො හගවා...පෙ.... තතියමිපි බො හගවා පොතලියං ගහපතිං එතදවොච – “සංවිජ්ජන්ති බො, ගහපති, ආසනානි; සවෙ ආකඬ්ඛසි නිසීදා”ති. “එවං වුත්තෙ, පොතලියො ගහපති ගහපතිවාදෙන මං සමණො ගොතමො සමුදාවරති”ති කුපිතො අනත්තමනො හගවත්තං එතදවොච – “තයිදං, හො ගොතම, නච්ඡන්තං, තයිදං නජ්ජනිරුපං, යං මං ත්වං ගහපතිවාදෙන සමුදාවරසී”ති. “තෙ හි තෙ, ගහපති, ආකාරා, තෙ ලිඬගා, තෙ නිමිත්තා යථා තං ගහපතිස්සා”ති. “තථා හි පන මෙ, හො ගොතම, සබ්බෙ කම්මන්තා පටික්ඛිත්තා, සබ්බෙ වොහාරා සමුච්ඡින්නා”ති. “යථා කථං පන තෙ, ගහපති, සබ්බෙ කම්මන්තා පටික්ඛිත්තා, සබ්බෙ වොහාරා සමුච්ඡින්නා”ති? “ඉධ මෙ, හො ගොතම, යං අහොසි ධනං වා ධඤ්ඤං වා රජතං වා ජාතරූපං වා සබ්බං තං පුත්තානං දායජ්ජං නිය්‍යාතං, තත්ථාහං අනොවාදී අනුපවාදී ඝාසවිජාදනපරමො විහරාමි. එවං බො මෙ [එවඤ්ච මෙ (සා. සා.), එවං මෙ (ක.)], හො ගොතම, සබ්බෙ කම්මන්තා පටික්ඛිත්තා, සබ්බෙ වොහාරා සමුච්ඡින්නා”ති. “අඤ්ඤථා බො ත්වං, ගහපති, වොහාරසමුච්චෙදං වදසි, අඤ්ඤථා ව පන අරියස්ස චිත්තයෙ වොහාරසමුච්චෙදො හොති”ති. “යථා කථං පන, හන්තෙ, අරියස්ස චිත්තයෙ වොහාරසමුච්චෙදො හොති? සාධු මෙ, හන්තෙ, හගවා තථා ධම්මං දෙසෙතු යථා අරියස්ස චිත්තයෙ වොහාරසමුච්චෙදො හොති”ති. “තෙන හි, ගහපති, සුණාහි, සාධුකං මනසි කරොහි, භාසිස්සාමි”ති. “එවං, හන්තෙ”ති බො පොතලියො ගහපති හගවතො පච්චස්සොසි.

32. හගවා එතදවොච – “අට්ඨ බො ඉමෙ, ගහපති, ධම්මා අරියස්ස චිත්තයෙ වොහාරසමුච්චෙදාය සංවත්තන්ති. කතමෙ අට්ඨ? අපාණානිපාතං නිස්සාය පාණානිපාතො පහාතබ්බො; දින්නාදානං නිස්සාය අදින්නාදානං පහාතබ්බං; සච්චවාචං [සච්චං වාචං (සා. සා.)] නිස්සාය මුසාවාදො පහාතබ්බො; අපිසුණං වාචං නිස්සාය පිසුණා වාචා පහාතබ්බො; අගිද්ධිලොහං නිස්සාය ගිද්ධිලොහො පහාතබ්බො; අනින්දාරොසං නිස්සාය නින්දාරොසො පහාතබ්බො; අක්කොධුපායාසං නිස්සාය කොධුපායාසො පහාතබ්බො; අනනිමානං නිස්සාය අනිමානො පහාතබ්බො. ඉමෙ බො,

ගහපති, අට්ඨ ධම්මා සංඛිත්තෙන චුත්තා, විත්ථාරොන අවිහත්තා, අරියස්ස චිනයෙ වොහාරසමුවිෂේදාය සංවත්තන්ති”ති. “යෙ මෙ [යෙ මෙ පන (සා. ක.)], හන්තෙ, හගවතා අට්ඨ ධම්මා සංඛිත්තෙන චුත්තා, විත්ථාරොන අවිහත්තා, අරියස්ස චිනයෙ වොහාරසමුවිෂේදාය සංවත්තන්ති, සාධු මෙ, හන්තෙ, හගවා ඉමෙ අට්ඨ ධම්මෙ විත්ථාරොන [විත්ථාරොත්ථා (ක.)] විහජතු අනුකම්පං උපාදායා”ති. “තෙන හි, ගහපති, සුඤ්ඤානි, සාධුකං මනසි කරොහි, භාසිස්සාමි”ති. “ඵවං, හන්තෙ”ති බො පොතලියො ගහපති හගවතො පච්චස්සොසි. හගවා ඵ්ඤ්ඤොවොච –

33. “‘අපාණාතිපාතං නිස්සාය පාණාතිපාතො පහාතබ්බො’ති ඉති බො පනෙනං චුත්තං කිඤ්චෙනං පටිච්ච චුත්තං ? ඉධ, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘යෙසං බො අහං සංයොජනානං හෙතු පාණාතිපාති අස්සං, තෙසාහං සංයොජනානං පහානාය සමුච්ඡේදාය පටිපත්තො. අහඤ්චෙව [අහඤ්චෙ (?)] බො පන පාණාතිපාති අස්සං, අත්තාපි මං උපවදෙය්‍ය පාණාතිපාතපච්චයා, අනුච්චවාපි මං විඤ්ඤ [අනුච්චව විඤ්ඤ (සී. සා. පී.)] ගරහෙය්‍යං පාණාතිපාතපච්චයා, කායස්ස හෙදා පරං මරණා දුග්ගති පාටිකඨ්ඨා පාණාතිපාතපච්චයා. එතදෙව බො පන සංයොජනං එතං නිවරණං යදිදං පාණාතිපාතො. යෙ ච පාණාතිපාතපච්චයා උප්පජ්ජෙය්‍යං ආසවා විසානපරිලාභා, පාණාතිපාතා පටිච්චරස්ස එවංස තෙ ආසවා විසානපරිලාභා න භොන්ති’. ‘අපාණාතිපාතං නිස්සාය පාණාතිපාතො පහාතබ්බො’ති – ඉති යන්තං චුත්තං ඉදමෙතං පටිච්ච චුත්තං.

34. “‘දින්නාදානං නිස්සාය අදින්නාදානං පහාතබ්බ’න්ති ඉති බො පනෙනං චුත්තං, කිඤ්චෙනං පටිච්ච චුත්තං? ඉධ, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘යෙසං බො අහං සංයොජනානං හෙතු අදින්නාදායී අස්සං, තෙසාහං සංයොජනානං පහානාය සමුච්ඡේදාය පටිපන්නො. අහඤ්චෙව බො පන අදින්නාදායී අස්සං, අත්තාපි මං උපවදෙයා අදින්නාදානපච්චයා, අනුච්චිවාපි මං විඤ්ඤා ගරහෙය්‍යං අදින්නාදානපච්චයා, කායස්ස හෙදා පරං මරණා දුග්ගති පාටිකඛ්ඛා අදින්නාදානපච්චයා. එතදෙව බො පන සංයොජනං එතං නිවරණං යදිදං අදින්නාදානං. යෙ ච අදින්නාදානපච්චයා උප්පජ්ජෙය්‍යං ආසවා විසාතපරිලාභා අදින්නාදානා පටිච්චරක්ඛස්ස එවංස තෙ ආසවා විසාතපරිලාභා න භොන්ති’. ‘දින්නාදානං නිස්සාය අදින්නාදානං පහාතබ්බ’න්ති – ඉති යන්නං චුත්තං ඉදමෙනං පටිච්ච චුත්තං.

35. “‘සච්චවාචං නිස්සාය මුසාවාදො පහානබ්බො’ති ඉති බො පනෙතං චුත්තං කිඤ්චෙනං පට්ඨිව චුත්තං? ඉධ, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘යෙසං බො අහං සංයොජනානං හෙනු මුසාවාදී අස්සං, තෙසාහං සංයොජනානං පහානාය සමුච්ඡේදාය පටිපන්නො. අහඤ්චෙව බො පන මුසාවාදී අස්සං, අත්තාපි මං උපවදෙයා මුසාවාදපච්චයා, අනුච්චිවාපි මං විඤ්ඤා ගරහෙය්‍යං මුසාවාදපච්චයා, කායස්ස හෙදා පරං මරණා දුග්ගති පාටිකඛිබා මුසාවාදපච්චයා. එතඳෙව බො පන සංයොජනං එතං නීවරණං යදිදං මුසාවාදො . යෙ ච මුසාවාදපච්චයා උප්පජ්ජෙය්‍යං ආසවා විසානපරිලාභා, මුසාවාදා පටිවිරත්ස්ස එවංස තෙ ආසවා විසානපරිලාභා න භොන්ති’. ‘සච්චවාචං නිස්සාය මුසාවාදො පහානබ්බො’ති – ඉති යන්නං චුත්තං ඉදමෙතං පට්ඨිව චුත්තං.

36. “‘අපිසුණං වාවං නිස්සය පිසුණා වාවා පහාතඛිබා’ති ඉති බො පනෙනං චුත්තං කිඤ්චෙනං පටිච්ච චුත්තං? ඉධ, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘යෙසං බො අහං සංයොජනානං හෙනු පිසුණුවාවො අස්සං, තෙසාහං සංයොජනානං පහානාය සමුච්ඡේදාය පටිපන්නො. අහඤ්චෙව බො පන පිසුණුවාවො අස්සං, අත්තාපි මං උපවදෙයා පිසුණුවාවාපච්චයා, අනුච්චවාපි මං විඤ්ඤා ගරහෙය්‍යං පිසුණුවාවාපච්චයා, කායස්ස හෙදා පරං මරණා දුග්ගති පාටිකඛිබා පිසුණුවාවාපච්චයා. එතදෙව බො පන සංයොජනං එතං නිවරණං යදිදං පිසුණා වාවා. යෙ ච පිසුණුවාවාපච්චයා උප්පජ්ජේය්‍යං ආසවා විසාතපරිලාහා, පිසුණාය වාවාය පටිච්චරක්ඛස්ඵ එවංස තෙ ආසවා විසාතපරිලාහා න හොන්ති’. ‘අපිසුණං වාවං නිස්සය පිසුණා වාවා පහාතඛිබා’ති – ඉති යත්තං චුත්තං ඉදමෙනං පටිච්ච චුත්තං.

37. “‘අඟිද්ධිලොභං නිස්සාය ගිද්ධිලොභො පහාතඛිබ්බො’ති ඉති බො පනෙතං චුත්තං, කිඤ්චෙනං පටිච්ච චුත්තං? ඉධ, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘යෙසං බො අහං සංයොජනානං හෙනා ගිද්ධිලොභී අස්සං, තෙසාහං සංයොජනානං පහානාය සමුච්ඡේදාය පටිපන්නො. අහඤ්චෙව බො පන ගිද්ධිලොභී අස්සං, අත්තාපි මං උපවදෙයා ගිද්ධිලොභපච්චයා, අනුච්චවාපි මං විඤ්ඤා ගරහෙය්‍යං ගිද්ධිලොභපච්චයා, කායස්ස හෙදා පරං මරණා දුග්ගති පාටිකඛිබ්බා ගිද්ධිලොභපච්චයා. එතදෙව බො පන සංයොජනං එතං නිවරණං යදිදං ගිද්ධිලොභො. යෙ ච ගිද්ධිලොභපච්චයා උප්පජ්ජෙය්‍යං ආසවා විසාතපරිළාහා, ගිද්ධිලොභා පටිච්චරක්ඛස්ඵ එවංස තෙ ආසවා විසාතපරිළාහා න හොත්ති’. ‘අඟිද්ධිලොභං නිස්සාය ගිද්ධිලොභො පහාතඛිබ්බො’ති – ඉති යත්තං චුත්තං ඉදමෙනං පටිච්ච චුත්තං.

38. “‘අනින්දාරොසං නිස්සාය නින්දාරොසො පහාතඛිබ්බො’ති ඉති බො පනෙනං වුත්තං, කිඤ්චෙනං පටිච්ච වුත්තං? ඉධ, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘යෙසං බො අහං සංයොජනානං හෙනු නින්දාරොසී අස්සං, තෙසාහං සංයොජනානං පහානාය සමුව්ඡෙදාය පටිපත්තො. අහඤ්චෙව බො පන නින්දාරොසී අස්සං, අත්තාපි මං උපවදෙයා නින්දාරොසපච්චයා, අනුච්චිවාපි මං විඤ්ඤා ගරහෙය්‍යං නින්දාරොසපච්චයා, කායස්ස හෙදා පරං මරණා දුග්ගති පාටිකඬ්ඛා නින්දාරොසපච්චයා. එතදෙව බො පන සංයොජනං එතං නිවරණං යදිදං නින්දාරොසො. යෙ ච නින්දාරොසපච්චයා උප්පජ්ජෙය්‍යං ආසවා විසානපරිලාහා, අනින්දාරොසිස්ස එවංස තෙ ආසවා විසානපරිලාහා න භොත්ති’. ‘අනින්දාරොසං නිස්සාය නින්දාරොසො පහාතඛිබ්බො’ති – ඉති යත්තං වුත්තං ඉදමෙනං පටිච්ච වුත්තං.

39. “අක්කොටුපායාසං නිස්සාය කොටුපායාසො පහාතඛිබො’ති ඉති බො පනෙනං වුත්තං, කිඤ්චෙනං පටිච්ච වුත්තං? ඉධ, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘යෙසං බො අහං සංයොජනානං හෙතු කොටුපායාසී අස්සං, තෙසාහං සංයොජනානං පහානාය සමුච්ඡේදාය පටිපන්නො. අහඤ්චෙව බො පන කොටුපායාසී අස්සං, අත්තාපි මං උපවදෙය්‍ය කොටුපායාසපච්චයා, අනුච්චවාපි මං විඤ්ඤා ගරහෙය්‍යං කොටුපායාසපච්චයා, කායස්ස හෙදා පරං මරණා දුග්ගති පාටිකඛිබා කොටුපායාසපච්චයා. එතදෙව බො පන සංයොජනං එතං නිවරණං යදිදං කොටුපායාසො. යෙ ච කොටුපායාසපච්චයා උප්පජ්ජෙය්‍යං ආසවා විසාතපරිලාභා, අක්කොටුපායාසීස්ස එවංස තෙ ආසවා විසාතපරිලාභා න හොන්ති’. ‘අක්කොටුපායාසං නිස්සාය කොටුපායාසො පහාතඛිබො’ති – ඉති යන්තං වුත්තං ඉදමෙනං පටිච්ච වුත්තං.

40. “අනතිමානං නිස්සාය අතිමානො පහාතඛිබො’ති ඉති බො පනෙනං වුත්තං, කිඤ්චෙනං පටිච්ච වුත්තං? ඉධ, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘යෙසං බො අහං සංයොජනානං හෙතු අතිමානී අස්සං, තෙසාහං සංයොජනානං පහානාය සමුච්ඡේදාය පටිපන්නො. අහඤ්චෙව බො පන අතිමානී අස්සං, අත්තාපි මං උපවදෙය්‍ය අතිමානපච්චයා, අනුච්චවාපි මං විඤ්ඤා ගරහෙය්‍යං අතිමානපච්චයා, කායස්ස හෙදා පරං මරණා දුග්ගති පාටිකඛිබා අතිමානපච්චයා. එතදෙව බො පන සංයොජනං එතං නිවරණං යදිදං අතිමානො. යෙ ච අතිමානපච්චයා උප්පජ්ජෙය්‍යං ආසවා විසාතපරිලාභා, අනතිමානීස්ස එවංස තෙ ආසවා විසාතපරිලාභා න හොන්ති’. ‘අනතිමානං නිස්සාය අතිමානො පහාතඛිබො’ති – ඉති යන්තං වුත්තං ඉදමෙනං පටිච්ච වුත්තං.

41. “ඉමෙ බො, ගහපති, අට්ඨ ධම්මා සංඛිත්තෙන වුත්තා, විත්ථාරෙන විහත්තා [අවිහත්තා (සා. ක.)], යෙ අරියස්ස චිත්තයෙ වොහාරසමුච්ඡේදාය සංවත්තන්ති; න ත්වෙව තාව අරියස්ස චිත්තයෙ සබ්බෙන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං වොහාරසමුච්ඡේදො හොති”ති.

“යථා කථං පන, හන්තෙ, අරියස්ස චිත්තයෙ සබ්බෙන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං වොහාරසමුච්ඡේදො හොති? සාධු මෙ, හන්තෙ, හගවා තථා ධම්මං දෙසෙතු යථා අරියස්ස චිත්තයෙ සබ්බෙන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං වොහාරසමුච්ඡේදො හොති”ති. “තෙන හි, ගහපති, සුඤ්ඤා, සාධුකං මනසි කරොහි, භාසිස්සාමි”ති. “එවං, හන්තෙ”ති බො පොතලියො ගහපති හගවතො පච්චස්සොසි. හගවා එතදවොච –

කාමාදීනවකථා

42. “සෙය්‍යථාපි, ගහපති, කුක්කුරො ජිසච්ඡාදුබ්බලාපරෙතො ගොසාතකසුනං පච්චුපට්ඨිතො අස්ස. තමෙනං දක්ඛො ගොසාතකො වා ගොසාතකත්තෙවාසී වා අට්ඨිකඛිකලං සුනික්කන්තං නික්කන්තං නිම්මංසං ලොභිතමක්ඛිතං උපසුම්භෙය්‍ය [උපච්ඡුභෙය්‍ය (සී. පී.), උපච්ඡුභෙය්‍ය (සා. ක.), උපච්චුම්භෙය්‍ය (ක.)]. තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, අපි නු බො සො කුක්කුරො අමුං අට්ඨිකඛිකලං සුනික්කන්තං නික්කන්තං නිම්මංසං ලොභිතමක්ඛිතං පලෙහන්තො ජිසච්ඡාදුබ්බලාපරෙතො පටිච්චිතෙය්‍යා”ති?

“නො හෙතං, හන්තෙ”.

“තං කිස්ස හෙතු”?

“අදුඤ්ඤි, හන්තෙ, අට්ඨිකඛිකලං සුනික්කන්තං නික්කන්තං නිම්මංසං ලොභිතමක්ඛිතං. යාවදෙව පන සො කුක්කුරො කිලමට්ඨස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සාති. එවමෙව බො, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘අට්ඨිකඛිකලපමා කාමා වුත්තා හගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා [බහුපායාසා (සී. සා. ක. පී.)], ආදීනවො එත්ථ භියො”ති. එවමෙනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දිස්වා යායං උපෙක්ඛා නානත්තා නානත්තසිතා තං අභිනිවජ්ජෙත්වා, යායං උපෙක්ඛා එකත්තා එකත්තසිතා යත්ථ සබ්බසො ලොකාමිසුපාදානා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති තමෙවුපෙක්ඛං භාවෙති.

43. “සෙය්‍යථාපි, ගහපති, ගිජ්ඣො වා කඛිකො වා කුලලො වා මංසපෙසිං ආදාය උඬ්ඨියෙය්‍ය [උඬ්ඨියෙය්‍ය (සා. පී.)]. තමෙනං ගිජ්ඣොපි කඛිකාපි කුලලාපි අනුපතිත්වා අනුපතිත්වා විතච්ඡෙය්‍යං විස්සජ්ජෙය්‍යං [විරාජෙය්‍යං (සී. සා. ක. පී.)]. තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, සවෙ සො ගිජ්ඣො වා කඛිකො වා කුලලො වා තං මංසපෙසිං න ඛිජ්ජමෙව පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, සො තතොනිදානං මරණං වා නිගච්ඡෙය්‍ය මරණමත්තං වා දුක්ඛ”න්ති?

“එවං, හන්තෙ”.

“එවමෙව බො, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘මංසපෙසුපමා කාමා වුත්තා හගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියො”ති. එවමෙනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දිස්වා යායං උපෙක්ඛා නානත්තා නානත්තසිතා තං අභිනිවජ්ජෙත්වා යායං උපෙක්ඛා එකත්තා එකත්තසිතා යත්ථ සබ්බසො ලොකාමිසුපාදානා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති තමෙවුපෙක්ඛං භාවෙති.

44. “සෙය්‍යාථාපි, ගහපති, පුරිසො ආදිත්තං තිණුක්කං ආදාය පටිච්ඡානං ගච්ඡෙය්‍ය. තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, සචෙ සො පුරිසො තං ආදිත්තං තිණුක්කං න ඛිජ්ජමෙව පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය තස්ස සා ආදිත්තා තිණුක්කා හත්ථං වා දහෙය්‍ය ඛාන්තං වා දහෙය්‍ය අඤ්ඤතරං වා අඤ්ඤතරං වා අභිගපච්චධිගං [දහෙය්‍ය. අඤ්ඤතරං වා අභිගපච්චධිග (සි. පි.)] දහෙය්‍ය, සො තතොනිදානං මරණං වා නිගච්ඡෙය්‍ය මරණමත්තං වා දුක්ඛ”න්ති?

“එවං, හන්තෙ”.

“එවමෙව ඛො, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති — ‘තිණුක්කපමා කාමා චුත්තා භගවතා ඛහුදුක්ඛා ඛහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියොයා’ති. එවමෙතං යථාභූතං සම්මජ්ජෙය්‍යාදිස්වා...පෙ.... තමෙවුපෙක්ඛං භාවෙති.

45. “සෙය්‍යාථාපි, ගහපති, අභිගාරකාසු සාධිකපොරිසා, පුරා අභිගාරානං චිතච්චිකානං චිතධුමානං. අථ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය ජීවිතුකාමො අමරිතුකාමො සුඛකාමො දුක්ඛජ්ජට්ඨිකාමො. තමෙනං ද්වෙ බලවත්තො පුරිසා නානාඛාන්තාසු ගහෙත්වා අභිගාරකාසු උපකඨිඨෙය්‍යා. තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, අපි නු සො පුරිසො ඉතිච්චිවෙව කායං සන්තාමෙය්‍යා”ති?

“එවං, හන්තෙ”.

“තං කිස්ස හෙතු”?

“විදිතඤ්ඤි, හන්තෙ, තස්ස පුරිසස්ස ඉමඤ්චාහං අභිගාරකාසු පපතිස්සාමි, තතොනිදානං මරණං වා නිගච්ඡිස්සාමි මරණමත්තං වා දුක්ඛ”න්ති. “එවමෙව ඛො, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති — ‘අභිගාරකාසුපමා කාමා චුත්තා භගවතා ඛහුදුක්ඛා ඛහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියොයා’ති. එවමෙතං යථාභූතං සම්මජ්ජෙය්‍යාදිස්වා...පෙ.... තමෙවුපෙක්ඛං භාවෙති.

46. “සෙය්‍යාථාපි, ගහපති, පුරිසො සුපිනකං පස්සෙය්‍ය ආරාමරාමණෙය්‍යකං චනරාමණෙය්‍යකං භූමිරාමණෙය්‍යකං පොක්ඛරණිරාමණෙය්‍යකං. සො පටිබුද්ධො න කිඤ්චි පටිපස්සෙය්‍ය [පස්සෙය්‍ය (සි. ස්‍යා. කං. පි.)]. එවමෙව ඛො, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති — ‘සුපිනකපමා කාමා චුත්තා භගවතා ඛහුදුක්ඛා ඛහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියොයා’ති...පෙ.... තමෙවුපෙක්ඛං භාවෙති.

47. “සෙය්‍යාථාපි, ගහපති, පුරිසො යාචිතකං භොගං යාචිත්වා යානං වා [යානං (ස්‍යා. කං. පි.)] පොරිසෙය්‍යං [පොරොසෙය්‍යං (සි. පි. ක.), ඔරොපෙය්‍ය (ස්‍යා. කං.)] පවරමණිකුණ්ඩලං. සො තෙහි යාචිතකෙහි භොගෙහි පුරක්ඛන්තො පරිවුතො අන්තරාපණං පටිපජ්ජෙය්‍ය. තමෙනං ජනො දිස්වා එවං වදෙය්‍ය — ‘භොගී චත, භො, පුරිසො, එවං කිර භොගිනො භොගානි භුඤ්ජන්ති’ති. තමෙනං සාමිකා යත්ථ යත්ථෙව පස්සෙය්‍යා. තත්ථ තත්ථෙව සානි හරෙය්‍යා. තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, අලං නු ඛො තස්ස පුරිසස්ස අඤ්ඤට්ඨන්තායා”ති?

“එවං, හන්තෙ”.

“තං කිස්ස හෙතු”?

“සාමිනො හි, හන්තෙ, සානි හරන්ති”ති. “එවමෙව ඛො, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති — ‘යාචිතකපමා කාමා චුත්තා භගවතා ඛහුදුක්ඛා ඛහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියොයා’ති...පෙ.... තමෙවුපෙක්ඛං භාවෙති.

48. “සෙය්‍යාථාපි, ගහපති, ගාමස්ස වා නිගමස්ස වා අවිදුරෙ තිබ්බො වනසණ්ඩො. තත්ත්වස්ස රුක්ඛො සම්පන්නඵලො ව උපපන්නඵලො [උප්පන්නඵලො (ස්‍යා.)] ව, න වස්සු කානිචි ඵලානි භූමියං පතිතානි. අථ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය ඵලත්ථිකො ඵලගවෙසි ඵලපරියෙසනං වරමානො. සො තං වනසණ්ඩං අජ්ඣොගාහෙත්වා තං රුක්ඛං පස්සෙය්‍ය සම්පන්නඵලඤ්ච උපපන්නඵලඤ්ච. තස්ස ඵවමස්ස — ‘අයං ඛො රුක්ඛො සම්පන්නඵලො ව උපපන්නඵලො ව, තත්ථි ව කානිචි ඵලානි භූමියං පතිතානි. ජානාමි ඛො පනාහං රුක්ඛං ආරොහිතුං [ආරුහිතුං (සි.)]. යංනුනාහං ඉමං රුක්ඛං ආරොහිත්වා යාවදන්ථඤ්ච ඛාදෙය්‍යං උච්ඡිඨගඤ්ච පුරෙය්‍යා’න්ති. සො තං රුක්ඛං ආරොහිත්වා යාවදන්ථඤ්ච ඛාදෙය්‍ය උච්ඡිඨගඤ්ච පුරෙය්‍යා. අථ දුතියො පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය ඵලත්ථිකො ඵලගවෙසි ඵලපරියෙසනං වරමානො තිණ්හං කුයාරිං [කුයාරිං (ස්‍යා. කං. ක.)] ආදාය. සො තං වනසණ්ඩං අජ්ඣොගාහෙත්වා තං රුක්ඛං පස්සෙය්‍ය සම්පන්නඵලඤ්ච උපපන්නඵලඤ්ච. තස්ස ඵවමස්ස — ‘අයං ඛො රුක්ඛො සම්පන්නඵලො ව උපපන්නඵලො ව, තත්ථි ව කානිචි ඵලානි භූමියං පතිතානි. න ඛො පනාහං ජානාමි රුක්ඛං ආරොහිතුං. යංනුනාහං ඉමං රුක්ඛං මූලන්තො ඡෙත්වා යාවදන්ථඤ්ච ඛාදෙය්‍යං උච්ඡිඨගඤ්ච පුරෙය්‍යා’න්ති. සො තං රුක්ඛං මූලන්තො ඡිත්ථෙය්‍ය. තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, අමුකො [අසු (සි. පි.)] යො සො පුරිසො පඨමං රුක්ඛං ආරුළ්භො සචෙ සො න ඛිජ්ජමෙව ඔරොහෙය්‍ය තස්ස සො රුක්ඛො පපතන්තො හත්ථං වා හඤ්ඤෙය්‍ය පාදං වා හඤ්ඤෙය්‍ය අඤ්ඤතරං වා අඤ්ඤතරං වා අභිගපච්චධිගං හඤ්ඤෙය්‍ය, සො තතොනිදානං මරණං වා නිගච්ඡෙය්‍ය මරණමත්තං වා දුක්ඛ”න්ති?

“එවං, හන්තෙ”.

“එවමෙව බො, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘රුක්ඛඵලපමා කාමා චුත්තා හගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියොයා’ති. එවමෙන යථාභුතං සම්මජ්ජපඤ්ඤාය දිස්වා යායං උපෙක්ඛා නානත්තා නානත්තසිතා තං අභිනිවජ්ජෙත්වා යායං උපෙක්ඛා එකත්තා එකත්තසිතා යත්ථ සබ්බසො ලොකාමිසුපාදානා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති තමෙවුපෙක්ඛං භාවෙති.

49. “ස බො සො, ගහපති, අරියසාවකො ඉමංයෙව අනුත්තරං උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිං ආගම්ම අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති, සෙයාථිදං – එකමිපි ජාතිං ද්වෙපි ජාතියො...පෙ.... ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති.

“ස බො සො, ගහපති, අරියසාවකො ඉමංයෙව අනුත්තරං උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිං ආගම්ම දිබ්බෙන වක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සති වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ භීතෙ පණිතෙ සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ...පෙ.... යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානාති.

“ස බො සො, ගහපති, අරියසාවකො ඉමංයෙව අනුත්තරං උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිං ආගම්ම ආසවානං ඛයා අනාසවං චෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සවජ්ඣන්තවා උපසම්පජ්ජ විහරති. එත්තාවතා බො, ගහපති, අරියස්ස චිත්තයෙ සබ්බෙන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං වොහාරසමුච්ඡෙදො හොති.

50. “තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, යථා අරියස්ස චිත්තයෙ සබ්බෙන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං වොහාරසමුච්ඡෙදො හොති, අපි නු ත්වං එවරූපං වොහාරසමුච්ඡෙදං අත්තති සමනුපස්සසි”ති? “කො වාහං, හන්තෙ, කො ව අරියස්ස චිත්තයෙ සබ්බෙන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං වොහාරසමුච්ඡෙදො! ආරකා අහං, හන්තෙ, අරියස්ස චිත්තයෙ සබ්බෙන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං වොහාරසමුච්ඡෙදො. මයඤ්ඤි, හන්තෙ, පුබ්බෙ අඤ්ඤතිත්ථියෙ පරිබ්බාජකෙ අනාජානියෙව සමානෙ ආජානියාති අමඤ්ඤිමිහ, අනාජානියෙව සමානෙ ආජානියහොජනං හොජිමිහ, අනාජානියෙව සමානෙ ආජානියධානෙ ධජිමිහ; භික්ඛු පන මයං, හන්තෙ, ආජානියෙව සමානෙ අනාජානියාති අමඤ්ඤිමිහ, ආජානියෙව සමානෙ අනාජානියහොජනං හොජිමිහ, ආජානියෙව සමානෙ අනාජානියධානෙ ධජිමිහ; ඉදාති පන මයං, හන්තෙ, අඤ්ඤතිත්ථියෙ පරිබ්බාජකෙ අනාජානියෙව සමානෙ අනාජානියාති ජාතිස්සාම, අනාජානියෙව සමානෙ අනාජානියහොජනං හොජෙස්සාම, අනාජානියෙව සමානෙ අනාජානියධානෙ ධජෙස්සාම. භික්ඛු පන මයං, හන්තෙ, ආජානියෙව සමානෙ ආජානියාති ජාතිස්සාම ආජානියෙව සමානෙ ආජානියහොජනං හොජෙස්සාම, ආජානියෙව සමානෙ ආජානියධානෙ ධජෙස්සාම. අපනෙසි වත මෙ, හන්තෙ, හගවා සමණෙසු සමණප්පෙමං, සමණෙසු සමණප්පසාදං, සමණෙසු සමණගාරවං. අභික්කන්තං, හන්තෙ, අභික්කන්තං, හන්තෙ ! සෙයාථාපි, හන්තෙ, නික්කජ්ජිතං වා උක්කජ්ජෙයා, පටිච්ඡන්තං වා විචරෙයා, මුළුභස්ස වා මග්ගං ආවික්ඛෙයා, අත්ඨකාරෙ වා තෙලපජ්ජොතං ධාරෙයා, වක්ඛුමන්තො රූපානි දක්ඛන්තීති; එවමෙවං බො, හන්තෙ, හගවතා අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො. එසාහං, හන්තෙ, හගවන්තං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඨිඤ්ච. උපාසකං මං හගවා ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණුපෙතං සරණං ගත”න්ති.

පොතලියසුත්තං නිට්ඨිතං වතුත්ථං.

5. ජීවකසුත්තං

51. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං හගවා රාජගහෙ විහරති ජීවකස්ස කොමාරහව්වස්ස අමබ්වතෙ. අථ බො ජීවකො කොමාරහව්වො යෙන හගවා තෙනුපසඬ්ඨකම්; උපසඬ්ඨකම්ත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තො බො ජීවකො කොමාරහව්වො හගවන්තං එතදවොච – “සුතං මෙන, හන්තෙ – ‘සමණං ගොතමං උද්දිස්ස පාණං ආරහන්ති [ආරම්භන්ති (ක.)], තං සමණො ගොතමො ජානං උද්දිස්සකතං [උද්දිස්සකටං (සි. පි.)] මංසං පරිභුඤ්ජති පටිච්චකම්ම’න්ති. යෙ තෙ, හන්තෙ, එවමාහංසු – ‘සමණං ගොතමං උද්දිස්ස පාණං ආරහන්ති, තං සමණො ගොතමො ජානං උද්දිස්සකතං මංසං පරිභුඤ්ජති පටිච්චකම්ම’න්ති, කච්චි තෙ, හන්තෙ, හගවතො චුත්තවාදිනො, න ව හගවන්තං අභුතෙන අබ්භාවික්ඛන්ති, ධම්මස්ස වානුධම්මං ඛ්‍යාකරොන්ති, න ව කොච්ඡි සහධම්මිකො වාදානුවාදො ගාරය්හං ධානං ආගච්ජති”ති?

52. “යෙ තෙ, ජීවක, එවමාහංසු – ‘සමණං ගොතමං උද්දිස්ස පාණං ආරහන්ති, තං සමණො ගොතමො ජානං උද්දිස්සකතං මංසං පරිභුඤ්ජති පටිච්චකම්ම’න්ති න මෙ තෙ චුත්තවාදිනො, අබ්භාවික්ඛන්ති ව මං තෙ අසනා අභුතෙන. තීහි බො අහං, ජීවක, ධානෙහි මංසං අපරිභොගන්ති වදාමි. දිට්ඨං, සුතං, පරිසඬ්ඨිතං – ඉමෙහි බො අහං, ජීවක, තීහි ධානෙහි මංසං අපරිභොගන්ති වදාමි. තීහි බො අහං, ජීවක, ධානෙහි මංසං පරිභොගන්ති වදාමි. අදිට්ඨං, අසුතං, අපරිසඬ්ඨිතං – ඉමෙහි බො අහං, ජීවක, තීහි ධානෙහි මංසං පරිභොගන්ති වදාමි.

53. “ඉධ, ජීවක, භික්ඛු අඤ්ඤතරං ගාමං වා නිගමං වා උපනිස්සාය විහරති. සො මෙත්තාසහගතෙන චෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා වතුත්ථං. ඉති උද්ධමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය

සබ්බාවන්තං ලොකං මෙත්තාසහගතෙන වෙනසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමාණෙන අවෙරෙන අබ්‍යාබජ්ඣකෙන ඵරිත්වා විහරති. තමෙනං ගහපති වා ගහපතිපුත්තො වා උපසඩ්ධකමිත්වා ස්වාතන්ත්‍රාය භත්තෙන නිමන්තෙති. ආකඩ්ඛමානොව [ආකඩ්ඛමානො (සා. කං.)], ජීවක, භික්ඛු අධිවාසෙති. සො තස්සා රත්තියා අව්වයෙන පුබ්බණ්ඩසමයං නිවාසෙත්වා පත්තව්වරමාදාය යෙන තස්ස ගහපතිස්ස වා ගහපතිපුත්තස්ස වා නිවෙසනං තෙනුපසඩ්ධකමති; උපසඩ්ධකමිත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදති. තමෙනං සො ගහපති වා ගහපතිපුත්තො වා පණිතෙන පිණ්ඩපාතෙන පරිවිසෙති. තස්ස න ඵවං හොති – ‘සාධු වත මායං [මං + අයං = මායං] ගහපති වා ගහපතිපුත්තො වා පණිතෙන පිණ්ඩපාතෙන පරිවිසෙය්‍යාති! අහො වත මායං ගහපති වා ගහපතිපුත්තො වා ආයතිම්පි ඵවරුපෙන පණිතෙන පිණ්ඩපාතෙන පරිවිසෙය්‍යාති’ – ඵවම්පිස්ස න හොති. සො තං පිණ්ඩපාතං අගථිතො [අගධිතො (සා. කං. ක.)] අමුච්ඡිතො අනජ්ඣොපන්නො [අනජ්ඣොපන්නො (සා. කං. ක.)] ආදීනවදස්සාවී නිස්සරණපඤ්ඤො පරිභුඤ්ජති. තං කිං මඤ්ඤසි, ජීවක, අපි නු සො භික්ඛු තස්මිං සමයෙ අත්තබ්‍යාබාධාය වා වෙනෙති, පරබ්‍යාබාධාය වා වෙනෙති, උභයබ්‍යාබාධාය වා වෙනෙති”ති?

“නො හෙතං, භත්තෙ”.

“නනු සො, ජීවක, භික්ඛු තස්මිං සමයෙ අනවජ්ජංයෙව ආභාරං ආභාරෙති”ති?

“ඵවං, භත්තෙ. සුතං මෙනං, භත්තෙ – ‘බ්‍රහ්මා මෙත්තාවිහාරී’ති. තං මෙ ඉදං, භත්තෙ, භගවා සක්ඛිදිට්ඨො; භගවා හි, භත්තෙ, මෙත්තාවිහාරී”ති. “යෙන ඛො, ජීවක, රාගෙන යෙන දොසෙන යෙන මොහෙන බ්‍යාපාදවා අස්ස සො රාගො සො දොසො සො මොහො තථාගතස්ස පභිනො උච්ඡින්නමුලො තාලාවත්ථුකතො අනභාවංකතො [අනභාවකතො (සි. පි.), අනභාවංගතො (සා. කං.)] ආයතිං අනුප්පාදමිමො. සවෙ ඛො තෙ, ජීවක, ඉදං සන්ධාය භාසිතං අනුජානාමි තෙ එත”න්ති. “එතදෙව ඛො පන මෙ, භත්තෙ, සන්ධාය භාසිතං” [භාසිතන්ති (සා. කං.)].

54. “ඉධ, ජීවක, භික්ඛු අඤ්ඤතරං ගාමං වා නිගමං වා උපනිස්සාය විහරති. සො කරුණාසහගතෙන වෙනසා... පෙ.... මුදිතාසහගතෙන වෙනසා...පෙ.... උපෙක්ඛාසහගතෙන වෙනසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථං. ඉති උද්ධමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බන්තතාය සබ්බාවන්තං ලොකං උපෙක්ඛාසහගතෙන වෙනසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමාණෙන අවෙරෙන අබ්‍යාබජ්ඣකෙන ඵරිත්වා විහරති. තමෙනං ගහපති වා ගහපතිපුත්තො වා උපසඩ්ධකමිත්වා ස්වාතන්ත්‍රාය භත්තෙන නිමන්තෙති. ආකඩ්ඛමානොව, ජීවක, භික්ඛු අධිවාසෙති. සො තස්සා රත්තියා අව්වයෙන පුබ්බණ්ඩසමයං නිවාසෙත්වා පත්තව්වරමාදාය යෙන ගහපතිස්ස වා ගහපතිපුත්තස්ස වා නිවෙසනං තෙනුපසඩ්ධකමති; උපසඩ්ධකමිත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදති. තමෙනං සො ගහපති වා ගහපතිපුත්තො වා පණිතෙන පිණ්ඩපාතෙන පරිවිසෙති. තස්ස න ඵවං හොති – ‘සාධු වත මායං ගහපති වා ගහපතිපුත්තො වා පණිතෙන පිණ්ඩපාතෙන පරිවිසෙය්‍යාති! අහො වත මායං ගහපති වා ගහපතිපුත්තො වා ආයතිම්පි ඵවරුපෙන පණිතෙන පිණ්ඩපාතෙන පරිවිසෙය්‍යාති’ – ඵවම්පිස්ස න හොති. සො තං පිණ්ඩපාතං අගථිතො අමුච්ඡිතො අනජ්ඣොපන්නො ආදීනවදස්සාවී නිස්සරණපඤ්ඤො පරිභුඤ්ජති. තං කිං මඤ්ඤසි, ජීවක, අපි නු සො භික්ඛු තස්මිං සමයෙ අත්තබ්‍යාබාධාය වා වෙනෙති, පරබ්‍යාබාධාය වා වෙනෙති, උභයබ්‍යාබාධාය වා වෙනෙති”ති?

“නො හෙතං, භත්තෙ”.

“නනු සො, ජීවක, භික්ඛු තස්මිං සමයෙ අනවජ්ජංයෙව ආභාරං ආභාරෙති”ති?

“ඵවං, භත්තෙ. සුතං මෙනං, භත්තෙ – ‘බ්‍රහ්මා උපෙක්ඛාවිහාරී’ති. තං මෙ ඉදං, භත්තෙ, භගවා සක්ඛිදිට්ඨො; භගවා හි, භත්තෙ, උපෙක්ඛාවිහාරී”ති. “යෙන ඛො, ජීවක, රාගෙන යෙන දොසෙන යෙන මොහෙන විහෙසවා අස්ස අරතිවා අස්ස පටිසවා අස්ස සො රාගො සො දොසො සො මොහො තථාගතස්ස පභිනො උච්ඡින්නමුලො තාලාවත්ථුකතො අනභාවංකතො ආයතිං අනුප්පාදමිමො. සවෙ ඛො තෙ, ජීවක, ඉදං සන්ධාය භාසිතං, අනුජානාමි තෙ එත”න්ති. “එතදෙව ඛො පන මෙ, භත්තෙ, සන්ධාය භාසිතං”.

55. “යො ඛො, ජීවක, තථාගතං වා තථාගතසාවකං වා උද්දිස්ස පාණං ආරහති සො පඤ්චගි යානෙහි බහුං අපුඤ්ඤං පසවති. යම්පි සො, ගහපති, ඵචමාහ – ‘ගච්ඡට්ඨ, අමුකං නාම පාණං ආනෙථා’ති, ඉමිනා පඨමෙන යානෙන බහුං අපුඤ්ඤං පසවති. යම්පි සො පාණො ගලප්පවෙධකෙන [ගලප්පවෙධකෙන (බහුසු)] ආනීයමානො දුක්ඛං දොමනස්සං පටිසංවෙදෙති, ඉමිනා දුතියෙන යානෙන බහුං අපුඤ්ඤං පසවති. යම්පි සො ඵචමාහ – ‘ගච්ඡට්ඨ ඉමං පාණං ආරහථා’ති, ඉමිනා තතියෙන යානෙන බහුං අපුඤ්ඤං පසවති. යම්පි සො පාණො ආරහීයමානො දුක්ඛං දොමනස්සං පටිසංවෙදෙති, ඉමිනා චතුත්ථෙන යානෙන බහුං අපුඤ්ඤං පසවති. යම්පි සො තථාගතං වා තථාගතසාවකං වා අකප්පියෙන ආසාදෙති, ඉමිනා පඤ්චමෙන යානෙන බහුං අපුඤ්ඤං පසවති. යො ඛො, ජීවක, තථාගතං වා තථාගතසාවකං වා උද්දිස්ස පාණං ආරහති සො ඉමෙහි පඤ්චගි යානෙහි බහුං අපුඤ්ඤං පසවති”ති.

ඵවං වුත්තෙ, ජීවකො කොමාරභවිවො භගවන්තං එතදවොච – “අච්ඡරියං, භත්තෙ, අබ්‍රහ්මං, භත්තෙ! කප්පියං වත, භත්තෙ, භික්ඛු ආභාරං ආභාරෙත්ති ; අනවජ්ජං වත, භත්තෙ, භික්ඛු ආභාරං ආභාරෙත්ති. අභික්කන්තං, භත්තෙ, අභික්කන්තං, භත්තෙ...පෙ.... උපාසකං මං භගවා ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණුපෙනං සරණං ගත”න්ති.

6. උපාලිසුත්තං

56. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා නාළන්දායං විහරති පාවාරිකම්බවනෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන නිගණ්ඨො නාටපුත්තො [නාටපුත්තො (සී.), නාතපුත්තො (පී.)] නාළන්දායං පටිවසති මහනියා නිගණ්ඨපරිසාය සද්ධිං. අප්ඵ ඛො දීඝතපස්සි නිගණ්ඨො නාළන්දායං පිණ්ඩාය වරින්වා පච්ඡාභත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො යෙන පාවාරිකම්බවනං යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං විනිසාරෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං යිතං ඛො දීඝතපස්සි නිගණ්ඨං භගවා එතදවොච – “සංවිජ්ජන්ති ඛො, තපස්සි [දීඝතපස්සි (සා. කං. ක.)], ආසනානි; සචෙ ආකඩ්ඛසි නිසීදා”ති. එවං චුත්තෙ, දීඝතපස්සි නිගණ්ඨො අඤ්ඤතරං නිවං ආසනං ගභෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තං ඛො දීඝතපස්සි නිගණ්ඨං භගවා එතදවොච – “කති පන, තපස්සි, නිගණ්ඨො නාටපුත්තො කම්මානි පඤ්ඤපෙති පාපස්ස කම්මස්ස කිරියාය පාපස්ස කම්මස්ස පවත්තියා”ති?

“න ඛො, ආචුසො ගොතම, ආචිණ්ණං නිගණ්ඨස්ස නාටපුත්තස්ස ‘කම්මං, කම්ම’න්ති පඤ්ඤපෙතුං; ‘දණ්ඩං, දණ්ඩ’න්ති ඛො, ආචුසො ගොතම, ආචිණ්ණං නිගණ්ඨස්ස නාටපුත්තස්ස පඤ්ඤපෙතු”න්ති.

“කති පන, තපස්සි, නිගණ්ඨො නාටපුත්තො දණ්ඩානි පඤ්ඤපෙති පාපස්ස කම්මස්ස කිරියාය පාපස්ස කම්මස්ස පවත්තියා”ති?

“තීණි ඛො, ආචුසො ගොතම, නිගණ්ඨො නාටපුත්තො දණ්ඩානි පඤ්ඤපෙති පාපස්ස කම්මස්ස කිරියාය පාපස්ස කම්මස්ස පවත්තියාති, පෙය්‍යාටීදං – කායදණ්ඩං, වච්චදණ්ඩං, මනොදණ්ඩ”න්ති.

“කිං පන, තපස්සි, අඤ්ඤදෙව කායදණ්ඩං, අඤ්ඤං වච්චදණ්ඩං, අඤ්ඤං මනොදණ්ඩ”න්ති?

“අඤ්ඤදෙව , ආචුසො ගොතම, කායදණ්ඩං, අඤ්ඤං වච්චදණ්ඩං, අඤ්ඤං මනොදණ්ඩ”න්ති.

“ඉමෙසං පන, තපස්සි, තිණ්ණං දණ්ඩානං එවං පටිච්ඡන්තානං එවං පටිච්ඡිට්ඨානං කතමං දණ්ඩං නිගණ්ඨො නාටපුත්තො මහාසාවජ්ජතරං පඤ්ඤපෙති පාපස්ස කම්මස්ස කිරියාය පාපස්ස කම්මස්ස පවත්තියා , යදි වා කායදණ්ඩං, යදි වා වච්චදණ්ඩං, යදි වා මනොදණ්ඩ”න්ති?

“ඉමෙසං ඛො, ආචුසො ගොතම, තිණ්ණං දණ්ඩානං එවං පටිච්ඡන්තානං එවං පටිච්ඡිට්ඨානං කායදණ්ඩං නිගණ්ඨො නාටපුත්තො මහාසාවජ්ජතරං පඤ්ඤපෙති පාපස්ස කම්මස්ස කිරියාය පාපස්ස කම්මස්ස පවත්තියා, නො තථා වච්චදණ්ඩං, නො තථා මනොදණ්ඩ”න්ති.

“කායදණ්ඩන්ති, තපස්සි, වදෙසි”?

“කායදණ්ඩන්ති, ආචුසො ගොතම, වදාමි”.

“කායදණ්ඩන්ති, තපස්සි, වදෙසි”?

“කායදණ්ඩන්ති, ආචුසො ගොතම, වදාමි”.

“කායදණ්ඩන්ති, තපස්සි, වදෙසි”?

“කායදණ්ඩන්ති, ආචුසො ගොතම, වදාමි”ති.

ඉතිහ භගවා දීඝතපස්සි නිගණ්ඨං ඉමස්මිං කථාවන්ටුස්මිං යාවතනියකං පතිට්ඨාපෙසි.

57. එවං චුත්තෙ, දීඝතපස්සි නිගණ්ඨො භගවන්තං එතදවොච – “ත්ථං පනාචුසො ගොතම, කති දණ්ඩානි පඤ්ඤපෙසි පාපස්ස කම්මස්ස කිරියාය පාපස්ස කම්මස්ස පවත්තියා”ති?

“න ඛො, තපස්සි, ආචිණ්ණං තථාගතස්ස ‘දණ්ඩං, දණ්ඩ’න්ති පඤ්ඤපෙතුං; ‘කම්මං, කම්ම’න්ති ඛො, තපස්සි, ආචිණ්ණං තථාගතස්ස පඤ්ඤපෙතු”න්ති?

“ත්ථං පනාචුසො ගොතම, කති කම්මානි පඤ්ඤපෙසි පාපස්ස කම්මස්ස කිරියාය පාපස්ස කම්මස්ස පවත්තියා”ති?

“තීණ බො අහං, තපස්සි, කම්මානි පඤ්ඤපෙම් පාපස්ස කම්මස්ස කිරියාය පාපස්ස කම්මස්ස පවත්තියා, සෙය්‍යාපීදං – කායකම්මං, වච්ඤාමම්මං, මනොකම්මං”න්ති.

“කිං පනාචුසො ගොතම, අඤ්ඤදෙව කායකම්මං, අඤ්ඤං වච්ඤාමම්මං, අඤ්ඤං මනොකම්මං”න්ති?

“අඤ්ඤදෙව, තපස්සි, කායකම්මං, අඤ්ඤං වච්ඤාමම්මං, අඤ්ඤං මනොකම්මං”න්ති.

“ඉමෙසං පනාචුසො ගොතම, තිණ්ණං කම්මානං ඵලං පටිච්ඡන්තානං ඵලං පටිච්ඡිට්ඨානං කතමං කම්මං මහාසාවජ්ජතරං පඤ්ඤපෙම් පාපස්ස කම්මස්ස කිරියාය පාපස්ස කම්මස්ස පවත්තියා, යදි වා කායකම්මං, යදි වා වච්ඤාමම්මං, යදි වා මනොකම්මං”න්ති?

“ඉමෙසං බො අහං, තපස්සි, තිණ්ණං කම්මානං ඵලං පටිච්ඡන්තානං ඵලං පටිච්ඡිට්ඨානං මනොකම්මං මහාසාවජ්ජතරං පඤ්ඤපෙම් පාපස්ස කම්මස්ස කිරියාය පාපස්ස කම්මස්ස පවත්තියා, නො තථා කායකම්මං, නො තථා වච්ඤාමම්මං”න්ති.

“මනොකම්මන්ති, ආචුසො ගොතම, වදෙසි”?

“මනොකම්මන්ති, තපස්සි, වදාමි”.

“මනොකම්මන්ති, ආචුසො ගොතම, වදෙසි”?

“මනොකම්මන්ති, තපස්සි, වදාමි”.

“මනොකම්මන්ති, ආචුසො ගොතම, වදෙසි”?

“මනොකම්මන්ති, තපස්සි, වදාමි”ති.

ඉතිහ දීඝතපස්සි නිගණ්ඨො භගවන්තං ඉමස්මිං කථාවත්ථුස්මිං යාවතතියකං පතිට්ඨාපෙත්වා උට්ඨායාසනා යෙන නිගණ්ඨො නාටපුත්තො තෙනුපසඬකම්.

58. තෙන බො පන සමයෙන නිගණ්ඨො නාටපුත්තො මහතියා ගිහිපරිසාය සද්ධිං නිසින්තො භොති බාලකිනියා පරිසාය උපාලිපමුඛය. අද්දසා බො නිගණ්ඨො නාටපුත්තො දීඝතපස්සිං නිගණ්ඨං දුරතොව ආගච්ඡන්තං; දිස්වාන දීඝතපස්සිං නිගණ්ඨං ඵතදවොච – “භන්ද, කුතො නු ත්වං, තපස්සි, ආගච්ඡසි දිවා දිවස්සා”ති? “ඉතො හි බො අහං, භන්තෙ, ආගච්ඡාමි සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකා”ති. “අහු පන තෙ, තපස්සි, සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං කොච්ඤෙව කථාසල්ලාපො”ති? “අහු බො මෙ, භන්තෙ, සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං කොච්ඤෙව කථාසල්ලාපො”ති. “යථා කථං පන තෙ, තපස්සි, අහු සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං කොච්ඤෙව කථාසල්ලාපො”ති? අථ බො දීඝතපස්සි නිගණ්ඨො යාවතකො අහොසි භගවතා සද්ධිං කථාසල්ලාපො තං සබ්බං නිගණ්ඨස්ස නාටපුත්තස්ස ආරොවෙසි. ඵලං චුත්තෙ, නිගණ්ඨො නාටපුත්තො දීඝතපස්සිං නිගණ්ඨං ඵතදවොච – “සාධු සාධු, තපස්සි! යථා තං සුතවතා සාවකෙන සම්මදෙව සත්ථුසාසනං ආජානන්තෙන ඵලමෙව දීඝතපස්සිනා නිගණ්ඨෙන සමණස්ස ගොතමස්ස බ්‍යාකතං. කිඤ්චි සොහති ඡවො මනොදණ්ඩො ඉමස්ස ඵලං ඔළාරිකස්ස කායදණ්ඩස්ස උපනිධාය! අථ බො කායදණ්ඩොව මහාසාවජ්ජතරො පාපස්ස කම්මස්ස කිරියාය පාපස්ස කම්මස්ස පවත්තියා, නො තථා වච්ඤාණ්ඩො, නො තථා මනොදණ්ඩො”ති.

59. ඵලං චුත්තෙ, උපාලි ගහපති නිගණ්ඨං නාටපුත්තං ඵතදවොච – “සාධු සාධු, භන්තෙ දීඝතපස්සි **[තපස්සි (සී. පී.)]**! යථා තං සුතවතා සාවකෙන සම්මදෙව සත්ථුසාසනං ආජානන්තෙන ඵලමෙවං භදන්තෙන තපස්සිනා සමණස්ස ගොතමස්ස බ්‍යාකතං. කිඤ්චි සොහති ඡවො මනොදණ්ඩො ඉමස්ස ඵලං ඔළාරිකස්ස කායදණ්ඩස්ස උපනිධාය! අථ බො කායදණ්ඩොව මහාසාවජ්ජතරො පාපස්ස කම්මස්ස කිරියාය පාපස්ස කම්මස්ස පවත්තියා, නො තථා වච්ඤාණ්ඩො, නො තථා මනොදණ්ඩො. භන්ද වාහං, භන්තෙ, ගච්ඡාමි සමණස්ස ගොතමස්ස ඉමස්මිං කථාවත්ථුස්මිං වාදං ආරොපෙස්සාමි. සවෙ මෙ සමණො ගොතමො තථා පතිට්ඨන්තිස්සති යථා භදන්තෙන තපස්සිනා පතිට්ඨාපිතං; සෙය්‍යාපාපි නාම බලවා පුරිසො දීඝලොමිකං ඵලකං ලොමෙසු ගහෙන්වා ආකඩ්ඨෙය්‍ය පරිකඩ්ඨෙය්‍ය සම්පරිකඩ්ඨෙය්‍ය, ඵලමෙවාහං සමණං ගොතමං වාදෙන වාදං ආකඩ්ඨිස්සාමි පරිකඩ්ඨිස්සාමි සම්පරිකඩ්ඨිස්සාමි . සෙය්‍යාපාපි නාම බලවා සොණ්ඩිකාකම්මකාරො මහන්තං සොණ්ඩිකාකිලඤ්ජං ගම්භිරෙ උදකරහදෙ පක්ඛිපිත්වා කණ්ණෙ ගහෙන්වා ආකඩ්ඨෙය්‍ය පරිකඩ්ඨෙය්‍ය සම්පරිකඩ්ඨෙය්‍ය, ඵලමෙවාහං සමණං ගොතමං වාදෙන වාදං ආකඩ්ඨිස්සාමි පරිකඩ්ඨිස්සාමි සම්පරිකඩ්ඨිස්සාමි. සෙය්‍යාපාපි නාම බලවා සොණ්ඩිකාධුත්තො වාලං **[ථාලං (ක.)]** කණ්ණෙ ගහෙන්වා ඔධුනෙය්‍ය නිද්ධුනෙය්‍ය නිජ්ථොටෙය්‍ය **[නිච්ඡාදෙය්‍ය (සී. පී. ක.), නිච්චොටෙය්‍ය (ක.), නිජ්ථොටෙය්‍ය (සාය. ක.)]**, ඵලමෙවාහං සමණං ගොතමං වාදෙන වාදං ඔධුනිස්සාමි නිද්ධුනිස්සාමි නිජ්ථොටෙය්‍යාමි . සෙය්‍යාපාපි නාම කුඤ්ජරො සට්ඨිභායනො ගම්භිරං පොක්ඛරණං ඔගාහෙන්වා සාණධොවිකං නාම කිලිතජාතං කිලිති,

එවමෙවාහං සමණං ගොතමං සාණධොවිකං මඤ්ඤෙ කිළිතජානං කිළිස්සාමි. හන්ද වාහං, හන්තෙ, ගච්ඡාමි සමණස්ස ගොතමස්ස ඉමස්මිං කථාවත්ථුස්මිං වාදං ආරොපෙස්සාමි”ති. “ගච්ඡ ත්වං, ගහපති, සමණස්ස ගොතමස්ස ඉමස්මිං කථාවත්ථුස්මිං වාදං ආරොපෙති. අහං වා හි, ගහපති, සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං ආරොපෙය්‍යං, දීඝතපස්සි වා නිගණ්ඨො, ත්වං වා”ති.

60. එවං චුත්තෙ, දීඝතපස්සි නිගණ්ඨො නිගණ්ඨං නාටපුත්තං එතදවොච – “න ඛො මෙතං, හන්තෙ, රුච්චති යං උපාලි ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං ආරොපෙය්‍ය. සමණො හි, හන්තෙ, ගොතමො මායාචී ආවට්ටනිං මායං ජානාති යාය අඤ්ඤතිත්ථියානං සාවකෙ ආවට්ටෙති”ති. “අට්ඨානං ඛො එතං, තපස්සි, අනවකාසො යං උපාලි ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකත්තං උපගච්ඡෙය්‍ය. යානඤ්ච ඛො එතං විජ්ජති යං සමණො ගොතමො උපාලිස්ස ගහපතිස්ස සාවකත්තං උපගච්ඡෙය්‍ය. ගච්ඡ, ත්වං, ගහපති, සමණස්ස ගොතමස්ස ඉමස්මිං කථාවත්ථුස්මිං වාදං ආරොපෙති. අහං වා හි, ගහපති, සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං ආරොපෙය්‍යං, දීඝතපස්සි වා නිගණ්ඨො, ත්වං වා”ති. දුතියමිපි ඛො දීඝතපස්සි...පෙ.... තතියමිපි ඛො දීඝතපස්සි නිගණ්ඨො නිගණ්ඨං නාටපුත්තං එතදවොච – “න ඛො මෙතං, හන්තෙ, රුච්චති යං උපාලි ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං ආරොපෙය්‍ය. සමණො හි, හන්තෙ, ගොතමො මායාචී ආවට්ටනිං මායං ජානාති යාය අඤ්ඤතිත්ථියානං සාවකෙ ආවට්ටෙති”ති. “අට්ඨානං ඛො එතං, තපස්සි, අනවකාසො යං උපාලි ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකත්තං උපගච්ඡෙය්‍ය. යානඤ්ච ඛො එතං විජ්ජති යං සමණො ගොතමො උපාලිස්ස ගහපතිස්ස සාවකත්තං උපගච්ඡෙය්‍ය. ගච්ඡ ත්වං, ගහපති, සමණස්ස ගොතමස්ස ඉමස්මිං කථාවත්ථුස්මිං වාදං ආරොපෙති. අහං වා හි, ගහපති, සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං ආරොපෙය්‍යං, දීඝතපස්සි වා නිගණ්ඨො, ත්වං වා”ති. “එවං, හන්තෙ”ති ඛො උපාලි ගහපති නිගණ්ඨස්ස නාටපුත්තස්ස පටිස්සුත්වා උට්ඨායාසනා නිගණ්ඨං නාටපුත්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා යෙන පාවාරිකම්බවනං යෙන භගවා තෙනුපසඬිකමි; උපසඬිකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්තො ඛො උපාලි ගහපති භගවන්තං එතදවොච – “ආගමා නු ඛිට්ඨ, හන්තෙ, දීඝතපස්සි නිගණ්ඨො”ති?

“ආගමා ඛිට්ඨ, ගහපති, දීඝතපස්සි නිගණ්ඨො”ති.

“අහු ඛො පන තෙ, හන්තෙ, දීඝතපස්සිනා නිගණ්ඨෙන සද්ධිං කොච්ඡෙව කථාසල්ලාපො”ති?

“අහු ඛො මෙ, ගහපති, දීඝතපස්සිනා නිගණ්ඨෙන සද්ධිං කොච්ඡෙව කථාසල්ලාපො”ති.

“යථා කථං පන තෙ, හන්තෙ, අහු දීඝතපස්සිනා නිගණ්ඨෙන සද්ධිං කොච්ඡෙව කථාසල්ලාපො”ති?

අථ ඛො භගවා යාවතකො අහොසි දීඝතපස්සිනා නිගණ්ඨෙන සද්ධිං කථාසල්ලාපො තං සබ්බං උපාලිස්ස ගහපතිස්ස ආරොචෙසි.

61. එවං චුත්තෙ, උපාලි ගහපති භගවන්තං එතදවොච – “සාධු සාධු, හන්තෙ තපස්සි! යථා තං සුතවතා සාවකෙන සම්මදෙව සත්ථුසාසනං ආජානන්තෙන එවමෙවං දීඝතපස්සිනා නිගණ්ඨෙන භගවතො ඛ්‍යාකතං. කිඤ්චි සොහති ඡවො මනොදණ්ඩො ඉමස්ස එවං ඔළාරිකස්ස කායදණ්ඩස්ස උපනිධාය? අථ ඛො කායදණ්ඩොව මහාසාවජ්ජතරො පාපස්ස කම්මස්ස කිරියාය පාපස්ස කම්මස්ස පවත්තියා, නො තථා වච්ඡණ්ඩො, නො තථා මනොදණ්ඩො”ති. “සචෙ ඛො ත්වං, ගහපති, සච්චෙ පතිට්ඨාය මන්තෙය්‍යාසි සියා නො එත්ථ කථාසල්ලාපො”ති. “සච්චෙ අහං, හන්තෙ, පතිට්ඨාය මන්තෙස්සාමි; හොතු නො එත්ථ කථාසල්ලාපො”ති.

62. “තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, ඉධස්ස නිගණ්ඨො ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාල්භගිලානො සීතොදකපටික්ඛිත්තො උණ්භොදකපටිසෙච්චි. සො සීතොදකං අලභමානො කාලඬිකරෙය්‍ය. ඉමස්ස පන, ගහපති, නිගණ්ඨො නාටපුත්තො කත්ථුපපත්තිං පඤ්ඤපෙති”ති?

“අත්ථි, හන්තෙ, මනොසත්තා නාම දෙවා තත්ථ සො උපපජ්ජති”.

“තං කිස්ස හෙතු”?

“අසු හි, හන්තෙ, මනොපට්ඨද්ධො කාලඬිකරොති”ති.

“මනසි කරොති, ගහපති [\[ගහපති ගහපති මනසි කරොති \(සී. සා. කං.\)](#), ගහපති මනසි කරොති (ක.), ගහපති ගහපති (පී.), මනසි කරිත්වා ඛො, ගහපති, ඛ්‍යාකරොති. න ඛො තෙ සන්ධියති පුරිමෙන වා පච්ඡිමං, පච්ඡිමෙන වා පුරිමං. භාසිතා ඛො පන තෙ, ගහපති, එසා වාචා – ‘සච්චෙ අහං, හන්තෙ, පතිට්ඨාය මන්තෙස්සාමි, හොතු නො එත්ථ කථාසල්ලාපො’”ති. “කිඤ්චාපි, හන්තෙ, භගවා එවමාහ, අථ ඛො කායදණ්ඩොව මහාසාවජ්ජතරො පාපස්ස කම්මස්ස කිරියාය පාපස්ස කම්මස්ස පවත්තියා, නො තථා වච්ඡණ්ඩො, නො තථා මනොදණ්ඩො”ති.

63. “තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, ඉධස්ස නිගණ්ඨො නාටපුත්තො වාතුයාමසංවරසංවුතො සබ්බවාරිවාරිතො සබ්බවාරියුත්තො සබ්බවාරිධුතො සබ්බවාරිථුටො. සො අභික්කමන්තො පටික්කමන්තො බහු චූද්දකෙ පාණෙ සඩ්ඝාතං ආපාදෙති. ඉමස්ස පන, ගහපති, නිගණ්ඨො නාටපුත්තො කං විපාකං පඤ්ඤපෙති”ති?

“අසඤ්චෙනනිකං, හන්තෙ, නිගණ්ඨො නාටපුත්තො නො මහාසාවජ්ජං පඤ්ඤපෙති”ති.

“සචෙ පන, ගහපති, චෙනෙති”ති?

“මහාසාවජ්ජං, හන්තෙ, හොති”ති.

“චෙනනං පන, ගහපති, නිගණ්ඨො නාටපුත්තො කිස්මිං පඤ්ඤපෙති”ති?

“මනොදණ්ඩස්මිං, හන්තෙ”ති.

“මනසි කරොහි, ගහපති, මනසි කරිත්වා ඛො, ගහපති, බ්‍යාකරොහි. න ඛො තෙ සන්ධියති පුරිමෙන වා පච්ඡිමං, පච්ඡිමෙන වා පුරිමං. භාසිතා ඛො පන තෙ, ගහපති, එසා වාචා – ‘සච්චෙ අහං, හන්තෙ, පතිට්ඨාය මන්තෙස්සාමි; හොතු නො එත්ථ කථාසල්ලාපො’”ති. “කිඤ්චාපි, හන්තෙ, හගවා එවමාහ, අථ ඛො කායදණ්ඩොව මහාසාවජ්ජනරො පාපස්ස කම්මස්ස කිරියාය පාපස්ස කම්මස්ස පවත්නියා, නො තථා වච්ඨණ්ඩො, නො තථා මනොදණ්ඩො”ති.

64. “තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, අයං නාළන්දා ඉද්ධා චෙව ඒතා ව බහුජනා ආකිණ්ණමනුස්සා”ති?

“එවං, හන්තෙ, අයං නාළන්දා ඉද්ධා චෙව ඒතා ව බහුජනා ආකිණ්ණමනුස්සා”ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, ඉධ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය උක්ඛිත්තාසිකො. සො එවං වදෙය්‍ය – ‘අහං යාවතිකා ඉමිස්සා නාළන්දාය පාණා තෙ එකෙන බණෙන එකෙන මුහුත්තෙන එකං මංසබ්ලං එකං මංසපුඤ්ජං කරිස්සාමි’ති. තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, පහොති නු ඛො සො පුරිසො යාවතිකා ඉමිස්සා නාළන්දාය පාණා තෙ එකෙන බණෙන එකෙන මුහුත්තෙන එකං මංසබ්ලං එකං මංසපුඤ්ජං කාතු”න්ති?

“දසපි, හන්තෙ, පුරිසා, වීසම්පි, හන්තෙ, පුරිසා, තිංසම්පි, හන්තෙ, පුරිසා, චත්තාරිසම්පි, හන්තෙ, පුරිසා, පඤ්ඤාසම්පි, හන්තෙ, පුරිසා නප්පහොන්ති යාවතිකා ඉමිස්සා නාළන්දාය පාණා තෙ එකෙන බණෙන එකෙන මුහුත්තෙන එකං මංසබ්ලං එකං මංසපුඤ්ජං කාතුං. කිඤ්චි සොහති එකො ඡවො පුරිසො”ති!

“තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, ඉධ ආගච්ඡෙය්‍ය සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඉද්ධිමා චෙතොවසිජ්ජන්තො. සො එවං වදෙය්‍ය – ‘අහං ඉමං නාළන්දං එකෙන මනොපදොසෙන හස්මං කරිස්සාමි’ති. තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, පහොති නු ඛො සො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඉද්ධිමා චෙතොවසිජ්ජන්තො ඉමං නාළන්දං එකෙන මනොපදොසෙන හස්මං කාතු”න්ති ?

“දසපි, හන්තෙ, නාළන්දා, වීසම්පි නාළන්දා, තිංසම්පි නාළන්දා, චත්තාරිසම්පි නාළන්දා, පඤ්ඤාසම්පි නාළන්දා පහොති සො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඉද්ධිමා චෙතොවසිජ්ජන්තො එකෙන මනොපදොසෙන හස්මං කාතුං. කිඤ්චි සොහති එකා ඡවා නාළන්දා”ති!

“මනසි කරොහි, ගහපති, මනසි කරිත්වා ඛො, ගහපති, බ්‍යාකරොහි. න ඛො තෙ සන්ධියති පුරිමෙන වා පච්ඡිමං, පච්ඡිමෙන වා පුරිමං. භාසිතා ඛො පන තෙ, ගහපති, එසා වාචා – ‘සච්චෙ අහං, හන්තෙ, පතිට්ඨාය මන්තෙස්සාමි; හොතු නො එත්ථ කථාසල්ලාපො’”ති.

“කිඤ්චාපි, හන්තෙ, හගවා එවමාහ, අථ ඛො කායදණ්ඩොව මහාසාවජ්ජනරො පාපස්ස කම්මස්ස කිරියාය පාපස්ස කම්මස්ස පවත්නියා, නො තථා වච්ඨණ්ඩො, නො තථා මනොදණ්ඩො”ති.

65. “තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, සුතං තෙ දණ්ඩකිරිඤ්ඤං [දණ්ඩකාරඤ්ඤං (සී. පී.)] කාලිඬගාරඤ්ඤං මජ්ඣාරඤ්ඤං [මෙජ්ඣාරඤ්ඤං (සී. ස්‍යා. කං. පී.)] මාතඬගාරඤ්ඤං අරඤ්ඤං අරඤ්ඤභූත”න්ති?

“එවං, හන්තෙ, සුතං මෙ දණ්ඩකිරිඤ්ඤං කාලිඬගාරඤ්ඤං මජ්ඣාරඤ්ඤං මාතඬගාරඤ්ඤං අරඤ්ඤං අරඤ්ඤභූත”න්ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, කින්නි තෙ සුතං කෙන තං දණ්ඩකිරිඤ්ඤං කාලිඬගාරඤ්ඤං මජ්ඣාරඤ්ඤං මාතඬගාරඤ්ඤං අරඤ්ඤං අරඤ්ඤභූත”න්ති?

“සුතං මෙනං, හත්තෙ, ඉසීනං මනොපදොසෙන තං දණ්ඩකිරිඤ්ඤං කාලිඬගාරඤ්ඤං මජ්ඣාරඤ්ඤං මාතඬගාරඤ්ඤං අරඤ්ඤං අරඤ්ඤාභූත”න්ති.

“මනසි කරොහි, ගහපති, මනසි කරිත්වා ඛො, ගහපති, බ්‍යාකරොහි. න ඛො තෙ සන්ධියති පුරිමෙන වා පච්ඡිමං, පච්ඡිමෙන වා පුරිමං. භාසිතා ඛො පන තෙ, ගහපති, එසා වාචා – ‘සච්චෙ අහං, හත්තෙ, පතිට්ඨාය මත්තෙස්සාමි; හොතු නො එත්ථ කථාසල්ලාපො’”ති.

66. “පුරිමෙනෙවාහං, හත්තෙ, ඔපම්මෙන හගවතො අත්තමනො අභිරද්ධො. අපි වාහං ඉමානි හගවතො විචිත්‍රානි පඤ්ඤපටිභානානි සොතුකාමො, එවාහං හගවත්තං පච්චනීකං කාතබ්බං අමඤ්ඤිස්සං. අභික්කන්තං, හත්තෙ, අභික්කන්තං, හත්තෙ! සෙය්‍යාපාපි, හත්තෙ, නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙය්‍යා, පටිච්ඡන්තං වා විවරෙය්‍යා, මුල්ලස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍යා, අත්ඨකාරෙ වා තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍යා – චක්ඛුමන්තො රූපානි දක්ඛන්තිති; එවමෙවං හගවතා අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො. එසාහං, හත්තෙ, හගවත්තං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ඤං භික්ඛුසඬ්ඤං. උපාසකං මං හගවා ධාරතු අජ්ජතග්ගෙ පාණ්ණපෙන සරණං ගත”න්ති.

67. “අනුච්චිචකාරං ඛො, ගහපති, කරොහි, අනුච්චිචකාරො තුම්භාදිසානං ඤාතමනුස්සානං සාධු හොති”ති. “ඉම්නාපාහං, හත්තෙ, හගවතො භියොසාසොමත්තාය අත්තමනො අභිරද්ධො යං මං හගවා එවමාහ – ‘අනුච්චිචකාරං ඛො, ගහපති, කරොහි, අනුච්චිචකාරො තුම්භාදිසානං ඤාතමනුස්සානං සාධු හොති’ති. මඤ්ඤි, හත්තෙ, අඤ්ඤතිත්ථියා සාවකං ලභිත්වා කෙවලකප්පං නාළන්දං පටාකං පරිහරෙය්‍යං – ‘උපාලි අම්භාකං ගහපති සාවකත්තං උපගතො’ති. අප්ථ පන මං හගවා එවමාහ – ‘අනුච්චිචකාරං ඛො, ගහපති, කරොහි, අනුච්චිචකාරො තුම්භාදිසානං ඤාතමනුස්සානං සාධු හොති’ති. එසාහං, හත්තෙ, දුතියම්පි හගවත්තං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ඤං භික්ඛුසඬ්ඤං. උපාසකං මං හගවා ධාරතු අජ්ජතග්ගෙ පාණ්ණපෙන සරණං ගත”න්ති.

68. “දීඝරත්තං ඛො තෙ, ගහපති, නිගණ්ඨානං ඔපානභූතං කුලං යෙන නෙසං උපගතානං පිණ්ඩකං දාතබ්බං මඤ්ඤෙය්‍යාසි”ති. “ඉම්නාපාහං, හත්තෙ, හගවතො භියොසාසොමත්තාය අත්තමනො අභිරද්ධො යං මං හගවා එවමාහ – ‘දීඝරත්තං ඛො තෙ, ගහපති, නිගණ්ඨානං ඔපානභූතං කුලං යෙන නෙසං උපගතානං පිණ්ඩකං දාතබ්බං මඤ්ඤෙය්‍යාසි’ති. සුතං මෙනං, හත්තෙ, සමණො ගොතමො එවමාහ – ‘මය්හමෙව දානං දාතබ්බං, නාඤ්ඤෙසං දානං දාතබ්බං; මය්හමෙව සාවකානං දානං දාතබ්බං, නාඤ්ඤෙසං සාවකානං දානං දාතබ්බං; මය්හමෙව දින්නං මහප්ඵලං, නාඤ්ඤෙසං දින්නං මහප්ඵලං; මය්හමෙව සාවකානං දින්නං මහප්ඵලං, නාඤ්ඤෙසං සාවකානං දින්නං මහප්ඵල’න්ති. අප්ථ පන මං හගවා නිගණ්ඨෙසුපි දානෙ සමාදපෙති. අපි ව, හත්තෙ, මයමෙත්ථ කාලං ජානිස්සාම. එසාහං, හත්තෙ, තතියම්පි හගවත්තං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ඤං භික්ඛුසඬ්ඤං. උපාසකං මං හගවා ධාරතු අජ්ජතග්ගෙ පාණ්ණපෙන සරණං ගත”න්ති.

69. අප්ථ ඛො හගවා උපාලිස්ස ගහපතිස්ස අනුපුබ්බං කථං **[අනුපුබ්බිකථං (සී.), අනුපුබ්බිකථං (පී.), අනුපුබ්බිකථං (භ්‍යා. කං. ක.)]** කථෙසි, සෙය්‍යාට්ඨං – දානකථං සීලකථං සග්ගකථං, කාමානං ආදීනවං ඔකාරං සංකිලෙසං, නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං පකාසෙසි. යදා හගවා අඤ්ඤාසි උපාලිං ගහපතිං කල්ලවිත්තං මුදුවිත්තං විනිවරණවිත්තං උදග්ගවිත්තං පසන්තවිත්තං, අප්ථ යා බුද්ධානං සාමුක්කංසිකා ධම්මදෙසනා තං පකාසෙසි – දුක්ඛං, සමුදයං, නිරොධං, මග්ගං. සෙය්‍යාපාපි නාම සුද්ධං වත්ථං අපගතකාලකං සම්මදෙව රජනං පටිග්ගණ්ඨෙය්‍යා, එවමෙව උපාලිස්ස ගහපතිස්ස තස්මිංයෙව ආසනෙ විරජං විතමලං ධම්මචක්ඛුං උදපාදි – ‘යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං සබ්බං තං නිරොධධම්ම’න්ති. අප්ථ ඛො උපාලි ගහපති දිට්ඨධම්මො පත්තධම්මො විදිතධම්මො පරියොගාලිතධම්මො තිණ්ණවිචිකිචිණො විගතකථංකථො වෙසාරජ්ජපත්තො අපරජ්ජව්වයො සත්ථුසාසනෙ හගවත්තං එතදවොච – “හත්ථ උදානි මයං, හත්තෙ, ගච්ඡාම, බහුකිච්චා මයං බහුකරණියා”ති. “යස්සදානි ත්වං, ගහපති, කාලං මඤ්ඤසි”ති.

70. අප්ථ ඛො උපාලි ගහපති හගවතො භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා උට්ඨායාසනා හගවත්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා යෙන සකං නිවෙසනං තෙනුපසඬ්ඤාමි; උපසඬ්ඤාමිත්වා දොවාරිකං ආමන්තෙසි – “අජ්ජතග්ගෙ, සම්ම දොවාරික, ආවරාමි ද්වාරං නිගණ්ඨානං නිගණ්ඨීනං, අනාවටං ද්වාරං හගවතො භික්ඛුනං භික්ඛුනීනං උපාසකානං උපාසිකානං. සචෙ කොචි නිගණ්ඨො ආගච්ඡති තමෙනං ත්වං එවං වදෙය්‍යාසි – ‘තිට්ඨ, හත්තෙ, මා පාවිසි. අජ්ජතග්ගෙ උපාලි ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකත්තං උපගතො. ආවටං ද්වාරං නිගණ්ඨානං නිගණ්ඨීනං, අනාවටං ද්වාරං හගවතො භික්ඛුනං භික්ඛුනීනං උපාසකානං උපාසිකානං. සචෙ තෙ, හත්තෙ, පිණ්ඩකෙන අත්ථො, එත්ථෙව තිට්ඨ, එත්ථෙව තෙ ආහරිස්සන්ති””ති. “එවං, හත්තෙ”ති ඛො දොවාරිකො උපාලිස්ස ගහපතිස්ස පච්චස්සොසි.

71. අස්සොසි ඛො දීඝතපස්සි නිගණ්ඨො – “උපාලි කිර ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකත්තං උපගතො”ති. අප්ථ ඛො දීඝතපස්සි නිගණ්ඨො යෙන නිගණ්ඨො නාටපුත්තො තෙනුපසඬ්ඤාමි; උපසඬ්ඤාමිත්වා නිගණ්ඨං නාටපුත්තං එතදවොච – “සුතං මෙනං, හත්තෙ, උපාලි කිර ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකත්තං උපගතො”ති. “අට්ඨානං ඛො එතං, තපස්සි, අනවකාසො යං උපාලි ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකත්තං උපගච්ඡෙය්‍යා. ධාතඤ්ඤං ඛො එතං විජ්ජති යං සමණො ගොතමො උපාලිස්ස ගහපතිස්ස සාවකත්තං උපගච්ඡෙය්‍යා”ති. දුතියම්පි ඛො දීඝතපස්සි නිගණ්ඨො...පෙ.... තතියම්පි ඛො දීඝතපස්සි නිගණ්ඨො නිගණ්ඨං නාටපුත්තං එතදවොච – “සුතං මෙනං, හත්තෙ

...පෙ.... උපාලිස්ස ගහපතිස්ස සාවකත්තං උපගච්ඡෙය්‍යා”ති. “හන්දාහං, හන්තෙ, ගච්ඡාමි යාව ජානාමි යදි වා උපාලි ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකත්තං උපගතො යදි වා නො”ති. “ගච්ඡ ත්වං, තපස්සි, ජානාමි යදි වා උපාලි ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකත්තං උපගතො යදි වා නො”ති.

72. අප්ථං බො දිසතපස්සි නිගණ්ඨො යෙන උපාලිස්ස ගහපතිස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඬකම්. අද්දසා බො දොචාරිකො දිසතපස්සි නිගණ්ඨං දුරතොව ආගච්ඡන්තං. දිස්වාන දිසතපස්සි නිගණ්ඨං එතදවොච – “තිට්ඨ, හන්තෙ, මා පාවිසි. අප්ප්ඤ්ඤාගේ උපාලි ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකත්තං උපගතො. ආවටං ද්වාරං නිගණ්ඨානං නිගණ්ඨීනං, අනාවටං ද්වාරං හගවතො භික්ඛූනං භික්ඛූනීනං උපාසකානං උපාසිකානං. සවෙ තෙ, හන්තෙ, පිණ්ඩකෙන අත්ථො, එත්ථෙව තිට්ඨ, එත්ථෙව තෙ ආහරිස්සන්ති”ති. “න මෙ, ආවුසො, පිණ්ඩකෙන අත්ථො”ති චත්වා තතො පටිනිවත්තිත්වා යෙන නිගණ්ඨො නාටපුත්තො තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා නිගණ්ඨං නාටපුත්තං එතදවොච – “සච්චංයෙව බො, හන්තෙ, යං උපාලි ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකත්තං උපගතො. එතං බො තෙ අහං, හන්තෙ, නාලත්ථං න බො මෙ, හන්තෙ, රුච්චති යං උපාලි ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං ආරොපෙය්‍යා. සමණො හි, හන්තෙ, ගොතමො මායාචි ආවට්ටනිං මායං ජානාමි යාය අඤ්ඤාතිත්ථියානං සාවකෙ ආවට්ටෙතිති. ආවට්ටො බො තෙ, හන්තෙ, උපාලි ගහපති සමණෙන ගොතමෙන ආවට්ටනියා මායායා”ති. “අට්ඨානං බො එතං, තපස්සි, අනවකාසො යං උපාලි ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකත්තං උපගච්ඡෙය්‍යා. යානඤ්ච බො එතං විජ්ජති යං සමණො ගොතමො උපාලිස්ස ගහපතිස්ස සාවකත්තං උපගච්ඡෙය්‍යා”ති. දුතියමිපි බො දිසතපස්සි නිගණ්ඨො නිගණ්ඨං නාටපුත්තං එතදවොච – “සච්චංයෙව, හන්තෙ...පෙ.... උපාලිස්ස ගහපතිස්ස සාවකත්තං උපගච්ඡෙය්‍යා”ති. තතියමිපි බො දිසතපස්සි නිගණ්ඨො නිගණ්ඨං නාටපුත්තං එතදවොච – “සච්චංයෙව බො, හන්තෙ...පෙ.... උපාලිස්ස ගහපතිස්ස සාවකත්තං උපගච්ඡෙය්‍යා”ති. “හන්ද වාහං, තපස්සි, ගච්ඡාමි යාව වාහං සාමංයෙව ජානාමි යදි වා උපාලි ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකත්තං උපගතො යදි වා නො”ති.

අප්ථං බො නිගණ්ඨො නාටපුත්තො මහතියා නිගණ්ඨපරිසාය සද්ධිං යෙන උපාලිස්ස ගහපතිස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඬකම්. අද්දසා බො දොචාරිකො නිගණ්ඨං නාටපුත්තං දුරතොව ආගච්ඡන්තං. දිස්වාන නිගණ්ඨං නාටපුත්තං එතදවොච – “තිට්ඨ, හන්තෙ, මා පාවිසි. අප්ප්ඤ්ඤාගේ උපාලි ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකත්තං උපගතො. ආවටං ද්වාරං නිගණ්ඨානං නිගණ්ඨීනං, අනාවටං ද්වාරං හගවතො භික්ඛූනං භික්ඛූනීනං උපාසකානං උපාසිකානං. සවෙ තෙ, හන්තෙ, පිණ්ඩකෙන අත්ථො, එත්ථෙව තිට්ඨ, එත්ථෙව තෙ ආහරිස්සන්ති”ති. “තෙන හි, සම්ම දොචාරික, යෙන උපාලි ගහපති තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා උපාලිං ගහපතිං එවං වදෙහි – ‘නිගණ්ඨො, හන්තෙ, නාටපුත්තො මහතියා නිගණ්ඨපරිසාය සද්ධිං ඛණ්ද්වාරකොට්ඨකෙ ධිතො; සො තෙ දස්සනකාමො’”ති. “එවං, හන්තෙ”ති බො දොචාරිකො නිගණ්ඨස්ස නාටපුත්තස්ස පටිස්සුත්වා යෙන උපාලි ගහපති තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා උපාලිං ගහපතිං එතදවොච – “නිගණ්ඨො, හන්තෙ, නාටපුත්තො මහතියා නිගණ්ඨපරිසාය සද්ධිං ඛණ්ද්වාරකොට්ඨකෙ ධිතො; සො තෙ දස්සනකාමො”ති. “තෙන හි, සම්ම දොචාරික, මජ්ඣිමාය ද්වාරසාලාය ආසනානි පඤ්ඤපෙහි”ති. “එවං, හන්තෙ”ති බො දොචාරිකො උපාලිස්ස ගහපතිස්ස පටිස්සුත්වා මජ්ඣිමාය ද්වාරසාලාය ආසනානි පඤ්ඤපෙත්වා යෙන උපාලි ගහපති තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා උපාලිං ගහපතිං එතදවොච – “පඤ්ඤත්තානි බො, හන්තෙ, මජ්ඣිමාය ද්වාරසාලාය ආසනානි. යස්සදානි කාලං මඤ්ඤසි”ති.

73. අප්ථං බො උපාලි ගහපති යෙන මජ්ඣිමා ද්වාරසාලා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා යං තත්ථ ආසනං අග්ගඤ්ච සෙට්ඨඤ්ච උත්තමඤ්ච පණ්ණාසකං තත්ථ සාමං නිසීදිත්වා දොචාරිකං ආමන්තෙසි – “තෙන හි, සම්ම දොචාරික, යෙන නිගණ්ඨො නාටපුත්තො තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා නිගණ්ඨං නාටපුත්තං එවං වදෙහි – ‘උපාලි, හන්තෙ, ගහපති එවමාහ – පට්ඨ කිර, හන්තෙ, සවෙ ආකඬ්ඛසි’”ති. “එවං, හන්තෙ”ති බො දොචාරිකො උපාලිස්ස ගහපතිස්ස පටිස්සුත්වා යෙන නිගණ්ඨො නාටපුත්තො තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා නිගණ්ඨං නාටපුත්තං එතදවොච – “උපාලි, හන්තෙ, ගහපති එවමාහ – ‘පට්ඨ කිර, හන්තෙ, සවෙ ආකඬ්ඛසි’”ති. අප්ථං බො නිගණ්ඨො නාටපුත්තො මහතියා නිගණ්ඨපරිසාය සද්ධිං යෙන මජ්ඣිමා ද්වාරසාලා තෙනුපසඬකම්. අප්ථං බො උපාලි ගහපති – යං සුදං පුබ්බෙ යතො පස්සති නිගණ්ඨං නාටපුත්තං දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වාන තතො පටිවුග්ගන්ත්වා යං තත්ථ ආසනං අග්ගඤ්ච සෙට්ඨඤ්ච උත්තමඤ්ච පණ්ණාසකං තත්ථ සාමං නිසීදිත්වා දොචාරිකං ආමන්තෙසි – “තෙන හි, සම්ම දොචාරික, යෙන නිගණ්ඨො නාටපුත්තො තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා නිගණ්ඨං නාටපුත්තං එතදවොච – “සංවිජ්ජන්ති බො, හන්තෙ, ආසනානි; සවෙ ආකඬ්ඛසි, නිසීදා”ති. එවං වුත්තෙ, නිගණ්ඨො නාටපුත්තො උපාලිං ගහපතිං එතදවොච – “උම්මන්තොසි ත්වං, ගහපති, දන්තොසි ත්වං, ගහපති! ‘ගච්ඡාමහං, හන්තෙ, සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං ආරොපෙස්සාමි’ති ගන්ත්වා මහතාසි වාදසඬ්ඨාපෙන පටිමුක්කො ආගතො. සෙය්‍යාථාපි, ගහපති, පුරිසො අණ්ඩහාරකො ගන්ත්වා උබ්බතෙහි අණ්ඩෙහි ආගච්ඡෙය්‍යා, සෙය්‍යාථා වා පන ගහපති පුරිසො අක්ඛිකහාරකො ගන්ත්වා උබ්බතෙහි අක්ඛිති ආගච්ඡෙය්‍යා; එවමෙව බො ත්වං, ගහපති, ‘ගච්ඡාමහං, හන්තෙ, සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං ආරොපෙස්සාමි’ති ගන්ත්වා මහතාසි වාදසඬ්ඨාපෙන පටිමුක්කො ආගතො. ආවට්ටොසි බො ත්වං, ගහපති, සමණෙන ගොතමෙන ආවට්ටනියා මායායා”ති.

74. “හද්දිකා, හන්තෙ, ආවට්ටනී මායා; කල්‍යාණී, හන්තෙ, ආවට්ටනී මායා; පියා මෙ, හන්තෙ, ඤාතිසාලොභිතා ඉමාය ආවට්ටනියා ආවට්ටෙය්‍යා; පියානම්පි මෙ අස්ස ඤාතිසාලොභිතානං දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය; සබ්බෙ වෙපි, හන්තෙ, ඛත්තියා ඉමාය ආවට්ටනියා ආවට්ටෙය්‍යා; සබ්බෙසානම්පිස්ස ඛත්තියානං දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය; සබ්බෙ වෙපි, හන්තෙ, බ්‍රාහ්මණා...පෙ.... වෙස්සා...පෙ.... සුද්දා ඉමාය ආවට්ටනියා ආවට්ටෙය්‍යා; සබ්බෙසානම්පිස්ස

සුද්දානං දීඝරත්තං භිත්තාය සුඛාය; සදෙවකො වෙපි, හන්තෙ, ලොකො සමාරකො සබ්බමකො සස්සමණබ්බාග්මණී පජා සදෙවමනුස්සා ඉමාය ආවට්ටනියා ආවට්ටෙය්සු; සදෙවකස්සපිස්ස ලොකස්ස සමාරකස්ස සබ්බමකස්ස සස්සමණබ්බාග්මණියා පජාය සදෙවමනුස්සාය දීඝරත්තං භිත්තාය සුඛායාති. තෙන හි, හන්තෙ, උපමං තෙ කරිස්සාමි. උපමාය පිට්ඨකච්චෙ විඤ්ඤා පුරිසා භාසිතස්ස අත්ථං ආජානන්ති.

75. “භූතපුබ්බං, හන්තෙ, අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ජිණ්ණස්ස වුඩ්ඨස්ස මහල්ලකස්ස දහරා මාණවිකා පජාපති අහොසි ගබ්භිනී උපවිජ්ඤ්ඤා. අථ ඛො, හන්තෙ, සා මාණවිකා තං බ්‍රාහ්මණං එතදවොච – ‘ගව්ඡ ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, ආපණා මක්කට්ඨජාපකං කිණ්ත්වා ආනෙහි, යො මෙ කුමාරකස්ස කීළාපනකො භවිස්සති’ ති. එවං චුත්තෙ, සො බ්‍රාහ්මණො තං මාණවිකං එතදවොච – ‘ආගමෙහි තාව, හොති, යාව විජායති. සවෙ ත්වං, හොති, කුමාරකං විජායිස්සසි, තස්සා තෙ අහං ආපණා මක්කට්ඨජාපකං කිණ්ත්වා ආනෙස්සාමි, යො තෙ කුමාරකස්ස කීළාපනකො භවිස්සති. සවෙ පන ත්වං, හොති, කුමාරිකං විජායිස්සසි, තස්සා තෙ අහං ආපණා මක්කට්ඨජාපකං කිණ්ත්වා ආනෙස්සාමි, යා තෙ කුමාරිකාය කීළාපනිකා භවිස්සති’ ති. දුතියමිපි ඛො, හන්තෙ, සා මාණවිකා...පෙ... තතියමිපි ඛො, හන්තෙ, සා මාණවිකා තං බ්‍රාහ්මණං එතදවොච – ‘ගව්ඡ ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, ආපණා මක්කට්ඨජාපකං කිණ්ත්වා ආනෙහි, යො මෙ කුමාරකස්ස කීළාපනකො භවිස්සති’ ති. අථ ඛො, හන්තෙ, සො බ්‍රාහ්මණො තස්සා මාණවිකාය සාරත්තො පට්ඨද්ධවිත්තො ආපණා මක්කට්ඨජාපකං කිණ්ත්වා ආනෙත්වා තං මාණවිකං එතදවොච – ‘අයං තෙ, හොති, ආපණා මක්කට්ඨජාපකො කිණ්ත්වා ආනිතො, යො තෙ කුමාරකස්ස කීළාපනකො භවිස්සති’ ති. එවං චුත්තෙ, හන්තෙ, සා මාණවිකා තං බ්‍රාහ්මණං එතදවොච – ‘ගව්ඡ ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, ඉමං මක්කට්ඨජාපකං ආදාය යෙන රත්තපාණි රජකපුත්තො තෙනුපසඬිකම; උපසඬිකමිත්වා රත්තපාණිං රජකපුත්තං එවං වදෙහි – ඉච්ඡාමහං, සම්ම රත්තපාණි, ඉමං මක්කට්ඨජාපකං පීතාවලෙපනං නාම රඬිගජාතං රජිතං ආකොට්ඨපවිචාකොටිතං උභතොභාගවිමට්ඨ’ ති.

“අථ ඛො, හන්තෙ, සො බ්‍රාහ්මණො තස්සා මාණවිකාය සාරත්තො පට්ඨද්ධවිත්තො තං මක්කට්ඨජාපකං ආදාය යෙන රත්තපාණි රජකපුත්තො තෙනුපසඬිකම; උපසඬිකමිත්වා රත්තපාණිං රජකපුත්තං එතදවොච – ‘ඉච්ඡාමහං, සම්ම රත්තපාණි, ඉමං මක්කට්ඨජාපකං පීතාවලෙපනං නාම රඬිගජාතං රජිතං ආකොට්ඨපවිචාකොටිතං උභතොභාගවිමට්ඨ’ ති. එවං චුත්තෙ, හන්තෙ, රත්තපාණි රජකපුත්තො තං බ්‍රාහ්මණං එතදවොච – ‘අයං ඛො තෙ, මක්කට්ඨජාපකො රඬිගක්ඛමො හි ඛො, නො ආකොට්ඨකක්ඛමො, නො විමජ්ජනක්ඛමො’ ති. එවමෙව ඛො, හන්තෙ, බාලානං නිගණ්ඨානං වාදො රඬිගක්ඛමො හි ඛො බාලානං නො පණ්ඨිතානං, නො අනුයොගක්ඛමො, නො විමජ්ජනක්ඛමො. අථ ඛො, හන්තෙ, සො බ්‍රාහ්මණො අපරෙන සමයෙන නවං දුස්සයුගං ආදාය යෙන රත්තපාණි රජකපුත්තො තෙනුපසඬිකම; උපසඬිකමිත්වා රත්තපාණිං රජකපුත්තං එතදවොච – ‘ඉච්ඡාමහං, සම්ම රත්තපාණි, ඉමං නවං දුස්සයුගං පීතාවලෙපනං නාම රඬිගජාතං රජිතං ආකොට්ඨපවිචාකොටිතං උභතොභාගවිමට්ඨ’ ති. එවං චුත්තෙ, හන්තෙ, රත්තපාණි රජකපුත්තො තං බ්‍රාහ්මණං එතදවොච – ‘ඉදං ඛො තෙ, හන්තෙ, නවං දුස්සයුගං රඬිගක්ඛමඤ්ඤෙව ආකොට්ඨකක්ඛමඤ්ඤෙව විමජ්ජනක්ඛමඤ්ඤෙව’ ති. එවමෙව ඛො, හන්තෙ, තස්ස භගවතො වාදො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස රඬිගක්ඛමො වෙව පණ්ඨිතානං නො බාලානං, අනුයොගක්ඛමො ව විමජ්ජනක්ඛමො වා” ති.

“සරාජිකා ඛො, ගහපති, පරිසා එවං ජානාති – ‘උපාලි ගහපති නිගණ්ඨස්ස නාටපුත්තස්ස සාවකො’ ති. කස්ස තං, ගහපති, සාවකං ධාරෙමා” ති? එවං චුත්තෙ, උපාලි ගහපති උට්ඨායාසනා එකංසං උත්තරාසඬිගං කරිත්වා යෙන භගවා තෙනඤ්ජලිං පණාමෙත්වා නිගණ්ඨං නාටපුත්තං එතදවොච – “තෙන හි, හන්තෙ, සුභොහි යස්සාහං සාවකො” ති –

76. “ධිරස්ස විගතමොභස්ස, පභින්නබ්බිලස්ස විජිතවිජයස්ස;
අනිසස්ස සුසමචිත්තස්ස, වුද්ධසීලස්ස සාධුපඤ්ඤස්ස;
වෙසමන්තරස්ස [වෙස්සන්තරස්ස (සී. ඩී.)] විමලස්ස, භගවතො තස්ස සාවකොභමස්මි.

“අකථංකටීස්ස කුසිතස්ස, වන්තලොකාමිස්ස මුදිතස්ස;
කතසමණස්ස මනුජස්ස, අන්තිමසාරිරස්ස නරස්ස;
අනොපමස්ස වීරජස්ස, භගවතො තස්ස සාවකොභමස්මි.

“අසංසයස්ස කුසලස්ස, වෙනයිකස්ස සාරට්ඨවරස්ස;
අනුත්තරස්ස රුචිරධම්මස්ස, නික්කඬ්ඛස්ස පභාසකස්ස [පභාසකරස්ස (සී. සා. ඩී.)];
මානවිජිදස්ස වීරස්ස, භගවතො තස්ස සාවකොභමස්මි.

“නිසභස්ස අප්පමෙයාස්ස, ගම්භීරස්ස මොනපත්තස්ස;
බෙමඬිකරස්ස වෙදස්ස, ධම්මට්ඨස්ස සංචුත්තස්ස;
සඬිගාතිගස්ස මුත්තස්ස, භගවතො තස්ස සාවකොභමස්මි.

“නාගස්ස පන්තසෙනස්ස, බිණ්ණසංයොජනස්ස මුත්තස්ස;
පටිමන්තකස්ස [පටිමන්තස්ස (ක.)] ධොනස්ස, පන්තධජස්ස චිත්තරාගස්ස;
දන්තස්ස නිජපපඤ්ඤස්ස, භගවතො තස්ස සාවකොභමස්මි.

“ඉසිසත්තමස්ස අකුහස්ස, තෙවිජ්ජස්ස බ්‍රහ්මපත්තස්ස;
න්භාතකස්ස [නභාතකස්ස (සී. සා. පී.)] පදකස්ස, පස්සද්ධස්ස විදිතවෙදස්ස;
පුරිත්දදස්ස සක්කස්ස, භගවතො තස්ස සාවකොභමස්මි.

“අරියස්ස භාවිතත්තස්ස, පත්තිපත්තස්ස වෙය්‍යාකරණස්ස;
සතිමතො විපස්සිස්ස, අනභිනතස්ස නො අපනතස්ස;
අනෙජස්ස චසිජ්ජත්තස්ස, භගවතො තස්ස සාවකොභමස්මි .

“සමුග්ගතස්ස [සම්මග්ගතස්ස (සී. සා. පී.)] ඤායස්ස, අනනුගතන්තරස්ස සුද්ධස්ස;
අසිතස්ස හිතස්ස [අප්පහිනස්ස (සී. පී.), අප්පහිනස්ස (සා.)], පච්චිත්තස්ස අග්ගජ්ජත්තස්ස;
තිණ්ණස්ස තාරයත්තස්ස, භගවතො තස්ස සාවකොභමස්මි.

“සත්තස්ස භූරිපඤ්ඤස්ස, මහාපඤ්ඤස්ස චිතලොභස්ස;
තථාගතස්ස සුගතස්ස, අප්පටිපුග්ගලස්ස අසමස්ස;
විසාරදස්ස නිපුණස්ස, භගවතො තස්ස සාවකොභමස්මි.

“තණ්හවිජ්ජස්ස බුද්ධස්ස, චිත්තධුමස්ස අනුපලිත්තස්ස;
ආහුනෙය්‍යස්ස යක්ඛස්ස, උත්තමපුග්ගලස්ස අතුලස්ස;
මහතො යසග්ගපත්තස්ස, භගවතො තස්ස සාවකොභමස්මි”ති.

77. “කදා සඤ්ඤාළ්භා පන තෙ, ගහපති, ඉමෙ සමණස්ස ගොතමස්ස වණ්ණා”ති? “සෙය්‍යථාපි, භන්තෙ, නානාපුප්ඵානං මහාපුප්ඵරාසි , තමෙනං දක්ඛෙ මාලාකාරො වා මාලාකාරන්තෙවාසී වා විචිත්තං මාලං ගන්ථෙය්‍යා; එවමෙව ඛො, භන්තෙ, සො භගවා අනෙකවණ්ණො අනෙකසත්තවණ්ණො. කො හි, භන්තෙ, වණ්ණාරහස්ස වණ්ණං න කර්ස්සති”ති? අථ ඛො නිගණ්ඨස්ස නාටපුත්තස්ස භගවතො සක්කාරං අසභමානස්ස තත්ථෙව උණ්හං ලොහිතං මුඛතො උග්ගච්ඡීති [උග්ගඤ්ඡී (සී. සා. පී.)].

උපාලිසුත්තං නිට්ඨිතං ඡට්ඨං.

7. කුක්කුරවතිකසුත්තං

78. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා කොලියෙසු විහරති හලිද්දවසනං නාම කොලියානං නිගමො. අථ ඛො පුණ්ණො ව කොලියපුත්තො ගොවතිකො අවෙලො ව සෙනියො කුක්කුරවතිකො යෙන භගවා තෙතූපසඬකම්භු; උපසඬකම්භ්වා පුණ්ණො කොලියපුත්තො ගොවතිකො භගවන්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීදි. අවෙලො පන සෙනියො කුක්කුරවතිකො භගවතා සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං චිතිසාරෙන්වා කුක්කුරොව පලිකුප්පිත්වා [පලිකුණ්ඨිත්වා (සා. ක.), පලිගුණ්ඨිත්වා (ක.)] එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නො ඛො පුණ්ණො කොලියපුත්තො ගොවතිකො භගවන්තං එතදවොච – “අයං , භන්තෙ, අවෙලො සෙනියො කුක්කුරවතිකො දුක්කරකාරකො ඡමානික්ඛිත්තං භොජනං භුඤ්ජති. තස්ස තං කුක්කුරවතං දීඝරත්තං සමත්තං සමාදින්නං. තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායො”ති? “අලං, පුණ්ණ, තිට්ඨතෙනං; මා මං එතං පුච්ඡී”ති. දුතියම්පි ඛො පුණ්ණො කොලියපුත්තො ගොවතිකො...පෙ.... තතියම්පි ඛො පුණ්ණො කොලියපුත්තො ගොවතිකො භගවන්තං එතදවොච – “අයං, භන්තෙ, අවෙලො සෙනියො කුක්කුරවතිකො දුක්කරකාරකො ඡමානික්ඛිත්තං භොජනං භුඤ්ජති. තස්ස තං කුක්කුරවතං දීඝරත්තං සමත්තං සමාදින්නං. තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායො”ති?

79. “අද්ධා ඛො තෙ අහං, පුණ්ණ, න ලභාමි. අලං, පුණ්ණ, තිට්ඨතෙනං; මා මං එතං පුච්ඡීති; අපි ව ත්‍යාහං ඛ්‍යාකරිස්සාමි. ඉධ, පුණ්ණ, එකච්චො කුක්කුරවතං භාවෙති පරිපුණ්ණං අඛිබ්බොකිණ්ණං, කුක්කුරසීලං භාවෙති පරිපුණ්ණං අඛිබ්බොකිණ්ණං, කුක්කුරචිත්තං භාවෙති පරිපුණ්ණං අඛිබ්බොකිණ්ණං , කුක්කුරාකප්පං භාවෙති පරිපුණ්ණං අඛිබ්බොකිණ්ණං. සො කුක්කුරවතං භාවෙන්වා පරිපුණ්ණං අඛිබ්බොකිණ්ණං, කුක්කුරසීලං භාවෙන්වා පරිපුණ්ණං අඛිබ්බොකිණ්ණං, කුක්කුරචිත්තං භාවෙන්වා පරිපුණ්ණං අඛිබ්බොකිණ්ණං, කුක්කුරාකප්පං භාවෙන්වා පරිපුණ්ණං අඛිබ්බොකිණ්ණං කායස්ස හෙදා පරං මරණා කුක්කුරානං සහඛ්‍යතං උපපජ්ජති. සචෙ ඛො පනස්ස එවංදිට්ඨි භොති – ‘ඉමිනාහං සීලෙන වා වතෙන වා තපෙන වා බ්‍රහ්මචරියෙන වා දෙවො වා භවිස්සාමි දෙවඤ්ඤතරො වා’ති, සාස්ස [සායං (ක.)] භොති මිච්ඡාදිට්ඨි. මිච්ඡාදිට්ඨිස්ස [මිච්ඡාදිට්ඨිකස්ස (සී.)] ඛො අහං, පුණ්ණ, ද්විත්තං ගතීතං අඤ්ඤතරං ගතී. වදාමි – නිරයං වා නිරව්ඡාන යොනී වා. ඉති ඛො, පුණ්ණ, සම්පජ්ජමානං කුක්කුරවතං කුක්කුරානං සහඛ්‍යතං උපනෙති, විපජ්ජමානං නිරය”න්ති. එවං වුත්තෙ, අවෙලො සෙනියො කුක්කුරවතිකො පරොදි, අස්සුති පචත්තෙසි.

අථ ඛො භගවා පුණ්ණො කොලියපුත්තං ගොවතිකං එතදවොච – “එතං ඛො තෙ අහං, පුණ්ණ, නාලත්ථං. අලං, පුණ්ණ, තිට්ඨතෙනං; මා මං එතං පුච්ඡී”ති. “නාහං, භන්තෙ, එතං රොදාමි යං මං භගවා එවමාහ; අපි ව මෙ ඉදං, භන්තෙ, කුක්කුරවතං දීඝරත්තං සමත්තං සමාදින්නං. අයං, භන්තෙ, පුණ්ණො කොලියපුත්තො ගොවතිකො. තස්ස

තං ගොවතං දීඝරත්තං සමත්තං සමාදින්නං. තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායො”ති? “අලං, සෙනිය, තිට්ඨතෙනං; මා මං එතං පුච්ඡි”ති. දුතියම්පි ඛො අවෙලො සෙනියො...පෙ.... තතියම්පි ඛො අවෙලො සෙනියො කුක්කුරවතිකො හගවත්තං එතදවොච – “අයං, හත්තෙ, පුණ්ණො කොලියපුත්තො ගොවතිකො. තස්ස තං ගොවතං දීඝරත්තං සමත්තං සමාදින්නං. තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායො”ති?

80. “අද්ධා ඛො තෙ අහං, සෙනිය, න ලභාමි. අලං, සෙනිය, තිට්ඨතෙනං; මා මං එතං පුච්ඡිති; අපි ච ත්‍යාහං බ්‍යාකරිස්සාමි. ඉධ, සෙනිය, එකච්චො ගොවතං භාවෙති පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං, ගොසීලං භාවෙති පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං, ගොචිත්තං භාවෙති පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං, ගවාකප්පං [ග්වාකප්පං (ක.)] භාවෙති පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං. සො ගොවතං භාවත්වා පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං, ගොසීලං භාවත්වා පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං, ගොචිත්තං භාවත්වා පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං, ගවාකප්පං භාවත්වා පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං කායස්ස හෙදා පරං මරණා ගුන්නං සහබ්‍යතං උපපජ්ජති. සචෙ ඛො පනස්ස එවංදිට්ඨි හොති – ‘ඉමිනාහං සිලෙන වා චතෙන වා තපෙන වා බ්‍රහ්මචරියෙන වා දෙවො වා භවිස්සාමි දෙවඤ්ඤතරො වා’ති, සාස්ස හොති මිච්ඡාදිට්ඨි. මිච්ඡාදිට්ඨස්ස ඛො අහං, සෙනිය, ද්වින්නං ගතීතං අඤ්ඤතරං ගතිං වදාමි – නිරයං වා නිරව්ඡානායොතිං වා. ඉති ඛො, සෙනිය, සම්පජ්ජමානං ගොවතං ගුන්නං සහබ්‍යතං උපනෙති, විපජ්ජමානං නිරය”න්ති. එවං චුත්තෙ, පුණ්ණො කොලියපුත්තො ගොවතිකො පරොදි, අස්සුති පවත්තෙසි.

අථ ඛො හගවා අවෙලං සෙනියං කුක්කුරවතිකං එතදවොච – “එතං ඛො තෙ අහං, සෙනිය, නාලත්ථං. අලං, සෙනිය, තිට්ඨතෙනං; මා මං එතං පුච්ඡි”ති. “නාහං, හත්තෙ, එතං රොදාමි යං මං හගවා එවමාහ; අපි ච මෙ ඉදං, හත්තෙ, ගොවතං දීඝරත්තං සමත්තං සමාදින්නං. එවං පසන්නො අහං, හත්තෙ, හගවති; පහොති හගවා තවා ධම්මං දෙසෙතුං යථා අහං චෙට්මං ගොවතං පජ්ඣෙය්‍යං, අයඤ්චෙව අවෙලො සෙනියො කුක්කුරවතිකො තං කුක්කුරවතං පජ්ඣෙය්‍යා”ති. “තෙන හි, පුණ්ණ, සුණාහි, සාධුකං මනසි කරොහි, භාසිස්සාමි”ති. “එවං, හත්තෙ”ති ඛො පුණ්ණො කොලියපුත්තො ගොවතිකො හගවතො පච්චස්සොසි. හගවා එතදවොච –

81. “චත්තාරිමානි, පුණ්ණ, කම්මානි මයා සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පච්චෙදිතානි. කතමානි චත්තාරි? අත්ථි, පුණ්ණ, කම්මං කණ්ණං කණ්ණච්චාකං; අත්ථි, පුණ්ණ, කම්මං සුක්කං සුක්කච්චාකං; අත්ථි, පුණ්ණ, කම්මං කණ්ණසුක්කං කණ්ණසුක්කච්චාකං; අත්ථි, පුණ්ණ, කම්මං අකණ්ණං අසුක්කං අකණ්ණසුක්කච්චාකං, කම්මක්ඛයාය සංචත්තති .

“කතමඤ්ච, පුණ්ණ, කම්මං කණ්ණං කණ්ණච්චාකං? ඉධ, පුණ්ණ, එකච්චො සබ්‍යාබජ්ඣං [සබ්‍යාපජ්ඣං (සි. සා. කං.)] කායසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරොති, සබ්‍යාබජ්ඣං චරිසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරොති, සබ්‍යාබජ්ඣං මනොසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරොති. සො සබ්‍යාබජ්ඣං කායසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරිත්වා, සබ්‍යාබජ්ඣං චරිසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරිත්වා, සබ්‍යාබජ්ඣං මනොසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරිත්වා, සබ්‍යාබජ්ඣං ලොකං උපපජ්ජති. තමෙනං සබ්‍යාබජ්ඣං ලොකං උපපන්නං සමානං සබ්‍යාබජ්ඣා එස්සා චුසන්ති. සො සබ්‍යාබජ්ඣෙහි එස්සෙහි චුට්ඨො සමානො සබ්‍යාබජ්ඣං චෙදනං චෙදෙති එකන්තදුක්ඛං, සෙය්‍යාපාපි සත්තා තෙරයිකා . ඉති ඛො, පුණ්ණ, භූතා භූතස්ස උපපත්ති හොති; යං කරොති තෙන උපපජ්ජති, උපපන්නමෙනං එස්සා චුසන්ති. එවංපාහං, පුණ්ණ, ‘කම්මදායාදා සත්තා’ති වදාමි. ඉදං චුච්චති, පුණ්ණ, කම්මං කණ්ණං කණ්ණච්චාකං.

“කතමඤ්ච, පුණ්ණ, කම්මං සුක්කං සුක්කච්චාකං? ඉධ, පුණ්ණ, එකච්චො අබ්‍යාබජ්ඣං කායසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරොති, අබ්‍යාබජ්ඣං චරිසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරොති, අබ්‍යාබජ්ඣං මනොසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරොති. සො අබ්‍යාබජ්ඣං කායසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරිත්වා, අබ්‍යාබජ්ඣං චරිසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරිත්වා, අබ්‍යාබජ්ඣං මනොසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරිත්වා අබ්‍යාබජ්ඣං ලොකං උපපජ්ජති. තමෙනං අබ්‍යාබජ්ඣං ලොකං උපපන්නං සමානං අබ්‍යාබජ්ඣා එස්සා චුසන්ති. සො අබ්‍යාබජ්ඣෙහි එස්සෙහි චුට්ඨො සමානො අබ්‍යාබජ්ඣං චෙදනං චෙදෙති එකන්තසුඛං, සෙය්‍යාපාපි දෙවා සුභකිණ්හා. ඉති ඛො, පුණ්ණ, භූතා භූතස්ස උපපත්ති හොති; යං කරොති තෙන උපපජ්ජති, උපපන්නමෙනං එස්සා චුසන්ති. එවංපාහං, පුණ්ණ, ‘කම්මදායාදා සත්තා’ති වදාමි. ඉදං චුච්චති, පුණ්ණ, කම්මං සුක්කං සුක්කච්චාකං.

“කතමඤ්ච, පුණ්ණ, කම්මං කණ්ණසුක්කං කණ්ණසුක්කච්චාකං? ඉධ, පුණ්ණ, එකච්චො සබ්‍යාබජ්ඣම්පි අබ්‍යාබජ්ඣම්පි කායසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරොති, සබ්‍යාබජ්ඣම්පි අබ්‍යාබජ්ඣම්පි චරිසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරොති, සබ්‍යාබජ්ඣම්පි අබ්‍යාබජ්ඣම්පි මනොසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරොති. සො සබ්‍යාබජ්ඣම්පි අබ්‍යාබජ්ඣම්පි කායසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරිත්වා, සබ්‍යාබජ්ඣම්පි අබ්‍යාබජ්ඣම්පි චරිසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරිත්වා, සබ්‍යාබජ්ඣම්පි අබ්‍යාබජ්ඣම්පි මනොසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරිත්වා සබ්‍යාබජ්ඣම්පි අබ්‍යාබජ්ඣම්පි ලොකං උපපජ්ජති. තමෙනං සබ්‍යාබජ්ඣම්පි අබ්‍යාබජ්ඣම්පි ලොකං උපපන්නං සමානං සබ්‍යාබජ්ඣාපි අබ්‍යාබජ්ඣාපි එස්සා චුසන්ති. සො සබ්‍යාබජ්ඣෙහිපි අබ්‍යාබජ්ඣෙහිපි එස්සෙහි චුට්ඨො සමානො සබ්‍යාබජ්ඣම්පි අබ්‍යාබජ්ඣම්පි චෙදනං චෙදෙති චොකිණ්ණසුඛදුක්ඛං, සෙය්‍යාපාපි මනුස්සා එකච්චෙ ව දෙවා එකච්චෙ ව චිතිපාතිකා. ඉති ඛො, පුණ්ණ, භූතා භූතස්ස උපපත්ති හොති; යං කරොති තෙන උපපජ්ජති. උපපන්නමෙනං එස්සා චුසන්ති. එවංපාහං, පුණ්ණ, ‘කම්මදායාදා සත්තා’ති වදාමි. ඉදං චුච්චති, පුණ්ණ, කම්මං කණ්ණසුක්කං කණ්ණසුක්කච්චාකං.

“කතමඤ්ච, පුණ්ණ, කම්මං අකණ්භං අසුක්කං අකණ්භඅසුක්කවිපාකං, කම්මක්කයාය සංවත්තති? තත්‍ර, පුණ්ණ, යමිදං කම්මං කණ්භං කණ්භවිපාකං තස්ස පභානාය යා චෙතනා, යමිදං [යමිපිදං (සී. පී.)] කම්මං සුක්කං සුක්කවිපාකං තස්ස පභානාය යා චෙතනා, යමිදං [යමිපිදං (සී. පී.)] කම්මං කණ්භසුක්කං කණ්භඅසුක්කවිපාකං තස්ස පභානාය යා චෙතනා – ඉදං වුච්චති, පුණ්ණ, කම්මං අකණ්භං අසුක්කං අකණ්භඅසුක්කවිපාකං, කම්මක්කයාය සංවත්තති. ඉමානි බො, පුණ්ණ, චත්තාරි කම්මානි මයා සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පචෙදිතානි”ති.

82. එවං වුත්තෙ, පුණ්ණො කොලියපුත්තො ගොවනිකො භගවන්තං එතදවොච – “අභික්කන්තං, භන්තෙ, අභික්කන්තං, භන්තෙ! සෙය්‍යාපාපි, භන්තෙ...පෙ.... උපාසකං මං භගවා ධාරොතු අප්ප්ඤ්ඤාගෙ පාණ්ණපෙනං සරණං ගත”න්ති. අචෙලො පන සෙනියො කුක්කුරවනිකො භගවන්තං එතදවොච – “අභික්කන්තං, භන්තෙ, අභික්කන්තං, භන්තෙ! සෙය්‍යාපාපි, භන්තෙ...පෙ.... පකාසිතො. එසාහං, භන්තෙ, භගවන්තං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඨස්සඤ්ච. ලභෙය්‍යාහං, භන්තෙ, භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං, ලභෙය්‍යං උපසම්පද”න්ති. “යො බො, සෙනිය, අඤ්ඤාතිත්ථියපුබ්බො ඉමස්මිං ධම්මචිතයෙ ආකඬ්ඨති පබ්බජ්ජං, ආකඬ්ඨති උපසම්පදං සො චත්තාරො මාසෙ පරිවසති. චතුත්තං මාසානං අච්චයෙන ආරද්ධවිත්තා භික්ඛු පබ්බාපෙත්ති, උපසම්පාදෙන්ති භික්ඛුභාවාය. අපි ච මෙන්ථ පුග්ගලචෙත්තනා විදිතා”ති.

“සචෙ, භන්තෙ, අඤ්ඤාතිත්ථියපුබ්බො ඉමස්මිං ධම්මචිතයෙ ආකඬ්ඨති පබ්බජ්ජං ආකඬ්ඨති උපසම්පදං තෙ චත්තාරො මාසෙ පරිවසන්ති චතුත්තං මාසානං අච්චයෙන ආරද්ධවිත්තා භික්ඛු පබ්බාපෙත්ති උපසම්පාදෙන්ති භික්ඛුභාවාය, අහං චත්තාරි වස්සානි පරිවසිස්සාමි. චතුත්තං වස්සානං අච්චයෙන ආරද්ධවිත්තා භික්ඛු පබ්බාපෙත්තු, උපසම්පාදෙන්තු භික්ඛුභාවාය”ති. අලත්ථ බො අචෙලො සෙනියො කුක්කුරවනිකො භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං, අලත්ථ උපසම්පදං. අචිරුපසම්පන්නො බො පනායස්මා සෙනියො එකො වූපකට්ඨො අප්පමත්තො ආනාපි පහිතත්තො විහරන්තො නචිරස්සෙව – යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදෙව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං – බ්‍රහ්මචරියපරියොසානං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහාසි. ‘බිණ්ණ ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායා’ති අබ්භඤ්ඤාසි. අඤ්ඤතරො බො පනායස්මා සෙනියො අරහතං අභොසිති.

කුක්කුරවනිකසුත්තං නිට්ඨිතං සත්තමං.

8. අභයරාජකුමාරසුත්තං

83. එවං මෙ සුත්තං – එකං සමයං භගවා රාජගහෙ විහරති චෙළවනෙ කලන්දකනිවාපෙ. අථ බො අභයො රාජකුමාරො යෙන නිගණ්ඨො නාටපුත්තො තෙනුපසඬ්ඨකම්; උපසඬ්ඨකම්ත්වා නිගණ්ඨං නාටපුත්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තං බො අභයං රාජකුමාරං නිගණ්ඨො නාටපුත්තො එතදවොච – “එහි ත්වං, රාජකුමාර, සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං ආරොපෙහි. එවං තෙ කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගච්ඡිස්සති – ‘අභයෙන රාජකුමාරෙන සමණස්ස ගොතමස්ස එවං මහිද්ධිකස්ස එවං මහානුභාවස්ස වාදො ආරොපිතො’”ති. “යථා කථං පනාහං, භන්තෙ, සමණස්ස ගොතමස්ස එවං මහිද්ධිකස්ස එවං මහානුභාවස්ස වාදං ආරොපෙස්සාමි”ති? “එහි ත්වං, රාජකුමාර, යෙන සමණො ගොතමො තෙනුපසඬ්ඨකම්; උපසඬ්ඨකම්ත්වා සමණං ගොතමං එවං වදෙහි – ‘භාසෙය්‍ය නු බො, භන්තෙ, තථාගතො තං වාවං යා සා වාවා පරෙසං අප්පියා අමනාපා’ති? සචෙ තෙ සමණො ගොතමො එවං පුට්ඨො එවං බ්‍යාකරොති – ‘භාසෙය්‍ය, රාජකුමාර, තථාගතො තං වාවං යා සා වාවා පරෙසං අප්පියා අමනාපා’ති, තමෙන ත්වං එවං වදෙය්‍යාසි – ‘අථ කිඤ්චරහි තෙ, භන්තෙ, පුට්ඨජනෙන නානාකරණං? පුට්ඨජනොපි හි තං වාවං භාසෙය්‍ය යා සා වාවා පරෙසං අප්පියා අමනාපා’ති. සචෙ පන තෙ සමණො ගොතමො එවං පුට්ඨො එවං බ්‍යාකරොති – ‘න, රාජකුමාර, තථාගතො තං වාවං භාසෙය්‍ය යා සා වාවා පරෙසං අප්පියා අමනාපා’ති, තමෙන ත්වං එවං වදෙය්‍යාසි – ‘අථ කිඤ්චරහි තෙ, භන්තෙ, දෙවදත්තො බ්‍යාකරො – ‘ආපායිකො දෙවදත්තො, තෙරයිකො දෙවදත්තො, කප්පට්ඨො දෙවදත්තො, අතෙකිච්ඡො දෙවදත්තො’ති? තාය ව පන තෙ වාවාය දෙවදත්තො කුපිතො අභොසි අනත්තමනො’ති. ඉමං බො තෙ, රාජකුමාර, සමණො ගොතමො උභතොකොට්ඨකං පඤ්ඤං පුට්ඨො සමානො නෙව සක්ඛිති උග්ගිලිතුං න සක්ඛිති ඔගිලිතුං. සෙය්‍යාපාපි නාම පුරිසස්ස අයොසිඬ්ඨසාටකං කණ්ඨෙ විලග්ගං, සො නෙව සක්කුණෙය්‍ය උග්ගිලිතුං න සක්කුණෙය්‍ය ඔගිලිතුං; එවමෙව බො තෙ, රාජකුමාර, සමණො ගොතමො ඉමං උභතොකොට්ඨකං පඤ්ඤං පුට්ඨො සමානො නෙව සක්ඛිති උග්ගිලිතුං න සක්ඛිති ඔගිලිතුං”න්ති. “එවං, භන්තෙ”ති බො අභයො රාජකුමාරො නිගණ්ඨස්ස නාටපුත්තස්ස පටිස්සුත්වා උට්ඨායාසනා නිගණ්ඨං නාටපුත්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා යෙන භගවා තෙනුපසඬ්ඨකම්; උපසඬ්ඨකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීදි.

84. එකමන්තං නිසීන්තස්ස බො අභයස්ස රාජකුමාරස්ස සූරියං [සූරියං (සී. ස්‍යා. කං. පී.)] උල්ලොකෙන්වා එතදභොසි – “අකාලො බො අප්ප භගවතො වාදං ආරොපෙතුං. ස්චෙ දානාහං සකෙ නිවෙසනෙ භගවතො වාදං ආරොපෙස්සාමි”ති භගවන්තං එතදවොච – “අධිවාසෙතු මෙ, භන්තෙ, භගවා ස්වාතනාය අත්තචතුත්ථො භත්ත”න්ති. අධිවාසෙසි භගවා තුණ්හිභාවෙන. අථ බො අභයො රාජකුමාරො භගවතො අධිවාසනං විදිත්වා උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි. අථ බො භගවා තස්සා රත්තියා අච්චයෙන පුබ්බණ්භසමයං නිවාසෙන්වා පත්තචීරමාදාය යෙන අභයස්ස රාජකුමාරස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඬ්ඨකම්; උපසඬ්ඨකම්ත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි. අථ බො අභයො රාජකුමාරො භගවන්තං පණිනෙන බාදනීයෙන භොජනීයෙන සහන්ථා සත්තප්පෙසි

සම්ප්‍රදායය. අප බො අහයො රාජකුමාරො හගවන්තං භුක්තාචිං ඔනිතපත්තපාණිං අඤ්ඤතරං නිවං ආසනං ගහෙන්වා එකමන්තං නිසීදි.

85. එකමන්තං නිසීන්තො බො අහයො රාජකුමාරො හගවන්තං එතදවොච – “භාසෙය්‍ය නු බො, හන්තෙ, තථාගතො තං වාවං යා සා වාවා පරෙසං අප්පියා අමනාපා”ති? “න ඛිවෙත්ථ, රාජකුමාර, එකංසෙනා”ති. “එත්ථ, හන්තෙ, අනස්සුං නිගණ්ඨා”ති. “කිං පන ත්වං, රාජකුමාර, එවං වදෙසි – ‘එත්ථ , හන්තෙ, අනස්සුං නිගණ්ඨා’”ති? “ඉධාහං, හන්තෙ, යෙන නිගණ්ඨො නාටපුත්තො තෙනුපසඬිකම්; උපසඬිකම්ත්වා නිගණ්ඨං නාටපුත්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තං බො මං, හන්තෙ, නිගණ්ඨො නාටපුත්තො එතදවොච – ‘එහි ත්වං, රාජකුමාර, සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං ආරොපෙහි. එවං තෙ කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අඛිභුග්ගච්ඡිස්සති – අහයෙන රාජකුමාරෙන සමණස්ස ගොතමස්ස එවං මහිද්ධිකස්ස එවං මහානුභාවස්ස වාදො ආරොපිතො’ති. එවං චුත්තෙ, අහං, හන්තෙ, නිගණ්ඨං නාටපුත්තං එතදවොච – ‘යථා කථං පනාහං , හන්තෙ, සමණස්ස ගොතමස්ස එවං මහිද්ධිකස්ස එවං මහානුභාවස්ස වාදං ආරොපෙස්සාමි’ති? ‘එහි ත්වං, රාජකුමාර, යෙන සමණො ගොතමො තෙනුපසඬිකම්; උපසඬිකම්ත්වා සමණං ගොතමං එවං වදෙහි – භාසෙය්‍ය නු බො, හන්තෙ, තථාගතො තං වාවං යා සා වාවා පරෙසං අප්පියා අමනාපාති? සවෙ තෙ සමණො ගොතමො එවං පුට්ඨො එවං බ්‍යාකරොති – භාසෙය්‍ය, රාජකුමාර, තථාගතො තං වාවං යා සා වාවා පරෙසං අප්පියා අමනාපාති, තමෙන ත්වං එවං වදෙය්‍යාසි – අප් කිඤ්චරහි තෙ, හන්තෙ, පුට්ඨජනෙන නානාකරණං? පුට්ඨජනොපි හි තං වාවං භාසෙය්‍ය යා සා වාවා පරෙසං අප්පියා අමනාපාති. සවෙ පන තෙ සමණො ගොතමො එවං පුට්ඨො එවං බ්‍යාකරොති – න, රාජකුමාර, තථාගතො තං වාවං භාසෙය්‍ය යා සා වාවා පරෙසං අප්පියා අමනාපාති, තමෙන ත්වං එවං වදෙය්‍යාසි – අප් කිඤ්චරහි තෙ, හන්තෙ, දෙවදත්තො බ්‍යාකරොති – ආපායිකො දෙවදත්තො, තෙරගිකො දෙවදත්තො, කප්පට්ඨො දෙවදත්තො, අතෙකිච්ඡො දෙවදත්තොති? තාය ච පන තෙ වාවාය දෙවදත්තො කුපිතො අහොසි අනත්තමනොති. ඉමං බො තෙ, රාජකුමාර, සමණො ගොතමො උභතොකොට්ඨං පඤ්ඤං පුට්ඨො සමානො නෙව සක්ඛිති උග්ගිලිතුං න සක්ඛිති ඔගිලිතුං. සෙය්‍යාපාපි නාම පුරිසස්ස අයොසිඬිසාට්ඨං කණ්ඨො විලග්ගං, සො නෙව සක්කුණෙය්‍ය උග්ගිලිතුං න සක්කුණෙය්‍ය ඔගිලිතුං; එවමෙව බො තෙ, රාජකුමාර, සමණො ගොතමො ඉමං උභතොකොට්ඨං පඤ්ඤං පුට්ඨො සමානො නෙව සක්ඛිති උග්ගිලිතුං න සක්ඛිති ඔගිලිතුං””න්ති.

86. තෙන බො පන සමයෙන දහරො කුමාරො මන්දො උත්තානසෙය්‍යකො අභයස්ස රාජකුමාරස්ස අඬිකෙ නිසීන්තො හොති. අප් බො හගවා අහයං රාජකුමාරං එතදවොච – “තං කිං මඤ්ඤසි, රාජකුමාර, සවායං කුමාරො කුය්හං වා පමාදමන්වාය ධාතියා වා පමාදමන්වාය කට්ඨං වා කට්ඨං [කථං. (ක.)] වා මුඛෙ ආහරෙය්‍ය, කිත්ති නං කරෙය්‍යාසි”ති? “ආහරෙය්‍යස්සාහං, හන්තෙ. සවෙ, හන්තෙ, න සක්කුණෙය්‍ය ආදිකෙනෙව ආහන්තුං [ආහරිතුං (සා. ක.)], වාමෙන හත්ථෙන සීසං පරිග්ගහෙන්වා [පරිග්ගහෙන්වා (සි.)] දක්ඛිණෙන හත්ථෙන වඬිකඬිගුලිං කරිත්වා සලොහිතම්පි ආහරෙය්‍යං. තං කිස්ස හෙතු? අත්ථි මෙ, හන්තෙ, කුමාරෙ අනුකම්පා”ති. “එවමෙව බො, රාජකුමාර, යං තථාගතො වාවං ජානාති අභුතං අතච්ඡං අනත්ථසංහිතං සා ච පරෙසං අප්පියා අමනාපා, න තං තථාගතො වාවං භාසති. යම්පි තථාගතො වාවං ජානාති භුතං තච්ඡං අනත්ථසංහිතං සා ච පරෙසං අප්පියා අමනාපා, තම්පි තථාගතො වාවං න භාසති. යඤ්ච බො තථාගතො වාවං ජානාති භුතං තච්ඡං අත්ථසංහිතං සා ච පරෙසං අප්පියා අමනාපා, තත්‍ර කාලඤ්ඤා තථාගතො හොති තස්සා වාවාය වෙය්‍යාකරණාය. යං තථාගතො වාවං ජානාති අභුතං අතච්ඡං අනත්ථසංහිතං සා ච පරෙසං පියා මනාපා, න තං තථාගතො වාවං භාසති. යම්පි තථාගතො වාවං ජානාති භුතං තච්ඡං අනත්ථසංහිතං සා ච පරෙසං පියා මනාපා තම්පි තථාගතො වාවං න භාසති. යඤ්ච තථාගතො වාවං ජානාති භුතං තච්ඡං අත්ථසංහිතං සා ච පරෙසං පියා මනාපා, තත්‍ර කාලඤ්ඤා තථාගතො හොති තස්සා වාවාය වෙය්‍යාකරණාය. තං කිස්ස හෙතු? අත්ථි, රාජකුමාර, තථාගතස්ස සත්තෙසු අනුකම්පා”ති.

87. “යෙමෙ, හන්තෙ, ඛත්තියපණ්ඩිතාපි බ්‍රාහ්මණපණ්ඩිතාපි ගහපතිපණ්ඩිතාපි සමණපණ්ඩිතාපි පඤ්ඤං අභිසඬ්ඛිත්වා තථාගතං උපසඬිකම්ත්වා පුච්ඡන්ති, පුඛ්ඛෙව නු බො, එතං, හන්තෙ , හගවතො වෙනසො පරිචිතක්කිතං හොති ‘යෙ මං උපසඬිකම්ත්වා එවං පුච්ඡස්සන්ති තෙසාහං එවං පුට්ඨො එවං බ්‍යාකරිස්සාමි’ති, උදාහු ධානසොවෙනං තථාගතං පටිභාති”ති?

“තෙන හි, රාජකුමාර, තඤ්ඤෙවත්ථ පටිපුච්ඡස්සාමි, යථා තෙ ඛමෙය්‍ය තථා නං බ්‍යාකරෙය්‍යාසි. තං කිං මඤ්ඤසි, රාජකුමාර, කුසලො ත්වං රථස්ස අඬිගපච්චඬිගාන”න්ති?

“එවං, හන්තෙ, කුසලො අහං රථස්ස අඬිගපච්චඬිගාන”න්ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, රාජකුමාර, යෙ තං උපසඬිකම්ත්වා එවං පුච්ඡෙය්‍යුං – ‘කිං නාමිදං රථස්ස අඬිගපච්චඬිග’න්ති? පුඛ්ඛෙව නු බො තෙ එතං වෙනසො පරිචිතක්කිතං අස්ස ‘යෙ මං උපසඬිකම්ත්වා එවං පුච්ඡස්සන්ති තෙසාහං එවං පුට්ඨො එවං බ්‍යාකරිස්සාමි’ති, උදාහු ධානසොවෙනං පටිභාසෙය්‍යා”ති?

“අහඤ්ඤි, හන්තෙ, රථිකො සඤ්ඤාතො කුසලො රථස්ස අඬිගපච්චඬිගානං. සබ්බානි මෙ රථස්ස අඬිගපච්චඬිගානි සුචිදිතානි. ධානසොවෙනං මං පටිභාසෙය්‍යා”ති .

“එවමෙව බො, රාජකුමාර, යෙ තෙ බත්තියපණ්ඩිතාපි බ්‍රාහ්මණපණ්ඩිතාපි ගහපතිපණ්ඩිතාපි සමණපණ්ඩිතාපි පඤ්භං අභිසම්බරිත්වා තථාගතං උපසඩ්ධකම්ත්වා පුච්ඡන්ති, ධානසොවෙනං තථාගතං පටිභාති. තං කිස්ස හෙතු? සා හි, රාජකුමාර, තථාගතස්ස ධම්මධාතු සුප්පට්ඨිද්ධා යස්සා ධම්මධාතුයා සුප්පට්ඨිද්ධත්තා ධානසොවෙනං තථාගතං පටිභාති”ති.

එවං චුත්තෙ, අභයො රාජකුමාරො භගවන්තං එතදවොච – “අභික්කන්තං, භන්තෙ, අභික්කන්තං, භන්තෙ...පෙ. ... අප්ප්තග්ගෙ පාණ්ණපෙනං සරණං ගත”න්ති.

අභයරාජකුමාරසුත්තං නිට්ඨිතං අට්ඨමං.

9. බහුවෙදනීයසුත්තං

88. එවං මෙ සුත්තං – එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. අථ බො පඤ්චකඨගො ථපති යෙනායස්මා උදායි තෙනුපසඩ්ධකම්; උපසඩ්ධකම්ත්වා ආයස්මන්තං උදායිං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තො බො පඤ්චකඨගො ථපති ආයස්මන්තං උදායිං එතදවොච – “කති නු බො, භන්තෙ උදායි, වෙදනා චුත්තා භගවතා”ති? “තිස්සො බො, ථපති [ගහපති (සා. කං. 8.)], වෙදනා චුත්තා භගවතා. සුඛා වෙදනා, දුක්ඛා වෙදනා, අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා – ඉමා බො, ථපති, තිස්සො වෙදනා චුත්තා භගවතා”ති. එවං චුත්තෙ, පඤ්චකඨගො ථපති ආයස්මන්තං උදායිං එතදවොච – “න බො, භන්තෙ උදායි, තිස්සො වෙදනා චුත්තා භගවතා; ද්වෙ වෙදනා චුත්තා භගවතා – සුඛා වෙදනා, දුක්ඛා වෙදනා. යායං, භන්තෙ, අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා සන්තස්මිං එසා පණ්ණෙ සුඛෙ චුත්තා භගවතා”ති. දුතියමිපි බො ආයස්මා උදායි පඤ්චකඨගං ථපති. එතදවොච – “න බො, ගහපති, ද්වෙ වෙදනා චුත්තා භගවතා; තිස්සො වෙදනා චුත්තා භගවතා. සුඛා වෙදනා, දුක්ඛා වෙදනා, අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා – ඉමා බො, ථපති, තිස්සො වෙදනා චුත්තා භගවතා”ති. දුතියමිපි බො පඤ්චකඨගො ථපති ආයස්මන්තං උදායිං එතදවොච – “න බො, භන්තෙ උදායි, තිස්සො වෙදනා චුත්තා භගවතා; ද්වෙ වෙදනා චුත්තා භගවතා – සුඛා වෙදනා, දුක්ඛා වෙදනා. යායං, භන්තෙ, අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා සන්තස්මිං එසා පණ්ණෙ සුඛෙ චුත්තා භගවතා”ති. තතියමිපි බො ආයස්මා උදායි පඤ්චකඨගං ථපති. එතදවොච – “න බො, ථපති, ද්වෙ වෙදනා චුත්තා භගවතා; තිස්සො වෙදනා චුත්තා භගවතා. සුඛා වෙදනා, දුක්ඛා වෙදනා, අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා – ඉමා බො, ථපති, තිස්සො වෙදනා චුත්තා භගවතා”ති. තතියමිපි බො පඤ්චකඨගො ථපති ආයස්මන්තං උදායිං එතදවොච – “න බො, භන්තෙ උදායි, තිස්සො වෙදනා චුත්තා භගවතා, ද්වෙ වෙදනා චුත්තා භගවතා – සුඛා වෙදනා, දුක්ඛා වෙදනා. යායං, භන්තෙ, අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා සන්තස්මිං එසා පණ්ණෙ සුඛෙ චුත්තා භගවතා”ති. නෙව බො සක්ඛි ආයස්මා උදායි පඤ්චකඨගං ථපති. සඤ්ඤාපෙතුං න පනාසක්ඛි පඤ්චකඨගො ථපති ආයස්මන්තං උදායිං සඤ්ඤාපෙතුං.

89. අස්සොසි බො ආයස්මා ආනන්දො ආයස්මන්තො උදායිස්ස පඤ්චකඨගෙන ථපතිනා සද්ධිං ඉමං කථාසල්ලාපං. අථ බො ආයස්මා ආනන්දො යෙන භගවා තෙනුපසඩ්ධකම්; උපසඩ්ධකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තො බො ආයස්මා ආනන්දො යාවතකො අහොසි ආයස්මන්තො උදායිස්ස පඤ්චකඨගෙන ථපතිනා සද්ධිං කථාසල්ලාපො තං සබ්බං භගවතො ආරොවෙසි. එවං චුත්තෙ, භගවා ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච – “සන්තඤ්ඤෙව බො, ආනන්ද, පරියායං පඤ්චකඨගො ථපති උදායිස්ස නාඛහනුමොදි, සන්තඤ්ඤෙව ච පන පරියායං උදායි පඤ්චකඨගස්ස ථපතිස්ස නාඛහනුමොදි. ද්වෙපානන්ද, වෙදනා චුත්තා මයා පරියායෙන, තිස්සොපි වෙදනා චුත්තා මයා පරියායෙන, පඤ්චපි වෙදනා චුත්තා මයා පරියායෙන, ඡපි වෙදනා චුත්තා මයා පරියායෙන, අට්ඨාරසපි වෙදනා චුත්තා මයා පරියායෙන, ඡත්තිංසපි වෙදනා චුත්තා මයා පරියායෙන, අට්ඨසතම්පි වෙදනා චුත්තා මයා පරියායෙන. එවං පරියායදෙසිතො බො, ආනන්ද, මයා ධම්මො. එවං පරියායදෙසිතෙ බො, ආනන්ද, මයා ධම්මෙ යෙ අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සුභාසිතං සුලපිතං න සමනුජානිස්සන්ති න සමනුමඤ්ඤස්සන්ති න සමනුමොදිස්සන්ති තෙසමෙතං පාටිකඨං – භණ්ඩනජාතා කලභජාතා විවාදාපන්නා අඤ්ඤමඤ්ඤං මුඛසන්තිහි විතුදන්තා විහරිස්සන්ති. එවං පරියායදෙසිතො බො, ආනන්ද, මයා ධම්මො. එවං පරියායදෙසිතෙ බො, ආනන්ද, මයා ධම්මෙ යෙ අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සුභාසිතං සුලපිතං සමනුජානිස්සන්ති සමනුමඤ්ඤස්සන්ති සමනුමොදිස්සන්ති තෙසමෙතං පාටිකඨං – සමග්ගා සම්මොදමානා අවිච්ඡෙදමානා ඛිඤ්ඤානා අඤ්ඤමඤ්ඤං පියවක්ඛුති සම්පස්සන්තා විහරිස්සන්ති”.

90. “පඤ්ච බො ඉමෙ, ආනන්ද, කාමගුණා. කතමෙ පඤ්ච? චක්ඛුච්ඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා, සොතච්ඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා...පෙ.... සාතච්ඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා...පෙ.... ජීව්හාච්ඤ්ඤෙය්‍යා රසා...පෙ.... කායච්ඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨබ්බා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා – ඉමෙ බො, ආනන්ද, පඤ්ච කාමගුණා. යං බො, ආනන්ද, ඉමෙ පඤ්ච කාමගුණෙ පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං ඉදං චූචිති කාමසුඛං.

“යො බො, ආනන්ද, එවං වදෙය්‍ය – ‘එතපරමං සත්තා සුඛං සොමනස්සං පටිසංවෙදෙන්ති’ති, ඉදමස්ස නානුජානාමි. තං කිස්ස හෙතු? අත්ථානන්ද, එතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පණ්ණතරඤ්ච. කතමඤ්චානන්ද, එතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පණ්ණතරඤ්ච? ඉධානන්ද, හික්ඛු විච්චිවෙච කාමෙහි

විවිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සවිචාරං විවෙකජං පීතිසුඛං පඨමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති . ඉදං බො, ආනන්ද, එතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පඤ්ඤාතරඤ්ච.

“යො බො, ආනන්ද, එවං වදෙය්‍යා – ‘එතපරමං සත්තා සුඛං සොමනස්සං පටිසංවෙදෙන්ති’ති, ඉදමස්ස නානුජානාමි. තං කිස්ස හෙතු? අත්ථානන්ද, එතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පඤ්ඤාතරඤ්ච. කතමඤ්චානන්ද, එතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පඤ්ඤාතරඤ්ච? ඉධානන්ද, හික්ඛු චිතක්කවිචාරානං වූපසමා...පෙ.... දුතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදං බො, ආනන්ද, එතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පඤ්ඤාතරඤ්ච.

“යො බො, ආනන්ද, එවං වදෙය්‍යා...පෙ..... කතමඤ්චානන්ද, එතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පඤ්ඤාතරඤ්ච? ඉධානන්ද, හික්ඛු පීතියා ච විරාගා...පෙ.... තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදං බො, ආනන්ද, එතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පඤ්ඤාතරඤ්ච.

“යො බො, ආනන්ද, එවං වදෙය්‍යා...පෙ..... කතමඤ්චානන්ද, එතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පඤ්ඤාතරඤ්ච? ඉධානන්ද, හික්ඛු සුඛස්ස ච පභානා...පෙ.... චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදං බො, ආනන්ද, එතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පඤ්ඤාතරඤ්ච.

“යො බො, ආනන්ද, එවං වදෙය්‍යා...පෙ..... කතමඤ්චානන්ද, එතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පඤ්ඤාතරඤ්ච? ඉධානන්ද, හික්ඛු සබ්බසො රූපසඤ්ඤානං සමතික්කමා, පටිසසඤ්ඤානං අත්ථඨගමා, නානත්තසඤ්ඤානං අමනසිකාරා ‘අනන්තො ආකාසො’ති ආකාසානඤ්චායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදං බො, ආනන්ද, එතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පඤ්ඤාතරඤ්ච.

“යො බො, ආනන්ද, එවං වදෙය්‍යා...පෙ..... කතමඤ්චානන්ද, එතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පඤ්ඤාතරඤ්ච? ඉධානන්ද, හික්ඛු සබ්බසො ආකාසානඤ්චායතනං සමතික්කමිම ‘අනන්තං විඤ්ඤාණං’න්ති විඤ්ඤාණඤ්චායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදං බො, ආනන්ද, එතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පඤ්ඤාතරඤ්ච.

“යො බො, ආනන්ද, එවං වදෙය්‍යා...පෙ..... කතමඤ්චානන්ද, එතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පඤ්ඤාතරඤ්ච? ඉධානන්ද, හික්ඛු සබ්බසො විඤ්ඤාණඤ්චායතනං සමතික්කමිම ‘නත්ථි කිඤ්චි’ති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදං බො, ආනන්ද, එතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පඤ්ඤාතරඤ්ච.

“යො බො, ආනන්ද, එවං වදෙය්‍යා...පෙ..... කතමඤ්චානන්ද, එතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පඤ්ඤාතරඤ්ච? ඉධානන්ද, හික්ඛු සබ්බසො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සමතික්කමිම නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදං බො, ආනන්ද, එතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පඤ්ඤාතරඤ්ච.

“යො බො, ආනන්ද, එවං වදෙය්‍යා – ‘එතපරමං සත්තා සුඛං සොමනස්සං පටිසංවෙදෙන්ති’ති, ඉදමස්ස නානුජානාමි. තං කිස්ස හෙතු? අත්ථානන්ද, එතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පඤ්ඤාතරඤ්ච. කතමඤ්චානන්ද, එතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පඤ්ඤාතරඤ්ච? ඉධානන්ද, හික්ඛු සබ්බසො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමතික්කමිම සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදං බො, ආනන්ද, එතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පඤ්ඤාතරඤ්ච.

91. “යානං බො පනෙතං, ආනන්ද, විජ්ජති යං අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා එවං වදෙය්‍යාං – ‘සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං සමණො ගොතමො ආහ; තඤ්ච සුඛස්මිං පඤ්ඤපෙති. තයිදං කිංසු, තයිදං කථංසු’ති? එවංවාදිනො, ආනන්ද, අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා එවමස්සු වචනියා – ‘න බො, ආවුසො, හගවා සුඛංයෙව වෙදනං සන්ධාය සුඛස්මිං පඤ්ඤපෙති; අපි ච, ආවුසො, යත්ථ යත්ථ සුඛං උපලබ්භති යහිං යහිං තං තං තථාගතො සුඛස්මිං පඤ්ඤපෙති’”ති.

ඉදමචොච හගවා. අත්තමනො ආයස්මා ආනන්දො හගවනො භාසිතං අභිනන්දීති.

බහුවෙදනීයසුත්තං නිට්ඨිතං නවමං.

10. අපණ්ණකසුත්තං

92. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං හගවා කොසලෙසු වාරිකං වරමානො මහතා හික්ඛුසඨසෙන සද්ධිං යෙන සාලා නාම කොසලානං බ්‍රාහ්මණගාමො තදවසරි. අස්සොසුං බො සාලෙය්‍යකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා – “සමණො බලු හො ගොතමො සකාපුත්තො සකාකුලා පබ්බජිතො කොසලෙසු වාරිකං වරමානො මහතා හික්ඛුසඨසෙන සද්ධිං සාලං

අනුප්පත්තො. තං බො පන භවන්තං ගොතමං එවං කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො – ‘ඉතිපි සො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පන්නො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා’ති. සො ඉමං ලොකං සදෙවකං සමාරකං සබ්බමං සස්සමණබ්‍රාහ්මණං පජං සදෙවමනුස්සං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පච්චෙදෙති. සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣිකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං සාත්ථං සබ්බාසුචාරං, කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙති. සාධු බො පන තථාරූපානං අරහතං දස්සනං හොති”ති. අප් බො සාලෙයාකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්භු; උපසඬකම්භුචා අප්පෙකච්චෙ භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. අප්පෙකච්චෙ භගවතා සද්ධිං සම්මොදිංසු; සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං චිත්තාරොත්ථා එකමන්තං නිසීදිංසු. අප්පෙකච්චෙ යෙන භගවා තෙනඤ්ජලිං පණාමෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. අප්පෙකච්චෙ භගවතො සන්තිකෙ නාමගොත්තං සාවෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. අප්පෙකච්චෙ තුණ්හිභූතා එකමන්තං නිසීදිංසු.

93. එකමන්තං නිසීන්තෙ බො සාලෙයාකෙ බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙ භගවා එතදවොච – “අත්ථී පන වො, ගහපතයො, කොච් මනාපො සත්ථා යස්මිං වො ආකාරවතී සද්ධා පටිලද්ධා”ති? “නත්ථී බො නො, හත්තෙ, කොච් මනාපො සත්ථා යස්මිං නො ආකාරවතී සද්ධා පටිලද්ධා”ති. “මනාපං වො, ගහපතයො, සත්ථාරං අලභන්තෙහි අයං අපණ්ණකො ධම්මො සමාදාය වත්තිතබ්බො. අපණ්ණකො හි, ගහපතයො, ධම්මො සමත්තො සමාදින්තො, සො වො භවස්සති දීඝරත්තං හිතාය සුබාය. කතමො ච, ගහපතයො, අපණ්ණකො ධම්මො”?

94. “සන්ති, ගහපතයො, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා එවංවාදිනො එවංදිට්ඨිනො – ‘නත්ථී දින්තං, නත්ථී යිට්ඨං, නත්ථී හුතං; නත්ථී සුකතදුක්කටානං [සුකටදුක්කටානං (සී. සා. කං. පී.)] කම්මානං එලං විපාකො, නත්ථී අයං ලොකො, නත්ථී පරො ලොකො; නත්ථී මාතා, නත්ථී පිතා; නත්ථී සත්තා ඔපපාතිකා; නත්ථී ලොකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා සම්මග්ගතා [සම්මග්ගතා (ක.)] සම්මා පටිපන්නා යෙ ඉමඤ්ච ලොකං පරඤ්ච ලොකං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පච්චෙදෙත්ති’ති. තෙසංයෙව බො, ගහපතයො, සමණබ්‍රාහ්මණානං එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා උපුට්ඨිපච්චනිකවාදා. තෙ එවමාහංසු – ‘අත්ථී දින්තං, අත්ථී යිට්ඨං, අත්ථී හුතං; අත්ථී සුකතදුක්කටානං කම්මානං එලං විපාකො; අත්ථී අයං ලොකො, අත්ථී පරො ලොකො; අත්ථී මාතා, අත්ථී පිතා; අත්ථී සත්තා ඔපපාතිකා; අත්ථී ලොකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා සම්මග්ගතා සම්මා පටිපන්නා යෙ ඉමඤ්ච ලොකං පරඤ්ච ලොකං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පච්චෙදෙත්ති’ති. තං කිං මඤ්ඤං, ගහපතයො – ‘නනුමෙ සමණබ්‍රාහ්මණා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස උපුට්ඨිපච්චනිකවාදා’”ති? “එවං, හත්තෙ”.

95. “තනු, ගහපතයො, යෙ තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා එවංවාදිනො එවංදිට්ඨිනො – ‘නත්ථී දින්තං, නත්ථී යිට්ඨං... පෙ.... යෙ ඉමඤ්ච ලොකං පරඤ්ච ලොකං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පච්චෙදෙත්ති’ති තෙසමෙතං පාටිකඬ්ඨං? යමිදං [යදිදං (ක.)] කායසුචරිතං, වච්ඡුචරිතං, මනොසුචරිතං – ඉමෙ තයො කුසලෙ ධම්මෙ අභිනිවජ්ජෙත්වා [අභිනිබ්බජ්ජෙත්වා (සා. කං.), අභිනිබ්බජ්ජිත්වා (ක.)] යමිදං [යදිදං (ක.)] කායසුචරිතං, වච්ඡුචරිතං, මනොසුචරිතං – ඉමෙ තයො අකුසලෙ ධම්මෙ සමාදාය වත්තිස්සන්ති. තං කිස්ස හෙතු? න හි තෙ හොන්තො සමණබ්‍රාහ්මණා පස්සන්ති අකුසලානං ධම්මානං ආදීනවං ඔකාරං සංකිලෙසං, කුසලානං ධම්මානං නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං වොදානපක්ඛං. සන්තංයෙව පන පරං ලොකං ‘නත්ථී පරො ලොකො’ තිස්ස දිට්ඨි හොති; සාස්ස හොති මිච්ඡාදිට්ඨි. සන්තංයෙව බො පන පරං ලොකං ‘නත්ථී පරො ලොකො’ති සඬකප්පෙති; ස්වාස්ස හොති මිච්ඡාසඬකප්පො. සන්තංයෙව බො පන පරං ලොකං ‘නත්ථී පරො ලොකො’ති වාචං භාසති; සාස්ස හොති මිච්ඡාවාචා. සන්තංයෙව බො පන පරං ලොකං ‘නත්ථී පරො ලොකො’ති ආහ; යෙ තෙ අරහන්තො පරලොකවිදුනො තෙසමයං පච්චනිකං කරොති. සන්තංයෙව බො පන පරං ලොකං ‘නත්ථී පරො ලොකො’ති පරං සඤ්ඤාපෙති [පඤ්ඤාපෙති (ක.)]; සාස්ස හොති අසද්ධම්මසඤ්ඤත්ති [අසද්ධම්මසඤ්ඤත්ති (ක.)]. තාය ච පන අසද්ධම්මසඤ්ඤත්තියා අත්තානුක්කංසෙති, පරං වම්මෙති. ඉති පුබ්බෙව බො පනස්ස සුසීලාං පභීනං හොති, දුස්සීලාං පච්චුපට්ඨිතං – අයඤ්ච මිච්ඡාදිට්ඨි මිච්ඡාසඬකප්පො මිච්ඡාවාචා අරියානං පච්චනිකතා අසද්ධම්මසඤ්ඤත්ති අත්තුක්කංසනා පරවම්මනා. එවමස්සිමෙ [එවං’සි’මෙ’ (සී. සා. කං. පී.)] අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවන්ති මිච්ඡාදිට්ඨිපච්චයා.

“තනු, ගහපතයො, විඤ්ඤා පුරිසො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘සචෙ බො නත්ථී පරො ලොකො එවමයං භවං පුරිසපුග්ගලො කායස්ස හෙදා සොත්ථිමත්තානං කරස්සති; සචෙ බො අත්ථී පරො ලොකො එවමයං භවං පුරිසපුග්ගලො කායස්ස හෙදා පරං මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජිස්සති. කාමං බො පන මාහු පරො ලොකො, හොතු තෙසං භවතං සමණබ්‍රාහ්මණානං සච්චං වචනං; අප් ච පනායං භවං පුරිසපුග්ගලො දිට්ඨෙව ධම්මෙ විඤ්ඤානං ගාරය්හො – දුස්සීලො පුරිසපුග්ගලො මිච්ඡාදිට්ඨි නත්ථිකවාදො’ති. සචෙ බො අත්ථෙව පරො ලොකො, එවං ඉමස්ස හොතො පුරිසපුග්ගලස්ස උභයන්ථ කලිග්ගහො – යඤ්ච දිට්ඨෙව ධම්මෙ විඤ්ඤානං ගාරය්හො, යඤ්ච කායස්ස හෙදා පරං මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජිස්සති. එවමස්සායං අපණ්ණකො ධම්මො දුස්සමත්තො සමාදින්තො, එකංසං ඵරිත්ථා තිට්ඨති, රිඤ්චති කුසලං යානං.

96. “තනු, ගහපතයො, යෙ තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා එවංවාදිනො එවංදිට්ඨිනො – ‘අත්ථී දින්තං...පෙ.... යෙ ඉමඤ්ච ලොකං පරඤ්ච ලොකං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පච්චෙදෙත්ති’ති තෙසමෙතං පාටිකඬ්ඨං? යමිදං කායසුචරිතං, වච්ඡුචරිතං, මනොසුචරිතං – ඉමෙ තයො අකුසලෙ ධම්මෙ අභිනිවජ්ජෙත්වා යමිදං කායසුචරිතං, වච්ඡුචරිතං, මනොසුචරිතං – ඉමෙ තයො කුසලෙ ධම්මෙ සමාදාය වත්තිස්සන්ති. තං කිස්ස හෙතු? පස්සන්ති හි තෙ හොන්තො සමණබ්‍රාහ්මණා අකුසලානං ධම්මානං ආදීනවං ඔකාරං සංකිලෙසං, කුසලානං ධම්මානං නෙක්ඛම්මෙ

ආනිසංසං වොදානපක්ඛං. සන්තංයෙව ඛො පන පරං ලොකං ‘අත්ථි පරො ලොකො’ තිස්ස දිට්ඨි හොති; සාස්ස හොති සම්මාදිට්ඨි. සන්තංයෙව ඛො පන පරං ලොකං ‘අත්ථි පරො ලොකො’ති සඬකප්පෙති; ස්වාස්ස හොති සම්මාසඬකප්පො. සන්තංයෙව ඛො පන පරං ලොකං ‘අත්ථි පරො ලොකො’ති වාචං භාසති; සාස්ස හොති සම්මාවාචා. සන්තංයෙව ඛො පන පරං ලොකං ‘අත්ථි පරො ලොකො’ති ආහ; යෙ තෙ අරහන්තො පරලොකවිදුනො තෙසමයං න පච්චනිකං කරොති. සන්තංයෙව ඛො පන පරං ලොකං ‘අත්ථි පරො ලොකො’ති පරං සඤ්ඤාපෙති; සාස්ස හොති සද්ධම්මසඤ්ඤත්ති. තාය ව පන සද්ධම්මසඤ්ඤත්තියා නෙවත්තානුක්කංසෙති, න පරං වම්භෙති. ඉති පුබ්බෙව ඛො පනස්ස දුස්සිලාං පභීනං හොති, සුසිලාං පච්චුපට්ඨිතං – අයඤ්ච සම්මාදිට්ඨි සම්මාසඬකප්පො සම්මාවාචා අරියානං අපච්චනිකතා සද්ධම්මසඤ්ඤත්ති අනත්තුක්කංසනා අපරවම්භනා. එවමස්සිමෙ අනෙකෙ කුසලා ධම්මා සම්භවන්ති සම්මාදිට්ඨිපච්චයා.

“තත්‍ර, ගහපතයො, විඤ්ඤ පුරිසො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘සවෙ ඛො අත්ථි පරො ලොකො , එවමයං භවං පුරිසපුත්තලො කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජිස්සති. කාමං ඛො පන මාහු පරො ලොකො, හොතු තෙසං භවතං සමණබ්‍රාහ්මණානං සච්චං වචනං; අප් ව පනායං භවං පුරිසපුත්තලො දිට්ඨෙව ධම්මෙ විඤ්ඤානං පාසංසො – සීලවා පුරිසපුත්තලො සම්මාදිට්ඨි අත්ථිකවාදො’ති. සවෙ ඛො අත්ථෙව පරො ලොකො, එවං ඉමස්ස හොතො පුරිසපුත්තලස්ස උභයත්ථ කට්ඨගහො – යඤ්ච දිට්ඨෙව ධම්මෙ විඤ්ඤානං පාසංසො, යඤ්ච කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජිස්සති. එවමස්සායං අපණ්ණකො ධම්මො සුසමත්තො සමාදින්නො, උභයංසං ඵරිත්වා තිට්ඨති, රිඤ්චති අකුසලං යානං.

97. “සන්ති, ගහපතයො, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා එවංවාදිනො එවංදිට්ඨිනො – ‘කරොතො කාරයතො, ඡින්දතො ඡෙදාපයතො, පචතො පාචාපයතො, සොචයතො සොචාපයතො, කිලමතො කිලමාපයතො, එන්දතො එන්දාපයතො, පාණමතිපාතයතො [පාණමතිමාපයතො (සී. පී.), පාණමතිපාතාපයතො (සා. ක.), පාණමතිපාපයතො (ක.)], අදින්නං ආදියතො, සන්ධිං ඡින්දතො, නිල්ලොපං හරතො, එකාගාරිකං කරොතො, පරිපන්ථෙ තිට්ඨතො, පරදාරං ගච්ඡතො, මුසා භණතො; කරොතො න කරියති පාපං. ධුරපරියන්තෙන වෙපි වක්කෙන යො ඉමිස්සා පට්ඨියා පාණෙ එකං මංසබ්ලං එකං මංසපුඤ්ජං කරෙය්‍ය, නත්ථි තතොනිදානං පාපං, නත්ථි පාපස්ස ආගමො. දක්ඛිණඤ්චෙපි ගඬගාය තීරං ගච්ඡෙය්‍ය හනන්තො ඝාතෙන්තො, ඡින්දන්තො ඡෙදාපෙන්තො, පචන්තො පාචෙන්තො; නත්ථි තතොනිදානං පාපං, නත්ථි පාපස්ස ආගමො. උත්තරඤ්චෙපි ගඬගාය තීරං ගච්ඡෙය්‍ය දදන්තො දාපෙන්තො, යජන්තො යජාපෙන්තො; නත්ථි තතොනිදානං පුඤ්ඤං, නත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමො. දානෙන දමෙන සංයමෙන සච්චවජ්ජෙන [සච්චවාචෙන (ක.)] නත්ථි පුඤ්ඤං, නත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමො’ති. තෙසංයෙව ඛො, ගහපතයො, සමණබ්‍රාහ්මණානං එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා උජුච්චවනිකවාදා තෙ එවමාහංසු – ‘කරොතො කාරයතො, ඡින්දතො ඡෙදාපයතො, පචතො පාචාපයතො, සොචයතො සොචාපයතො, කිලමතො කිලමාපයතො, එන්දතො එන්දාපයතො, පාණමතිපාතයතො, අදින්නං ආදියතො, සන්ධිං ඡින්දතො, නිල්ලොපං හරතො, එකාගාරිකං කරොතො, පරිපන්ථෙ තිට්ඨතො, පරදාරං ගච්ඡතො, මුසා භණතො; කරොතො කරියති පාපං. ධුරපරියන්තෙන වෙපි වක්කෙන යො ඉමිස්සා පට්ඨියා පාණෙ එකං මංසබ්ලං එකං මංසපුඤ්ජං කරෙය්‍ය, අත්ථි තතොනිදානං පාපං, අත්ථි පාපස්ස ආගමො. දක්ඛිණඤ්චෙපි ගඬගාය තීරං ගච්ඡෙය්‍ය හනන්තො ඝාතෙන්තො, ඡින්දන්තො ඡෙදාපෙන්තො, පචන්තො පාචෙන්තො; අත්ථි තතොනිදානං පාපං, අත්ථි පාපස්ස ආගමො. උත්තරඤ්චෙපි ගඬගාය තීරං ගච්ඡෙය්‍ය දදන්තො දාපෙන්තො, යජන්තො යජාපෙන්තො; අත්ථි තතොනිදානං පුඤ්ඤං, අත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමො. දානෙන දමෙන සංයමෙන සච්චවජ්ජෙන අත්ථි පුඤ්ඤං, අත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමො’ති. තං කිං මඤ්ඤං, ගහපතයො, නනුමෙ සමණබ්‍රාහ්මණා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස උජුච්චවනිකවාදා”ති? “එවං, භන්තෙ”.

98. “තත්‍ර, ගහපතයො, යෙ තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා එවංවාදිනො එවංදිට්ඨිනො – ‘කරොතො කාරයතො, ඡින්දතො ඡෙදාපයතො, පචතො පාචාපයතො, සොචයතො සොචාපයතො, කිලමතො කිලමාපයතො, එන්දතො එන්දාපයතො, පාණමතිපාතයතො, අදින්නං ආදියතො, සන්ධිං ඡින්දතො, නිල්ලොපං හරතො, එකාගාරිකං කරොතො, පරිපන්ථෙ තිට්ඨතො, පරදාරං ගච්ඡතො, මුසා භණතො; කරොතො න කරියති පාපං. ධුරපරියන්තෙන වෙපි වක්කෙන යො ඉමිස්සා පට්ඨියා පාණෙ එකං මංසබ්ලං එකං මංසපුඤ්ජං කරෙය්‍ය, නත්ථි තතොනිදානං පාපං, නත්ථි පාපස්ස ආගමො. දක්ඛිණඤ්චෙපි ගඬගාය තීරං ගච්ඡෙය්‍ය හනන්තො ඝාතෙන්තො...පෙ.... දානෙන දමෙන සංයමෙන සච්චවජ්ජෙන නත්ථි පුඤ්ඤං, නත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමො’ති තෙසමෙන පාටිකඬං? යමිදං කායසුචරිතං, වච්ඡුචරිතං, මනොසුචරිතං – ඉමෙ තයො කුසලෙ ධම්මෙ අභිනිවජ්ජෙන්වා යමිදං කායසුචරිතං, වච්ඡුචරිතං, මනොසුචරිතං – ඉමෙ තයො අකුසලෙ ධම්මෙ සමාදාය වත්තිස්සන්ති. තං කිස්ස භෙතු? න භි තෙ හොන්තො සමණබ්‍රාහ්මණා පස්සන්ති අකුසලානං ධම්මානං ආදීනවං ඔකාරං සංකිලෙසං, කුසලානං ධම්මානං නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං වොදානපක්ඛං. සන්තංයෙව ඛො පන කිරියං ‘නත්ථි කිරියා’ තිස්ස දිට්ඨි හොති; සාස්ස හොති මිච්ඡාදිට්ඨි. සන්තංයෙව ඛො පන කිරියං ‘නත්ථි කිරියා’ති සඬකප්පෙති; ස්වාස්ස හොති මිච්ඡාසඬකප්පො. සන්තංයෙව ඛො පන කිරියං ‘නත්ථි කිරියා’ති වාචං භාසති; සාස්ස හොති මිච්ඡාවාචා. සන්තංයෙව ඛො පන කිරියං ‘නත්ථි කිරියා’ති ආහ, යෙ තෙ අරහන්තො කිරියවාදා තෙසමයං පච්චනිකං කරොති. සන්තංයෙව ඛො පන කිරියං ‘නත්ථි කිරියා’ති පරං සඤ්ඤාපෙති; සාස්ස හොති අසද්ධම්මසඤ්ඤත්ති. තාය ව පන අසද්ධම්මසඤ්ඤත්තියා අත්තානුක්කංසෙති, පරං වම්භෙති. ඉති පුබ්බෙව ඛො පනස්ස සුසිලාං පභීනං හොති, දුස්සිලාං පච්චුපට්ඨිතං – අයඤ්ච මිච්ඡාදිට්ඨි මිච්ඡාසඬකප්පො මිච්ඡාවාචා අරියානං පච්චනිකතා අසද්ධම්මසඤ්ඤත්ති අත්තුක්කංසනා පරවම්භනා. එවමස්සිමෙ අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවන්ති මිච්ඡාදිට්ඨිපච්චයා.

“තනු, ගහපතයො, විඤ්ඤ පුරිසො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘සචෙ ඛො නත්ථි කිරියා, එවමයං භවං පුරිසපුග්ගලො කායස්ස හෙදා සොත්ථිමත්තානං කරිස්සති; සචෙ ඛො අත්ථි කිරියා එවමයං භවං පුරිසපුග්ගලො කායස්ස හෙදා පරං මරණා අපායං දුග්ගතිං චිතිපාතං නිරයං උපපජ්ජිස්සති. කාමං ඛො පන මාහු කිරියා, හොතු නෙසං භවතං සමණුඛාග්ගමණානං සච්චං වචනං; අප්ඵ ව පනායං භවං පුරිසපුග්ගලො දිට්ඨෙව ධම්මෙ විඤ්ඤානං ගාරය්හො – දුස්සීලො පුරිසපුග්ගලො මිච්ඡාදිට්ඨි අකිරියවාදො’ති. සචෙ ඛො අත්ථෙව කිරියා, එවං ඉමස්ස භොතො පුරිසපුග්ගලස්ස උභයත්ථ කලිග්ගහො – යඤ්ච දිට්ඨෙව ධම්මෙ විඤ්ඤානං ගාරය්හො, යඤ්ච කායස්ස හෙදා පරං මරණා අපායං දුග්ගතිං චිතිපාතං නිරයං උපපජ්ජිස්සති. එවමස්සායං අපණ්ණකො ධම්මො දුස්සමත්තො සමාදින්නො, එකංසං ඵරිත්වා තිට්ඨති, රිඤ්චති කුසලං යානං.

99. “තනු, ගහපතයො, යෙ තෙ සමණුඛාග්ගමණා එවංවාදිනො එවංදිට්ඨිනො – ‘කරොතො කාරයතො, ඡිත්තදතො ඡෙදාපයතො, පචතො පාචාපයතො, සොචයතො සොචාපයතො, කිලමතො කිලමාපයතො, එත්තදතො එත්තදාපයතො, පාණමතිපාතයතො, අදින්නං ආදියතො, සන්ධිං ඡිත්තදතො, නිල්ලොපං හරතො, එකාගාරිකං කරොතො, පරිපත්ථෙ තිට්ඨතො, පරදාරං ගච්ඡතො, මුසා භණතො; කරොතො කරියති පාපං. බුරුපරියන්තෙන වෙපි වක්කෙන යො ඉමිස්සා පථ්වියා පාණෙ එකං මංසඛලං එකං මංසපුඤ්ජං කරෙය්‍ය, අත්ථි තතොනිදානං පාපං, අත්ථි පාපස්ස ආගමො. දක්ඛිණඤ්චෙපි ගඬිගාය තීරං ගච්ඡෙය්‍ය හනන්තො සාතන්තො, ඡිත්තදත්තො ඡෙදාපෙන්නො, පචන්තො පාචෙන්තො, අත්ථි තතොනිදානං පාපං, අත්ථි පාපස්ස ආගමො. උත්තරඤ්චෙපි ගඬිගාය තීරං ගච්ඡෙය්‍ය දදන්තො දාපෙන්තො, යජන්තො යජාපෙන්තො, අත්ථි තතොනිදානං පුඤ්ඤං, අත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමො. දානෙන දමෙන සංයමෙන සච්චවජ්ජෙන අත්ථි පුඤ්ඤං, අත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමො’ති තෙසමෙනං පාටිකඬිං? යමිදං කායසුචරිතං, වච්ඡුචරිතං, මනොසුචරිතං – ඉමෙ තයො අකුසලෙ ධම්මෙ අභිනිවජ්ජෙන්වා යමිදං කායසුචරිතං, වච්ඡුචරිතං, මනොසුචරිතං – ඉමෙ තයො කුසලෙ ධම්මෙ සමාදාය වත්තිස්සන්ති. තං කිස්ස හෙතු? පස්සන්ති හි තෙ භොන්තො සමණුඛාග්ගමණා අකුසලානං ධම්මානං ආදිනං ඔකාරං සංකිලෙසං, කුසලානං ධම්මානං නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං වොදානපක්ඛං. සන්තංයෙව ඛො පන කිරියං ‘අත්ථි කිරියා’ තිස්ස දිට්ඨි භොති; සාස්ස භොති සම්මාදිට්ඨි. සන්තංයෙව ඛො පන කිරියං ‘අත්ථි කිරියා’ති සඬකප්පෙති; ස්වාස්ස භොති සම්මාසඬකප්පො. සන්තංයෙව ඛො පන කිරියං ‘අත්ථි කිරියා’ති වාචං භාසති; සාස්ස භොති සම්මාචාචා. සන්තංයෙව ඛො පන කිරියං ‘අත්ථි කිරියා’ති ආභ; යෙ තෙ අරහන්තො කිරියවාදා තෙසමයං න පච්චනිකං කරොති. සන්තංයෙව ඛො පන කිරියං ‘අත්ථි කිරියා’ති පරං සඤ්ඤාපෙති; සාස්ස භොති සද්ධම්මසඤ්ඤත්ති. තාය ව පන සද්ධම්මසඤ්ඤත්තියා නෙවත්තානුක්කංසෙති, න පරං වම්හෙති. ඉති පුබ්බෙව ඛො පනස්ස දුස්සීලාං පභීතං භොති, සුසීලාං පච්චුපට්ඨිතං – අයඤ්ච සම්මාදිට්ඨි සම්මාසඬකප්පො සම්මාචාචා අරියානං අපච්චනිකතා සද්ධම්මසඤ්ඤත්ති අනත්තුක්කංසනා අපරවම්භනා. එවමස්සිමෙ අනෙකෙ කුසලා ධම්මා සම්භවන්ති සම්මාදිට්ඨිපච්චියා.

“තනු, ගහපතයො, විඤ්ඤ පුරිසො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘සචෙ ඛො අත්ථි කිරියා, එවමයං භවං පුරිසපුග්ගලො කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජිස්සති. කාමං ඛො පන මාහු කිරියා, හොතු නෙසං භවතං සමණුඛාග්ගමණානං සච්චං වචනං; අප්ඵ ව පනායං භවං පුරිසපුග්ගලො දිට්ඨෙව ධම්මෙ විඤ්ඤානං පාසංසො – සීලවා පුරිසපුග්ගලො සම්මාදිට්ඨි කිරියවාදො’ති. සචෙ ඛො අත්ථෙව කිරියා, එවං ඉමස්ස භොතො පුරිසපුග්ගලස්ස උභයත්ථ කට්ග්ගහො – යඤ්ච දිට්ඨෙව ධම්මෙ විඤ්ඤානං පාසංසො, යඤ්ච කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජිස්සති. එවමස්සායං අපණ්ණකො ධම්මො සුසමත්තො සමාදින්නො, උභයංසං ඵරිත්වා තිට්ඨති, රිඤ්චති අකුසලං යානං.

100. “සන්ති, ගහපතයො, එකෙ සමණුඛාග්ගමණා එවංවාදිනො එවංදිට්ඨිනො – ‘නත්ථි හෙතු, නත්ථි පච්චයො සත්තානං සංකිලෙසාය; අහෙතු අප්පච්චියා සත්තා සංකිලිස්සන්ති. නත්ථි හෙතු, නත්ථි පච්චයො සත්තානං විසුද්ධියා; අහෙතු අප්පච්චියා සත්තා විසුජ්ඣන්ති. නත්ථි ඛලං, නත්ථි චිරියං [විරියං (සී. සා. කං. ඡී.)], නත්ථි පුරිසථාමො, නත්ථි පුරිසපරක්කමො; සබ්බෙ සත්තා සබ්බෙ පාණා සබ්බෙ භූතා සබ්බෙ ජීවා අවසා අබලා අචිරියා නියතිසංගතිභාවපරිණතා ඡස්චෙවාභිජානිසු සුඛදුක්ඛං පටිසංවෙදෙන්ති’ති. තෙසංයෙව ඛො, ගහපතයො, සමණුඛාග්ගමණානං එකෙ සමණුඛාග්ගමණා උජුච්චවනිකවාදා. තෙ එවමාහංසු – ‘අත්ථි හෙතු, අත්ථි පච්චයො සත්තානං සංකිලෙසාය; සහෙතු සප්පච්චියා සත්තා සංකිලිස්සන්ති. අත්ථි හෙතු, අත්ථි පච්චයො සත්තානං විසුද්ධියා; සහෙතු සප්පච්චියා සත්තා විසුජ්ඣන්ති. අත්ථි ඛලං, අත්ථි චිරියං, අත්ථි පුරිසථාමො, අත්ථි පුරිසපරක්කමො; න සබ්බෙ සත්තා සබ්බෙ පාණා සබ්බෙ භූතා සබ්බෙ ජීවා අවසා අබලා අචිරියා [අත්ථි පුරිසපරක්කමො, සබ්බෙ සත්තා... සචසා සබලා සචිරියා (සා. කං. ක.)] නියතිසංගතිභාවපරිණතා ඡස්චෙවාභිජානිසු සුඛදුක්ඛං පටිසංවෙදෙන්ති’ති. තං කිං මඤ්ඤං, ගහපතයො, නනුමෙ සමණුඛාග්ගමණා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස උජුච්චවනිකවාදා’ති? ‘එවං, හත්තෙ’.

101. “තනු, ගහපතයො, යෙ තෙ සමණුඛාග්ගමණා එවංවාදිනො එවංදිට්ඨිනො – ‘නත්ථි හෙතු, නත්ථි පච්චයො සත්තානං සංකිලෙසාය; අහෙතු අප්පච්චියා සත්තා සංකිලිස්සන්ති. නත්ථි හෙතු, නත්ථි පච්චයො සත්තානං විසුද්ධියා; අහෙතු අප්පච්චියා සත්තා විසුජ්ඣන්ති. නත්ථි ඛලං, නත්ථි චිරියං, නත්ථි පුරිසථාමො, නත්ථි පුරිසපරක්කමො; සබ්බෙ සත්තා සබ්බෙ පාණා සබ්බෙ භූතා සබ්බෙ ජීවා අවසා අබලා අචිරියා නියතිසංගතිභාවපරිණතා ඡස්චෙවාභිජානිසු සුඛදුක්ඛං පටිසංවෙදෙන්ති’ති තෙසමෙනං පාටිකඬිං? යමිදං කායසුචරිතං, වච්ඡුචරිතං, මනොසුචරිතං – ඉමෙ තයො කුසලෙ ධම්මෙ අභිනිවජ්ජෙන්වා යමිදං කායසුචරිතං, වච්ඡුචරිතං, මනොසුචරිතං – ඉමෙ තයො අකුසලෙ ධම්මෙ සමාදාය වත්තිස්සන්ති. තං කිස්ස හෙතු? න හි තෙ භොන්තො සමණුඛාග්ගමණා පස්සන්ති අකුසලානං ධම්මානං

ආදීනවං ඔකාරං සංකිලෙසං, කුසලානං ධම්මානං නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං වොදානපක්ඛං. සන්තංයෙව ඛො පන හෙතුං ‘නත්ථි හෙතු’ තිස්ස දිට්ඨි හොති; සාස්ස හොති මිච්ඡාදිට්ඨි. සන්තංයෙව ඛො පන හෙතුං ‘නත්ථි හෙතු’ ති සඬකප්පෙති; ස්වාස්ස හොති මිච්ඡාසඬකප්පො. සන්තංයෙව ඛො පන හෙතුං ‘නත්ථි හෙතු’ ති වාචං භාසති; සාස්ස හොති මිච්ඡාවාචා. සන්තංයෙව ඛො පන හෙතුං ‘නත්ථි හෙතු’ ති ආහ; යෙ තෙ අරහන්තො හෙතුවාදා තෙසමයං පච්චනිකං කරොති. සන්තංයෙව ඛො පන හෙතුං ‘නත්ථි හෙතු’ ති පරං සඤ්ඤාපෙති; සාස්ස හොති අසද්ධම්මසඤ්ඤත්ති. තාය ච පන අසද්ධම්මසඤ්ඤත්තියා අත්තානුක්කංසෙති, පරං වම්භෙති. ඉති පුබ්බෙව ඛො පනස්ස දුස්සිලාං පභීනං හොති, දුස්සිලාං පච්චුපට්ඨිතං – අයඤ්ච මිච්ඡාදිට්ඨි මිච්ඡාසඬකප්පො මිච්ඡාවාචා අරියානං පච්චනිකතා අසද්ධම්මසඤ්ඤත්ති අත්තානුක්කංසනා පරවම්භනා. එවමස්සිමෙ අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවන්ති මිච්ඡාදිට්ඨිපච්චයා.

“තත්‍ර, ගහපතයො, විඤ්ඤ පුරිසො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘සචෙ ඛො අත්ථි හෙතු, එවමයං භවං පුරිසපුග්ගලො කායස්ස හෙදා පරං මරණා සොත්ථිමත්තානං කරිස්සති; සචෙ ඛො අත්ථි හෙතු, එවමයං භවං පුරිසපුග්ගලො කායස්ස හෙදා පරං මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජිස්සති. කාමං ඛො පන මාහු හෙතු, හොතු නෙසං භවනං සමණුබ්බාහම්මණානං සච්චං වචනං; අප්ච ව පනායං භවං පුරිසපුග්ගලො දිට්ඨෙව ධම්මෙ විඤ්ඤානං ගාරය්හො – දුස්සිලො පුරිසපුග්ගලො මිච්ඡාදිට්ඨි අහෙතුකවාදො’ ති. සචෙ ඛො අත්ථෙව හෙතු, එවං ඉමස්ස භොතො පුරිසපුග්ගලස්ස උභයත්ථ කලිග්ගහො – යඤ්ච දිට්ඨෙව ධම්මෙ විඤ්ඤානං ගාරය්හො, යඤ්ච කායස්ස හෙදා පරං මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජිස්සති. එවමස්සායං අපණ්ණකො ධම්මො දුස්සමත්තො සමාදින්නො, එකංසං ඵරිත්ථා තිට්ඨති, රිඤ්චති කුසලං යානං.

102. “තත්‍ර, ගහපතයො, යෙ තෙ සමණුබ්බාහම්මණා එවංවාදිනො එවංදිට්ඨිනො – ‘අත්ථි හෙතු, අත්ථි පච්චයො සත්තානං සංකිලෙසාය; සහෙතු සප්පච්චයා සත්තා සංකිලිස්සන්ති. අත්ථි හෙතු, අත්ථි පච්චයො සත්තානං විසුද්ධියා; සහෙතු සප්පච්චයා සත්තා විසුජ්ඣන්ති. අත්ථි ඛලං, අත්ථි චිරියං, අත්ථි පුරිසථාමො, අත්ථි පුරිසපරක්කමො; න සබ්බෙ සත්තා සබ්බෙ පාණා සබ්බෙ භුතා සබ්බෙ ජීවා අවසා අබලා අවිරියා නියතිසංගතිභාවපරිණතා ජස්වෙවාහිජාතිසු සුබදුක්ඛං පටිසංවෙදෙන්නි’ ති තෙසමෙතං පාටිකඬ්ඛං? යමිදං කායදුච්චරිතං, වච්චුච්චරිතං, මනොදුච්චරිතං – ඉමෙ තයො අකුසලෙ ධම්මෙ අභිනිවජ්ජෙත්වා යමිදං කායසුචරිතං, වච්චුච්චරිතං, මනොසුචරිතං – ඉමෙ තයො කුසලෙ ධම්මෙ සමාදාය වත්තිස්සන්ති. තං කිස්ස හෙතු? පස්සන්ති හි තෙ භොත්තො සමණුබ්බාහම්මණා අකුසලානං ධම්මානං ආදීනවං ඔකාරං සංකිලෙසං, කුසලානං ධම්මානං නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං වොදානපක්ඛං. සන්තංයෙව ඛො පන හෙතුං ‘අත්ථි හෙතු’ තිස්ස දිට්ඨි හොති; සාස්ස හොති සම්මාදිට්ඨි. සන්තංයෙව ඛො පන හෙතුං ‘අත්ථි හෙතු’ ති සඬකප්පෙති; ස්වාස්ස හොති සම්මාසඬකප්පො. සන්තංයෙව ඛො පන හෙතුං ‘අත්ථි හෙතු’ ති වාචං භාසති; සාස්ස හොති සම්මාවාචා. සන්තංයෙව ඛො පන හෙතුං ‘අත්ථි හෙතු’ ති ආහ, යෙ තෙ අරහන්තො හෙතුවාදා තෙසමයං න පච්චනිකං කරොති. සන්තංයෙව ඛො පන හෙතුං ‘අත්ථි හෙතු’ ති පරං සඤ්ඤාපෙති; සාස්ස හොති සද්ධම්මසඤ්ඤත්ති. තාය ච පන සද්ධම්මසඤ්ඤත්තියා නෙවත්තානුක්කංසෙති, න පරං වම්භෙති. ඉති පුබ්බෙව ඛො පනස්ස දුස්සිලාං පභීනං හොති, දුස්සිලාං පච්චුපට්ඨිතං – අයඤ්ච සම්මාදිට්ඨි සම්මාසඬකප්පො සම්මාවාචා අරියානං අපච්චනිකතා සද්ධම්මසඤ්ඤත්ති අනත්තුක්කංසනා අපරවම්භනා. එවමස්සිමෙ අනෙකෙ කුසලා ධම්මා සම්භවන්ති සම්මාදිට්ඨිපච්චයා.

“තත්‍ර, ගහපතයො, විඤ්ඤ පුරිසො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘සචෙ ඛො අත්ථි හෙතු, එවමයං භවං පුරිසපුග්ගලො කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජිස්සති. කාමං ඛො පන මාහු හෙතු, හොතු නෙසං භවනං සමණුබ්බාහම්මණානං සච්චං වචනං; අප්ච ව පනායං භවං පුරිසපුග්ගලො දිට්ඨෙව ධම්මෙ විඤ්ඤානං පාසංසො – සීලවා පුරිසපුග්ගලො සම්මාදිට්ඨි හෙතුවාදො’ ති. සචෙ ඛො අත්ථි හෙතු, එවං ඉමස්ස භොතො පුරිසපුග්ගලස්ස උභයත්ථ කට්ග්ගහො – යඤ්ච දිට්ඨෙව ධම්මෙ විඤ්ඤානං පාසංසො, යඤ්ච කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජිස්සති. එවමස්සායං අපණ්ණකො ධම්මො සුසමත්තො සමාදින්නො, උභයංසං ඵරිත්ථා තිට්ඨති, රිඤ්චති අකුසලං යානං.

103. “සන්ති, ගහපතයො, එකෙ සමණුබ්බාහම්මණා එවංවාදිනො එවංදිට්ඨිනො – ‘නත්ථි සබ්බසො ආරුජ්ජා’ ති. තෙසංයෙව ඛො, ගහපතයො, සමණුබ්බාහම්මණානං එකෙ සමණුබ්බාහම්මණා උජ්චිපච්චනිකවාදා. තෙ එවමාහංසු – ‘අත්ථි සබ්බසො ආරුජ්ජා’ ති. තං කිං මඤ්ඤථ, ගහපතයො, නනුමෙ සමණුබ්බාහම්මණා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස උජ්චිපච්චනිකවාදා’ ති? “එවං, භත්තෙ”. “තත්‍ර, ගහපතයො, විඤ්ඤ පුරිසො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – යෙ ඛො තෙ භොත්තො සමණුබ්බාහම්මණා එවංවාදිනො එවංදිට්ඨිනො – ‘නත්ථි සබ්බසො ආරුජ්ජා’ ති, ඉදං මෙ අදිට්ඨං; යෙපි තෙ භොත්තො සමණුබ්බාහම්මණා එවංවාදිනො එවංදිට්ඨිනො – ‘අත්ථි සබ්බසො ආරුජ්ජා’ ති, ඉදං මෙ අවිදිනං. අහඤ්චෙව [අහඤ්චෙව (?)] ඛො පන අජානන්තො අපස්සන්තො එකංසෙන ආදාය වොහරෙයාං – ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤන්ති, න මෙතං අස්ස පනිරූපං. යෙ ඛො තෙ භොත්තො සමණුබ්බාහම්මණා එවංවාදිනො එවංදිට්ඨිනො – ‘නත්ථි සබ්බසො ආරුජ්ජා’ ති, සචෙ තෙසං භවනං සමණුබ්බාහම්මණානං සච්චං වචනං, යානමෙතං විජ්ජති – යෙ තෙ දෙවා රූපිනො මනොමයා, අපණ්ණකං මෙ තනුපපත්ති භවිස්සති. යෙ පන තෙ භොත්තො සමණුබ්බාහම්මණා එවංවාදිනො එවංදිට්ඨිනො – ‘අත්ථි සබ්බසො ආරුජ්ජා’ ති, සචෙ තෙසං භවනං සමණුබ්බාහම්මණානං සච්චං වචනං, යානමෙතං විජ්ජති – යෙ තෙ දෙවා අරූපිනො සඤ්ඤාමයා, අපණ්ණකං මෙ තනුපපත්ති භවිස්සති. දිස්සන්ති ඛො පන රූපාධිකරණං [රූපකාරණා (ක.)] දණ්ඩාදාන-සත්ථාදාන-කලහ-විග්ගහ-විවාද-තුච්චං-පෙසුඤ්ඤ-මුසාවාදා. ‘නත්ථි ඛො පනෙතං සබ්බසො අරුපෙ’ ති. සො ඉති පටිසඬ්ඛය රූපානංයෙව නිබ්බිදාය විරාගාය නිරොධාය පටිපන්නො හොති.

104. “සන්නි, ගහපතයො, එකෙ සමණබ්බාග්ගො ඵලංවාදිනො ඵලංදිට්ඨිනො – ‘නත්ථි සබ්බසො භවතිරොධො’ති. තෙසංයෙව ඛො, ගහපතයො, සමණබ්බාග්ගොනං එකෙ සමණබ්බාග්ගො උජුච්චවනිකවාදා. තෙ ඵලමාහංසු – ‘අත්ථි සබ්බසො භවතිරොධො’ති. තං කිං මඤ්ඤං, ගහපතයො, නනුමෙ සමණබ්බාග්ගො අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස උජුච්චවනිකවාදා’ති? “ඵලං, භත්තෙ”. “තත්‍ර, ගහපතයො, විඤ්ඤ පුරිසො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – යෙ ඛො තෙ භොන්තො සමණබ්බාග්ගො ඵලංවාදිනො ඵලංදිට්ඨිනො – ‘නත්ථි සබ්බසො භවතිරොධො’ති, ඉදං මෙ අදිට්ඨං; යෙපි තෙ භොන්තො සමණබ්බාග්ගො ඵලංවාදිනො ඵලංදිට්ඨිනො – ‘අත්ථි සබ්බසො භවතිරොධො’ති, ඉදං මෙ අවිදිනං. අභඤ්චෙව ඛො පන අජානන්තො අපස්සන්තො එකංසෙන ආදාය වොහරෙය්‍යං – ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤන්ති, න මෙතං අස්ස පතිරුපං. යෙ ඛො තෙ භොන්තො සමණබ්බාග්ගො ඵලංවාදිනො ඵලංදිට්ඨිනො – ‘නත්ථි සබ්බසො භවතිරොධො’ති, සචෙ තෙසං භවතං සමණබ්බාග්ගොනං සච්චං වචනං, යානමෙතං විජ්ජති – යෙ තෙ දෙවා අරුපිනො සඤ්ඤාමයා අපණ්ණකං මෙ තනුපපත්ති භවිස්සති. යෙ පන තෙ භොන්තො සමණබ්බාග්ගො ඵලංවාදිනො ඵලංදිට්ඨිනො – ‘අත්ථි සබ්බසො භවතිරොධො’ති, සචෙ තෙසං භවතං සමණබ්බාග්ගොනං සච්චං වචනං, යානමෙතං විජ්ජති – යං දිට්ඨෙව ධම්මෙ පරිනිබ්බායස්සාමි . යෙ ඛො තෙ භොන්තො සමණබ්බාග්ගො ඵලංවාදිනො ඵලංදිට්ඨිනො – ‘නත්ථි සබ්බසො භවතිරොධො’ති, තෙසමයං දිට්ඨි සාරාගාය [සරාගාය (සා. කං.)] සන්නිකෙ, සංයොගාය සන්නිකෙ, අභිනන්දනාය සන්නිකෙ, අප්ඤ්ඤාසානාය සන්නිකෙ, උපාදානාය සන්නිකෙ. යෙ පන තෙ භොන්තො සමණබ්බාග්ගො ඵලංවාදිනො ඵලංදිට්ඨිනො – ‘අත්ථි සබ්බසො භවතිරොධො’ති, තෙසමයං දිට්ඨි අසාරාගාය සන්නිකෙ, අසංයොගාය සන්නිකෙ, අභිනන්දනාය සන්නිකෙ, අප්ඤ්ඤාසානාය සන්නිකෙ, අනුපාදානාය සන්නිකෙ””ති. සො ඉති පටිසඤ්චාය භවානංයෙව නිබ්බිදාය වීරාගාය නිරොධාය පටිපන්නො භොති.

105. “චත්තාරොමෙ, ගහපතයො, පුග්ගලො සන්නො සංවිජ්ජමානා ලොකස්මිං. කතමෙ චත්තාරො? ඉධ, ගහපතයො, එකච්චො පුග්ගලො අත්තන්නපො භොති අත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො. ඉධ, ගහපතයො, එකච්චො පුග්ගලො පරන්නපො භොති පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො. ඉධ, ගහපතයො, එකච්චො පුග්ගලො අත්තන්නපො ච භොති අත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො පරන්නපො ච පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො. ඉධ, ගහපතයො, එකච්චො පුග්ගලො නෙවත්තන්නපො භොති නාත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො න පරන්නපො න පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො; සො අනත්තන්නපො අපරන්නපො දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිව්ඡානො නිබ්බුතො සීතිභූතො සුඛප්පට්ඨිංවෙදි බ්‍රහ්මභූතෙන අත්තනා විහරති.

106. “කතමො ච, ගහපතයො, පුග්ගලො අත්තන්නපො අත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො ? ඉධ, ගහපතයො, එකච්චො පුග්ගලො අවෙලකො භොති මුත්තාවාරො හත්ථාපලෙඛනො...පෙ.... [විත්ථාරො ම. නි. 2.6-7 කන්දරකසුත්තෙ] ඉති ඵලරුපං අනෙකච්ඡිතං කායස්ස ආනාපනපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො විහරති. අයං චූච්චති, ගහපතයො, පුග්ගලො අත්තන්නපො අත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො.

“කතමො ච, ගහපතයො, පුග්ගලො පරන්නපො පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො? ඉධ, ගහපතයො, එකච්චො පුග්ගලො ඔරබ්භිකො භොති සුකරිකො...පෙ.... යෙ චා පනඤ්ඤෙපි කෙචි කුරුකම්මන්තා. අයං චූච්චති, ගහපතයො, පුග්ගලො පරන්නපො පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො.

“කතමො ච, ගහපතයො, පුග්ගලො අත්තන්නපො ච අත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො පරන්නපො ච පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො? ඉධ, ගහපතයො, එකච්චො පුග්ගලො රාජා චා භොති ඛත්තියො මුද්ධාවසිත්තො... පෙ.... තෙපි දණ්ඩතජ්ජිතා භයතජ්ජිතා අස්සුමුඛා රුද්ධානා පරිකම්මානි කරොන්ති. අයං චූච්චති, ගහපතයො, පුග්ගලො අත්තන්නපො ච අත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො පරන්නපො ච පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො.

“කතමො ච, ගහපතයො, පුග්ගලො නෙවත්තන්නපො නාත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො න පරන්නපො න පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො; සො අනත්තන්නපො අපරන්නපො දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිව්ඡානො නිබ්බුතො සීතිභූතො සුඛප්පට්ඨිංවෙදි බ්‍රහ්මභූතෙන අත්තනා විහරති? ඉධ, ගහපතයො, තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො...පෙ.... සො ඉමෙ පඤ්ච නිවරණෙ පභාය වෙනසො උපක්කිලෙසෙ පඤ්ඤාය දුබ්බලිකරණෙ විච්චිවෙව කාමෙහි විච්චිව අකුසලෙහි ධම්මෙහි සචිතක්කං සච්චාරං විවෙකජං පිතිසුඛං පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. චිත්තකච්චාරානං චූපසමා අප්ඤ්ඤානං සම්පසාදනං වෙනසො එකොදිභාවං අචිතක්කං අච්චාරං සමාධිජං පිතිසුඛං දුතියං ඤානං...පෙ.... තතියං ඤානං... චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති.

“සො ඵලං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනඤ්ඤානෙ විගතපක්කිලෙසෙ මුදුහුතෙ කම්මනියෙ යිතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ පුබ්බෙතිවාසානුස්සනිඤ්ඤානාය චිත්තං අභිනින්නාමෙති. සො අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති සෙය්‍යාටීදං – එකමිපි ජාතිං ද්වෙපි ජාතියො...පෙ.... ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති. සො ඵලං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනඤ්ඤානෙ විගතපක්කිලෙසෙ මුදුහුතෙ කම්මනියෙ යිතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ සන්නානං චූතප්පානඤ්ඤානාය චිත්තං අභිනින්නාමෙති. සො දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සති වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ හිතෙ පණ්ණෙ සුචණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ...පෙ.... යථාකම්මපුප්පෙ සත්තෙ පජානාති. සො ඵලං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනඤ්ඤානෙ විගතපක්කිලෙසෙ මුදුහුතෙ කම්මනියෙ යිතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ ආසවානං බයඤ්ඤානාය චිත්තං අභිනින්නාමෙති. සො ‘ඉදං දුක්ඛ’න්ති යථාභූතං පජානාති...පෙ.... ‘අයං ආසවනිරොධගාමීති පටිපදා’ති යථාභූතං පජානාති. තස්ස ඵලං

ජාතතො එවං පස්සතො කාමාසවාපි චිත්තං විමුච්චති, භවාසවාපි චිත්තං විමුච්චති, අවිජ්ජාසවාපි චිත්තං විමුච්චති. විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං හොති. ‘ඛිණං ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායා’ති පජානාති. අයං වුච්චති, ගහපතයො, පුග්ගලො තෙවත්තන්තපො නාත්තපරිතාපනානුයොගමනුයුත්තො න පරන්තපො න පරපරිතාපනානුයොගමනුයුත්තො; සො අනත්තන්තපො අපරන්තපො දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිච්ඡාතො නිබ්බුතො සීතිභූතො සුඛප්පට්ඨංවෙදී බ්‍රහ්මභූතෙන අත්තනා විහරති”ති.

එවං වුත්තෙ, සාලෙය්‍යකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා භගවන්තං එතදවොචුං – “අභික්කන්තං, හො ගොතම, අභික්කන්තං, හො ගොතම! සෙය්‍යරාපි, හො ගොතම, නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය, පටිච්ඡන්තං වා විචරෙය්‍ය, මුල්භස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, අන්ධකාරෙ වා තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍ය ‘චක්ඛුමන්තො රූපානි දක්ඛන්ති’ති; එවමෙවං හොතා ගොතමෙන අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො. එතෙ මයං භවන්තං ගොතමං සරණං ගච්ඡාම ධම්මඤ්ච භික්ඛුසංඝස්සඤ්ච. උපාසකෙ නො භවං ගොතමො ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණුපෙනං සරණං ගතෙ”ති.

අපණ්ණකසුත්තං නිට්ඨිතං දසමං.

ගහපතිවග්ගො නිට්ඨිතො පඨමො.

තස්සුද්දානං –

කන්දරනාගරසෙඛවතො ච, පොතලියො පුන ජීවකභව්වො;
උපාලිදමථො කුක්කුරඅභයො, ඛුච්චෙදනියාපණ්ණකතො දසමො.

2. හික්බවග්ගො

1. අම්බලට්ඨිකරාහුලොවාදසුත්තං

107. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලන්දකනිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා රාහුලො අම්බලට්ඨිකායං විහරති. අථ ඛො භගවා සායන්හසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො යෙන අම්බලට්ඨිකා යෙනායස්මා රාහුලො තෙනුපසඬිකම්. අද්දසා ඛො ආයස්මා රාහුලො භගවන්තං දුරතොව ආගච්ඡන්තං. දිස්වාන ආසනං පඤ්ඤාපෙසි, උදකඤ්ච පාදානං. නිසීදි භගවා පඤ්ඤන්තෙ ආසනෙ. නිසජ්ජ පාදෙ පක්ඛාලෙසි. ආයස්මාපි ඛො රාහුලො භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි.

108. අථ ඛො භගවා පරිත්තං උදකාවසෙසං උදකාධානෙ යපෙත්වා ආයස්මන්තං රාහුලං ආමන්තෙසි – “පස්සසි නො ත්වං, රාහුල, ඉමං පරිත්තං උදකාවසෙසං උදකාධානෙ යපිත”න්ති? “එවං, හන්තෙ”. “එවං පරිත්තකං ඛො, රාහුල, තෙසං සාමඤ්ඤං යෙසං නත්ථි සම්පජානමුසාවාදෙ ලජ්ජා”ති. අථ ඛො භගවා පරිත්තං උදකාවසෙසං ඡඩ්ඞිත්වා ආයස්මන්තං රාහුලං ආමන්තෙසි – “පස්සසි නො ත්වං, රාහුල, පරිත්තං උදකාවසෙසං ඡඩ්ඞිත”න්ති? “එවං, හන්තෙ”. “එවං ඡඩ්ඞිතං ඛො, රාහුල, තෙසං සාමඤ්ඤං යෙසං නත්ථි සම්පජානමුසාවාදෙ ලජ්ජා”ති. අථ ඛො භගවා තං උදකාධානං නික්කුජ්ජිත්වා ආයස්මන්තං රාහුලං ආමන්තෙසි – “පස්සසි නො ත්වං, රාහුල, ඉමං උදකාධානං නික්කුජ්ජිත”න්ති? “එවං, හන්තෙ”. “එවං නික්කුජ්ජිතං ඛො, රාහුල, තෙසං සාමඤ්ඤං යෙසං නත්ථි සම්පජානමුසාවාදෙ ලජ්ජා”ති. අථ ඛො භගවා තං උදකාධානං උක්කුජ්ජිත්වා ආයස්මන්තං රාහුලං ආමන්තෙසි – “පස්සසි නො ත්වං, රාහුල, ඉමං උදකාධානං රිත්තං තුව්ඡ”න්ති? “එවං, හන්තෙ”. “එවං රිත්තං තුව්ඡං ඛො, රාහුල, තෙසං සාමඤ්ඤං යෙසං නත්ථි සම්පජානමුසාවාදෙ ලජ්ජාති. සෙය්‍යාපාපි, රාහුල, රඤ්ඤො නාගො ඊසාදන්තො උරුල්භවා [උබ්බුල්භවා (සි. පි.)] අභිජානො සඬිගාමාවචරො සඬිගාමගතො පුරිමෙහිපි පාදෙහි කම්මං කරොති, පච්ඡිමෙහිපි පාදෙහි කම්මං කරොති, පුරිමෙනපි කායෙන කම්මං කරොති, පච්ඡිමෙනපි කායෙන කම්මං කරොති, සිසෙනපි කම්මං කරොති, කණ්ණෙහිපි කම්මං කරොති, දන්තෙහිපි කම්මං කරොති, නඬිගුට්ඨෙහිපි කම්මං කරොති; රක්ඛතෙව සොණ්ඩං. තත්ථ හත්ථාරොහස්ස එවං හොති – ‘අයං ඛො රඤ්ඤො නාගො ඊසාදන්තො උරුල්භවා අභිජානො සඬිගාමාවචරො සඬිගාමගතො පුරිමෙහිපි පාදෙහි කම්මං කරොති, පච්ඡිමෙහිපි පාදෙහි කම්මං කරොති... පෙ... නඬිගුට්ඨෙහිපි කම්මං කරොති; රක්ඛතෙව සොණ්ඩං. අපරිච්චන්තං ඛො රඤ්ඤො නාගස්ස ජීවිත’න්ති. යතො ඛො, රාහුල, රඤ්ඤො නාගො ඊසාදන්තො උරුල්භවා අභිජානො සඬිගාමාවචරො සඬිගාමගතො පුරිමෙහිපි පාදෙහි කම්මං කරොති, පච්ඡිමෙහිපි පාදෙහි කම්මං කරොති...පෙ... නඬිගුට්ඨෙහිපි කම්මං කරොති, සොණ්ඩායපි කම්මං කරොති, තත්ථ හත්ථාරොහස්ස එවං හොති – ‘අයං ඛො රඤ්ඤො නාගො ඊසාදන්තො උරුල්භවා අභිජානො සඬිගාමාවචරො සඬිගාමගතො පුරිමෙහිපි පාදෙහි කම්මං කරොති, පච්ඡිමෙහිපි පාදෙහි කම්මං කරොති, පුරිමෙනපි කායෙන කම්මං කරොති, පච්ඡිමෙනපි කායෙන කම්මං කරොති, සිසෙනපි කම්මං කරොති, කණ්ණෙහිපි කම්මං කරොති, දන්තෙහිපි කම්මං කරොති, නඬිගුට්ඨෙහිපි කම්මං කරොති, සොණ්ඩායපි කම්මං කරොති. පරිච්චන්තං ඛො රඤ්ඤො නාගස්ස ජීවිතං. නත්ථි දානි කිඤ්ච රඤ්ඤො නාගස්ස අකරණිය’න්ති. එවමෙව ඛො, රාහුල, යස්ස කස්සච සම්පජානමුසාවාදෙ නත්ථි ලජ්ජා, නාහං තස්ස කිඤ්චි පාපං අකරණියන්ති වදාමි. තස්මාතිහ තෙ, රාහුල, ‘හස්සාපි න මුසා හණ්ණස්සාමි’ති – එවඤ්ඤි තෙ, රාහුල, සික්ඛිතබ්බං.

109. “තං කිං මඤ්ඤසි, රාහුල, කිමන්ථියො ආදාසො”ති? “පච්චවෙක්ඛණත්ථො, හන්තෙ”ති. “එවමෙව ඛො, රාහුල, පච්චවෙක්ඛිත්වා පච්චවෙක්ඛිත්වා කායෙන කම්මං කරන්තබ්බං, පච්චවෙක්ඛිත්වා පච්චවෙක්ඛිත්වා මනසා කම්මං කරන්තබ්බං. යදෙව ත්වං, රාහුල, කායෙන කම්මං කරන්තුකාමො අහොසි, තදෙව තෙ කායකම්මං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං – ‘යං නු ඛො අහං ඉදං කායෙන කම්මං කරන්තුකාමො ඉදං මෙ කායකම්මං අත්තබ්‍යාබාධායපි සංවත්තෙය්‍ය, පරබ්‍යාබාධායපි සංවත්තෙය්‍ය, උභයබ්‍යාබාධායපි සංවත්තෙය්‍ය – අකුසලං ඉදං කායකම්මං දුක්ඛද්‍රයං [දුක්ඛන්ද්‍රයං, දුක්ඛද්‍රයං (ක.)] දුක්ඛවිපාක’න්ති? සථෙ ත්වං, රාහුල, පච්චවෙක්ඛිතො එවං ජානෙය්‍යාසි – ‘යං ඛො අහං ඉදං කායෙන කම්මං කරන්තුකාමො ඉදං මෙ කායකම්මං අත්තබ්‍යාබාධායපි සංවත්තෙය්‍ය, පරබ්‍යාබාධායපි සංවත්තෙය්‍ය, උභයබ්‍යාබාධායපි සංවත්තෙය්‍ය – අකුසලං ඉදං කායකම්මං දුක්ඛද්‍රයං දුක්ඛවිපාක’න්ති, එවරූපං තෙ, රාහුල, කායෙන කම්මං සසක්කං න කරණියං [සංසක්කං න ච කරණියං (ක.)]. සථෙ පන ත්වං, රාහුල, පච්චවෙක්ඛිතො එවං ජානෙය්‍යාසි – ‘යං ඛො අහං ඉදං කායෙන කම්මං කරන්තුකාමො ඉදං මෙ කායකම්මං නෙවත්තබ්‍යාබාධායපි සංවත්තෙය්‍ය, න පරබ්‍යාබාධායපි සංවත්තෙය්‍ය, න උභයබ්‍යාබාධායපි සංවත්තෙය්‍ය – කුසලං ඉදං කායකම්මං සුබ්‍රද්‍රයං සුබ්‍රවිපාක’න්ති, එවරූපං තෙ, රාහුල, කායෙන කම්මං කරණියං.

“කරොන්තෙනපි තෙ, රාහුල, කායෙන කම්මං තදෙව තෙ කායකම්මං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං – ‘යං නු ඛො අහං ඉදං කායෙන කම්මං කරොමි ඉදං මෙ කායකම්මං අත්තබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති, පරබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති, උභයබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති – අකුසලං ඉදං කායකම්මං දුක්ඛද්‍රයං දුක්ඛවිපාක’න්ති? සථෙ පන ත්වං, රාහුල, පච්චවෙක්ඛිතො එවං ජානෙය්‍යාසි – ‘යං ඛො අහං ඉදං කායෙන කම්මං කරොමි ඉදං මෙ කායකම්මං අත්තබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති, පරබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති, උභයබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති – අකුසලං ඉදං කායකම්මං දුක්ඛද්‍රයං දුක්ඛවිපාක’න්ති, පටිසංහරෙය්‍යාසි ත්වං, රාහුල, එවරූපං කායකම්මං. සථෙ පන ත්වං, රාහුල,

111. “යදෙව ත්වං, රාහුල, මනසා කම්මං කත්තුකාමො අහොසී, තදෙව තෙ මනොකම්මං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං – ‘යං භු ඛො අහං ඉදං මනසා කම්මං කත්තුකාමො ඉදං මෙ මනොකම්මං අත්තත්තාබ්බායපි සංවත්තෙය්‍ය, පරත්තාබ්බායපි සංවත්තෙය්‍ය, උභයත්තාබ්බායපි සංවත්තෙය්‍ය – අකුසලං ඉදං මනොකම්මං දුක්ඛුදයං දුක්ඛවිපාක’න්ති? සචෙ ත්වං, රාහුල, පච්චවෙක්ඛමානො එවං ජානෙය්‍යාසී – ‘යං ඛො අහං ඉදං මනසා කම්මං කත්තුකාමො ඉදං මෙ මනොකම්මං අත්තත්තාබ්බායපි සංවත්තෙය්‍ය, පරත්තාබ්බායපි සංවත්තෙය්‍ය, උභයත්තාබ්බායපි සංවත්තෙය්‍ය – අකුසලං ඉදං මනොකම්මං දුක්ඛුදයං දුක්ඛවිපාක’න්ති, එවරුපං තෙ, රාහුල, මනසා කම්මං සසක්කං න කරණීයං. සචෙ පන ත්වං, රාහුල, පච්චවෙක්ඛමානො එවං ජානෙය්‍යාසී – ‘යං ඛො අහං ඉදං මනසා කම්මං කත්තුකාමො ඉදං මෙ මනොකම්මං නෙවත්තත්තාබ්බායපි සංවත්තෙය්‍ය, න පරත්තාබ්බායපි සංවත්තෙය්‍ය, න

උභයබ්‍යාබාධායපි සංවත්තෙය්‍ය - කුසලං ඉදං මනොකම්මං සුබුද්‍යං සුඛවිපාක'න්ති, එවරුපං තෙ, රාහුල, මනසා කම්මං කරණියං.

“කරොන්තෙනපි තෙ, රාහුල, මනසා කම්මං තදෙව තෙ මනොකම්මං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං - ‘යං ණු බො අහං ඉදං මනසා කම්මං කරොමි ඉදං මෙ මනොකම්මං අත්තබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති, පරබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති, උභයබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති - අකුසලං ඉදං මනොකම්මං දුක්ඛවිපාක'න්ති? සවෙ පන ත්වං, රාහුල, පච්චවෙක්ඛමානො එවං ජානෙය්‍යාසි - ‘යං බො අහං ඉදං මනසා කම්මං කරොමි ඉදං මෙ මනොකම්මං අත්තබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති, පරබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති, උභයබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති - අකුසලං ඉදං මනොකම්මං දුක්ඛවිපාක'න්ති, පටිසංභරෙය්‍යාසි ත්වං, රාහුල, එවරුපං මනොකම්මං. සවෙ පන ත්වං, රාහුල, පච්චවෙක්ඛමානො එවං ජානෙය්‍යාසි - ‘යං බො අහං ඉදං මනසා කම්මං කරොමි ඉදං මෙ මනොකම්මං නෙවත්තබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති, න පරබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති, න උභයබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති - කුසලං ඉදං මනොකම්මං සුබුද්‍යං සුඛවිපාක'න්ති, අනුපදජ්ජෙය්‍යාසි ත්වං, රාහුල, එවරුපං මනොකම්මං.

“කත්වාපි තෙ, රාහුල, මනසා කම්මං තදෙව තෙ මනොකම්මං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං - ‘යං ණු බො අහං ඉදං මනසා කම්මං අකාසිං ඉදං මෙ මනොකම්මං අත්තබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති [සංවත්ති (සී. පී.)], පරබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති, උභයබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති - අකුසලං ඉදං මනොකම්මං දුක්ඛවිපාක'න්ති? සවෙ බො ත්වං, රාහුල, පච්චවෙක්ඛමානො එවං ජානෙය්‍යාසි - ‘යං බො අහං ඉදං මනසා කම්මං අකාසිං ඉදං මෙ මනොකම්මං අත්තබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති, පරබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති, උභයබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති - අකුසලං ඉදං මනොකම්මං දුක්ඛවිපාක'න්ති, එවරුපං පන [එවරුපෙ (සී. පී.), එවරුපෙ පන (සා. කං.)] තෙ, රාහුල, මනොකම්මං [මනොකම්මෙ (සී. සා. කං. පී.)] අට්ඨිතබ්බං හරායිතබ්බං ජිගුච්ඡිතබ්බං; අට්ඨිතවා හරායිතවා ජිගුච්ඡිතවා ආයතිං සංවරං ආපජ්ජිතබ්බං. සවෙ පන ත්වං, රාහුල, පච්චවෙක්ඛමානො එවං ජානෙය්‍යාසි - ‘යං බො අහං ඉදං මනසා කම්මං අකාසිං ඉදං මෙ මනොකම්මං නෙවත්තබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති, න පරබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති, න උභයබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති - කුසලං ඉදං මනොකම්මං සුබුද්‍යං සුඛවිපාක'න්ති, තෙනෙව ත්වං, රාහුල, පීතිපාමොජ්ජෙන විභරෙය්‍යාසි අභොරත්තානුසික්ඛි කුසලෙසු ධම්මෙසු.

112. “යෙ හි කෙච්චි, රාහුල, අතීතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා කායකම්මං පරිසොධෙසුං, වච්ඡිකම්මං පරිසොධෙසුං, මනොකම්මං පරිසොධෙසුං, සබ්බෙ තෙ එවමෙවං පච්චවෙක්ඛිතවා පච්චවෙක්ඛිතවා කායකම්මං පරිසොධෙසුං, පච්චවෙක්ඛිතවා පච්චවෙක්ඛිතවා වච්ඡිකම්මං පරිසොධෙසුං, පච්චවෙක්ඛිතවා පච්චවෙක්ඛිතවා මනොකම්මං පරිසොධෙසුං. යෙපි හි කෙච්චි, රාහුල, අනාගතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා කායකම්මං පරිසොධෙස්සන්ති, වච්ඡිකම්මං පරිසොධෙස්සන්ති, මනොකම්මං පරිසොධෙස්සන්ති, සබ්බෙ තෙ එවමෙවං පච්චවෙක්ඛිතවා පච්චවෙක්ඛිතවා කායකම්මං පරිසොධෙස්සන්ති, පච්චවෙක්ඛිතවා පච්චවෙක්ඛිතවා වච්ඡිකම්මං පරිසොධෙස්සන්ති, පච්චවෙක්ඛිතවා පච්චවෙක්ඛිතවා මනොකම්මං පරිසොධෙස්සන්ති. යෙපි හි කෙච්චි, රාහුල, එතරහි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා කායකම්මං පරිසොධෙන්නි, වච්ඡිකම්මං පරිසොධෙන්නි, මනොකම්මං පරිසොධෙන්නි, සබ්බෙ තෙ එවමෙවං පච්චවෙක්ඛිතවා පච්චවෙක්ඛිතවා කායකම්මං පරිසොධෙන්නි, පච්චවෙක්ඛිතවා පච්චවෙක්ඛිතවා වච්ඡිකම්මං පරිසොධෙන්නි, පච්චවෙක්ඛිතවා පච්චවෙක්ඛිතවා මනොකම්මං පරිසොධෙන්නි. තස්මාතිහ, රාහුල, ‘පච්චවෙක්ඛිතවා පච්චවෙක්ඛිතවා කායකම්මං පරිසොධෙස්සාමි, පච්චවෙක්ඛිතවා පච්චවෙක්ඛිතවා වච්ඡිකම්මං පරිසොධෙස්සාමි, පච්චවෙක්ඛිතවා පච්චවෙක්ඛිතවා මනොකම්මං පරිසොධෙස්සාමි’ති - එවඤ්ඤි තෙ, රාහුල, සික්ඛිතබ්බං”න්ති.

ඉදමචොච භගවා. අත්තමනො ආයස්මා රාහුලො භගවතො භාසිතං අභිනන්දිති.

අම්බලට්ඨිකරාහුලොවාදසුත්තං නිට්ඨිතං පඨමං.

2. මහාරාහුලොවාදසුත්තං

113. එවං මෙ සුතං - එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. අථ බො භගවා පුබ්බණ්ණිකසමයං නිවාසෙත්වා පත්තවීරමාදාය සාවත්ථියං පිණ්ඩාය පාවිසි. ආයස්මාපි බො රාහුලො පුබ්බණ්ණිකසමයං නිවාසෙත්වා පත්තවීරමාදාය භගවත්තං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධි. අථ බො භගවා අපලොකෙත්වා ආයස්මත්තං රාහුලං ආමන්තෙසි - “යං කිඤ්චි, රාහුල, රූපං - අතීතානාගතපච්චුප්පන්තං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා ඔළාරිකං වා සුමුමං වා භීතං වා පණීතං වා යං දුරෙ සන්තිකෙ වා - සබ්බං රූපං ‘නෙතං මම, නෙසොභමස්මි, න මෙසො අත්තා’ති එවමෙතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං”න්ති. “රූපමෙව නු බො, භගවා, රූපමෙව නු බො, සුගතා”ති? “රූපමිති, රාහුල, වෙදනාපි, රාහුල, සඤ්ඤාපි, රාහුල, සඬ්ඛාරාපි, රාහුල, විඤ්ඤාණමිති, රාහුලා”ති. අථ බො ආයස්මා රාහුලො “කො නජ්ජ [කො නුජ්ජ (සා. කං.)] භගවතා සම්මුඛා ඔවාදෙන ඔවදිතො ගාමං පිණ්ඩාය පවිසිස්සන්ති”ති තතො පටිනිවත්තිත්වා අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසිදි පල්ලඬිකං ආභූජිත්වා උජුං කායං පණ්ඩාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා. අද්දසා බො ආයස්මා සාරිපුත්තො ආයස්මත්තං රාහුලං අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසිත්තං පල්ලඬිකං ආභූජිත්වා උජුං කායං පණ්ඩාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා. දිස්වාන ආයස්මත්තං

රාහුලං ආමන්තෙසි – “ආනාපානස්සතිං, රාහුල, භාවනං භාවෙහි. ආනාපානස්සති, රාහුල, භාවනා භාවිතා බහුලිකතා මහප්ඵලා හොති මහානිසංසා”ති.

114. අප්ථං බො ආයස්මා රාහුලො සායන්තසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො යෙන හගවා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා හගවන්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්තො බො ආයස්මා රාහුලො හගවන්තං එතදවොච – “කථං භාවිතා නු බො, හන්තෙ, ආනාපානස්සති, කථං බහුලිකතා මහප්ඵලා හොති මහානිසංසා”ති? “යං කිඤ්චි, රාහුල, අප්ඤ්ඤානං පච්චන්තං කක්ඛලං බරිගතං උපාදින්නං, සෙය්‍යථිදං – කෙසා ලොමා නබා දන්තා තවො මංසං න්හාරු **[නහාරු (සි. ස්‍යා. කං. පි.)]** අට්ඨි අට්ඨිමිඤ්ජං චක්කං හදයං යකනං කිලොමකං පිහකං පප්ඵාසං අන්තං අන්තගුණං උදරියං කරිසං, යං වා පනඤ්ඤම්පි කිඤ්චි අප්ඤ්ඤානං පච්චන්තං කක්ඛලං බරිගතං උපාදින්නං – අයං වුච්චති, රාහුල, අප්ඤ්ඤානිකා පට්ඨිමාතු **[පට්ඨිමාතු (සි. ස්‍යා. කං. පි.)]**. යා වෙච බො පන අප්ඤ්ඤානිකා පට්ඨිමාතු යා ච බාහිරා පට්ඨිමාතු, පට්ඨිමාතුරෙවෙසා. තං ‘නෙතං මම, නෙසොහමස්මි, න මෙසො අත්තා’ති – එවමෙනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. එවමෙනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දිස්වා පට්ඨිමාතුයා නිබ්බින්නදති, පට්ඨිමාතුයා චිත්තං විරාජෙති”.

115. “කතමා ච, රාහුල, ආපොධාතු? ආපොධාතු සියා අප්ඤ්ඤානිකා, සියා බාහිරා. කතමා ච, රාහුල, අප්ඤ්ඤානිකා ආපොධාතු? යං අප්ඤ්ඤානං පච්චන්තං ආපො ආපොගතං උපාදින්නං, සෙය්‍යථිදං – පිත්තං සෙම්භං පුබ්බො ලොහිතං සෙදො මෙදො අස්සු වසා බෙළො සිඬ්ඝාණිකා ලසිකා මුත්තං, යං වා පනඤ්ඤම්පි කිඤ්චි අප්ඤ්ඤානං පච්චන්තං ආපො ආපොගතං උපාදින්නං – අයං වුච්චති, රාහුල, අප්ඤ්ඤානිකා ආපොධාතු. යා වෙච බො පන අප්ඤ්ඤානිකා ආපොධාතු යා ච බාහිරා ආපොධාතු ආපොධාතුරෙවෙසා. තං ‘නෙතං මම, නෙසොහමස්මි, න මෙසො අත්තා’ති – එවමෙනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. එවමෙනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දිස්වා ආපොධාතුයා නිබ්බින්නදති, ආපොධාතුයා චිත්තං විරාජෙති.

116. “කතමා ච, රාහුල, තෙජොධාතු? තෙජොධාතු සියා අප්ඤ්ඤානිකා, සියා බාහිරා. කතමා ච, රාහුල, අප්ඤ්ඤානිකා තෙජොධාතු? යං අප්ඤ්ඤානං පච්චන්තං තෙජො තෙජොගතං උපාදින්නං, සෙය්‍යථිදං – යෙන ච සන්තප්පති යෙන ච ජීරියති යෙන ච පරිචය්හති යෙන ච අසිත්තපිතබාසිතසායිතං සම්මා පරිණාමං ගච්ඡති, යං වා පනඤ්ඤම්පි කිඤ්චි අප්ඤ්ඤානං පච්චන්තං තෙජො තෙජොගතං උපාදින්නං – අයං වුච්චති, රාහුල, අප්ඤ්ඤානිකා තෙජොධාතු. යා වෙච බො පන අප්ඤ්ඤානිකා තෙජොධාතු යා ච බාහිරා තෙජොධාතු තෙජොධාතුරෙවෙසා. තං ‘නෙතං මම, නෙසොහමස්මි, න මෙසො අත්තා’ති – එවමෙනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. එවමෙනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දිස්වා තෙජොධාතුයා නිබ්බින්නදති, තෙජොධාතුයා චිත්තං විරාජෙති.

117. “කතමා ච, රාහුල, වායොධාතු? වායොධාතු සියා අප්ඤ්ඤානිකා, සියා බාහිරා. කතමා ච, රාහුල, අප්ඤ්ඤානිකා වායොධාතු? යං අප්ඤ්ඤානං පච්චන්තං වායො වායොගතං උපාදින්නං, සෙය්‍යථිදං – උද්ධඬිගමා වාතා, අධොගමා වාතා, කුච්ඡිසයා වාතා, කොට්ඨාසයා **[කොට්ඨාසයා (සි. පි.)]** වාතා, අභිගමභිගානුසාරිනො වාතා, අස්සාසො පස්සාසො, ඉති යං වා පනඤ්ඤම්පි කිඤ්චි අප්ඤ්ඤානං පච්චන්තං වායො වායොගතං උපාදින්නං – අයං වුච්චති, රාහුල, අප්ඤ්ඤානිකා වායොධාතු. යා වෙච බො පන අප්ඤ්ඤානිකා වායොධාතු යා ච බාහිරා වායොධාතු වායොධාතුරෙවෙසා. තං ‘නෙතං මම, නෙසොහමස්මි, න මෙසො අත්තා’ති – එවමෙනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. එවමෙනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දිස්වා වායොධාතුයා නිබ්බින්නදති, වායොධාතුයා චිත්තං විරාජෙති.

118. “කතමා ච, රාහුල, ආකාසධාතු? ආකාසධාතු සියා අප්ඤ්ඤානිකා, සියා බාහිරා. කතමා ච, රාහුල, අප්ඤ්ඤානිකා ආකාසධාතු? යං අප්ඤ්ඤානං පච්චන්තං ආකාසං ආකාසගතං උපාදින්නං, සෙය්‍යථිදං – කණ්ණච්ඡිද්දං නාසච්ඡිද්දං මුඛද්වාරං, යෙන ච අසිත්තපිතබාසිතසායිතං අප්ඤ්ඤානිකා, යන්ථ ච අසිත්තපිතබාසිතසායිතං සන්තිට්ඨති, යෙන ච අසිත්තපිතබාසිතසායිතං අධොගාගං **[අධොගාගා (සි. ස්‍යා. කං. පි.)]** නික්ඛමති, යං වා පනඤ්ඤම්පි කිඤ්චි අප්ඤ්ඤානං පච්චන්තං ආකාසං ආකාසගතං, අසං අසගතං, විවරං විවරගතං, අසම්ප්ප්ථිදං, මංසලොහිතෙහි උපාදින්නං **[ආකාසගතං උපාදින්නං (සි. පි.)]** – අයං වුච්චති, රාහුල, අප්ඤ්ඤානිකා ආකාසධාතු. යා වෙච බො පන අප්ඤ්ඤානිකා ආකාසධාතු යා ච බාහිරා ආකාසධාතු ආකාසධාතුරෙවෙසා. තං ‘නෙතං මම, නෙසොහමස්මි, න මෙසො අත්තා’ති – එවමෙනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. එවමෙනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දිස්වා ආකාසධාතුයා චිත්තං නිබ්බින්නදති, ආකාසධාතුයා චිත්තං විරාජෙති.

119. “පට්ඨිසමං, රාහුල, භාවනං භාවෙහි. පට්ඨිසමඤ්ඤි තෙ, රාහුල, භාවනං භාවයතො උප්පන්නා මනාපාමනාපා එස්සා චිත්තං න පරියාදාය ධස්සන්ති. සෙය්‍යථාපි, රාහුල, පට්ඨියා සුචිම්පි නික්ඛිපන්ති, අසුචිම්පි නික්ඛිපන්ති, ගුථගතම්පි නික්ඛිපන්ති, මුත්තගතම්පි නික්ඛිපන්ති, බෙළගතම්පි නික්ඛිපන්ති, පුබ්බගතම්පි නික්ඛිපන්ති, ලොහිතගතම්පි නික්ඛිපන්ති, න ච තෙන පට්ඨි අට්ඨියති වා හරායති වා ජිගුච්ඡති වා; එවමෙච බො ත්වං, රාහුල, පට්ඨිසමං භාවනං භාවෙහි. පට්ඨිසමඤ්ඤි තෙ, රාහුල, භාවනං භාවයතො උප්පන්නා මනාපාමනාපා එස්සා චිත්තං න පරියාදාය ධස්සන්ති.

“ආපොසමං, රාහුල, භාවනං භාවෙහි. ආපොසමඤ්ඤි තෙ, රාහුල, භාවනං භාවයතො උප්පන්නා මනාපාමනාපා එස්සා චිත්තං න පරියාදාය ධස්සන්ති. සෙය්‍යථාපි, රාහුල, ආපස්මිං සුචිම්පි ධොවන්ති, අසුචිම්පි ධොවන්ති, ගුථගතම්පි

ධොවන්ති, මුත්තගතමපි ධොවන්ති, බෙළගතමපි ධොවන්ති, පුබ්බගතමපි ධොවන්ති, ලොභිතගතමපි ධොවන්ති, න ච තෙන ආපො අට්ඨයති වා හරායති වා ජිගුච්ඡති වා; එවමෙව බො ත්වං, රාහුල, ආපොසමං භාවනං භාවෙහි. ආපොසමඤ්ඤි තෙ, රාහුල, භාවනං භාවයතො උප්පන්නා මනාපාමනාපා එස්සා චිත්තං න පරියාදාය යස්සන්ති.

“තෙජොසමං, රාහුල, භාවනං භාවෙහි. තෙජොසමඤ්ඤි තෙ, රාහුල, භාවනං භාවයතො උප්පන්නා මනාපාමනාපා එස්සා චිත්තං න පරියාදාය යස්සන්ති. සෙය්‍යථාපි, රාහුල, තෙජො සුවිම්පි දහති, අසුවිම්පි දහති, ගුඨගතමපි දහති, මුත්තගතමපි දහති, බෙළගතමපි දහති, පුබ්බගතමපි දහති, ලොභිතගතමපි දහති, න ච තෙන තෙජො අට්ඨයති වා හරායති වා ජිගුච්ඡති වා; එවමෙව බො ත්වං, රාහුල, තෙජොසමං භාවනං භාවෙහි. තෙජොසමඤ්ඤි තෙ, රාහුල, භාවනං භාවයතො උප්පන්නා මනාපාමනාපා එස්සා චිත්තං න පරියාදාය යස්සන්ති.

“වායොසමං, රාහුල, භාවනං භාවෙහි. වායොසමඤ්ඤි තෙ, රාහුල, භාවනං භාවයතො උප්පන්නා මනාපාමනාපා එස්සා චිත්තං න පරියාදාය යස්සන්ති. සෙය්‍යථාපි, රාහුල, වායො සුවිම්පි උපවායති, අසුවිම්පි උපවායති, ගුඨගතමපි උපවායති, මුත්තගතමපි උපවායති, බෙළගතමපි උපවායති, පුබ්බගතමපි උපවායති, ලොභිතගතමපි උපවායති, න ච තෙන වායො අට්ඨයති වා හරායති වා ජිගුච්ඡති වා; එවමෙව බො ත්වං, රාහුල, වායොසමං භාවනං භාවෙහි. වායොසමඤ්ඤි තෙ, රාහුල, භාවනං භාවයතො උප්පන්නා මනාපාමනාපා එස්සා චිත්තං න පරියාදාය යස්සන්ති.

“ආකාසසමං, රාහුල, භාවනං භාවෙහි. ආකාසසමඤ්ඤි තෙ, රාහුල, භාවනං භාවයතො උප්පන්නා මනාපාමනාපා එස්සා චිත්තං න පරියාදාය යස්සන්ති. සෙය්‍යථාපි, රාහුල, ආකාසො න කත්ථවි පතිට්ඨිතො; එවමෙව බො ත්වං, රාහුල, ආකාසසමං භාවනං භාවෙහි. ආකාසසමඤ්ඤි තෙ, රාහුල, භාවනං භාවයතො උප්පන්නා මනාපාමනාපා එස්සා චිත්තං න පරියාදාය යස්සන්ති.

120. “මෙත්තං, රාහුල, භාවනං භාවෙහි. මෙත්තඤ්ඤි තෙ, රාහුල, භාවනං භාවයතො යො ඛ්‍යාපාදො සො පභිසිස්සති. කරුණං, රාහුල, භාවනං භාවෙහි. කරුණඤ්ඤි තෙ, රාහුල, භාවනං භාවයතො යා විහෙසා සා පභිසිස්සති. මුද්දිතං, රාහුල, භාවනං භාවෙහි. මුද්දිතඤ්ඤි තෙ, රාහුල, භාවනං භාවයතො යා අරති සා පභිසිස්සති. උපෙක්ඛං, රාහුල, භාවනං භාවෙහි. උපෙක්ඛඤ්ඤි තෙ, රාහුල, භාවනං භාවයතො යො පටිසො සො පභිසිස්සති. අසුභං, රාහුල, භාවනං භාවෙහි. අසුභඤ්ඤි තෙ, රාහුල, භාවනං භාවයතො යො රාගො සො පභිසිස්සති. අනිච්චසඤ්ඤං, රාහුල, භාවනං භාවෙහි. අනිච්චසඤ්ඤඤ්ඤි තෙ, රාහුල, භාවනං භාවයතො යො අස්මිමානො සො පභිසිස්සති.

121. “ආනාපානස්සතිං, රාහුල, භාවනං භාවෙහි. ආනාපානස්සති හි තෙ, රාහුල, භාවිතා බහුලිකතා මහප්ඵලා හොති මහානිසංසා. කථං භාවිතා ව, රාහුල, ආනාපානස්සති, කථං බහුලිකතා මහප්ඵලා හොති මහානිසංසා ? ඉධ, රාහුල, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා රුක්ඛමූලගතො වා සුඤ්ඤාගාරගතො වා නිසීදති පල්ලඬ්ඛං ආභුජිත්වා උජුං කායං පණ්ඩාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා. සො සතොව අස්සසති සතොව [සතො (සි. සා. කං. පි.)] පස්සසති.

“දීඝං වා අස්සසන්තො ‘දීඝං අස්සසාමි’ති පජානාති, දීඝං වා පස්සසන්තො ‘දීඝං පස්සසාමි’ති පජානාති; රස්සං වා අස්සසන්තො ‘රස්සං අස්සසාමි’ති පජානාති, රස්සං වා පස්සසන්තො ‘රස්සං පස්සසාමි’ති පජානාති. ‘සබ්බකායප්පට්ඨංවෙදී අස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘සබ්බකායප්පට්ඨංවෙදී පස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘පස්සමභයං කායසඬ්ඛාරං අස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘පස්සමභයං කායසඬ්ඛාරං පස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති.

“‘පිනිප්පට්ඨංවෙදී අස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘පිනිප්පට්ඨංවෙදී පස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘සුඛප්පට්ඨංවෙදී අස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘සුඛප්පට්ඨංවෙදී පස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘චිත්තසඬ්ඛාරප්පට්ඨංවෙදී අස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘චිත්තසඬ්ඛාරප්පට්ඨංවෙදී පස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘පස්සමභයං චිත්තසඬ්ඛාරං අස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘පස්සමභයං චිත්තසඬ්ඛාරං පස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති.

“‘චිත්තප්පට්ඨංවෙදී අස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘චිත්තප්පට්ඨංවෙදී පස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති ; ‘අභිප්පමොදයං චිත්තං අස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘අභිප්පමොදයං චිත්තං පස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘සමාදහං චිත්තං අස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘සමාදහං චිත්තං පස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘විමොචයං චිත්තං අස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘විමොචයං චිත්තං පස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති.

“‘අනිච්චානුපස්සි අස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘අනිච්චානුපස්සි පස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘විරාගානුපස්සි අස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘විරාගානුපස්සි පස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘නිරොධානුපස්සි අස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘නිරොධානුපස්සි පස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘පටිනිස්සග්ගානුපස්සි අස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති; ‘පටිනිස්සග්ගානුපස්සි පස්සසිස්සාමි’ති සික්ඛති.

“එවං භාවිතා බො, රාහුල, ආනාපානස්සති, එවං බහුලිකතා මහප්ඵලා හොති මහානිසංසා. එවං භාවිතාය, රාහුල, ආනාපානස්සතියා, එවං බහුලිකතාය යෙපි තෙ වර්මකා අස්සාසා තෙපි විදිතාව නිරුජ්ඣන්ති නො අවිදිතා”ති.

ඉදමචොච භගවා. අත්තමනො ආයස්මා රාහුලො භගවතො භාසිතං අභිනන්දිති.

3. චූළමාලුකාසුත්තං

122. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨිඤ්ඤිකස්ස ආරාමෙ. අථ ඛො ආයස්මතො මාලුකාසුත්තස්ස [මාලුකාසුත්තස්ස (සී. සා. කං. පී.)] රහොගතස්ස පටිසල්ලීනස්ස එවං වෙනසො පරිචිතක්කො උදපාදි – “යානිමානි දිට්ඨිගතානි භගවතා අබ්බාකතානි යපිතානි පටික්ඛිත්තානි – ‘සස්සතො ලොකො’තිපි, ‘අසස්සතො ලොකො’තිපි, ‘අන්තවා ලොකො’තිපි, ‘අනන්තවා ලොකො’තිපි, ‘තං ජීවං තං සරිර’න්තිපි, ‘අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිර’න්තිපි, ‘හොති තථාගතො පරං මරණා’තිපි, ‘න හොති තථාගතො පරං මරණා’තිපි, ‘හොති ච න ච හොති තථාගතො පරං මරණා’තිපි, ‘නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා’තිපි – තානි මෙ භගවා න බ්බාකරොති. යානි මෙ භගවා න බ්බාකරොති තං මෙ න රුච්චති, තං මෙ නක්ඛමති. සොභං භගවන්තං උපසඤ්ඤාමිත්වා එතමන්ථං පුච්ඡිස්සාමි. සචෙ මෙ භගවා බ්බාකරිස්සති – ‘සස්සතො ලොකො’ති වා ‘අසස්සතො ලොකො’ති වා...පෙ.... ‘නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති වා – එවාභං භගවති බ්‍රහ්මචරියං චරිස්සාමි; නො චෙ මෙ භගවා බ්බාකරිස්සති – ‘සස්සතො ලොකො’ති වා ‘අසස්සතො ලොකො’ති වා... පෙ.... ‘නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති වා – එවාභං සික්ඛං පච්චක්ඛාය භීනායාවත්තිස්සාමි”ති.

123. අථ ඛො ආයස්මා මාලුකාසුත්තො සායන්හසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො යෙන භගවා තෙනුපසඤ්ඤාමි; උපසඤ්ඤාමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තො ඛො ආයස්මා මාලුකාසුත්තො භගවන්තං එතදවොච –

124. “ඉධ මය්භං, භන්තෙ, රහොගතස්ස පටිසල්ලීනස්ස එවං වෙනසො පරිචිතක්කො උදපාදි – යානිමානි දිට්ඨිගතානි භගවතා අබ්බාකතානි යපිතානි පටික්ඛිත්තානි – ‘සස්සතො ලොකො’තිපි, ‘අසස්සතො ලොකො’තිපි... පෙ.... ‘නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා’තිපි – තානි මෙ භගවා න බ්බාකරොති. යානි මෙ භගවා න බ්බාකරොති තං මෙ න රුච්චති, තං මෙ නක්ඛමති. සොභං භගවන්තං උපසඤ්ඤාමිත්වා එතමන්ථං පුච්ඡිස්සාමි. සචෙ මෙ භගවා බ්බාකරිස්සති – ‘සස්සතො ලොකො’ති වා, ‘අසස්සතො ලොකො’ති වා...පෙ.... ‘නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති වා – එවාභං භගවති, බ්‍රහ්මචරියං චරිස්සාමි. නො චෙ මෙ භගවා බ්බාකරිස්සති – ‘සස්සතො ලොකො’ති වා, ‘අසස්සතො ලොකො’ති වා...පෙ.... ‘නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති වා – එවාභං සික්ඛං පච්චක්ඛාය භීනායාවත්තිස්සාමිති. සචෙ භගවා ජානාති – ‘සස්සතො ලොකො’ති, ‘අසස්සතො ලොකො’ති මෙ භගවා බ්බාකරොතු; සචෙ භගවා ජානාති – ‘අසස්සතො ලොකො’ති, ‘අසස්සතො ලොකො’ති මෙ භගවා බ්බාකරොතු. නො චෙ භගවා ජානාති – ‘සස්සතො ලොකො’ති වා, ‘අසස්සතො ලොකො’ති වා, අජානතො ඛො පන අපස්සතො එතදෙව උජුකං හොති යදිදං – ‘න ජානාමි, න පස්සාමි’ති. සචෙ භගවා ජානාති – ‘අන්තවා ලොකො’ති, ‘අනන්තවා ලොකො’ති මෙ භගවා බ්බාකරොතු; සචෙ භගවා ජානාති – ‘අනන්තවා ලොකො’ති, ‘අනන්තවා ලොකො’ති මෙ භගවා බ්බාකරොතු. නො චෙ භගවා ජානාති – ‘අන්තවා ලොකො’ති වා, ‘අනන්තවා ලොකො’ති වා, අජානතො ඛො පන අපස්සතො එතදෙව උජුකං හොති යදිදං – ‘න ජානාමි, න පස්සාමි’ති. සචෙ භගවා ජානාති – ‘තං ජීවං තං සරිර’න්ති, ‘තං ජීවං තං සරිර’න්ති මෙ භගවා බ්බාකරොතු; සචෙ භගවා ජානාති – ‘අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිර’න්ති, ‘අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිර’න්ති මෙ භගවා බ්බාකරොතු. නො චෙ භගවා ජානාති – ‘තං ජීවං තං සරිර’න්ති වා, ‘අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිර’න්ති වා, අජානතො ඛො පන අපස්සතො එතදෙව උජුකං හොති යදිදං – ‘න ජානාමි, න පස්සාමි’ති. සචෙ භගවා ජානාති – ‘හොති තථාගතො පරං මරණා’ති, ‘හොති තථාගතො පරං මරණා’ති මෙ භගවා බ්බාකරොතු; සචෙ භගවා ජානාති – ‘න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති, ‘න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති මෙ භගවා බ්බාකරොතු. නො චෙ භගවා ජානාති – ‘හොති තථාගතො පරං මරණා’ති වා, ‘න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති වා, අජානතො ඛො පන අපස්සතො එතදෙව උජුකං හොති යදිදං – ‘න ජානාමි, න පස්සාමි’ති. සචෙ භගවා ජානාති – ‘හොති ච න ච හොති තථාගතො පරං මරණා’ති, ‘හොති ච න ච හොති තථාගතො පරං මරණා’ති මෙ භගවා බ්බාකරොතු; සචෙ භගවා ජානාති – ‘නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති, ‘නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති මෙ භගවා බ්බාකරොතු. නො චෙ භගවා ජානාති – ‘හොති ච න ච හොති තථාගතො පරං මරණා’ති වා, ‘නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති වා, අජානතො ඛො පන අපස්සතො එතදෙව උජුකං හොති යදිදං – ‘න ජානාමි, න පස්සාමි’ති.”

125. “කිං ඤු [කිං ඤු ඛො (සා. කං. ක.)] තාභං, මාලුකාසුත්ත, එවං අවචං – ‘එභි ත්ථං, මාලුකාසුත්ත, මයි බ්‍රහ්මචරියං චර, අභං තෙ බ්බාකරිස්සාමි – ‘සස්සතො ලොකො’ති වා, ‘අසස්සතො ලොකො’ති වා, ‘අන්තවා ලොකො’ති වා, ‘අනන්තවා ලොකො’ති වා, ‘තං ජීවං තං සරිර’න්ති වා, ‘අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිර’න්ති වා, ‘හොති තථාගතො පරං මරණා’ති වා, ‘න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති වා, ‘හොති ච න ච හොති තථාගතො පරං මරණා’ති වා, ‘නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති වා’ති? “නො භෙතං, භන්තෙ”. “ත්ථං වා පන මං එවං අවචං – අභං, භන්තෙ, භගවති බ්‍රහ්මචරියං චරිස්සාමි, භගවා මෙ බ්බාකරිස්සති – ‘සස්සතො ලොකො’ති වා, ‘අසස්සතො ලොකො’ති වා, ‘අන්තවා ලොකො’ති වා, ‘අනන්තවා ලොකො’ති වා, ‘තං ජීවං තං සරිර’න්ති වා, ‘අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිර’න්ති වා, ‘හොති තථාගතො පරං මරණා’ති වා, ‘න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති වා, ‘හොති ච න ච හොති තථාගතො පරං මරණා’ති වා, ‘නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති වා’ති? “නො භෙතං, භන්තෙ”. “ඉති කිර, මාලුකාසුත්ත, නෙවාභං තං වදාමි – එභි ත්ථං, මාලුකාසුත්ත, මයි බ්‍රහ්මචරියං චර,

අහං තෙ බ්‍යාකරිස්සාමි – ‘සස්සතො ලොකො’ති වා, ‘අසස්සතො ලොකො’ති වා...පෙ.... ‘නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණාති වා’ති; නපි කිර මං ත්වං වදෙසි – අහං, හන්තෙ, හගවති බ්‍රහ්මවරියං වරිස්සාමි, හගවා මෙ බ්‍යාකරිස්සාමි – ‘සස්සතො ලොකො’ති වා ‘අසස්සතො ලොකො’ති වා...පෙ.... ‘නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණාති වා’ති. එවං සන්තෙ, මොසපුරිස, කො සන්තො කං පච්චාචික්ඛස්?

126. “යො ඛො, මාලුක්ඛාපුත්ත, එවං වදෙය්‍ය – ‘න තාවාහං හගවති බ්‍රහ්මවරියං වරිස්සාමි යාව මෙ හගවා න බ්‍යාකරිස්සාමි – “සස්සතො ලොකො”ති වා, “අසස්සතො ලොකො”ති වා...පෙ.... “නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා”ති වාති, අබ්‍යාකතමෙව තං, මාලුක්ඛාපුත්ත, තථාගතෙන අස්ස, අථ සො පුග්ගලො කාලං කරෙය්‍ය. සෙය්‍යථාපි, මාලුක්ඛාපුත්ත, පුරිසො සල්ලෙන විද්ධො අස්ස සවිසෙන ගාල්හපලෙපනෙන. තස්ස මිත්තාමච්චා ඤාතිසාලොභිතා භිසක්කං සල්ලකත්තං උපට්ඨපෙය්‍යුං. සො එවං වදෙය්‍ය – ‘න තාවාහං ඉමං සල්ලං ආහරිස්සාමි යාව න තං පුරිසං ජානාමි යෙනම්හි විද්ධො, ඛත්තියො වා බ්‍රහ්මණො වා වෙස්සො වා සුද්දො වා’ති; සො එවං වදෙය්‍ය – ‘න තාවාහං ඉමං සල්ලං ආහරිස්සාමි යාව න තං පුරිසං ජානාමි යෙනම්හි විද්ධො, එවංනාමො එවංගොත්තො ඉති වා’ති; සො එවං වදෙය්‍ය – ‘න තාවාහං ඉමං සල්ලං ආහරිස්සාමි යාව න තං පුරිසං ජානාමි යෙනම්හි විද්ධො, දිසො වා රස්සො වා මජ්ඣිමො වා’ති; සො එවං වදෙය්‍ය – ‘න තාවාහං ඉමං සල්ලං ආහරිස්සාමි යාව න තං පුරිසං ජානාමි යෙනම්හි විද්ධො, කාලො වා සාමො වා මඬගුරුවිජ්චි වා’ති; සො එවං වදෙය්‍ය – ‘න තාවාහං ඉමං සල්ලං ආහරිස්සාමි යාව න තං පුරිසං ජානාමි යෙනම්හි විද්ධො, අමුක්ඛස්මිං ගාමෙ වා නිගමෙ වා නගරෙ වා’ති; සො එවං වදෙය්‍ය – ‘න තාවාහං ඉමං සල්ලං ආහරිස්සාමි යාව න තං ධනුං ජානාමි යෙනම්හි විද්ධො, යදි වා වාපො යදි වා කොදණ්ඩො’ති; සො එවං වදෙය්‍ය – ‘න තාවාහං ඉමං සල්ලං ආහරිස්සාමි යාව න තං ජියං ජානාමි යායම්හි විද්ධො, යදි වා අක්කස්ස යදි වා සණ්ඨස්ස [සණ්ඨස්ස (සි. ස්‍යා. කං. පි.)] යදි වා න්භාරුස්ස යදි වා මරුවාය යදි වා බීරපණ්ණිකො’ති; සො එවං වදෙය්‍ය – ‘න තාවාහං ඉමං සල්ලං ආහරිස්සාමි යාව න තං කණ්ඩං ජානාමි යෙනම්හි විද්ධො, යදි වා ගච්ඡං යදි වා රොපිම’න්ති; සො එවං වදෙය්‍ය – ‘න තාවාහං ඉමං සල්ලං ආහරිස්සාමි යාව න තං කණ්ඩං ජානාමි යෙනම්හි විද්ධො, යස්ස පත්තෙහි වාපිතං [වාඛිතං (ක.)] යදි වා ගිජ්ඣස්ස යදි වා කඬ්ඤස්ස යදි වා කුලලස්ස යදි වා මොරස්ස යදි වා සිට්ඨහනුනො’ති; සො එවං වදෙය්‍ය – ‘න තාවාහං ඉමං සල්ලං ආහරිස්සාමි යාව න තං කණ්ඩං ජානාමි යෙනම්හි විද්ධො, යස්ස න්භාරුතා පරික්ඛිත්තං යදි වා ගච්ඡස්ස යදි වා මහිංසස්ස යදි වා හෙරවස්ස [රොරුවස්ස (සි. ස්‍යා. කං. පි.)] යදි වා සෙම්භාරස්සා’ති; සො එවං වදෙය්‍ය – ‘න තාවාහං ඉමං සල්ලං ආහරිස්සාමි යාව න තං සල්ලං ජානාමි යෙනම්හි විද්ධො, යදි වා සල්ලං යදි වා බුරුප්පං යදි වා වෙකණ්ඩං යදි වා නාරාවං යදි වා වච්ඡදන්තං යදි වා කරවීරපත්ත’න්ති – අඤ්ඤාතමෙව තං, මාලුක්ඛාපුත්ත, තෙන පුරිසෙන අස්ස, අථ සො පුරිසො කාලං කරෙය්‍ය. එවමෙව ඛො, මාලුක්ඛාපුත්ත, යො එවං වදෙය්‍ය – ‘න තාවාහං හගවති බ්‍රහ්මවරියං වරිස්සාමි යාව මෙ හගවා න බ්‍යාකරිස්සාමි – “සස්සතො ලොකො”ති වා “අසස්සතො ලොකො”ති වා...පෙ.... “නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා”ති වාති – අබ්‍යාකතමෙව තං, මාලුක්ඛාපුත්ත, තථාගතෙන අස්ස, අථ සො පුග්ගලො කාලඬ්ඤාතමෙව තං.

127. “සස්සතො ලොකො’ති, මාලුක්ඛාපුත්ත, දිට්ඨියා සති බ්‍රහ්මවරියවාසො අභවිස්සාති, එවං ‘නො අසස්සතො ලොකො’ති, මාලුක්ඛාපුත්ත, දිට්ඨියා සති බ්‍රහ්මවරියවාසො අභවිස්සාති, එවම්පි ‘නො සස්සතො ලොකො’ති වා, මාලුක්ඛාපුත්ත, දිට්ඨියා සති, ‘අසස්සතො ලොකො’ති වා දිට්ඨියා සති අත්ථෙව ජාති, අත්ථි ජරා, අත්ථි මරණං, සන්ති සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා; යෙසාහං දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිසාතං පඤ්ඤපෙම් . ‘අන්තවා ලොකො’ති, මාලුක්ඛාපුත්ත, දිට්ඨියා සති බ්‍රහ්මවරියවාසො අභවිස්සාති, එවං ‘නො අන්තවා ලොකො’ති, මාලුක්ඛාපුත්ත, දිට්ඨියා සති බ්‍රහ්මවරියවාසො අභවිස්සාති, එවම්පි ‘නො අන්තවා ලොකො’ති වා, මාලුක්ඛාපුත්ත, දිට්ඨියා සති, ‘අන්තවා ලොකො’ති වා දිට්ඨියා සති අත්ථෙව ජාති, අත්ථි ජරා, අත්ථි මරණං, සන්ති සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා; යෙසාහං දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිසාතං පඤ්ඤපෙම්. ‘තං ජීවං තං සරීර’න්ති, මාලුක්ඛාපුත්ත, දිට්ඨියා සති බ්‍රහ්මවරියවාසො අභවිස්සාති, එවං ‘නො අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීර’න්ති, මාලුක්ඛාපුත්ත, දිට්ඨියා සති බ්‍රහ්මවරියවාසො අභවිස්සාති, එවම්පි ‘නො තං ජීවං තං සරීර’න්ති වා, මාලුක්ඛාපුත්ත, දිට්ඨියා සති, ‘අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීර’න්ති වා දිට්ඨියා සති අත්ථෙව ජාති...පෙ.... නිසාතං පඤ්ඤපෙම්. ‘හොති තථාගතො පරං මරණා’ති, මාලුක්ඛාපුත්ත, දිට්ඨියා සති බ්‍රහ්මවරියවාසො අභවිස්සාති, එවං ‘නො න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති, මාලුක්ඛාපුත්ත, දිට්ඨියා සති බ්‍රහ්මවරියවාසො අභවිස්සාති, එවම්පි ‘නො හොති තථාගතො පරං මරණා’ති වා, මාලුක්ඛාපුත්ත, දිට්ඨියා සති, ‘න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති වා දිට්ඨියා සති අත්ථෙව ජාති...පෙ.... යෙසාහං දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිසාතං පඤ්ඤපෙම්. ‘හොති ව න ව හොති තථාගතො පරං මරණා’ති, මාලුක්ඛාපුත්ත, දිට්ඨියා සති බ්‍රහ්මවරියවාසො අභවිස්සාති, එවං ‘නො නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති, මාලුක්ඛාපුත්ත, දිට්ඨියා සති බ්‍රහ්මවරියවාසො අභවිස්සාති, එවම්පි ‘නො හොති ව න ව හොති තථාගතො පරං මරණා’ති, මාලුක්ඛාපුත්ත, දිට්ඨියා සති, ‘නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති වා දිට්ඨියා සති අත්ථෙව ජාති...පෙ.... යෙසාහං දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිසාතං පඤ්ඤපෙම්.

128. “තස්මානිහ, මාලුක්ඛාපුත්ත, අබ්‍යාකතඤ්ච මෙ අබ්‍යාකතො ධාරොථ; බ්‍යාකතඤ්ච මෙ බ්‍යාකතො ධාරොථ. කිඤ්ච, මාලුක්ඛාපුත්ත, මයා අබ්‍යාකතං? ‘සස්සතො ලොකො’ති මාලුක්ඛාපුත්ත, මයා අබ්‍යාකතං; ‘අසස්සතො ලොකො’ති – මයා අබ්‍යාකතං; ‘අන්තවා ලොකො’ති – මයා අබ්‍යාකතං; ‘අන්තවා ලොකො’ති – මයා අබ්‍යාකතං; ‘තං ජීවං තං සරීර’න්ති – මයා අබ්‍යාකතං; ‘අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීර’න්ති – මයා අබ්‍යාකතං; ‘හොති තථාගතො පරං මරණා’ති – මයා අබ්‍යාකතං; ‘න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති – මයා අබ්‍යාකතං; ‘හොති ව න ව හොති තථාගතො

පරං මරණා'ති - මයා අබ්‍යාකතං; 'නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා'ති - මයා අබ්‍යාකතං. කස්මා වෙතං, මාලුකාසුත්ත, මයා අබ්‍යාකතං? න හෙතං, මාලුකාසුත්ත, අත්ථසංභිතං න ආදිබ්‍රහ්මවරියකං න **[නෙතං (සි.)]** නිබ්බදාය න විරාගාය න නිරොධාය න උපසමාය න අභිඤ්ඤාය න සම්බොධාය න නිබ්බානාය සංවත්තති. තස්මා තං මයා අබ්‍යාකතං. කස්මා වෙතං, මාලුකාසුත්ත, මයා බ්‍යාකතං? 'ඉදං දුක්ඛ'න්ති, මාලුකාසුත්ත, මයා බ්‍යාකතං; 'අයං දුක්ඛසමුදයො'ති - මයා බ්‍යාකතං; 'අයං දුක්ඛනිරොධො'ති - මයා බ්‍යාකතං; 'අයං දුක්ඛනිරොධගාමීති පටිපදා'ති - මයා බ්‍යාකතං. කස්මා වෙතං, මාලුකාසුත්ත, මයා බ්‍යාකතං? එතඤ්ඤි, මාලුකාසුත්ත, අත්ථසංභිතං එතං ආදිබ්‍රහ්මවරියකං නිබ්බදාය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. තස්මා තං මයා බ්‍යාකතං. තස්මාතිහ, මාලුකාසුත්ත, අබ්‍යාකතඤ්ඤි මෙ අබ්‍යාකතතො ධාරොථ; බ්‍යාකතඤ්ඤි මෙ බ්‍යාකතතො ධාරොථා'ති.

ඉදමවොච භගවා. අත්තමනො ආයස්මා මාලුකාසුත්තො භගවතො භාසිතං අභිනන්දීති.

වුළුමාලුකාසුත්තං නිට්ඨිතං තතියං.

4. මහාමාලුකාසුත්තං

129. එවං මෙ සුතං - එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තත්‍ර බො භගවා භික්ඛූ ආමන්තෙසි - “භික්ඛවො”ති. “භදන්තෙ”ති තෙ භික්ඛූ භගවතො පච්චස්සොසුං. භගවා එතදවොච - “ධාරොථ නො තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, මයා දෙසිතාති පඤ්චොරම්භාගියාති සංයොජනාති”ති?

එවං වුත්තෙ, ආයස්මා මාලුකාසුත්තො භගවත්තං එතදවොච - “අහං බො, භන්තෙ, ධාරෙමි භගවතා දෙසිතාති පඤ්චොරම්භාගියාති සංයොජනාති”ති. “යථා කථං පන ත්වං, මාලුකාසුත්ත, ධාරෙසි මයා දෙසිතාති පඤ්චොරම්භාගියාති සංයොජනාති”ති? “සක්කායදිට්ඨිං බො අහං, භන්තෙ, භගවතා ඔරම්භාගියං සංයොජනං දෙසිතං ධාරෙමි; විචිකිච්ඡං බො අහං, භන්තෙ, භගවතා ඔරම්භාගියං සංයොජනං දෙසිතං ධාරෙමි; සීලබ්බතපරාමාසං බො අහං, භන්තෙ, භගවතා ඔරම්භාගියං සංයොජනං දෙසිතං ධාරෙමි; කාමච්ඡන්දං බො අහං, භන්තෙ, භගවතා ඔරම්භාගියං සංයොජනං දෙසිතං ධාරෙමි; බ්‍යාපාදං බො අහං, භන්තෙ, භගවතා ඔරම්භාගියං සංයොජනං දෙසිතං ධාරෙමි. එවං බො අහං, භන්තෙ, ධාරෙමි භගවතා දෙසිතාති පඤ්චොරම්භාගියාති සංයොජනාති”ති.

“කස්ස බො නාම ත්වං, මාලුකාසුත්ත, ඉමානි එවං පඤ්චොරම්භාගියාති සංයොජනාති දෙසිතාති ධාරෙසි? නනු, මාලුකාසුත්ත, අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා ඉමිනා තරුණුපමෙන උපාරම්භෙන උපාරම්භිස්සන්ති? දහරස්ස හි, මාලුකාසුත්ත, කුමාරස්ස මන්දස්ස උත්තානසෙය්‍යකස්ස සක්කායොතිපි න හොති, කුතො පනස්ස උප්පජ්ජිස්සති සක්කායදිට්ඨි? අනුසෙත්ථෙවස්ස **[අනුසෙති ත්ථෙවස්ස (සි. පි.)]** සක්කායදිට්ඨානුසයො. දහරස්ස හි, මාලුකාසුත්ත, කුමාරස්ස මන්දස්ස උත්තානසෙය්‍යකස්ස ධම්මාතිපි න හොති, කුතො පනස්ස උප්පජ්ජිස්සති ධම්මෙසු විචිකිච්ඡා? අනුසෙත්ථෙවස්ස විචිකිච්ඡානුසයො. දහරස්ස හි, මාලුකාසුත්ත, කුමාරස්ස මන්දස්ස උත්තානසෙය්‍යකස්ස සීලාතිපි න හොති, කුතො පනස්ස උප්පජ්ජිස්සති සීලෙසු සීලබ්බතපරාමාසො? අනුසෙත්ථෙවස්ස සීලබ්බතපරාමාසානුසයො. දහරස්ස හි, මාලුකාසුත්ත, කුමාරස්ස මන්දස්ස උත්තානසෙය්‍යකස්ස කාමාතිපි න හොති, කුතො පනස්ස උප්පජ්ජිස්සති කාමෙසු කාමච්ඡන්දො? අනුසෙත්ථෙවස්ස කාමරාගානුසයො. දහරස්ස හි, මාලුකාසුත්ත, කුමාරස්ස මන්දස්ස උත්තානසෙය්‍යකස්ස සත්තාතිපි න හොති, කුතො පනස්ස උප්පජ්ජිස්සති සත්තෙසු බ්‍යාපාදො? අනුසෙත්ථෙවස්ස බ්‍යාපාදානුසයො. නනු, මාලුකාසුත්ත, අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා ඉමිනා තරුණුපමෙන උපාරම්භෙන උපාරම්භිස්සන්ති”ති? එවං වුත්තෙ, ආයස්මා ආනන්දො භගවත්තං එතදවොච - “එතස්ස, භගවා, කාලො, එතස්ස, සුගත, කාලො යං භගවා පඤ්චොරම්භාගියාති සංයොජනාති දෙසෙය්‍ය. භගවතො සුත්වා භික්ඛූ ධාරෙස්සන්ති”ති. “තෙන භානන්ද, සුඤ්ඤාහි, සාධුකං මනසි කරොහි; භාසිස්සාමි”ති. “එවං, භන්තෙ”ති බො ආයස්මා ආනන්දො භගවතො පච්චස්සොසි. භගවා එතදවොච -

130. “ඉධානන්ද, අස්සුතවා පුට්ඨජ්ජනො අරියානං අදස්සාවි අරියධම්මස්ස අකොච්චො අරියධම්මෙ අවිනිතො, සප්පුරිසානං අදස්සාවි සප්පුරිසධම්මස්ස අකොච්චො සප්පුරිසධම්මෙ අවිනිතො සක්කායදිට්ඨිපරියුට්ඨිතෙන වෙතසා විහරති සක්කායදිට්ඨිපරෙතෙන; උප්පන්නාය ව සක්කායදිට්ඨියා නිස්සරණං යථාභූතං නප්පජානාති. තස්ස සා සක්කායදිට්ඨි ථාමගතා අප්පට්ඨිනිතා ඔරම්භාගියං සංයොජනං. විචිකිච්ඡාපරියුට්ඨිතෙන වෙතසා විහරති විචිකිච්ඡාපරෙතෙන; උප්පන්නාය ව විචිකිච්ඡාය නිස්සරණං යථාභූතං නප්පජානාති. තස්ස සා විචිකිච්ඡා ථාමගතා අප්පට්ඨිනිතා ඔරම්භාගියං සංයොජනං. සීලබ්බතපරාමාසපරියුට්ඨිතෙන වෙතසා විහරති සීලබ්බතපරාමාසපරෙතෙන; උප්පන්නස්ස ව සීලබ්බතපරාමාසස්ස නිස්සරණං යථාභූතං නප්පජානාති. තස්ස සො සීලබ්බතපරාමාසො ථාමගතො අප්පට්ඨිනිතො ඔරම්භාගියං සංයොජනං. කාමරාගපරියුට්ඨිතෙන වෙතසා විහරති කාමරාගපරෙතෙන ; උප්පන්නස්ස ව කාමරාගස්ස නිස්සරණං යථාභූතං නප්පජානාති. තස්ස සො කාමරාගො ථාමගතො අප්පට්ඨිනිතො ඔරම්භාගියං සංයොජනං. බ්‍යාපාදපරියුට්ඨිතෙන වෙතසා විහරති බ්‍යාපාදපරෙතෙන; උප්පන්නස්ස ව බ්‍යාපාදස්ස නිස්සරණං යථාභූතං නප්පජානාති. තස්ස සො බ්‍යාපාදො ථාමගතො අප්පට්ඨිනිතො ඔරම්භාගියං සංයොජනං.

131. “සුතවා ච බො, ආනන්ද, අරියසාවකො අරියානං දස්සාවි අරියධම්මස්ස කොච්ඤා අරියධම්මෙ සුවිනිතො, සප්පුරිසානං දස්සාවි සප්පුරිසධම්මස්ස කොච්ඤා සප්පුරිසධම්මෙ සුවිනිතො න සක්කායදිට්ඨිපරියුට්ඨිතෙන වෙනසා විහරති න සක්කායදිට්ඨිපරෙතෙන; උප්පන්නාය ච සක්කායදිට්ඨියා නිස්සරණං යථාභූතං පජානාති. තස්ස සා සක්කායදිට්ඨි සානුසයා පභියති. න විචිකිච්ඡාපරියුට්ඨිතෙන වෙනසා විහරති න විචිකිච්ඡාපරෙතෙන; උප්පන්නාය ච විචිකිච්ඡාය නිස්සරණං යථාභූතං පජානාති. තස්ස සා විචිකිච්ඡා සානුසයා පභියති. න සීලබ්බතපරාමාසපරියුට්ඨිතෙන වෙනසා විහරති න සීලබ්බතපරාමාසපරෙතෙන; උප්පන්නස්ස ච සීලබ්බතපරාමාසස්ස නිස්සරණං යථාභූතං පජානාති. තස්ස සො සීලබ්බතපරාමාසො සානුසයො පභියති. න කාමරාගපරියුට්ඨිතෙන වෙනසා විහරති න කාමරාගපරෙතෙන; උප්පන්නස්ස ච කාමරාගස්ස නිස්සරණං යථාභූතං පජානාති. තස්ස සො කාමරාගො සානුසයො පභියති. න බ්‍යාපාදපරියුට්ඨිතෙන වෙනසා විහරති න බ්‍යාපාදපරෙතෙන; උප්පන්නස්ස ච බ්‍යාපාදස්ස නිස්සරණං යථාභූතං පජානාති. තස්ස සො බ්‍යාපාදො සානුසයො පභියති.

132. “යො, ආනන්ද, මග්ගො යා පටිපදා පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පහානාය තං මග්ගං තං පටිපදං අනාගම්ම පඤ්චොරම්භාගියානි සංයොජනානි ඤස්සති වා දක්ඛති වා පජභිස්සති වාති – නෙතං යානං විජ්ජති. සෙය්‍යාපාපි, ආනන්ද, මහතො රුක්ඛස්ස තිට්ඨතො සාරවතො තචං අච්ඡේත්වා ඵෙග්ගං අච්ඡේත්වා සාරච්ඡේදො භවිස්සතිති – නෙතං යානං විජ්ජති; ඵවමෙව බො, ආනන්ද, යො මග්ගො යා පටිපදා පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පහානාය තං මග්ගං තං පටිපදං අනාගම්ම පඤ්චොරම්භාගියානි සංයොජනානි ඤස්සති වා දක්ඛති වා පජභිස්සති වාති – නෙතං යානං විජ්ජති.

“යො ච බො, ආනන්ද, මග්ගො යා පටිපදා පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පහානාය තං මග්ගං තං පටිපදං අනාගම්ම පඤ්චොරම්භාගියානි සංයොජනානි ඤස්සති වා දක්ඛති වා පජභිස්සති වාති – යානමෙතං විජ්ජති. සෙය්‍යාපාපි, ආනන්ද, මහතො රුක්ඛස්ස තිට්ඨතො සාරවතො තචං ඡේත්වා ඵෙග්ගං ඡේත්වා සාරච්ඡේදො භවිස්සතිති – යානමෙතං විජ්ජති; ඵවමෙව බො, ආනන්ද, යො මග්ගො යා පටිපදා පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පහානාය තං මග්ගං තං පටිපදං අනාගම්ම පඤ්චොරම්භාගියානි සංයොජනානි ඤස්සති වා දක්ඛති වා පජභිස්සති වාති – යානමෙතං විජ්ජති. සෙය්‍යාපාපි, ආනන්ද, ගඬිගා නදී පුරා උදකස්ස සමතිත්තිකා කාකපෙය්‍යා. අථ දුබ්බලකො පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය – ‘අභං ඉමිස්සා ගඬිගාය නදියා තිරියං බාහාය සොතං ඡේත්වා සොත්ථිනා පාරං ගච්ඡිස්සාමි’ති [ගච්ඡාමිති (සි. පි.)]; සො න සක්කුණෙය්‍ය ගඬිගාය නදියා තිරියං බාහාය සොතං ඡේත්වා සොත්ථිනා පාරං ගන්තුං. ඵවමෙව බො, ආනන්ද, යෙසං කෙසඤ්චි [යස්ස කස්සචි (සබ්බත්ථ)] සක්කායනිරොධාය ධම්මෙ දෙසියමානෙ චිත්තං න පක්ඛන්දති නප්පසිද්ධති න සන්තිට්ඨති න විමුච්චති; සෙය්‍යාපාපි සො දුබ්බලකො පුරිසො ඵවමෙතෙ දට්ඨබ්බා. සෙය්‍යාපාපි, ආනන්ද, ගඬිගා නදී පුරා උදකස්ස සමතිත්තිකා කාකපෙය්‍යා. අථ බලවා පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය – ‘අභං ඉමිස්සා ගඬිගාය නදියා තිරියං බාහාය සොතං ඡේත්වා සොත්ථිනා පාරං ගච්ඡිස්සාමි’ති; සො සක්කුණෙය්‍ය ගඬිගාය නදියා තිරියං බාහාය සොතං ඡේත්වා සොත්ථිනා පාරං ගන්තුං. ඵවමෙව බො, ආනන්ද, යෙසං කෙසඤ්චි සක්කායනිරොධාය ධම්මෙ දෙසියමානෙ චිත්තං පක්ඛන්දති පසිද්ධති සන්තිට්ඨති විමුච්චති; සෙය්‍යාපාපි සො බලවා පුරිසො ඵවමෙතෙ දට්ඨබ්බා.

133. “කතමො වානන්ද, මග්ගො, කතමා පටිපදා පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පහානාය? ඉධානන්ද, භික්ඛු උපධිවෙකා අකුසලානං ධම්මානං පහානා සබ්බසො කායදුට්ඨුල්ලානං පටිප්පස්සද්ධියා විචිච්චෙව කාමෙහි විචිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සච්චාරං විවෙකජං පීතිසුඛං පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. සො යදෙව තත්ථ හොති රූපගතං වෙදනාගතං සඤ්ඤාගතං සඬ්ඛාරගතං විඤ්ඤාණගතං තෙ ධම්මෙ අනිච්චතො දුක්ඛතො රොගතො ගණ්ඩතො සල්ලතො අසතො ආබාධතො පරතො පලොකතො සුඤ්ඤතො අනත්තතො සමනුපස්සති. සො තෙහි ධම්මෙහි චිත්තං පටිචාපෙති [පටිපාපෙති (සාය.), පතිට්ඨාපෙති (ක.)]. සො තෙහි ධම්මෙහි චිත්තං පටිචාපෙත්වා අමතාය ධාතුයා චිත්තං උපසංහරති – ‘එතං සන්තං එතං පණිතං යදිදං සබ්බසඬ්ඛාරසමථො සබ්බුපධිපටිතිස්සග්ගො තණ්හාක්ඛයො විරාගො නිරොධො නිබ්බාන’න්ති. සො තත්ථ ධිතො ආසවානං බයං පාපුණාති; නො වෙ ආසවානං බයං පාපුණාති තෙනෙව ධම්මරාගෙන තාය ධම්මනන්දියා පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකො හොති, තත්ථ පරිනිබ්බායී, අනාවත්තිධම්මො තස්මා ලොකා. අයම්පි බො, ආනන්ද, මග්ගො අයං පටිපදා පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පහානාය.

“පුත වපරං, ආනන්ද, භික්ඛු විතක්කච්චාරානං වූපසමා...පෙ.... දුතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති... තතියං ඤානං... චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. සො යදෙව තත්ථ හොති රූපගතං වෙදනාගතං සඤ්ඤාගතං සඬ්ඛාරගතං විඤ්ඤාණගතං... අනාවත්තිධම්මො තස්මා ලොකා. අයම්පි බො, ආනන්ද, මග්ගො අයං පටිපදා පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පහානාය.

“පුත වපරං, ආනන්ද, භික්ඛු සබ්බසො රූපසඤ්ඤානං සමතික්කමා පටිසසඤ්ඤානං අත්ථඬිගමා නානත්තසඤ්ඤානං අමනසිකාරා ‘අනන්තො ආකාසො’ති ආකාසානඤ්චායනනං උපසම්පජ්ජ විහරති. සො යදෙව තත්ථ හොති වෙදනාගතං සඤ්ඤාගතං සඬ්ඛාරගතං විඤ්ඤාණගතං...පෙ.... අනාවත්තිධම්මො තස්මා ලොකා. අයම්පි බො, ආනන්ද, මග්ගො අයං පටිපදා පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පහානාය.

“පුත වපරං, ආනන්ද, භික්ඛු සබ්බසො ආකාසානඤ්චායනනං සමතික්කමිම ‘අනන්තං විඤ්ඤාණ’න්ති විඤ්ඤාණඤ්චායනනං උපසම්පජ්ජ විහරති. සො යදෙව තත්ථ හොති වෙදනාගතං සඤ්ඤාගතං සඬ්ඛාරගතං

විඤ්ඤාණගතං...පෙ.... අනාවත්තිධම්මො තස්මා ලොකා. අයම්පි බො, ආනන්ද, මග්ගො අයං පටිපදා පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පහානාය.

“පුන වපරං, ආනන්ද, භික්ඛු සබ්බසො විඤ්ඤාණඤ්චායතනං සමතික්කම්ම ‘නත්ථි කිඤ්චි’ති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති. සො යදෙව තත්ථ හොති වෙදනාගතං සඤ්ඤාගතං සඛ්ඛාරගතං විඤ්ඤාණගතං...පෙ.... අනාවත්තිධම්මො තස්මා ලොකා. අයම්පි බො, ආනන්ද, මග්ගො අයං පටිපදා පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පහානාය”ති.

“එසො වෙ, හත්තෙ, මග්ගො එසා පටිපදා පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පහානාය, අථ කිඤ්චරහි ඉධෙකච්චෙ භික්ඛු වෙතොවිමුත්තිනො එකච්චෙ භික්ඛු පඤ්ඤාවිමුත්තිනො”ති? “එත්ථ බො පනෙසාහං [එත්ථ බො තෙසාහං (සී. සා. කං. පී.)], ආනන්ද, ඉන්ද්‍රියවෙමත්තතං වදාමි”ති.

ඉදමචොව හගවා. අත්තමනො ආයස්මා ආනන්දො හගවතො භාසිතං අභිනන්දීති.

මහාමාලුකාසුත්තං නිට්ඨිතං වතුත්ථං.

5. හද්දාලිසුත්තං

134. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං හගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තත්‍ර බො හගවා භික්ඛු ආමන්තෙසි – “භික්ඛවො”ති. “හදන්තෙ”ති තෙ භික්ඛු හගවතො පච්චස්සොසුං. හගවා එතදචොව – “අහං බො, භික්ඛවෙ, එකාසනභොජනං භුඤ්ජාමි; එකාසනභොජනං බො, අහං, භික්ඛවෙ, භුඤ්ජමානො අප්පාඛාධනඤ්ච සඤ්ජානාමි අප්පාතඛිකතඤ්ච ලහුට්ඨානඤ්ච බලඤ්ච එසුචිභාරඤ්ච. එථ, තුම්හෙපි, භික්ඛවෙ, එකාසනභොජනං භුඤ්ජථ; එකාසනභොජනං බො, භික්ඛවෙ, තුම්හෙපි භුඤ්ජමානා අප්පාඛාධනඤ්ච සඤ්ජානිස්සථ අප්පාතඛිකතඤ්ච ලහුට්ඨානඤ්ච බලඤ්ච එසුචිභාරඤ්චා”ති. එවං චුත්තෙ, ආයස්මා හද්දාලි හගවන්තං එතදචොව – “අහං බො, හත්තෙ, න උස්සහාමි එකාසනභොජනං භුඤ්ජිතුං; එකාසනභොජනඤ්ච මෙ, හත්තෙ, භුඤ්ජතො සියා කුක්කුචං, සියා විප්පට්ඨාරො”ති. “තෙන හි ත්වං, හද්දාලි, යත්ථ නිමන්තිනො අස්සසි තත්ථ එකදෙසං භුඤ්ජිත්වා එකදෙසං නිහරිත්වාපි භුඤ්ජෙය්‍යාසි. එවම්පි බො ත්වං, හද්දාලි, භුඤ්ජමානො එකාසනො යාපෙස්සසි”ති [භුඤ්ජමානො යාපෙස්සසිති (සී. සා. කං. පී.)]. “එවම්පි බො අහං, හත්තෙ, න උස්සහාමි භුඤ්ජිතුං; එවම්පි හි මෙ, හත්තෙ, භුඤ්ජතො සියා කුක්කුචං, සියා විප්පට්ඨාරො”ති. අථ බො ආයස්මා හද්දාලි හගවතා සික්ඛාපදෙ පඤ්ඤාපියමානෙ භික්ඛුසඛ්බෙසෙ සික්ඛං සමාදියමානෙ අනුස්සාහං පවෙදෙසි. අථ බො ආයස්මා හද්දාලි සබ්බං තං තෙමාසං න හගවතො සම්මුඛිභාවං අදාසි, යථා තං සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය අපරිපූරකාරී.

135. තෙන බො පන සමයෙන සම්බහුලා භික්ඛු හගවතො විවරකම්මං කරොන්ති – නිට්ඨිතවිවරො හගවා තෙමාසච්චයෙන වාරිකං පක්කම්ස්සති. අථ බො ආයස්මා හද්දාලි යෙන තෙ භික්ඛු තෙනුපසඛිකම්; උපසඛිකම්ත්වා තෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනියං කථං සාරණියං චීනිසාරත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්තං බො ආයස්මන්තං හද්දාලිං තෙ භික්ඛු එතදචොවුං – “ඉදං බො, ආචුසො හද්දාලි, හගවතො විවරකම්මං කරියති [කරණියං (ක.)]. නිට්ඨිතවිවරො හගවා තෙමාසච්චයෙන වාරිකං පක්කම්ස්සති. ඉඬිසාචුසො හද්දාලි, එතං දොසකං සාධුකං මනසි කරොහි, මා තෙ පච්ඡා දුක්කරතරං අහොසි”ති. “එවමාචුසො”ති බො ආයස්මා හද්දාලි තෙසං භික්ඛුනාං පටිස්සුත්වා යෙන හගවා තෙනුපසඛිකම්; උපසඛිකම්ත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්තො බො ආයස්මා හද්දාලි හගවන්තං එතදචොව – “අච්චයො මං, හත්තෙ, අච්චගමා යථාබාලං යථාමුල්ලං යථාඅකුසලං, යොහං හගවතා සික්ඛාපදෙ පඤ්ඤාපියමානෙ භික්ඛුසඛ්බෙසෙ සික්ඛං සමාදියමානෙ අනුස්සාහං පවෙදෙසිං. තස්ස මෙ, හත්තෙ, හගවා අච්චයං අච්චයතො පටිග්ගණ්හාතු ආයතිං සංවරායා”ති.

“තග්ග ත්වං, හද්දාලි, අච්චයො අච්චගමා යථාබාලං යථාමුල්ලං යථාඅකුසලං, යං ත්වං මයා සික්ඛාපදෙ පඤ්ඤාපියමානෙ භික්ඛුසඛ්බෙසෙ සික්ඛං සමාදියමානෙ අනුස්සාහං පවෙදෙසි. සමයොපි බො තෙ, හද්දාලි, අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි – ‘හගවා බො සාවත්ථියං විහරති, හගවාපි මං ජානිස්සති – හද්දාලි නාම භික්ඛු සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය අපරිපූරකාරී’ති. අයම්පි බො තෙ, හද්දාලි, සමයො අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි. සමයොපි බො තෙ, හද්දාලි, අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි – ‘සම්බහුලා බො භික්ඛු සාවත්ථියං වස්සං උපගතා, තෙපි මං ජානිස්සන්ති – හද්දාලි නාම භික්ඛු සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය අපරිපූරකාරී’ති. අයම්පි බො තෙ, හද්දාලි, සමයො අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි. සමයොපි බො තෙ, හද්දාලි, අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි – ‘සම්බහුලා බො භික්ඛුනියො සාවත්ථියං වස්සං උපගතා, තාපි මං ජානිස්සන්ති – හද්දාලි නාම භික්ඛු සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය අපරිපූරකාරී’ති. අයම්පි බො තෙ, හද්දාලි, සමයො අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි. සමයොපි බො තෙ, හද්දාලි, අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි – ‘සම්බහුලා බො උපාසකා සාවත්ථියං පටිවසන්ති, තෙපි මං ජානිස්සන්ති – හද්දාලි නාම භික්ඛු සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය අපරිපූරකාරී’ති. අයම්පි බො තෙ, හද්දාලි, සමයො අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි. සමයොපි බො තෙ, හද්දාලි, අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි – ‘සම්බහුලා බො උපාසිකා සාවත්ථියං පටිවසන්ති, තාපි මං ජානිස්සන්ති – හද්දාලි නාම භික්ඛු සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය අපරිපූරකාරී’ති. අයම්පි බො තෙ, හද්දාලි, සමයො අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි. සමයොපි බො තෙ, හද්දාලි, අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි – ‘සම්බහුලා බො නානාතිත්ථියා සමණුභ්මණා සාවත්ථියං වස්සං උපගතා, තෙපි මං ජානිස්සන්ති – හද්දාලි නාම භික්ඛු සමණස්ස ගොතමස්ස

සාවකො ථෙරඤ්ඤතරො භික්ඛු සාසනෙ සික්ඛාය අපරිපූරකාරී’ති. අයම්පි බො තෙ, හද්දාලි, සමයො අප්පට්ඨද්ධො අහොසි”ති.

“අව්වයො මං, හන්තෙ, අව්වගමා යථාබාලං යථාමුල්ලං යථාඅකුසලං, යොහං භගවතා සික්ඛාපදෙ පඤ්ඤාපියමානෙ භික්ඛුසඤ්ඤා සික්ඛං සමාදියමානෙ අනුස්සාහං පට්ඨෙයි. තස්ස මෙ, හන්තෙ, භගවා අව්වයං අව්වයතො පටිග්ගණ්හාතු ආයතිං සංවරායා”ති. “තග්ග ත්වං, හද්දාලි, අව්වයො අව්වගමා යථාබාලං යථාමුල්ලං යථාඅකුසලං, යං ත්වං මයා සික්ඛාපදෙ පඤ්ඤාපියමානෙ භික්ඛුසඤ්ඤා සික්ඛං සමාදියමානෙ අනුස්සාහං පට්ඨෙයි”.

136. “තං කිං මඤ්ඤසි, හද්දාලි, ඉධස්ස භික්ඛු උභතොභාගවිමුත්තො, තමහං එවං වදෙය්‍යං – ‘එහි මෙ ත්වං, භික්ඛු, පඤ්ඤා සඤ්ඤාමො භොහි’ති, අපි නු බො සො සඤ්ඤාමෙය්‍යා වා අඤ්ඤෙත වා කායං සන්තාමෙය්‍යා, ‘නො’ති වා වදෙය්‍යා”ති?

“නො හෙතං, හන්තෙ”.

“තං කිං මඤ්ඤසි, හද්දාලි, ඉධස්ස භික්ඛු පඤ්ඤාවිමුත්තො... කායසක්ඛි... දිට්ඨිප්පත්තො... සද්ධාවිමුත්තො... ධම්මානුසාරී... සද්ධානුසාරී, තමහං එවං වදෙය්‍යං – ‘එහි මෙ ත්වං, භික්ඛු, පඤ්ඤා සඤ්ඤාමො භොහි’ති, අපි නු බො සො සඤ්ඤාමෙය්‍යා වා අඤ්ඤෙත වා කායං සන්තාමෙය්‍යා, ‘නො’ති වා වදෙය්‍යා”ති?

“නො හෙතං, හන්තෙ”.

“තං කිං මඤ්ඤසි, හද්දාලි, අපි නු ත්වං, හද්දාලි, තස්මිං සමයෙ උභතොභාගවිමුත්තො වා භොසි පඤ්ඤාවිමුත්තො වා කායසක්ඛි වා දිට්ඨිප්පත්තො වා සද්ධාවිමුත්තො වා ධම්මානුසාරී වා සද්ධානුසාරී වා”ති?

“නො හෙතං, හන්තෙ”.

“නනු ත්වං, හද්දාලි, තස්මිං සමයෙ රිත්තො තුච්ඡො අපරද්ධො”ති?

“එවං, හන්තෙ. අව්වයො මං, හන්තෙ, අව්වගමා යථාබාලං යථාමුල්ලං යථාඅකුසලං, යොහං භගවතා සික්ඛාපදෙ පඤ්ඤාපියමානෙ භික්ඛුසඤ්ඤා සික්ඛං සමාදියමානෙ අනුස්සාහං පට්ඨෙයි. තස්ස මෙ, හන්තෙ, භගවා අව්වයං අව්වයතො පටිග්ගණ්හාතු ආයතිං සංවරායා”ති. “තග්ග ත්වං, හද්දාලි, අව්වයො අව්වගමා යථාබාලං යථාමුල්ලං යථාඅකුසලං, යං ත්වං මයා සික්ඛාපදෙ පඤ්ඤාපියමානෙ භික්ඛුසඤ්ඤා සික්ඛං සමාදියමානෙ අනුස්සාහං පට්ඨෙයි. යතො ව බො ත්වං, හද්දාලි, අව්වයං අව්වයතො දිස්වා යථාධම්මං පටිකරොසි, තං තෙ මයං පටිග්ගණ්හාම. වුද්ධිහෙසා, හද්දාලි, අරියස්ස චිත්තයෙ යො අව්වයං අව්වයතො දිස්වා යථාධම්මං පටිකරොති, ආයතිං සංවරං ආපජ්ජති”.

137. “ඉධ, හද්දාලි, එකච්චො භික්ඛු සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය අපරිපූරකාරී භොති. තස්ස එවං භොති – ‘යංනුනාහං විචිත්තං සෙනාසනං භජෙය්‍යං අරඤ්ඤං රුක්ඛමූලං පබ්බතං කන්දරං ගිරිගුහං සුසානං වනපත්ථං අබ්භොකාසං පලාලපුඤ්ජං. අප්පෙව නාමාහං උත්තරි [උත්තරිං (සි. ස්‍යා. කං. පි.)] මනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසං සච්ඡිකරෙය්‍යා’න්ති. සො විචිත්තං සෙනාසනං භජති අරඤ්ඤං රුක්ඛමූලං පබ්බතං කන්දරං ගිරිගුහං සුසානං වනපත්ථං අබ්භොකාසං පලාලපුඤ්ජං. තස්ස තථාච්ඡපකට්ඨස්ස චිහරතො සත්ථාපි උපවදති, අනුච්චවපි විඤ්ඤු සමුග්ගොති උපවදන්ති, දෙවතාපි උපවදන්ති, අත්තාපි අත්තානං උපවදති. සො සත්ථාරාපි උපවදිතො, අනුච්චවපි විඤ්ඤු සමුග්ගොති උපවදිතො, දෙවතාපි උපවදිතො, අත්තාපි අත්තානං උපවදිතො න උත්තරි මනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසං සච්ඡිකරොති. තං කිස්ස හෙතු? එවඤ්ඤි තං, හද්දාලි, භොති යථා තං සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය අපරිපූරකාරීස්ස.

138. “ඉධ පන, හද්දාලි, එකච්චො භික්ඛු සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය අපරිපූරකාරී භොති. තස්ස එවං භොති – ‘යංනුනාහං විචිත්තං සෙනාසනං භජෙය්‍යං අරඤ්ඤං රුක්ඛමූලං පබ්බතං කන්දරං ගිරිගුහං සුසානං වනපත්ථං අබ්භොකාසං පලාලපුඤ්ජං. අප්පෙව නාමාහං උත්තරි මනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසං සච්ඡිකරෙය්‍යා’න්ති. සො විචිත්තං සෙනාසනං භජති අරඤ්ඤං රුක්ඛමූලං පබ්බතං කන්දරං ගිරිගුහං සුසානං වනපත්ථං අබ්භොකාසං පලාලපුඤ්ජං. තස්ස තථාච්ඡපකට්ඨස්ස චිහරතො සත්ථාපි න උපවදති, අනුච්චවපි විඤ්ඤු සමුග්ගොති න උපවදන්ති, දෙවතාපි න උපවදන්ති, අත්තාපි අත්තානං න උපවදති. සො සත්ථාරාපි අනුපවදිතො, අනුච්චවපි විඤ්ඤු සමුග්ගොති අනුපවදිතො, දෙවතාපි අනුපවදිතො, අත්තාපි අත්තානං අනුපවදිතො උත්තරි මනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසං සච්ඡිකරොති. සො විච්චවෙව කාමෙහි විච්චව අකුසලෙහි ධම්මෙහි සචිතක්කං සච්චාරං විචෙකජං පිතිසුඛං පඨමං ඤානං උපසම්පජ්ජ චිහරති. තං කිස්ස හෙතු? එවඤ්ඤි තං, හද්දාලි, භොති යථා තං සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය අපරිපූරකාරීස්ස.

139. “පුන වපරං, හද්දාලි, භික්ඛු චිතක්කච්චාරානං වූපසමා අජ්ඣාත්තං සම්පසාදනං චෙතසො එකොදිභාවං අචිතක්කං අච්චාරං සමාධිජං පිතිසුඛං දුතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ චිහරති. තං කිස්ස හෙතු? එවඤ්ඤි තං, හද්දාලි, භොති

යථා තං සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය පරිපුරකාරිස්ස.

“පුත වපරං, හද්දාලි, හික්ඛු පීතියා ව විරාගා උපෙක්ඛකො ව විහරති, සතො ව සම්පජානො සුඛඤ්ච කායෙන පටිසංවෙදෙති, යං තං අරියා ආචික්ඛන්ති – ‘උපෙක්ඛකො සතිමා සුඛවිහාරී’ති තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. තං කිස්ස හෙතු? එවඤ්ඤි තං, හද්දාලි, හොති යථා තං සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය පරිපුරකාරිස්ස.

“පුත වපරං, හද්දාලි, හික්ඛු සුඛස්ස ව පහානා දුක්ඛස්ස ව පහානා පුබ්බෙව සොමනස්සදොමනස්සානං අත්ථඨගමා අදුක්ඛමසුඛං උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිං චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. තං කිස්ස හෙතු? එවඤ්ඤි තං, හද්දාලි, හොති යථා තං සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය පරිපුරකාරිස්ස.

“සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනඨගණේ විගතූපක්කිලෙසෙ මුදුභුතෙ කම්මනියෙ ධීතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙති. සො අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති, සෙයාථිදං – එකමපි ජාතිං ද්වෙපි ජාතියො...පෙ.... ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති. තං කිස්ස හෙතු? එවඤ්ඤි තං, හද්දාලි, හොති යථා තං සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය පරිපුරකාරිස්ස.

“සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනඨගණේ විගතූපක්කිලෙසෙ මුදුභුතෙ කම්මනියෙ ධීතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ සත්තානං චුතුපපාතඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙති. සො දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සති වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ හිතෙ පණිතෙ සුවණ්ණේ දුබ්බණ්ණේ සුගතෙ දුග්ගතෙ යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානාති – ‘ඉමෙ චත හොත්තො සත්තා කායදුච්චරිතෙන සමන්තාගතා...පෙ.... විනිපාතං නිරයං උපපන්නා; ඉමෙ චා පත හොත්තො සත්තා කායසුචරිතෙන සමන්තාගතා...පෙ.... සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපන්නා’ති ඉති දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන...පෙ.... යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානාති. තං කිස්ස හෙතු? එවඤ්ඤි තං, හද්දාලි, හොති යථා තං සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය පරිපුරකාරිස්ස.

“සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනඨගණේ විගතූපක්කිලෙසෙ මුදුභුතෙ කම්මනියෙ ධීතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ ආසවානං බයඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙති. සො ‘ඉදං දුක්ඛ’න්ති යථාභූතං පජානාති, ‘අයං දුක්ඛසමුදයො’ති යථාභූතං පජානාති, ‘අයං දුක්ඛනිරෝධො’ති යථාභූතං පජානාති, ‘අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීති පටිපදා’ති යථාභූතං පජානාති; ‘ඉමෙ ආසවා’ති යථාභූතං පජානාති, ‘අයං ආසවසමුදයො’ති යථාභූතං පජානාති, ‘අයං ආසවනිරෝධො’ති යථාභූතං පජානාති, ‘අයං ආසවනිරෝධගාමීති පටිපදා’ති යථාභූතං පජානාති. තස්ස එවං ජානතො එවං පස්සතො කාමාසවාපි චිත්තං විමුච්චති, භවාසවාපි චිත්තං විමුච්චති, අවිජ්ජාසවාපි චිත්තං විමුච්චති. විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං හොති. ‘බිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායා’ති පජානාති. තං කිස්ස හෙතු? එවඤ්ඤි තං, හද්දාලි, හොති යථා තං සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය පරිපුරකාරිස්සා”ති.

140. එවං චුත්තෙ, ආයස්මා හද්දාලි භගවන්තං එතදවොච – “කො නු ඛො, භන්තෙ, හෙතු, කො පච්චයො යෙන මිඛෙකච්චං හික්ඛුං පසය්ග පසය්ග [පචය්ග පචය්ග (සී. සා. කං. 8.)] කාරණං කරොන්ති? කො පත, භන්තෙ, හෙතු, කො පච්චයො යෙන මිඛෙකච්චං හික්ඛුං නො තථා පසය්ග පසය්ග කාරණං කරොන්ති”ති? “ඉධ, හද්දාලි, එකච්චො හික්ඛු අභිණ්භාපත්තිකො හොති ආපත්තිබ්‍රහ්මලො. සො හික්ඛුහි වුච්චමානො අඤ්ඤෙතඤ්ඤං පටිවරති, බහිද්ධා කථං අපනාමෙති, කොපඤ්ච දොසඤ්ච අප්පච්චයඤ්ච පාතුකරොති, න සම්මා චත්තති, න ලොමං පාතෙති, න නෙත්ථාරං චත්තති, ‘යෙන සඬ්ඝො අත්තමනො හොති තං කරොමී’ති නාහ. තත්‍ර, හද්දාලි, හික්ඛුනං එවං හොති – අයං ඛො, ආචුසො, හික්ඛු අභිණ්භාපත්තිකො ආපත්තිබ්‍රහ්මලො. සො හික්ඛුහි වුච්චමානො අඤ්ඤෙතඤ්ඤං පටිවරති, බහිද්ධා කථං අපනාමෙති, කොපඤ්ච දොසඤ්ච අප්පච්චයඤ්ච පාතුකරොති, න සම්මා චත්තති, න ලොමං පාතෙති, න නෙත්ථාරං චත්තති, ‘යෙන සඬ්ඝො අත්තමනො හොති තං කරොමී’ති නාහ. සාධු වතායස්මන්තො ඉමස්ස හික්ඛුනො තථා තථා උපපරික්ඛට්ඨ යථාස්සිදං [යථසිදං (සා. කං. ක.)] අධිකරණං න බිජ්ජමෙව වූපසමෙය්‍යාති. තස්ස ඛො එවං, හද්දාලි, හික්ඛුනො හික්ඛු තථා තථා උපපරික්ඛන්ති යථාස්සිදං අධිකරණං න බිජ්ජමෙව වූපසමමති.

141. “ඉධ පත, හද්දාලි, එකච්චො හික්ඛු අභිණ්භාපත්තිකො හොති ආපත්තිබ්‍රහ්මලො. සො හික්ඛුහි වුච්චමානො නාඤ්ඤෙතඤ්ඤං පටිවරති, බහිද්ධා කථං න අපනාමෙති, න කොපඤ්ච දොසඤ්ච අප්පච්චයඤ්ච පාතුකරොති, සම්මා චත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං චත්තති, ‘යෙන සඬ්ඝො අත්තමනො හොති තං කරොමී’ති ආහ. තත්‍ර, හද්දාලි, හික්ඛුනං එවං හොති – අයං ඛො, ආචුසො, හික්ඛු අභිණ්භාපත්තිකො ආපත්තිබ්‍රහ්මලො. සො හික්ඛුහි වුච්චමානො නාඤ්ඤෙතඤ්ඤං පටිවරති, බහිද්ධා කථං න අපනාමෙති, න කොපඤ්ච දොසඤ්ච අප්පච්චයඤ්ච පාතුකරොති, සම්මා චත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං චත්තති, ‘යෙන සඬ්ඝො අත්තමනො හොති තං කරොමී’ති ආහ. සාධු වතායස්මන්තො, ඉමස්ස හික්ඛුනො තථා තථා උපපරික්ඛට්ඨ යථාස්සිදං අධිකරණං බිජ්ජමෙව වූපසමෙය්‍යාති. තස්ස ඛො එවං, හද්දාලි, හික්ඛුනො හික්ඛු තථා තථා උපපරික්ඛන්ති යථාස්සිදං අධිකරණං බිජ්ජමෙව වූපසමමති.

142. “ඉධ, හද්දාලි, එකච්චො හික්ඛු අධිච්චාපත්තිකො හොති අනාපත්තිබ්‍රහ්මලො. සො හික්ඛුහි වුච්චමානො අඤ්ඤෙතඤ්ඤං පටිවරති, බහිද්ධා කථං අපනාමෙති, කොපඤ්ච දොසඤ්ච අප්පච්චයඤ්ච පාතුකරොති, න සම්මා චත්තති, න ලොමං පාතෙති, න නෙත්ථාරං චත්තති, ‘යෙන සඬ්ඝො අත්තමනො හොති තං කරොමී’ති නාහ. තත්‍ර, හද්දාලි, හික්ඛුනං එවං හොති – අයං ඛො, ආචුසො, හික්ඛු අධිච්චාපත්තිකො අනාපත්තිබ්‍රහ්මලො. සො හික්ඛුහි

වුවමනානො අඤ්ඤානඤ්ඤං පටිවරති, බහිද්ධා කථං අපනාමෙති, කොපඤ්ඤං දොසඤ්ඤං අප්පච්චයඤ්ඤං පාතුකරොති, න සම්මා චත්තති, න ලොමං පාතෙති, න තෙත්ථාරං චත්තති, ‘යෙන සඬ්ඝො අත්තමනො හොති තං කරොමි’ති නාහ. සාධු වතායස්මන්තො, ඉමස්ස භික්ඛුනො තථා තථා උපපරික්ඛන්ති යථාස්සිදං අධිකරණං න ඛිප්පමෙව වූපසමෙය්‍යාති. තස්ස ඛො ඵලං, හද්දාලි, භික්ඛුනො භික්ඛු තථා තථා උපපරික්ඛන්ති යථාස්සිදං අධිකරණං න ඛිප්පමෙව වූපසමමති.

143. “ඉධ පන, හද්දාලි, එකච්චො භික්ඛු අධිච්චාපත්තිකො හොති අනාපත්තිබහුලො. සො භික්ඛුහි වුවමනානො නාඤ්ඤානඤ්ඤං පටිවරති, න බහිද්ධා කථං අපනාමෙති, න කොපඤ්ඤං දොසඤ්ඤං අප්පච්චයඤ්ඤං පාතුකරොති, සම්මා චත්තති, ලොමං පාතෙති, තෙත්ථාරං චත්තති, ‘යෙන සඬ්ඝො අත්තමනො හොති තං කරොමි’ති ආහ. තත්‍ර, හද්දාලි, භික්ඛුනං ඵලං හොති – අයං ඛො, ආවුසො, භික්ඛු අධිච්චාපත්තිකො අනාපත්තිබහුලො. සො භික්ඛුහි වුවමනානො නාඤ්ඤානඤ්ඤං පටිවරති, න බහිද්ධා කථං අපනාමෙති, න කොපඤ්ඤං දොසඤ්ඤං අප්පච්චයඤ්ඤං පාතුකරොති, සම්මා චත්තති, ලොමං පාතෙති, තෙත්ථාරං චත්තති, ‘යෙන සඬ්ඝො අත්තමනො හොති තං කරොමි’ති ආහ. සාධු වතායස්මන්තො, ඉමස්ස භික්ඛුනො තථා තථා උපපරික්ඛන්ති යථාස්සිදං අධිකරණං ඛිප්පමෙව වූපසමෙය්‍යාති. තස්ස ඛො ඵලං, හද්දාලි, භික්ඛුනො භික්ඛු තථා තථා උපපරික්ඛන්ති යථාස්සිදං අධිකරණං ඛිප්පමෙව වූපසමමති.

144. “ඉධ , හද්දාලි, එකච්චො භික්ඛු සද්ධාමත්තකෙන වහති පෙමමත්තකෙන. තත්‍ර, හද්දාලි, භික්ඛුනං ඵලං හොති – ‘අයං ඛො, ආවුසො, භික්ඛු සද්ධාමත්තකෙන වහති පෙමමත්තකෙන. සචෙ මයං ඉමං භික්ඛුං පසස්භ පසස්භ කාරණං කරස්සාම – මා යමිපිස්ස තං සද්ධාමත්තකං පෙමමත්තකං තම්භාපි පරිභායි’ති. සෙය්‍යථාපි, හද්දාලි, පුරිසස්ස ඵකං චක්ඛුං, තස්ස මිත්තාමච්චා ඤාතිසාලොභිතා තං ඵකං චක්ඛුං රක්ඛෙය්‍යං – ‘මා යමිපිස්ස තං ඵකං චක්ඛුං තම්භාපි පරිභායි’ති; ඵචමෙව ඛො, හද්දාලි, ඉධෙකච්චො භික්ඛු සද්ධාමත්තකෙන වහති පෙමමත්තකෙන. තත්‍ර, හද්දාලි, භික්ඛුනං ඵලං හොති – ‘අයං ඛො, ආවුසො, භික්ඛු සද්ධාමත්තකෙන වහති පෙමමත්තකෙන. සචෙ මයං ඉමං භික්ඛුං පසස්භ පසස්භ කාරණං කරස්සාම – මා යමිපිස්ස තං සද්ධාමත්තකං පෙමමත්තකං තම්භාපි පරිභායි’ති. අයං ඛො, හද්දාලි, හෙතු අයං පච්චයො යෙන මිධෙකච්චං භික්ඛුං පසස්භ පසස්භ කාරණං කරොන්ති. අයං පන, හද්දාලි, හෙතු අයං පච්චයො, යෙන මිධෙකච්චං භික්ඛුං නො තථා පසස්භ පසස්භ කාරණං කරොන්ති’”ති.

145. “කො ණු ඛො, හන්තෙ, හෙතු, කො පච්චයො යෙන පුබ්බෙ අප්පතරානි චෙව සික්ඛාපදානි අහෙසුං බහුතරා ච භික්ඛු අඤ්ඤාය සණ්ඨහන්සු? කො පන, හන්තෙ, හෙතු, කො පච්චයො යෙන එතරති බහුතරානි චෙව සික්ඛාපදානි හොන්ති අප්පතරා ච භික්ඛු අඤ්ඤාය සණ්ඨහන්ති? “ඵචමෙන, හද්දාලි, හොති සත්තෙසු භායමානෙසු, සද්ධම්මෙ අන්තරධායමානෙ, බහුතරානි චෙව සික්ඛාපදානි හොන්ති අප්පතරා ච භික්ඛු අඤ්ඤාය සණ්ඨහන්ති. න තාව, හද්දාලි, සත්ථා සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙති යාව න ඉධෙකච්චෙ ආසවට්ඨානියා ධම්මා සඬ්ඝෙ පාතුභවන්ති. යතො ච ඛො, හද්දාලි, ඉධෙකච්චෙ ආසවට්ඨානියා ධම්මා සඬ්ඝෙ පාතුභවන්ති, අප් සත්ථා සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙති තෙසංයෙව ආසවට්ඨානියානං ධම්මානං පටිසානාය. න තාව, හද්දාලි, ඉධෙකච්චෙ ආසවට්ඨානියා ධම්මා සඬ්ඝෙ පාතුභවන්ති යාව න සඬ්ඝො මහත්තං පත්තො හොති. යතො ච ඛො, හද්දාලි, සඬ්ඝො මහත්තං පත්තො හොති, අප් ඉධෙකච්චෙ ආසවට්ඨානියා ධම්මා සඬ්ඝෙ පාතුභවන්ති. අප් සත්ථා සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙති තෙසංයෙව ආසවට්ඨානියානං ධම්මානං පටිසානාය. න තාව, හද්දාලි, ඉධෙකච්චෙ ආසවට්ඨානියා ධම්මා සඬ්ඝෙ පාතුභවන්ති යාව න සඬ්ඝො ලාභග්ගං පත්තො හොති, යසග්ගං පත්තො හොති, බාහුසච්චං පත්තො හොති, රත්තඤ්ඤුතං පත්තො හොති. යතො ච ඛො, හද්දාලි, සඬ්ඝො රත්තඤ්ඤුතං පත්තො හොති, අප් ඉධෙකච්චෙ ආසවට්ඨානියා ධම්මා සඬ්ඝෙ පාතුභවන්ති, අප් සත්ථා සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙති තෙසංයෙව ආසවට්ඨානියානං ධම්මානං පටිසානාය.

146. “අප්පකා ඛො තුම්භෙ, හද්දාලි, තෙන සමයෙන අහුවන්ට් යදා වො අහං ආජානියසුසුපමං ධම්මපරියායං දෙසෙසිං. තං සරසි [සරසි ත්වං (සි. පි.), සරසි තං (?)] හද්දාලි”ති ?

“නො හෙතං, හන්තෙ”.

“තත්‍ර, හද්දාලි, කං හෙතුං පච්චෙසි”ති?

“සො හි නුනාහං, හන්තෙ, දීඝරත්තං සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය අපරිපූරකාරි අහොසි”න්ති.

“න ඛො, හද්දාලි, එසෙව හෙතු, එස පච්චයො. අපි ච මෙ ත්වං, හද්දාලි, දීඝරත්තං චෙතසා චෙතොපරිච්ච විදිතො – ‘න වායං මොසපුරිසො මයා ධම්මෙ දෙසියමානෙ අට්ඨං කත්වා මනසි කත්වා සබ්බචෙතසො [සබ්බං චෙතසො (ක.)] සමන්තාහරිත්වා ඔභිතසොතො ධම්මං සුඤ්ඤාති’ති. අපි ච තෙ අහං, හද්දාලි, ආජානියසුසුපමං ධම්මපරියායං දෙසෙස්සාමි. තං සුඤ්ඤාති, සාධුකං මනසි කරොහි ; භාසිස්සාමි”ති. “ඵලං, හන්තෙ”ති ඛො ආයස්මා හද්දාලි භගවතො පච්චස්සොසි. භගවා එතදචොච –

147. “සෙය්‍යථාපි, හද්දාලි, දක්ඛො අස්සදමකො හදුං අස්සාජානියං ලභිත්වා පඨමෙනෙව මුඛාධානෙ කාරණං කාරෙති. තස්ස මුඛාධානෙ කාරණං කාරියමානස්ස හොන්තියෙව විසුකායිනානි විසෙවිතානි විප්ඵන්දිතානි කානිවි කානිවි, යථා තං අකාරිතපුබ්බං කාරණං කාරියමානස්ස. සො අභිණ්භකාරණා අනුපුබ්බකාරණා තස්මිං යානෙ පරිනිබ්බායති. යතො ඛො, හද්දාලි, හද්‍රො අස්සාජානියො අභිණ්භකාරණා අනුපුබ්බකාරණා තස්මිං යානෙ

පරිනිබ්බූතො හොති, තමෙනං අස්සදමකො උත්තරි කාරණං කාරෙති යුගාධානෙ. තස්ස යුගාධානෙ කාරණං කාරියමානස්ස හොත්තියෙව විසුකායිනාති විසෙවිතාති විප්පන්දිතාති කානිවි කානිවි, යථා තං අකාරිතපුබ්බං කාරණං කාරියමානස්ස. සො අභිණ්හකාරණා අනුපුබ්බකාරණා තස්මිං යානෙ පරිනිබ්බායති . යනො ඛො, හද්දාලි, හද්දො අස්සාජානියො අභිණ්හකාරණා අනුපුබ්බකාරණා තස්මිං යානෙ පරිනිබ්බූතො හොති, තමෙනං අස්සදමකො උත්තරි කාරණං කාරෙති අනුක්කමෙ මණ්ඩලෙ බුරකාසෙ **[බුරකාසෙ (සී. පී.)]** ධාවෙ දවත්තෙ **[රවත්තෙ (සී. සා. කං. පී.)]** රාජගුණෙ රාජවංසෙ උත්තමෙ ජවෙ උත්තමෙ හයෙ උත්තමෙ සාබලො. තස්ස උත්තමෙ ජවෙ උත්තමෙ හයෙ උත්තමෙ සාබලො කාරණං කාරියමානස්ස හොත්තියෙව විසුකායිනාති විසෙවිතාති විප්පන්දිතාති කානිවි කානිවි, යථා තං අකාරිතපුබ්බං කාරණං කාරියමානස්ස. සො අභිණ්හකාරණා අනුපුබ්බකාරණා තස්මිං යානෙ පරිනිබ්බායති. යනො ඛො, හද්දාලි, හද්දො අස්සාජානියො අභිණ්හකාරණා අනුපුබ්බකාරණා තස්මිං යානෙ පරිනිබ්බූතො හොති, තමෙනං අස්සදමකො උත්තරි වණ්ණියඤ්ච පාණියඤ්ච **[වලියඤ්ච (සී. පී.), බලියඤ්ච (සා. කං.)]** අනුප්පවෙච්ඡති. ඉමෙහි ඛො, හද්දාලි, දසහඬිගෙහි සමන්තාගතො හද්දො අස්සාජානියො රාජාරහො හොති රාජහොග්ගො රඤ්ඤො අඬිගන්තෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති.

“එවමෙව ඛො, හද්දාලි, දසහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො භික්ඛු ආහුනෙය්‍යො හොති පාහුනෙය්‍යො දක්ඛිණෙය්‍යො අඤ්ජලිකරණියො අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං ලොකස්ස. කතමෙහි දසහි? ඉධ, හද්දාලි, භික්ඛු අසෙබ්බාය සම්මාදිට්ඨියා සමන්තාගතො හොති, අසෙබ්බෙත සම්මාසඬ්ඛකප්පෙන සමන්තාගතො හොති, අසෙබ්බාය සම්මාචාචාය සමන්තාගතො හොති, අසෙබ්බෙත සම්මාකම්මන්තෙන සමන්තාගතො හොති, අසෙබ්බෙත සම්මාආජීවෙන සමන්තාගතො හොති, අසෙබ්බෙත සම්මාචායාමෙන සමන්තාගතො හොති , අසෙබ්බාය සම්මාසනියා සමන්තාගතො හොති, අසෙබ්බෙත සම්මාසමාධියා සමන්තාගතො හොති, අසෙබ්බෙත සම්මාඤ්ජාණෙන සමන්තාගතො හොති, අසෙබ්බාය සම්මාවිමුත්තියා සමන්තාගතො හොති – ඉමෙහි ඛො, හද්දාලි, දසහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො භික්ඛු ආහුනෙය්‍යො හොති පාහුනෙය්‍යො දක්ඛිණෙය්‍යො අඤ්ජලිකරණියො අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං ලොකස්සා”ති.

ඉදමචොව හගවා. අත්තමනො ආයස්මා හද්දාලි හගවතො භාසිතං අභිනන්දීති.

හද්දාලිසුත්තං නිට්ඨිතං පඤ්චමං.

6. ලලුකිකොපමසුත්තං

148. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං හගවා අඬිගුත්තරාපෙසු විහරති ආපණං නාම අඬිගුත්තරාපානං නිගමො. අථ ඛො හගවා පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙත්වා පත්තව්වරමාදාය ආපණං පිණ්ඩාය පාවිසි. ආපණෙ පිණ්ඩාය වරින්වා පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො යෙනඤ්ඤතරො වනසණ්ඩො තෙනුපසඬ්ඛකම් දිවාචිහාරාය. තං වනසණ්ඩං අජ්ඣොගාහෙත්වා අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ දිවාචිහාරං නිසීදි. ආයස්මාපි ඛො උදායි පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙත්වා පත්තව්වරමාදාය ආපණං පිණ්ඩාය පාවිසි. ආපණෙ පිණ්ඩාය වරින්වා පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො යෙන සො වනසණ්ඩො තෙනුපසඬ්ඛකම් දිවාචිහාරාය. තං වනසණ්ඩං අජ්ඣොගාහෙත්වා අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ දිවාචිහාරං නිසීදි. අථ ඛො ආයස්මතො උදායස්ස රහොගතස්ස පටිසල්ලිතස්ස එවං චෙතසො පරිචිතක්කො උදපාදි – “බහුනං **[බහුනං (සී. සා. කං. පී.) එවම්දිසෙ අවිඤ්ඤාණකප්පකරණෙ]** වත නො හගවා දුක්ඛධම්මානං අපහත්තා, බහුනං වත නො හගවා සුඛධම්මානං උපහත්තා; බහුනං වත නො හගවා අකුසලානං ධම්මානං අපහත්තා, බහුනං වත නො හගවා කුසලානං ධම්මානං උපහත්තා”ති. අථ ඛො ආයස්මා උදායි සායන්හසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො යෙන හගවා තෙනුපසඬ්ඛකම්; උපසඬ්ඛකම්චා හගවන්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීදි .

149. එකමන්තං නිසින්තො ඛො ආයස්මා උදායි හගවන්තං එතදචොව – “ඉධ මය්හං, හන්තෙ, රහොගතස්ස පටිසල්ලිතස්ස එවං චෙතසො පරිචිතක්කො උදපාදි – ‘බහුනං වත නො හගවා දුක්ඛධම්මානං අපහත්තා, බහුනං වත නො හගවා සුඛධම්මානං උපහත්තා; බහුනං වත නො හගවා අකුසලානං ධම්මානං අපහත්තා, බහුනං වත නො හගවා කුසලානං ධම්මානං උපහත්තා’ති. මයඤ්හි, හන්තෙ, පුබ්බෙ සායඤ්චෙව භුඤ්ජාම පාතො ව දිවා ව විකාලෙ. අහු ඛො සො, හන්තෙ, සමයො යං හගවා භික්ඛු ආමන්තෙසි – ‘ඉඬ්ඝ තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, එතං දිවාචිකාලභොජනං පජ්ජාමා’ති. තස්ස මය්හං, හන්තෙ, අහුදෙව අඤ්ඤප්පත්තං, අහුදෙව **[අහු (සී. පී.)]** දොමනස්සං – ‘යම්පි නො සද්ධා ගහපතිකා දිවා විකාලෙ පණ්ණං බාදනියං භොජනියං දෙන්ති තස්සපි නො හගවා පහානමාහ, තස්සපි නො සුගතො පටිනිස්සග්ගමාහා’ති. තෙ මයං, හන්තෙ, හගවති පෙමඤ්ච ගාරවඤ්ච හිරිඤ්ච ඔත්තප්පඤ්ච සම්පස්සමානා එවං තං දිවාචිකාලභොජනං පජ්ජිමිහා. තෙ මයං, හන්තෙ, සායඤ්චෙව භුඤ්ජාම පාතො ව. අහු ඛො සො, හන්තෙ, සමයො යං හගවා භික්ඛු ආමන්තෙසි – ‘ඉඬ්ඝ තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, එතං රත්තිං විකාලභොජනං පජ්ජාමා’ති. තස්ස මය්හං, හන්තෙ, අහුදෙව අඤ්ඤප්පත්තං අහුදෙව දොමනස්සං – ‘යම්පි නො ඉමෙසං ද්වින්තං හත්තානං පණ්ණසඬ්ඛාතතරං තස්සපි නො හගවා පහානමාහ, තස්සපි නො සුගතො පටිනිස්සග්ගමාහා’ති. භුතපුබ්බං, හන්තෙ, අඤ්ඤතරො පුරිසො දිවා සුපෙය්‍යං ලභිත්වා එවමාහ – ‘හන්ද ව ඉමං නික්ඛිප්ථ, සායං සබ්බෙව සමග්ගා භුඤ්ජිස්සාමා’ති. යා කාවි, හන්තෙ, සඬ්ඛතියො සබ්බා තා රත්තිං, අප්පා දිවා. තෙ මයං, හන්තෙ, හගවති පෙමඤ්ච ගාරවඤ්ච හිරිඤ්ච ඔත්තප්පඤ්ච සම්පස්සමානා එවං තං රත්තිං විකාලභොජනං පජ්ජිමිහා. භුතපුබ්බං, හන්තෙ, භික්ඛු රත්තන්ධකාරනිමිසායං පිණ්ඩාය වරන්තා වන්දනිකම්පි පවිසන්ති, ඔලිගල්ලෙපි පපතන්ති, කණ්ටකාචාටම්පි **[කණ්ටකචන්තම්පි (සී. පී.), කණ්ටකරාජිම්පි (සා. කං.)]** ආරොහන්ති, සුත්තම්පි ගාථිං ආරොහන්ති, මාණුවෙහිපි සමාගච්ඡන්ති කතකම්මෙහිපි අකතකම්මෙහිපි, මාතුගාමොපි

තෙ [තෙත (ක.)] අසද්ධම්මෙන නිමන්තෙති. භූතපුබ්බාහං, භන්තෙ, රත්තන්ධකාරතිමිසායං පිණ්ඩාය වරාමි. අද්දසා බො මං, භන්තෙ, අඤ්ඤතරා ඉත්ථි විජ්ජන්තරිකාය භාජනං ධොවන්ති. දිස්වා මං භිතා විස්සරමකාසි – ‘අභුම්මෙ [අබ්භුම්මෙ (සී. පී.)] පියාවො වත ම’න්ති! එවං චුත්තෙ, අහං, භන්තෙ, තං ඉත්ථි ඵතදවොචං – ‘නාහං, භගිනි, පියාවො; භික්ඛු පිණ්ඩාය ධිතො’ති. ‘භික්ඛුස්ස ආතුමාරි, භික්ඛුස්ස මාතුමාරි [ධිතො’ති. භික්ඛුස්ස ආතුමාතුමාරි (ක.)]! වරං තෙ, භික්ඛු, තිණ්හෙන ගොච්ඤාත්තනෙන කුච්ඡි පරිකන්තො, න ත්වෙව වරං යං [න ත්වෙව යා (සී. පී.)] රත්තන්ධකාරතිමිසායං කුච්ඡිහෙතු පිණ්ඩාය වරසි’ති [වරසාති (සී. පී.)]. තස්ස මස්භං, භන්තෙ, තදනුස්සරතො එවං හොති – ‘බහුනං වත නො භගවා දුක්ඛධම්මානං අපහත්තා, බහුනං වත නො භගවා සුඛධම්මානං උපහත්තා; බහුනං වත නො භගවා අකුසලානං ධම්මානං අපහත්තා, බහුනං වත නො භගවා කුසලානං ධම්මානං උපහත්තා’”ති.

150. “එවමෙව පනුදාසි, ඉධෙකච්චෙ මොසපුරිසා ‘ඉදං පජහං’ති මයා වුච්චමානා තෙ එවමාහංසු – ‘කිං පතිමස්ස අප්පමත්තකස්ස ඔරමත්තකස්ස අධිසල්ලිබ්බතෙවායං සමණො’ති. තෙ තඤ්චෙව නප්පජහන්ති, මයි ව අප්පච්චයං උපට්ඨාපෙත්ති. යෙ ව භික්ඛු සික්ඛාකාමා තෙසං තං, උදාසි, හොති බලවං බන්ධනං, දළ්භං බන්ධනං, ටීරං බන්ධනං, අපුතිකං බන්ධනං, ථුලො, කලිඨගරො – සෙය්‍යාපාපි, උදාසි, ලට්ඨකිකා සකුණිකා පුතිලතාය බන්ධනෙන බද්ධා තත්ථෙව වධං වා බන්ධං වා මරණං වා ආගමෙති. යො නු බො, උදාසි, එවං වදෙය්‍යා – ‘යෙන සා ලට්ඨකිකා සකුණිකා පුතිලතාය බන්ධනෙන බද්ධා තත්ථෙව වධං වා බන්ධං වා මරණං වා ආගමෙති, තඤ්ඤි තස්සා අබලං බන්ධනං, දුබ්බලං බන්ධනං, පුතිකං බන්ධනං, අසාරකං බන්ධන’න්ති; සම්මා නු බො සො, උදාසි, වදමානො වදෙය්‍යා’ති? “නො හෙතං, භන්තෙ. යෙන සා, භන්තෙ, ලට්ඨකිකා සකුණිකා පුතිලතාය බන්ධනෙන බද්ධා තත්ථෙව වධං වා බන්ධං වා මරණං වා ආගමෙති, තඤ්ඤි තස්සා බලවං බන්ධනං, දළ්භං බන්ධනං, ටීරං බන්ධනං අපුතිකං බන්ධනං, ථුලො, කලිඨගරො”ති. “එවමෙව බො, උදාසි, ඉධෙකච්චෙ මොසපුරිසා ‘ඉදං පජහං’ති මයා වුච්චමානා තෙ එවමාහංසු – ‘කිං පතිමස්ස අප්පමත්තකස්ස ඔරමත්තකස්ස අධිසල්ලිබ්බතෙවායං සමණො’ති? තෙ තඤ්චෙව නප්පජහන්ති, මයි ව අප්පච්චයං උපට්ඨාපෙත්ති. යෙ ව භික්ඛු සික්ඛාකාමා තෙසං තං, උදාසි, හොති බලවං බන්ධනං, දළ්භං බන්ධනං, ටීරං බන්ධනං, අපුතිකං බන්ධනං, ථුලො, කලිඨගරො”.

151. “ඉධ පනුදාසි, එකච්චෙ කුලපුත්තා ‘ඉදං පජහං’ති මයා වුච්චමානා තෙ එවමාහංසු – ‘කිං පතිමස්ස අප්පමත්තකස්ස ඔරමත්තකස්ස පහාතබ්බස්ස යස්ස නො භගවා පහානමාහ, යස්ස නො සුගතො පටිනිස්සග්ගමාහා’ති? තෙ තඤ්චෙව පජහන්ති, මයි ව න අප්පච්චයං උපට්ඨාපෙත්ති. යෙ ව භික්ඛු සික්ඛාකාමා තෙ තං පහාය අප්පොස්සකුක්කා පන්තලොමා පරදන්තචුත්තා [පරදචුත්තා (සී. සා. කං. පී.)] මිගභූතෙන චෙතසා විහරන්ති. තෙසං තං, උදාසි, හොති අබලං බන්ධනං, දුබ්බලං බන්ධනං, පුතිකං බන්ධනං, අසාරකං බන්ධනං – සෙය්‍යාපාපි, උදාසි, රඤ්ඤො නාගො ඊසාදන්තො උරුල්ලභවා අභිජාතො සඬගාමාවචරො දළ්භෙහි වරත්තෙහි බන්ධනෙහි බද්ධො ඊසකංයෙව කායං සන්තාමෙත්වා තාති බන්ධනාති සංඡින්නිත්වා සංපදාලෙත්වා යෙන කාමං පක්කමති. යො නු බො, උදාසි, එවං වදෙය්‍යා – ‘යෙහි සො රඤ්ඤො නාගො ඊසාදන්තො උරුල්ලභවා අභිජාතො සඬගාමාවචරො දළ්භෙහි වරත්තෙහි බන්ධනෙහි බද්ධො ඊසකංයෙව කායං සන්තාමෙත්වා තාති බන්ධනාති සංඡින්නිත්වා සංපදාලෙත්වා යෙන කාමං පක්කමති, තඤ්ඤි තස්ස බලවං බන්ධනං, දළ්භං බන්ධනං, ටීරං බන්ධනං, අපුතිකං බන්ධනං, ථුලො, කලිඨගරො’ති; සම්මා නු බො සො, උදාසි, වදමානො වදෙය්‍යා’ති? “නො හෙතං, භන්තෙ. යෙහි සො, භන්තෙ, රඤ්ඤො නාගො ඊසාදන්තො උරුල්ලභවා අභිජාතො සඬගාමාවචරො දළ්භෙහි වරත්තෙහි බන්ධනෙහි බද්ධො ඊසකංයෙව කායං සන්තාමෙත්වා තාති බන්ධනාති සංඡින්නිත්වා සංපදාලෙත්වා යෙන කාමං පක්කමති, තඤ්ඤි තස්ස අබලං බන්ධනං...පෙ... අසාරකං බන්ධන’න්ති. “එවමෙව බො, උදාසි, ඉධෙකච්චෙ කුලපුත්තා ‘ඉදං පජහං’ති මයා වුච්චමානා තෙ එවමාහංසු – ‘කිං පතිමස්ස අප්පමත්තකස්ස ඔරමත්තකස්ස පහාතබ්බස්ස යස්ස නො භගවා පහානමාහ, යස්ස නො සුගතො පටිනිස්සග්ගමාහා’ති? තෙ තඤ්චෙව පජහන්ති, මයි ව න අප්පච්චයං උපට්ඨාපෙත්ති. යෙ ව භික්ඛු සික්ඛාකාමා තෙ තං පහාය අප්පොස්සකුක්කා පන්තලොමා පරදන්තචුත්තා මිගභූතෙන චෙතසා විහරන්ති. තෙසං තං, උදාසි, හොති අබලං බන්ධනං, දුබ්බලං බන්ධනං, පුතිකං බන්ධනං, අසාරකං බන්ධනං”.

152. “සෙය්‍යාපාපි, උදාසි, පුරිසො දලිද්දො අස්සකො අනාළ්භියො; තස්ස’ස්ස එකං අගාරකං ඔලුග්ගවිලුග්ගං කාකාතිදාසි [කාකාතිදාසි (?)] නපරමරුපං, එකා බට්ටොපිකා [කට්ටොපිකා (ක.)] ඔලුග්ගවිලුග්ගා නපරමරුපා, එකිස්සා කුම්භියා ධඤ්ඤසමවාපකං නපරමරුපං, එකා ජායිකා නපරමරුපා. සො ආරාමගතං භික්ඛුං පස්සෙය්‍යා සුධොතහත්ථපාදං මනුඤ්ඤං හොජනං භුත්තාවිං සීතාය ඡායාය නිසින්තං අධිවිත්තෙ යුත්තං. තස්ස එවමස්ස – ‘සුඛං වත, හො, සාමඤ්ඤං, ආරොග්‍යං වත, හො, සාමඤ්ඤං! සො වතස්සං [සො වතස්ස (ක.)] යොහං කෙසමස්සං ඔභාරෙත්වා කාසායාති වත්ථාති අච්ඡාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජෙය්‍ය’න්ති. සො න සක්කුණෙය්‍යා එකං අගාරකං ඔලුග්ගවිලුග්ගං කාකාතිදාසි නපරමරුපං පහාය, එකං බට්ටොපිකං ඔලුග්ගවිලුග්ගං නපරමරුපං පහාය, එකිස්සා කුම්භියා ධඤ්ඤසමවාපකං නපරමරුපං පහාය, එකං ජායිකං නපරමරුපං පහාය කෙසමස්සං ඔභාරෙත්වා කාසායාති වත්ථාති අච්ඡාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතුං. යො නු බො, උදාසි, එවං වදෙය්‍යා – ‘යෙහි සො පුරිසො බන්ධනෙහි බද්ධො න සක්කොති එකං අගාරකං ඔලුග්ගවිලුග්ගං කාකාතිදාසි නපරමරුපං පහාය, එකං බට්ටොපිකං ඔලුග්ගවිලුග්ගං නපරමරුපං පහාය, එකිස්සා කුම්භියා ධඤ්ඤසමවාපකං නපරමරුපං පහාය, එකං ජායිකං නපරමරුපං පහාය කෙසමස්සං ඔභාරෙත්වා කාසායාති වත්ථාති අච්ඡාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතුං; තඤ්ඤි තස්ස අබලං බන්ධනං, දුබ්බලං බන්ධනං, පුතිකං බන්ධනං, අසාරකං බන්ධන’න්ති; සම්මා නු බො සො, උදාසි, වදමානො වදෙය්‍යා’ති? “නො හෙතං, භන්තෙ. යෙහි සො, භන්තෙ, පුරිසො බන්ධනෙහි බද්ධො, න සක්කොති එකං අගාරකං ඔලුග්ගවිලුග්ගං කාකාතිදාසි නපරමරුපං පහාය, එකං බට්ටොපිකං ඔලුග්ගවිලුග්ගං නපරමරුපං පහාය,

එකිස්සා කුමභියා ධඤ්ඤාසමවාපකං නපරමරූපං පභාය, එකං ජායිකං නපරමරූපං පභාය කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි අවිජාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතුං; තඤ්ඤි තස්ස බලවං බන්ධනං, දළ්භං බන්ධනං, ථීරං බන්ධනං, අපුත්තිකං බන්ධනං, ථූලො, කලිඨගරො”ති. “එවමෙව ඛො, උදායි, ඉධෙකච්චෙ මොසපුරිසා ‘ඉදං පජහං’ති මයා වුවිචමානා තෙ එවමාහංසු – ‘කිං පනිමස්ස අප්පමත්තකස්ස ඔරමත්තකස්ස අධිසල්ලිබ්බතොයං සමණො’ති? තෙ තඤ්චෙව නප්පජහන්ති, මයි ව අප්පච්චයං උපට්ඨාපෙත්ති. යෙ ව භික්ඛු සික්ඛාකාමා තෙසං තං, උදායි, හොති බලවං බන්ධනං, දළ්භං බන්ධනං, ථීරං බන්ධනං, අපුත්තිකං බන්ධනං, ථූලො, කලිඨගරො”.

153. “සෙය්‍යාථාපි , උදායි, ගහපති වා ගහපතිපුත්තො වා අඬ්ඪො මහද්ධනො මහාභොගො, නෙකානං නික්ඛගණානං වයො, නෙකානං ධඤ්ඤගණානං වයො, නෙකානං ඛේත්තගණානං වයො, නෙකානං වත්ථුගණානං වයො, නෙකානං භරියගණානං වයො, නෙකානං දාසගණානං වයො, නෙකානං දාසිගණානං වයො; සො ආරාමගතං භික්ඛුං පස්සෙය්‍ය සුධොතභත්ථපාදං මනුඤ්ඤං භොජනං භුත්තාපිං සීතාය ඡායාය නිසින්තං අධිවිත්තෙ යුත්තං. තස්ස එවමස්ස – ‘සුඛං වත, හො, සාමඤ්ඤං, ආරොග්‍යං වත, හො, සාමඤ්ඤං! සො වතස්සං යොහං කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි අවිජාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජෙය්‍ය’න්ති. සො සක්කුණෙය්‍ය නෙකානි නික්ඛගණානි පභාය, නෙකානි ධඤ්ඤගණානි පභාය, නෙකානි ඛේත්තගණානි පභාය, නෙකානි වත්ථුගණානි පභාය, නෙකානි භරියගණානි පභාය, නෙකානි දාසගණානි පභාය, නෙකානි දාසිගණානි පභාය කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි අවිජාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතුං. යො නු ඛො, උදායි, එවං වදෙය්‍ය – ‘යෙහි සො ගහපති වා ගහපතිපුත්තො වා බන්ධනෙහි බද්ධො, සක්කොති නෙකානි නික්ඛගණානි පභාය, නෙකානි ධඤ්ඤගණානි පභාය, නෙකානි ඛේත්තගණානි පභාය, නෙකානි වත්ථුගණානි පභාය, නෙකානි භරියගණානි පභාය, නෙකානි දාසගණානි පභාය, නෙකානි දාසිගණානි පභාය කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි අවිජාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතුං, තඤ්ඤි තස්ස බලවං බන්ධනං, දළ්භං බන්ධනං, ථීරං බන්ධනං, අපුත්තිකං බන්ධනං, ථූලො, කලිඨගරො’ති; සම්මා නු ඛො සො, උදායි, වදමානො වදෙය්‍යා”ති? “නො හෙතං, භත්තෙ. යෙහි සො, භත්තෙ, ගහපති වා ගහපතිපුත්තො වා බන්ධනෙහි බද්ධො, සක්කොති නෙකානි නික්ඛගණානි පභාය, නෙකානි ධඤ්ඤගණානි පභාය, නෙකානි ඛේත්තගණානි පභාය, නෙකානි වත්ථුගණානි පභාය, නෙකානි භරියගණානි පභාය, නෙකානි දාසගණානි පභාය, නෙකානි දාසිගණානි පභාය කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි අවිජාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතුං; තඤ්ඤි තස්ස අබලං බන්ධනං, දුබ්බලං බන්ධනං, පුත්තිකං බන්ධනං, අසාරකං බන්ධනං”න්ති. “එවමෙව ඛො, උදායි, ඉධෙකච්චෙ කුලපුත්තා ‘ඉදං පජහං’ති මයා වුවිචමානා තෙ එවමාහංසු – ‘කිං පනිමස්ස අප්පමත්තකස්ස ඔරමත්තකස්ස පභාතබ්බස්ස යස්ස නො භගවා පභානමාහ යස්ස, නො සුගතො පටිනිස්සග්ගමාහා’ති? තෙ තඤ්චෙව පජහන්ති, මයි ව න අප්පච්චයං උපට්ඨාපෙත්ති. යෙ ව භික්ඛු සික්ඛාකාමා තෙ තං පභාය අප්පොස්සුක්කා පන්තලොමා පරදත්තචුත්තා මිගභුතෙන වෙතසා විහරන්ති. තෙසං තං, උදායි, හොති අබලං බන්ධනං, දුබ්බලං බන්ධනං, පුත්තිකං බන්ධනං, අසාරකං බන්ධනං”.

154. “චත්තාරොමෙ , උදායි, පුග්ගලා සන්තො සංචිජ්ජමානා ලොකස්මිං. කතමෙ චත්තාරො? ඉධුදායි, එකච්චො පුග්ගලො උපධිපභානාය පටිපන්නො හොති උපධිපටිනිස්සග්ගොය. තමෙනං උපධිපභානාය පටිපන්නං උපධිපටිනිස්සග්ගොය උපධිපටිසංයුත්තා සරසඬ්ඤාප්පා සමුදාවරන්ති. සො තෙ අධිවාසෙති, නප්පජහති, න විනොදෙති, න ඛ්‍යන්තිකරොති, න අනභාවං ගමෙති. ඉමං ඛො අහං, උදායි, පුග්ගලං ‘සංයුත්තො’ති වදාමි නො ‘විසංයුත්තො’. තං කිස්ස හෙතු? ඉන්ද්‍රියවෙමත්තතා හි මෙ, උදායි, ඉමස්මිං පුග්ගලෙ විදිතා.

“ඉධ පනුදායි, එකච්චො පුග්ගලො උපධිපභානාය පටිපන්නො හොති උපධිපටිනිස්සග්ගොය. තමෙනං උපධිපභානාය පටිපන්නං උපධිපටිනිස්සග්ගොය උපධිපටිසංයුත්තා සරසඬ්ඤාප්පා සමුදාවරන්ති. සො තෙ නාධිවාසෙති, පජහති, විනොදෙති, ඛ්‍යන්තිකරොති, අනභාවං ගමෙති. ඉමම්පි ඛො අහං, උදායි , පුග්ගලං ‘සංයුත්තො’ති වදාමි නො ‘විසංයුත්තො’. තං කිස්ස හෙතු? ඉන්ද්‍රියවෙමත්තතා හි මෙ, උදායි, ඉමස්මිං පුග්ගලෙ විදිතා.

“ඉධ පනුදායි, එකච්චො පුග්ගලො උපධිපභානාය පටිපන්නො හොති උපධිපටිනිස්සග්ගොය. තමෙනං උපධිපභානාය පටිපන්නං උපධිපටිනිස්සග්ගොය කදාචි කරහචි සතිසම්මොසා උපධිපටිසංයුත්තා සරසඬ්ඤාප්පා සමුදාවරන්ති; දන්ධො, උදායි, සතුප්පාදො. අප්ථ ඛො නං ඛිජ්ජමෙව පජහති, විනොදෙති, ඛ්‍යන්තිකරොති, අනභාවං ගමෙති. සෙය්‍යාථාපි, උදායි, පුරිසො දිවසංසන්තත්තෙ [\[දිවසසන්තත්තෙ \(සී. ස්‍යා. කං. ෪.\)\]](#) අයොකටාහෙ ද්වෙ වා තීණි වා උදකච්ඡිතානි නිපාතෙය්‍ය; දන්ධො, උදායි, උදකච්ඡිතානං නිපාතො. අප්ථ ඛො නං ඛිජ්ජමෙව පරික්ඛයං පරියාදානං ගච්ඡෙය්‍ය. එවමෙව ඛො, උදායි, ඉධෙකච්චො පුග්ගලො උපධිපභානාය පටිපන්නො හොති උපධිපටිනිස්සග්ගොය. තමෙනං උපධිපභානාය පටිපන්නං උපධිපටිනිස්සග්ගොය කදාචි කරහචි සතිසම්මොසා උපධිපටිසංයුත්තා සරසඬ්ඤාප්පා සමුදාවරන්ති; දන්ධො, උදායි, සතුප්පාදො. අප්ථ ඛො නං ඛිජ්ජමෙව පජහති, විනොදෙති, ඛ්‍යන්තිකරොති, අනභාවං ගමෙති. ඉමම්පි ඛො අහං, උදායි, පුග්ගලං ‘සංයුත්තො’ති වදාමි නො ‘විසංයුත්තො’. තං කිස්ස හෙතු? ඉන්ද්‍රියවෙමත්තතා හි මෙ, උදායි, ඉමස්මිං පුග්ගලෙ විදිතා.

“ඉධ පනුදායි, එකච්චො පුග්ගලො ‘උපධි දුක්ඛස්ස මූල’න්ති – ඉති විදිත්වා නිරූපධි හොති, උපධිසඬ්ඛයෙ විමුත්තො. ඉමං ඛො අහං, උදායි, පුග්ගලං ‘විසංයුත්තො’ති වදාමි නො ‘සංයුත්තො’ති . තං කිස්ස හෙතු? ඉන්ද්‍රියවෙමත්තතා හි මෙ, උදායි, ඉමස්මිං පුග්ගලෙ විදිතා. ඉමෙ ඛො, උදායි, චත්තාරො පුග්ගලා සන්තො සංචිජ්ජමානා ලොකස්මිං.

155. “පඤ්ච බො ඉමෙ, උදායි, කාමගුණා. කතමෙ පඤ්ච? චක්ඛුච්ඤ්ඤායා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා, සොතච්ඤ්ඤායා සද්දා...පෙ.... සානච්ඤ්ඤායා ගන්ධා... ජීවහාච්ඤ්ඤායා රසා... කායච්ඤ්ඤායා ථොට්ඨබ්බා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා. ඉමෙ බො, උදායි, පඤ්ච කාමගුණා. යං බො, උදායි, ඉමෙ පඤ්ච කාමගුණෙ පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං ඉදං චුච්චති කාමසුඛං මිළ්භසුඛං [මිළ්භසුඛං (සී. පී.)] පුපුජ්ජනසුඛං අනරියසුඛං, න සෙවිතබ්බං, න භාවෙනබ්බං, න බහුලීකාතබ්බං; ‘භායිතබ්බං එතස්ස සුඛස්සා’ති වදාමි.

156. “ඉදුදායි, භික්ඛු විච්චිවෙව කාමෙහි...පෙ.... පට්ඨං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති, විතක්කච්චාරානං චූපසමා... දුතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති, පිතියා ච චිරාගා... තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති, සුඛස්ස ච පහානා... චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදං චුච්චති තෙක්ඛම්මසුඛං පටිවෙකසුඛං උපසම්පසුඛං සම්බොධසුඛං, ආසෙවිතබ්බං, භාවෙනබ්බං, බහුලීකාතබ්බං; ‘න භායිතබ්බං එතස්ස සුඛස්සා’ති වදාමි.

“ඉදුදායි, භික්ඛු විච්චිවෙව කාමෙහි...පෙ.... පට්ඨං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති; ඉදං බො අහං, උදායි, ඉඤ්ජිතස්මිං වදාමි. කිඤ්ච තත්ථ ඉඤ්ජිතස්මිං? යදෙව තත්ථ විතක්කච්චාරා අනිරුද්ධා හොන්ති ඉදං තත්ථ ඉඤ්ජිතස්මිං. ඉදුදායි, භික්ඛු විතක්කච්චාරානං චූපසමා...පෙ.... දුතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති; ඉදම්පි බො අහං, උදායි, ඉඤ්ජිතස්මිං වදාමි. කිඤ්ච තත්ථ ඉඤ්ජිතස්මිං? යදෙව තත්ථ පිතිසුඛං අනිරුද්ධං හොති ඉදං තත්ථ ඉඤ්ජිතස්මිං. ඉදුදායි, භික්ඛු පිතියා ච චිරාගා...පෙ.... තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති; ඉදම්පි බො අහං, උදායි, ඉඤ්ජිතස්මිං වදාමි. කිඤ්ච තත්ථ ඉඤ්ජිතස්මිං? යදෙව තත්ථ උපෙක්ඛාසුඛං අනිරුද්ධං හොති ඉදං තත්ථ ඉඤ්ජිතස්මිං. ඉදුදායි, භික්ඛු සුඛස්ස ච පහානා...පෙ.... චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති; ඉදං බො අහං, උදායි, අනිඤ්ජිතස්මිං වදාමි.

“ඉදුදායි, භික්ඛු විච්චිවෙව කාමෙහි...පෙ.... පට්ඨං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති; ඉදං බො අහං, උදායි, ‘අනල’න්ති වදාමි, ‘පජ්ඣා’ති වදාමි, ‘සමතික්කමා’ති වදාමි. කො ච තස්ස සමතික්කමො? ඉදුදායි, භික්ඛු විතක්කච්චාරානං චූපසමා... දුතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති, අයං තස්ස සමතික්කමො; ඉදම්පි බො අහං, උදායි, ‘අනල’න්ති වදාමි, ‘පජ්ඣා’ති වදාමි, ‘සමතික්කමා’ති වදාමි. කො ච තස්ස සමතික්කමො? ඉදුදායි, භික්ඛු පිතියා ච චිරාගා... තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති, අයං තස්ස සමතික්කමො; ඉදම්පි බො අහං, උදායි, ‘අනල’න්ති වදාමි, ‘පජ්ඣා’ති වදාමි, ‘සමතික්කමා’ති වදාමි. කො ච තස්ස සමතික්කමො? ඉදුදායි, භික්ඛු සුඛස්ස ච පහානා... චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති, අයං තස්ස සමතික්කමො; ඉදම්පි බො අහං, උදායි, ‘අනල’න්ති වදාමි, ‘පජ්ඣා’ති වදාමි, ‘සමතික්කමා’ති වදාමි. කො ච තස්ස සමතික්කමො? ඉදුදායි, භික්ඛු සබ්බසො රූපසඤ්ඤානං සමතික්කමා පටිසසඤ්ඤානං අත්ථභිගමා නානත්තසඤ්ඤානං අමනසිකාරා ‘අනන්තො ආකාසො’ති ආකාසානඤ්චායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති, අයං තස්ස සමතික්කමො; ඉදම්පි බො අහං, උදායි, ‘අනල’න්ති වදාමි, ‘පජ්ඣා’ති වදාමි, ‘සමතික්කමා’ති වදාමි. කො ච තස්ස සමතික්කමො? ඉදුදායි, භික්ඛු සබ්බසො ආකාසානඤ්චායතනං සමතික්කමිම ‘අනන්තං විඤ්ඤාණ’න්ති විඤ්ඤාණඤ්චායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති, අයං තස්ස සමතික්කමො ; ඉදම්පි බො අහං, උදායි, ‘අනල’න්ති වදාමි, ‘පජ්ඣා’ති වදාමි, ‘සමතික්කමා’ති වදාමි. කො ච තස්ස සමතික්කමො? ඉදුදායි, භික්ඛු සබ්බසො විඤ්ඤාණඤ්චායතනං සමතික්කමිම ‘නන්ථි කිඤ්චි’ති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති, අයං තස්ස සමතික්කමො; ඉදම්පි බො අහං, උදායි, ‘අනල’න්ති වදාමි, ‘පජ්ඣා’ති වදාමි, ‘සමතික්කමා’ති වදාමි. කො ච තස්ස සමතික්කමො? ඉදුදායි, භික්ඛු සබ්බසො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සමතික්කමිම නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති, අයං තස්ස සමතික්කමො; ඉදම්පි බො අහං, උදායි, ‘අනල’න්ති වදාමි, ‘පජ්ඣා’ති වදාමි, ‘සමතික්කමා’ති වදාමි. කො ච තස්ස සමතික්කමො? ඉදුදායි, භික්ඛු සබ්බසො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සමතික්කමිම නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමතික්කමිම සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං උපසම්පජ්ජ විහරති, අයං තස්ස සමතික්කමො; ඉති බො අහං, උදායි, නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනස්සපි පහානං වදාමි. පස්සසි නො ත්වං, උදායි, තං සංයොජනං අණුං වා ථුලං වා යස්සාහං නො පහානං වදාමි”ති? “නො හෙනං, හන්තෙ”ති.

ඉදමවොච භගවා. අත්තමනො ආයස්මා උදායි භගවතො භාසිතං අභිනන්දීති.

ලට්ඨකිකොපමසුත්තං නිට්ඨිතං ඡට්ඨං.

7. වාතුමසුත්තං

157. එවං මෙ සුත්තං – එකං සමයං භගවා වාතුමායං විහරති ආමලකීවනෙ. තෙන බො පන සමයෙන සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානප්පමුඛාති පඤ්චමත්තාති භික්ඛුසතාති වාතුමං අනුප්පත්තාති හොන්ති භගවන්තං දස්සනාය. තෙ ව ආගන්තුකා භික්ඛු නෙවාසිකෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං පටිසම්මොදමානා සෙනාසනාති පඤ්ඤාපයමානා පත්තච්චරාති පටිසාමයමානා උච්චාසද්දා මහාසද්දා අහෙසුං. අථ බො භගවා ආයස්මන්තං ආනන්දං ආමන්තෙහි – “කෙ පනෙනෙ, ආනන්ද, උච්චාසද්දා මහාසද්දා, කෙවට්ටා මඤ්ඤෙ මච්ඡට්ටොපෙ”ති? “එතාති, හන්තෙ, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානප්පමුඛාති පඤ්චමත්තාති භික්ඛුසතාති වාතුමං අනුප්පත්තාති භගවන්තං දස්සනාය. තෙ ආගන්තුකා භික්ඛු නෙවාසිකෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං පටිසම්මොදමානා සෙනාසනාති පඤ්ඤාපයමානා පත්තච්චරාති පටිසාමයමානා උච්චාසද්දා මහාසද්දා”ති. “තෙනභානන්ද, මම වචනෙන තෙ භික්ඛු ආමන්තෙහි – ‘සත්ථා ආයස්මන්තෙ ආමන්තෙහි’”ති. “එවං, හන්තෙ”ති බො ආයස්මා ආනන්දො භගවතො පටිස්සුත්වා යෙන තෙ භික්ඛු

තෙතුවසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා තෙ භික්ඛු එතදවොව – “සත්ථා ආයස්මන්තෙ ආමන්තෙති”ති. “එවමාවුසො”ති බො තෙ භික්ඛු ආයස්මතො ආනන්දස්ස පටිස්සුත්වා යෙන හගවා තෙතුවසඬකම්සු; උපසඬකම්ත්වා හගවන්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසින්තො බො තෙ භික්ඛු හගවා එතදවොව – “කිං නු තුම්භෙ, භික්ඛවෙ, උච්චාසද්දා මහාසද්දා, කෙවට්ටා මඤ්ඤෙ මච්ඡවිලොපෙ”ති? “ඉමානි, හන්තෙ, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානප්පමුබානි පඤ්චමත්තානි භික්ඛුසනානි වාතුමං අනුප්පත්තානි හගවන්තං දස්සනාය. තෙමෙ ආගන්තුකා භික්ඛු තෙවාසිකෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං පටිසම්මොදමානා සෙනාසනානි පඤ්ඤාපයමානා පත්තව්වරානි පටිසාමයමානා උච්චාසද්දා මහාසද්දා”ති. “ගච්ඡට, භික්ඛවෙ, පණාමෙම් වො, න වො මම සන්තිකෙ වත්ථබ්බ”න්ති. “එවං, හන්තෙ”ති බො තෙ භික්ඛු හගවතො පටිස්සුත්වා උට්ඨායාසනා හගවන්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා සෙනාසනං සංසාමෙන්වා පත්තව්වරමාදාය පක්කම්සු.

158. තෙන බො පන සමයෙන වාතුමෙයාකා සකායා සන්ථාගාරෙ **[සන්ධාගාරෙ (ක.)]** සන්තිපතිනා හොන්ති කෙනවිදෙව කරණියෙන. අද්දසංසු බො වාතුමෙයාකා සකායා තෙ භික්ඛු දුරතොව ආගච්ඡන්තෙ; දිස්වාන යෙන තෙ භික්ඛු තෙතුවසඬකම්සු; උපසඬකම්ත්වා තෙ භික්ඛු එතදවොවුං – “හන්ද, කභං පන තුම්භෙ ආයස්මන්තො ගච්ඡථා”ති? “හගවතා බො, ආවුසො, භික්ඛුසඬසො පණාමිතො”ති. “තෙනහායස්මන්තො මුහුත්තං නිසීදට, අප්පෙව නාම මයං සක්කුණෙයාම හගවන්තං පසාදෙතු”න්ති. “එවමාවුසො”ති බො තෙ භික්ඛු වාතුමෙයාකානං සකායානං පච්චස්සොසුං. අප් බො වාතුමෙයාකා සකායා යෙන හගවා තෙතුවසඬකම්සු; උපසඬකම්ත්වා හගවන්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසින්තා බො වාතුමෙයාකා සකායා හගවන්තං එතදවොවුං – “අභිනන්දතු, හන්තෙ, හගවා භික්ඛුසඬසං; අභිවදතු, හන්තෙ, හගවා භික්ඛුසඬසං. සෙයාථාපි, හන්තෙ, හගවතා පුබ්බෙ භික්ඛුසඬසො අනුග්ගහිතො, එවමෙව හගවා එතරහි අනුග්ගණ්හාතු භික්ඛුසඬසං. සන්තෙත්ථ, හන්තෙ, භික්ඛු නවා අවිරපබ්බජිතා අධුනාගතා ඉමං ධම්මචිනයං. තෙසං හගවන්තං දස්සනාය අලහන්තානං සියා අඤ්ඤට්ඨන්තං, සියා විපරිණාමො. සෙයාථාපි, හන්තෙ, බීජානං තරුණානං උදකං අලහන්තානං සියා අඤ්ඤට්ඨන්තං සියා විපරිණාමො; එවමෙව බො, හන්තෙ, සන්තෙත්ථ භික්ඛු නවා අවිරපබ්බජිතා අධුනාගතා ඉමං ධම්මචිනයං, තෙසං හගවන්තං දස්සනාය අලහන්තානං සියා අඤ්ඤට්ඨන්තං, සියා විපරිණාමො. සෙයාථාපි, හන්තෙ, වච්ඡස්ස තරුණස්ස මාතරං අපස්සන්තස්ස සියා අඤ්ඤට්ඨන්තං, සියා විපරිණාමො; එවමෙව බො, හන්තෙ, සන්තෙත්ථ භික්ඛු නවා අවිරපබ්බජිතා අධුනාගතා ඉමං ධම්මචිනයං, තෙසං හගවන්තං අපස්සන්තානං සියා අඤ්ඤට්ඨන්තං, සියා විපරිණාමො. අභිනන්දතු, හන්තෙ, හගවා භික්ඛුසඬසං; අභිවදතු, හන්තෙ, හගවා භික්ඛුසඬසං. සෙයාථාපි, හන්තෙ, හගවතා පුබ්බෙ භික්ඛුසඬසො අනුග්ගහිතො; එවමෙව හගවා එතරහි අනුග්ගණ්හාතු භික්ඛුසඬසං”න්ති.

159. අප් බො බුහ්මා සහම්පති හගවතො වෙනසා වෙනොපරිචිතක්කමඤ්ඤාය – සෙයාථාපි නාම බලවා පුරිසො සම්ඤ්ජිතං **[සම්මඤ්ජිතං (සී. සාය. කං. පි.)]** වා බාහං පසාරෙයා, පසාරිතං වා බාහං සම්ඤ්ජෙයා, එවමෙව – බුහ්මලොකෙ අන්තරහිතො හගවතො පුරතො පාතුරහොසි. අප් බො බුහ්මා සහම්පති එකංසං උත්තරාසඬගං කරිත්වා යෙන හගවා තෙනඤ්ජලිං පණාමෙන්වා හගවන්තං එතදවොව – “අභිනන්දතු, හන්තෙ, හගවා භික්ඛුසඬසං; අභිවදතු, හන්තෙ, හගවා භික්ඛුසඬසං. සෙයාථාපි, හන්තෙ, හගවතා පුබ්බෙ භික්ඛුසඬසො අනුග්ගහිතො; එවමෙව හගවා එතරහි අනුග්ගණ්හාතු භික්ඛුසඬසං. සන්තෙත්ථ, හන්තෙ, භික්ඛු නවා අවිරපබ්බජිතා අධුනාගතා ඉමං ධම්මචිනයං, තෙසං හගවන්තං දස්සනාය අලහන්තානං සියා අඤ්ඤට්ඨන්තං, සියා විපරිණාමො. සෙයාථාපි, හන්තෙ, බීජානං තරුණානං උදකං අලහන්තානං සියා අඤ්ඤට්ඨන්තං, සියා විපරිණාමො; එවමෙව බො, හන්තෙ, සන්තෙත්ථ භික්ඛු නවා අවිරපබ්බජිතා අධුනාගතා ඉමං ධම්මචිනයං, තෙසං හගවන්තං දස්සනාය අලහන්තානං සියා අඤ්ඤට්ඨන්තං, සියා විපරිණාමො. සෙයාථාපි හන්තෙ, වච්ඡස්ස තරුණස්ස මාතරං අපස්සන්තස්ස සියා අඤ්ඤට්ඨන්තං, සියා විපරිණාමො; එවමෙව බො, හන්තෙ, සන්තෙත්ථ භික්ඛු නවා අවිරපබ්බජිතා අධුනාගතා ඉමං ධම්මචිනයං, තෙසං හගවන්තං අපස්සන්තානං සියා අඤ්ඤට්ඨන්තං, සියා විපරිණාමො. අභිනන්දතු, හන්තෙ, හගවා භික්ඛුසඬසං; අභිවදතු, හන්තෙ, හගවා භික්ඛුසඬසං. සෙයාථාපි, හන්තෙ, හගවතා පුබ්බෙ භික්ඛුසඬසො අනුග්ගහිතො; එවමෙව හගවා එතරහි අනුග්ගණ්හාතු භික්ඛුසඬසං”න්ති.

160. අසක්ඛිංසු බො වාතුමෙයාකා ව සකායා බුහ්මා ව සහම්පති හගවන්තං පසාදෙතුං බිජුපමෙන ව තරුණුපමෙන ව. අප් බො ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො භික්ඛු ආමන්තෙසි – “උට්ඨෙථාවුසො, ගණ්හට්ඨ පත්තව්වරං. පසාදිතො හගවා වාතුමෙයාකෙහි ව සකායාහි බුහ්මුතා ව සහම්පතිනා බිජුපමෙන ව තරුණුපමෙන වා”ති. “එවමාවුසො”ති බො තෙ භික්ඛු ආයස්මතො මහාමොග්ගල්ලානස්ස පටිස්සුත්වා උට්ඨායාසනා පත්තව්වරමාදාය යෙන හගවා තෙතුවසඬකම්සු; උපසඬකම්ත්වා හගවන්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසින්තං බො ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං හගවා එතදවොව – “කිත්ති තෙ, සාරිපුත්ත, අහොසි මයා භික්ඛුසඬසෙ පණාමිතෙ”ති? “එවං බො මෙ, හන්තෙ, අහොසි – “හගවතා භික්ඛුසඬසො පණාමිතො. අප්පොස්සුක්කො දානි හගවා දිට්ඨධම්මසුඛචිහාරං අනුයුත්තො විහරිස්සති, මයම්පි දානි අප්පොස්සුක්කා දිට්ඨධම්මසුඛචිහාරමනුයුත්තා විහරිස්සාමා”ති. “ආගමෙහි ත්වං, සාරිපුත්ත, ආගමෙහි ත්වං, සාරිපුත්ත, දිට්ඨධම්මසුඛචිහාර”න්ති. අප් බො හගවා ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං ආමන්තෙසි – “කිත්ති තෙ, මොග්ගල්ලාන, අහොසි මයා භික්ඛුසඬසෙ පණාමිතෙ”ති? “එවං බො මෙ, හන්තෙ, අහොසි – “හගවතා භික්ඛුසඬසො පණාමිතො. අප්පොස්සුක්කො දානි හගවා දිට්ඨධම්මසුඛචිහාරං අනුයුත්තො විහරිස්සති, අහඤ්ච දානි ආයස්මා ව සාරිපුත්තො භික්ඛුසඬසං පරිහරිස්සාමා”ති. “සාධු සාධු, මොග්ගල්ලාන! අහං වා හි, මොග්ගල්ලාන, භික්ඛුසඬසං පරිහරෙයාං සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා වා”ති.

161. අප බොහෝවිට භික්ෂු ආමන්තෙසි – “චන්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, භයානි උදකොරොහන්තෙ පාටිකඛ්ඛිතබ්බානි. කතමානි චන්තාරි? ඌමිභයං [ඌමිභයං (සා. කං.)], කුමිභිලභයං, ආවට්ඨභයං, සුසුකාභයං – ඉමානි, භික්ඛවෙ, චන්තාරි භයානි උදකොරොහන්තෙ පාටිකඛ්ඛිතබ්බානි. එවමෙව බො, භික්ඛවෙ, චන්තාරිමානි භයානි ඉධෙකච්චෙ පුග්ගලෙ ඉමස්මිං ධම්මචිනයෙ අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතෙ පාටිකඛ්ඛිතබ්බානි. කතමානි චන්තාරි? ඌමිභයං, කුමිභිලභයං, ආවට්ඨභයං, සුසුකාභයං.

162. “කතමඤ්ච, භික්ඛවෙ, ඌමිභයං? ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චො කුලපුත්තො සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො හොති – ‘ඔතිණ්ණොමිති ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දොමනස්සෙහි උපායාසෙහි දුක්ඛොතිණ්ණො දුක්ඛපරෙතො; අප්පෙව නාම ඉමස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස අන්තකිරියා පඤ්ඤායෙථා’ති. තමෙන තථා පබ්බජිතං සමානං සබ්බන්තාරි ඔවදන්ති, අනුසාසන්ති – ‘එවං තෙ අභික්කමිතබ්බං, එවං තෙ පටික්කමිතබ්බං, එවං තෙ ආලොකිතබ්බං, එවං තෙ විලොකිතබ්බං, එවං තෙ සමිඤ්ජිතබ්බං, එවං තෙ පසාරිතබ්බං, එවං තෙ සඤ්ඤාපිතබ්බං ධාරෙතබ්බං’න්ති. තස්ස එවං හොති – ‘මයං බො පුබ්බෙ අගාරියභූතා සමානා අඤ්ඤෙ ඔවදාම, අනුසාසාම [ඔවදාමපි අනුසාසාමපි (සි. සා. කං. පි.)]. ඉමෙ පනම්භාකං පුත්තමන්තා මඤ්ඤෙ, තත්තමන්තා මඤ්ඤෙ, අමිහෙ [එවං (ක.)] ඔවදිතබ්බං අනුසාසිතබ්බං මඤ්ඤන්ති’ති. සො සික්ඛං පච්චක්ඛාය භිනායාවත්තති. අයං චූච්චති, භික්ඛවෙ, ඌමිභයස්ස භිතො සික්ඛං පච්චක්ඛාය භිනායාවත්තො. ‘ඌමිභය’න්ති බො, භික්ඛවෙ, කොට්ඨාසාසස්සෙතං අධිවචනං.

163. “කතමඤ්ච, භික්ඛවෙ, කුමිභිලභයං? ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චො කුලපුත්තො සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො හොති – ‘ඔතිණ්ණොමිති ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දොමනස්සෙහි උපායාසෙහි දුක්ඛොතිණ්ණො දුක්ඛපරෙතො; අප්පෙව නාම ඉමස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස අන්තකිරියා පඤ්ඤායෙථා’ති. තමෙන තථා පබ්බජිතං සමානං සබ්බන්තාරි ඔවදන්ති අනුසාසන්ති – ‘ඉදං තෙ බාදිතබ්බං, ඉදං තෙ න බාදිතබ්බං; ඉදං තෙ භුඤ්ජිතබ්බං, ඉදං තෙ න භුඤ්ජිතබ්බං; ඉදං තෙ සායිතබ්බං, ඉදං තෙ න සායිතබ්බං; ඉදං තෙ පාතබ්බං, ඉදං තෙ න පාතබ්බං; කප්පියං තෙ බාදිතබ්බං, අකප්පියං තෙ න බාදිතබ්බං; කප්පියං තෙ භුඤ්ජිතබ්බං, අකප්පියං තෙ න භුඤ්ජිතබ්බං; කප්පියං තෙ සායිතබ්බං, අකප්පියං තෙ න සායිතබ්බං; කප්පියං තෙ පාතබ්බං, අකප්පියං තෙ න පාතබ්බං; කාලෙ තෙ බාදිතබ්බං, විකාලෙ තෙ න බාදිතබ්බං; කාලෙ තෙ භුඤ්ජිතබ්බං, විකාලෙ තෙ න භුඤ්ජිතබ්බං; කාලෙ තෙ සායිතබ්බං, විකාලෙ තෙ න සායිතබ්බං; කාලෙ තෙ පාතබ්බං, විකාලෙ තෙ න පාතබ්බං’න්ති. තස්ස එවං හොති – ‘මයං බො පුබ්බෙ අගාරියභූතා සමානා යං ඉච්ඡාම නං බාදාම, යං න ඉච්ඡාම න නං බාදාම; යං ඉච්ඡාම නං භුඤ්ජාම, යං න ඉච්ඡාම න නං භුඤ්ජාම; යං ඉච්ඡාම නං සායාම, යං න ඉච්ඡාම න නං සායාම; යං ඉච්ඡාම නං පිචාම [පිචාම (සි. පි.)], යං න ඉච්ඡාම න නං පිචාම; කප්පියමපි බාදාම, අකප්පියමපි බාදාම; කප්පියමපි භුඤ්ජාම, අකප්පියමපි භුඤ්ජාම; කප්පියමපි සායාම, අකප්පියමපි සායාම; කප්පියමපි පිචාම, අකප්පියමපි පිචාම; කාලෙපි බාදාම, විකාලෙපි බාදාම; කාලෙපි භුඤ්ජාම විකාලෙපි භුඤ්ජාම; කාලෙපි සායාම, විකාලෙපි සායාම; කාලෙපි පිචාම, විකාලෙපි පිචාම. යමපි නො සද්ධා ගහපතිකා දිවා විකාලෙ පණ්ණං බාදනීයං භොජනීයං දෙන්ති තත්ථමෙ මුඛාවරණං මඤ්ඤෙ කරොන්ති’ති. සො සික්ඛං පච්චක්ඛාය භිනායාවත්තති. අයං චූච්චති, භික්ඛවෙ, කුමිභිලභයස්ස භිතො සික්ඛං පච්චක්ඛාය භිනායාවත්තො. ‘කුමිභිලභය’න්ති බො, භික්ඛවෙ, ඔදරිකත්තස්සෙතං අධිවචනං.

164. “කතමඤ්ච, භික්ඛවෙ, ආවට්ඨභයං? ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චො කුලපුත්තො සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො හොති – ‘ඔතිණ්ණොමිති ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දොමනස්සෙහි උපායාසෙහි දුක්ඛොතිණ්ණො දුක්ඛපරෙතො; අප්පෙව නාම ඉමස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස අන්තකිරියා පඤ්ඤායෙථා’ති. සො එවං පබ්බජිතො සමානො පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදාය ගාමං වා නිගමං වා පිණ්ඩාය පවිසති. අරක්ඛිතෙනෙව කායෙන අරක්ඛිතාය වාචාය අනුපට්ඨිතාය සතියා අසංවුතෙහි ඉන්ද්‍රියෙහි සො තත්ථ පස්සති ගහපතිං වා ගහපතිපුත්තං වා පඤ්චති කාමගුණෙහි සමප්පිතං සමඛිග්භූතං පරිවාරයමානං [පරිවාරියමානං (සා. කං. ක.)]. තස්ස එවං හොති – ‘මයං බො පුබ්බෙ අගාරියභූතා සමානා පඤ්චති කාමගුණෙහි සමප්පිතං සමඛිග්භූතා පරිවාරිමහා. සංවිජ්ජන්ති බො පන මෙ කුලෙ [සංවිජ්ජන්ති බො කුලෙ (සි. සා. කං. පි.)] හොගා. සක්කා හොගෙ ව භුඤ්ජිතුං පුඤ්ඤානි ව කාතු’න්ති. සො සික්ඛං පච්චක්ඛාය භිනායාවත්තති. අයං චූච්චති, භික්ඛවෙ, ආවට්ඨභයස්ස භිතො සික්ඛං පච්චක්ඛාය භිනායාවත්තො. ‘ආවට්ඨභය’න්ති බො, භික්ඛවෙ, පඤ්චන්තෙතං කාමගුණානං අධිවචනං.

165. “කතමඤ්ච, භික්ඛවෙ, සුසුකාභයං? ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චො කුලපුත්තො සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො හොති – ‘ඔතිණ්ණොමිති ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දොමනස්සෙහි උපායාසෙහි දුක්ඛොතිණ්ණො දුක්ඛපරෙතො; අප්පෙව නාම ඉමස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස අන්තකිරියා පඤ්ඤායෙථා’ති. සො එවං පබ්බජිතො සමානො පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදාය ගාමං වා නිගමං වා පිණ්ඩාය පවිසති. අරක්ඛිතෙනෙව කායෙන අරක්ඛිතාය වාචාය අනුපට්ඨිතාය සතියා අසංවුතෙහි ඉන්ද්‍රියෙහි සො තත්ථ පස්සති මාතුගාමං දුන්නිවත්ථං වා දුප්පාරුතං වා. තස්ස මාතුගාමං දිස්වා දුන්නිවත්ථං වා දුප්පාරුතං වා රාගො චිත්තං අනුද්ධංසෙති. සො රාගානුද්ධංසෙන [අනුද්ධංසෙන (සි. පි.)] චිත්තෙන සික්ඛං පච්චක්ඛාය භිනායාවත්තති. අයං චූච්චති, භික්ඛවෙ, සුසුකාභයස්ස භිතො සික්ඛං පච්චක්ඛාය භිනායාවත්තො. ‘සුසුකාභය’න්ති බො, භික්ඛවෙ, මාතුගාමස්සෙතං අධිවචනං. ඉමානි බො, භික්ඛවෙ, චන්තාරි භයානි, ඉධෙකච්චෙ පුග්ගලෙ ඉමස්මිං ධම්මචිනයෙ අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතෙ පාටිකඛ්ඛිතබ්බානි”ති.

ඉදමවොච භගවා. අත්තමනා තෙ භික්ඛු භගවතො භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

වාතුමසුත්තං නිට්ඨිතං සත්තමං.

8. නළකපානසුත්තං

166. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා කොසලෙසු විහරති නළකපානෙ පලාසවනෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බහුලා අභිඤ්ඤානා අභිඤ්ඤානා කුලපුත්තා භගවන්තං උද්දිස්ස සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා භොන්ති – ආයස්මා ච අනුරුද්ධො, ආයස්මා ච හද්දියො [\[නන්දියො \(සී. පී.\) විනයෙ ව ම. නි. 1 චූළගොසිඛගෙ ව\]](#), ආයස්මා ච කම්මලො [\[කම්බ්ලො \(සී. සා. කං. පී.\)\]](#), ආයස්මා ච හගු, ආයස්මා ච කොණ්ඩඤ්ඤො [\[කුණ්ඩධානො \(සී. පී.\)\]](#), ආයස්මා ච රෙවතො, ආයස්මා ච ආනන්දො, අඤ්ඤෙ ච අභිඤ්ඤානා අභිඤ්ඤානා කුලපුත්තා. තෙන ඛො පන සමයෙන භගවා භික්ඛුසඛිසපරිචුතො අබ්භොකාසෙ නිසින්තො භොති. අථ ඛො භගවා තෙ කුලපුත්තෙ ආරබ්භ භික්ඛු ආමන්තෙසි – “යෙ තෙ, භික්ඛවෙ, කුලපුත්තා මම උද්දිස්ස සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා, කච්චි තෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අභිරතා බ්‍රහ්මචරියෙ”ති? එවං චුත්තෙ, තෙ භික්ඛු තුණ්හි අහෙසුං. දුතියම්පි ඛො භගවා තෙ කුලපුත්තෙ ආරබ්භ භික්ඛු ආමන්තෙසි – “යෙ තෙ, භික්ඛවෙ, කුලපුත්තා මම උද්දිස්ස සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා, කච්චි තෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අභිරතා බ්‍රහ්මචරියෙ”ති? දුතියම්පි ඛො තෙ භික්ඛු තුණ්හි අහෙසුං. තතියම්පි ඛො භගවා තෙ කුලපුත්තෙ ආරබ්භ භික්ඛු ආමන්තෙසි – “යෙ තෙ, භික්ඛවෙ, කුලපුත්තා මම උද්දිස්ස සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා, කච්චි තෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අභිරතා බ්‍රහ්මචරියෙ”ති? තතියම්පි ඛො තෙ භික්ඛු තුණ්හි අහෙසුං.

167. අථ ඛො භගවතො එතදභොසි – “යංනුනාහං තෙ කුලපුත්තෙ පුච්ඡෙය්‍ය”න්ති! අථ ඛො භගවා ආයස්මන්තං අනුරුද්ධං ආමන්තෙසි – “කච්චි තුම්හෙ, අනුරුද්ධා, අභිරතා බ්‍රහ්මචරියෙ”ති? “තග්ග මයං, භන්තෙ, අභිරතා බ්‍රහ්මචරියෙ”ති. “සාධු සාධු, අනුරුද්ධා! එතං ඛො, අනුරුද්ධා, තුම්හාකං පතිරූපං කුලපුත්තානං සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතානං යං තුම්හෙ අභිරමෙය්‍යාථ බ්‍රහ්මචරියෙ. යෙන තුම්හෙ අනුරුද්ධා, හදුන යොබ්බනෙන සමන්තාගතා පට්මෙන වයසා සුසුකාලකෙසා කාමෙ පරිභුඤ්ජෙය්‍යාථ තෙන තුම්හෙ, අනුරුද්ධා, හදුනපි යොබ්බනෙන සමන්තාගතා පට්මෙන වයසා සුසුකාලකෙසා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා. තෙ ව ඛො පන තුම්හෙ, අනුරුද්ධා, නෙව රාජාභිනිතා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා, න චොරාභිනිතා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා, න ඉණ්ටා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා, න භයට්ටා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා, නාජිවිකාපකතා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා. අපි ව ඛොම්හි ඔතිණ්ණො ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දොමනස්සෙහි උපායාසෙහි, දුක්ඛොතිණ්ණො දුක්ඛපරෙතො; අප්පෙව නාම ඉමස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස අන්තකිරියා පඤ්ඤායෙථාති – නනු තුම්හෙ, අනුරුද්ධා, එවං සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා”ති? “එවං, භන්තෙ”. “එවං පබ්බජිතෙන ව පන, අනුරුද්ධා, කුලපුත්තෙන කිමස්ස කරණියං? විචෙකං, අනුරුද්ධා, කාමෙහි විචෙකං අකුසලෙහි ධම්මෙහි පිතිසුඛං නාධිගච්ඡති අඤ්ඤං වා [\[අඤ්ඤං ව \(ක.\)\]](#) තතො සන්තතරං, තස්ස අභිජ්ඣාපි චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨති, ඛ්‍යාපාදොපි චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨති, ථිනම්ඤ්ඤිමපි [\[ථිනම්ඤ්ඤිමපි \(සී. සා. කං. පී.\)\]](#) චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨති උද්ධච්චකුක්කුච්චම්පි චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨති, විචිකිච්ඡාපි චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨති, අරනිපි චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨති, තන්දිපි චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨති. විචෙකං, අනුරුද්ධා, කාමෙහි විචෙකං අකුසලෙහි ධම්මෙහි පිතිසුඛං නාධිගච්ඡති අඤ්ඤං වා තතො සන්තතරං”.

“විචෙකං, අනුරුද්ධා, කාමෙහි විචෙකං අකුසලෙහි ධම්මෙහි පිතිසුඛං අධිගච්ඡති අඤ්ඤං වා තතො සන්තතරං, තස්ස අභිජ්ඣාපි චිත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති, ඛ්‍යාපාදොපි චිත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති, ථිනම්ඤ්ඤිමපි චිත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති, උද්ධච්චකුක්කුච්චම්පි චිත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති, විචිකිච්ඡාපි චිත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති, අරනිපි චිත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති, තන්දිපි චිත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති. විචෙකං, අනුරුද්ධා, කාමෙහි විචෙකං අකුසලෙහි ධම්මෙහි පිතිසුඛං අධිගච්ඡති අඤ්ඤං වා තතො සන්තතරං.

168. “කින්ති වො, අනුරුද්ධා, මයි භොති – ‘යෙ ආසවා සංකිලෙසිකා පොනොබ්භවිකා [\[පොනොභවිකා \(සී. පී.\)\]](#) සදරා දුක්ඛවිපාකා ආයතිං ජාතිජරාමරණියා, අප්පභීනා තෙ තථාගතස්ස; තස්මා තථාගතො සඬ්ඛායෙකං පටිසෙවති, සඬ්ඛායෙකං අධිවාසෙති, සඬ්ඛායෙකං පරිවජ්ජෙති, සඬ්ඛායෙකං විනොදෙති”’ති? “න ඛො නො, භන්තෙ, භගවති එවං භොති – ‘යෙ ආසවා සංකිලෙසිකා පොනොබ්භවිකා සදරා දුක්ඛවිපාකා ආයතිං ජාතිජරාමරණියා, අප්පභීනා තෙ තථාගතස්ස; තස්මා තථාගතො සඬ්ඛායෙකං පටිසෙවති, සඬ්ඛායෙකං අධිවාසෙති, සඬ්ඛායෙකං පරිවජ්ජෙති, සඬ්ඛායෙකං විනොදෙති’ති. එවං ඛො නො, භන්තෙ, භගවති භොති – ‘යෙ ආසවා සංකිලෙසිකා පොනොබ්භවිකා සදරා දුක්ඛවිපාකා ආයතිං ජාතිජරාමරණියා, පභීනා තෙ තථාගතස්ස; තස්මා තථාගතො සඬ්ඛායෙකං පටිසෙවති, සඬ්ඛායෙකං අධිවාසෙති, සඬ්ඛායෙකං පරිවජ්ජෙති, සඬ්ඛායෙකං විනොදෙති”’ති. “සාධු සාධු, අනුරුද්ධා! තථාගතස්ස, අනුරුද්ධා, යෙ ආසවා සංකිලෙසිකා පොනොබ්භවිකා සදරා දුක්ඛවිපාකා ආයතිං ජාතිජරාමරණියා, පභීනා තෙ උච්ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවංකතා ආයතිං අනුප්පාදම්මා. සෙය්‍යාථාපි, අනුරුද්ධා, තාලො මත්ථකච්ඡින්නො අභබ්බො පුනරිඤ්ජිතියා; එවමෙව ඛො, අනුරුද්ධා, තථාගතස්ස යෙ ආසවා සංකිලෙසිකා පොනොබ්භවිකා සදරා දුක්ඛවිපාකා ආයතිං ජාතිජරාමරණියා, පභීනා තෙ උච්ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා

අනභාවංකතා ආයතීං අනුප්පාදධම්මා; තස්මා තථාගතො සඬබ්බායෙකං පටිසෙවති, සඬබ්බායෙකං අධිවාසෙති, සඬබ්බායෙකං පරිවජ්ජෙති, සඬබ්බායෙකං විනොදෙති”.

“තං කිං මඤ්ඤසි, අනුරුද්ධා, කං අත්ථවසං සම්පස්සමානො තථාගතො සාවකෙ අඛහතීතෙ කාලඤ්ඤානෙ උපපත්තිසු බ්‍යාකරොති – ‘අසු අමුත්‍ර උපපන්නො; අසු අමුත්‍ර උපපන්නො’”ති? “භගවංමූලකා නො, භන්තෙ, ධම්මා භගවංනෙත්තිකා භගවංපටිසරණා. සාධු වත, භන්තෙ, භගවන්තංයෙව පටිභාතු එතස්ස භාසිතස්ස අත්ථො. භගවතො සුත්වා භික්ඛු ධාරෙස්සන්ති”ති. “න ඛො, අනුරුද්ධා, තථාගතො ජනකුහනත්ථං න ජනලපනත්ථං න ලාභසක්කාරසිලොකානිසංසත්ථං න ‘ඉති මං ජනො ජානාතු’ති සාවකෙ අඛහතීතෙ කාලඤ්ඤානෙ උපපත්තිසු බ්‍යාකරොති – ‘අසු අමුත්‍ර උපපන්නො, අසු අමුත්‍ර උපපන්නො’ති. සන්ති ව ඛො, අනුරුද්ධා, කුලපුත්තා සද්ධා උළාරවෙදා උළාරපාමොජ්ජා. තෙ තං සුත්වා තදත්ථාය චිත්තං උපසංහරන්ති. තෙසං තං, අනුරුද්ධා, හොති දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය”.

169. “ඉධානුරුද්ධා, භික්ඛු සුභාති – ‘ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු කාලඤ්ඤානො [කාලකතො (සි. ස්‍යා. කං. පි.)]; සො භගවතා බ්‍යාකතො – අඤ්ඤාය සණ්ඨෙති’ති. සො ඛො පනස්ස ආයස්මා සාමං දිට්ඨො වා හොති අනුස්සවස්සුතො වා – ‘එවංසිලො සො ආයස්මා අහොසි ඉතිපි, එවංධම්මො සො ආයස්මා අහොසි ඉතිපි, එවංපඤ්ඤො සො ආයස්මා අහොසි ඉතිපි, එවංචිහාරි සො ආයස්මා අහොසි ඉතිපි, එවංචිමුත්තො සො ආයස්මා අහොසි ඉතිපි’ති. සො තස්ස සද්ධස්සව සිලස්සව සුතස්සව වාගස්සව පඤ්ඤස්සව අනුස්සරන්තො තදත්ථාය චිත්තං උපසංහරති. එවම්පි ඛො, අනුරුද්ධා, භික්ඛුතො ඵාසුචිහාරො හොති.

“ඉධානුරුද්ධා, භික්ඛු සුභාති – ‘ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු කාලඤ්ඤානො; සො භගවතා බ්‍යාකතො – පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකො තත්ථ පරිනිබ්බායී අනාවත්තිධම්මො තස්මා ලොකා’ති. සො ඛො පනස්ස ආයස්මා සාමං දිට්ඨො වා හොති අනුස්සවස්සුතො වා – ‘එවංසිලො සො ආයස්මා අහොසි ඉතිපි, එවංධම්මො...පෙ.... එවංපඤ්ඤො... එවංචිහාරි... එවංචිමුත්තො සො ආයස්මා අහොසි ඉතිපි’ති. සො තස්ස සද්ධස්සව සිලස්සව සුතස්සව වාගස්සව පඤ්ඤස්සව අනුස්සරන්තො තදත්ථාය චිත්තං උපසංහරති. එවම්පි ඛො, අනුරුද්ධා, භික්ඛුතො ඵාසුචිහාරො හොති.

“ඉධානුරුද්ධා, භික්ඛු සුභාති – ‘ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු කාලඤ්ඤානො; සො භගවතා බ්‍යාකතො – තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදොසමොහානං තනුත්තා සකදාගාමී සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්ත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති’ති. සො ඛො පනස්ස ආයස්මා සාමං දිට්ඨො වා හොති අනුස්සවස්සුතො වා – ‘එවංසිලො සො ආයස්මා අහොසි ඉතිපි, එවංධම්මො...පෙ.... එවංපඤ්ඤො... එවංචිහාරි... එවංචිමුත්තො සො ආයස්මා අහොසි ඉතිපි’ති. සො තස්ස සද්ධස්සව සිලස්සව සුතස්සව වාගස්සව පඤ්ඤස්සව අනුස්සරන්තො තදත්ථාය චිත්තං උපසංහරති. එවම්පි ඛො, අනුරුද්ධා, භික්ඛුතො ඵාසුචිහාරො හොති.

“ඉධානුරුද්ධා, භික්ඛු සුභාති – ‘ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු කාලඤ්ඤානො; සො භගවතා බ්‍යාකතො – තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොතාපන්නො අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්බොධිපරායණො’ති. සො ඛො පනස්ස ආයස්මා සාමං දිට්ඨො වා හොති අනුස්සවස්සුතො වා – ‘එවංසිලො සො ආයස්මා අහොසි ඉතිපි, එවංධම්මො...පෙ.... එවංපඤ්ඤො... එවංචිහාරි... එවංචිමුත්තො සො ආයස්මා අහොසි ඉතිපි’ති. සො තස්ස සද්ධස්සව සිලස්සව සුතස්සව වාගස්සව පඤ්ඤස්සව අනුස්සරන්තො තදත්ථාය චිත්තං උපසංහරති. එවම්පි ඛො, අනුරුද්ධා, භික්ඛුතො ඵාසුචිහාරො හොති.

170. “ඉධානුරුද්ධා, භික්ඛුති සුභාති – ‘ඉත්ථන්තාමො භික්ඛුති කාලඤ්ඤානො; සො භගවතා බ්‍යාකතො – අඤ්ඤාය සණ්ඨෙති’ති. සො ඛො පනස්සා හගිති සාමං දිට්ඨා වා හොති අනුස්සවස්සුතො වා – ‘එවංසිලො සො හගිති අහොසි ඉතිපි, එවංධම්මො සො හගිති අහොසි ඉතිපි, එවංපඤ්ඤො සො හගිති අහොසි ඉතිපි, එවංචිහාරිති සො හගිති අහොසි ඉතිපි, එවංචිමුත්තො සො හගිති අහොසි ඉතිපි’ති. සො තස්සා සද්ධස්සව සිලස්සව සුතස්සව වාගස්සව පඤ්ඤස්සව අනුස්සරන්ති තදත්ථාය චිත්තං උපසංහරති. එවම්පි ඛො, අනුරුද්ධා, භික්ඛුති යා ඵාසුචිහාරො හොති.

“ඉධානුරුද්ධා, භික්ඛුති සුභාති – ‘ඉත්ථන්තාමො භික්ඛුති කාලඤ්ඤානො; සො භගවතා බ්‍යාකතො – පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකා තත්ථ පරිනිබ්බායීති අනාවත්තිධම්මො තස්මා ලොකා’ති. සො ඛො පනස්සා හගිති සාමං දිට්ඨා වා හොති අනුස්සවස්සුතො වා – ‘එවංසිලො සො හගිති අහොසි ඉතිපි, එවංධම්මො...පෙ.... එවංපඤ්ඤො... එවංචිහාරිති... එවංචිමුත්තො සො හගිති අහොසි ඉතිපි’ති. සො තස්සා සද්ධස්සව සිලස්සව සුතස්සව වාගස්සව පඤ්ඤස්සව අනුස්සරන්ති තදත්ථාය චිත්තං උපසංහරති. එවම්පි ඛො, අනුරුද්ධා, භික්ඛුති යා ඵාසුචිහාරො හොති.

“ඉධානුරුද්ධා, භික්ඛුති සුභාති – ‘ඉත්ථන්තාමො භික්ඛුති කාලඤ්ඤානො; සො භගවතා බ්‍යාකතො – තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදොසමොහානං තනුත්තා සකදාගාමීති සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්ත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති’ති. සො ඛො පනස්සා හගිති සාමං දිට්ඨා වා හොති අනුස්සවස්සුතො වා – ‘එවංසිලො සො හගිති අහොසි ඉතිපි, එවංධම්මො...පෙ.... එවංපඤ්ඤො... එවංචිහාරිති... එවංචිමුත්තො සො හගිති අහොසි ඉතිපි’ති. සො තස්සා සද්ධස්සව

“ඉඩානුරුද්ධා, හික්බුනි සුභානි - ‘ඉත්ථන්තාමා හික්බුනි කාලඬිකතා; සා භගවතා බ්‍යාකතා - තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොතාපන්නා අවිනිපාතධම්මා නියතා සම්බොධිපරායණා’ති . සා බො පනස්සා භගිනී සාමං දිට්ඨා වා හොති අනුස්සවස්සුතා වා - ‘ඵවංසීලා සා භගිනී අහොසි ඉතිපි, ඵවංධම්මා... ඵවංපඤ්ඤා... ඵවංචිහාරිනී... ඵවංචිත්‍රත්තා සා භගිනී අහොසි ඉතිපි’ති. සා තස්සා සද්ධංඤ්ච සීලඤ්ච සුතඤ්ච වාගඤ්ච පඤ්ඤඤ්ච අනුස්සරන්ති තදත්ථාය චිත්තං උපසංහරති. ඵවම්පි බො, අනුරුද්ධා, හික්බුනියා එසුචිහාරො හොති.

171. “ඉධානුරුද්ධා, උපාසකො සුභානි – ‘ඉත්ථන්තාමො උපාසකො කාලච්ඡිකතො; සො හගවතා බ්‍යාකතො – පඤ්චන්තං ඔරමහාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකො තත්ථ පරිනිබ්බාසී අනාවත්තිධම්මො තස්මා ලොකා’ති. සො බො පනස්ස ආයස්මා සාමං දිට්ඨො වා හොති අනුස්සවස්සුතො වා – ‘එවංසීලො සො ආයස්මා අහොසි ඉතිපි, එවංධම්මො සො ආයස්මා අහොසි ඉතිපි, එවංපඤ්ඤො සො ආයස්මා අහොසි ඉතිපි, එවංචිහාරී සො ආයස්මා අහොසි ඉතිපි, එවංවිමුත්තො සො ආයස්මා අහොසි ඉතිපි’ති. සො තස්ස සද්ධකද්ව සුතඤ්ච වාගඤ්ච පඤ්ඤඤ්ච අනුස්සරන්තො තදත්ථාය චිත්තං උපසංහරති. එවම්පි බො, අනුරුද්ධා, උපාසකස්ස ඵාසුවිහාරො හොති.

“ඉඩානුරුද්ධා, උපාසකෝ සුභානි – ‘ඉත්ථන්තාමො උපාසකො කාලඬිකතො; සො භගවතා බ්‍යාකතො – තිණ්ණං සංයොජ්ජානං පරික්ඛයා රාගදොසමොහානං තනුත්තා සකදාගාමී සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්ත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සති’ති. සො බො පනස්ස ආයස්මා සාමං දිට්ඨො වා හොති අනුස්සවස්සුතො වා – ‘එවංසීලො සො ආයස්මා අහොසි ඉතිපි, එවංධම්මො... එවංපඤ්ඤො... එවංවිහාරී... එවංවිමුත්තො සො ආයස්මා අහොසි ඉතිපි’ති. සො තස්ස සද්ධංකද්ව සීලංකද්ව සුත්තංකද්ව වාගංකද්ව පඤ්ඤංකද්ව අනුස්සරන්තො තදත්ථාය චිත්තං උපසංහරති. එවම්පි බො, අනුරුද්ධා, උපාසකස්ස එසුචිහාරො හොති.

“ඉඩානුරුද්ධා, උපාසකො සුභානි – ‘ඉත්ථන්තාමො උපාසකො කාලඬිකතො; සො භගවතා බ්‍යාකතො – තිණ්ණං සංයොජ්ජානං පරික්ඛයා සොතාපන්නො අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්බොධිපරායණො’ති. සො බො පනස්ස ආයස්මා සාමං දිට්ඨො වා හොති අනුස්සවස්සුතො වා – ‘එවංසීලො සො ආයස්මා අහොසි ඉතිපි, එවංධම්මො...පෙ.... එවංපඤ්ඤො... එවංවිහාරී... එවංවිමුත්තො සො ආයස්මා අහොසි ඉතිපි’ති. සො තස්ස සද්ධංඤ්ච සීලංඤ්ච සුතංඤ්ච වාගංඤ්ච පඤ්ඤංඤ්ච අනුස්සරන්තො තදන්තාය විත්තං උපසංහරති. එවම්පි බො, අනුරුද්ධා උපාසකස්ස එංසුවිහාරො හොති.

172. “ඉඩානුරුද්ධා , උපාසිකා සුභානි – ‘ඉන්ටන්තාමා උපාසිකා කාලච්ඡිකතා; සා හගවතා බ්‍යාකතා – පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජ්‍යානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකා තත්ථ පරිනිබ්බායිනී අනාවත්තිධම්මා තස්මා ලොකා’ති. සා බො පනස්සා හගිනී සාමං දිට්ඨා වා හොති අනුස්සවස්සුතා වා – ‘ඵවංසිලා සා හගිනී අහොසි ඉතිපි, ඵවංධම්මා... ඵවංපඤ්ඤා... ඵවංචිහාරිනී... ඵවංචිමුත්තං සා හගිනී අහොසි ඉතිපි’ති. සා තස්සා සද්ධිඤ්ච සීලඤ්ච සුත්තඤ්ච වාගඤ්ච පඤ්ඤඤ්ච අනුස්සරන්තී තදන්ථාය චිත්තං උපසංහරති. ඵවම්පි බො, අනුරුද්ධා, උපාසිකාය ඵාසුචිහාරො හොති.

“ඉධානුරුද්ධා, උපාසිකා සුභානි – ‘ඉන්ථන්නාමා උපාසිකා කාලඬිකතා; සා භගවතා බ්‍යාකතා – තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදොසමොහානං තනුත්තා සකදාගාමීනී සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්ත්වා දුක්ඛස්සන්තං කර්ස්සනී’ති. සා බො පනස්සා භගිනී සාමං දිට්ඨා වා හොති අනුස්සවස්සුතා වා – ‘ඵවංසීලා සා භගිනී අහොසි ඉතිපි, ඵවංධම්මා... ඵවංපඤ්ඤා... ඵවංචිහාරිනී... ඵවංචිමුත්තා සා භගිනී අහොසි ඉතිපි’ති. සා තස්සා සද්ධඤ්ච සීලඤ්ච සුතඤ්ච වාගඤ්ච පඤ්ඤඤ්ච අනුස්සවන්තී තදන්ථාය චිත්තං උපසංහරති. ඵවම්පි බො, අනුරුද්ධා, උපාසිකාය ථාසුචිහාරො හොති.

“ඉඩානුරුද්ධා, උපාසිකා සුභානි – ‘ඉන්ටන්තාමා උපාසිකා කාලච්ඡිකතා; සා හභවතා බ්‍යාකතා – තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොනාපන්නා අව්තිපාතධම්මා නියතා සම්බොධිපරායණා’ති. සා බො පනස්සා හගිනී සාමං දිට්ඨා වා හොති අනුස්සවස්සුතා වා – ‘ඵවංසීලා සා හගිනී අහොසි ඉතිපි, ඵවංධම්මා සා හගිනී අහොසි ඉතිපි, ඵවංපඤ්ඤා සා හගිනී අහොසි ඉතිපි, ඵවංවිහාරිනී සා හගිනී අහොසි ඉතිපි, ඵවංවිමුත්තා සා හගිනී අහොසි ඉතිපි’ති. සා තස්සා සද්ධඤ්ච සීලඤ්ච සුතඤ්ච වාගඤ්ච පඤ්ඤඤ්ච අනුස්සරන්තී තදත්ථාය චිත්තං උපසංහරති. ඵවම්පි බො, අනුරුද්ධා, උපාසිකාය ඵාසුච්ඡාරො හොති.

“ඉති බො, අනුරුද්ධා, තථාගතො න ජනකුහනත්ථං න ජනලපනත්ථං න ලාභසක්කාරසිලොකානිසංසත්ථං න ‘ඉති මං ජනො ජානාතු’ති සාවකෙ අබ්බතීතෙ කාලඛිකතෙ උපපත්තීසු බ්‍යාකරොති – ‘අසු අමුත්‍ර උපපන්නො, අසු අමුත්‍ර උපපන්නො’ති. සත්ති ව බො, අනුරුද්ධා, කුලපුත්තා සද්ධා උළාරවෙදා උළාරපාමොජ්ජා. තෙ තං සුත්ථා තදත්ථාය චිත්තං උපසංහරන්ති. තෙසං තං, අනුරුද්ධා, හොති දීඝරත්තං නිත්‍යාය සුබ්‍යාය”ති.

ඉදමටොව හඟවා. අත්තමනො ආයස්මා අනුරුද්ධො හඟවනො භාසිතං අභිනන්දීති.

9. ගොලියානිසුත්තං

173. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලන්දකනිවාසෙ. තෙන බො පන සමයෙන ගොලියානි [\[ගුලිස්සානි \(සී. පී.\), ගොලිස්සානි \(සා. කං.\)\]](#) නාම භික්ඛූ ආරඤ්ඤිකො [\[ආරඤ්ඤකො \(සබ්බන්තං\)\]](#) පදසමාවාරො [\[පදරසමාවාරො \(සී. සා. කං. පී.\)\]](#) සඤ්ජයමං ඔසටො හොති කෙනවිදෙව කරණියෙන. තත්ත බො ආයස්මා සාරිපුත්තො ගොලියානිං භික්ඛූ ආරබ්භ භික්ඛූ ආමන්තෙසි –

“ආරඤ්ඤිකෙනාවුසො, භික්ඛූනා සඤ්ජයගතෙන සඤ්ජයෙ විහරන්තෙන සමුභ්මවාරිසු සගාරවෙන භවිතබ්බං සප්පතිස්සෙන. සචෙ, ආවුසො, ආරඤ්ඤිකො භික්ඛූ සඤ්ජයගතො සඤ්ජයෙ විහරන්තො සමුභ්මවාරිසු අගාරවො හොති අප්පතිස්සො, තස්ස භවන්ති වත්තාරො. ‘කිං පනිමස්සායස්මතො ආරඤ්ඤිකස්ස එකස්සාරඤ්ඤෙ සෙරිවිහාරෙන, යො අයමායස්මා සමුභ්මවාරිසු අගාරවො හොති අප්පතිස්සො’ති – තස්ස [\[අප්පතිස්සොතිස්ස \(සී. පී.\)\]](#) භවන්ති වත්තාරො. තස්මා ආරඤ්ඤිකෙන භික්ඛූනා සඤ්ජයගතෙන සඤ්ජයෙ විහරන්තෙන සමුභ්මවාරිසු සගාරවෙන භවිතබ්බං සප්පතිස්සෙන.

“ආරඤ්ඤිකෙනාවුසො, භික්ඛූනා සඤ්ජයගතෙන සඤ්ජයෙ විහරන්තෙන ආසනකුසලෙන භවිතබ්බං – ‘ඉති ථෙරෙ ව භික්ඛූ නානුපබ්ඡන්ති සිද්ධිස්සාමි නචෙ ව භික්ඛූ න ආසනෙන පටිබාහිස්සාමි’ති. සචෙ, ආවුසො, ආරඤ්ඤිකො භික්ඛූ සඤ්ජයගතො සඤ්ජයෙ විහරන්තො න ආසනකුසලො හොති, තස්ස භවන්ති වත්තාරො. ‘කිං පනිමස්සායස්මතො ආරඤ්ඤිකස්ස එකස්සාරඤ්ඤෙ සෙරිවිහාරෙන, යො අයමායස්මා ආසනකුසලො න හොති’ති [\[යො අයමායස්මා ආභිසමාවාරිකම්පි ධම්මං න ජානාති \(සී. සා. කං. පී.\)\]](#) – තස්ස භවන්ති වත්තාරො. තස්මා ආරඤ්ඤිකෙන භික්ඛූනා සඤ්ජයගතෙන සඤ්ජයෙ විහරන්තෙන ආසනකුසලෙන භවිතබ්බං.

“ආරඤ්ඤිකෙනාවුසො, භික්ඛූනා සඤ්ජයගතෙන සඤ්ජයෙ විහරන්තෙන ආභිසමාවාරිකොපි ධම්මො ජානිතබ්බො. සචෙ, ආවුසො, ආරඤ්ඤිකො භික්ඛූ සඤ්ජයගතො සඤ්ජයෙ විහරන්තො ආභිසමාවාරිකම්පි ධම්මං න ජානාති, තස්ස භවන්ති වත්තාරො. ‘කිං පනිමස්සායස්මතො ආරඤ්ඤිකස්ස එකස්සාරඤ්ඤෙ සෙරිවිහාරෙන යො අයමායස්මා ආභිසමාවාරිකම්පි ධම්මං න ජානාති’ති – තස්ස භවන්ති වත්තාරො. තස්මා ආරඤ්ඤිකෙන භික්ඛූනා සඤ්ජයගතෙන සඤ්ජයෙ විහරන්තෙන ආභිසමාවාරිකොපි ධම්මො ජානිතබ්බො [\[අයං ආභිසමාවාරිකතතියවාරො සී. සා. කං. පී. පොත්ථකෙසු න දිස්සති\]](#).

“ආරඤ්ඤිකෙනාවුසො, භික්ඛූනා සඤ්ජයගතෙන සඤ්ජයෙ විහරන්තෙන නාතිකාලෙන ගාමො පටිසිතබ්බො නාතිදිවා [\[න දිවා \(සා. කං. පී. කං.\)\]](#) පටික්කම්තබ්බං. සචෙ, ආවුසො, ආරඤ්ඤිකො භික්ඛූ සඤ්ජයගතො සඤ්ජයෙ විහරන්තො අතිකාලෙන ගාමං පටිසිති අතිදිවා පටික්කමති, තස්ස භවන්ති වත්තාරො. ‘කිං පනිමස්සායස්මතො ආරඤ්ඤිකස්ස එකස්සාරඤ්ඤෙ සෙරිවිහාරෙන යො අයමායස්මා අතිකාලෙන ගාමං පටිසිති අතිදිවා පටික්කමති’ති – තස්ස භවන්ති වත්තාරො. තස්මා ආරඤ්ඤිකෙන භික්ඛූනා සඤ්ජයගතෙන සඤ්ජයෙ විහරන්තෙන නාතිකාලෙන ගාමො පටිසිතබ්බො, නාතිදිවා පටික්කම්තබ්බං.

“ආරඤ්ඤිකෙනාවුසො, භික්ඛූනා සඤ්ජයගතෙන සඤ්ජයෙ විහරන්තෙන න පුරෙහත්තං පච්ඡාහත්තං කුලෙසු වාරිත්තං ආපජ්ජිතබ්බං. සචෙ, ආවුසො, ආරඤ්ඤිකො භික්ඛූ සඤ්ජයගතො සඤ්ජයෙ විහරන්තො පුරෙහත්තං පච්ඡාහත්තං කුලෙසු වාරිත්තං ආපජ්ජති, තස්ස භවන්ති වත්තාරො. ‘අයං නුනිමස්සායස්මතො ආරඤ්ඤිකස්ස එකස්සාරඤ්ඤෙ සෙරිවිහාරෙන විහරතො විකාලවරියා බහුලිකතා, තමෙනං සඤ්ජයගතම්පි සමුදාවරති’ති – තස්ස භවන්ති වත්තාරො. තස්මා ආරඤ්ඤිකෙන භික්ඛූනා සඤ්ජයගතෙන සඤ්ජයෙ විහරන්තෙන න පුරෙහත්තං පච්ඡාහත්තං කුලෙසු වාරිත්තං ආපජ්ජිතබ්බං.

“ආරඤ්ඤිකෙනාවුසො, භික්ඛූනා සඤ්ජයගතෙන සඤ්ජයෙ විහරන්තෙන අනුද්ධතෙන භවිතබ්බං අවපලෙන. සචෙ, ආවුසො, ආරඤ්ඤිකො භික්ඛූ සඤ්ජයගතො සඤ්ජයෙ විහරන්තො උද්ධතො හොති වපලො, තස්ස භවන්ති වත්තාරො. ‘ඉදං නුනිමස්සායස්මතො ආරඤ්ඤිකස්ස එකස්සාරඤ්ඤෙ සෙරිවිහාරෙන විහරතො උද්ධව්චං වාපලාං බහුලිකතං, තමෙනං සඤ්ජයගතම්පි සමුදාවරති’ති – තස්ස භවන්ති වත්තාරො. තස්මා ආරඤ්ඤිකෙන භික්ඛූනා සඤ්ජයගතෙන සඤ්ජයෙ විහරන්තෙන අනුද්ධතෙන භවිතබ්බං අවපලෙන.

“ආරඤ්ඤිකෙනාවුසො, භික්ඛූනා සඤ්ජයගතෙන සඤ්ජයෙ විහරන්තෙන අමුඛරෙන භවිතබ්බං අවිකිණ්ණවාටෙන. සචෙ, ආවුසො, ආරඤ්ඤිකො භික්ඛූ සඤ්ජයගතො සඤ්ජයෙ විහරන්තො මුඛරො හොති විකිණ්ණවාටො, තස්ස භවන්ති වත්තාරො. ‘කිං පනිමස්සායස්මතො ආරඤ්ඤිකස්ස එකස්සාරඤ්ඤෙ සෙරිවිහාරෙන යො අයමායස්මා මුඛරො විකිණ්ණවාටො’ති – තස්ස භවන්ති වත්තාරො. තස්මා ආරඤ්ඤිකෙන භික්ඛූනා සඤ්ජයගතෙන සඤ්ජයෙ විහරන්තෙන අමුඛරෙන භවිතබ්බං අවිකිණ්ණවාටෙන.

“ආරඤ්ඤිකෙනාවුසො, භික්ඛූනා සඤ්ජයගතෙන සඤ්ජයෙ විහරන්තෙන සුචවෙන [\[සුබ්බවෙන \(සී. කං.\)\]](#) භවිතබ්බං කල්‍යාණමිත්තෙන. සචෙ, ආවුසො, ආරඤ්ඤිකො භික්ඛූ සඤ්ජයගතො සඤ්ජයෙ විහරන්තො දුබ්බවො හොති පාපමිත්තො,

එවං චුත්තේ, ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො **[මහාමොග්ගල්ලානො (ක.)]** ආයස්මත්තං සාරිපුත්තං එතදවොච – “ආරක්ඛකෙනෙව නු බො, ආවුසො සාරිපුත්ත, භික්ඛනා ඉමෙ ධම්මා සමාදාය වත්තිතබ්බා උදාහු

ගාමන්තවිහාරිනාපි”ති? “ආරක්‍ෂකකොන්ධාපි බො, ආවුසො මොග්ගල්ලාන, හික්ඛුනා ඉමෙ ධම්මා සමාදාය වත්තිතබ්බා පගෙව ගාමන්තවිහාරිනා”ති.

ගොලියානිසුත්තං නිට්ඨිතං නවමං.

10. කීටාගිරිසුත්තං

174. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා කාසිසු වාරිකං වරති මහතා හික්ඛුසඬ්ඝෙන සද්ධිං. තත්‍ර බො භගවා හික්ඛු ආමන්තෙසි – “අහං බො, හික්ඛෙවෙ, අක්කෙත්‍රෙව රත්තිභොජනා **[රත්තිභොජනං (ක.)]** භුක්ඛාමි. අක්කෙත්‍ර බො පනාහං, හික්ඛෙවෙ, රත්තිභොජනා භුක්ඛමානා අප්පාබාධනක්ඛෙව සක්ඛානාමි අප්පාතඬ්ඝකත්තක්ඛෙව ලහුට්ඨානක්ඛෙව බලක්ඛෙව එසුචිහාරක්ඛෙව. එථ, තුම්හෙපි, හික්ඛෙවෙ, අක්කෙත්‍රෙව රත්තිභොජනා භුක්ඛෙථ. අක්කෙත්‍ර බො පන, හික්ඛෙවෙ, තුම්හෙපි රත්තිභොජනා භුක්ඛමානා අප්පාබාධනක්ඛෙව සක්ඛානිස්සථ අප්පාතඬ්ඝකත්තක්ඛෙව ලහුට්ඨානක්ඛෙව බලක්ඛෙව එසුචිහාරක්ඛෙව”ති. “එවං, හන්තෙ”ති බො තෙ හික්ඛු භගවතො පච්චස්සොසුං. අථ බො භගවා කාසිසු අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො යෙන කීටාගිරි නාම කාසිනං නිගමො තදවසරි. තත්‍ර සුදං භගවා කීටාගිරිස්මිං විහරති කාසිනං නිගමෙ.

175. තෙන බො පන සමයෙන අස්සප්පිපුනබ්බසුකා නාම හික්ඛු කීටාගිරිස්මිං ආවාසිකා භොන්ති. අථ බො සම්බහුලා හික්ඛු යෙන අස්සප්පිපුනබ්බසුකා හික්ඛු තෙනුපසඬ්ඝමිංසු; උපසඬ්ඝමිත්වා අස්සප්පිපුනබ්බසුකෙ හික්ඛු එතදවොචුං – “භගවා බො, ආවුසො, අක්කෙත්‍රෙව රත්තිභොජනා භුක්ඛෙති හික්ඛුසඬ්ඝො ව. අක්කෙත්‍ර බො පනාවුසො, රත්තිභොජනා භුක්ඛමානා අප්පාබාධනක්ඛෙව සක්ඛානන්ති අප්පාතඬ්ඝකත්තක්ඛෙව ලහුට්ඨානක්ඛෙව බලක්ඛෙව එසුචිහාරක්ඛෙව. එථ, තුම්හෙපි, ආවුසො, අක්කෙත්‍රෙව රත්තිභොජනා භුක්ඛෙථ. අක්කෙත්‍ර බො පනාවුසො, තුම්හෙපි රත්තිභොජනා භුක්ඛමානා අප්පාබාධනක්ඛෙව සක්ඛානිස්සථ අප්පාතඬ්ඝකත්තක්ඛෙව ලහුට්ඨානක්ඛෙව බලක්ඛෙව එසුචිහාරක්ඛෙව”ති. එවං චුත්තෙ, අස්සප්පිපුනබ්බසුකා හික්ඛු තෙ හික්ඛු එතදවොචුං – “මයං බො, ආවුසො, සායක්ඛෙව භුක්ඛාම පාතො ව දිවා ව විකාලෙ. තෙ මයං සායක්ඛෙව භුක්ඛමානා පාතො ව දිවා ව විකාලෙ අප්පාබාධනක්ඛෙව සක්ඛානාම අප්පාතඬ්ඝකත්තක්ඛෙව ලහුට්ඨානක්ඛෙව බලක්ඛෙව එසුචිහාරක්ඛෙව. තෙ මයං කිං සන්දිට්ඨිකං හිත්වා කාලිකං අනුධාවිස්සාම? සායක්ඛෙව මයං භුක්ඛිස්සාම පාතො ව දිවා ව විකාලෙ”ති.

යතො බො තෙ හික්ඛු නාසක්ඛිංසු අස්සප්පිපුනබ්බසුකෙ හික්ඛු සක්ඛාපෙත්‍රං, අථ යෙන භගවා තෙනුපසඬ්ඝමිංසු; උපසඬ්ඝමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසීන්තා බො තෙ හික්ඛු භගවන්තං එතදවොචුං – “ඉධ මයං, හන්තෙ, යෙන අස්සප්පිපුනබ්බසුකා හික්ඛු තෙනුපසඬ්ඝමිංහ; උපසඬ්ඝමිත්වා අස්සප්පිපුනබ්බසුකෙ හික්ඛු එතදවොචුමිහ – ‘භගවා බො, ආවුසො, අක්කෙත්‍රෙව රත්තිභොජනා භුක්ඛෙති හික්ඛුසඬ්ඝො ව; අක්කෙත්‍ර බො පනාවුසො, රත්තිභොජනා භුක්ඛමානා අප්පාබාධනක්ඛෙව සක්ඛානන්ති අප්පාතඬ්ඝකත්තක්ඛෙව ලහුට්ඨානක්ඛෙව බලක්ඛෙව එසුචිහාරක්ඛෙව. එථ, තුම්හෙපි, ආවුසො, අක්කෙත්‍රෙව රත්තිභොජනා භුක්ඛෙථ. අක්කෙත්‍ර බො පනාවුසො, තුම්හෙපි රත්තිභොජනා භුක්ඛමානා අප්පාබාධනක්ඛෙව සක්ඛානිස්සථ අප්පාතඬ්ඝකත්තක්ඛෙව ලහුට්ඨානක්ඛෙව බලක්ඛෙව එසුචිහාරක්ඛෙව’ති. එවං චුත්තෙ, හන්තෙ, අස්සප්පිපුනබ්බසුකා හික්ඛු අම්හෙ එතදවොචුං – ‘මයං බො, ආවුසො, සායක්ඛෙව භුක්ඛාම පාතො ව දිවා ව විකාලෙ. තෙ මයං සායක්ඛෙව භුක්ඛමානා පාතො ව දිවා ව විකාලෙ අප්පාබාධනක්ඛෙව සක්ඛානාම අප්පාතඬ්ඝකත්තක්ඛෙව ලහුට්ඨානක්ඛෙව බලක්ඛෙව එසුචිහාරක්ඛෙව. තෙ මයං කිං සන්දිට්ඨිකං හිත්වා කාලිකං අනුධාවිස්සාම? සායක්ඛෙව මයං භුක්ඛිස්සාම පාතො ව දිවා ව විකාලෙ’ති. යතො බො මයං, හන්තෙ, නාසක්ඛිමිහ අස්සප්පිපුනබ්බසුකෙ හික්ඛු සක්ඛාපෙත්‍රං, අථ මයං එකමන්තං භගවතො ආරොවෙමා”ති.

176. අථ බො භගවා අක්කෙත්‍ර රං හික්ඛුං ආමන්තෙසි – “එහි ත්වං, හික්ඛු, මම වචනෙන අස්සප්පිපුනබ්බසුකෙ හික්ඛු ආමන්තෙහි – ‘සත්ථා ආයස්මන්තෙ ආමන්තෙහි”ති. “එවං, හන්තෙ”ති බො සො හික්ඛු භගවතො පටිස්සුත්වා යෙන අස්සප්පිපුනබ්බසුකා හික්ඛු තෙනුපසඬ්ඝමි; උපසඬ්ඝමිත්වා අස්සප්පිපුනබ්බසුකෙ හික්ඛු එතදවොච – “සත්ථා ආයස්මන්තෙ ආමන්තෙහි”ති. “එවමාවුසො”ති බො අස්සප්පිපුනබ්බසුකා හික්ඛු තස්ස හික්ඛුනො පටිස්සුත්වා යෙන භගවා තෙනුපසඬ්ඝමිංසු; උපසඬ්ඝමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසීන්තෙ බො අස්සප්පිපුනබ්බසුකෙ හික්ඛු භගවා එතදවොච – “සච්චං කිර, හික්ඛෙවෙ, සම්බහුලා හික්ඛු තුම්හෙ උපසඬ්ඝමිත්වා එතදවොචුං – ‘භගවා බො, ආවුසො, අක්කෙත්‍රෙව රත්තිභොජනා භුක්ඛෙති හික්ඛුසඬ්ඝො ව. අක්කෙත්‍ර බො පනාවුසො, රත්තිභොජනා භුක්ඛමානා අප්පාබාධනක්ඛෙව සක්ඛානන්ති අප්පාතඬ්ඝකත්තක්ඛෙව ලහුට්ඨානක්ඛෙව බලක්ඛෙව එසුචිහාරක්ඛෙව. එථ, තුම්හෙපි, ආවුසො, අක්කෙත්‍රෙව රත්තිභොජනා භුක්ඛෙථ. අක්කෙත්‍ර බො පනාවුසො, තුම්හෙපි රත්තිභොජනා භුක්ඛමානා අප්පාබාධනක්ඛෙව සක්ඛානිස්සථ අප්පාතඬ්ඝකත්තක්ඛෙව ලහුට්ඨානක්ඛෙව බලක්ඛෙව එසුචිහාරක්ඛෙව’ති. එවං චුත්තෙ කිර **[කිං නු (ක.)]**, හික්ඛෙවෙ, තුම්හෙ තෙ හික්ඛු එවං අවචුත්ථ – ‘මයං බො පනාවුසො, සායක්ඛෙව භුක්ඛාම පාතො ව දිවා ව විකාලෙ. තෙ මයං සායක්ඛෙව භුක්ඛමානා පාතො ව දිවා ව විකාලෙ අප්පාබාධනක්ඛෙව සක්ඛානාම අප්පාතඬ්ඝකත්තක්ඛෙව ලහුට්ඨානක්ඛෙව බලක්ඛෙව එසුචිහාරක්ඛෙව. තෙ මයං කිං සන්දිට්ඨිකං හිත්වා කාලිකං අනුධාවිස්සාම? සායක්ඛෙව මයං භුක්ඛිස්සාම පාතො ව දිවා ව විකාලෙ”ති. “එවං, හන්තෙ”.

177. “කිං නු මෙ තුම්හෙ, හික්ඛෙවෙ, එවං ධම්මං දෙසිතං ආජානාථ යං කික්ඛ්වායං පුරිසපුග්ගලො පටිසංවෙදෙති සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තස්ස අකුසලා ධම්මා පරිභායන්ති කුසලා ධම්මා අභිවඩ්ඪන්ති”ති? “නො හෙතං,

“කතමො ව, හික්බවෙ, පුග්ගලො සද්ධානුසාරි? ඉධ, හික්බවෙ, එකච්චො පුග්ගලො යෙ තෙ සන්තා විමොක්ඛා අනික්කම්ම රූපෙ ආරුප්පා තෙ න කායෙන චුසිත්වා චහරති, පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා එකච්චෙ ආසවා පරික්ඛිණා [දිස්වා ආසවා අපරික්ඛිණා (සි. පි.)] හොන්ති, තථාගතෙ වස්ස සද්ධාමන්තං හොති පෙමමත්තං, අපි වස්ස ඉමෙ ධම්මා හොන්ති, සෙයාථිදං – සද්ධිත්තිද්‍රියං, චිරිසිත්තිද්‍රියං, සතිත්තිද්‍රියං, සමාධිත්තිද්‍රියං, පඤ්ඤිත්තිද්‍රියං. අයං වුවච්ඡි, හික්බවෙ, පුග්ගලො සද්ධානුසාරි. ඉමස්සපි බො අහං, හික්බවෙ, හික්ඛුනො ‘අප්පමාදෙන කරණිය’න්ත්ත්ති වදාමි. තං කිස්ස හෙතු? අප්පෙව නාම අයමායස්මා අනුලොමිකාති සෙනාසනාති පටිසෙවමානො කල්‍යාණමිත්තෙ හප්මානො ඉත්තියාති සමන්තානායමානො – යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදෙව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං –

බ්‍රහ්මවර්ගපරියොසානං දිට්‍ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍යාති! ඉමං බො අහං, භික්ඛවෙ, ඉමස්ස භික්ඛුනො අප්පමාදඵලං සම්පස්සමානො ‘අප්පමාදෙන කරණිය’න්ත්තන්ති වදාමි.

183. “නාහං, භික්ඛවෙ, ආදිකෙනෙව අඤ්ඤාරාධනං වදාමි; අපි ව, භික්ඛවෙ, අනුපුබ්බසික්ඛා අනුපුබ්බකිරියා අනුපුබ්බපට්ඨපදා අඤ්ඤාරාධනා හොති. කථංඤ්ව, භික්ඛවෙ, අනුපුබ්බසික්ඛා අනුපුබ්බකිරියා අනුපුබ්බපට්ඨපදා අඤ්ඤාරාධනා හොති? ඉධ, භික්ඛවෙ, සද්ධාජානො උපසඬකමති, උපසඬකමන්තො පයිරුපාසති, පයිරුපාසන්තො සොතං ඔදහති, ඔහිතසොතො ධම්මං සුභාති, සුත්වා ධම්මං ධාරෙති, ධනානං [ධානානං (ක.)] ධම්මානං අත්ථං උපපරික්ඛති, අත්ථං උපපරික්ඛතො ධම්මා නිජ්ඣානං බමන්ති, ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්ති යා සති ඡන්දො ජායති, ඡන්දජානො උස්සහති, උස්සාහෙත්වා තුලෙති, තුලයිත්වා පදහති, පහිතන්තො සමානො කායෙන වෙව පරමසච්චං සච්ඡිකරොති, පඤ්ඤාය ව නං අතිවිජ්ඣා පස්සති. සාපි නාම, භික්ඛවෙ, සද්ධා නාහොසි; තම්පි නාම, භික්ඛවෙ, උපසඬකමනං නාහොසි; සාපි නාම, භික්ඛවෙ, පයිරුපාසනා නාහොසි; තම්පි නාම, භික්ඛවෙ, සොතාවධානං නාහොසි; තම්පි නාම, භික්ඛවෙ, ධම්මස්සවනං නාහොසි; සාපි නාම, භික්ඛවෙ, ධම්මධාරණා නාහොසි; සාපි නාම, භික්ඛවෙ, අත්ථුපපරික්ඛා නාහොසි; සාපි නාම, භික්ඛවෙ, ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්ති නාහොසි; සොපි නාම, භික්ඛවෙ, ඡන්දො නාහොසි; සොපි නාම, භික්ඛවෙ, උස්සාහො නාහොසි; සාපි නාම, භික්ඛවෙ, තුලනා නාහොසි; තම්පි නාම, භික්ඛවෙ, පධානං නාහොසි. විජ්ජපිපත්තාත්ථ, භික්ඛවෙ, මිච්ඡාපට්ඨත්තාත්ථ, භික්ඛවෙ. කීව දුරෙවිමෙ, භික්ඛවෙ, මොසපුරිසා අපක්කන්තා ඉමම්භා ධම්මවිනයා.

184. “අත්ථි, භික්ඛවෙ, චතුප්පදං වෙය්‍යාකරණං යස්සද්දිට්ඨස්ස විඤ්ඤා පුරිසො නචිරස්සෙව පඤ්ඤායත්ථං ආජානෙය්‍ය. උද්දිස්සිසාමි වො [උද්දිට්ඨස්සාපි (ක.)], භික්ඛවෙ, ආජානිස්සථ මෙ ත”න්ති? “කෙ ව මයං, හන්තෙ, කෙ ව ධම්මස්ස අඤ්ඤාතාරො”ති? යොපි සො, භික්ඛවෙ, සත්ථා ආමිසගරු ආමිසදායාදො ආමිසෙහි සංසට්ඨො විහරති තස්ස පායං ඵ්වරුපි පණොපණවියා න උපෙනි – ‘ඵවඤ්ච නො අස්ස අථ නං කරෙය්‍යාම, න ව නො ඵ්වමස්ස න නං කරෙය්‍යාමා’ති, කිං පන, භික්ඛවෙ, යං තථාගතො සබ්බසො ආමිසෙහි විසංසට්ඨො විහරති. සද්ධස්ස, භික්ඛවෙ, සාවකස්ස සත්ථුසාසනෙ පරියොගාභිය [පරියොගාය (සී. පී. ක.), පරියොගය්හ (සාය. ක.)] වත්තතො අයමනුධම්මො හොති – ‘සත්ථා භගවා, සාවකොභමස්මි; ජානාති භගවා, නාහං ජානාමි’ති. සද්ධස්ස, භික්ඛවෙ, සාවකස්ස සත්ථුසාසනෙ පරියොගාභිය වත්තතො රුළුහනියං [රුමහනියං (සී. පී.)] සත්ථුසාසනං හොති ඔජ්චන්තං. සද්ධස්ස, භික්ඛවෙ, සාවකස්ස සත්ථුසාසනෙ පරියොගාභිය වත්තතො අයමනුධම්මො හොති – ‘කාමං තවො ව න්භාරු ව අට්ඨි ව අවස්සිසතු, සරිරෙ උපසුස්සතු [උපසුස්සතු සරිරෙ (සී.), සරිරෙ අවසුස්සතු (ක.)] මංසලොහිතං, යං තං පුරිසථාමෙන පුරිසචිරියෙන පුරිසපරක්කමෙන පත්තබ්බං න තං අපාපුණිත්වා විරියස්ස සණ්ඨානං [සත්ථානං (සී. සාය. පී.)] භවිස්සති’ති. සද්ධස්ස, භික්ඛවෙ, සාවකස්ස සත්ථුසාසනෙ පරියොගාභිය වත්තතො ද්වින්තං ඵලානං අඤ්ඤතරං ඵලං පාටිකඬ්ඛං – දිට්ඨෙව ධම්මෙ අඤ්ඤා, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිනා”ති.

ඉදමවොච භගවා. අත්තමනා තෙ භික්ඛු භගවතො භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

කීටාගිරිසුත්තං නිට්ඨිතං දසමං.

භික්ඛුවග්ගො නිට්ඨිතො දුතියො.

තස්සුද්දානං –

කුඤ්ජර-රාහුල-සස්සතලොකො, මාලුකාපුත්තො ව හද්දාලි-නාමො;
බුද්ද-දිජාථ-සහම්පතියාවං, නාලක-රඤ්ඤිකීටාගිරිනාමො.

3. පරිබ්බාජකවග්ගො

1. තෙව්ජ්ජවච්ඡසුත්තං

185. එවං මෙ සුත්තං – එකං සමයං භගවා වෙසාලියං විහරති මහාවනෙ කුටාගාරසාලායං. තෙන බො පන සමයෙන වච්ඡගොත්තො පරිබ්බාජකො එකපුණ්ඩරිකො පරිබ්බාජකාරාමෙ පටිවසති. අප් බො භගවා පුබ්බණ්ඩසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදාය වෙසාලිං පිණ්ඩාය පාවිසි. අප් බො භගවතො එතදහොසි – “අතිප්පගො බො තාව වෙසාලියං පිණ්ඩාය වරිතුං; යංනුනාහං යෙන එකපුණ්ඩරිකො පරිබ්බාජකාරාමො යෙන වච්ඡගොත්තො පරිබ්බාජකො තෙනුපසඬකමෙය්‍ය”න්ති. අප් බො භගවා යෙන එකපුණ්ඩරිකො පරිබ්බාජකාරාමො යෙන වච්ඡගොත්තො පරිබ්බාජකො තෙනුපසඬකමි. අද්දසා බො වච්ඡගොත්තො පරිබ්බාජකො භගවන්තං දුරතොව ආගච්ඡන්තං. දිස්වාන භගවන්තං එතදවොච – “එතු බො, හන්තෙ, භගවා. ස්වාගතං [සාගතං (සි. පි.)], හන්තෙ, භගවතො. චිරස්සං බො, හන්තෙ, භගවා ඉමං පරියායමකාසි යදිදං ඉධාගමනාය. නිසීදතු, හන්තෙ, භගවා ඉදමාසනං පඤ්ඤත්ත”න්ති. නිසීදි භගවා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ. වච්ඡගොත්තොපි බො පරිබ්බාජකො අඤ්ඤතරං නිවං ආසනං ගහෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසිත්තො බො වච්ඡගොත්තො පරිබ්බාජකො භගවන්තං එතදවොච – “සුත්තං මෙතං, හන්තෙ – ‘සමණො ගොතමො සබ්බඤ්ඤ සබ්බදස්සාවි, අපරිසෙසං ඤාණදස්සනං පටිජානාති, වරතො ව මෙ තිට්ඨතො ව සුත්තස්ස ව ජාගරස්ස ව සතතං සමිතං ඤාණදස්සනං පච්චුපට්ඨිත්ත”න්ති. යෙ තෙ, හන්තෙ, එවමාහංසු – ‘සමණො ගොතමො සබ්බඤ්ඤ සබ්බදස්සාවි, අපරිසෙසං ඤාණදස්සනං පටිජානාති, වරතො ව මෙ තිට්ඨතො ව සුත්තස්ස ව ජාගරස්ස ව සතතං සමිතං ඤාණදස්සනං පච්චුපට්ඨිත්ත”න්ති, කච්චි තෙ, හන්තෙ, භගවතො චුත්තවාදිනො, න ව භගවන්තං අභුතෙන අබ්භාවික්ඛන්ති, ධම්මස්ස වානුධම්මං බ්‍යාකරොය්‍යාම, න ව කොචි සහධම්මිකො වාදානුවාදො ගාරය්හං යානං ආගච්ඡති”ති? “යෙ තෙ, වච්ඡ, එවමාහංසු – ‘සමණො ගොතමො සබ්බඤ්ඤ සබ්බදස්සාවි, අපරිසෙසං ඤාණදස්සනං පටිජානාති, වරතො ව මෙ තිට්ඨතො ව සුත්තස්ස ව ජාගරස්ස ව සතතං සමිතං ඤාණදස්සනං පච්චුපට්ඨිත්ත”න්ති, න මෙ තෙ චුත්තවාදිනො, අබ්භාවික්ඛන්ති ව පන මං අසනා අභුතෙනා”ති.

186. “කථං බ්‍යාකරමානා පන මයං, හන්තෙ, චුත්තවාදිනො වෙච භගවතො අස්සාම, න ව භගවන්තං අභුතෙන අබ්භාවික්ඛෙය්‍යාම, ධම්මස්ස වානුධම්මං බ්‍යාකරොය්‍යාම, න ව කොචි සහධම්මිකො වාදානුවාදො ගාරය්හං යානං ආගච්ඡෙය්‍යා”ති?

“තෙව්ජ්ජො සමණො ගොතමො”ති බො, වච්ඡ, බ්‍යාකරමානො චුත්තවාදී වෙච මෙ අස්ස, න ව මං අභුතෙන අබ්භාවික්ඛෙය්‍යාම, ධම්මස්ස වානුධම්මං බ්‍යාකරොය්‍යාම, න ව කොචි සහධම්මිකො වාදානුවාදො ගාරය්හං යානං ආගච්ඡෙය්‍යා. අහඤ්ඨි, වච්ඡ, යාවදෙව ආකඬ්ඛාමි අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරාමි, සෙය්‍යාදිදං – එකමිපි ජාතිං ද්වෙපි ජාතියො...පෙ.... ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරාමි. අහඤ්ඨි, වච්ඡ, යාවදෙව ආකඬ්ඛාමි දිබ්බෙන වක්ඛනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සාමි වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ හීනෙ පණිතෙ සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ...පෙ.... යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානාමි. අහඤ්ඨි, වච්ඡ, ආසවානං බයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරාමි.

“තෙව්ජ්ජො සමණො ගොතමො”ති බො, වච්ඡ, බ්‍යාකරමානො චුත්තවාදී වෙච මෙ අස්ස, න ව මං අභුතෙන අබ්භාවික්ඛෙය්‍යාම, ධම්මස්ස වානුධම්මං බ්‍යාකරොය්‍යාම, න ව කොචි සහධම්මිකො වාදානුවාදො ගාරය්හං යානං ආගච්ඡෙය්‍යා”ති.

එවං චුත්තෙ, වච්ඡගොත්තො පරිබ්බාජකො භගවන්තං එතදවොච – “අත්ථි නු බො, හො ගොතම, කොචි ගිහී ගිහිසංයොජනං අප්පහාය කායස්ස හෙදා දුක්ඛස්සන්තකරො”ති? “නත්ථි බො, වච්ඡ, කොචි ගිහී ගිහිසංයොජනං අප්පහාය කායස්ස හෙදා දුක්ඛස්සන්තකරො”ති.

“අත්ථි පන, හො ගොතම, කොචි ගිහී ගිහිසංයොජනං අප්පහාය කායස්ස හෙදා සග්ගුපගො”ති? “න බො, වච්ඡ, එකංයෙව සතං න ද්වෙ සතානි න තීණි සතානි න චත්තාරි සතානි න පඤ්ච සතානි, අප් බො භියොවා යෙ ගිහී ගිහිසංයොජනං අප්පහාය කායස්ස හෙදා සග්ගුපගො”ති [“අත්ථි බො වච්ඡ කොචි ගිහී ගිහිසංයොජනං අප්පහාය කායස්ස හෙදා සග්ගුපගොති”. (ක.)].

“අත්ථි නු බො, හො ගොතම, කොචි ආජීවකො [ආජීවකො (ක.)] කායස්ස හෙදා දුක්ඛස්සන්තකරො”ති? “නත්ථි බො, වච්ඡ, කොචි ආජීවකො කායස්ස හෙදා දුක්ඛස්සන්තකරො”ති.

“අත්ථි පන, හො ගොතම, කොචි ආජීවකො කායස්ස හෙදා සග්ගුපගො”ති? “ඉතො බො සො, වච්ඡ, එකනචුතො කප්පො [ඉතො කො වච්ඡ එකනචුතෙ කප්පෙ (ක.)] යමහං අනුස්සරාමි, නාහිජානාමි කඤ්චි ආජීවකං සග්ගුපගං අඤ්ඤතු එකෙන; සොපාසි කම්මවාදී කිරියවාදී”ති. “එවං සන්තෙ, හො ගොතම, සුඤ්ඤං අදුං තිත්ථායනනං අන්තමසො සග්ගුපගෙනපි”ති? “එවං, වච්ඡ, සුඤ්ඤං අදුං තිත්ථායනනං අන්තමසො සග්ගුපගෙනපි”ති.

ඉදමවොව හගවා. අත්තමනො වච්ඡගොත්තො පරිබ්බාජකො හගවතො භාසිතං අභිනන්දිති.

තෙවිජ්ජවච්ඡසුත්තං නිට්ඨිතං පයමං.

2. අග්ගිවච්ඡසුත්තං

187. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං හගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. අථ ඛො වච්ඡගොත්තො පරිබ්බාජකො යෙන හගවා තෙනුපසඬිකම්; උපසඬිකම්ත්වා හගවතා සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං වීතිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසිත්තො ඛො වච්ඡගොත්තො පරිබ්බාජකො හගවත්තං එතදවොච –

“කිං නු ඛො, හො ගොතම, ‘සස්සතො ලොකො, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’න්ති – එවංදිට්ඨි **[එවංදිට්ඨි (සි. සා. කං. ක.)]** හවං ගොතමො”ති? “න ඛො අහං, වච්ඡ, එවංදිට්ඨි – ‘සස්සතො ලොකො, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’”න්ති.

“කිං පන, හො ගොතම, ‘අසස්සතො ලොකො, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’න්ති – එවංදිට්ඨි හවං ගොතමො”ති? “න ඛො අහං, වච්ඡ, එවංදිට්ඨි – ‘අසස්සතො ලොකො, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’”න්ති.

“කිං නු ඛො, හො ගොතම, ‘අන්තවා ලොකො, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’න්ති – එවංදිට්ඨි හවං ගොතමො”ති? “න ඛො අහං, වච්ඡ, එවංදිට්ඨි – ‘අන්තවා ලොකො, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’”න්ති.

“කිං පන, හො ගොතම, ‘අනන්තවා ලොකො, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’න්ති – එවංදිට්ඨි හවං ගොතමො”ති? “න ඛො අහං, වච්ඡ, එවංදිට්ඨි – ‘අනන්තවා ලොකො, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’”න්ති.

“කිං නු ඛො, හො ගොතම, ‘තං ජීවං තං සරීරං, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’න්ති – එවංදිට්ඨි හවං ගොතමො”ති? “න ඛො අහං, වච්ඡ, එවංදිට්ඨි – ‘තං ජීවං තං සරීරං, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’”න්ති.

“කිං පන, හො ගොතම, ‘අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරං, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’න්ති – එවංදිට්ඨි හවං ගොතමො”ති? “න ඛො අහං, වච්ඡ, එවංදිට්ඨි – ‘අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරං, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’”න්ති.

“කිං නු ඛො, හො ගොතම, ‘හොති තථාගතො පරං මරණා, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’න්ති – එවංදිට්ඨි හවං ගොතමො”ති? “න ඛො අහං, වච්ඡ, එවංදිට්ඨි – ‘හොති තථාගතො පරං මරණා, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’”න්ති.

“කිං පන, හො ගොතම, ‘න හොති තථාගතො පරං මරණා, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’න්ති – එවංදිට්ඨි හවං ගොතමො”ති? “න ඛො අහං, වච්ඡ, එවංදිට්ඨි – ‘න හොති තථාගතො පරං මරණා, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’”න්ති.

“කිං නු ඛො, හො ගොතම, ‘හොති ච න ච හොති තථාගතො පරං මරණා, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’න්ති – එවංදිට්ඨි හවං ගොතමො”ති? “න ඛො අහං, වච්ඡ, එවංදිට්ඨි – ‘හොති ච න ච හොති තථාගතො පරං මරණා, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’”න්ති.

“කිං පන, හො ගොතම, ‘නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’න්ති – එවංදිට්ඨි හවං ගොතමො”ති? “න ඛො අහං, වච්ඡ, එවංදිට්ඨි – ‘නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’”න්ති.

188. “කිං නු ඛො, හො ගොතම, සස්සතො ලොකො, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති – එවංදිට්ඨි හවං ගොතමො”ති ඉති පුට්ඨො සමානො ‘න ඛො අහං, වච්ඡ, එවංදිට්ඨි – සස්සතො ලොකො, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’න්ති වදෙසි **[මොසමඤ්ඤන්ති වදෙසි (සි.), මොසමඤ්ඤන්ති ඉති වදෙසි (?)]**. ‘කිං පන, හො ගොතම, අසස්සතො ලොකො, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති – එවංදිට්ඨි හවං ගොතමො’ති ඉති පුට්ඨො සමානො ‘න ඛො අහං, වච්ඡ, එවංදිට්ඨි – අසස්සතො ලොකො, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’න්ති වදෙසි. ‘කිං නු ඛො, හො ගොතම, අන්තවා ලොකො, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති – එවංදිට්ඨි හවං ගොතමො’ති ඉති පුට්ඨො සමානො ‘න ඛො අහං, වච්ඡ, එවංදිට්ඨි – අන්තවා ලොකො, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’න්ති වදෙසි. ‘කිං පන, හො ගොතම, අනන්තවා ලොකො, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති – එවංදිට්ඨි හවං ගොතමො’ති ඉති පුට්ඨො සමානො ‘න ඛො අහං, වච්ඡ, එවංදිට්ඨි – අනන්තවා ලොකො, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’න්ති වදෙසි. ‘කිං නු ඛො, හො ගොතම, තං ජීවං තං සරීරං, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති – එවංදිට්ඨි හවං ගොතමො’ති ඉති පුට්ඨො සමානො ‘න ඛො අහං, වච්ඡ, එවංදිට්ඨි – තං ජීවං තං සරීරං, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’න්ති වදෙසි. ‘කිං පන, හො ගොතම, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරං, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති – එවංදිට්ඨි හවං ගොතමො’ති ඉති පුට්ඨො සමානො ‘න ඛො අහං,

වච්ඡ, එවංදිට්ඨි – අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරං, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති වදෙසි. ‘කිං නු ඛො, භො ගොතම, හොති තථාගතො පරං මරණා, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති – එවංදිට්ඨි භවං ගොතමො’ති ඉති පුට්ඨො සමානො ‘න ඛො අහං, වච්ඡ, එවංදිට්ඨි – හොති තථාගතො පරං මරණා, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති වදෙසි.

“කිං පන, භො ගොතම, න හොති තථාගතො පරං මරණා, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති – එවංදිට්ඨි භවං ගොතමො’ති ඉති පුට්ඨො සමානො ‘න ඛො අහං, වච්ඡ, එවංදිට්ඨි – න හොති තථාගතො පරං මරණා, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති වදෙසි. ‘කිං නු ඛො, භො ගොතම, හොති ව න ව හොති තථාගතො පරං මරණා, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති – එවංදිට්ඨි භවං ගොතමො’ති ඉති පුට්ඨො සමානො ‘න ඛො අහං, වච්ඡ, එවංදිට්ඨි – හොති ව න ව හොති තථාගතො පරං මරණා, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති වදෙසි. ‘කිං පන, භො ගොතම, නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති – එවංදිට්ඨි භවං ගොතමො’ති ඉති පුට්ඨො සමානො ‘න ඛො අහං, වච්ඡ, එවංදිට්ඨි – නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති වදෙසි.

“කිං පන භො ගොතමො ආදීනවං සම්පස්සමානො එවං ඉමානි සබ්බසො දිට්ඨිගතානි අනුපගතො”ති?

189. “සස්සතො ලොකො’ති ඛො, වච්ඡ, දිට්ඨිගතමෙතං දිට්ඨිගහනං දිට්ඨිකන්තාරො **[දිට්ඨිකන්තාරං (සි. පි.)]** දිට්ඨිවිසුකං දිට්ඨිවිජ්ජන්දිතං දිට්ඨිසංයොජනං සදුක්ඛං සවිසානං සඋපායාසං සපරිලාහං, න නිබ්බිදාය න විරාගාය න නිරොධාය න උපසමාය න අභිඤ්ඤාය න සම්බොධාය න නිබ්බානාය සංවත්තති. ‘අසස්සතො ලොකො’ති ඛො, වච්ඡ...පෙ.... ‘අන්තවා ලොකො’ති ඛො, වච්ඡ...පෙ.... ‘අනන්තවා ලොකො’ති ඛො, වච්ඡ...පෙ.... ‘තං ජීවං තං සරීරං’න්ති ඛො, වච්ඡ...පෙ.... ‘අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරං’න්ති ඛො, වච්ඡ...පෙ.... ‘හොති තථාගතො පරං මරණා’ති ඛො, වච්ඡ...පෙ.... ‘න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති ඛො, වච්ඡ...පෙ.... ‘හොති ව න ව හොති තථාගතො පරං මරණා’ති ඛො, වච්ඡ...පෙ.... ‘නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා’ති ඛො, වච්ඡ, දිට්ඨිගතමෙතං දිට්ඨිගහනං දිට්ඨිකන්තාරො දිට්ඨිවිසුකං දිට්ඨිවිජ්ජන්දිතං දිට්ඨිසංයොජනං සදුක්ඛං සවිසානං සඋපායාසං සපරිලාහං, න නිබ්බිදාය න විරාගාය න නිරොධාය න උපසමාය න අභිඤ්ඤාය න සම්බොධාය න නිබ්බානාය සංවත්තති. ඉමං ඛො අහං, වච්ඡ, ආදීනවං සම්පස්සමානො එවං ඉමානි සබ්බසො දිට්ඨිගතානි අනුපගතො”ති.

“අත්ථි පන භොතො ගොතමස්ස කිඤ්චි දිට්ඨිගත”න්ති? “දිට්ඨිගතන්ති ඛො, වච්ඡ, අපනිතමෙතං තථාගතස්ස. දිට්ඨිඤ්ඤෙතං, වච්ඡ, තථාගතෙන – ‘ඉති රූපං, ඉති රූපස්ස සමුදයො, ඉති රූපස්ස අත්ථඛිගමො; ඉති වෙදනා, ඉති වෙදනාය සමුදයො, ඉති වෙදනාය අත්ථඛිගමො; ඉති සක්ඤ්ඤා, ඉති සක්ඤ්ඤාය සමුදයො, ඉති සක්ඤ්ඤාය අත්ථඛිගමො; ඉති සඛ්ඛාරා, ඉති සඛ්ඛාරානං සමුදයො, ඉති සඛ්ඛාරානං අත්ථඛිගමො; ඉති විඤ්ඤාණං, ඉති විඤ්ඤාණස්ස සමුදයො, ඉති විඤ්ඤාණස්ස අත්ථඛිගමො’ති. තස්මා තථාගතො සබ්බමඤ්ඤිතානං සබ්බමථිතානං සබ්බඅභංකාරමමංකාරමානානුසයානං ඛයා විරාගා නිරොධා වාගා පටිනිස්සග්ගා අනුපාදා විමුක්තොති වදාමි”ති.

190. “එවං විමුක්තචිත්තො පන, භො ගොතම, භික්ඛු කුභිං උපපජ්ජති”ති? “උපපජ්ජතිති ඛො, වච්ඡ, න උපෙති”. “තෙන භි, භො ගොතම, න උපපජ්ජති”ති? “න උපපජ්ජතිති ඛො, වච්ඡ, න උපෙති”. “තෙන භි, භො ගොතම, උපපජ්ජති ව න ව උපපජ්ජති”ති? “උපපජ්ජති ව න ව උපපජ්ජතිති ඛො, වච්ඡ, න උපෙති”. “තෙන භි, භො ගොතම, නෙව උපපජ්ජති න න උපපජ්ජති”ති? “නෙව උපපජ්ජති න න උපපජ්ජතිති ඛො, වච්ඡ, න උපෙති”.

“එවං විමුක්තචිත්තො පන, භො ගොතම, භික්ඛු කුභිං උපපජ්ජති”ති ඉති පුට්ඨො සමානො ‘උපපජ්ජතිති ඛො, වච්ඡ, න උපෙති’ති වදෙසි. ‘තෙන භි, භො ගොතම, න උපපජ්ජති’ති ඉති පුට්ඨො සමානො ‘න උපපජ්ජතිති ඛො, වච්ඡ, න උපෙති’ති වදෙසි. ‘තෙන භි, භො ගොතම, උපපජ්ජති ව න ව උපපජ්ජති’ති ඉති පුට්ඨො සමානො ‘උපපජ්ජති ව න ව උපපජ්ජතිති ඛො, වච්ඡ, න උපෙති’ති වදෙසි. ‘තෙන භි, භො ගොතම, නෙව උපපජ්ජති න න උපපජ්ජති’ති ඉති පුට්ඨො සමානො ‘නෙව උපපජ්ජති න න උපපජ්ජතිති ඛො, වච්ඡ, න උපෙති’ති වදෙසි. එත්ථාහං, භො ගොතම, අඤ්ඤාණමාපාදිං, එත්ථ සම්මොහමාපාදිං. යාපි මෙ එසා භොතො ගොතමස්ස පුරිමෙන කථාසල්ලාපෙන අහු පසාදමත්තා සාපි මෙ එතරහි අන්තරහිතා”ති. “අලඤ්ඤි තෙ, වච්ඡ, අඤ්ඤාණාය, අලං සම්මොහාය. ගම්භිරො භායං, වච්ඡ, ධම්මො දුද්දසො දුරනුබොධො සන්තො පණිතො අතක්කාවචරො නිපුණො පණ්ඩිතවෙදනියො. සො තයා දුජ්ජානො අඤ්ඤදිට්ඨිකෙන අඤ්ඤබන්තිකෙන අඤ්ඤරූචිකෙන අඤ්ඤත්තොගෙන **[අඤ්ඤත්තොගෙන (දී. නි. 1.420)]** අඤ්ඤත්තොගෙන” **[අඤ්ඤත්තොගෙන (සි. සා. කං. පි.)]**.

191. “තෙන භි, වච්ඡ, තඤ්ඤෙවෙත්ථ පටිපුච්ඡිස්සාමි; යථා තෙ බමෙය්‍ය තථා නං බ්‍යාකරෙය්‍යාසි. තං කිං මඤ්ඤසි, වච්ඡ, සචෙ තෙ පුරතො අග්ගි ජලෙය්‍ය, ජානෙය්‍යාසි ත්වං – ‘අයං මෙ පුරතො අග්ගි ජලනි’”ති? “සචෙ මෙ, භො ගොතම, පුරතො අග්ගි ජලෙය්‍ය, ජානෙය්‍යාහං – ‘අයං මෙ පුරතො අග්ගි ජලනි’”ති.

“සචෙ පන තං, වච්ඡ, එවං පුච්ඡෙය්‍ය – ‘යො තෙ අයං පුරතො අග්ගි ජලනි අයං අග්ගි කිං පටිච්ච ජලනි’ති, එවං පුට්ඨො ත්වං, වච්ඡ, කින්ති බ්‍යාකරෙය්‍යාසි”ති? “සචෙ මං, භො ගොතම, එවං පුච්ඡෙය්‍ය – ‘යො තෙ අයං පුරතො අග්ගි ජලනි අයං අග්ගි කිං පටිච්ච ජලනි’ති, එවං පුට්ඨො අහං, භො ගොතම, එවං බ්‍යාකරෙය්‍යාහං – ‘යො මෙ අයං පුරතො අග්ගි ජලනි අයං අග්ගි තිණකට්ඨුපාදානං පටිච්ච ජලනි’”ති.

“සචෙ තෙ, වච්ඡ, පුරතො සො අග්ගි නිබ්බායෙය්‍ය, ජානෙය්‍යාසි ත්වං – ‘අයං මෙ පුරතො අග්ගි නිබ්බතො’”ති?
“සචෙ මෙ, හො ගොතම, පුරතො සො අග්ගි නිබ්බායෙය්‍ය, ජානෙය්‍යාහං – ‘අයං මෙ පුරතො අග්ගි නිබ්බතො’”ති.

“සචෙ පන තං, වච්ඡ, එවං පුච්ඡෙය්‍ය – ‘යො තෙ අයං පුරතො අග්ගි නිබ්බතො සො අග්ගි ඉතො කතමං දිසං ගතො – පුරත්ථිමං වා දක්ඛිණං වා පච්ඡිමං වා උත්තරං වා’ති, එවං පුච්ඡො ත්වං, වච්ඡ, කිත්ති ඛ්‍යාකරෙය්‍යාසි”ති?
“න උපෙති, හො ගොතම, යඤ්භි සො, හො ගොතම, අග්ගි තිණකට්ඨපාදානං පටිච්ච අප්පලි [පලති (සා. කං. ක.)] තස්ස ච පරියාදානා අඤ්ඤස්ස ච අනුපභාරා අනාභාරො නිබ්බතො ත්වෙව සංඛ්‍යාං ගච්ඡති”ති.

192. “එවමෙව ඛො, වච්ඡ, යෙන රූපෙන තථාගතං පඤ්ඤාපයමානො පඤ්ඤාපෙය්‍ය තං රූපං තථාගතස්ස පහිනං උච්ඡින්නමූලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවංකතං ආයතිං අනුප්පාදධම්මං. රූපසංඛ්‍යාවිමුත්තො [රූපසංඛ්‍යාවිමුත්තො (සි. සා. කං. පි.) එවං වෙදනාසංඛ්‍යාවිමුත්තො] ඛො, වච්ඡ, තථාගතො ගම්භීරො අප්පමෙය්‍යො දුප්පරියොගාල්ලො – සෙය්‍යාපාපි මහාසමුද්දො. උපපජ්ජතිති න උපෙති, න උපපජ්ජතිති න උපෙති, උපපජ්ජති ච න ච උපපජ්ජතිති න උපෙති, නෙව උපපජ්ජති න න උපපජ්ජතිති න උපෙති.

“යාය වෙදනාය තථාගතං පඤ්ඤාපයමානො පඤ්ඤාපෙය්‍ය සා වෙදනා තථාගතස්ස පහිනා උච්ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවංකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා. වෙදනාසංඛ්‍යාවිමුත්තො ඛො, වච්ඡ, තථාගතො ගම්භීරො අප්පමෙය්‍යො දුප්පරියොගාල්ලො – සෙය්‍යාපාපි මහාසමුද්දො. උපපජ්ජතිති න උපෙති, න උපපජ්ජතිති න උපෙති, උපපජ්ජති ච න ච උපපජ්ජතිති න උපෙති, නෙව උපපජ්ජති න න උපපජ්ජතිති න උපෙති.

“යාය සඤ්ඤාය තථාගතං පඤ්ඤාපයමානො පඤ්ඤාපෙය්‍ය සා සඤ්ඤා තථාගතස්ස පහිනා උච්ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවංකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා. සඤ්ඤාසංඛ්‍යාවිමුත්තො ඛො, වච්ඡ, තථාගතො ගම්භීරො අප්පමෙය්‍යො දුප්පරියොගාල්ලො – සෙය්‍යාපාපි මහාසමුද්දො. උපපජ්ජතිති න උපෙති, න උපපජ්ජතිති න උපෙති, උපපජ්ජති ච න ච උපපජ්ජතිති න උපෙති, නෙව උපපජ්ජති න න උපපජ්ජතිති න උපෙති.

“යෙහි සංඛ්‍යාරෙහි තථාගතං පඤ්ඤාපයමානො පඤ්ඤාපෙය්‍ය තෙ සංඛ්‍යාරා තථාගතස්ස පහිනා උච්ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවංකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා. සංඛ්‍යාරාසංඛ්‍යාවිමුත්තො ඛො, වච්ඡ, තථාගතො ගම්භීරො අප්පමෙය්‍යො දුප්පරියොගාල්ලො – සෙය්‍යාපාපි මහාසමුද්දො. උපපජ්ජතිති න උපෙති, න උපපජ්ජතිති න උපෙති, උපපජ්ජති ච න ච උපපජ්ජතිති න උපෙති, නෙව උපපජ්ජති න න උපපජ්ජතිති න උපෙති.

“යෙන විඤ්ඤාණෙන තථාගතං පඤ්ඤාපයමානො පඤ්ඤාපෙය්‍ය තං විඤ්ඤාණං තථාගතස්ස පහිනං උච්ඡින්නමූලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවංකතං ආයතිං අනුප්පාදධම්මං. විඤ්ඤාණසංඛ්‍යාවිමුත්තො ඛො, වච්ඡ, තථාගතො ගම්භීරො අප්පමෙය්‍යො දුප්පරියොගාල්ලො – සෙය්‍යාපාපි මහාසමුද්දො. උපපජ්ජතිති න උපෙති, න උපපජ්ජතිති න උපෙති, උපපජ්ජති ච න ච උපපජ්ජතිති න උපෙති, නෙව උපපජ්ජති න න උපපජ්ජතිති න උපෙති”.

එවං චූත්තෙ, වච්ඡගොත්තො පරිබ්බාජකො භගවන්තං එතදවොච – “සෙය්‍යාපාපි, හො ගොතම, ගාමස්ස වා නිගමස්ස වා අවිදුරෙ මහාසාලරුක්ඛො. තස්ස අනිච්චතා සාධාපලාසා පලුප්පෙය්‍යං [සාධාපලාසං පලුප්පෙය්‍යං], තවපපටිකා පලුප්පෙය්‍යං, චේග්ගු පලුප්පෙය්‍යං [චේග්ගු පලුප්පෙය්‍යං (සි. සා. කං. පි.)]; සො අපරෙත සමයෙන අපගතසාධාපලාසො අපගතතවපපටිකො අපගතචේග්ගුකො සුද්ධො අස්ස, සාරෙ පතිට්ඨිතො; එවමෙව හොතො ගොතමස්ස පාවචනං අපගතසාධාපලාසං අපගතතවපපටිකං අපගතචේග්ගුකං සුද්ධං, සාරෙ පතිට්ඨිතං. අභික්කන්තං, හො ගොතම...පෙ.... උපාසකං මං භවං ගොතමො ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණුපෙතං සරණං ගත”න්ති.

අග්ගිවච්ඡසුත්තං නිට්ඨිතං දුතියං.

3. මහාවච්ඡසුත්තං

193. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලන්දකනිවාපෙ. අථ ඛො වච්ඡගොත්තො පරිබ්බාජකො යෙන භගවා තෙනුපසඬ්ඤාමි; උපසඬ්ඤාමිත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං චිතිසාරත්ථා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්තො ඛො වච්ඡගොත්තො පරිබ්බාජකො භගවන්තං එතදවොච – “දීඝරත්තාහං හොතා ගොතමෙන සහකථී. සාධු මෙ භවං ගොතමො සංඛිත්තෙන කුසලාකුසලං දෙසෙතු”ති.
“සංඛිත්තෙනපි ඛො තෙ අහං, වච්ඡ, කුසලාකුසලං දෙසෙය්‍යං, චිත්ථාරෙතපි ඛො තෙ අහං, වච්ඡ, කුසලාකුසලං දෙසෙය්‍යං; අපි ච තෙ අහං, වච්ඡ, සංඛිත්තෙන කුසලාකුසලං දෙසෙස්සාමි. තං සුණාහි, සාධුකං මනසි කරොහි, භාසිස්සාමි”ති. “එවං, හො”ති ඛො වච්ඡගොත්තො පරිබ්බාජකො භගවතො පටිච්ඡෙදොසංඝං. භගවා එතදවොච –

194. “ලොභො ඛො, වච්ඡ, අකුසලං, අලොභො කුසලං; දොසො ඛො, වච්ඡ, අකුසලං, අදොසො කුසලං; මොහො ඛො, වච්ඡ, අකුසලං, අමොහො කුසලං. ඉති ඛො, වච්ඡ, ඉමෙ තයො ධම්මා අකුසලා, තයො ධම්මා කුසලා.

“පාණානිපාතො ඛො, වච්ඡ, අකුසලං, පාණානිපාතා වෙරමණී කුසලං; අදින්නාදානං ඛො, වච්ඡ, අකුසලං, අදින්නාදානා වෙරමණී කුසලං; කාමෙසුමිච්ඡාවාරො ඛො, වච්ඡ, අකුසලං, කාමෙසුමිච්ඡාවාරා වෙරමණී කුසලං; මුසාවාදො ඛො, වච්ඡ, අකුසලං, මුසාවාදා වෙරමණී කුසලං; පිසුණා වාචා ඛො, වච්ඡ, අකුසලං, පිසුණාය වාචාය වෙරමණී කුසලං; ඵරුසා වාචා ඛො, වච්ඡ, අකුසලං, ඵරුසාය වාචාය වෙරමණී කුසලං; සම්ප්ප්පලාපො ඛො, වච්ඡ, අකුසලං, සම්ප්ප්පලාපා වෙරමණී කුසලං; අභිජ්ඣා ඛො, වච්ඡ, අකුසලං, අනභිජ්ඣා කුසලං; ඛ්‍යාපාදො ඛො, වච්ඡ, අකුසලං, අඛ්‍යාපාදො කුසලං; මිච්ඡාදිට්ඨි ඛො, වච්ඡ, අකුසලං, සම්මාදිට්ඨි කුසලං. ඉති ඛො, වච්ඡ, ඉමෙ දස ධම්මා අකුසලා, දස ධම්මා කුසලා.

“යතො ඛො, වච්ඡ, භික්ඛුනො තණ්හා පහිනා හොති උච්ඡින්නමුලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවංකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා, සො හොති භික්ඛු අරහං බිණ්ණසවො චුසිතවා කතකරණියො ඔභිතභාරො අනුප්පත්තසදත්ථො පරික්ඛිණ්ණවසංයොජනො සම්මදඤ්ඤා විමුත්තො”ති.

195. “තිට්ඨතු භවං ගොතමො, අත්ථි පන භොතො ගොතමස්ස ඵකභික්ඛුපි සාවකො යො ආසවානං ඛයා [සාවකො ආසවානං ඛයා (සි. ස්‍යා. කං. පි.) ඵවමුපරිපි] අනාසවං වෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරති”ති? “න ඛො, වච්ඡ, ඵකංයෙව සතං න ද්වෙ සතානි න තිණි සතානි න චත්තාරි සතානි න පඤ්ච සතානි, අප්ඨ ඛො භියොයාව යෙ භික්ඛු මම සාවකා ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරන්ති”ති.

“තිට්ඨතු භවං ගොතමො, තිට්ඨන්තු භික්ඛු, අත්ථි පන භොතො ගොතමස්ස ඵකා භික්ඛුනිපි සාවිකා යා ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරති”ති? “න ඛො, වච්ඡ, ඵකංයෙව සතං න ද්වෙ සතානි න තිණි සතානි න චත්තාරි සතානි න පඤ්ච සතානි, අප්ඨ ඛො භියොයාව යා භික්ඛුනියො මම සාවිකා ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරන්ති”ති.

“තිට්ඨතු භවං ගොතමො, තිට්ඨන්තු භික්ඛු, තිට්ඨන්තු භික්ඛුනියො, අත්ථි පන භොතො ගොතමස්ස ඵකුපාසකොපි සාවකො ගිහී ඔදාතවසනො බ්‍රහ්මචාරී යො පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකො තත්ථ පරිනිබ්බාසී අනාවත්තිධම්මො තස්මා ලොකා”ති? “න ඛො, වච්ඡ, ඵකංයෙව සතං න ද්වෙ සතානි න තිණි සතානි න චත්තාරි සතානි න පඤ්ච සතානි, අප්ඨ ඛො භියොයාව යෙ උපාසකා මම සාවකා ගිහී ඔදාතවසනා බ්‍රහ්මචාරීනො පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකා තත්ථ පරිනිබ්බාසීනො අනාවත්තිධම්මා තස්මා ලොකා”ති.

“තිට්ඨතු භවං ගොතමො, තිට්ඨන්තු භික්ඛු, තිට්ඨන්තු භික්ඛුනියො, තිට්ඨන්තු උපාසකා ගිහී ඔදාතවසනා බ්‍රහ්මචාරීනො, අත්ථි පන භොතො ගොතමස්ස ඵකුපාසකොපි සාවකො ගිහී ඔදාතවසනො කාමභොගී සාසනකරො ඔවාදප්පට්ඨකරො යො තිණ්ණවිච්ඡිකිච්ඡො විගතකථංකථා වෙසාරජ්ජප්පත්තො අපරජ්ජව්වයො සත්ථුසාසනෙ විහරති”ති? “න ඛො, වච්ඡ, ඵකංයෙව සතං න ද්වෙ සතානි න තිණි සතානි න චත්තාරි සතානි න පඤ්ච සතානි, අප්ඨ ඛො භියොයාව යෙ උපාසකා මම සාවකා ගිහී ඔදාතවසනා කාමභොගීනො සාසනකරා ඔවාදප්පට්ඨකරා තිණ්ණවිච්ඡිකිච්ඡො විගතකථංකථා වෙසාරජ්ජප්පත්තා අපරජ්ජව්වයා සත්ථුසාසනෙ විහරන්ති”ති.

“තිට්ඨතු භවං ගොතමො, තිට්ඨන්තු භික්ඛු, තිට්ඨන්තු භික්ඛුනියො, තිට්ඨන්තු උපාසකා ගිහී ඔදාතවසනා බ්‍රහ්මචාරීනො, තිට්ඨන්තු උපාසකා ගිහී ඔදාතවසනා කාමභොගීනො, අත්ථි පන භොතො ගොතමස්ස ඵකුපාසිකාපි සාවිකා ගිහිනී ඔදාතවසනා බ්‍රහ්මචාරිනී යා පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකා තත්ථ පරිනිබ්බාසීනී අනාවත්තිධම්මා තස්මා ලොකා”ති? “න ඛො, වච්ඡ, ඵකංයෙව සතං න ද්වෙ සතානි න තිණි සතානි න චත්තාරි සතානි න පඤ්ච සතානි, අප්ඨ ඛො භියොයාව යා උපාසිකා මම සාවිකා ගිහිනියො ඔදාතවසනා බ්‍රහ්මචාරිනියො පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකා තත්ථ පරිනිබ්බාසීනියො අනාවත්තිධම්මා තස්මා ලොකා”ති.

“තිට්ඨතු භවං ගොතමො, තිට්ඨන්තු භික්ඛු, තිට්ඨන්තු භික්ඛුනියො, තිට්ඨන්තු උපාසකා ගිහී ඔදාතවසනා බ්‍රහ්මචාරීනො, තිට්ඨන්තු උපාසකා ගිහී ඔදාතවසනා කාමභොගීනො, තිට්ඨන්තු උපාසිකා ගිහිනියො ඔදාතවසනා බ්‍රහ්මචාරිනියො, අත්ථි පන භොතො ගොතමස්ස ඵකුපාසිකාපි සාවිකා ගිහිනී ඔදාතවසනා කාමභොගිනී සාසනකරා ඔවාදප්පට්ඨකරා යා තිණ්ණවිච්ඡිකිච්ඡො විගතකථංකථා වෙසාරජ්ජප්පත්තා අපරජ්ජව්වයා සත්ථුසාසනෙ විහරති”ති? “න ඛො, වච්ඡ, ඵකංයෙව සතං න ද්වෙ සතානි න තිණි සතානි න චත්තාරි සතානි න පඤ්ච සතානි, අප්ඨ ඛො භියොයාව යා උපාසිකා මම සාවිකා ගිහිනියො ඔදාතවසනා කාමභොගිනියො සාසනකරා ඔවාදප්පට්ඨකරා තිණ්ණවිච්ඡිකිච්ඡො විගතකථංකථා වෙසාරජ්ජප්පත්තා අපරජ්ජව්වයා සත්ථුසාසනෙ විහරන්ති”ති.

196. “සවෙ හි, භො ගොතම, ඉමං ධම්මං භවංයෙව ගොතමො ආරාධකො අභවිස්ස, නො ච ඛො භික්ඛු ආරාධකා අභවිස්සංසු; ඵවමිදං බ්‍රහ්මචරියං අපරිපූරං අභවිස්ස තෙනභිගෙන. යස්මා ච ඛො, භො ගොතම, ඉමං ධම්මං භවඤ්චෙව ගොතමො ආරාධකො භික්ඛු ව ආරාධකා; ඵවමිදං බ්‍රහ්මචරියං පරිපූරං තෙනභිගෙන.

“සචෙ හි, හො ගොතම, ඉමං ධම්මං භවඤ්චෙව ගොතමො ආරාධකො අභවිස්ස, භික්ඛු ව ආරාධකා අභවිස්සංසු, නො ව බො භික්ඛුනියො ආරාධකා අභවිස්සංසු; එවමිදං බ්‍රහ්මචරියං අපරිපූරං අභවිස්ස තෙනඤගෙන. යස්මා ව බො, හො ගොතම, ඉමං ධම්මං භවඤ්චෙව ගොතමො ආරාධකො, භික්ඛු ව ආරාධකා, භික්ඛුනියො ව ආරාධකා; එවමිදං බ්‍රහ්මචරියං පරිපූරං තෙනඤගෙන.

“සචෙ හි, හො ගොතම, ඉමං ධම්මං භවඤ්චෙව ගොතමො ආරාධකො අභවිස්ස, භික්ඛු ව ආරාධකා අභවිස්සංසු, භික්ඛුනියො ව ආරාධකා අභවිස්සංසු, නො ව බො උපාසකා ගිහී ඔදාතවසනා බ්‍රහ්මචාරිනො ආරාධකා අභවිස්සංසු; එවමිදං බ්‍රහ්මචරියං අපරිපූරං අභවිස්ස තෙනඤගෙන. යස්මා ව බො, හො ගොතම, ඉමං ධම්මං භවඤ්චෙව ගොතමො ආරාධකො, භික්ඛු ව ආරාධකා, භික්ඛුනියො ව ආරාධකා, උපාසකා ව ගිහී ඔදාතවසනා බ්‍රහ්මචාරිනො ආරාධකා; එවමිදං බ්‍රහ්මචරියං පරිපූරං තෙනඤගෙන.

“සචෙ හි, හො ගොතම, ඉමං ධම්මං භවඤ්චෙව ගොතමො ආරාධකො අභවිස්ස, භික්ඛු ව ආරාධකා අභවිස්සංසු, භික්ඛුනියො ව ආරාධකා අභවිස්සංසු, උපාසකා ව ගිහී ඔදාතවසනා බ්‍රහ්මචාරිනො ආරාධකා අභවිස්සංසු, නො ව බො උපාසකා ගිහී ඔදාතවසනා කාමභොගිනො ආරාධකා අභවිස්සංසු; එවමිදං බ්‍රහ්මචරියං අපරිපූරං අභවිස්ස තෙනඤගෙන. යස්මා ව බො, හො ගොතම, ඉමං ධම්මං භවඤ්චෙව ගොතමො ආරාධකො, භික්ඛු ව ආරාධකා, භික්ඛුනියො ව ආරාධකා, උපාසකා ව ගිහී ඔදාතවසනා බ්‍රහ්මචාරිනො ආරාධකා, උපාසකා ව ගිහී ඔදාතවසනා කාමභොගිනො ආරාධකා; එවමිදං බ්‍රහ්මචරියං පරිපූරං තෙනඤගෙන.

“සචෙ හි, හො ගොතම, ඉමං ධම්මං භවඤ්චෙව ගොතමො ආරාධකො අභවිස්ස, භික්ඛු ව ආරාධකා අභවිස්සංසු, භික්ඛුනියො ව ආරාධකා අභවිස්සංසු, උපාසකා ව ගිහී ඔදාතවසනා බ්‍රහ්මචාරිනො ආරාධකා අභවිස්සංසු, උපාසකා ව ගිහී ඔදාතවසනා කාමභොගිනො ආරාධකා අභවිස්සංසු, නො ව බො උපාසිකා ගිහිනියො ඔදාතවසනා බ්‍රහ්මචාරිනියො ආරාධකා අභවිස්සංසු; එවමිදං බ්‍රහ්මචරියං අපරිපූරං අභවිස්ස තෙනඤගෙන. යස්මා ව බො, හො ගොතම, ඉමං ධම්මං භවඤ්චෙව ගොතමො ආරාධකො, භික්ඛු ව ආරාධකා, භික්ඛුනියො ව ආරාධකා, උපාසකා ව ගිහී ඔදාතවසනා බ්‍රහ්මචාරිනො ආරාධකා, උපාසකා ව ගිහී ඔදාතවසනා කාමභොගිනො ආරාධකා, උපාසිකා ව ගිහිනියො ඔදාතවසනා බ්‍රහ්මචාරිනියො ආරාධකා; එවමිදං බ්‍රහ්මචරියං පරිපූරං තෙනඤගෙන.

“සචෙ හි, හො ගොතම, ඉමං ධම්මං භවඤ්චෙව ගොතමො ආරාධකො අභවිස්ස, භික්ඛු ව ආරාධකා අභවිස්සංසු, භික්ඛුනියො ව ආරාධකා අභවිස්සංසු, උපාසකා ව ගිහී ඔදාතවසනා බ්‍රහ්මචාරිනො ආරාධකා අභවිස්සංසු, උපාසකා ව ගිහී ඔදාතවසනා කාමභොගිනො ආරාධකා අභවිස්සංසු, උපාසිකා ව ගිහිනියො ඔදාතවසනා බ්‍රහ්මචාරිනියො ආරාධකා අභවිස්සංසු, නො ව බො උපාසිකා ගිහිනියො ඔදාතවසනා කාමභොගිනියො ආරාධකා අභවිස්සංසු; එවමිදං බ්‍රහ්මචරියං අපරිපූරං අභවිස්ස තෙනඤගෙන. යස්මා ව බො, හො ගොතම, ඉමං ධම්මං භවඤ්චෙව ගොතමො ආරාධකො, භික්ඛු ව ආරාධකා, භික්ඛුනියො ව ආරාධකා, උපාසකා ව ගිහී ඔදාතවසනා බ්‍රහ්මචාරිනො ආරාධකා, උපාසකා ව ගිහී ඔදාතවසනා කාමභොගිනො ආරාධකා, උපාසිකා ව ගිහිනියො ඔදාතවසනා බ්‍රහ්මචාරිනියො ආරාධකා, උපාසිකා ව ගිහිනියො ඔදාතවසනා කාමභොගිනියො ආරාධකා; එවමිදං බ්‍රහ්මචරියං පරිපූරං තෙනඤගෙන.

197. “සෙය්‍යථාපි, හො ගොතම, ගඬගා නදී සමුද්දනින්නා සමුද්දපොණා සමුද්දපභාරා සමුද්දං ආභවිව තිට්ඨති, එවමෙවායං භොතො ගොතමස්ස පරිසා සගගට්ඨපබ්බජිතා නිබ්බානානින්නා නිබ්බානපොණා නිබ්බානපභාරා නිබ්බානං ආභවිව තිට්ඨති. අභික්කන්තං, හො ගොතම...පෙ.... එසාහං භවන්තං ගොතමං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඨස්ඤ්ච. ලභෙය්‍යාහං භොතො ගොතමස්ස සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං, ලභෙය්‍යං උපසම්පද”න්ති. “යො බො, වච්ඡ, අඤ්ඤතිත්ථියපුබ්බො ඉමස්මිං ධම්මචිතයෙ ආකඬ්ඛති පබ්බජ්ජං, ආකඬ්ඛති උපසම්පදං, සො චත්තාරො මාසෙ පරිවසති. චතුත්තං මාසානං අව්චයෙන ආරද්ධවිත්තා භික්ඛු පබ්බාපෙන්නි උපසම්පාදෙන්ති භික්ඛුභාවාය; අපි ව මෙත්ථ පුත්ථගලචෙමත්තතා විදිතා”ති. “සචෙ, භන්තෙ, අඤ්ඤතිත්ථියපුබ්බො ඉමස්මිං ධම්මචිතයෙ ආකඬ්ඛන්තා පබ්බජ්ජං, ආකඬ්ඛන්තා උපසම්පදං චත්තාරො මාසෙ පරිවසන්ති, චතුත්තං මාසානං අව්චයෙන ආරද්ධවිත්තා භික්ඛු පබ්බාපෙන්නි උපසම්පාදෙන්ති භික්ඛුභාවාය; අහං චත්තාරි වස්සානි පරිවසිස්සාමි. චතුත්තං වස්සානං අව්චයෙන ආරද්ධවිත්තා භික්ඛු පබ්බාපෙන්නි උපසම්පාදෙන්තු භික්ඛුභාවායා”ති. අලත්ථ බො වච්ඡගොත්තො පරිබ්බාජකො හගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං අලත්ථ උපසම්පදං.

අවිරුපසම්පන්නො බො පනායස්මා වච්ඡගොත්තො අද්ධමාසුපසම්පන්නො යෙන හගවා තෙනුපසඬ්ඨකමි; උපසඬ්ඨකමිත්වා හගවන්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්තො බො ආයස්මා වච්ඡගොත්තො හගවන්තං එතදචොච – “යාවතකං, භන්තෙ, සෙබ්බෙත ඤාණෙන සෙබ්බා විජ්ජාය පත්තබ්බං, අනුප්පත්තං තං මයා; උත්තරි ව මෙ [උත්තරිං මෙ (සී. සායා. කං. පී.)] හගවා ධම්මං දෙසෙතු”ති. “තෙන හි ත්වං, වච්ඡ, ද්වෙ ධම්මෙ උත්තරි භාවෙහි – සමථඤ්ච විපස්සනඤ්ච. ඉමෙ බො තෙ, වච්ඡ, ද්වෙ ධම්මා උත්තරි භාවිතා – සමථො ව විපස්සනා ව – අනෙකධාතුපට්ඨෙධාය සංවත්තිස්සන්ති.

198. “සො ත්වං, වච්ඡ, යාවදෙව [යාවදෙ (පී.)] ආකඬ්ඛිස්සසි – ‘අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චනුභවෙය්‍යං – එකොපි හුත්වා බහුධා අස්සං, බහුධාපි හුත්වා එකො අස්සං; ආච්චාචං, තිරොභාවං; තිරොකුට්ඨං තිරොපාකාරං තිරොපබ්බතං අසප්පමානො ගච්ඡෙය්‍යං, සෙය්‍යථාපි ආකාසෙ; පට්ඨියාපි උම්මුජ්ජනිමුජ්ජං කරෙය්‍යං, සෙය්‍යථාපි

උදකෙ; උදකෙයි අභිජ්ජමානෙ ගච්ඡෙය්‍යං, සෙය්‍යාථාපි පථවීයං; ආකාසෙපි පල්ලඛකෙන කමෙය්‍යං, සෙය්‍යාථාපි පක්ඛි සකුණො; ඉමෙපි චන්දිමසුරියෙ එවං මහිද්ධිකෙ එවං මහානුභාවෙ පාණිනා පරිමසෙය්‍යං, පරිමජ්ජෙය්‍යං; යාවබ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වත්තෙය්‍යා'න්ති, තත්‍ර තත්‍රෙව සක්ඛිහබ්බතං පාපුණිස්සසි, සති සතිආයතනෙන.

“සො ත්වං, වච්ඡ, යාවදෙව ආකඛ්ඛිස්සසි – ‘දිබ්බාය සොතධාතුයා විසුද්ධාය අතික්කන්තමානුසිකාය උභො සද්දෙ සුභෙය්‍යං – දිබ්බෙ ව මානුසෙ ව, යෙ දුරෙ සන්තිකෙ වා’ති, තත්‍ර තත්‍රෙව සක්ඛිහබ්බතං පාපුණිස්සසි, සති සතිආයතනෙන.

“සො ත්වං, වච්ඡ, යාවදෙව ආකඛ්ඛිස්සසි – ‘පරසත්තානං පරපුග්ගලානං චෙතසා චෙතො පරිච්ච පජානෙය්‍යං – සරාගං වා චිත්තං සරාගං චිත්තන්ති පජානෙය්‍යං, චිත්තරාගං වා චිත්තං චිත්තරාගං චිත්තන්ති පජානෙය්‍යං; සදොසං වා චිත්තං සදොසං චිත්තන්ති පජානෙය්‍යං, චිත්තදොසං වා චිත්තං චිත්තදොසං චිත්තන්ති පජානෙය්‍යං; සමොහං වා චිත්තං සමොහං චිත්තන්ති පජානෙය්‍යං, චිත්තමොහං වා චිත්තං චිත්තමොහං චිත්තන්ති පජානෙය්‍යං; සංඛිත්තං වා චිත්තං සංඛිත්තං චිත්තන්ති පජානෙය්‍යං, චික්ඛිත්තං වා චිත්තං චික්ඛිත්තං චිත්තන්ති පජානෙය්‍යං; මහග්ගතං වා චිත්තං මහග්ගතං චිත්තන්ති පජානෙය්‍යං, අමහග්ගතං වා චිත්තං අමහග්ගතං චිත්තන්ති පජානෙය්‍යං; සඋත්තරං වා චිත්තං සඋත්තරං චිත්තන්ති පජානෙය්‍යං, අනුත්තරං වා චිත්තං අනුත්තරං චිත්තන්ති පජානෙය්‍යං; සමාහිතං වා චිත්තං සමාහිතං චිත්තන්ති පජානෙය්‍යං, අසමාහිතං වා චිත්තං අසමාහිතං චිත්තන්ති පජානෙය්‍යං; විමුත්තං වා චිත්තං විමුත්තං චිත්තන්ති පජානෙය්‍යං, අවිමුත්තං වා චිත්තං අවිමුත්තං චිත්තන්ති පජානෙය්‍යා'න්ති, තත්‍ර තත්‍රෙව සක්ඛිහබ්බතං පාපුණිස්සසි, සති සතිආයතනෙන.

“සො ත්වං, වච්ඡ, යාවදෙව ආකඛ්ඛිස්සසි – ‘අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරෙය්‍යං, සෙය්‍යාපීදං – එකමිපි ජාතිං ද්වෙපි ජාතියො තිස්සොපි ජාතියො චතස්සොපි ජාතියො පඤ්චපි ජාතියො දසපි ජාතියො විසමිපි ජාතියො නිංසමිපි ජාතියො චත්තාරිසමිපි ජාතියො පඤ්ඤාසමිපි ජාතියො ජාතිසතමිපි ජාතිසහස්සමිපි ජාතිසතසහස්සමිපි; අනෙකෙපි සංවට්ටකජ්ජෙ අනෙකෙපි විචට්ටකජ්ජෙ අනෙකෙපි සංවට්ටවිචට්ටකජ්ජෙ – අමුත්‍රාසිං එවංනාමො එවංගොත්තො එවංචණ්ණො එවමාභාරො එවංසුඛදුක්ඛජ්ජපට්ඨංවෙදී එවමායුපරියන්තො, සො තතො චුතො අමුත්‍ර උදපාදිං; තත්‍රාපාසිං එවංනාමො එවංගොත්තො එවංචණ්ණො එවමාභාරො එවංසුඛදුක්ඛජ්ජපට්ඨංවෙදී එවමායුපරියන්තො, සො තතො චුතො ඉධුපපන්තොති; ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරෙය්‍යා'න්ති, තත්‍ර තත්‍රෙව සක්ඛිහබ්බතං පාපුණිස්සසි, සති සතිආයතනෙන.

“සො ත්වං, වච්ඡ, යාවදෙව ආකඛ්ඛිස්සසි – ‘දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සෙය්‍යං වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ හීනෙ පණිතෙ සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානෙය්‍යං – ඉමෙ චත භොන්තො සත්තා කායදුච්චරිතෙන සමන්තාගතා වච්චුච්චරිතෙන සමන්තාගතා මනොදුච්චරිතෙන සමන්තාගතා අරියානං උපවාදකා මිච්ඡාදිට්ඨිකා මිච්ඡාදිට්ඨිකම්මසමාදානා, තෙ කායස්ස භෙදා පරං මරණා අපායං දුග්ගතිං චිතිපාතං නිරයං උපපන්නා; ඉමෙ වා පන භොන්තො සත්තා කායසුච්චරිතෙන සමන්තාගතා වච්චුච්චරිතෙන සමන්තාගතා මනොසුච්චරිතෙන සමන්තාගතා අරියානං අනුපවාදකා සම්මාදිට්ඨිකා සම්මාදිට්ඨිකම්මසමාදානා, තෙ කායස්ස භෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපන්නාති; ඉති දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සෙය්‍යං වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ හීනෙ පණිතෙ සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානෙය්‍යා'න්ති, තත්‍ර තත්‍රෙව සක්ඛිහබ්බතං පාපුණිස්සසි, සති සතිආයතනෙන.

“සො ත්වං, වච්ඡ, යාවදෙව ආකඛ්ඛිස්සසි – ‘ආසවානං ඛයා අනාසවං චෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍යා'න්ති, තත්‍ර තත්‍රෙව සක්ඛිහබ්බතං පාපුණිස්සසි, සති සතිආයතනෙන’ති.

199. අථ ඛො ආයස්මා වච්ඡගොත්තො භගවතො භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමී. අථ ඛො ආයස්මා වච්ඡගොත්තො එකො චූපකට්ඨො අජ්ජමත්තො ආනාපි පභිතත්තො විහරන්තො නචිරස්සෙව – යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදෙව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං – බ්‍රහ්මචරියපරියොසානං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහාසී. ‘ඛිණං ජාති, චුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායා’ති අබ්‍හඤ්ඤාසී. අඤ්ඤතරො ඛො පනායස්මා වච්ඡගොත්තො අරහතං අහොසී.

200. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බහුලා භික්ඛු භගවන්තං දස්සනාය ගච්ඡන්ති. අද්දසා ඛො ආයස්මා වච්ඡගොත්තො තෙ භික්ඛු දුරතොව ආගච්ඡන්තෙ. දිස්වාන යෙන තෙ භික්ඛු තෙනුපසඬකමී; උපසඬකමීත්වා තෙ භික්ඛු එතදවොච – “හන්ද්! කහං පන තුම්හෙ ආයස්මන්තො ගච්ඡ්ථා”ති? “භගවන්තං ඛො මයං, ආචුසො, දස්සනාය ගච්ඡාමා”ති. “තෙනභායස්මන්තො මම වචනෙන භගවතො පාදෙ සිරසා වන්ද්ථ, එවඤ්ඤා වදෙද්ථ – ‘වච්ඡගොත්තො, හන්තෙ, භික්ඛු භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දති, එවඤ්ඤා වදෙති – පරිච්ඡණ්ණො මෙ භගවා, පරිච්ඡණ්ණො මෙ සුගතො’”ති. “එවමාචුසො”ති ඛො තෙ භික්ඛු ආයස්මන්තො වච්ඡගොත්තස්ස පච්චස්සොසුං. අථ ඛො තෙ භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසඬකමීසු; උපසඬකමීත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසීන්තා ඛො තෙ

හික්බිලි හඟවන්නං එතදවොවුං – “ආයස්මා, හන්තෙ, වච්ඡගොත්තො හඟවතො පාදෙ සිරසා වන්දති, එවඤ්ච වදෙති – ‘පරිවිණ්ණො මෙ හගවා, පරිවිණ්ණො මෙ සුගතො’”ති. “සුඛිබ්බෙව මෙ, හික්බිලෙව, වච්ඡගොත්තො හික්බිලි වෙනසා වෙතො පරිච්ච විදිතො – ‘තෙවිජ්ජො වච්ඡගොත්තො හික්බිලි මහිද්ධිකො මහානුභාවො’ති. දෙවතාපි මෙ එතමත්ථං ආරොවෙසුං – ‘තෙවිජ්ජො, හන්තෙ, වච්ඡගොත්තො හික්බිලි මහිද්ධිකො මහානුභාවො’”ති.

ඉදමවොච හගවා. අත්තමනා තෙ හික්බිලි හඟවතො භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

මහාවච්ඡසුත්තං නිට්ඨිතං තතියං.

4. දීඝනඤ්ඤා

201. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං හගවා රාජගහෙ විහරති ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ සුකරකතායං. අථ ඛො දීඝනඤ්ඤා පරිබ්බාජකො යෙන හගවා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා හගවතා සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං චිතිසාරත්ථා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං යිතො ඛො දීඝනඤ්ඤා පරිබ්බාජකො හගවන්තං එතදවොච – “අහඤ්ඤි, හො ගොතම, එවංවාදි එවංදිට්ඨි – ‘සබ්බං මෙ නක්ඛමති’”ති. “යාපි ඛො තෙ එසා, අග්ගිවෙස්සන, දිට්ඨි – ‘සබ්බං මෙ නක්ඛමති’ති, එසාපි තෙ දිට්ඨි නක්ඛමති”ති? “එසා වෙ **[එසාපි (ක.)]** මෙ, හො ගොතම, දිට්ඨි ඛමෙය්‍ය, තංපස්ස තාදිසමෙව, තංපස්ස තාදිසමෙවා”ති. “අතො ඛො තෙ, අග්ගිවෙස්සන, බහු හි බහුතරා ලොකස්මිං යෙ එවමාහංසු – ‘තංපස්ස තාදිසමෙව, තංපස්ස තාදිසමෙවා’ති. තෙ තඤ්ඤෙව දිට්ඨිං නප්පජන්ති අඤ්ඤාඤ්ඤෙව දිට්ඨිං උපාදියන්ති. අතො ඛො තෙ, අග්ගිවෙස්සන, තනු හි තනුතරා ලොකස්මිං යෙ එවමාහංසු – ‘තංපස්ස තාදිසමෙව, තංපස්ස තාදිසමෙවා’ති. තෙ තඤ්ඤෙව දිට්ඨිං පජන්ති අඤ්ඤාඤ්ඤෙව දිට්ඨිං න උපාදියන්ති. සත්තග්ගිවෙස්සන, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා එවංවාදිතො එවංදිට්ඨිතො – ‘සබ්බං මෙ ඛමති’ති; සත්තග්ගිවෙස්සන, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා එවංවාදිතො එවංදිට්ඨිතො – ‘සබ්බං මෙ නක්ඛමති’ති; සත්තග්ගිවෙස්සන, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා එවංවාදිතො එවංදිට්ඨිතො – ‘එකච්චං මෙ ඛමති, එකච්චං මෙ නක්ඛමති’ති. තත්තග්ගිවෙස්සන, යෙ තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා එවංවාදිතො එවංදිට්ඨිතො – ‘සබ්බං මෙ ඛමති’ති තෙසමයං දිට්ඨි සාරාගාය සන්තිකෙ, සඤ්ඤොගාය සන්තිකෙ, අභිනන්දනාය සන්තිකෙ අජ්ඣෙය්‍යානාය සන්තිකෙ උපාදානාය සන්තිකෙ; තත්තග්ගිවෙස්සන යෙ තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා එවංවාදිතො එවංදිට්ඨිතො – ‘සබ්බං මෙ නක්ඛමති’ති තෙසමයං දිට්ඨි අසාරාගාය සන්තිකෙ, අසඤ්ඤොගාය සන්තිකෙ, අනභිනන්දනාය සන්තිකෙ, අනජ්ඣෙය්‍යානාය සන්තිකෙ, අනුපාදානාය සන්තිකෙ”ති.

202. එවං වුත්තෙ, දීඝනඤ්ඤා පරිබ්බාජකො හගවන්තං එතදවොච – “උක්කංසෙති **[උක්කංසති (සී. පී. ක.)]** මෙ හවං ගොතමො දිට්ඨිගතං, සමුක්කංසෙති **[සම්පහංසති (ක.)]** මෙ හවං ගොතමො දිට්ඨිගත”න්ති. “තත්තග්ගිවෙස්සන, යෙ තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා එවංවාදිතො එවංදිට්ඨිතො – ‘එකච්චං මෙ ඛමති, එකච්චං මෙ නක්ඛමති’ති. යා හි තෙසං ඛමති සායං දිට්ඨි සාරාගාය සන්තිකෙ, සඤ්ඤොගාය සන්තිකෙ, අභිනන්දනාය සන්තිකෙ, අජ්ඣෙය්‍යානාය සන්තිකෙ, උපාදානාය සන්තිකෙ; යා හි තෙසං නක්ඛමති සායං දිට්ඨි අසාරාගාය සන්තිකෙ, අසඤ්ඤොගාය සන්තිකෙ, අනභිනන්දනාය සන්තිකෙ, අනජ්ඣෙය්‍යානාය සන්තිකෙ, අනුපාදානාය සන්තිකෙ. තත්තග්ගිවෙස්සන, යෙ තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා එවංවාදිතො එවංදිට්ඨිතො – ‘සබ්බං මෙ ඛමති’ති තත්ථ විඤ්ඤා පුරිසො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘යා ඛො මෙ අයං දිට්ඨි – සබ්බං මෙ ඛමතිති, ඉමඤ්ඤෙව අහං දිට්ඨිං ථාමසා පරාමාසා අභිනිවිස්ස වොහරෙය්‍යං – ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති; ද්විති මෙ අස්ස විග්ගහො – යො වායං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවංවාදි එවංදිට්ඨි – සබ්බං මෙ නක්ඛමතිති, යො වායං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවංවාදි එවංදිට්ඨි – එකච්චං මෙ ඛමති, එකච්චං මෙ නක්ඛමතිති – ඉමෙහි අස්ස ද්විති විග්ගහො. ඉති විග්ගහෙ සති විවාදො, විවාදෙ සති විසාතො, විසාතෙ සති විහෙසා’. ඉති සො විග්ගහඤ්ඤෙව විවාදඤ්ඤෙව විසාතඤ්ඤෙව විහෙසඤ්ඤෙව අත්තති සම්පස්සමානො තඤ්ඤෙව දිට්ඨිං පජන්ති අඤ්ඤාඤ්ඤෙව දිට්ඨිං න උපාදියති. එවමෙනාසං දිට්ඨිතං පහානං හොති, එවමෙනාසං දිට්ඨිතං පටිනිස්සග්ගො හොති.

203. “තත්තග්ගිවෙස්සන, යෙ තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා එවංවාදිතො එවංදිට්ඨිතො – ‘සබ්බං මෙ නක්ඛමති’ති තත්ථ විඤ්ඤා පුරිසො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘යා ඛො මෙ අයං දිට්ඨි – සබ්බං මෙ නක්ඛමති’ති, ඉමඤ්ඤෙව අහං දිට්ඨිං ථාමසා පරාමාසා අභිනිවිස්ස වොහරෙය්‍යං – ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති; ද්විති මෙ අස්ස විග්ගහො – යො වායං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවංවාදි එවංදිට්ඨි – සබ්බං මෙ ඛමතිති, යො වායං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවංවාදි එවංදිට්ඨි – එකච්චං මෙ ඛමති එකච්චං මෙ නක්ඛමතිති – ඉමෙහි අස්ස ද්විති විග්ගහො. ඉති විග්ගහෙ සති විවාදො, විවාදෙ සති විසාතො, විසාතෙ සති විහෙසා’. ඉති සො විග්ගහඤ්ඤෙව විවාදඤ්ඤෙව විසාතඤ්ඤෙව විහෙසඤ්ඤෙව අත්තති සම්පස්සමානො තඤ්ඤෙව දිට්ඨිං පජන්ති අඤ්ඤාඤ්ඤෙව දිට්ඨිං න උපාදියති. එවමෙනාසං දිට්ඨිතං පහානං හොති, එවමෙනාසං දිට්ඨිතං පටිනිස්සග්ගො හොති.

204. “තත්තග්ගිවෙස්සන, යෙ තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා එවංවාදිතො එවංදිට්ඨිතො – ‘එකච්චං මෙ ඛමති, එකච්චං මෙ නක්ඛමති’ති තත්ථ විඤ්ඤා පුරිසො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘යා ඛො මෙ අයං දිට්ඨි – එකච්චං මෙ ඛමති, එකච්චං මෙ නක්ඛමතිති, ඉමඤ්ඤෙව අහං දිට්ඨිං ථාමසා පරාමාසා අභිනිවිස්ස වොහරෙය්‍යං – ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති; ද්විති මෙ අස්ස විග්ගහො – යො වායං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවංවාදි එවංදිට්ඨි – සබ්බං මෙ ඛමතිති, යො වායං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවංවාදි එවංදිට්ඨි – සබ්බං මෙ නක්ඛමතිති – ඉමෙහි අස්ස ද්විති විග්ගහො. ඉති විග්ගහෙ සති විවාදො, විවාදෙ සති විසාතො, විසාතෙ සති විහෙසා’. ඉති සො විග්ගහඤ්ඤෙව විවාදඤ්ඤෙව විසාතඤ්ඤෙව විහෙසඤ්ඤෙව අත්තති සම්පස්සමානො තඤ්ඤෙව දිට්ඨිං පජන්ති අඤ්ඤාඤ්ඤෙව දිට්ඨිං න උපාදියති. එවමෙනාසං දිට්ඨිතං පහානං හොති, එවමෙනාසං දිට්ඨිතං පටිනිස්සග්ගො හොති.

අත්තනි සම්පස්සමානො තඤ්චෙව දිට්ඨිං පජහති අඤ්ඤාඤ්ච දිට්ඨිං න උපාදියති. එවමෙතාසං දිට්ඨිනං පහානං හොති, එවමෙතාසං දිට්ඨිනං පටිනිස්සග්ගො හොති.

205. “අයං බො පනග්ගිවෙස්සන, කායො රුපි වාතූමහාභුතිකො **[වාතූමහාභුතිකො (සී. සායා.)]** මාතාපෙත්තිකසම්භවො ඔදනකුම්මාසුපවයො අනිච්චවිජාදනපරිමද්දනහෙදනවිද්ධංසනාධම්මො, අනිච්චතො දුක්ඛතො රොගතො ගණ්ඨතො සල්ලතො අසතො ආබාධතො පරතො පලොකතො සුඤ්ඤතො අනත්තතො සමනුපස්සිතබ්බො . තස්සිමං කායං අනිච්චතො දුක්ඛතො රොගතො ගණ්ඨතො සල්ලතො අසතො ආබාධතො පරතො පලොකතො සුඤ්ඤතො අනත්තතො සමනුපස්සතො යො කායස්මිං කායජන්දො කායස්සෙනො කායන්වයනා සා පභීයති.

“තිස්සො බො ඉමා, අග්ගිවෙස්සන, වෙදනා – සුඛා වෙදනා, දුක්ඛා වෙදනා, අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා. යස්මිං, අග්ගිවෙස්සන, සමයෙ සුඛං වෙදනං වෙදෙති , නෙව තස්මිං සමයෙ දුක්ඛං වෙදනං වෙදෙති, න අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදෙති; සුඛංයෙව තස්මිං සමයෙ වෙදනං වෙදෙති. යස්මිං, අග්ගිවෙස්සන, සමයෙ දුක්ඛං වෙදනං වෙදෙති, නෙව තස්මිං සමයෙ සුඛං වෙදනං වෙදෙති, න අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදෙති; දුක්ඛංයෙව තස්මිං සමයෙ වෙදනං වෙදෙති. යස්මිං, අග්ගිවෙස්සන, සමයෙ අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදෙති, නෙව තස්මිං සමයෙ සුඛං වෙදනං වෙදෙති, න දුක්ඛං වෙදනං වෙදෙති; අදුක්ඛමසුඛංයෙව තස්මිං සමයෙ වෙදනං වෙදෙති. සුඛාපි බො, අග්ගිවෙස්සන, වෙදනා අනිච්චා සඬ්ඛනා පටිච්චසමුප්පන්නා ඛයධම්මා වයධම්මා විරාගධම්මා නිරොධධම්මා; දුක්ඛාපි බො, අග්ගිවෙස්සන, වෙදනා අනිච්චා සඬ්ඛනා පටිච්චසමුප්පන්නා ඛයධම්මා වයධම්මා විරාගධම්මා නිරොධධම්මා; අදුක්ඛමසුඛාපි බො, අග්ගිවෙස්සන, වෙදනා අනිච්චා සඬ්ඛනා පටිච්චසමුප්පන්නා ඛයධම්මා වයධම්මා විරාගධම්මා නිරොධධම්මා. එවං පස්සං, අග්ගිවෙස්සන, සුතවා අරියසාවකො සුඛායපි වෙදනාය නිබ්බින්නද්දති, දුක්ඛායපි වෙදනාය නිබ්බින්නද්දති, අදුක්ඛමසුඛායපි වෙදනාය නිබ්බින්නද්දති ; නිබ්බින්නදං චරජජති, විරාගා විමුච්චති. විමුත්තස්මිං, විමුත්තමිති ඤාණං හොති. ‘බිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායා’ති පජානාති. එං විමුත්තචිත්තො බො, අග්ගිවෙස්සන, භික්ඛු න කෙනචි සංවදති, න කෙනචි විවදති, යඤ්ච ලොකෙ වුත්තං තෙන වොහරති, අපරාමස”න්ති.

206. තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා සාරිපුත්තො හගවතො පිට්ඨිතො ධීතො හොති හගවත්තං බීජයමානො **[විජයමානො (සී. පී.)]**. අථ බො ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස එතදභොසි – “තෙසං තෙසං කිර තො හගවා ධම්මානං අභිඤ්ඤා පහානමාහ, තෙසං තෙසං කිර තො සුගතො ධම්මානං අභිඤ්ඤා පටිනිස්සග්ගමාහ”න්ති. ඉති හිදං ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස පටිසඤ්චික්ඛිතො අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං විමුච්චි. දීඝනබ්බස්ස පන පරිබ්බාජකස්ස චරජං චිතමලං ධම්මචක්ඛුං උදපාදි – “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං සබ්බං තං නිරොධධම්ම”න්ති. අථ බො දීඝනබ්බො පරිබ්බාජකො දිට්ඨධම්මො පත්තධම්මො විදිතධම්මො පරියොගාල්භධම්මො තිණ්ණවිච්චිකිච්ඡො විගතකථංකථො වෙසාරජ්ජප්පන්නො අපරජ්ජව්වයො සත්ථුසාසනෙ හගවත්තං එතදවොච – “අභික්කන්තං, හො ගොතම, අභික්කන්තං, හො ගොතම! සෙයාථාපි, හො ගොතම, නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙයා, පටිච්ඡන්තං වා විචරෙයා, මුල්භස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙයා, අන්ධකාරෙ වා තෙලපජ්ජොතං ධාරෙයා – චක්ඛුමන්තො රූපානි දක්ඛන්තිති – එවමෙව බො හොතා ගොතමෙන අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො. එසාහං හවත්තං ගොතමං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඝඤ්ච. උපාසකං මං හවං ගොතමො ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණුපෙතං සරණං ගත”න්ති.

දීඝනබ්බුත්තං නිට්ඨිතං චතුත්ථං.

5. මාගණ්ඩියසුත්තං

207. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං හගවා කුරුසු විහරති කම්මාසධම්මං නාම කුරුනං නිගමො, භාරද්වාජගොත්තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අග්‍යාගාරෙ තිණසන්ථාරකෙ **[තිණසන්ථාරකෙ (සී. සායා. කං. පී.)]**. අථ බො හගවා පුබ්බණ්භසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදාය කම්මාසධම්මං පිණ්ඩාය පාවිසි. කම්මාසධම්මං පිණ්ඩාය වරින්වා පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපානපටික්කන්තො යෙන අඤ්ඤතරො වනසණ්ඨො තෙනුපසඬ්ඛමි දිවාචිහාරාය. තං වනසණ්ඨං අජ්ඣොගාහෙත්වා අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ දිවාචිහාරං නිසීදි. අථ බො මාගණ්ඩියො **[මාගන්දියො (සී. පී.)]** පරිබ්බාජකො ජඩ්ඝාවිහාරං අනුවඬ්ඛමමානො අනුච්චරමානො යෙන භාරද්වාජගොත්තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අග්‍යාගාරං තෙනුපසඬ්ඛමි. අද්දසා බො මාගණ්ඩියො පරිබ්බාජකො භාරද්වාජගොත්තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අග්‍යාගාරෙ තිණසන්ථාරකං පඤ්ඤන්තං. දිස්වාන භාරද්වාජගොත්තං බ්‍රාහ්මණං එතදවොච – “කස්ස න්වයං හොතො භාරද්වාජස්ස අග්‍යාගාරෙ තිණසන්ථාරකො පඤ්ඤන්තො, සමණසෙයානුරූපං **[සමණසෙයානුරූපං (සී. පී.)]** මඤ්ඤ”ති? “අත්ථී, හො මාගණ්ඩිය, සමණො ගොතමො සකායපුත්තො සකායකුලා පබ්බජිතො. තං බො පන හවත්තං ගොතමං එවං කලායාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො – ‘ඉතිපි සො හගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පන්නො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා’ති. තස්සෙසා හොතො ගොතමස්ස සෙයා පඤ්ඤන්තා”ති. “දුද්දිට්ඨං වත, හො භාරද්වාජ, අද්දසාම; දුද්දිට්ඨං වත, හො භාරද්වාජ, අද්දසාම! යෙ මයං තස්ස හොතො ගොතමස්ස භූතානුතො **[භූතහතස්ස (සායා. කං.)]** සෙයාං අද්දසාමා”ති. “රක්ඛස්සෙතං, මාගණ්ඩිය, වාචං; රක්ඛස්සෙතං , මාගණ්ඩිය, වාචං. බහු හි තස්ස හොතො ගොතමස්ස ඛත්තියපණ්ඩිතාපි බ්‍රාහ්මණපණ්ඩිතාපි ගහපතිපණ්ඩිතාපි සමණපණ්ඩිතාපි අභිජ්ජසන්නා චිත්තා අරියෙ ඤායෙ ධම්මෙ කුසලෙ”ති. “සම්මුඛා වෙපි මයං, හො භාරද්වාජ, තං හවත්තං ගොතමං පස්සෙයාම, සම්මුඛාපි නං වදෙයාම – ‘භූතානු **[භූතහතො (සායා. කං.)]** සමණො ගොතමො’ති. තං කිස්ස හෙතු? එවඤ්ඤි තො සුත්තෙ ඔවරති”ති. “සවෙ තං

හොතො මාගණ්ඨියස්ස අගරු ආරොවෙය්‍යාමි තං [\[ආරොවෙය්‍යමෙතං \(සී. පී.\), ආරොවෙස්සාමි තස්ස \(සා. කං.\)\]](#) සමණස්ස ගොතමස්සා”ති. “අප්පොස්සුක්කො භවං භාරද්වාපො චුත්තොව නං වදෙය්‍යා”ති.

208. අස්සොසි ඛො භගවා දිබ්බාය සොතධාතුයා විසුද්ධාය අතික්කන්තමානුසිකාය භාරද්වාජගොත්තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස මාගණ්ඨියෙන පරිබ්බාජකෙන සද්ධිං ඉමං කථාසල්ලාපං. අප් ඛො භගවා සායන්භසමයං පටිසල්ලානා චුට්ඨිතො යෙන භාරද්වාජගොත්තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අග්‍යාගාරං තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා නිසීදි භගවා පඤ්ඤත්තෙ තිණසන්ථාරකෙ. අප් ඛො භාරද්වාජගොත්තො බ්‍රාහ්මණො යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං චිතිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්තං ඛො භාරද්වාජගොත්තං බ්‍රාහ්මණං භගවා එතදවොච – “අහු පන තෙ, භාරද්වාජ, මාගණ්ඨියෙන පරිබ්බාජකෙන සද්ධිං ඉමංයෙව තිණසන්ථාරකං ආරබ්භ කොවිදෙව කථාසල්ලාපො”ති? එවං චුත්තෙ, භාරද්වාජගොත්තො බ්‍රාහ්මණො සංවිග්ගො ලොමභට්ඨජාතො භගවත්තං එතදවොච – “එතදෙව ඛො පන මයං හොතො ගොතමස්ස ආරොවතුකාමා. අප් ව පන භවං ගොතමො අනක්ඛාතංයෙව අක්ඛාසි”ති. අයඤ්ච හි [\[අයඤ්ච හිදං \(සී. සා. කං. පී.\)\]](#) භගවතො භාරද්වාජගොත්තෙන බ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං අන්තරාකථා විජ්ජකතා හොති. අප් ඛො මාගණ්ඨියො පරිබ්බාජකො ජඩ්ඝාචිභාරං අනුච්චිකමමානො අනුච්චරමානො යෙන භාරද්වාජගොත්තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අග්‍යාගාරං යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං චිතිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්තං ඛො මාගණ්ඨියං පරිබ්බාජකං භගවා එතදවොච –

209. “චක්ඛුං ඛො, මාගණ්ඨිය, රූපාරාමං රූපරතං රූපසම්මුදිතං. තං තථාගතස්ස දන්තං ගුත්තං රක්ඛිතං සංචුතං, තස්ස ව සංවරාය ධම්මං දෙසෙති. ඉදං නු තෙ එතං, මාගණ්ඨිය, සන්ධාය භාසිතං – ‘භූතහු සමණො ගොතමො’”ති? “එතදෙව ඛො පන මෙ, හො ගොතම, සන්ධාය භාසිතං – ‘භූතහු සමණො ගොතමො’ති. තං කිස්ස භෙතු? එවඤ්ඤි තො සුත්තෙ ඔවරති”ති. “සොතං ඛො, මාගණ්ඨිය, සද්දාරාමං...පෙ.... ඝාතං.20273 ඛො, මාගණ්ඨිය ගන්ධාරාමං... ජීවිභා ඛො, මාගණ්ඨිය, රසාරාමා රසරතා රසසම්මුදිතා. සා තථාගතස්ස දන්තා ගුත්තා රක්ඛිතා සංචුතා, තස්සා ව සංවරාය ධම්මං දෙසෙති. ඉදං නු තෙ එතං, මාගණ්ඨිය, සන්ධාය භාසිතං – ‘භූතහු සමණො ගොතමො’”ති? “එතදෙව ඛො පන මෙ, හො ගොතම, සන්ධාය භාසිතං – ‘භූතහු සමණො ගොතමො’ති. තං කිස්ස භෙතු? එවඤ්ඤි තො සුත්තෙ ඔවරති”ති. “කායො ඛො, මාගණ්ඨිය, ථොට්ඨබ්බාරාමො ථොට්ඨබ්බරතො...පෙ.... මනො ඛො, මාගණ්ඨිය, ධම්මාරාමො ධම්මරතො ධම්මසම්මුදිතො. සො තථාගතස්ස දන්තො ගුත්තො රක්ඛිතො සංචුතො, තස්ස ව සංවරාය ධම්මං දෙසෙති. ඉදං නු තෙ එතං, මාගණ්ඨිය, සන්ධාය භාසිතං – ‘භූතහු සමණො ගොතමො’”ති? “එතදෙව ඛො පන මෙ, හො ගොතම, සන්ධාය භාසිතං – ‘භූතහු සමණො ගොතමො’ති. තං කිස්ස භෙතු? එවඤ්ඤි තො සුත්තෙ ඔවරති”ති.

210. “තං කිං මඤ්ඤසි, මාගණ්ඨිය – ‘ඉධෙකච්චො චක්ඛුච්ඤ්ඤෙය්‍යොහි රූපෙහි පරිවාරිතපුබ්බො අස්ස ඉට්ඨෙහි කන්තෙහි මනාපෙහි පියරූපෙහි කාමුපසංහිතෙහි රජනීයෙහි, සො අපරෙත සමයෙන රූපානංයෙව සමුදයඤ්ච අත්ථඬගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං විදිත්වා රූපතණ්භං පභාය රූපපරිලාභං පටිච්චනොදෙත්වා විගතපිපාසො අප්ඤ්ඤාත්තං චූපසන්තචිත්තො විභරෙය්‍ය. ඉමස්ස පන තෙ, මාගණ්ඨිය, කිමස්ස වචනීය”න්ති? “න කිඤ්චි, හො ගොතම”. “තං කිං මඤ්ඤසි, මාගණ්ඨිය – ‘ඉධෙකච්චො සොතච්ඤ්ඤෙය්‍යොහි සද්දෙහි...පෙ.... ඝාතච්ඤ්ඤෙය්‍යොහි ගන්ධෙහි... ජීවිභාච්ඤ්ඤෙය්‍යොහි රසෙහි... කායච්ඤ්ඤෙය්‍යොහි ථොට්ඨබ්බෙහි පරිවාරිතපුබ්බො අස්ස ඉට්ඨෙහි කන්තෙහි මනාපෙහි පියරූපෙහි කාමුපසංහිතෙහි රජනීයෙහි, සො අපරෙත සමයෙන ථොට්ඨබ්බානංයෙව සමුදයඤ්ච අත්ථඬගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං විදිත්වා ථොට්ඨබ්බතණ්භං පභාය ථොට්ඨබ්බපරිලාභං පටිච්චනොදෙත්වා විගතපිපාසො අප්ඤ්ඤාත්තං චූපසන්තචිත්තො විභරෙය්‍ය. ඉමස්ස පන තෙ, මාගණ්ඨිය, කිමස්ස වචනීය”න්ති? “න කිඤ්චි, හො ගොතම”.

211. “අභං ඛො පන, මාගණ්ඨිය, පුබ්බෙ අගාරියභූතො සමානො පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමප්පිතො සමඬ්ඨිභූතො පරිවාරෙසිං චක්ඛුච්ඤ්ඤෙය්‍යොහි රූපෙහි ඉට්ඨෙහි කන්තෙහි මනාපෙහි පියරූපෙහි කාමුපසංහිතෙහි රජනීයෙහි, සොතච්ඤ්ඤෙය්‍යොහි සද්දෙහි...පෙ.... ඝාතච්ඤ්ඤෙය්‍යොහි ගන්ධෙහි... ජීවිභාච්ඤ්ඤෙය්‍යොහි රසෙහි... කායච්ඤ්ඤෙය්‍යොහි ථොට්ඨබ්බෙහි ඉට්ඨෙහි කන්තෙහි මනාපෙහි පියරූපෙහි කාමුපසංහිතෙහි රජනීයෙහි. තස්ස මය්භං, මාගණ්ඨිය, තයො පාසාදා අහෙසුං – එකො වස්සිකො, එකො හෙමන්තිකො, එකො ගිම්භිකො. සො ඛො අභං, මාගණ්ඨිය, වස්සිකෙ පාසාදෙ වස්සිකෙ චත්තාරො [\[වස්සිකෙ පාසාදෙ චත්තාරො \(සා. කං.\)\]](#) මාසෙ නිප්පුරිසෙහි තුරියෙහි [\[තුරියෙහි \(සී. සා. කං. පී.\)\]](#) පරිවාරයමානො [\[පරිවාරියමානො \(සබ්බන්ථ\)\]](#) න හෙට්ඨාපාසාදං ඔරොහාමි. සො අපරෙත සමයෙන කාමානංයෙව සමුදයඤ්ච අත්ථඬගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං විදිත්වා කාමතණ්භං පභාය කාමපරිලාභං පටිච්චනොදෙත්වා විගතපිපාසො අප්ඤ්ඤාත්තං චූපසන්තචිත්තො විභරාමි. සො අඤ්ඤෙ සත්තෙ පස්සාමි කාමෙසු අවිතරාගෙ කාමතණ්භාහි බජ්ජමානෙ කාමපරිලාභෙන පරිධය්භමානෙ කාමෙ පටිසෙවන්තෙ. සො තෙසං න පිහෙමි, න තත්ථ අභිරමාමි. තං කිස්ස භෙතු? යාහයං, මාගණ්ඨිය, රති, අඤ්ඤත්‍රෙව කාමෙහි අඤ්ඤත්‍ර අකුසලෙහි ධම්මෙහි – අපි දිබ්බං සුඛං සමධිගස්න තිට්ඨති – තාය රතියා රමමානො භීතස්ස න පිහෙමි, න තත්ථ අභිරමාමි.

212. “සෙය්‍යාථාපි, මාගණ්ඨිය, ගහපති වා ගහපතිපුත්තො වා අඬ්ඨො මහද්ධනො මහාභොගො පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමප්පිතො සමඬ්ඨිභූතො පරිවාරෙය්‍ය චක්ඛුච්ඤ්ඤෙය්‍යොහි රූපෙහි...පෙ.... ථොට්ඨබ්බෙහි ඉට්ඨෙහි

කන්තෙහි මනාපෙහි පියරූපෙහි කාමුපසංහිතෙහි රජනියෙහි. සො කායෙන සුවරිතං වරින්වා වාචාය සුවරිතං වරින්වා මනසා සුවරිතං වරින්වා කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජෙය්‍ය දෙවනං තාවතිංසානං සහබ්‍යතං. සො තත්ථ නන්දනෙ වනෙ අව්ජරාසඛිසපරිවුතො දිබ්බෙහි පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමජ්ජිතො සමඛිගිහුතො පරිවාරෙය්‍ය. සො පස්සෙය්‍ය ගහපතිං වා ගහපතිපුත්තං වා පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමජ්ජිතං සමඛිගිහුතං පරිවාරෙය්‍යමානං.

“තං කිං මඤ්ඤසි, මාගණ්ඨිය, අපි නු සො දෙවපුත්තො නන්දනෙ වනෙ අව්ජරාසඛිසපරිවුතො දිබ්බෙහි පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමජ්ජිතො සමඛිගිහුතො පරිවාරෙය්‍යමානො අමුස්ස ගහපතිස්ස වා ගහපතිපුත්තස්ස වා පිහෙය්‍ය, මානුසකානං වා පඤ්චන්තං කාමගුණානං මානුසකෙහි වා කාමෙහි ආවට්ටෙය්‍යා”ති? “නො හිදං, හො ගොතම”. තං කිස්ස හෙතු? මානුසකෙහි, හො ගොතම, කාමෙහි දිබ්බකාමා අභික්කන්තතරා ව පණිතතරා වා”ති. “එවමෙව බො අහං, මාගණ්ඨිය, පුබ්බෙ අගාරියභුතො සමානො පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමජ්ජිතො සමඛිගිහුතො පරිවාරෙසිං චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යොහි රූපෙහි ඉට්ඨෙහි කන්තෙහි මනාපෙහි පියරූපෙහි කාමුපසංහිතෙහි රජනියෙහි, සොතවිඤ්ඤෙය්‍යොහි සද්දෙහි...පෙ.... සානවිඤ්ඤෙය්‍යොහි ගන්ධෙහි... ජිව්හාවිඤ්ඤෙය්‍යොහි රසෙහි... කායවිඤ්ඤෙය්‍යොහි ඵොට්ඨබ්බෙහි ඉට්ඨෙහි කන්තෙහි මනාපෙහි පියරූපෙහි කාමුපසංහිතෙහි රජනියෙහි. සො අපරෙත සමයෙන කාමානංයෙව සමුදයඤ්ච අත්ථඛිගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං විදිත්වා කාමතණ්හං පහාය කාමපරිලාහං පටිවිනොදෙන්වා විගතපිපාසො අජ්ඣන්තං වූපසන්තවිත්තො විහරාමි. සො අඤ්ඤෙ සත්තෙ පස්සාමි කාමෙසු අවිතරාගෙ කාමතණ්හාහි ඛජ්ජමානෙ කාමපරිලාහෙන පරිඛය්හමානෙ කාමෙ පටිසෙවන්තෙ, සො තෙසං න පිහෙමි, න තත්ථ අභිරමාමි. තං කිස්ස හෙතු? යාහයං, මාගණ්ඨිය, රති අඤ්ඤත්‍රෙව කාමෙහි අඤ්ඤත්‍ර අකුසලෙහි ධම්මෙහි – අපි දිබ්බං සුඛං සමධිගය්හ නිට්ඨති – තාය රතියා රමමානො භීතස්ස න පිහෙමි, න තත්ථ අභිරමාමි.

213. “සෙය්‍යාථාපි , මාගණ්ඨිය, කුට්ඨි පුරිසො අරුගත්තො පක්කගත්තො කිමිති ඛජ්ජමානො නබෙති වණ්ණුබානි විජ්ජතව්ජ්ජමානො අඛිගාරකාසුයා කායං පරිතාපෙය්‍ය. තස්ස මිත්තාමච්චා ඤාතිසාලොභිතා භිසක්කං සල්ලකත්තං උපට්ඨාපෙය්‍යං. තස්ස සො භිසක්කො සල්ලකත්තො හෙසජ්ජං කරෙය්‍ය. සො තං හෙසජ්ජං ආගම්ම කුට්ඨෙහි පරිමුච්චෙය්‍ය, අරොගො අස්ස සුඛි සෙරි සයංවසී යෙන කාමං ගමො. සො අඤ්ඤං කුට්ඨිං පුරිසං පස්සෙය්‍ය අරුගත්තං පක්කගත්තං කිමිති ඛජ්ජමානං නබෙති වණ්ණුබානි විජ්ජතව්ජ්ජමානං අඛිගාරකාසුයා කායං පරිතාපෙන්නං.

“තං කිං මඤ්ඤසි, මාගණ්ඨිය, අපි නු සො පුරිසො අමුස්ස කුට්ඨස්ස පුරිසස්ස පිහෙය්‍ය අඛිගාරකාසුයා වා හෙසජ්ජං පටිසෙවනාය වා”ති? “නො හිදං, හො ගොතම. තං කිස්ස හෙතු? රොගෙ හි, හො ගොතම, සති හෙසජ්ජෙන කරණියං හොති, රොගෙ අසති න හෙසජ්ජෙන කරණියං හොති”ති. “එවමෙව බො අහං, මාගණ්ඨිය, පුබ්බෙ අගාරියභුතො සමානො පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමජ්ජිතො සමඛිගිහුතො පරිවාරෙසිං, චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යොහි රූපෙහි ඉට්ඨෙහි කන්තෙහි මනාපෙහි පියරූපෙහි කාමුපසංහිතෙහි රජනියෙහි, සොතවිඤ්ඤෙය්‍යොහි සද්දෙහි...පෙ.... සානවිඤ්ඤෙය්‍යොහි ගන්ධෙහි... ජිව්හාවිඤ්ඤෙය්‍යොහි රසෙහි... කායවිඤ්ඤෙය්‍යොහි ඵොට්ඨබ්බෙහි ඉට්ඨෙහි කන්තෙහි මනාපෙහි පියරූපෙහි කාමුපසංහිතෙහි රජනියෙහි. සො අපරෙත සමයෙන කාමානංයෙව සමුදයඤ්ච අත්ථඛිගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං විදිත්වා කාමතණ්හං පහාය කාමපරිලාහං පටිවිනොදෙන්වා විගතපිපාසො අජ්ඣන්තං වූපසන්තවිත්තො විහරාමි. සො අඤ්ඤෙ සත්තෙ පස්සාමි කාමෙසු අවිතරාගෙ කාමතණ්හාහි ඛජ්ජමානෙ කාමපරිලාහෙන පරිඛය්හමානෙ කාමෙ පටිසෙවන්තෙ, සො තෙසං න පිහෙමි, න තත්ථ අභිරමාමි. තං කිස්ස හෙතු? යාහයං, මාගණ්ඨිය, රති, අඤ්ඤත්‍රෙව කාමෙහි අඤ්ඤත්‍ර අකුසලෙහි ධම්මෙහි – අපි දිබ්බං සුඛං සමධිගය්හ නිට්ඨති – තාය රතියා රමමානො භීතස්ස න පිහෙමි, න තත්ථ අභිරමාමි.

214. “සෙය්‍යාථාපි , මාගණ්ඨිය, කුට්ඨි පුරිසො අරුගත්තො පක්කගත්තො කිමිති ඛජ්ජමානො නබෙති වණ්ණුබානි විජ්ජතව්ජ්ජමානො අඛිගාරකාසුයා කායං පරිතාපෙය්‍ය. තස්ස මිත්තාමච්චා ඤාතිසාලොභිතා භිසක්කං සල්ලකත්තං උපට්ඨාපෙය්‍යං. තස්ස සො භිසක්කො සල්ලකත්තො හෙසජ්ජං කරෙය්‍ය. සො තං හෙසජ්ජං ආගම්ම කුට්ඨෙහි පරිමුච්චෙය්‍ය, අරොගො අස්ස සුඛි සෙරි සයංවසී යෙන කාමං ගමො. තමෙනං ද්වෙ බලවන්තො පුරිසා නානාබාහාසු ගහෙන්වා අඛිගාරකාසු උපකඬ්ඨෙය්‍යං.

“තං කිං මඤ්ඤසි, මාගණ්ඨිය, අපි නු සො පුරිසො ඉති විතිවෙව කායං සන්තාමෙය්‍යා”ති? “එවං, හො ගොතම”. “තං කිස්ස හෙතු”? “අසු හි, හො ගොතම, අග්ගි දුක්ඛසම්ඵස්සො වෙව මහාභිතාපො ව මහාපරිලාහො වා”ති. “තං කිං මඤ්ඤසි, මාගණ්ඨිය, ඉදානෙව නු බො සො අග්ගි දුක්ඛසම්ඵස්සො වෙව මහාභිතාපො ව මහාපරිලාහො ව උදාහු පුබ්බෙසි සො අග්ගි දුක්ඛසම්ඵස්සො වෙව මහාභිතාපො ව මහාපරිලාහො වා”ති? “ඉදානි වෙව, හො ගොතම, සො අග්ගි දුක්ඛසම්ඵස්සො වෙව මහාභිතාපො ව මහාපරිලාහො ව, පුබ්බෙසි සො අග්ගි දුක්ඛසම්ඵස්සො වෙව මහාභිතාපො ව මහාපරිලාහො ව. අසු ව [අසු හි ව (සී. ඊ.)], හො ගොතම, කුට්ඨි පුරිසො අරුගත්තො පක්කගත්තො කිමිති ඛජ්ජමානො නබෙති වණ්ණුබානි විජ්ජතව්ජ්ජමානො උපහනින්ද්‍රියො දුක්ඛසම්ඵස්සෙයෙව අග්ගිස්මිං සුඛමිති විපරිතසඤ්ඤං පච්චලත්ථා”ති. “එවමෙව බො, මාගණ්ඨිය, අතිතමපි අද්ධානං කාමා දුක්ඛසම්ඵස්සා වෙව මහාභිතාපා ව මහාපරිලාහා ව, අනාගතමපි අද්ධානං කාමා දුක්ඛසම්ඵස්සා වෙව මහාභිතාපා ව මහාපරිලාහා ව, එතරහිපි පච්චුජ්ජන්තං අද්ධානං කාමා දුක්ඛසම්ඵස්සා වෙව මහාභිතාපා ව මහාපරිලාහා ව. ඉමෙ ව, මාගණ්ඨිය, සත්තා කාමෙසු අවිතරාගා කාමතණ්හාහි ඛජ්ජමානා කාමපරිලාහෙන පරිඛය්හමානා උපහනින්ද්‍රියා දුක්ඛසම්ඵස්සෙයෙව කාමෙසු සුඛමිති විපරිතසඤ්ඤං පච්චලත්ථං.

215. “සෙය්‍යාථාපි, මාගණ්ඩිය, කුට්ඨි පුරිසො අරුගත්තො පක්කගත්තො කිමිති ඛජ්ජමානො නබෙති වණ්‍මුඛානි විජ්ජනවිජ්ජමානො අභිගාරකාසුයා කායං පරිනාපෙති. යථා යථා බො, මාගණ්ඩිය, අසු කුට්ඨි පුරිසො අරුගත්තො පක්කගත්තො කිමිති ඛජ්ජමානො නබෙති වණ්‍මුඛානි විජ්ජනවිජ්ජමානො අභිගාරකාසුයා කායං පරිනාපෙති තථා තථා’ස්ස **[තථා තථා තස්සෙව (සා. කං. ක.)]** තානි වණ්‍මුඛානි අසුචිතරානි වෙව භොන්ති දුග්ගන්ධතරානි ව පුත්තිකතරානි ව , භොති වෙව කාවි සාතමත්තා අස්සාදමත්තා – යදිදං වණ්‍මුඛානං කණ්ඩුවනහෙතු; එවමෙව බො, මාගණ්ඩිය, සත්තා කාමෙසු අචිතරාගා කාමතණ්හානි ඛජ්ජමානා කාමපරිලාහෙන ව පරිඛය්හමානා කාමෙ පටිසෙවන්ති. යථා යථා බො, මාගණ්ඩිය, සත්තා කාමෙසු අචිතරාගා කාමතණ්හානි ඛජ්ජමානා කාමපරිලාහෙන ව පරිඛය්හමානා කාමෙ පටිසෙවන්ති තථා තථා තෙසං තෙසං සත්තානං කාමතණ්හා වෙව පවඨ්ඨති, කාමපරිලාහෙන ව පරිඛය්හන්ති, භොති වෙව සාතමත්තා අස්සාදමත්තා – යදිදං පඤ්චකාමගුණෙ පටිච්ච.

“තං කිං මඤ්ඤසි, මාගණ්ඩිය, අපි නු තෙ දිට්ඨො වා සුතො වා රාජා වා රාජමහාමත්තො වා පඤ්චති කාමගුණෙහි සමජ්ජිතො සමඛිගීහුතො පරිවාරයමානො කාමතණ්හං අප්පභාය කාමපරිලාහං අප්පට්ඨිනොදෙන්වා විගතපිපාසො අජ්ඣක්තං වූපසන්තචිත්තො විහාසි වා විහරති වා විහරිස්සති වා”ති? “නො හිදං, භො ගොතම”. “සාධු, මාගණ්ඩිය! මයාපි බො එතං, මාගණ්ඩිය, නෙව දිට්ඨං න සුතං රාජා වා රාජමහාමත්තො වා පඤ්චති කාමගුණෙහි සමජ්ජිතො සමඛිගීහුතො පරිවාරයමානො කාමතණ්හං අප්පභාය කාමපරිලාහං අප්පට්ඨිනොදෙන්වා විගතපිපාසො අජ්ඣක්තං වූපසන්තචිත්තො විහාසි වා විහරති වා විහරිස්සති වා. අථ බො, මාගණ්ඩිය, යෙ හි කෙච්ඡි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා විගතපිපාසා අජ්ඣක්තං වූපසන්තචිත්තා විහාසුං වා විහරන්ති වා විහරිස්සන්ති වා සබ්බෙ තෙ කාමානංයෙව සමුදයඤ්ච අත්ථඨිතමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං විදිත්වා කාමතණ්හං පභාය කාමපරිලාහං පට්ඨිනොදෙන්වා විගතපිපාසා අජ්ඣක්තං වූපසන්තචිත්තා විහාසුං වා විහරන්ති වා විහරිස්සන්ති වා”ති. අථ බො භගවා තායං වෙලායං ඉමං උදානං උදානෙසි –

“ආරොග්‍යපරමා ලාභා, නිබ්බානං පරමං සුඛං;
අට්ඨඨිගිකො ව මග්ගානං, බෙමං අමතගාමින”න්ති.

216. එවං වුත්තෙ, මාගණ්ඩියො පරිබ්බාජකො භගවන්තං එතදවොච – “අච්ඡරියං, භො ගොතම, අබ්භූතං, භො ගොතම! යාච සුභාසිතං විදං භොතා ගොතමෙන – ‘ආරොග්‍යපරමා ලාභා, නිබ්බානං පරමං සුඛං’න්ති. මයාපි බො එතං, භො ගොතම, සුතං පුබ්බකානං පරිබ්බාජකානං ආචරියපාචරියානං භාසමානානං – ‘ආරොග්‍යපරමා ලාභා, නිබ්බානං පරමං සුඛං’න්ති; තයිදං, භො ගොතම, සමෙති”ති. “යං පන තෙ එතං, මාගණ්ඩිය, සුතං පුබ්බකානං පරිබ්බාජකානං ආචරියපාචරියානං භාසමානානං – ‘ආරොග්‍යපරමා ලාභා, නිබ්බානං පරමං සුඛං’න්ති, කතමං තං ආරොග්‍යං, කතමං තං නිබ්බානං”න්ති? එවං වුත්තෙ, මාගණ්ඩියො පරිබ්බාජකො සකානෙව සුදං ගත්තානි පාණිනා අනොමජ්ජති – “ඉදන්තං, භො ගොතම, ආරොග්‍යං, ඉදන්තං නිබ්බානං. අහඤ්ඨි, භො ගොතම, එතරහි අරොගො සුඛි, න මං කිඤ්ච ආබාධති”ති.

217. “සෙය්‍යාථාපි, මාගණ්ඩිය, ජච්චන්ධො පුරිසො; සො න පස්සෙය්‍ය කණ්හසුක්කානි රූපානි, න පස්සෙය්‍ය නීලකානි රූපානි, න පස්සෙය්‍ය පිතකානි රූපානි, න පස්සෙය්‍ය ලොභිතකානි රූපානි, න පස්සෙය්‍ය මඤ්ජීට්ඨකානි **[මඤ්ජීට්ඨකානි (සි. සා. කං. පි.), මඤ්ජීට්ඨකානි (ක.)]** රූපානි, න පස්සෙය්‍ය සමච්ඡමං, න පස්සෙය්‍ය තාරකරූපානි, න පස්සෙය්‍ය වන්දිමසුරියෙ. සො සුභෙය්‍ය වක්ඛුමතො භාසමානස්ස – ‘ජෙකං වත, භො , ඔදානං වත්ථං අභිරූපං නිම්මලං සුචි’ති! සො ඔදානපරියෙසනං වරෙය්‍ය. තමෙනං අඤ්ඤතරො පුරිසො තෙලමලිකතෙන සාහුළිචිරෙන **[තෙලමලිකතෙන සාහුළිචිරෙන (සි. සා. කං. පි.)]** වඤ්චෙය්‍ය – ‘ඉදං තෙ, අම්භො පුරිස, ඔදානං වත්ථං අභිරූපං නිම්මලං සුචි’ති. සො තං පටිග්ගණ්හෙය්‍ය, පටිග්ගහෙත්වා පාරුපෙය්‍ය, පාරුපෙත්වා අත්තමනො අත්තමනවාචං නිච්ඡාරෙය්‍ය – ‘ජෙකං වත, භො, ඔදානං වත්ථං අභිරූපං නිම්මලං සුචි’ති!

“තං කිං මඤ්ඤසි, මාගණ්ඩිය, අපි නු සො ජච්චන්ධො පුරිසො ජානන්තො පස්සන්තො අමුං තෙලමලිකතං සාහුළිචිරං පටිග්ගණ්හෙය්‍ය, පටිග්ගහෙත්වා පාරුපෙය්‍ය, පාරුපෙත්වා අත්තමනො අත්තමනවාචං නිච්ඡාරෙය්‍ය – ‘ජෙකං වත, භො, ඔදානං වත්ථං අභිරූපං නිම්මලං සුචි’ති උදාහු වක්ඛුමතො සද්ධායා”ති? “අජානන්තො හි, භො ගොතම, අපස්සන්තො සො ජච්චන්ධො පුරිසො අමුං තෙලමලිකතං සාහුළිචිරං පටිග්ගණ්හෙය්‍ය, පටිග්ගහෙත්වා පාරුපෙය්‍ය, පාරුපෙත්වා අත්තමනො අත්තමනවාචං නිච්ඡාරෙය්‍ය – ‘ජෙකං වත, භො, ඔදානං වත්ථං අභිරූපං නිම්මලං සුචි’ති, වක්ඛුමතො සද්ධායා”ති. “එවමෙව බො, මාගණ්ඩිය, අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා අන්ධා අවක්ඛුකා අජානන්තා ආරොග්‍යං, අපස්සන්තා නිබ්බානං , අථ ව පනිමං ගාථං භාසන්ති – ‘ආරොග්‍යපරමා ලාභා, නිබ්බානං පරමං සුඛං’න්ති. පුබ්බකෙහෙසා, මාගණ්ඩිය, අරහන්තෙහි සම්මාසම්බුද්ධෙහි ගාථා භාසිතා –

‘ආරොග්‍යපරමා ලාභා, නිබ්බානං පරමං සුඛං;
අට්ඨඨිගිකො ව මග්ගානං, බෙමං අමතගාමින”න්ති.

218. “සා එතරහි අනුපුබ්බෙන පුපුජ්ජනගාථා **[පුපුජ්ජනගාථා (සි. පි.)]**. අයං බො පන, මාගණ්ඩිය, කායො රොගභූතො ගණ්ඩභූතො සල්ලභූතො අසභූතො ආබාධභූතො, සො ත්වං ඉමං කායං රොගභූතං ගණ්ඩභූතං සල්ලභූතං අසභූතං ආබාධභූතං – ‘ඉදන්තං, භො ගොතම, ආරොග්‍යං, ඉදන්තං නිබ්බානං’න්ති වදෙසි. තඤ්ඨි තෙ, මාගණ්ඩිය, අරියං වක්ඛුං නත්ථි යෙන ත්වං අරියෙන වක්ඛුනා ආරොග්‍යං ජානෙය්‍යාසි, නිබ්බානං පස්සෙය්‍යාසි”ති. “එවං

පසන්තො අහං භොතො ගොතමස්ස! පහොති මෙ භවං ගොතමො තථා ධම්මං දෙසෙතුං යථාහං ආරොග්‍යං ජානෙය්‍යං, නිබ්බානං පස්සෙය්‍ය”න්ති.

219. “සෙය්‍යථාපි, මාගණ්ඨිය, ජච්චන්ධො පුරිසො; සො න පස්සෙය්‍ය කණ්හසුක්කානි රූපානි, න පස්සෙය්‍ය නීලකානි රූපානි, න පස්සෙය්‍ය පීතකානි රූපානි, න පස්සෙය්‍ය ලොහිතකානි රූපානි, න පස්සෙය්‍ය මඤ්ජීට්ඨකානි රූපානි, න පස්සෙය්‍ය සමච්ඡමං, න පස්සෙය්‍ය තාරකරූපානි, න පස්සෙය්‍ය වන්දිමසුරියෙ. තස්ස මිත්තාමච්චා ඤාතිසාලොහිතා භිසක්කං සල්ලකත්තං උපට්ඨාපෙය්‍යං. තස්ස සො භිසක්කො සල්ලකත්තො භෙසජ්ජං කරෙය්‍ය. සො තං භෙසජ්ජං ආගමිම න චක්ඛුනි උප්පාදෙය්‍ය, න චක්ඛුනි විසොධෙය්‍ය. තං කිං මඤ්ඤසි, මාගණ්ඨිය, නනු සො වෙජ්ජො යාවදෙව කිලමට්ඨස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සා”ති? “එවං, භො ගොතම”. “එවමෙව ඛො, මාගණ්ඨිය, අහඤ්චෙ තෙ ධම්මං දෙසෙය්‍යං – ‘ඉදන්තං ආරොග්‍යං, ඉදන්තං නිබ්බාන’න්ති, සො ත්වං ආරොග්‍යං න ජානෙය්‍යාසි, නිබ්බානං න පස්සෙය්‍යාසි. සො මමස්ස කිලමට්ඨා, සා මමස්ස විහෙසා”ති. “එවං පසන්තො අහං භොතො ගොතමස්ස. පහොති මෙ භවං ගොතමො තථා ධම්මං දෙසෙතුං යථාහං ආරොග්‍යං ජානෙය්‍යං, නිබ්බානං පස්සෙය්‍ය”න්ති.

220. “සෙය්‍යථාපි, මාගණ්ඨිය, ජච්චන්ධො පුරිසො; සො න පස්සෙය්‍ය කණ්හසුක්කානි රූපානි, න පස්සෙය්‍ය නීලකානි රූපානි, න පස්සෙය්‍ය පීතකානි රූපානි, න පස්සෙය්‍ය ලොහිතකානි රූපානි, න පස්සෙය්‍ය මඤ්ජීට්ඨකානි රූපානි, න පස්සෙය්‍ය සමච්ඡමං, න පස්සෙය්‍ය තාරකරූපානි, න පස්සෙය්‍ය වන්දිමසුරියෙ. සො සුභෙය්‍යා වක්ඛුමතො භාසමානස්ස – ‘ජෙකං වත, භො, ඔදාතං වත්ථං අභිරූපං නිම්මලං සුචි’ති! සො ඔදාතපරියෙසනං වරෙය්‍ය. තමෙනං අඤ්ඤතරො පුරිසො තෙලමලිකතෙන සාහුළිවීරෙන වඤ්චෙය්‍ය – ‘ඉදං තෙ, අම්භො පුරිස, ඔදාතං වත්ථං අභිරූපං නිම්මලං සුචි’ති. සො තං පටිග්ගණ්ඨෙය්‍ය, පටිග්ගභෙත්වා පාරුපෙය්‍ය. තස්ස මිත්තාමච්චා ඤාතිසාලොහිතා භිසක්කං සල්ලකත්තං උපට්ඨාපෙය්‍යං. තස්ස සො භිසක්කො සල්ලකත්තො භෙසජ්ජං කරෙය්‍ය – උද්ධංචිරෙවනං අධොචිරෙවනං අඤ්ජනං පච්චඤ්ජනං නත්ථුකම්මං. සො තං භෙසජ්ජං ආගමිම වක්ඛුනි උප්පාදෙය්‍ය, වක්ඛුනි විසොධෙය්‍ය. තස්ස සහ වක්ඛුජ්ජාදා යො අමුස්මි තෙලමලිකතෙ සාහුළිවීරෙ ඡන්දරාගො සො පභියෙථ. තඤ්ච නං පුරිසං අමිත්තතොපි දහෙය්‍ය, පච්චන්ටීකතොපි දහෙය්‍ය, අපි ච ජීවිතා වොරොපෙනබ්බං මඤ්ඤෙය්‍ය – ‘දීඝරත්තං වත, භො, අහං ඉමිනා පුරිසෙන තෙලමලිකතෙන සාහුළිවීරෙන නිකතො වඤ්චිතො පලුද්ධො – ඉදං තෙ, අම්භො පුරිස, ඔදාතං වත්ථං අභිරූපං නිම්මලං සුචි’ති. එවමෙව ඛො, මාගණ්ඨිය, අහඤ්චෙ තෙ ධම්මං දෙසෙය්‍යං – ‘ඉදන්තං ආරොග්‍යං, ඉදන්තං නිබ්බාන’න්ති. සො ත්වං ආරොග්‍යං ජානෙය්‍යාසි, නිබ්බානං පස්සෙය්‍යාසි. තස්ස තෙ සහ වක්ඛුජ්ජාදා යො පඤ්චසුපාදානක්ඛන්ධෙසු ඡන්දරාගො සො පභියෙථ; අපි ච තෙ එවමස්ස – ‘දීඝරත්තං වත, භො, අහං ඉමිනා විත්තෙන නිකතො වඤ්චිතො පලුද්ධො [පලුද්ධො (සී. පී.)]. අහඤ්ඤි රූපංයෙව උපාදියමානො උපාදියං, වෙදනංයෙව උපාදියමානො උපාදියං, සඤ්ඤංයෙව උපාදියමානො උපාදියං, සංඛාරෙයෙව උපාදියමානො උපාදියං, විඤ්ඤාණංයෙව උපාදියමානො උපාදියං. තස්ස මෙ උපාදානපච්චයා භවො, භවපච්චයා ජාති, ජාතිපච්චයා ජරාමරණං සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා සම්භවන්ති; එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො භොති”ති. “එවං පසන්තො අහං භොතො ගොතමස්ස! පහොති මෙ භවං ගොතමො තථා ධම්මං දෙසෙතුං යථාහං ඉමම්භා ආසනා අනන්ධො වුට්ඨිහෙය්‍ය”න්ති.

221. “තෙන හි ත්වං, මාගණ්ඨිය, සප්පුරිසෙ භජෙය්‍යාසි. යතො ඛො ත්වං, මාගණ්ඨිය, සප්පුරිසෙ භජිස්සසි තතො ත්වං, මාගණ්ඨිය, සද්ධම්මං සොස්සසි; යතො ඛො ත්වං, මාගණ්ඨිය, සද්ධම්මං සොස්සසි තතො ත්වං, මාගණ්ඨිය, ධම්මානුධම්මං පටිපජ්ජිස්සසි; යතො ඛො ත්වං, මාගණ්ඨිය, ධම්මානුධම්මං පටිපජ්ජිස්සසි තතො ත්වං, මාගණ්ඨිය, සාමංයෙව ඤස්සසි, සාමං දක්ඛිස්සසි – ඉමෙ රොගා ගණ්ඨා සල්ලා; ඉධ රොගා ගණ්ඨා සල්ලා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති. තස්ස මෙ උපාදානනිරොධා භවනිරොධො, භවනිරොධා ජාතිනිරොධො, ජාතිනිරොධා ජරාමරණං සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා නිරුජ්ඣන්ති; එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරොධො භොති”ති.

222. එවං චුත්තෙ, මාගණ්ඨියො පරිබ්බාජකො භගවන්තං එතදවොච – “අභික්කන්තං, භො ගොතම, අභික්කන්තං, භො ගොතම! සෙය්‍යථාපි, භො ගොතම, නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය, පටිච්ඡන්තං වා විචරෙය්‍ය, මුල්භස්ස වා මග්ගං ආවික්ඛෙය්‍ය, අන්ධකාරෙ වා තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍ය – වක්ඛුමන්තො රූපානි දක්ඛන්තිති; එවමෙවං භොතා ගොතමෙන අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො. එසාහං භවන්තං ගොතමං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඤ්ඤං. ලභෙය්‍යාහං භොතො ගොතමස්ස සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං, ලභෙය්‍යං උපසම්පදං”න්ති. “යො ඛො, මාගණ්ඨිය, අඤ්ඤතිත්ථියපුබ්බො ඉමස්මිං ධම්මචිතයෙ ආකඤ්ඤා පබ්බජ්ජං, ආකඤ්ඤා උපසම්පදං, සො වත්තාරො මාසෙ පරිවසති; චතුන්තං මාසානං අවිචයෙන ආරද්ධවිත්තා භික්ඛු පබ්බාජෙන්නි, උපසම්පාදෙන්ති භික්ඛුභාවාය. අපි ච මෙත්ථ පුග්ගලවෙමත්තතා විදිතා”ති. “සවෙ, භන්තෙ, අඤ්ඤතිත්ථියපුබ්බො ඉමස්මිං ධම්මචිතයෙ ආකඤ්ඤා පබ්බජ්ජං, ආකඤ්ඤා උපසම්පදං වත්තාරො මාසෙ පරිවසන්ති, චතුන්තං මාසානං අවිචයෙන ආරද්ධවිත්තා භික්ඛු පබ්බාජෙන්නි උපසම්පාදෙන්ති භික්ඛුභාවාය; අහං වත්තාරි වස්සානි පරිවසිස්සාමි, චතුන්තං වස්සානං අවිචයෙන ආරද්ධවිත්තා භික්ඛු පබ්බාජෙන්නි, උපසම්පාදෙන්ති භික්ඛුභාවායා”ති. අලත්ථ ඛො මාගණ්ඨියො පරිබ්බාජකො භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං, අලත්ථ උපසම්පදං. අචිරුපසම්පන්නො ඛො පනායස්මා මාගණ්ඨියො එකො වුපකට්ඨො අප්පමත්තො ආතාපි පනිත්තො විහරන්තො නවිරස්සෙව – යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදෙව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං – බ්‍රහ්මචරියපරියොසානං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහාසි. ‘බිණ්ණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායා’ති අබ්භඤ්ඤාසි. අඤ්ඤතරො ඛො පනායස්මා මාගණ්ඨියො අරහතං අභොසිති.

6. සන්දකසූත්තං

223. එවං මෙ සූතං – එකං සමයං භගවා කොසම්බියං විහරති සොසිතාරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන සන්දකො පරිබ්බාජකො පිලක්ඛගුහායං පට්ටසති මහතියා පරිබ්බාජකපරිසාය සද්ධිං පඤ්චමන්තෙහි පරිබ්බාජකසතෙහි. අප් බො ආයස්මා ආනන්දො සායන්හසමයං පට්ටසල්ලානා වුට්ඨිතො භික්ඛු ආමන්තෙසි – “ආයාමාවුසො, යෙන දෙවකතසොබ්භො තෙනුපසඬකම්ස්සාම ගුහාදස්සනායා”ති. “එවමාවුසො”ති බො තෙ භික්ඛු ආයස්මතො ආනන්දස්ස පච්චස්සොසුං. අප් බො ආයස්මා ආනන්දො සම්බහුලෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං යෙන දෙවකතසොබ්භො තෙනුපසඬකම්. තෙන බො පන සමයෙන සන්දකො පරිබ්බාජකො මහතියා පරිබ්බාජකපරිසාය සද්ධිං නිසින්තො හොති උන්නාදිනියා උච්චාසද්දමහාසද්දාය අනෙකච්ඡිතං තිරච්ඡානකථං කට්ඨන්තියා, සෙයාථිදං – රාජකථං චොරකථං මහාමත්තකථං සෙනාකථං භයකථං යුද්ධකථං අන්තකථං පානකථං වත්ථකථං සයනකථං මාලාකථං ගන්ධකථං ඤාතිකථං යානකථං ගාමකථං නිගමකථං නගරකථං ජනපදකථං ඉත්ථිකථං සූරකථං විසිඛාකථං කුම්භට්ඨානකථං පුබ්බපෙතකථං නානත්තකථං ලොකක්ඛායිකං සමුද්දක්ඛායිකං ඉතිහවාහවකථං ඉති වා. අද්දසා බො සන්දකො පරිබ්බාජකො ආයස්මන්තං ආනන්දං දුරතොව ආගච්ඡන්තං. දිස්වාන සකං පරිසං සණ්ඨාපෙසි – “අප්පසද්දා හොන්තො හොන්තු, මා හොන්තො සද්දමකත්ථ; අයං සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකො ආගච්ඡති සමණො ආනන්දො. යාවනා බො පන සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකා කොසම්බියං පට්ටසන්ති, අයං තෙසං අඤ්ඤතරො සමණො ආනන්දො. අප්පසද්දකාමා බො පන තෙ ආයස්මන්තො අප්පසද්දච්ඡිතා අප්පසද්දස්ස චණ්ණවාදිනො; අප්පෙව නාම අප්පසද්දං පරිසං විදිත්වා උපසඬකම්මබ්බං මඤ්ඤෙය්‍යා”ති. අප් බො තෙ පරිබ්බාජකා තුණ්හි අහෙසුං.

224. අප් බො ආයස්මා ආනන්දො යෙන සන්දකො පරිබ්බාජකො තෙනුපසඬකම්. අප් බො සන්දකො පරිබ්බාජකො ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච – “එතු බො භවං ආනන්දො, ස්වාගතං හොතො ආනන්දස්ස. විරස්සං බො භවං ආනන්දො ඉමං පරියායමකාසි යදිදං ඉධාගමනාය. නිසීදතු භවං ආනන්දො, ඉදමාසනං පඤ්ඤත්ත”න්ති. නිසීදි බො ආයස්මා ආනන්දො පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ. සන්දකොපි බො පරිබ්බාජකො අඤ්ඤතරං නිවං ආසනං ගහෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්තං බො සන්දකං පරිබ්බාජකං ආයස්මා ආනන්දො එතදවොච – “කායනුත්ථ, සන්දක, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා, කා ව පන වො අන්තරාකථා විප්පකතා”ති? “තිට්ඨතෙසා, හො ආනන්ද, කථා යාය මයං එතරහි කථාය සන්තිසින්තා. තෙසා හොතො ආනන්දස්ස කථා දුල්ලහා භවිස්සති පච්ඡාපි සවනාය. සාධු වත භවන්තංයෙව ආනන්දං පටිභාතු සකෙ ආවරියකෙ ධම්මිකථා”ති. “තෙන හි, සන්දක, සුණාහි, සාධුකං මනසි කරොහි, භාසිස්සාමි”ති. “එවං හො”ති බො සන්දකො පරිබ්බාජකො ආයස්මතො ආනන්දස්ස පච්චස්සොසි. ආයස්මා ආනන්දො එතදවොච – “වත්තාරොමෙ, සන්දක, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන අබ්‍රහ්මචරියවාසා අක්ඛාතා වත්තාරි ව අනස්සාසිකානි බ්‍රහ්මචරියානි අක්ඛාතානි, යත්ථ විඤ්ඤ පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මචරියං න වසෙය්‍ය, වසන්තො ව **[වසන්තො වා (සී. ඩී.) එවමුපරිපි අනාරාධනපක්ඛෙ]** නාරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසල”න්ති. “කතමෙ පන තෙ, හො ආනන්ද, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන වත්තාරො අබ්‍රහ්මචරියවාසා අක්ඛාතා, යත්ථ විඤ්ඤ පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මචරියං න වසෙය්‍ය, වසන්තො ව නාරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසල”න්ති?

225. “ඉධ, සන්දක, එකච්චො සත්ථා එවංවාදි හොති එවංදිට්ඨි – ‘නත්ථි දින්නං, නත්ථි යිට්ඨං, නත්ථි හුතං, නත්ථි සුකතදුක්ඛටානං කම්මානං ඵලං විපාකො, නත්ථි අයං ලොකො, නත්ථි පරොලොකො, නත්ථි මාතා, නත්ථි පිතා, නත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා, නත්ථි ලොකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා සම්මග්ගතා සම්මාපට්ටජන්තා යෙ ඉමඤ්ච ලොකං පරඤ්ච ලොකං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පචෙදෙන්ති. වාතුමහාභූතිකො අයං පුරිසො යදා කාලඬකරොති, පථවි පථවිකායං අනුපෙති අනුපගච්ඡති, ආපො ආපොකායං අනුපෙති අනුපගච්ඡති, තෙජො තෙජොකායං අනුපෙති අනුපගච්ඡති, වායො වායොකායං අනුපෙති අනුපගච්ඡති, ආකාසං ඉන්ද්‍රියානි සඬකමන්ති. ආසන්දිපඤ්චමා පුරිසා මතං ආදාය ගච්ඡන්ති, යාවාලාහනා පදානි පඤ්ඤායන්ති. කාපොතකානි අට්ඨිති භවන්ති. භස්සන්තා ආහුතියො; දත්තුපඤ්ඤත්තං යදිදං දානං. තෙසං තුව්ඡා මුසා විලාපො යෙ කෙචි අත්ථිකවාදං වදන්ති. බාලෙ ව පණ්ඩිතෙ ව කායස්ස හෙදා උච්ඡිජ්ජන්ති විනස්සන්ති න හොන්ති පරං මරණා’ති.

“තත්‍ර, සන්දක, විඤ්ඤ පුරිසො ඉති පට්ටසඤ්චික්ඛති – ‘අයං බො භවං සත්ථා එවංවාදි එවංදිට්ඨි – නත්ථි දින්නං, නත්ථි යිට්ඨං, නත්ථි හුතං, නත්ථි සුකතදුක්ඛටානං කම්මානං ඵලං විපාකො, නත්ථි අයං ලොකො, නත්ථි පරොලොකො, නත්ථි මාතා, නත්ථි පිතා, නත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා, නත්ථි ලොකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා සම්මග්ගතා සම්මාපට්ටජන්තා යෙ ඉමඤ්ච ලොකං පරඤ්ච ලොකං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පචෙදෙන්ති. වාතුමහාභූතිකො අයං පුරිසො යදා කාලඬකරොති, පථවි පථවිකායං අනුපෙති අනුපගච්ඡති, ආපො ආපොකායං අනුපෙති අනුපගච්ඡති, තෙජො තෙජොකායං අනුපෙති අනුපගච්ඡති, වායො වායොකායං අනුපෙති අනුපගච්ඡති, ආකාසං ඉන්ද්‍රියානි සඬකමන්ති. ආසන්දිපඤ්චමා පුරිසා මතං ආදාය ගච්ඡන්ති, යාවාලාහනා පදානි පඤ්ඤායන්ති. කාපොතකානි අට්ඨිති භවන්ති. භස්සන්තා ආහුතියො; දත්තුපඤ්ඤත්තං යදිදං දානං. තෙසං තුව්ඡා මුසා විලාපො යෙ කෙචි අත්ථිකවාදං වදන්ති. බාලෙ ව පණ්ඩිතෙ ව කායස්ස හෙදා උච්ඡිජ්ජන්ති විනස්සන්ති න හොන්ති පරං මරණා’ති. සචෙ ඉමස්ස හොතො සත්ථුනො සච්චං වචනං, අකතෙන මෙ එත්ථ කතං, අවුසිතෙන මෙ එත්ථ වුසිතං. උභොපි මයං එත්ථ සමසමා සාමඤ්ඤං පත්තා, යො වාහං න වදාමි ‘උභො කායස්ස හෙදා උච්ඡිජ්ජස්සාම, විනස්සස්සාම, න භවිස්සාම පරං

මරණා'ති. අතිරෙකං බො පනිමස්ස භොතො සත්ථුනො නග්ගියං මුණ්ඩියං උක්කුටිකප්පධානං කෙසමස්සුලොචනං යොහං පුත්තසම්බාධසයනං **[පුත්තසම්බාධවසනං (සි.)]** අප්ඤ්ඤාචසන්තො කාසිකවන්දනං පච්චනුභොන්තො මාලාගන්ධවිලෙපනං ධාරෙන්තො ජාතරූපරජනං සාදියන්තො ඉමිනා භොතා සත්ථාරා සමසමගතිකො භවිස්සාමි. අභිසම්පරායං සොහං කිං ජානන්තො කිං පස්සන්තො ඉමස්මිං සත්ථරි බ්‍රහ්මවරියං වරිස්සාමි? 'සො අබ්‍රහ්මවරියවාසො අය'න්ති - ඉති විදිත්වා තස්මා බ්‍රහ්මවරියා නිබ්බිජ්ජ පක්කමති **[නිබ්බිජ්ජාපක්කමති (සි.)]**. අයං බො, සන්දක, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධො පටිමො අබ්‍රහ්මවරියවාසො අක්කාමො යත්ථ විඤ්ඤා පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මවරියං න වසෙය්‍ය, වසන්තො ච නාරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසලං.

226. “පුත වපරං, සන්දක, ඉධෙකච්චො සත්ථා එවංවාදී භොති එවංදිට්ඨි - ‘කරොතො කාරයතො ඡින්දතො ඡේදාපයතො පචතො පාචාපයතො සොචයතො සොචාපයතො කිලමතො කිලමාපයතො එන්දතො එන්දාපයතො පාණමතිපාතයතො අදින්නං ආදියතො සන්ධිං ඡින්දතො නිල්ලොපං හරතො එකාගාරිකං කරොතො පරිපන්ථෙ තිට්ඨතො පරදාරං ගච්ඡතො මුසා භණතො කරොතො න කරියති පාපං. බුරපරියන්තෙන වෙපි චක්කෙන යො ඉමිස්සා පථවියා පාණෙ එකං මංසඛලං එකං මංසපුඤ්ජං කරෙය්‍ය, නත්ථි තතොනිදානං පාපං, නත්ථි පාපස්ස ආගමො. දක්ඛිණඤ්ඤෙපි ගඬිගාය තීරං ගච්ඡෙය්‍ය භනන්තො සාතෙන්තො ඡින්දන්තො ඡේදාපෙන්තො පවන්තො පචාපෙන්තො, නත්ථි තතොනිදානං පාපං, නත්ථි පාපස්ස ආගමො. උත්තරඤ්ඤෙපි ගඬිගාය තීරං ගච්ඡෙය්‍ය දදන්තො දාපෙන්තො යජන්තො යජාපෙන්තො, නත්ථි තතොනිදානං පුඤ්ඤං, නත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමො. දානෙන දමෙන සංයමෙන සච්චවජ්ජෙන නත්ථි පුඤ්ඤං, නත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමො’ති.

“තත්‍ර, සන්දක, විඤ්ඤා පුරිසො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති - ‘අයං බො භවං සත්ථා එවංවාදී එවංදිට්ඨි - කරොතො කාරයතො ඡින්දතො ඡේදාපයතො පචතො පාචාපයතො සොචතො සොචාපයතො කිලමතො කිලමාපයතො එන්දතො එන්දාපයතො පාණමතිපාතයතො අදින්නං ආදියතො සන්ධිං ඡින්දතො නිල්ලොපං හරතො එකාගාරිකං කරොතො පරිපන්ථෙ තිට්ඨතො පරදාරං ගච්ඡතො මුසා භණතො කරොතො න කරියති පාපං. බුරපරියන්තෙන වෙපි චක්කෙන යො ඉමිස්සා පථවියා පාණෙ එකං මංසඛලං එකං මංසපුඤ්ජං කරෙය්‍ය, නත්ථි තතොනිදානං පාපං, නත්ථි පාපස්ස ආගමො. දක්ඛිණඤ්ඤෙපි ගඬිගාය තීරං ගච්ඡෙය්‍ය භනන්තො සාතෙන්තො ඡින්දන්තො ඡේදාපෙන්තො පවන්තො පචාපෙන්තො, නත්ථි තතොනිදානං පාපං, නත්ථි පාපස්ස ආගමො. උත්තරඤ්ඤෙපි ගඬිගාය තීරං ගච්ඡෙය්‍ය දදන්තො දාපෙන්තො යජන්තො යජාපෙන්තො, නත්ථි තතොනිදානං පුඤ්ඤං, නත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමො. දානෙන දමෙන සංයමෙන සච්චවජ්ජෙන නත්ථි පුඤ්ඤං, නත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමො’ති. සච්ච ඉමස්ස භොතො සත්ථුනො සච්චං වචනං, අකතෙන මෙ එත්ථ කතං, අවුසිතෙන මෙ එත්ථ වුසිතං. උභොපි මයං එත්ථ සමසමා සාමඤ්ඤං පත්තා, යො වාහං න වදාමි ‘උභින්නං කුරුතං න කරියති පාප’න්ති. අතිරෙකං බො පනිමස්ස භොතො සත්ථුනො නග්ගියං මුණ්ඩියං උක්කුටිකප්පධානං කෙසමස්සුලොචනං යොහං පුත්තසම්බාධසයනං අප්ඤ්ඤාචසන්තො කාසිකවන්දනං පච්චනුභොන්තො මාලාගන්ධවිලෙපනං ධාරෙන්තො ජාතරූපරජනං සාදියන්තො ඉමිනා භොතා සත්ථාරා සමසමගතිකො භවිස්සාමි. අභිසම්පරායං සොහං කිං ජානන්තො කිං පස්සන්තො ඉමස්මිං සත්ථරි බ්‍රහ්මවරියං වරිස්සාමි? 'සො අබ්‍රහ්මවරියවාසො අය'න්ති ඉති විදිත්වා තස්මා බ්‍රහ්මවරියා නිබ්බිජ්ජ පක්කමති. අයං බො, සන්දක, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධො දුතියො අබ්‍රහ්මවරියවාසො අක්කාමො යත්ථ විඤ්ඤා පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මවරියං න වසෙය්‍ය, වසන්තො ච නාරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසලං.

227. “පුත වපරං, සන්දක, ඉධෙකච්චො සත්ථා එවංවාදී භොති එවංදිට්ඨි - ‘නත්ථි භෙතු, නත්ථි පච්චයො සත්තානං සංකිලෙසාය; අභෙතු අප්පච්චයා සත්තා සංකිලිස්සන්ති; නත්ථි භෙතු, නත්ථි පච්චයො සත්තානං විසුද්ධියා; අභෙතු අප්පච්චයා සත්තා විසුජ්ඣන්ති; නත්ථි බලං, නත්ථි චිරියං, නත්ථි පුරිසථාමො, නත්ථි පුරිසපරක්කමො; සබ්බෙ සත්තා සබ්බෙ පාණා සබ්බෙ භූතා සබ්බෙ ජීවා අවසා අබලා අචිරියා නියතිසඬගතිභාවපරිණතා ඡස්වෙචාභිජාතිසු සුඛදුක්ඛං පටිසංවෙදෙන්ති’ති.

“තත්‍ර, සන්දක, විඤ්ඤා පුරිසො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති - ‘අයං බො භවං සත්ථා එවංවාදී එවංදිට්ඨි - නත්ථි භෙතු, නත්ථි පච්චයො සත්තානං සංකිලෙසාය, අභෙතු අප්පච්චයා සත්තා සංකිලිස්සන්ති. නත්ථි භෙතු නත්ථි පච්චයො සත්තානං විසුද්ධියා, අභෙතු අප්පච්චයා සත්තා විසුජ්ඣන්ති. නත්ථි බලං, නත්ථි චිරියං, නත්ථි පුරිසථාමො, නත්ථි පුරිසපරක්කමො, සබ්බෙ සත්තා සබ්බෙ පාණා සබ්බෙ භූතා සබ්බෙ ජීවා අවසා අබලා අචිරියා නියතිසඬගතිභාවපරිණතා ඡස්වෙචාභිජාතිසු සුඛදුක්ඛං පටිසංවෙදෙන්ති’ති. සච්ච ඉමස්ස භොතො සත්ථුනො සච්චං වචනං, අකතෙන මෙ එත්ථ කතං, අවුසිතෙන මෙ එත්ථ වුසිතං. උභොපි මයං එත්ථ සමසමා සාමඤ්ඤං පත්තා, යො වාහං න වදාමි ‘උභො අභෙතු අප්පච්චයා විසුජ්ඣස්සාමා’ති. අතිරෙකං බො පනිමස්ස භොතො සත්ථුනො නග්ගියං මුණ්ඩියං උක්කුටිකප්පධානං කෙසමස්සුලොචනං යොහං පුත්තසම්බාධසයනං අප්ඤ්ඤාචසන්තො කාසිකවන්දනං පච්චනුභොන්තො මාලාගන්ධවිලෙපනං ධාරෙන්තො ජාතරූපරජනං සාදියන්තො ඉමිනා භොතා සත්ථාරා සමසමගතිකො භවිස්සාමි. අභිසම්පරායං සොහං කිං ජානන්තො කිං පස්සන්තො ඉමස්මිං සත්ථරි බ්‍රහ්මවරියං වරිස්සාමි? 'සො අබ්‍රහ්මවරියවාසො අය'න්ති - ඉති විදිත්වා තස්මා බ්‍රහ්මවරියා නිබ්බිජ්ජ පක්කමති. අයං බො, සන්දක, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධො තතියො අබ්‍රහ්මවරියවාසො අක්කාමො යත්ථ විඤ්ඤා පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මවරියං න වසෙය්‍ය, වසන්තො ච නාරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසලං.

228. “පුත වපර, සන්දක, ඉඳෙකවුවො සත්ථා එවංවාදී හොති එවංදිට්ඨි – ‘සත්තිමෙ කායා අකටා අකට්ඨිධා අනිම්මිතා අනිම්මාතා වඤ්ඤා කුටට්ඨා එසිකට්ඨායිට්ඨිතා, තෙ න ඉඤ්ජන්ති න විපරිණමන්ති න අඤ්ඤමඤ්ඤං බ්‍යාබාධෙත්ති නාලං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සුඛය වා දුක්ඛය වා සුඛදුක්ඛය වා. කතමෙ සත්ත? පථවිකායො ආපොකායො තෙජොකායො වායොකායො සුඛෙ දුක්ඛෙ ජීවෙ සත්තමෙ – ඉමෙ සත්තකායා අකටා අකට්ඨිධා අනිම්මිතා අනිම්මාතා වඤ්ඤා කුටට්ඨා එසිකට්ඨායිට්ඨිතා, තෙ න ඉඤ්ජන්ති න විපරිණමන්ති න අඤ්ඤමඤ්ඤං බ්‍යාබාධෙත්ති. නාලං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සුඛය වා දුක්ඛය වා සුඛදුක්ඛය වා. තත්ථ නත්ථි හන්තා වා සාතෙතා වා සොතා වා සාවෙනා වා විඤ්ඤාතා වා විඤ්ඤාපෙතා වා. යොපි තිණ්හෙන සත්ථෙත සිසං ඡින්දති, න කොචි කඤ්චි [කිඤ්චි (ක.)] ජීවිතා වොරොපෙති. සත්තන්තංත්වෙව කායානමන්තරෙන සත්ථං විවරමනුපනති. චුද්දස ඛො පනිමානි යොනිපමුඛසතසහස්සානි සට්ඨි ව සතානි ඡ ව සතානි පඤ්ච ව කම්මුනො සතානි පඤ්ච ව කම්මානි තිණ් ව කම්මානි, කම්මෙ ව අභිඝ්ඤාමෙ ව, ද්වට්ඨිපටිපදා, ද්වට්ඨන්තරකප්පා, ඡළාභිජානියො, අට්ඨ පුරිසභූමියො, එකුතපඤ්ඤාස ආජීවකසතෙ, එකුතපඤ්ඤාස පරිබ්බාජකසතෙ, එකුතපඤ්ඤාස නාගාවාසසතෙ, වීසෙ ඉන්ද්‍රියසතෙ, තිංසෙ නිරයසතෙ, ඡත්තිංස රජොධාතුයො, සත්ත සඤ්ඤිග්ඛිහා, සත්ත අසඤ්ඤිග්ඛිහා, සත්ත නිගණ්ඨිග්ඛිහා, සත්ත දෙවා, සත්ත මානුසා, සත්ත පෙසාවා, සත්ත සරා, සත්ත පවුටා, සත්ත පජාතා, සත්ත පජාතසතානි, සත්ත සුපිනා, සත්ත සුපිනසතානි, චුල්ලාසිති [චුල්ලාසිති (සි. ස්‍යා. කං. පි.)] මහාකප්පිනො [මහාකප්පුනො (සි. පි.)] සතසහස්සානි, යානි බාලෙ ව පණ්ඩිතෙ ව සන්ධාවිත්ථා සංසරිත්ථා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති. තත්ථ නත්ථි ඉමිනාහං සිලෙන වා වතෙන වා තපෙන වා බ්‍රහ්මචරියෙන වා අපරිපක්කං වා කම්මං පරිපාවෙස්සාමි, පරිපක්කං වා කම්මං චුස්ස චුස්ස බ්‍යන්තිං කරිස්සාමිති. භෙවං නත්ථි දොණම්තෙ සුඛදුක්ඛෙ පරියන්තකතෙ සංසාරෙ, නත්ථි භායනවඩ්ඪනෙ, නත්ථි උක්කංසාවකංසෙ. සෙය්‍යථාපි නාම සුත්තගුලෙ ඛිත්තෙ නිබ්බේදියමානමෙව පලෙති, එවමෙව බාලෙ ව පණ්ඩිතෙ ව සන්ධාවිත්ථා සංසරිත්ථා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති’ති.

“තනු, සන්දක, විඤ්ඤ පුරිසො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘අයං ඛො භවං සත්ථා එවංවාදී එවංදිට්ඨි – සත්තිමෙ කායා අකටා අකට්ඨිධා අනිම්මිතා අනිම්මාතා වඤ්ඤා කුටට්ඨා එසිකට්ඨායිට්ඨිතා, තෙ න ඉඤ්ජන්ති න විපරිණමන්ති න අඤ්ඤමඤ්ඤං බ්‍යාබාධෙත්ති. නාලං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සුඛය වා දුක්ඛය වා සුඛදුක්ඛය වා. කතමෙ සත්ත? පථවිකායො ආපොකායො තෙජොකායො වායොකායො සුඛෙ දුක්ඛෙ ජීවෙ සත්තමෙ – ඉමෙ සත්ත කායා අකටා අකට්ඨිධා අනිම්මිතා අනිම්මාතා වඤ්ඤා කුටට්ඨා එසිකට්ඨායිට්ඨිතා, තෙ න ඉඤ්ජන්ති න විපරිණමන්ති න අඤ්ඤමඤ්ඤං බ්‍යාබාධෙත්ති. නාලං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සුඛය වා දුක්ඛය වා සුඛදුක්ඛය වා. තත්ථ නත්ථි හන්තා වා සාතෙතා වා සොතා වා සාවෙනා වා විඤ්ඤාතා වා විඤ්ඤාපෙතා වා. යොපි තිණ්හෙන සත්ථෙත සිසං ඡින්දති, න කොචි කඤ්චි ජීවිතා වොරොපෙති. සත්තන්තංත්වෙව කායානමන්තරෙන සත්ථං විවරමනුපනති. චුද්දස ඛො පනිමානි යොනිපමුඛසතසහස්සානි සට්ඨි ව සතානි ඡ ව සතානි පඤ්ච ව කම්මුනො සතානි පඤ්ච ව කම්මානි තිණ් ව කම්මානි, කම්මෙ ව අභිඝ්ඤාමෙ ව, ද්වට්ඨිපටිපදා, ද්වට්ඨන්තරකප්පා, ඡළාභිජානියො, අට්ඨ පුරිසභූමියො, එකුතපඤ්ඤාස ආජීවකසතෙ, එකුතපඤ්ඤාස පරිබ්බාජකසතෙ, එකුතපඤ්ඤාස නාගාවාසසතෙ, වීසෙ ඉන්ද්‍රියසතෙ, තිංසෙ නිරයසතෙ, ඡත්තිංස රජොධාතුයො, සත්ත සඤ්ඤිග්ඛිහා, සත්ත අසඤ්ඤිග්ඛිහා, සත්ත නිගණ්ඨිග්ඛිහා, සත්ත දෙවා, සත්ත මානුසා, සත්ත පෙසාවා, සත්ත සරා, සත්ත පවුටා, සත්ත පජාතා, සත්ත පජාතසතානි, සත්ත සුපිනා, සත්ත සුපිනසතානි, චුල්ලාසිති මහාකප්පිනො සතසහස්සානි, යානි බාලෙ ව පණ්ඩිතෙ ව සන්ධාවිත්ථා සංසරිත්ථා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති. තත්ථ නත්ථි ඉමිනාහං සිලෙන වා වතෙන වා තපෙන වා බ්‍රහ්මචරියෙන වා අපරිපක්කං වා කම්මං පරිපාවෙස්සාමි, පරිපක්කං වා කම්මං චුස්ස චුස්ස බ්‍යන්තිං කරිස්සාමිති, භෙවං නත්ථි දොණම්තෙ සුඛදුක්ඛෙ පරියන්තකතෙ සංසාරෙ, නත්ථි භායනවඩ්ඪනෙ, නත්ථි උක්කංසාවකංසෙ. සෙය්‍යථාපි නාම සුත්තගුලෙ ඛිත්තෙ නිබ්බේදියමානමෙව පලෙති, එවමෙව බාලෙ ව පණ්ඩිතෙ ව සන්ධාවිත්ථා සංසරිත්ථා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති’ති. සචෙ පන ඉමස්ස භොතො සත්ථුනො සච්චං වචනං, අකතෙන මෙ එත්ථ කතං, අවුසිතෙන මෙ එත්ථ වුසිතං. උභොපි මයං එත්ථ සමසමා සාමඤ්ඤං පත්තා, යො වාහං න වදාමි. ‘උභො සන්ධාවිත්ථා සංසරිත්ථා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සාමා’ති. අතිරෙකං ඛො පනිමස්ස භොතො සත්ථුනො නග්ගියං මුණ්ඩියං උක්කුටිකප්පධානං කෙසමස්සුලොචනං යොහං පුත්තසම්බාධසයනං අප්ඤ්ඤාචසන්තො කාසිකවන්දනං පච්චනුභොන්තො මාලාගන්ධවිලෙපනං ධාරෙන්තො ජාතරූපරජනං සාදියන්තො ඉමිනා භොතා සත්ථාරා සමසමගතිකො භවිස්සාමි. අභිසම්පරායං සොහං කිං ජානන්තො කිං පස්සන්තො ඉමස්මිං සත්ථරි බ්‍රහ්මචරියං චරිස්සාමි? ‘සො අබ්‍රහ්මචරියවාසො අය’න්ති – ඉති විදිත්වා තස්මා බ්‍රහ්මචරියා නිබ්බිජ්ජ පක්කමති. අයං ඛො, සන්දක, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන චතුත්ථො අබ්‍රහ්මචරියවාසො අක්ඛාතො යත්ථ විඤ්ඤ පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මචරියං න වසෙය්‍ය, වසන්තො ව නාරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසලං.

“ඉමෙ ඛො තෙ, සන්දක, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන චත්තාරො අබ්‍රහ්මචරියවාසා අක්ඛාතා යත්ථ විඤ්ඤ පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මචරියං න වසෙය්‍ය, වසන්තො ව නාරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසලං”න්ති.

“අච්ඡරියං, හො ආනන්ද, අබ්භුතං, හො ආනන්ද! යාවඤ්චිදං තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන චත්තාරො අබ්‍රහ්මචරියවාසාව සමානා ‘අබ්‍රහ්මචරියවාසා’ති අක්ඛාතා යත්ථ විඤ්ඤ පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මචරියං න වසෙය්‍ය, වසන්තො ව නාරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසලන්ති. කතමානි පන තානි, හො ආනන්ද, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන චත්තාරි අනස්සාසිකානි බ්‍රහ්මචරියානි අක්ඛාතානි යත්ථ විඤ්ඤ පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මචරියං න වසෙය්‍ය, වසන්තො ව නාරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසලං”න්ති?

229. “ඉබ, සන්දක, එකවිවො සත්ථා සබ්බසංඝායා අපරිසෙසං ඤාණදස්සනං පටිජානාති – ‘වරතො ව මෙ තිට්ඨතො ව සුත්තස්ස ව ජාගරස්ස ව සතතං සමිතං ඤාණදස්සනං පටිවුපට්ඨිත’න්ති. සො සුඤ්ඤමිපි අගාරං පවිසති, පිණ්ඩමිපි න ලහති, කුක්කුරොපි ඩංසති, වණ්ඩෙනපි හත්ථිනා සමාගච්ඡති, වණ්ඩෙනපි අස්සෙන සමාගච්ඡති, වණ්ඩෙනපි ගොණෙන සමාගච්ඡති, ඉත්ථියාපි පුරිසස්සපි නාමමිපි ගොත්තමිපි පුච්ඡති, ගාමස්සපි නිගමස්සපි නාමමිපි මග්ගමිපි පුච්ඡති. සො ‘කිම්ද’න්ති පුට්ඨො සමානො ‘සුඤ්ඤං මෙ අගාරං පටිසිතබ්බං අහොසි’, තෙන පාවිසිං; ‘පිණ්ඩමිපි අලද්ධබ්බං අහොසි’, තෙන නාලත්ථං ; ‘කුක්කුරෙන ඩංසිතබ්බං අහොසි’, තෙනමිති [තෙන (ක.), තෙනාසි. (?)] දට්ඨො; ‘වණ්ඩෙන හත්ථිනා සමාගන්තබ්බං අහොසි’, තෙන සමාගමිං; ‘වණ්ඩෙන අස්සෙන සමාගන්තබ්බං අහොසි’, තෙන සමාගමිං; ‘වණ්ඩෙන ගොණෙන සමාගන්තබ්බං අහොසි’, තෙන සමාගමිං; ‘ඉත්ථියාපි පුරිසස්සපි නාමමිපි ගොත්තමිපි පුච්ඡිතබ්බං අහොසි’, තෙන පුච්ඡිං; ‘ගාමස්සපි නිගමස්සපි නාමමිපි මග්ගමිපි පුච්ඡිතබ්බං අහොසි’, තෙන පුච්ඡන්ති. තත්‍ර, සන්දක, විඤ්ඤ පුරිසො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘අයං බො භවං සත්ථා සබ්බසංඝායා අපරිසෙසං ඤාණදස්සනං පටිජානාති...පෙ.... ‘ගාමස්සපි නිගමස්සපි නාමමිපි මග්ගමිපි පුච්ඡිතබ්බං අහොසි, තෙන පුච්ඡි’න්ති. සො ‘අනස්සාසිකං ඉදං බ්‍රහ්මවරිය’න්ති – ඉති විදිත්වා තස්මා බ්‍රහ්මවරියා නිබ්බිජ්ජ පක්කමති. ඉදං බො, සන්දක, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන පඨමං අනස්සාසිකං බ්‍රහ්මවරියං අක්ඛාතං යත්ථ විඤ්ඤ පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මවරියං න වසෙය්‍ය, වසන්තො ව නාරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසලං.

230. “පුන වපරං, සන්දක, ඉධෙකවිවො සත්ථා අනුස්සවිකො හොති අනුස්සවසවිවො. සො අනුස්සවෙන ඉතිහිතිහපරම්පරාය පිටකසම්පදාය ධම්මං දෙසෙති. අනුස්සවිකස්ස බො පන, සන්දක, සත්ථුනො අනුස්සවසවිවස්ස සුස්සුතමිපි හොති දුස්සුතමිපි හොති තථාපි හොති අඤ්ඤාපාපි හොති. තත්‍ර, සන්දක, විඤ්ඤ පුරිසො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘අයං බො භවං සත්ථා අනුස්සවිකො අනුස්සවසවිවො සො අනුස්සවෙන ඉතිහිතිහපරම්පරාය පිටකසම්පදාය ධම්මං දෙසෙති. අනුස්සවිකස්ස බො පන සත්ථුනො අනුස්සවසවිවස්ස සුස්සුතමිපි හොති දුස්සුතමිපි හොති තථාපි හොති අඤ්ඤාපාපි හොති’. සො ‘අනස්සාසිකං ඉදං බ්‍රහ්මවරිය’න්ති – ඉති විදිත්වා තස්මා බ්‍රහ්මවරියා නිබ්බිජ්ජ පක්කමති. ඉදං බො, සන්දක, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන දුතියං අනස්සාසිකං බ්‍රහ්මවරියං අක්ඛාතං යත්ථ විඤ්ඤ පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මවරියං න වසෙය්‍ය, වසන්තො ව නාරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසලං.

231. “පුන වපරං, සන්දක, ඉධෙකවිවො සත්ථා තක්කි හොති වීමංසි. සො තක්කපරියාහතං වීමංසානුවර්තං සයංපටිභානං ධම්මං දෙසෙති. තක්කිස්ස බො පන, සන්දක, සත්ථුනො වීමංසිස්ස සුතක්කිතමිපි හොති දුත්තක්කිතමිපි හොති තථාපි හොති අඤ්ඤාපාපි හොති. තත්‍ර, සන්දක, විඤ්ඤ පුරිසො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘අයං බො භවං සත්ථා තක්කි වීමංසි. සො තක්කපරියාහතං වීමංසානුවර්තං සයංපටිභානං ධම්මං දෙසෙති. තක්කිස්ස බො පන සත්ථුනො වීමංසිස්ස සුතක්කිතමිපි හොති දුත්තක්කිතමිපි හොති තථාපි හොති අඤ්ඤාපාපි හොති’. සො ‘අනස්සාසිකං ඉදං බ්‍රහ්මවරිය’න්ති – ඉති විදිත්වා තස්මා බ්‍රහ්මවරියා නිබ්බිජ්ජ පක්කමති. ඉදං බො, සන්දක, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන තතියං අනස්සාසිකං බ්‍රහ්මවරියං අක්ඛාතං යත්ථ විඤ්ඤ පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මවරියං න වසෙය්‍ය, වසන්තො ව නාරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසලං.

232. “පුන වපරං, සන්දක, ඉධෙකවිවො සත්ථා මන්දො හොති මොමුහො. සො මන්දත්තා මොමුහත්තා තත්ථ තත්ථ [තථා තථා (සි. ස්‍යා. කං. පි.)] පඤ්භං පුට්ඨො සමානො වාචාවික්ඛෙපං ආපජ්ජති අමරාවික්ඛෙපං – ‘ඵචන්තිපි [ඵචමිපි (සි. පි.)] මෙ නො, තථාතිපි [තථාපි (සි. පි.)] මෙ නො, අඤ්ඤාපාතිපි [අඤ්ඤාපි (සි. පි.) () සබ්බත්ථ තත්ථි] මෙ නො, නොතිපි මෙ නො, නො නොතිපි මෙ නො’ති. තත්‍ර, සන්දක, විඤ්ඤ පුරිසො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘අයං බො භවං සත්ථා මන්දො මොමුහො. සො මන්දත්තා මොමුහත්තා තත්ථ තත්ථ පඤ්භං පුට්ඨො සමානො වාචාවික්ඛෙපං ආපජ්ජති අමරාවික්ඛෙපං – ඵචන්තිපි මෙ නො, තථාතිපි මෙ නො, අඤ්ඤාපාතිපි මෙ නො, නොතිපි මෙ නො, නො නොතිපි මෙ නො’ති. සො ‘අනස්සාසිකං ඉදං බ්‍රහ්මවරිය’න්ති – ඉති විදිත්වා තස්මා බ්‍රහ්මවරියා නිබ්බිජ්ජ පක්කමති. ඉදං බො, සන්දක, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන චතුත්ථං අනස්සාසිකං බ්‍රහ්මවරියං අක්ඛාතං යත්ථ විඤ්ඤ පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මවරියං න වසෙය්‍ය, වසන්තො ව නාරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසලං.

“ඉමානි බො, (තානි සන්දක, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන චත්තාරි අනස්සාසිකානි බ්‍රහ්මවරියානි අක්ඛාතානි යත්ථ විඤ්ඤ පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මවරියං න වසෙය්‍ය, වසන්තො ව නාරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසල”න්ති.

“අච්ඡරියං, හො ආනන්ද, අබ්භුතං, හො ආනන්ද! යාවඤ්චිදං තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන චත්තාරි අනස්සාසිකානෙව බ්‍රහ්මවරියානි අනස්සාසිකානි බ්‍රහ්මවරියානීනි අක්ඛාතානි යත්ථ විඤ්ඤ පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මවරියං න වසෙය්‍ය, වසන්තො ව නාරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසලං. සො පන, හො ආනන්ද, සත්ථා කිං වාදී කිං අක්ඛාසී යත්ථ විඤ්ඤ පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මවරියං වසෙය්‍ය, වසන්තො ව ආරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසල”න්ති.

233. “ඉබ, සන්දක, තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පන්නො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා...පෙ.... [විත්ථාරො ම. නි. 2.9-10 කන්දරකසුත්තෙ] සො ඉමෙ පඤ්ච නීවරණෙ පහාය වෙනසො උපක්කිලෙසෙ පඤ්ඤාය දුබ්බිකාරණෙ විචිච්චෙව

කාමෙහි විවිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සවිචාරං විවෙකජං පිනිසුඛං පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. යස්මිං බො [යස්මිං බො පන (සා. කං. ක.)], සන්දක, සත්ථරි සාවකො ඵවරූපං උළාරවිසෙසං අධිගච්ඡති තත්ථ විඤ්ඤ පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මචරියං වසෙය්‍ය, වසන්තො ව ආරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසලං.

“පුත වපරං, සන්දක, හික්ඛු චිතක්කවිචාරානං වූපසමා...පෙ... දුතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. යස්මිං බො, සන්දක, සත්ථරි සාවකො ඵවරූපං උළාරවිසෙසං අධිගච්ඡති තත්ථ විඤ්ඤ පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මචරියං වසෙය්‍ය, වසන්තො ව ආරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසලං.

“පුත වපරං, සන්දක, හික්ඛු පීතියා ව විරාගා උපෙක්ඛකො ව විහරති...පෙ.... තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. යස්මිං බො, සන්දක, සත්ථරි සාවකො ඵවරූපං උළාරවිසෙසං අධිගච්ඡති තත්ථ විඤ්ඤ පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මචරියං වසෙය්‍ය, වසන්තො ව ආරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසලං.

“පුත වපරං, සන්දක, හික්ඛු සුඛස්ස ව පහානා...පෙ.... චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. යස්මිං බො, සන්දක, සත්ථරි සාවකො ඵවරූපං උළාරවිසෙසං අධිගච්ඡති තත්ථ විඤ්ඤ පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මචරියං වසෙය්‍ය, වසන්තො ව ආරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසලං.

“සො ඵචං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනඛිගණෙ විගතූපක්කිලෙසෙ මුදුහුතෙ කම්මනියෙ ධීතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙති. සො අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති, සෙය්‍යාපීදං – එකම්පි ජාතිං ද්වෙපි ජාතියො...පෙ.... ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති. යස්මිං බො, සන්දක, සත්ථරි සාවකො ඵවරූපං උළාරවිසෙසං අධිගච්ඡති තත්ථ විඤ්ඤ පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මචරියං වසෙය්‍ය, වසන්තො ව ආරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසලං.

“සො ඵචං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනඛිගණෙ විගතූපක්කිලෙසෙ මුදුහුතෙ කම්මනියෙ ධීතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ සත්තානං වුතූපපාතඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙති. සො දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සති වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ හිතෙ පණීතෙ සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ...පෙ.... යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානාති. යස්මිං බො, සන්දක, සත්ථරි සාවකො ඵවරූපං උළාරවිසෙසං අධිගච්ඡති තත්ථ විඤ්ඤ පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මචරියං වසෙය්‍ය, වසන්තො ව ආරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසලං.

“සො ඵචං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනඛිගණෙ විගතූපක්කිලෙසෙ මුදුහුතෙ කම්මනියෙ ධීතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ ආසවානං බයඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙති. සො ‘ඉදං දුක්ඛ’න්ති යථාභූතං පජානාති, ‘අයං දුක්ඛසමුදයො’ති යථාභූතං පජානාති, ‘අයං දුක්ඛනිරෝධො’ති යථාභූතං පජානාති, ‘අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීති පටිපදා’ති යථාභූතං පජානාති; ‘ඉමෙ ආසවා’ති යථාභූතං පජානාති, ‘අයං ආසවසමුදයො’ති යථාභූතං පජානාති, ‘අයං ආසවනිරෝධො’ති යථාභූතං පජානාති, ‘අයං ආසවනිරෝධගාමීති පටිපදා’ති යථාභූතං පජානාති. තස්ස ඵචං ජානතො ඵචං පස්සතො කාමාසවාපි චිත්තං විමුච්චති, භවාසවාපි චිත්තං විමුච්චති, අවිජ්ජාසවාපි චිත්තං විමුච්චති. විමුත්තස්මිං විමුත්තමීති ඤාණං හොති. ‘බිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායා’ති පජානාති. යස්මිං බො, සන්දක, සත්ථරි සාවකො ඵවරූපං උළාරවිසෙසං අධිගච්ඡති තත්ථ විඤ්ඤ පුරිසො සසක්කං බ්‍රහ්මචරියං වසෙය්‍ය, වසන්තො ව ආරාධෙය්‍ය ඤායං ධම්මං කුසලං”න්ති.

234. “යො පන සො, හො ආනන්ද, හික්ඛු අරහං බිණාසවො වුසිතවා කතකරණියො ඔහිතභාරො අනුප්පත්තසද්දත්ථො පරික්ඛිණභවසංයොජනො සම්මදඤ්ඤා විමුත්තො පරිභුඤ්ජෙය්‍ය සො කාමෙ”ති? “යො සො, සන්දක, හික්ඛු අරහං බිණාසවො වුසිතවා කතකරණියො ඔහිතභාරො අනුප්පත්තසද්දත්ථො පරික්ඛිණභවසංයොජනො සම්මදඤ්ඤා විමුත්තො අභබ්බො සො පඤ්චට්ඨානානි අප්ඤ්ඤාපරිත්තුං. අභබ්බො බිණාසවො හික්ඛු සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපෙතුං, අභබ්බො බිණාසවො හික්ඛු අදින්නං ථෙය්‍යසඤ්ඤානං ආදාතුං, අභබ්බො බිණාසවො හික්ඛු මෙට්ඨනං ධම්මං පටිසෙවෙතුං, අභබ්බො බිණාසවො හික්ඛු සම්පජානමුසා භාසිතුං, අභබ්බො බිණාසවො හික්ඛු සන්නිධිකාරකං කාමෙ පරිභුඤ්ජිතුං, සෙය්‍යාපාපි පුබ්බෙ අගාරියභූතො. යො සො, සන්දක, හික්ඛු අරහං බිණාසවො වුසිතවා කතකරණියො ඔහිතභාරො අනුප්පත්තසද්දත්ථො පරික්ඛිණභවසංයොජනො සම්මදඤ්ඤා විමුත්තො අභබ්බො සො ඉමානි පඤ්චට්ඨානානි අප්ඤ්ඤාපරිත්තු”න්ති.

235. “යො පන සො, හො ආනන්ද, හික්ඛු අරහං බිණාසවො වුසිතවා කතකරණියො ඔහිතභාරො අනුප්පත්තසද්දත්ථො පරික්ඛිණභවසංයොජනො සම්මදඤ්ඤා විමුත්තො තස්ස වරතො වෙච තිට්ඨතො ව සුත්තස්ස ව ජාගරස්ස ව සතතං සමිතං ඤාණදස්සනං පච්චුපට්ඨිතං – ‘බිණා මෙ ආසවා’”ති? “තෙන හි, සන්දක, උපමං තෙ කරස්සාමි; උපමායපිධෙකච්චෙ විඤ්ඤ පුරිසා භාසිතස්ස අත්ථං ආජානන්ති. සෙය්‍යාපාපි, සන්දක, පුරිසස්ස හත්ථපාදා ඡින්නා; තස්ස වරතො වෙච තිට්ඨතො ව සුත්තස්ස ව ජාගරස්ස ව සතතං සමිතං (ජානාති – ‘ඡින්නා මෙ හත්ථපාදා’ති, උදාහු පච්චවෙක්ඛමානො ජානාති – ‘ඡින්නා මෙ හත්ථපාදා’”ති? “න බො, හො ආනන්ද, සො පුරිසො සතතං සමිතං ජානාති – ‘ඡින්නා මෙ හත්ථපාදා’ ති.) [(ඡින්නාව හත්ථපාදා,) (සී. සා. කං. පී.)] අපි ව බො පන නං පච්චවෙක්ඛමානො ජානාති – ‘ඡින්නා මෙ හත්ථපාදා’”ති. “ඵචමෙච බො, සන්දක, යො සො හික්ඛු අරහං බිණාසවො වුසිතවා කතකරණියො ඔහිතභාරො අනුප්පත්තසද්දත්ථො පරික්ඛිණභවසංයොජනො සම්මදඤ්ඤා විමුත්තො තස්ස

වරතො වෙව තිට්ඨතො ව සුත්තස්ස ව ජාගරස්ස ව සතතං සමිතං (ඤාණදස්සනං න පච්චුපට්ඨිතං – ‘බිණා මෙ ආසවා’ති;) [(බිණාව ආසවා,) (සී. සා. කං. පී.)] අපි ව බො පන නං පච්චවෙක්ඛමානො ජානාති – ‘බිණා මෙ ආසවා’”ති.

236. “කිවඛ්භුකා පන, හො ආනන්ද, ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ නියානාරො”ති? “න බො, සන්දක, එකංයෙව සතං න ද්වෙ සතාති න තිණි සතාති න චත්තාරි සතාති න පඤ්ච සතාති, අප්ඨ බො භියොව යෙ ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ නියානාරො”ති. “අච්ඡරියං, හො ආනන්ද, අඛ්භුතං, හො ආනන්ද! න ච නාම සධම්මොක්කංසනා භවිස්සති, න පරධම්මවම්භනා, ආයතනෙ ව ධම්මදෙසනා තාව ඛ්භුකා ව නියානාරො පඤ්ඤායිස්සන්ති. ඉමෙ පනාප්චකා පුත්තමතාය පුත්තා අත්තානඤ්චෙව උක්කංසෙන්ති, පරෙ ව වම්භෙන්ති තයො වෙව නියානාරො පඤ්ඤාපෙන්ති, සෙයාපීදං – නන්දං චච්ඡං, කිසං සංකිච්චං, මක්ඛලිං ගොසාල”න්ති. අප්ඨ බො සන්දකො පරිබ්බාජකො සකං පරිසං ආමන්තෙසි – “වරන්තු භොන්තො සමණෙ ගොතමෙ බ්‍රහ්මචරියවාසො. න දානි සුකරං අම්භෙහි ලාභසක්කාරසිලොකෙ පරිච්චජිතු”න්ති. ඉති හිදං සන්දකො පරිබ්බාජකො සකං පරිසං උයොපෙසි භගවති බ්‍රහ්මචරියෙති.

සන්දකසුත්තං නිට්ඨිතං ඡට්ඨං.

7. මහාසකුලදායිසුත්තං

237. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලන්දකනිවාපෙ. තෙන බො පන සමයෙන සම්බ්‍රහ්මා අභිඤ්ඤාතා අභිඤ්ඤාතා පරිබ්බාජකා මොරනිවාපෙ පරිබ්බාජකාරාමෙ පටිවසන්ති, සෙයාපීදං – අන්තභාරො වරධරො සකුලදායී ව පරිබ්බාජකො අඤ්ඤෙ ව අභිඤ්ඤාතා අභිඤ්ඤාතා පරිබ්බාජකා. අප්ඨ බො භගවා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙන්වා පත්තච්චරමාදාය රාජගහං පිණ්ඩාය පාවිසී. අප්ඨ බො භගවතො එතදභොසි – “අනිප්පගො බො තාව රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරිතුං. යංනුනාහං යෙන මොරනිවාපො පරිබ්බාජකාරාමො යෙන සකුලදායී පරිබ්බාජකො තෙනුපසඬකමෙයා”න්ති. අප්ඨ බො භගවා යෙන මොරනිවාපො පරිබ්බාජකාරාමො තෙනුපසඬකමී. තෙන බො පන සමයෙන සකුලදායී පරිබ්බාජකො මහතියා පරිබ්බාජකපරිසාය සද්ධිං නිසින්තො භොති උන්නාදිනියා උච්චාසද්දමහාසද්දාය අනෙකච්ඡිතං තිරච්ඡානකථං කට්ඨන්තියා, සෙයාපීදං – රාජකථං වොරකථං මහාමත්තකථං සෙනාකථං භයකථං යුද්ධකථං අන්තකථං පානකථං චන්දකථං සයනකථං මාලාකථං ගන්ධකථං ඤාතිකථං යානකථං ගාමකථං නිගමකථං නගරකථං ජනපදකථං ඉත්ථිකථං සූරකථං විසිඛාකථං කුම්භට්ඨානකථං පුබ්බපෙතකථං නානත්තකථං ලොකක්ඛායිකං සමුද්දක්ඛායිකං ඉතිභවාභවකථං ඉති වා. අද්දසා බො සකුලදායී පරිබ්බාජකො භගවන්තං දුරතොව ආගච්ඡන්තං. දිස්වාන සකං පරිසං සණ්ඨාපෙති – “අප්පසද්දා භොන්තො භොන්තු; මා භොන්තො සද්දමකත්ථ. අයං සමණො ගොතමො ආගච්ඡති; අප්පසද්දකාමො බො පන සො ආයස්මා අප්පසද්දස්ස වණ්ණවාදී. අප්පෙව නාම අප්පසද්දං පරිසං විදිත්වා උපසඬකමිත්තබ්බං මඤ්ඤෙයා”ති. අප්ඨ බො තෙ පරිබ්බාජකා තුණ්හි අභෙසුං. අප්ඨ බො භගවා යෙන සකුලදායී පරිබ්බාජකො තෙනුපසඬකමී. අප්ඨ බො සකුලදායී පරිබ්බාජකො භගවන්තං එතදවොච – “එතු බො, භන්තෙ, භගවා. ස්වාගතං, භන්තෙ, භගවතො. චිරස්සං බො, භන්තෙ, භගවා ඉමං පරියායමකාසී යදිදං ඉධාගමනාය. නිසීදතු, භන්තෙ, භගවා; ඉදමාසනං පඤ්ඤන්ත”න්ති. නිසීදි භගවා පඤ්ඤන්තෙ ආසනෙ. සකුලදායීපි බො පරිබ්බාජකො අඤ්ඤතරං නිවං ආසනං ගහෙන්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්තං බො සකුලදායී පරිබ්බාජකං භගවා එතදවොච –

238. “කායනුත්ථං, උදායි, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා, කා ව පන වො අන්තරාකථා විප්පකතා”ති? “තිට්ඨතෙසා, භන්තෙ, කථා යාය මයං එතරහි කථාය සන්තිසින්තා. නෙසා, භන්තෙ, කථා භගවතො දුල්ලභා භවිස්සති පච්ඡාපි සවනාය. පුරිමානි, භන්තෙ, දිවසානි පුරිමතරානි නානාතිත්ථියානං සමණබ්‍රාහ්මණානං කුතුහලසාලායං සන්තිසින්තානං සන්තිපතිතානං අයමන්තරාකථා උදපාදි – ‘ලාභා වත, හො, අඬගමගධානං, සුලද්ධලාභා වත, හො, අඬගමගධානං! තත්තමෙ [යත්ථිමෙ (සී.)] සමණබ්‍රාහ්මණා සඬ්ඨිතො ගණිතො ගණාවරියා ඤාතා යසස්සිතො තිත්ථකරා සාධුසම්මතා බහුජනස්ස රාජගහං වස්සාවාසං ඔසටා. අයම්පි බො පූරණො කස්සපො සඬ්ඨි වෙව ගණී ව ගණාවරියො ව ඤාතො යසස්සි තිත්ථකරො සාධුසම්මතො බහුජනස්ස; සොපි රාජගහං වස්සාවාසං ඔසටො. අයම්පි බො සමණො ගොතමො සඬ්ඨි වෙව ගණී ව ගණාවරියො ව ඤාතො යසස්සි තිත්ථකරො සාධුසම්මතො බහුජනස්ස; සොපි රාජගහං වස්සාවාසං ඔසටො. කො නු බො ඉමෙසං භවතං සමණබ්‍රාහ්මණානං සඬ්ඨිනං ගණිනං ගණාවරියානං ඤාතානං යසස්සිනං තිත්ථකරානං සාධුසම්මතානං බහුජනස්ස සාවකානං සක්කතො ගරුකතො මානිතො පූජිතො, කඤ්ච පන සාවකා සක්කත්වා ගරුං කත්වා [ගරුකත්වා (සී. සා. කං. පී.)] උපනිස්සාය විහරන්ති”ති?

239. “තත්‍රෙකච්චෙ එවමාහංසු – ‘අයං බො පූරණො කස්සපො සඬ්ඨි වෙව ගණී ව ගණාවරියො ව ඤාතො යසස්සි තිත්ථකරො සාධුසම්මතො බහුජනස්ස; සො ව බො සාවකානං න සක්කතො න ගරුකතො න මානිතො න පූජිතො, න ව පන පූරණං කස්සපං සාවකා සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරන්ති. භූතපුබ්බං පූරණො කස්සපො අනෙකසත්තාය පරිසාය ධම්මං දෙසෙති. තත්‍රඤ්ඤතරො පූරණස්ස කස්සපස්ස සාවකො සද්දමකාසී – “මා

හොන්නො පුරණං කස්සපං එතමත්ථං පුච්ඡන්තං; නෙසො එතං ජානාති; මයමෙනං ජානාම, අමිහෙ එතමත්ථං පුච්ඡන්තං; මයමෙනං භවන්තානං බ්‍යාකරිස්සාමා”ති. භූතපුබ්බං පුරණො කස්සපො බාහා පග්ගස්ස කන්දන්තො න ලහති – “අප්පසද්දා හොන්නො හොන්තු, මා හොන්නො සද්දමකත්ථං. නෙතෙ, භවන්තෙ, පුච්ඡන්ති, අමිහෙ එතෙ පුච්ඡන්ති; මයමෙනෙසං බ්‍යාකරිස්සාමා”ති. බහු බො පන පුරණස්ස කස්සපස්ස සාවකා වාදං ආරොපෙත්වා අපක්කන්තා – “න ත්වං ඉමං ධම්මචිනයං ආජානාසී, අහං ඉමං ධම්මචිනයං ආජානාමී, කිං ත්වං ඉමං ධම්මචිනයං ආජානිස්සසී? මිච්ඡාපට්ඨන්තො ත්වමසී, අහමස්මි සම්මාපට්ඨන්තො, සහිතං මෙ, අසහිතං තෙ, පුරෙවචනීයං පච්ඡා අවච, පච්ඡාවචනීයං පුරෙ අවච, අධිවිණ්ණං තෙ විපරාවත්තං, ආරොපිතො තෙ වාදො, නිග්ගහිතොසී, වර වාදප්පමොක්ඛාය, නිබ්බේදෙති වා සවෙ පහොසී”ති. ඉති පුරණො කස්සපො සාවකානං න සක්කතො න ගරුකතො න මානිතො න පූජිතො, න ච පන පුරණං කස්සපං සාවකා සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරන්ති. අක්කුට්ඨො ච පන පුරණො කස්සපො ධම්මක්කොසෙනා”ති.

“එකච්චෙ එවමාහංසු – ‘අයම්පි බො මක්ඛලි ගොසාලො...පෙ.... අපිතො කෙසකම්බලො... පකුධො කච්චායනො... සඤ්ජයො බෙලට්ඨපුත්තො... නිගණ්ඨො නාටපුත්තො සඬ්ඨි වෙව ගණී ව ගණාවරියො ච ඤාතො යසස්සී තිත්ථකරො සාධුසම්මතො බහුජනස්ස; සො ච බො සාවකානං න සක්කතො න ගරුකතො න මානිතො න පූජිතො, න ච පන නිගණ්ඨං නාටපුත්තං සාවකා සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරන්ති. භූතපුබ්බං නිගණ්ඨො නාටපුත්තො අනෙකසනය පරිසාය ධම්මං දෙසෙති. තත්ත්වඤ්ඤාතරො නිගණ්ඨස්ස නාටපුත්තස්ස සාවකො සද්දමකාසී – මා හොන්නො නිගණ්ඨං නාටපුත්තං එතමත්ථං පුච්ඡන්තං; නෙසො එතං ජානාති; මයමෙනං ජානාම, අමිහෙ එතමත්ථං පුච්ඡන්තං; මයමෙනං භවන්තානං බ්‍යාකරිස්සාමාති. භූතපුබ්බං නිගණ්ඨො නාටපුත්තො බාහා පග්ගස්ස කන්දන්තො න ලහති – “අප්පසද්දා හොන්නො හොන්තු, මා හොන්නො සද්දමකත්ථං. නෙතෙ භවන්තෙ පුච්ඡන්ති, අමිහෙ එතෙ පුච්ඡන්ති; මයමෙනෙසං බ්‍යාකරිස්සාමා”ති. බහු බො පන නිගණ්ඨස්ස නාටපුත්තස්ස සාවකා වාදං ආරොපෙත්වා අපක්කන්තා – “න ත්වං ඉමං ධම්මචිනයං ආජානාසී, අහං ඉමං ධම්මචිනයං ආජානාමී. කිං ත්වං ඉමං ධම්මචිනයං ආජානිස්සසී? මිච්ඡාපට්ඨන්තො ත්වමසී. අහමස්මි සම්මාපට්ඨන්තො. සහිතං මෙ අසහිතං තෙ, පුරෙවචනීයං පච්ඡා අවච, පච්ඡාවචනීයං පුරෙ අවච, අධිවිණ්ණං තෙ විපරාවත්තං, ආරොපිතො තෙ වාදො, නිග්ගහිතොසී, වර වාදප්පමොක්ඛාය, නිබ්බේදෙති වා සවෙ පහොසී”ති. ඉති නිගණ්ඨො නාටපුත්තො සාවකානං න සක්කතො න ගරුකතො න මානිතො න පූජිතො, න ච පන නිගණ්ඨං නාටපුත්තං සාවකා සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරන්ති. අක්කුට්ඨො ච පන නිගණ්ඨො නාටපුත්තො ධම්මක්කොසෙනා”ති.

240. “එකච්චෙ එවමාහංසු – ‘අයම්පි බො සමණො ගොතමො සඬ්ඨි වෙව ගණී ව ගණාවරියො ච ඤාතො යසස්සී තිත්ථකරො සාධුසම්මතො බහුජනස්ස; සො ච බො සාවකානං සක්කතො ගරුකතො මානිතො පූජිතො, සමණඤ්ච පන ගොතමං සාවකා සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරන්ති. භූතපුබ්බං සමණො ගොතමො අනෙකසනය පරිසාය ධම්මං දෙසෙසී. තත්ත්වඤ්ඤාතරො සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකො උක්කාසී. තමෙනාඤ්ඤාතරො සමුභ්මචාරි ජණ්ණකෙන [ජණ්ණකෙ (සී.)] සට්ඨෙසී – “අප්පසද්දො ආයස්මා හොතු, මායස්මා සද්දමකාසී, සත්ථා නො භගවා ධම්මං දෙසෙසී”ති. යස්මිං සමයෙ සමණො ගොතමො අනෙකසනය පරිසාය ධම්මං දෙසෙති, නෙව තස්මිං සමයෙ සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකානං බිජිතසද්දො වා හොති උක්කාසිතසද්දො වා. තමෙනං මහාජනකායො පච්චාසිසමානරූපො [පච්චාසිං සමානරූපො (සී. සා. කං. පී.)] පච්චුපට්ඨිතො හොති – “යං නො භගවා ධම්මං භාසිස්සති තං නො සොස්සාමා”ති. සෙය්‍යථාපි නාම පුරිසො වාතුම්මහාපටෙ බුද්දමධුං [බුද්දං මධුං (සී. සා. කං. පී.)] අනෙලකං පිළෙය්‍ය [උප්පිළෙය්‍ය (සී.)]. තමෙනං මහාජනකායො පච්චාසිසමානරූපො පච්චුපට්ඨිතො අස්ස. එවමෙව යස්මිං සමයෙ සමණො ගොතමො අනෙකසනය පරිසාය ධම්මං දෙසෙති, නෙව තස්මිං සමයෙ සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකානං බිජිතසද්දො වා හොති උක්කාසිතසද්දො වා. තමෙනං මහාජනකායො පච්චාසිසමානරූපො පච්චුපට්ඨිතො හොති – “යං නො භගවා ධම්මං භාසිස්සති තං නො සොස්සාමා”ති. යෙපි සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකා සමුභ්මචාරිහි සම්පයොජෙත්වා සික්ඛං පච්චක්ඛාය හිනායාවත්තන්ති තෙපි සත්ථු වෙව චණ්ණවාදිනො හොන්ති, ධම්මස්ස ච චණ්ණවාදිනො හොන්ති, සඬ්ඨස්ස ච චණ්ණවාදිනො හොන්ති, අත්තගරහිනොයෙව හොන්ති අනඤ්ඤගරහිනො, “මයමෙවම්හා අලක්ඛිකා මයං අප්පසුඤ්ඤා තෙ මයං එවං ස්වාක්ඛාතෙ ධම්මචිනයෙ පබ්බජිත්වා නාසක්ඛිම්හා යාවජීවං පරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මවරියං වරිතු”න්ති. තෙ ආරාමිකභූතා වා උපාසකභූතා වා පඤ්චසික්ඛාපදෙ සමාදාය වත්තන්ති. ඉති සමණො ගොතමො සාවකානං සක්කතො ගරුකතො මානිතො පූජිතො, සමණඤ්ච පන ගොතමං සාවකා සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරන්ති”ති.

241. “කති පන ත්වං, උදාසී, මයි ධම්මෙ සමනුපස්සසී, යෙහි මම [මම (සබ්බත්ථ)] සාවකා සක්කරොන්ති ගරුං කරොන්ති [ගරුකරොන්ති (සී. සා. කං. පී.)] මානෙන්නි පුජෙන්නි, සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරන්ති”ති? “පඤ්ච බො අහං, හන්තෙ, භගවති ධම්මෙ සමනුපස්සාමී යෙහි භගවත්තං සාවකා සක්කරොන්ති ගරුං කරොන්ති මානෙන්නි පුජෙන්නි, සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරන්ති. කතමෙ පඤ්ච? භගවා හි, හන්තෙ, අප්පාහාරො, අප්පාහාරාය ච චණ්ණවාදී. යම්පි, හන්තෙ, භගවා අප්පාහාරො, අප්පාහාරාය ච චණ්ණවාදී ඉමං බො අහං, හන්තෙ, භගවති පඨමං ධම්මං සමනුපස්සාමී යෙන භගවත්තං සාවකා සක්කරොන්ති ගරුං කරොන්ති මානෙන්නි පුජෙන්නි, සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරන්ති.

“පුන වපරං, හන්තෙ, භගවා සන්තුට්ඨො ඉතරිතරෙන වීචරෙන, ඉතරිතරවීචරසන්තුට්ඨියා ච චණ්ණවාදී. යම්පි, හන්තෙ, භගවා සන්තුට්ඨො ඉතරිතරෙන වීචරෙන, ඉතරිතරවීචරසන්තුට්ඨියා ච චණ්ණවාදී, ඉමං බො අහං, හන්තෙ,

“සන්තුටියෝ සමණෝ ගොතමෝ ඉතරිතරෙන සෙනාසනෙන, ඉතරිතරසෙනාසනසන්තුටියෝ ව චණ්ණවාදී’ති, ඉති වෙ මං, උදායි, සාවකා සක්කරෙය්‍යං ගරුං කරෙය්‍යං මානෙය්‍යං පුප්පෙය්‍යං, සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරෙය්‍යං, සන්ති බො පන මෙ, උදායි, සාවකා රුක්ඛමූලිකා අබ්භොකාසිකා, තෙ අට්ඨමාසෙ ඡන්තං න උපෙන්නි. අහං බො පත්‍රදායි, අප්පෙකදා කුටාගාරෙසුපි විහරාමී උළුලිත්තාවලිත්තෙසු නිවාතෙසු චුස්සිතග්ගලෙසු **[චුස්සිතග්ගලෙසු (සී. පී.)** පිහිතවාතපානෙසු. ‘සන්තුටියෝ සමණෝ ගොතමෝ ඉතරිතරෙන සෙනාසනෙන, ඉතරිතරසෙනාසනසන්තුටියෝ ව චණ්ණවාදී’ති, ඉති වෙ මං, උදායි, සාවකා සක්කරෙය්‍යං ගරුං කරෙය්‍යං මානෙය්‍යං

පුජෙය්‍යුං, සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරෙය්‍යුං, යෙ තෙ, උදායි, මම සාවකා රුක්ඛමුලිකා අබ්භොකාසිකා තෙ අට්ඨමාසෙ ඡන්තං න උපෙන්නි, න මං තෙ ඉමිනා ධම්මෙන සක්කරෙය්‍යුං ගරුං කරෙය්‍යුං මානෙය්‍යුං පුජෙය්‍යුං, සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරෙය්‍යුං.

“පට්ඨිත්තො සමණො ගොතමො, පට්ඨෙකස්ස ව චණ්ණවාදී’ති, ඉති වෙ මං, උදායි, සාවකා සක්කරෙය්‍යුං ගරුං කරෙය්‍යුං මානෙය්‍යුං පුජෙය්‍යුං, සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරෙය්‍යුං, සන්නි බො පන මෙ, උදායි, සාවකා ආරඤ්ඤකා පන්තසෙනාසනා අරඤ්ඤවනපත්ථානි පන්තානි සෙනාසනානි අප්ඤ්ඤාගාහෙත්වා විහරන්ති, තෙ අන්වද්ධමාසං සඨසමජ්ඣෙ ඔසරන්ති පාතිමොක්ඛද්දෙසාය. අහං බො පනුදායි, අප්පෙකදා ආකිණ්ණො විහරාමි භික්ඛුහි භික්ඛුනීහි උපාසකෙහි උපාසිකාහි රඤ්ඤා රාජමහාමත්තෙහි තිත්ථියෙහි තිත්ථියසාවකෙහි. ‘පට්ඨිත්තො සමණො ගොතමො, පට්ඨෙකස්ස ව චණ්ණවාදී’ති, ඉති වෙ මං, උදායි, සාවකා සක්කරෙය්‍යුං ගරුං කරෙය්‍යුං මානෙය්‍යුං පුජෙය්‍යුං, සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරෙය්‍යුං, යෙ තෙ, උදායි, මම සාවකා ආරඤ්ඤකා පන්තසෙනාසනා අරඤ්ඤවනපත්ථානි පන්තානි සෙනාසනානි අප්ඤ්ඤාගාහෙත්වා විහරන්ති තෙ අන්වද්ධමාසං සඨසමජ්ඣෙ ඔසරන්ති පාතිමොක්ඛද්දෙසාය, න මං තෙ ඉමිනා ධම්මෙන සක්කරෙය්‍යුං ගරුං කරෙය්‍යුං මානෙය්‍යුං පුජෙය්‍යුං, සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරෙය්‍යුං.

“ඉති බො, උදායි, න මම සාවකා ඉමෙහි පඤ්චහි ධම්මෙහි සක්කරොන්ති ගරුං කරොන්ති මානෙන්නි පුජෙන්නි, සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරන්ති.

243. “අත්ථි බො, උදායි, අඤ්ඤෙ ව පඤ්ච ධම්මා යෙහි පඤ්චහි ධම්මෙහි මම සාවකා සක්කරොන්ති ගරුං කරොන්ති මානෙන්නි පුජෙන්නි, සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරන්ති. කතමෙ පඤ්ච? ඉධුදායි, මම සාවකා අධිසීලෙ සම්භාවෙන්ති – ‘සීලවා සමණො ගොතමො පරමෙන සීලක්ඛන්ධෙන සමන්තාගතො’ති. යම්පුදායි [\[යමුදායි \(සා. ක.\)\]](#), මම සාවකා අධිසීලෙ සම්භාවෙන්ති – ‘සීලවා සමණො ගොතමො පරමෙන සීලක්ඛන්ධෙන සමන්තාගතො’ති, අයං බො, උදායි, පට්ඨමො ධම්මො යෙන මම සාවකා සක්කරොන්ති ගරුං කරොන්ති මානෙන්නි පුජෙන්නි, සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරන්ති.

244. “පුන චපරං, උදායි, මම සාවකා අභික්කන්තෙ ඤාණදස්සනෙ සම්භාවෙන්ති – ‘ජානංයෙවාහ සමණො ගොතමො – ජානාමීති, පස්සංයෙවාහ සමණො ගොතමො – පස්සාමීති; අභිඤ්ඤාය සමණො ගොතමො ධම්මං දෙසෙති නො අනභිඤ්ඤාය; සනිදානං සමණො ගොතමො ධම්මං දෙසෙති නො අනිදානං; සප්පාටිභාරියං සමණො ගොතමො ධම්මං දෙසෙති නො අප්පාටිභාරිය’න්ති. යම්පුදායි, මම සාවකා අභික්කන්තෙ ඤාණදස්සනෙ සම්භාවෙන්ති – ‘ජානංයෙවාහ සමණො ගොතමො – ජානාමීති, පස්සංයෙවාහ සමණො ගොතමො – පස්සාමීති; අභිඤ්ඤාය සමණො ගොතමො ධම්මං දෙසෙති නො අනභිඤ්ඤාය; සනිදානං සමණො ගොතමො ධම්මං දෙසෙති නො අනිදානං; සප්පාටිභාරියං සමණො ගොතමො ධම්මං දෙසෙති නො අප්පාටිභාරිය’න්ති, අයං බො, උදායි, දුතියො ධම්මො යෙන මම සාවකා සක්කරොන්ති ගරුං කරොන්ති මානෙන්නි පුජෙන්නි, සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරන්ති.

245. “පුන චපරං, උදායි, මම සාවකා අධිපඤ්ඤාය සම්භාවෙන්ති – ‘පඤ්ඤවා සමණො ගොතමො පරමෙන පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙන සමන්තාගතො; තං වත අනාගතං වාදපථං න දක්ඛති, උප්පන්නං වා පරප්පවාදං න සහධම්මෙන සුනිග්ගහිතං නිග්ගණ්ඨිස්සනීති – නෙතං ධානං විජ්ජති’. තං කිං මඤ්ඤසි, උදායි, අපි නු මෙ සාවකා එවං ජානන්තා එවං පස්සන්තා අන්තරන්තරා කථං ඔපාතෙය්‍යු’න්ති?

“නො හෙතං, හන්තෙ”.

“න බො පනාහං, උදායි, සාවකෙසු අනුසාසනිං පට්ඨාසිසාමි [\[පට්ඨාසිංසාමි \(සි. සා. ක. පි.\)\]](#); අඤ්ඤදත්ථු මමයෙව සාවකා අනුසාසනිං පට්ඨාසිසන්ති.

“යම්පුදායි, මම සාවකා අධිපඤ්ඤාය සම්භාවෙන්ති – ‘පඤ්ඤවා සමණො ගොතමො පරමෙන පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙන සමන්තාගතො; තං වත අනාගතං වාදපථං න දක්ඛති, උප්පන්නං වා පරප්පවාදං න සහධම්මෙන නිග්ගහිතං නිග්ගණ්ඨිස්සනීති – නෙතං ධානං විජ්ජති’. අයං බො, උදායි, තතියො ධම්මො යෙන මම සාවකා සක්කරොන්ති ගරුං කරොන්ති මානෙන්නි පුජෙන්නි, සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරන්ති.

246. “පුන චපරං, උදායි, මම සාවකා යෙන දුක්ඛෙන දුක්ඛොතිණ්ණා දුක්ඛපරෙතා තෙ මං උපසඨකමිත්වා දුක්ඛං අරියසච්චං පුච්ඡන්ති, තෙසාහං දුක්ඛං අරියසච්චං පුට්ඨො බ්‍යාකරොමි, තෙසාහං චිත්තං ආරාධෙමි පඤ්ඤස්ස වෙය්‍යාකරණෙන; තෙ මං දුක්ඛසමුදයං... දුක්ඛනිරොධං... දුක්ඛනිරොධගාමිනිං පටිපදං අරියසච්චං පුච්ඡන්ති, තෙසාහං දුක්ඛනිරොධගාමිනිං පටිපදං අරියසච්චං පුට්ඨො බ්‍යාකරොමි, තෙසාහං චිත්තං ආරාධෙමි පඤ්ඤස්ස වෙය්‍යාකරණෙන. යම්පුදායි, මම සාවකා යෙන දුක්ඛෙන දුක්ඛොතිණ්ණා දුක්ඛපරෙතා තෙ මං උපසඨකමිත්වා දුක්ඛං අරියසච්චං පුච්ඡන්ති, තෙසාහං දුක්ඛං අරියසච්චං පුට්ඨො බ්‍යාකරොමි, තෙසාහං චිත්තං ආරාධෙමි පඤ්ඤස්ස වෙය්‍යාකරණෙන. තෙ මං දුක්ඛසමුදයං ... දුක්ඛනිරොධං... දුක්ඛනිරොධගාමිනිං පටිපදං අරියසච්චං පුච්ඡන්ති. තෙසාහං දුක්ඛනිරොධගාමිනිං පටිපදං අරියසච්චං පුට්ඨො බ්‍යාකරොමි. තෙසාහං චිත්තං ආරාධෙමි පඤ්ඤස්ස

වෙය්‍යාකරණෙන. අයං බො, උදායි, චතුත්ථො ධම්මො යෙන මමං සාවකා සක්කරොන්ති ගරුං කරොන්ති මානෙන්ති පුපෙන්නි, සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරන්ති.

247. “පුන චපරං, උදායි, අක්ඛතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙත්ති. ඉධුදායි, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී විහරති ආතාපී සම්පජානො සතිමා විනයො ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං; වෙදනාසු වෙදනානුපස්සී විහරති... චිත්තෙ චිත්තානුපස්සී විහරති... ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආතාපී සම්පජානො සතිමා විනයො ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං. තත්‍ර ච පන මෙ සාවකා බහු අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිප්පත්තා විහරන්ති.

“පුන චපරං, උදායි, අක්ඛතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා චත්තාරො සම්මප්පධානෙ භාවෙත්ති. ඉධුදායි, භික්ඛු අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදාය ඡන්දං ජනෙති, වායමති, වීරියං ආරහති, චිත්තං පග්ගණ්හාති, පදහති; උප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පහානාය ඡන්දං ජනෙති, වායමති, වීරියං ආරහති, චිත්තං පග්ගණ්හාති, පදහති; අනුප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදාය ඡන්දං ජනෙති, වායමති, වීරියං ආරහති, චිත්තං පග්ගණ්හාති, පදහති; උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීනියා අසම්මොසාය භියොසාභාවාය වෙපුල්ලාය භාවනාය පාරිපුරියා ඡන්දං ජනෙති, වායමති, වීරියං ආරහති, චිත්තං පග්ගණ්හාති, පදහති. තත්‍ර ච පන මෙ සාවකා බහු අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිප්පත්තා විහරන්ති.

“පුන චපරං, උදායි, අක්ඛතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා චත්තාරො ඉද්ධිපාදෙ භාවෙත්ති. ඉධුදායි, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඬ්ඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, වීරියසමාධිපධානසඬ්ඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, චිත්තසමාධිපධානසඬ්ඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, විමංසාසමාධිපධානසඬ්ඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. තත්‍ර ච පන මෙ සාවකා බහු අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිප්පත්තා විහරන්ති.

“පුන චපරං, උදායි, අක්ඛතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා පඤ්චන්ද්‍රියානි භාවෙත්ති. ඉධුදායි, භික්ඛු සද්ධන්ද්‍රියං භාවෙති උපසමගාමී සම්බොධගාමී; වීරියන්ද්‍රියං භාවෙති...පෙ.... සතින්ද්‍රියං භාවෙති... සමාධන්ද්‍රියං භාවෙති... පඤ්ඤන්ද්‍රියං භාවෙති උපසමගාමී සම්බොධගාමී. තත්‍ර ච පන මෙ සාවකා බහු අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිප්පත්තා විහරන්ති.

“පුන චපරං, උදායි, අක්ඛතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා පඤ්ච බලානි භාවෙත්ති. ඉධුදායි, භික්ඛු සද්ධාබලං භාවෙති උපසමගාමී සම්බොධගාමී; වීර්යබලං භාවෙති...පෙ.... සතිබලං භාවෙති... සමාධිබලං භාවෙති... පඤ්ඤාබලං භාවෙති උපසමගාමී සම්බොධගාමී. තත්‍ර ච පන මෙ සාවකා බහු අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිප්පත්තා විහරන්ති.

“පුන චපරං, උදායි, අක්ඛතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා සත්තබ්බොප්පකුඨගෙ භාවෙත්ති. ඉධුදායි, භික්ඛු සතිසම්බොප්පකුඨගං භාවෙති විචෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමී; ධම්මච්චයසම්බොප්පකුඨගං භාවෙති...පෙ.... වීර්යසම්බොප්පකුඨගං භාවෙති... පීතිසම්බොප්පකුඨගං භාවෙති... පස්සද්ධිසම්බොප්පකුඨගං භාවෙති... සමාධිසම්බොප්පකුඨගං භාවෙති... උපෙක්ඛාසම්බොප්පකුඨගං භාවෙති විචෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමී. තත්‍ර ච පන මෙ සාවකා බහු අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිප්පත්තා විහරන්ති.

“පුන චපරං, උදායි, අක්ඛතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙත්ති. ඉධුදායි, භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති, සම්මාසඬ්ඛකප්පං භාවෙති, සම්මාවාචං භාවෙති, සම්මාකම්මන්තං භාවෙති, සම්මාආජීවං භාවෙති, සම්මාවායාමං භාවෙති, සම්මාසතිං භාවෙති, සම්මාසමාධිං භාවෙති. තත්‍ර ච පන මෙ සාවකා බහු අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිප්පත්තා විහරන්ති.

248. “පුන චපරං, උදායි, අක්ඛතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා අට්ඨ විමොක්ඛෙ භාවෙත්ති. රූපී රූපානි පස්සති, අයං පට්ඨමො විමොක්ඛො; අප්පකුත්තං අරූපසඤ්ඤී බහිද්ධා රූපානි පස්සති, අයං දුතියො විමොක්ඛො; සුභන්තෙව අධිමුත්තො හොති, අයං තතියො විමොක්ඛො; සබ්බසො රූපසඤ්ඤානං සමතික්කමා පටිසසඤ්ඤානං අත්ථංගිමා නානත්තසඤ්ඤානං අමනසිකාරා ‘අනන්තො ආකාසො’ති ආකාසානඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති, අයං චතුත්ථො විමොක්ඛො; සබ්බසො ආකාසානඤ්ඤායතනං සමතික්කමම ‘අනන්තං විඤ්ඤාණ’න්ති විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති, අයං පඤ්චමො විමොක්ඛො; සබ්බසො විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනං සමතික්කමම ‘නත්ථි කිඤ්චි’ති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති, අයං ඡට්ඨො විමොක්ඛො; සබ්බසො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සමතික්කමම නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති, අයං සත්තමො විමොක්ඛො; සබ්බසො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමතික්කමම සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං උපසම්පජ්ජ විහරති, අයං අට්ඨමො විමොක්ඛො. තත්‍ර ච පන මෙ සාවකා බහු අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිප්පත්තා විහරන්ති.

249. “පුත වපර, උදාසි, අක්ඛතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා අට්ඨ අභිභායනනානි භාවෙත්ති. අප්ඤ්ඤා රූපසඤ්ඤා එකො ඛන්ධිද්ධා රූපානි පස්සති පරිත්තානි සුවණ්ණදුඛ්ඛණ්ණානි. ‘තානි අභිභුයා ජානාමි, පස්සාමි’ති එවං සඤ්ඤා හොති. ඉදං පට්ඨං අභිභායනනං.

“අප්ඤ්ඤා රූපසඤ්ඤා එකො ඛන්ධිද්ධා රූපානි පස්සති අප්පමාණානි සුවණ්ණදුඛ්ඛණ්ණානි. ‘තානි අභිභුයා ජානාමි, පස්සාමි’ති එවං සඤ්ඤා හොති. ඉදං දුතියං අභිභායනනං.

“අප්ඤ්ඤා අරූපසඤ්ඤා එකො ඛන්ධිද්ධා රූපානි පස්සති පරිත්තානි සුවණ්ණදුඛ්ඛණ්ණානි. ‘තානි අභිභුයා ජානාමි, පස්සාමි’ති එවං සඤ්ඤා හොති. ඉදං තතියං අභිභායනනං.

“අප්ඤ්ඤා අරූපසඤ්ඤා එකො ඛන්ධිද්ධා රූපානි පස්සති අප්පමාණානි සුවණ්ණදුඛ්ඛණ්ණානි. ‘තානි අභිභුයා ජානාමි, පස්සාමි’ති එවං සඤ්ඤා හොති. ඉදං චතුත්ථං අභිභායනනං.

“අප්ඤ්ඤා අරූපසඤ්ඤා එකො ඛන්ධිද්ධා රූපානි පස්සති නිලානි නිලවණ්ණානි නිලනිදස්සනානි නිලනිභාසානි. සෙය්‍යථාපි නාම උමාපුප්ඵං නිලං නිලවණ්ණං නිලනිදස්සනං නිලනිභාසං, සෙය්‍යථාපි වා පන තං චත්ථං බාරාණසෙය්‍යකං උභතොභාගවිමට්ඨං නිලං නිලවණ්ණං නිලනිදස්සනං නිලනිභාසං; එවමෙව අප්ඤ්ඤා අරූපසඤ්ඤා එකො ඛන්ධිද්ධා රූපානි පස්සති නිලානි නිලවණ්ණානි නිලනිදස්සනානි නිලනිභාසානි. ‘තානි අභිභුයා ජානාමි, පස්සාමි’ති එවං සඤ්ඤා හොති. ඉදං පඤ්චමං අභිභායනනං.

“අප්ඤ්ඤා අරූපසඤ්ඤා එකො ඛන්ධිද්ධා රූපානි පස්සති පිතානි පිතවණ්ණානි පිතනිදස්සනානි පිතනිභාසානි. සෙය්‍යථාපි නාම කණ්ණිකාරුපුප්ඵං පිතං පිතවණ්ණං පිතනිදස්සනං පිතනිභාසං, සෙය්‍යථාපි වා පන තං චත්ථං බාරාණසෙය්‍යකං උභතොභාගවිමට්ඨං පිතං පිතවණ්ණං පිතනිදස්සනං පිතනිභාසං; එවමෙව අප්ඤ්ඤා අරූපසඤ්ඤා එකො ඛන්ධිද්ධා රූපානි පස්සති පිතානි පිතවණ්ණානි පිතනිදස්සනානි පිතනිභාසානි. ‘තානි අභිභුයා ජානාමි, පස්සාමි’ති එවං සඤ්ඤා හොති. ඉදං ඡට්ඨං අභිභායනනං.

“අප්ඤ්ඤා අරූපසඤ්ඤා එකො ඛන්ධිද්ධා රූපානි පස්සති ලොභිතකානි ලොභිතකවණ්ණානි ලොභිතකනිදස්සනානි ලොභිතකනිභාසානි. සෙය්‍යථාපි නාම බන්ධුජීවකපුප්ඵං ලොභිතකං ලොභිතකවණ්ණං ලොභිතකනිදස්සනං ලොභිතකනිභාසං, සෙය්‍යථාපි වා පන තං චත්ථං බාරාණසෙය්‍යකං උභතොභාගවිමට්ඨං ලොභිතකං ලොභිතකවණ්ණං ලොභිතකනිදස්සනං ලොභිතකනිභාසං; එවමෙව අප්ඤ්ඤා අරූපසඤ්ඤා එකො ඛන්ධිද්ධා රූපානි පස්සති ලොභිතකානි ලොභිතකවණ්ණානි ලොභිතකනිදස්සනානි ලොභිතකනිභාසානි. ‘තානි අභිභුයා ජානාමි, පස්සාමි’ති එවං සඤ්ඤා හොති. ඉදං සත්තමං අභිභායනනං.

“අප්ඤ්ඤා අරූපසඤ්ඤා එකො ඛන්ධිද්ධා රූපානි පස්සති ඔදාතානි ඔදාතවණ්ණානි ඔදාතනිදස්සනානි ඔදාතනිභාසානි. සෙය්‍යථාපි නාම ඔසධිතාරකා ඔදාතා ඔදාතවණ්ණා ඔදාතනිදස්සනා ඔදාතනිභාසා, සෙය්‍යථාපි වා පන තං චත්ථං බාරාණසෙය්‍යකං උභතොභාගවිමට්ඨං ඔදාතං ඔදාතවණ්ණං ඔදාතනිදස්සනං ඔදාතනිභාසං; එවමෙව අප්ඤ්ඤා අරූපසඤ්ඤා එකො ඛන්ධිද්ධා රූපානි පස්සති ඔදාතානි ඔදාතවණ්ණානි ඔදාතනිදස්සනානි ඔදාතනිභාසානි. ‘තානි අභිභුයා ජානාමි, පස්සාමි’ති එවං සඤ්ඤා හොති. ඉදං අට්ඨමං අභිභායනනං. තත්‍ර ව පන මෙ සාවකා බහු අභිඤ්ඤාචෝසානපාරමිප්පත්තා විහරන්ති.

250. “පුත වපර, උදාසි, අක්ඛතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා දස කසිණායනනානි භාවෙත්ති. පට්ඨිකසිණමෙකො සඤ්ජානානි උද්ධමධො තිරියං අද්චයං අප්පමාණං; ආපොකසිණමෙකො සඤ්ජානානි...පෙ.... තෙජොකසිණමෙකො සඤ්ජානානි... වායොකසිණමෙකො සඤ්ජානානි... නිලකසිණමෙකො සඤ්ජානානි... පිතකසිණමෙකො සඤ්ජානානි... ලොභිතකසිණමෙකො සඤ්ජානානි... ඔදාතකසිණමෙකො සඤ්ජානානි... ආකාසකසිණමෙකො සඤ්ජානානි ... විඤ්ඤාණකසිණමෙකො සඤ්ජානානි උද්ධමධො තිරියං අද්චයං අප්පමාණං. තත්‍ර ව පන මෙ සාවකා බහු අභිඤ්ඤාචෝසානපාරමිප්පත්තා විහරන්ති.

251. “පුත වපර, උදාසි, අක්ඛතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා චත්තාරි කුමාරානි භාවෙත්ති. ඉදුදාසි, භික්ඛු විචිච්චෙව කාමෙහි විචිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සච්චාරං විචෙකපං පිතිසුඛං පට්ඨං කුමාරං උපසම්පජ්ජ විහරති. සො ඉමමෙව කායං විචෙකපෙන පිතිසුඛෙන අභිසන්දෙති පරිසන්දෙති පරිපුරෙති පරිප්පරති, නාස්ස කිඤ්චි සබ්බාවතො කායස්ස විචෙකපෙන පිතිසුඛෙන අප්ඵුටං හොති. සෙය්‍යථාපි, උදාසි, දක්ඛො න්භාපකො [නභාපකො (සී. පී.)] වා න්භාපකන්තෙවාසී වා කංසථාලෙ න්භානියවුණ්ණානි [නභානියවුණ්ණානි (සී. පී.)] ආකිරිත්වා උදකෙන පරිප්පොසකං පරිප්පොසකං සන්තෙය්‍යා, සායං න්භානියපිණ්ඩි [සාස්ස නභානියපිණ්ඩි (සී. සා. කං.)] ස්තෙහානුගතා ස්තෙහපරෙතො සන්තර්ඛානිරා ඵුටා ස්තෙහෙන න ව පග්ගරිණි; එවමෙව බො, උදාසි, භික්ඛු ඉමමෙව කායං විචෙකපෙන පිතිසුඛෙන අභිසන්දෙති පරිසන්දෙති පරිපුරෙති පරිප්පරති, නාස්ස කිඤ්චි සබ්බාවතො කායස්ස විචෙකපෙන පිතිසුඛෙන අප්ඵුටං හොති.

“පුත වපර, උදාය, හික්කු විතක්කව්වාරානං වූපසමා අප්ඤ්ඤානං සමපසාදනං...පෙ.... දුතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. සො ඉමමෙව කායං සමාධිපේත පීතිසුබ්බෙන අභිසන්දෙනි පරිසන්දෙනි පරිපුරෙනි පරිප්පරති, නාස්ස කිඤ්චි සබ්බාවතො කායස්ස සමාධිපේත පීතිසුබ්බෙන අප්පුටං හොති. සෙය්‍යථාපි, උදාය, උදකරහදො ගම්භිරො උබ්භිදොදකො [උබ්භිදොදකො (සා. ක. ක.)]. තස්ස නෙවස්ස පුරත්ථිමාය දිසාය උදකස්ස ආයමුඛං, න පච්ඡිමාය දිසාය උදකස්ස ආයමුඛං, න උත්තරාය දිසාය උදකස්ස ආයමුඛං, න දක්ඛිණාය දිසාය උදකස්ස ආයමුඛං, දෙවො ව න කාලෙන කාලං සම්මා ධාරං අනුප්පවෙච්ඡෙය්‍ය; අථ ඛො තම්භාව උදකරහදා සීතා වාරිධාරා උබ්භිජ්ජන්වා තමෙව උදකරහදං සීතෙන වාරිතා අභිසන්දෙය්‍ය පරිසන්දෙය්‍ය පරිපුරෙය්‍ය පරිප්පරෙය්‍ය, නාස්ස [න නෙසං (සි.)] කිඤ්චි සබ්බාවතො උදකරහදස්ස සීතෙන වාරිතා අප්පුටං අස්ස. එවමෙව ඛො, උදාය, හික්කු ඉමමෙව කායං සමාධිපේත පීතිසුබ්බෙන අභිසන්දෙනි පරිසන්දෙනි පරිපුරෙනි පරිප්පරති, නාස්ස කිඤ්චි සබ්බාවතො කායස්ස සමාධිපේත පීතිසුබ්බෙන අප්පුටං හොති.

“පුත වපර, උදාය, හික්කු පීතියා ව විරාගා...පෙ.... තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. සො ඉමමෙව කායං නිප්පිතිකෙන සුබ්බෙන අභිසන්දෙනි පරිසන්දෙනි පරිපුරෙනි පරිප්පරති, නාස්ස කිඤ්චි සබ්බාවතො කායස්ස නිප්පිතිකෙන සුබ්බෙන අප්පුටං හොති. සෙය්‍යථාපි, උදාය, උප්පලිනියං වා පදුමිනියං වා පුණ්ඩරිකිනියං වා අප්පෙකච්චානි උප්පලානි වා පදුමානි වා පුණ්ඩරිකානි වා උදකෙ ජාතානි උදකෙ සංවඩ්ඪානි උදකානුග්ගතානි අන්තො නිමුග්ගපොසිති, තානි යාව වග්ගා යාව ව මූලා සීතෙන වාරිතා අභිසන්තානි පරිසන්තානි පරිපුරානි පරිප්පුටානි, නාස්ස කිඤ්චි සබ්බාවතං, උප්පලානං වා පදුමානං වා පුණ්ඩරිකානං වා සීතෙන වාරිතා අප්පුටං අස්ස; එවමෙව ඛො, උදාය, හික්කු ඉමමෙව කායං නිප්පිතිකෙන සුබ්බෙන අභිසන්දෙනි පරිසන්දෙනි පරිපුරෙනි පරිප්පරති, නාස්ස කිඤ්චි සබ්බාවතො කායස්ස නිප්පිතිකෙන සුබ්බෙන අප්පුටං හොති.

“පුත වපර, උදාය, හික්කු සුබ්බස්ස ව පහානා දුක්ඛස්ස ව පහානා පුබ්බෙව සොමනස්සදොමනස්සානං අත්ථධගමා අදුක්ඛමසුබ්බං උපෙක්ඛාසනිපාරිසුද්ධිං චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. සො ඉමමෙව කායං පරිසුද්ධෙන චෙතසා පරියොදානෙන ඵරිත්වා නිසින්තො හොති, නාස්ස කිඤ්චි සබ්බාවතො කායස්ස පරිසුද්ධෙන චෙතසා පරියොදානෙන අප්පුටං හොති. සෙය්‍යථාපි, උදාය, පුරිසො ඔදානෙන වත්ථෙත සසීසං පාරුපිත්වා නිසින්තො අස්ස, නාස්ස කිඤ්චි සබ්බාවතො කායස්ස ඔදානෙන වත්ථෙත අප්පුටං අස්ස; එවමෙව ඛො, උදාය, හික්කු ඉමමෙව කායං පරිසුද්ධෙන චෙතසා පරියොදානෙන ඵරිත්වා නිසින්තො හොති, නාස්ස කිඤ්චි සබ්බාවතො කායස්ස පරිසුද්ධෙන චෙතසා පරියොදානෙන අප්පුටං හොති. තත්‍ර ව පන මෙ සාවකා ඛු අභිඤ්ඤාදොසානපාරම්පන්නා විහරන්ති.

252. “පුත වපර, උදාය, අක්ඛාතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා එවං පජානන්ති – ‘අයං ඛො මෙ කායො රුපී වාතුමහාභුතිකො මාතාපෙත්තිකසම්භවො ඔදනකුම්මාසුපවයො අනිච්චවිජාදනපරිමද්දනභෙදනවිද්ධංසනධම්මො; ඉදඤ්ච පන මෙ විඤ්ඤාණං එත්ථ සිතං එත්ථ පටිබද්ධං’. සෙය්‍යථාපි, උදාය, මණි වෙච්චරියො සුභො ජාතිමා අට්ඨංසො සුපරිකම්මකතො අවිජො විජ්ජසන්තො සබ්බාකාරසම්පන්නො; තත්‍රිදං සුත්තං ආවුතං නීලං වා පීතං වා ලොහිතං වා ඔදානං වා පණ්ඩුසුත්තං වා. තමෙන චක්ඛුමා පුරිසො හත්ථෙ කරිත්වා පච්චවෙක්ඛෙය්‍ය – ‘අයං ඛො මණි වෙච්චරියො සුභො ජාතිමා අට්ඨංසො සුපරිකම්මකතො අවිජො විජ්ජසන්තො සබ්බාකාරසම්පන්නො; තත්‍රිදං සුත්තං ආවුතං නීලං වා පීතං වා ලොහිතං වා ඔදානං වා පණ්ඩුසුත්තං වා’ති. එවමෙව ඛො, උදාය, අක්ඛාතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා එවං පජානන්ති – ‘අයං ඛො මෙ කායො රුපී වාතුමහාභුතිකො මාතාපෙත්තිකසම්භවො ඔදනකුම්මාසුපවයො අනිච්චවිජාදනපරිමද්දනභෙදනවිද්ධංසනධම්මො; ඉදඤ්ච පන මෙ විඤ්ඤාණං එත්ථ සිතං එත්ථ පටිබද්ධං’න්ති. තත්‍ර ව පන මෙ සාවකා ඛු අභිඤ්ඤාදොසානපාරම්පන්නා විහරන්ති.

253. “පුත වපර, උදාය, අක්ඛාතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා ඉමම්භා කායා අඤ්ඤං කායං අභිනිමිත්තන්ති රුපිං මනොමයං සබ්බධගපච්චධිං අභිනින්දියං. සෙය්‍යථාපි, උදාය, පුරිසො මුඤ්ජම්භා රීසිකං පබ්බාභෙය්‍ය; තස්ස එවමස්ස – ‘අයං මුඤ්ජො, අයං රීසිකා; අඤ්ඤො මුඤ්ජො, අඤ්ඤො රීසිකා; මුඤ්ජම්භාත්ථෙව රීසිකා පබ්බාඤ්ඤා’ති. සෙය්‍යථා වා පනුදාය, පුරිසො අසිං කොසියා පබ්බාභෙය්‍ය; තස්ස එවමස්ස – ‘අයං අසි, අයං කොසි; අඤ්ඤො අසි අඤ්ඤො කොසි; කොසියාත්ථෙව අසි පබ්බාඤ්ඤා’ති. සෙය්‍යථා වා, පනුදාය, පුරිසො අභිං කරණ්ඩා උද්ධරෙය්‍ය; තස්ස එවමස්ස – ‘අයං අභි, අයං කරණ්ඩො; අඤ්ඤො අභි, අඤ්ඤො කරණ්ඩො; කරණ්ඩාත්ථෙව අභි උබ්භතො’ති. එවමෙව ඛො, උදාය, අක්ඛාතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා ඉමම්භා කායා අඤ්ඤං කායං අභිනිමිත්තන්ති රුපිං මනොමයං සබ්බධගපච්චධිං අභිනින්දියං. තත්‍ර ව පන මෙ සාවකා ඛු අභිඤ්ඤාදොසානපාරම්පන්නා විහරන්ති.

254. “පුත වපර, උදාය, අක්ඛාතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චනුහොන්ති – එකොපි හුන්වා ඛුදා හොන්ති, ඛුදාපි හුන්වා එකො හොති; ආච්චාචං, තිරොභාචං; තිරොකුට්ඨං තිරොපාකාරං තිරොපබ්බතං අසජ්ජමානා ගච්ඡන්ති, සෙය්‍යථාපි ආකාසෙ; පථවියාපි උම්මුජ්ජනිමුජ්ජං කරොන්ති, සෙය්‍යථාපි උදකෙ; උදකෙපි අභිජ්ජමානෙ [අභිජ්ජමානා (ක.)] ගච්ඡන්ති, සෙය්‍යථාපි පථවියං; ආකාසෙපි පල්ලඬිකෙන කමන්ති, සෙය්‍යථාපි පක්ඛි සකුණො; ඉමෙපි වන්දිමසුරියෙ එවංමභිද්ධිකෙ එවංමභානුභාවෙ පාණිනා පරිමසන්ති පරිමජ්ජන්ති, යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වත්තෙත්ති. සෙය්‍යථාපි, උදාය, දක්ඛො කුම්භකාරො වා කුම්භකාරන්තෙවාසී වා සුපරිකම්මකතාය මත්තිකාය යං යදෙව භාජනවිකතිං ආකඬ්ඛෙය්‍ය තං තදෙව කරෙය්‍ය

අභිනිප්ථාදෙයා; සෙයාපා වා පනුදායි, දක්ඛො දන්තකාරො වා දන්තකාරන්තෙවාසී වා සුපරිකම්මකතස්මිං දන්තස්මිං යං යදෙව දන්තවිකතිං ආකඬ්ඛෙයා තං තදෙව කරෙයා අභිනිප්ථාදෙයා; සෙයාපා වා පනුදායි, දක්ඛො සුවණ්ණකාරො වා සුවණ්ණකාරන්තෙවාසී වා සුපරිකම්මකතස්මිං සුවණ්ණස්මිං යං යදෙව සුවණ්ණවිකතිං ආකඬ්ඛෙයා තං තදෙව කරෙයා අභිනිප්ථාදෙයා. එවමෙව ඛො, උදායි, අක්ඛාතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා අනෙකවිහිතං ඉද්ධිවිධං පච්චනුභොන්ති – එකොපි හුත්වා බහුධා භොන්ති, බහුධාපි හුත්වා එකො භොති; ආවිභාවං, තිරොභාවං; තිරොකුට්ටං තිරොපාකාරං තිරොපබ්බතං අසප්පමානා ගච්ඡන්ති, සෙයාපාපි ආකාසෙ; පථවියාපි උම්මුප්ප්ඵප්පං කරොන්ති, සෙයාපාපි උදකෙ; උදකෙපි අභිප්පමානෙ ගච්ඡන්ති, සෙයාපාපි පථවියං; ආකාසෙපි පල්ලඬ්ඛකෙත කමන්ති, සෙයාපාපි පක්ඛි සකුණො; ඉමෙපි චන්දිමසූරියෙ එවංමභිද්ධිකෙ එවංමභානුභාවෙ පාණිනා පරිමසන්ති පරිමප්පන්ති, යාව භුමිමලොකාපි කායෙන වසං වත්තෙන්ති. තත්‍ර ව පන මෙ සාවකා බහු අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිප්පත්තා විහරන්ති.

255. “පුන වපරං, උදායි, අක්ඛාතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා දිබ්බාය සොතධාතුයා විසුද්ධාය අතික්කන්තමානුසිකාය උභො සද්දෙ සුණන්ති – දිබ්බෙ ව මානුසෙ ව, යෙ දුරෙ සන්තිකෙ ව. සෙයාපාපි, උදායි, බලවා සඬ්ඛධමො අප්පකසිරෙනෙව වාතුද්දිසා විඤ්ඤාපෙයා; එවමෙව ඛො, උදායි, අක්ඛාතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා දිබ්බාය සොතධාතුයා විසුද්ධාය අතික්කන්තමානුසිකාය උභො සද්දෙ සුණන්ති – දිබ්බෙ ව මානුසෙ ව, යෙ දුරෙ සන්තිකෙ ව. තත්‍ර ව පන මෙ සාවකා බහු අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිප්පත්තා විහරන්ති.

256. “පුන වපරං, උදායි, අක්ඛාතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා පරසත්තානං පරපුග්ගලානං චෙතසා චෙතො පරිච්ච පජානන්ති – සරාගං වා චිත්තං ‘සරාගං චිත්ත’න්ති පජානන්ති, චිත්තරාගං වා චිත්තං ‘චිත්තරාගං චිත්ත’න්ති පජානන්ති; සදොසං වා චිත්තං ‘සදොසං චිත්ත’න්ති පජානන්ති, චිත්තදොසං වා චිත්තං ‘චිත්තදොසං චිත්ත’න්ති පජානන්ති; සමොහං වා චිත්තං ‘සමොහං චිත්ත’න්ති පජානන්ති, චිත්තමොහං වා චිත්තං ‘චිත්තමොහං චිත්ත’න්ති පජානන්ති; සංඛිත්තං වා චිත්තං ‘සංඛිත්තං චිත්ත’න්ති පජානන්ති, චිත්තඛිත්තං වා චිත්තං ‘චිත්තඛිත්තං චිත්ත’න්ති පජානන්ති; මහග්ගතං වා චිත්තං ‘මහග්ගතං චිත්ත’න්ති පජානන්ති, අමහග්ගතං වා චිත්තං ‘අමහග්ගතං චිත්ත’න්ති පජානන්ති; සඋත්තරං වා චිත්තං ‘සඋත්තරං චිත්ත’න්ති පජානන්ති, අනුත්තරං වා චිත්තං ‘අනුත්තරං චිත්ත’න්ති පජානන්ති; සමාහිතං වා චිත්තං ‘සමාහිතං චිත්ත’න්ති පජානන්ති, අසමාහිතං වා චිත්තං ‘අසමාහිතං චිත්ත’න්ති පජානන්ති; විමුත්තං වා චිත්තං ‘විමුත්තං චිත්ත’න්ති පජානන්ති, අවිමුත්තං වා චිත්තං ‘අවිමුත්තං චිත්ත’න්ති පජානන්ති. සෙයාපාපි, උදායි, ඉත්ථි වා පුරිසො වා දහරො යුවා මණ්ඩනකජාතිකො ආදාසෙ වා පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අවිජෙ වා උදකපත්තෙ සකං මුඛනිමිත්තං පච්චචෙක්ඛමානො සකණ්ණිකං වා ‘සකණ්ණික’න්ති [සකණ්ණිකඛිතං වා සකණ්ණිකඛිතන්ති (සි.)] ජානෙයා, අකණ්ණිකං වා ‘අකණ්ණික’න්ති [අකණ්ණිකඛිතං වා අකණ්ණිකඛිතන්ති (සි.)] ජානෙයා; එවමෙව ඛො, උදායි, අක්ඛාතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා පරසත්තානං පරපුග්ගලානං චෙතසා චෙතො පරිච්ච පජානන්ති – සරාගං වා චිත්තං ‘සරාගං චිත්ත’න්ති පජානන්ති, චිත්තරාගං වා චිත්තං...පෙ.... සදොසං වා චිත්තං... චිත්තදොසං වා චිත්තං... සමොහං වා චිත්තං... චිත්තමොහං වා චිත්තං... සංඛිත්තං වා චිත්තං... චිත්තඛිත්තං වා චිත්තං... මහග්ගතං වා චිත්තං... අමහග්ගතං වා චිත්තං... සඋත්තරං වා චිත්තං... අනුත්තරං වා චිත්තං... සමාහිතං වා චිත්තං... අසමාහිතං වා චිත්තං... විමුත්තං වා චිත්තං... අවිමුත්තං වා චිත්තං ‘අවිමුත්තං චිත්ත’න්ති පජානන්ති. තත්‍ර ව පන මෙ සාවකා බහු අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිප්පත්තා විහරන්ති.

257. “පුන වපරං, උදායි, අක්ඛාතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා අනෙකවිහිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරන්ති, සෙයාපීදං – එකමිපි ජාතිං ද්වෙපි ජාතියො තිස්සොපි ජාතියො චත්තස්සොපි ජාතියො පඤ්චපි ජාතියො දසපි ජාතියො විසමිපි ජාතියො තිස්සමිපි ජාතියො චන්තාලිසමිපි ජාතියො පඤ්ඤාසමිපි ජාතියො ජාතිසතමිපි ජාතිසහස්සමිපි ජාතිසතසහස්සමිපි, අනෙකෙපි සංවට්ටකප්පෙ අනෙකෙපි විචට්ටකප්පෙ අනෙකෙපි සංවට්ටවිචට්ටකප්පෙ – ‘අමුත්තාසිං එවංනාමො එවංගොත්තො එවංචණ්ණො එවමාහාරො එවංසුඛදුක්ඛප්පට්ඨිංචෙදි එවමායුපරියන්තො, සො තතො චුතො අමුත්ත උදපාදිං; තත්‍රාපාසිං එවංනාමො එවංගොත්තො එවංචණ්ණො එවමාහාරො එවංසුඛදුක්ඛප්පට්ඨිංචෙදි එවමායුපරියන්තො, සො තතො චුතො ඉධුපපන්නො’ති. ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙකවිහිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති. සෙයාපාපි, උදායි, පුරිසො සකම්භා ගාමා අඤ්ඤං ගාමං ගච්ඡෙයා, තම්භාපි ගාමා අඤ්ඤං ගාමං ගච්ඡෙයා; සො තම්භා ගාමා සකංයෙව ගාමං පච්චාගච්ඡෙයා; තස්ස එවමස්ස – ‘අහං ඛො සකම්භා ගාමා අඤ්ඤං ගාමං අගචිං, තත්‍ර එවං අට්ඨාසිං එවං නිසීදිං එවං අභාසිං එවං තුණ්හි අභොසිං; තම්භාපි ගාමා අමුං ගාමං අගචිං, තත්‍රාපි එවං අට්ඨාසිං එවං නිසීදිං එවං අභාසිං එවං තුණ්හි අභොසිං, සොම්භි තම්භා ගාමා සකංයෙව ගාමං පච්චාගතො’ති. එවමෙව ඛො, උදායි, අක්ඛාතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා අනෙකවිහිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරන්ති, සෙයාපීදං – එකමිපි ජාතිං...පෙ.... ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙකවිහිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරන්ති. තත්‍ර ව පන මෙ සාවකා බහු අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිප්පත්තා විහරන්ති.

258. “පුන වපරං, උදායි, අක්ඛාතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සන්ති වචමානෙ උපපප්පමානෙ හීනෙ පණ්ණෙ සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානන්ති – ‘ඉමෙ වත භොන්තො සත්තා කායදුච්චරිතෙන සමන්තාගතා වච්චුච්චරිතෙන සමන්තාගතා මනොදුච්චරිතෙන සමන්තාගතා අරියානං උපවාදකා මිච්ඡාදිට්ඨිකා මිච්ඡාදිට්ඨිකම්මසමාදානා, තෙ කායස්ස භෙදා පරං මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපන්නා; ඉමෙ වා පන භොන්තො සත්තා කායසුචරිතෙන සමන්තාගතා වච්චුච්චරිතෙන සමන්තාගතා මනොසුචරිතෙන සමන්තාගතා අරියානං

අනුප්‍රවාදකා සම්මාදිට්ඨිකා සම්මාදිට්ඨිකම්මසමාදානා, තෙ කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපන්නා'ති. ඉති දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සන්ති වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ භීතෙ පණීතෙ සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානන්ති. සෙය්‍යාපාපි, උදායි, ද්වෙ අගාරා සද්චාරා **[සන්නද්චාරා (ක.)]**. තත්‍ර චක්ඛුමා පුරිසො මජ්ඣේ ධීතො පස්සෙය්‍ය මනුස්සෙ ගෙහං පවිසන්තෙපි නික්කමන්තෙපි අනුච්චිකමන්තෙපි අනුච්චරන්තෙපි; එවමෙව බො, උදායි, අක්ඛාතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සන්ති වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ භීතෙ පණීතෙ සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානන්ති...පෙ.... තත්‍ර ච ප මෙ සාවකා බහු අභිඤ්ඤාචොසානපාරමිප්පත්තා විහරන්ති.

259. “පුන චපරං, උදායි, අක්ඛාතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා ආසවානං බයා අනාසවං චෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරන්ති. සෙය්‍යාපාපි, උදායි, පබ්බතසඬ්ඛෙපෙ උදකරහදො අච්ඡො විජ්ජසන්තො අනාවිලො, තත්ථ චක්ඛුමා පුරිසො තීරෙ ධීතො පස්සෙය්‍ය සිජ්ජිසම්බුකම්පි **[සිජ්ජිසම්බුකම්පි (සා. කං. ක.)]** සක්ඛරකද්වයං මච්ඡගුම්බම්පි වරන්තම්පි තිට්ඨන්තම්පි. තස්ස එවමස්ස – ‘අයං බො උදකරහදො අච්ඡො විජ්ජසන්තො අනාවිලො, තත්‍රමෙ සිජ්ජිසම්බුකාපි සක්ඛරකද්වයං මච්ඡගුම්බාපි වරන්තිපි තිට්ඨන්තිපි’ති. එවමෙව බො, උදායි, අක්ඛාතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා ආසවානං බයා අනාසවං චෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරන්ති. තත්‍ර ච පන මෙ සාවකා බහු අභිඤ්ඤාචොසානපාරමිප්පත්තා විහරන්ති. අයං බො, උදායි, පඤ්චමො ධම්මො යෙන මම සාවකා සක්කරොන්ති ගරුං කරොන්ති මානෙන්ති පුපෙන්නි, සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරන්ති.

“ඉමෙ බො, උදායි, පඤ්ච ධම්මා යෙහි මම සාවකා සක්කරොන්ති ගරුං කරොන්ති මානෙන්ති පුපෙන්නි, සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරන්ති”ති.

ඉදමචොච භගවා. අත්තමනො සකුලුදායී පරිබ්බාජකො භගවතො භාසිතං අභිනන්දීති.

මහාසකුලුදායීසුත්තං නිට්ඨිතං සත්තමං.

8. සමණමුණ්ඩකසුත්තං

260. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන උග්ගාහමානො පරිබ්බාජකො සමණමුණ්ඩකාපුත්තො **[සමණමුණ්ඩකාපුත්තො (සි. පි.)]** සමයප්පවාදකෙ තින්ද්‍රකාවීරෙ එකසාලකෙ මල්ලිකාය ආරාමෙ පටිවසති මහනියා පරිබ්බාජකපරිසාය සද්ධිං පඤ්චමන්තෙහි පරිබ්බාජකසතෙහි. අථ බො පඤ්චකඬ්ඛො ථපති සාවත්ථියා නික්කම් දිවා දිවස්ස භගවන්තං දස්සනාය. අථ බො පඤ්චකඬ්ඛස්ස ථපතිස්ස එතදභොසි – “අකාලො බො තාව භගවන්තං දස්සනාය; පටිසල්ලිතො භගවා. මනොභාවනියානම්පි භික්ඛුනං අසමයො දස්සනාය; පටිසල්ලිතා මනොභාවනියා භික්ඛු. යංනුනාහං යෙන සමයප්පවාදකො තින්ද්‍රකාවීරො එකසාලකො මල්ලිකාය ආරාමො යෙන උග්ගාහමානො පරිබ්බාජකො සමණමුණ්ඩකාපුත්තො තෙනුපසඬ්ඛමෙය්‍ය”න්ති. අථ බො පඤ්චකඬ්ඛො ථපති යෙන සමයප්පවාදකො තින්ද්‍රකාවීරො එකසාලකො මල්ලිකාය ආරාමො යෙන උග්ගාහමානො පරිබ්බාජකො සමණමුණ්ඩකාපුත්තො තෙනුපසඬ්ඛමි.

තෙන බො පන සමයෙන උග්ගාහමානො පරිබ්බාජකො සමණමුණ්ඩකාපුත්තො මහනියා පරිබ්බාජකපරිසාය සද්ධිං නිසින්තො භොති උන්නාදිනියා උච්චාසද්දමහාසද්දාය අනෙකවිහිතං තිරච්ඡානකථං කට්ඨන්තියා, සෙය්‍යාපීදං – රාජකථං වොරකථං මහාමත්තකථං සෙනාකථං භයකථං යුද්ධකථං අන්තකථං පානකථං චත්ථකථං සයනකථං මාලාකථං ගන්ධකථං ඤාතිකථං යානකථං ගාමකථං නිගමකථං නගරකථං ජනපදකථං ඉන්ද්‍රියකථං සූරකථං විසිඛාකථං කුම්භට්ඨානකථං පුබ්බපෙනකථං නානත්තකථං ලොකක්ඛායිකං සමුද්දක්ඛායිකං ඉතිභවාහවකථං ඉති වා.

අද්දසා බො උග්ගාහමානො පරිබ්බාජකො සමණමුණ්ඩකාපුත්තො පඤ්චකඬ්ඛං ථපති දුරතොච ආගච්ඡන්තං. දිස්වාන සකං පරිසං සණ්ඨාපෙසි – “අප්පසද්දා භොන්තො භොන්තු, මා භොන්තො සද්දමකත්ථ; අයං සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකො ආගච්ඡති පඤ්චකඬ්ඛො ථපති. යාවතා බො පන සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකා ගිහී ඔදානවසනා සාවත්ථියං පටිවසන්ති අයං තෙසං අඤ්ඤාතරො පඤ්චකඬ්ඛො ථපති. අප්පසද්දකාමා බො පන තෙ ආයස්මන්තො අප්පසද්දච්ඡිනා අප්පසද්දස්ස වණ්ණවාදිනො; අප්පෙව නාම අප්පසද්දං පරිසං විදිත්වා උපසඬ්ඛමිතබ්බං මඤ්ඤෙය්‍යා”ති. අථ බො තෙ පරිබ්බාජකා තුණ්හි අහෙසුං.

261. අථ බො පඤ්චකඬ්ඛො ථපති යෙන උග්ගාහමානො පරිබ්බාජකො සමණමුණ්ඩකාපුත්තො තෙනුපසඬ්ඛමි; උපසඬ්ඛමිත්වා උග්ගාහමානො පරිබ්බාජකො සමණමුණ්ඩකාපුත්තො සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනියං කථං සාරණියං වීතිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්තං බො පඤ්චකඬ්ඛං ථපති උග්ගාහමානො පරිබ්බාජකො සමණමුණ්ඩකාපුත්තො එතදචොච – “චතුහි බො අහං, ගහපති, ධම්මෙහි සමන්තාගතං පුරිසපුග්ගලං

පඤ්ඤාපෙම් සම්පන්නකුසලං පරමකුසලං උත්තමපත්තිපත්තං සමණං අයොජ්ඣං. කතමෙහි චතුහි? ඉධ, ගහපති, න කායෙන පාපකම්මං කරොති, න පාපකං වාවං භාසති, න පාපකං සඬකප්පං සඬකප්පෙනි, න පාපකං ආජීවං ආජීවති – ඉමෙහි ඛො අහං, ගහපති, චතුහි ධම්මෙහි සමන්තාගතං පුරිසපුග්ගලං පඤ්ඤාපෙම් සම්පන්නකුසලං පරමකුසලං උත්තමපත්තිපත්තං සමණං අයොජ්ඣං”න්ති.

අප්ථ ඛො පඤ්චකඬගො ථපති උග්ගාහමානස්ස පරිබ්බාජකස්ස සමණමුණ්ඩිකාපුත්තස්ස භාසිතං නෙව අභිනන්දි නප්පට්ඨකොසි. අනභිනන්දිත්වා අප්පට්ඨකොසිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි – “භගවතො සන්තිකෙ එතස්ස භාසිතස්ස අත්ථං ආජානිස්සාමි”න්ති. අප්ථ ඛො පඤ්චකඬගො ථපති යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නො ඛො පඤ්චකඬගො ථපති යාවතකො අහොසි උග්ගාහමානෙන පරිබ්බාජකෙන සමණමුණ්ඩිකාපුත්තෙන සද්ධිං කථාසල්ලාපො තං සබ්බං භගවතො ආරොචෙසි.

262. එවං චුත්තෙ, භගවා පඤ්චකඬගං ථපතිං එතදවොච – “එවං සන්නෙ ඛො, ථපති, දහරො කුමාරො මන්දො උත්තානසෙය්‍යකො සම්පන්නකුසලො භවිස්සති පරමකුසලො උත්තමපත්තිපත්තො සමණො අයොජ්ඣං, යථා උග්ගාහමානස්ස පරිබ්බාජකස්ස සමණමුණ්ඩිකාපුත්තස්ස වචනං. දහරස්ස හි, ථපති, කුමාරස්ස මන්දස්ස උත්තානසෙය්‍යකස්ස කායොතිපි න භොති, කුතො පන කායෙන පාපකම්මං කරිස්සති, අඤ්ඤත්‍ර එන්දිතමත්තා! දහරස්ස හි, ථපති, කුමාරස්ස මන්දස්ස උත්තානසෙය්‍යකස්ස වාචාතිපි න භොති, කුතො පන පාපකං වාවං භාසිස්සති, අඤ්ඤත්‍ර රොදිතමත්තා! දහරස්ස හි, ථපති, කුමාරස්ස මන්දස්ස උත්තානසෙය්‍යකස්ස සඬකප්පොතිපි න භොති, කුතො පන පාපකං සඬකප්පං සඬකප්පිස්සති, අඤ්ඤත්‍ර විකුජ්ඣමත්තා **[විකුජ්ඣමත්තා (සි. සාය. කං. පි.)]**! දහරස්ස හි, ථපති, කුමාරස්ස මන්දස්ස උත්තානසෙය්‍යකස්ස ආජීවොතිපි න භොති, කුතො පන පාපකං ආජීවං ආජීවිස්සති, අඤ්ඤත්‍ර මානුප්ඤ්ඤා! එවං සන්නෙ ඛො, ථපති, දහරො කුමාරො මන්දො උත්තානසෙය්‍යකො සම්පන්නකුසලො භවිස්සති පරමකුසලො උත්තමපත්තිපත්තො සමණො අයොජ්ඣං, යථා උග්ගාහමානස්ස පරිබ්බාජකස්ස සමණමුණ්ඩිකාපුත්තස්ස වචනං.

263. “චතුහි ඛො අහං, ථපති, ධම්මෙහි සමන්තාගතං පුරිසපුග්ගලං පඤ්ඤාපෙම් න වෙච සම්පන්නකුසලං න පරමකුසලං න උත්තමපත්තිපත්තං සමණං අයොජ්ඣං, අපි චිමං දහරං කුමාරං මන්දං උත්තානසෙය්‍යකං සමධිග්ගති තිට්ඨති. කතමෙහි චතුහි? ඉධ, ථපති, න කායෙන පාපකම්මං කරොති, න පාපකං වාවං භාසති, න පාපකං සඬකප්පං සඬකප්පෙනි, න පාපකං ආජීවං ආජීවති – ඉමෙහි ඛො අහං, ථපති, චතුහි ධම්මෙහි සමන්තාගතං පුරිසපුග්ගලං පඤ්ඤාපෙම් න වෙච සම්පන්නකුසලං න පරමකුසලං න උත්තමපත්තිපත්තං සමණං අයොජ්ඣං, අපි චිමං දහරං කුමාරං මන්දං උත්තානසෙය්‍යකං සමධිග්ගති තිට්ඨති.

“දසහි ඛො අහං, ථපති, ධම්මෙහි සමන්තාගතං පුරිසපුග්ගලං පඤ්ඤාපෙම් සම්පන්නකුසලං පරමකුසලං උත්තමපත්තිපත්තං සමණං අයොජ්ඣං. ඉමෙ අකුසලා සීලා; තමහං **[කහං (සි.), තහං (පි.)]**, ථපති, වෙදිතබ්බන්ති වදාමි. ඉතොසමුට්ඨානා අකුසලා සීලා; තමහං, ථපති, වෙදිතබ්බන්ති වදාමි. ඉධ අකුසලා සීලා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති; තමහං, ථපති, වෙදිතබ්බන්ති වදාමි. එවං පටිපන්නො අකුසලානං සීලානං නිරොධාය පටිපන්නො භොති; තමහං, ථපති, වෙදිතබ්බන්ති වදාමි.

“ඉමෙ කුසලා සීලා; තමහං, ථපති, වෙදිතබ්බන්ති වදාමි. ඉතොසමුට්ඨානා කුසලා සීලා; තමහං, ථපති, වෙදිතබ්බන්ති වදාමි. ඉධ කුසලා සීලා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති; තමහං, ථපති, වෙදිතබ්බන්ති වදාමි. එවං පටිපන්නො කුසලානං සීලානං නිරොධාය පටිපන්නො භොති; තමහං, ථපති, වෙදිතබ්බන්ති වදාමි.

“ඉමෙ අකුසලා සඬකප්පා; තමහං, ථපති, වෙදිතබ්බන්ති වදාමි. ඉතොසමුට්ඨානා අකුසලා සඬකප්පා; තමහං, ථපති, වෙදිතබ්බන්ති වදාමි. ඉධ අකුසලා සඬකප්පා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති; තමහං, ථපති, වෙදිතබ්බන්ති වදාමි. එවං පටිපන්නො අකුසලානං සඬකප්පානං නිරොධාය පටිපන්නො භොති; තමහං, ථපති, වෙදිතබ්බන්ති වදාමි.

“ඉමෙ කුසලා සඬකප්පා; තමහං, ථපති, වෙදිතබ්බන්ති වදාමි. ඉතොසමුට්ඨානා කුසලා සඬකප්පා; තමහං, ථපති, වෙදිතබ්බන්ති වදාමි. ඉධ කුසලා සඬකප්පා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති; තමහං, ථපති, වෙදිතබ්බන්ති වදාමි. එවං පටිපන්නො කුසලානං සඬකප්පානං නිරොධාය පටිපන්නො භොති; තමහං, ථපති, වෙදිතබ්බන්ති වදාමි.

264. “කතමෙ ව, ථපති, අකුසලා සීලා? අකුසලං කායකම්මං, අකුසලං චචිකම්මං, පාපකො ආජීවො – ඉමෙ චූච්චන්ති, ථපති, අකුසලා සීලා.

“ඉමෙ ව, ථපති, අකුසලා සීලා කිංසමුට්ඨානා? සමුට්ඨානම්පි නෙසං චුත්තං. ‘චිත්තසමුට්ඨානා’තිස්ස වචනියං. කතමං චිත්තං? චිත්තම්පි හි බහුං අනෙකච්ඨං නානාජපකාරකං. යං චිත්තං සරාගං සදොසං සමොහං, ඉතොසමුට්ඨානා අකුසලා සීලා.

“ඉමෙ ව, ථපති, අකුසලා සීලා කුහිං අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති? නිරොධොපි නෙසං චුත්තො. ඉධ, ථපති, හික්ඛු කායදුච්චරිතං පභාය කායසුචරිතං භාවෙති, චච්චුච්චරිතං පභාය චච්චුච්චරිතං භාවෙති, මනොදුච්චරිතං පභාය

මනොසුවරිතං භාවෙති, මිච්ඡාජීවං පභාය සම්මාජීවෙන ජීවිතං කප්පෙති – එත්ථෙතෙ අකුසලා සීලා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති.

“කථං පටිපන්නො, ටපති, අකුසලානං සීලානං නිරොධාය පටිපන්නො හොති? ඉධ, ටපති, භික්ඛු අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදාය ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති; උප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පභානාය ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති; අනුප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදාය ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති; උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා අසම්මොසාය භියොසාභාවාය වෙජුල්ලාය භාවනාය පාරිපුරියා ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති. එවං පටිපන්නො ඛො, ටපති, අකුසලානං සීලානං නිරොධාය පටිපන්නො හොති.

265. “කතමෙ ව, ටපති, කුසලා සීලා? කුසලං කායකම්මං, කුසලං වචිකම්මං, ආජීවපරිසුද්ධම්පි ඛො අහං, ටපති, සීලස්මිං වදාමි. ඉමෙ චූච්චන්ති, ටපති, කුසලා සීලා.

“ඉමෙ ව, ටපති, කුසලා සීලා කිංසමුට්ඨානා? සමුට්ඨානම්පි නෙසං චුත්තං. ‘චිත්තසමුට්ඨානා’තිස්ස වචනීයං. කතමං චිත්තං? චිත්තම්පි භි බහු අනෙකච්චිධං නානප්පකාරකං. යං චිත්තං චිතරාගං චිතදොසං චිතමොහං, ඉතොසමුට්ඨානා කුසලා සීලා.

“ඉමෙ ව, ටපති, කුසලා සීලා කුභිං අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති? නිරොධොපි නෙසං චුත්තො. ඉධ, ටපති, භික්ඛු සීලවා හොති නො ව සීලමයො, තඤ්ච වෙනොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං යථාභූතං පජානාති; යත්ථස්ස තෙ කුසලා සීලා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති.

“කථං පටිපන්නො ව, ටපති, කුසලානං සීලානං නිරොධාය පටිපන්නො හොති? ඉධ, ටපති, භික්ඛු අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදාය ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති ; උප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පභානාය...පෙ.... අනුප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදාය...පෙ.... උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා අසම්මොසාය භියොසාභාවාය වෙජුල්ලාය භාවනාය පාරිපුරියා ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති. එවං පටිපන්නො ඛො, ටපති, කුසලානං සීලානං නිරොධාය පටිපන්නො හොති.

266. “කතමෙ ව, ටපති, අකුසලා සඬකප්පා? කාමසඬකප්පො, බ්‍යාපාදසඬකප්පො, විභිංසාසඬකප්පො – ඉමෙ චූච්චන්ති, ටපති, අකුසලා සඬකප්පා.

“ඉමෙ ව, ටපති, අකුසලා සඬකප්පා කිංසමුට්ඨානා? සමුට්ඨානම්පි නෙසං චුත්තං. ‘සඤ්ඤාසමුට්ඨානා’තිස්ස වචනීයං. කතමා සඤ්ඤා? සඤ්ඤාපි භි බහු අනෙකච්චිධා නානප්පකාරකා. කාමසඤ්ඤා, බ්‍යාපාදසඤ්ඤා, විභිංසාසඤ්ඤා – ඉතොසමුට්ඨානා අකුසලා සඬකප්පා.

“ඉමෙ ව, ටපති, අකුසලා සඬකප්පා කුභිං අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති? නිරොධොපි නෙසං චුත්තො. ඉධ, ටපති, භික්ඛු විච්චිවෙව කාමෙහි...පෙ.... පඨමං ඝාතං උපසම්පජ්ජ විහරති; එත්ථෙතෙ අකුසලා සඬකප්පා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති.

“කථං පටිපන්නො ව, ටපති, අකුසලානං සඬකප්පානං නිරොධාය පටිපන්නො හොති? ඉධ, ටපති, භික්ඛු අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදාය ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති; උප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පභානාය...පෙ.... අනුප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදාය...පෙ.... උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා අසම්මොසාය භියොසාභාවාය වෙජුල්ලාය භාවනාය පාරිපුරියා ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති. එවං පටිපන්නො ඛො, ටපති, අකුසලානං සඬකප්පානං නිරොධාය පටිපන්නො හොති.

267. “කතමෙ ව, ටපති, කුසලා සඬකප්පා? නෙක්ඛම්මසඬකප්පො, අබ්‍යාපාදසඬකප්පො, අවිභිංසාසඬකප්පො – ඉමෙ චූච්චන්ති, ටපති, කුසලා සඬකප්පා.

“ඉමෙ ව, ටපති, කුසලා සඬකප්පා කිංසමුට්ඨානා? සමුට්ඨානම්පි නෙසං චුත්තං. ‘සඤ්ඤාසමුට්ඨානා’තිස්ස වචනීයං. කතමා සඤ්ඤා? සඤ්ඤාපි භි බහු අනෙකච්චිධා නානප්පකාරකා. නෙක්ඛම්මසඤ්ඤා, අබ්‍යාපාදසඤ්ඤා, අවිභිංසාසඤ්ඤා – ඉතොසමුට්ඨානා කුසලා සඬකප්පා.

“ඉමෙ ව, ටපති, කුසලා සඬකප්පා කුභිං අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති? නිරොධොපි නෙසං චුත්තො. ඉධ, ටපති, භික්ඛු විතක්කච්චාරානං චූපසමා...පෙ.... දුතියං ඝාතං උපසම්පජ්ජ විහරති; එත්ථෙතෙ කුසලා සඬකප්පා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති.

“කථං පටිපන්නො ව, ථපති, කුසලානං සඬකප්පානං නිරොධාය පටිපන්නො හොති? ඉධ, ථපති, භික්ඛු අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදාය ඡන්දං ජනෙති වායමති චිරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති; උප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පහානාය...පෙ.... අනුප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදාය...පෙ.... උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා අසම්මොසාය භියොභාවාය වෙපුල්ලාය භාවනාය පාරිපුරියා ඡන්දං ජනෙති වායමති චිරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති. එවං පටිපන්නො ඛො, ථපති, කුසලානං සඬකප්පානං නිරොධාය පටිපන්නො හොති.

268. “කතමෙහි වාහං, ථපති, දසහි ධම්මෙහි සමන්තාගතං පුරිසපුග්ගලං පඤ්ඤපෙම් සම්පන්නකුසලං පරමකුසලං උත්තමපත්තිපත්තං සමණං අයොජ්ඣං? ඉධ, ථපති, භික්ඛු අසෙබ්බාය සම්මාදිට්ඨියා සමන්තාගතො හොති, අසෙබ්බෙත සම්මාසඬකප්පෙන සමන්තාගතො හොති, අසෙබ්බාය සම්මාවාචාය සමන්තාගතො හොති, අසෙබ්බෙත සම්මාකම්මන්තෙන සමන්තාගතො හොති, අසෙබ්බෙත සම්මාආර්ථවෙන සමන්තාගතො හොති, අසෙබ්බෙත සම්මාවායාමෙන සමන්තාගතො හොති, අසෙබ්බාය සම්මාසතියා සමන්තාගතො හොති, අසෙබ්බෙත සම්මාසමාධිනා සමන්තාගතො හොති, අසෙබ්බෙත සම්මාඤ්ඤාණෙන සමන්තාගතො හොති, අසෙබ්බාය සම්මාවිමුත්තියා සමන්තාගතො හොති – ඉමෙහි ඛො අහං, ථපති, දසහි ධම්මෙහි සමන්තාගතං පුරිසපුග්ගලං පඤ්ඤපෙම් සම්පන්නකුසලං පරමකුසලං උත්තමපත්තිපත්තං සමණං අයොජ්ඣං”න්ති.

ඉදමවොච භගවා. අත්තමනො පඤ්චකඩගො ථපති භගවතො භාසිතං අභිනන්දීති.

සමණමුණ්ඩකස්සුත්තං නිට්ඨිතං අට්ඨමං.

9. චූළසකුලදායිස්සුත්තං

269. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලන්දකනිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සකුලදායී පරිබ්බාජකො මොරනිවාපෙ පරිබ්බාජකාරාමෙ පටිවසති මහතියා පරිබ්බාජකපරිසාය සද්ධිං. අථ ඛො භගවා පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදාය රාජගහං පිණ්ඩාය පාවිසි. අථ ඛො භගවතො එතදහොසි – “අතිප්පගො ඛො තාච රාජගහෙ පිණ්ඩාය චරිතුං. යංනුනාහං යෙන මොරනිවාපො පරිබ්බාජකාරාමො යෙන සකුලදායී පරිබ්බාජකො තෙනුපසඬකමෙයා”න්ති. අථ ඛො භගවා යෙන මොරනිවාපො පරිබ්බාජකාරාමො තෙනුපසඬකම්.

තෙන ඛො පන සමයෙන සකුලදායී පරිබ්බාජකො මහතියා පරිබ්බාජකපරිසාය සද්ධිං නිසින්තො හොති උත්තාදිනියා උච්චාසද්දමහාසද්දාය අනෙකච්ඡිතං තිරච්ඡානකථං කට්ඨන්තියා, සෙයාථිදං – රාජකථං වොරකථං මහාමත්තකථං සෙනාකථං භයකථං යුද්ධකථං අන්තකථං පානකථං චත්තකථං සයනකථං මාලාකථං ගන්ධකථං ඤාතිකථං යානකථං ගාමකථං නිගමකථං නගරකථං ජනපදකථං ඉත්ථිකථං සූරකථං විසිබ්බකථං කුම්භට්ඨානකථං පුබ්බපෙතකථං නානත්තකථං ලොකක්ඛායිකං සමුද්දක්ඛායිකං ඉතිභවාභවකථං ඉති වා. අද්දසා ඛො සකුලදායී පරිබ්බාජකො භගවන්තං දුරතොච ආගච්ඡන්තං. දිස්වාන සකං පරිසං සණ්ඨාපෙසි – “අප්පසද්දා හොන්තො හොන්තු, මා හොන්තො සද්දමකත්ථ. අයං සමණො ගොතමො ආගච්ඡති; අප්පසද්දකාමො ඛො පන සො ආයස්මා අප්පසද්දස්ස වණ්ණභාදී. අප්පෙව නාම අප්පසද්දං පරිසං විදිත්වා උපසඬකම්මිතබ්බං මඤ්ඤෙයා”ති. අථ ඛො තෙ පරිබ්බාජකා තුණ්හි අහෙසුං.

270. අථ ඛො භගවා යෙන සකුලදායී පරිබ්බාජකො තෙනුපසඬකම්. අථ ඛො සකුලදායී පරිබ්බාජකො භගවන්තං එතදවොච – “එතු ඛො, හන්තෙ, භගවා. ස්වාගතං, හන්තෙ, භගවතො. චිරස්සං ඛො, හන්තෙ, භගවා ඉමං පරියායමකාසි යදිදං ඉධාගමනාය. නිසිදතු, හන්තෙ, භගවා; ඉදමාසනං පඤ්ඤත්ත”න්ති. නිසිදි භගවා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ. සකුලදායීච ඛො පරිබ්බාජකො අඤ්ඤතරං නිවං ආසනං ගහෙත්වා එකමන්තං නිසිදි. එකමන්තං නිසින්තං ඛො සකුලදායී පරිබ්බාජකං භගවා එතදවොච – “කාය නුත්ථ, උදායි, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා, කා ව පන වො අන්තරාකථා විප්පකා”ති? “තිට්ඨතෙසා, හන්තෙ, කථා යාය මයං එතරහි කථාය සන්තිසින්තා. තෙසා, හන්තෙ, කථා භගවතො දුල්ලහා භවිස්සති පච්ඡාපි සවනාය. යදාහං, හන්තෙ, ඉමං පරිසං අනුපසඬකන්නො හොමි අථායං පරිසා අනෙකච්ඡිතං තිරච්ඡානකථං කට්ඨන්ති නිසින්තා හොති; යදා ව ඛො අහං, හන්තෙ, ඉමං පරිසං උපසඬකන්නො හොමි අථායං පරිසා මමඤ්ඤෙව මුඛං උල්ලොකෙන්ති නිසින්තා හොති – ‘යං නො සමණො උදායි ධම්මං භාසිස්සති තං [නං නො (සී. සා. කං. පී.)] සොස්සාමා’ති; යදා පන , හන්තෙ, භගවා ඉමං පරිසං උපසඬකන්නො හොති අථාහඤ්ඤෙව අයඤ්ඤෙව පරිසා භගවතො මුඛං උල්ලොකෙන්තා [මලොකෙන්ති (සා. කං. ක.)] නිසින්තා හොම – ‘යං නො භගවා ධම්මං භාසිස්සති තං සොස්සාමා’”ති.

271. “තෙනහුදායි, තංයෙවෙන්ථ පටිභාතු යථා මං පටිභාසෙයා”සි. “පුරිමානි , හන්තෙ, දිවසානි පුරිමතරානි සබ්බඤ්ඤා සබ්බදස්සාචි අපරිසෙසං ඤාණදස්සනං පටිඡානමානො ‘වරතො ව මෙ තිට්ඨතො ව සුත්තස්ස ව ජාගරස්ස ව සතතං සමිතං ඤාණදස්සනං පච්චුපට්ඨිත’න්ති. සො මයා [පච්චුපට්ඨිත”න්ති මයා (?)] පුබ්බන්තං ආරබ්භ පඤ්ඤා පුට්ඨො සමානො අඤ්ඤනාඤ්ඤං පටිවරි, බහිද්ධා කථං අපනාමෙසි, කොපඤ්ඤෙව දොසඤ්ඤෙව අප්පච්චයඤ්ඤෙව පාත්ථාකායි. තස්ස මය්හං, හන්තෙ, භගවන්තංයෙව ආරබ්භ සති උදපාදි – ‘අහො නුත භගවා, අහො නුත සුගතො! යො ඉමෙසං ධම්මානං සුකුසලො’”ති. “කො පන සො, උදායි, සබ්බඤ්ඤා සබ්බදස්සාචි අපරිසෙසං ඤාණදස්සනං

පටිජානමානෝ ‘වරතෝ ව මෙ තිට්ඨතෝ ව සුත්තස්ස ව ජාගරස්ස ව සත්තං සමිතං ඤාණදස්සනං පච්චුපට්ඨිත’න්ති,
යො තයා පුබ්බන්තං ආරබ්භ පඤ්ඤාං පුට්ඨො සමානො අඤ්ඤානඤ්ඤං පටිවරි, බහිද්ධා කථං අපනාමෙසි කොපඤ්ච
දොසඤ්ච අප්පච්චයඤ්ච පාත්වාකාසි”ති? ‘නිගණ්ඨො, හන්තෙ, නාට්ඨන්තො’ති.

“යො ඛො, උදායි, අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරෙය්‍ය, සෙය්‍යාථිදං – එකමිපි ජාතිං ද්වෙපි ජාතියො...පෙ.
... ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරෙය්‍ය, සො වා මං පුබ්බන්තං ආරබ්භ පඤ්ඤාං
පුච්ඡෙය්‍ය, තං වාහං පුබ්බන්තං ආරබ්භ පඤ්ඤාං පුච්ඡෙය්‍ය; සො වා මෙ පුබ්බන්තං ආරබ්භ පඤ්ඤාස්ස වෙය්‍යාකරණෙන
චිත්තං ආරාධෙය්‍ය, තස්ස වාහං පුබ්බන්තං ආරබ්භ පඤ්ඤාස්ස වෙය්‍යාකරණෙන චිත්තං ආරාධෙය්‍ය.

“යො [සො (සි. පි.)] ඛො, උදායි, දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සෙය්‍ය
වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ හීනෙ පණීතෙ සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානෙය්‍ය,
සො වා මං අපරන්තං ආරබ්භ පඤ්ඤාං පුච්ඡෙය්‍ය, තං වාහං අපරන්තං ආරබ්භ පඤ්ඤාං පුච්ඡෙය්‍ය; සො වා මෙ අපරන්තං
ආරබ්භ පඤ්ඤාස්ස වෙය්‍යාකරණෙන චිත්තං ආරාධෙය්‍ය, තස්ස වාහං අපරන්තං ආරබ්භ පඤ්ඤාස්ස වෙය්‍යාකරණෙන
චිත්තං ආරාධෙය්‍ය.

“අපි ව, උදායි, තිට්ඨතු පුබ්බන්තො, තිට්ඨතු අපරන්තො. ධම්මං තෙ දෙසෙස්සාමි – ඉමස්මිං සති ඉදං හොති,
ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජති; ඉමස්මිං අසති ඉදං න හොති, ඉමස්ස නිරොධා ඉදං නිරුජ්ඣති”ති.

“අහඤ්ඨි, හන්තෙ, යාවතකමිපි මෙ ඉමිනා අත්තභාවෙන පච්චනුභුතං තමිපි නප්පහොමි සාකාරං සඋද්දෙසං
අනුස්සරිතුං, කුතො පනාහං අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරිස්සාමි, සෙය්‍යාථිදං – එකමිපි ජාතිං ද්වෙපි
ජාතියො...පෙ.... ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරිස්සාමි, සෙය්‍යාථාපි භගවා? අහඤ්ඨි,
හන්තෙ, එතරහි පංසුපිසාවකමිපි න පස්සාමි, කුතො පනාහං දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන
සත්තෙ පස්සිස්සාමි වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ හීනෙ පණීතෙ සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ යථාකම්මුපගෙ
සත්තෙ පජානිස්සාමි, සෙය්‍යාථාපි භගවා? යං පන මං, හන්තෙ, භගවා එවමාහ – ‘අපි ව, උදායි, තිට්ඨතු පුබ්බන්තො,
තිට්ඨතු අපරන්තො; ධම්මං තෙ දෙසෙස්සාමි – ඉමස්මිං සති ඉදං හොති, ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජති; ඉමස්මිං අසති
ඉදං න හොති, ඉමස්ස නිරොධා ඉදං නිරුජ්ඣති’ති තඤ්ච පන මෙ භියොසොමත්තාය න පක්ඛායති. අප්පෙව
නාමාහං, හන්තෙ, සකෙ ආවරියකෙ භගවතො චිත්තං ආරාධෙය්‍යං පඤ්ඤාස්ස වෙය්‍යාකරණෙනා”ති.

272. “කිත්ති පන තෙ, උදායි, සකෙ ආවරියකෙ හොති”ති? “අම්භාකං, හන්තෙ, සකෙ ආවරියකෙ එවං හොති –
‘අයං පරමො වණ්ණො, අයං පරමො වණ්ණො’”ති.

“යං පන තෙ එතං, උදායි, සකෙ ආවරියකෙ එවං හොති – ‘අයං පරමො වණ්ණො, අයං පරමො වණ්ණො’ති,
කතමො සො පරමො වණ්ණො”ති? “යස්මා, හන්තෙ, වණ්ණො අඤ්ඤො වණ්ණො උත්තරිතරො වා පණිතතරො වා
නත්ථි සො පරමො වණ්ණො”ති.

“කතමො පන සො පරමො වණ්ණො යස්මා වණ්ණො අඤ්ඤො වණ්ණො උත්තරිතරො වා පණිතතරො වා
නත්ථි”ති? “යස්මා , හන්තෙ, වණ්ණො අඤ්ඤො වණ්ණො උත්තරිතරො වා පණිතතරො වා නත්ථි සො පරමො
වණ්ණො”ති.

“දීඝාපි ඛො තෙ එසා, උදායි, එරෙය්‍ය – ‘යස්මා, හන්තෙ, වණ්ණො අඤ්ඤො වණ්ණො උත්තරිතරො වා
පණිතතරො වා නත්ථි සො පරමො වණ්ණො’ති වදෙසි, තඤ්ච වණ්ණං න පඤ්ඤපෙසි. සෙය්‍යාථාපි, උදායි, පුරිසො
එවං වදෙය්‍ය – ‘අහං යා ඉමස්මිං ජනපදෙ ජනපදකල්‍යාණී තං ඉච්ඡාමි, තං කාමෙමි’ති. තමෙනං එවං වදෙය්‍යුං –
‘අම්භො පුරිස, යං ත්වං ජනපදකල්‍යාණී ඉච්ඡසි කාමෙසි, ජානාසි තං ජනපදකල්‍යාණීං – ඛත්තිසි වා බ්‍රාහ්මණී වා
වෙස්සි වා සුද්දී වා’ති? ඉති පුට්ඨො ‘නො’ති වදෙය්‍ය. තමෙනං එවං වදෙය්‍යුං – ‘අම්භො පුරිස, යං ත්වං
ජනපදකල්‍යාණීං ඉච්ඡසි කාමෙසි, ජානාසි තං ජනපදකල්‍යාණීං – එවංනාමා එවංගොත්තාති වාති...පෙ.... දීඝා වා
රස්සා වා මජ්ඣිමා වා කාළී වා සාමා වා මඬගුරව්ඡට්ඨි වාති... අමුකස්මිං ගාමෙ වා නිගමෙ වා නගරෙ වා’ති? ඉති
පුට්ඨො ‘නො’ති වදෙය්‍ය. තමෙනං එවං වදෙය්‍යුං – ‘අම්භො පුරිස, යං ත්වං න ජානාසි න පස්සසි, තං ත්වං ඉච්ඡසි
කාමෙසි’”ති? ඉති පුට්ඨො ‘ආමා’ති වදෙය්‍ය.

“තං කිං මඤ්ඤසි, උදායි – නනු එවං සන්තෙ, තස්ස පුරිසස්ස අප්පාට්ඨිරකතං භාසිතං සම්පජ්ජති”ති? “අද්ධා
ඛො, හන්තෙ, එවං සන්තෙ තස්ස පුරිසස්ස අප්පාට්ඨිරකතං භාසිතං සම්පජ්ජති”ති.

“එවමෙව ඛො ත්වං, උදායි, ‘යස්මා, හන්තෙ, වණ්ණො අඤ්ඤො වණ්ණො උත්තරිතරො වා පණිතතරො වා
නත්ථි සො පරමො වණ්ණො’ති වදෙසි, තඤ්ච වණ්ණං න පඤ්ඤපෙසි”ති.

“සෙය්‍යාථාපි, හන්තෙ, මණි වෙඨරියො සුභො ජාතිමා අට්ඨංසො සුපරිකම්මකතො පණ්ඩුකම්බලෙ නික්ඛිත්තො
භාසතෙ ව තපතෙ ව විරොචති ව, එවං වණ්ණො අත්තා හොති අරොගො පරං මරණා”ති.

273. “තං කිං මඤ්ඤසි, උදාසි, යො වා මණි වෙඨරියො සුභො ජාතිමා අට්ඨංසො සුපරිකම්මකතො පණ්ඩුකම්බලෙ නික්ඛිත්තො භාසතෙ ව තපතෙ ව විරොචති ව, යො වා රත්තන්ධකාරතිමිසාය කිම් ඛජ්ජොපනකො – ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං කතමො වණ්ණො අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති? “ය්වායං, භන්තෙ, රත්තන්ධකාරතිමිසාය කිම් ඛජ්ජොපනකො – අයං ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, උදාසි, යො වා රත්තන්ධකාරතිමිසාය කිම් ඛජ්ජොපනකො, යො වා රත්තන්ධකාරතිමිසාය තෙලප්පදිපො – ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං කතමො වණ්ණො අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති? “ය්වායං, භන්තෙ, රත්තන්ධකාරතිමිසාය තෙලප්පදිපො – අයං ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, උදාසි, යො වා රත්තන්ධකාරතිමිසාය තෙලප්පදිපො, යො වා රත්තන්ධකාරතිමිසාය මහාඅග්ගික්ඛන්ධො – ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං කතමො වණ්ණො අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති? “ය්වායං, භන්තෙ, රත්තන්ධකාරතිමිසාය මහාඅග්ගික්ඛන්ධො – අයං ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, උදාසි, යො වා රත්තන්ධකාරතිමිසාය මහාඅග්ගික්ඛන්ධො, යා වා රත්තියා පච්චුසසමයං විද්ධෙ විගතවලාභකෙ දෙවෙ ඔසධිතාරකා – ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං කතමො වණ්ණො අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති? “ය්වායං, භන්තෙ, රත්තියා පච්චුසසමයං විද්ධෙ විගතවලාභකෙ දෙවෙ ඔසධිතාරකා – අයං ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, උදාසි, යා වා රත්තියා පච්චුසසමයං විද්ධෙ විගතවලාභකෙ දෙවෙ ඔසධිතාරකා, යො වා තදුහුපොසප්පෙ පන්නරසෙ විද්ධෙ විගතවලාභකෙ දෙවෙ අභිදො [\[අභිදෙ \(ක. සි.\), අභිදොසං \(ක.\) අභිදොති අභිසද්දෙන සමානත්ථනිපාතපදං \(ජක්කඩගුත්තරට්ඨකා මහාවග්ග අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා\)\]](#) අභිසරත්තසමයං වන්දො – ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං කතමො වණ්ණො අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති? “ය්වායං, භන්තෙ, තදුහුපොසප්පෙ පන්නරසෙ විද්ධෙ විගතවලාභකෙ දෙවෙ අභිදො අභිසරත්තසමයං වන්දො – අයං ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, උදාසි, යො වා තදුහුපොසප්පෙ පන්නරසෙ විද්ධෙ විගතවලාභකෙ දෙවෙ අභිදො අභිසරත්තසමයං වන්දො, යො වා වස්සානං පච්ඡිමෙ මාසෙ සරදසමයෙ විද්ධෙ විගතවලාභකෙ දෙවෙ අභිදො මජ්ඣන්තිකසමයං සුරියො – ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං කතමො වණ්ණො අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති? “ය්වායං, භන්තෙ, වස්සානං පච්ඡිමෙ මාසෙ සරදසමයෙ විද්ධෙ විගතවලාභකෙ දෙවෙ අභිදො මජ්ඣන්තිකසමයං සුරියො – අයං ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති.

“අතො ඛො තෙ, උදාසි, බහු හි බහුතරා දෙවා යෙ ඉමෙසං වන්දිමසුරියානං ආභා නානුභොන්ති, ත්‍යාභං පජානාමි. අථ ව පනාභං න වදාමි – ‘යස්මා වණ්ණො අඤ්ඤො වණ්ණො උත්තරිතරො වා පණිතතරො වා නත්ථි’ති. අථ ව පන ත්වං, උදාසි, ‘ය්වායං වණ්ණො කිම්නා ඛජ්ජොපනකෙන නිභීනතරො [\[භීනතරො \(සි. පි.\)\]](#) ව පතිකිට්ඨතරො ව සො පරමො වණ්ණො’ති වදෙසි, තඤ්ච වණ්ණං න පඤ්ඤපෙසි”ති. “අච්ඡිදං [\[අච්ඡිර \(ක.\), අච්ඡිද \(?\)\]](#) භගවා කථං, අච්ඡිදං සුගතො කථං”න්ති!

“කිං පන ත්වං, උදාසි, එවං වදෙසි – ‘අච්ඡිදං භගවා කථං, අච්ඡිදං සුගතො කථං’”ති? “අම්භාකං, භන්තෙ, සකෙ ආවරියකෙ එවං භොති – ‘අයං පරමො වණ්ණො, අයං පරමො වණ්ණො’ති. තෙ මයං, භන්තෙ, භගවතා සකෙ ආවරියකෙ සමනුසුඤ්ඡියමානා සමනුග්ගාහියමානා සමනුභාසියමානා රිත්තා තුව්ඡා අපරද්ධා”ති.

274. “කිං පනුදාසි, අත්ථි එකන්තසුඛො ලොකො, අත්ථි ආකාරවති පටිපදා එකන්තසුඛස්ස ලොකස්ස සච්ඡිකිරියායා”ති? “අම්භාකං, භන්තෙ, සකෙ ආවරියකෙ එවං භොති – ‘අත්ථි එකන්තසුඛො ලොකො, අත්ථි ආකාරවති පටිපදා එකන්තසුඛස්ස ලොකස්ස සච්ඡිකිරියායා”ති.

“කතමා පන සා, උදාසි, ආකාරවති පටිපදා එකන්තසුඛස්ස ලොකස්ස සච්ඡිකිරියායා”ති? “ඉධ, භන්තෙ, එකච්චො පාණාතිපාතං පහාය පාණාතිපාතා පටිච්චරතො භොති, අදින්නාදානං පහාය අදින්නාදානා පටිච්චරතො භොති, කාමෙසුච්චිඡාචාරං පහාය කාමෙසුච්චිඡාචාරා පටිච්චරතො භොති, මුසාවාදං පහාය මුසාවාදා පටිච්චරතො භොති, අඤ්ඤතරං වා පන තපොගුණං සමාදාය වත්තති. අයං ඛො සා, භන්තෙ, ආකාරවති පටිපදා එකන්තසුඛස්ස ලොකස්ස සච්ඡිකිරියායා”ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, උදාසි, යස්මිං සමයෙ පාණාතිපාතං පහාය පාණාතිපාතා පටිච්චරතො භොති, එකන්තසුඛි වා තස්මිං සමයෙ අත්තා භොති සුඛස්ස වා”ති? “සුඛස්සධි, භන්තෙ”.

“තං කිං මඤ්ඤසි, උදායි, යස්මිං සමයෙ අදින්නාදානං පභාය අදින්නාදානා පටිච්චරතො හොති, එකන්තසුඛි වා තස්මිං සමයෙ අත්තා හොති සුඛදුක්ඛි වා”ති? “සුඛදුක්ඛි, හන්තෙ”.

“තං කිං මඤ්ඤසි, උදායි, යස්මිං සමයෙ කාමෙසුඛිච්ඡාචාරං පභාය කාමෙසුඛිච්ඡාචාරා පටිච්චරතො හොති, එකන්තසුඛි වා තස්මිං සමයෙ අත්තා හොති සුඛදුක්ඛි වා”ති? “සුඛදුක්ඛි, හන්තෙ”.

“තං කිං මඤ්ඤසි, උදායි, යස්මිං සමයෙ මුසාවාදං පභාය මුසාවාදා පටිච්චරතො හොති, එකන්තසුඛි වා තස්මිං සමයෙ අත්තා හොති සුඛදුක්ඛි වා”ති? “සුඛදුක්ඛි, හන්තෙ”.

“තං කිං මඤ්ඤසි, උදායි, යස්මිං සමයෙ අඤ්ඤතරං තපොගුණං සමාදාය වත්තති, එකන්තසුඛි වා තස්මිං සමයෙ අත්තා හොති සුඛදුක්ඛි වා”ති? “සුඛදුක්ඛි, හන්තෙ”.

“තං කිං මඤ්ඤසි, උදායි, අපි නු බො වොකිණ්ණසුඛදුක්ඛං පටිපදං ආගම්ම එකන්තසුඛස්ස ලොකස්ස සච්ඡිකිරියා හොති”ති [\[සච්ඡිකිරියායාති \(ක.\)\]](#)? “අච්ඡිදං හගවා කථං, අච්ඡිදං සුගතො කථං”න්ති!

“කිං පන ත්වං, උදායි, වදෙසි – ‘අච්ඡිදං හගවා කථං, අච්ඡිදං සුගතො කථං’”ති? “අම්භාකං, හන්තෙ, සකෙ ආවරියකෙ එවං හොති – ‘අත්ථි එකන්තසුඛො ලොකො, අත්ථි ආකාරවතී පටිපදා එකන්තසුඛස්ස ලොකස්ස සච්ඡිකිරියායා’ති. තෙ මයං, හන්තෙ, හගවතා සකෙ ආවරියකෙ සමනුසුඤ්ජියමානා සමනුග්ගාභියමානා සමනුභාසියමානා රිත්තා තුව්ඡා අපරද්ධා”ති [\[අපරද්ධා \(සි.\), අපරද්ධාපි \(සා. කං. පි.\)\]](#).

275. “කිං පන, හන්තෙ, අත්ථි එකන්තසුඛො ලොකො, අත්ථි ආකාරවතී පටිපදා එකන්තසුඛස්ස ලොකස්ස සච්ඡිකිරියායා”ති? “අත්ථි බො, උදායි, එකන්තසුඛො ලොකො, අත්ථි ආකාරවතී පටිපදා එකන්තසුඛස්ස ලොකස්ස සච්ඡිකිරියායා”ති.

“කතමා පන සා, හන්තෙ, ආකාරවතී පටිපදා එකන්තසුඛස්ස ලොකස්ස සච්ඡිකිරියායා”ති? “ඉධුදායි, භික්ඛු විච්චිවෙව කාමෙහි...පෙ.... පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති; විතක්කවිචාරානං චූපසමා... දුතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති; ටීතියා ව විරාගා... තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති – අයං බො සා, උදායි, ආකාරවතී පටිපදා එකන්තසුඛස්ස ලොකස්ස සච්ඡිකිරියායා”ති.

“න [\[කිං නු \(සා. කං. ක.\)\]](#) බො සා, හන්තෙ, ආකාරවතී පටිපදා එකන්තසුඛස්ස ලොකස්ස සච්ඡිකිරියාය, සච්ඡිකතො භිස්ස, හන්තෙ, එත්තාවතා එකන්තසුඛො ලොකො හොති”ති. “න ඛිවාස්ස, උදායි, එත්තාවතා එකන්තසුඛො ලොකො සච්ඡිකතො හොති; ආකාරවතීත්ථෙව සා පටිපදා එකන්තසුඛස්ස ලොකස්ස සච්ඡිකිරියායා”ති.

එවං චුත්තෙ, සකුලුදායස්ස පරිබ්බාජකස්ස පරිසා උන්නාදිති උච්චාසද්දමභාසද්දා අහොසි – “එත්ථ මයං අනස්සාම සාවරියකා, එත්ථ මයං අනස්සාම [\[පනස්සාම \(සි.\)\]](#) සාවරියකා! න මයං ඉතො භියොසා උත්තරිතරං පජානාමා”ති.

අථ බො සකුලුදායි පරිබ්බාජකො තෙ පරිබ්බාජකෙ අප්පසද්දෙ කත්වා හගවන්තං එතදවොච – “කිත්තාවතා පනාස්ස, හන්තෙ, එකන්තසුඛො ලොකො සච්ඡිකතො හොති”ති? “ඉධුදායි, භික්ඛු සුඛස්ස ව පනානා...පෙ.... චතුත්ථං ඤානං... උපසම්පජ්ජ විහරති. යා තා දෙවතා එකන්තසුඛං ලොකං උපපන්නා තාහි දෙවතාහි සද්ධිං සන්තිට්ඨති සල්ලපති සාකච්ඡං සමාපජ්ජති. එත්තාවතා ඛිවාස්ස, උදායි, එකන්තසුඛො ලොකො සච්ඡිකතො හොති”ති.

276. “එතස්ස නුන, හන්තෙ, එකන්තසුඛස්ස ලොකස්ස සච්ඡිකිරියාහෙතු භික්ඛු හගවති බ්‍රහ්මචරියං වරන්ති”ති? “න බො, උදායි, එකන්තසුඛස්ස ලොකස්ස සච්ඡිකිරියාහෙතු භික්ඛු මයි බ්‍රහ්මචරියං වරන්ති. අත්ථි බො, උදායි, අඤ්ඤෙව ධම්මා උත්තරිතරා ව පඤ්ඤතරා ව යෙසං සච්ඡිකිරියාහෙතු භික්ඛු මයි බ්‍රහ්මචරියං වරන්ති”ති.

“කතමෙ පන තෙ, හන්තෙ, ධම්මා උත්තරිතරා ව පඤ්ඤතරා ව යෙසං සච්ඡිකිරියාහෙතු භික්ඛු හගවති බ්‍රහ්මචරියං වරන්ති”ති? “ඉධුදායි, තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පන්නො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා...පෙ.... සො ඉමෙ පඤ්ඤ වීරරණෙ පභාය චෙතසො උපක්කිලෙසෙ පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණෙ විච්චිවෙව කාමෙහි...පෙ.... පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. අයම්පි බො, උදායි, ධම්මො උත්තරිතරො ව පඤ්ඤතරො ව යස්ස සච්ඡිකිරියාහෙතු භික්ඛු මයි බ්‍රහ්මචරියං වරන්ති”.

“පුන වපරං, උදායි, භික්ඛු විතක්කවිචාරානං චූපසමා...පෙ.... දුතියං ඤානං... තතියං ඤානං... චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. අයම්පි බො, උදායි, ධම්මො උත්තරිතරො ව පඤ්ඤතරො ව යස්ස සච්ඡිකිරියාහෙතු භික්ඛු මයි බ්‍රහ්මචරියං වරන්ති.

“සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනඛිගණේ විගතූපක්කිලෙසෙ මුදුභූතෙ කම්මනියෙ යීනෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙති. සො අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති, සෙය්‍යාපීදං – එකමිපි ජාතිං ද්වෙපි ජාතියො...පෙ.... ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති. අයමිපි බො, උදායි, ධම්මො උත්තරිතරො ච පණිතතරො ච යස්ස සච්ඡිකිරියාහෙතු භික්ඛු මයි බ්‍රහ්මචරියං වරන්ති.

“සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනඛිගණේ විගතූපක්කිලෙසෙ මුදුභූතෙ කම්මනියෙ යීනෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ සත්තානං චුතුපපාතඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙති. සො දිබ්බෙන චක්ඛුතා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සති වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ භීනෙ පණිතෙ සුවණ්ණේ දුබ්බණ්ණේ සුගතෙ දුග්ගතෙ...පෙ.... යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානාති. අයමිපි බො, උදායි, ධම්මො උත්තරිතරො ච පණිතතරො ච යස්ස සච්ඡිකිරියාහෙතු භික්ඛු මයි බ්‍රහ්මචරියං වරන්ති.

“සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනඛිගණේ විගතූපක්කිලෙසෙ මුදුභූතෙ කම්මනියෙ යීනෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ ආසවානං බයඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙති. සො ‘ඉදං දුක්ඛ’න්ති යථාභූතං පජානාති, ‘අයං දුක්ඛසමුදයො’ති...පෙ.... ‘අයං දුක්ඛනිරෝධො’ති... ‘අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීති පටිපදා’ති... ‘ඉමෙ ආසවා’ති යථාභූතං පජානාති, ‘අයං ආසවසමුදයො’ති... ‘අයං ආසවනිරෝධො’ති... ‘අයං ආසවනිරෝධගාමීති පටිපදා’ති යථාභූතං පජානාති. තස්ස එවං ජානතො එවං පස්සතො කාමාසවාපි චිත්තං විමුවචති, භවාසවාපි චිත්තං විමුවචති, අවිජ්ජාසවාපි චිත්තං විමුවචති. විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං හොති. ‘බිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණීයං, නාපරං ඉත්ථත්තායා’ති පජානාති. අයමිපි බො, උදායි, ධම්මො උත්තරිතරො ච පණිතතරො ච යස්ස සච්ඡිකිරියාහෙතු භික්ඛු මයි බ්‍රහ්මචරියං වරන්ති. ඉමෙ බො, උදායි, ධම්මො උත්තරිතරො ච පණිතතරො ච යෙසං සච්ඡිකිරියාහෙතු භික්ඛු මයි බ්‍රහ්මචරියං වරන්ති”ති.

277. එවං චුත්තෙ, සකුලුදායි පරිබ්බාජකො භගවන්තං එතදවොච – “අභික්කන්තං, භන්තෙ, අභික්කන්තං, භන්තෙ! සෙය්‍යාපාපි, භන්තෙ, නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය, පටිච්ඡන්තං වා විවරෙය්‍ය, මුල්භස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, අන්ධකාරෙ වා තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍ය – ‘චක්ඛුමන්තො රූපානි දක්ඛන්ති’ති; එවමෙවං භගවතා අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො. එසාහං, භන්තෙ, භගවන්තං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඤාඤ්ච. ලභෙය්‍යාහං, භන්තෙ, භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං, ලභෙය්‍යං උපසම්පද”න්ති.

එවං චුත්තෙ, සකුලුදායිස්ස පරිබ්බාජකස්ස පරිසා සකුලුදායිං පරිබ්බාජකං එතදවොචු – “මා භවං, උදායි, සමණේ ගොතමෙ බ්‍රහ්මචරියං වරි; මා භවං, උදායි, ආචරියො හුත්වා අන්තෙවාසීවාසං වසි. සෙය්‍යාපාපි නාම උදකමණිකො [මණිකො (සී. පී. ක.)] හුත්වා උදඤ්චනිකො [උද්දෙකනිකො (සී. ස්‍යා. කං. පී.)] අස්ස, එවං සම්පදමිදං [එවං සම්පදමෙතං (සී. පී.)] භොතො උදායිස්ස භවිස්සති. මා භවං, උදායි, සමණේ ගොතමෙ බ්‍රහ්මචරියං වරි; මා භවං, උදායි, ආචරියො හුත්වා අන්තෙවාසීවාසං වසි”ති. ඉති හිදං සකුලුදායිස්ස පරිබ්බාජකස්ස පරිසා සකුලුදායිං පරිබ්බාජකං අන්තරායමකාසි භගවති බ්‍රහ්මචරියෙති.

චූළසකුලුදායිසුත්තං නිට්ඨිතං නවමං.

10. වෙබ්බසසුත්තං

278. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. අථ බො වෙබ්බසො [වෙබ්බස්සො (සී. පී.)] පරිබ්බාජකො යෙන භගවා තෙනුපසඬ්ඤාමි; උපසඬ්ඤාමිත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං චිතිසාරත්ථවා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං යීතො බො වෙබ්බසො පරිබ්බාජකො භගවතො සන්තිකෙ උදානං උදානෙසි – “අයං පරමො වණ්ණො, අයං පරමො වණ්ණො”ති.

“කිං පන ත්වං, කච්චාන, එවං වදෙසි – ‘අයං පරමො වණ්ණො, අයං පරමො වණ්ණො’ති? කතමො, කච්චාන, සො පරමො වණ්ණො”ති?

“යස්මා, භො ගොතම, වණ්ණො අඤ්ඤො වණ්ණො උත්තරිතරො වා පණිතතරො වා නත්ථි සො පරමො වණ්ණො”ති.

“කතමො පන සො, කච්චාන, වණ්ණො යස්මා වණ්ණො අඤ්ඤො වණ්ණො උත්තරිතරො වා පණිතතරො වා නත්ථි”ති?

“යස්මා, භො ගොතම, වණ්ණො අඤ්ඤො වණ්ණො උත්තරිතරො වා පණිතතරො වා නත්ථි සො පරමො වණ්ණො”ති.

“දීසාපි බො තෙ එසා, කව්වාන, එරෙයා – ‘යස්මා, හො ගොතම, වණ්ණො අඤ්ඤො වණ්ණො උත්තරිතරො වා පණිතතරො වා නත්ථි සො පරමො වණ්ණො’ති වදෙසි, තඤ්ච වණ්ණං න පඤ්ඤපෙසි. සෙය්‍යාපාපි, කව්වාන, පුරිසො එවං වදෙය්‍ය – ‘අභං යා ඉමස්මි ජනපදෙ ජනපදකල්‍යාණි, තං ඉච්ඡාමි තං කාමෙමි’ති. තමෙනං එවං වදෙය්‍යං – ‘අම්මො පුරිස, යං ත්වං ජනපදකල්‍යාණිං ඉච්ඡසි කාමෙසි, ජානාසි තං ජනපදකල්‍යාණිං – ඛන්තිසි වා බ්‍රාහ්මණි වා වෙස්සි වා සුද්දි වා’ති? ඉති පුට්ඨො ‘නො’ති වදෙය්‍ය. තමෙනං එවං වදෙය්‍යං – ‘අම්මො පුරිස, යං ත්වං ජනපදකල්‍යාණිං ඉච්ඡසි කාමෙසි, ජානාසි තං ජනපදකල්‍යාණිං ‘එවංනාමා එවංගොත්තාති වාති...පෙ.... දීසා වා රස්සා වා මජ්ඣිමා වා කාලී වා සාමා වා මඛ්ඨරුවච්චි වාති... අමුක්ඛස්මි ගාමෙ වා නිගමෙ වා නගරෙ වා’ති? ඉති පුට්ඨො ‘නො’ති වදෙය්‍ය. තමෙනං එවං වදෙය්‍යං – ‘අම්මො පුරිස, යං ත්වං න ජානාසි න පස්සසි, තං ත්වං ඉච්ඡසි කාමෙසි’”ති? ඉති පුට්ඨො ‘ආමා’ති වදෙය්‍ය.

“තං කිං මඤ්ඤසි, කව්වාන, නනු එවං සන්තෙ තස්ස පුරිසස්ස අප්පාටිහිරකතං භාසිතං සම්පජ්ජති”ති? “අද්ධා බො, හො ගොතම, එවං සන්තෙ තස්ස පුරිසස්ස අප්පාටිහිරකතං භාසිතං සම්පජ්ජති”ති. “එවමෙව බො ත්වං, කව්වාන, ‘යස්මා, හො ගොතම, වණ්ණො අඤ්ඤො වණ්ණො උත්තරිතරො වා පණිතතරො වා නත්ථි සො පරමො වණ්ණො’ති වදෙසි; තඤ්ච වණ්ණං න පඤ්ඤපෙසි”ති. “සෙය්‍යාපාපි, හො ගොතම, මණි වෙළුරියො සුභො ජාතිමා අට්ඨංසො සුපරිකම්මකතො පණ්ඩුකම්මලෙ නික්ඛන්තො භාසතෙ ව තපතෙ ව විරොචති ව, එවං වණ්ණො අත්තා හොති අරොගො පරං මරණා”ති.

279. “තං කිං මඤ්ඤසි, කව්වාන, යො වා මණි වෙළුරියො සුභො ජාතිමා අට්ඨංසො සුපරිකම්මකතො පණ්ඩුකම්මලෙ නික්ඛන්තො භාසතෙ ව තපතෙ ව විරොචති ව, යො වා රත්තන්ධකාරතිමිසාය කිම් ඛජ්ජොපනකො ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං කතමො වණ්ණො අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති? “ය්වායං, හො ගොතම, රත්තන්ධකාරතිමිසාය කිම් ඛජ්ජොපනකො, අයං ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, කව්වාන, යො වා රත්තන්ධකාරතිමිසාය කිම් ඛජ්ජොපනකො, යො වා රත්තන්ධකාරතිමිසාය තෙලප්පදීපො, ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං කතමො වණ්ණො අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති? “ය්වායං, හො ගොතම, රත්තන්ධකාරතිමිසාය තෙලප්පදීපො, අයං ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, කව්වාන, යො වා රත්තන්ධකාරතිමිසාය තෙලප්පදීපො, යො වා රත්තන්ධකාරතිමිසාය මහාඅග්ගික්ඛන්ධො, ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං කතමො වණ්ණො අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති? “ය්වායං, හො ගොතම, රත්තන්ධකාරතිමිසාය මහාඅග්ගික්ඛන්ධො, අයං ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, කව්වාන, යො වා රත්තන්ධකාරතිමිසාය මහාඅග්ගික්ඛන්ධො, යා වා රත්තියා පච්චුසසමයං විද්ධෙ විගතවලාහකෙ දෙවෙ ඔසධිතාරකා, ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං කතමො වණ්ණො අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති? “ය්වායං, හො ගොතම, රත්තියා පච්චුසසමයං විද්ධෙ විගතවලාහකෙ දෙවෙ ඔසධිතාරකා, අයං ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති. “තං කිං මඤ්ඤසි, කව්වාන, යා වා රත්තියා පච්චුසසමයං විද්ධෙ විගතවලාහකෙ දෙවෙ ඔසධිතාරකා, යො වා තද්‍රුපොසමෙ පන්තරසෙ විද්ධෙ විගතවලාහකෙ දෙවෙ අභිදො අඛ්ඨරත්තසමයං වන්දො, ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං කතමො වණ්ණො අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති? “ය්වායං, හො ගොතම, තද්‍රුපොසමෙ පන්තරසෙ විද්ධෙ විගතවලාහකෙ දෙවෙ අභිදො අඛ්ඨරත්තසමයං වන්දො, අයං ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති. “තං කිං මඤ්ඤසි, කව්වාන, යො වා තද්‍රුපොසමෙ පන්තරසෙ විද්ධෙ විගතවලාහකෙ දෙවෙ අභිදො අඛ්ඨරත්තසමයං වන්දො, යො වා වස්සානං පච්ඡිමෙ මාසෙ සරද්දසමයෙ විද්ධෙ විගතවලාහකෙ දෙවෙ අභිදො මජ්ඣන්තිකසමයං සුරියො, ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං කතමො වණ්ණො අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති? “ය්වායං, හො ගොතම, වස්සානං පච්ඡිමෙ මාසෙ සරද්දසමයෙ විද්ධෙ විගතවලාහකෙ දෙවෙ අභිදො මජ්ඣන්තිකසමයං සුරියො – අයං ඉමෙසං උභින්නං වණ්ණානං අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති. “අතො බො තෙ, කව්වාන, බ්‍රහ්මි බ්‍රහ්මරා දෙවා යෙ ඉමෙසං වන්දිමසුරියානං ආභා නානුභොන්ති, ත්‍යාභං පජානාමි. අප් ව පනාභං න වදාමි – ‘යස්මා වණ්ණො අඤ්ඤො වණ්ණො උත්තරිතරො ව පණිතතරො ව නත්ථි’ති. අප් ව පන ත්වං, කව්වාන, ‘ය්වායං වණ්ණො කිම්නා ඛජ්ජොපනකො නිහිතතරො ව පතිකිට්ඨතරො ව සො පරමො වණ්ණො’ති වදෙසි; තඤ්ච වණ්ණං න පඤ්ඤපෙසි”.

280. “පඤ්ච බො ඉමෙ, කව්වාන, කාමගුණා. කතමෙ පඤ්ච? වක්ඛුච්ඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, සොතච්ඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා...පෙ.... ඝාතච්ඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා... ජිවහාච්ඤ්ඤෙය්‍යා රසා... කායච්ඤ්ඤෙය්‍යා ඵොට්ඨබ්බා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා – ඉමෙ බො, කව්වාන, පඤ්ච කාමගුණා. යං බො, කව්වාන, ඉමෙ පඤ්ච කාමගුණෙ පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං ඉදං චුච්චති කාමසුඛං. ඉති කාමෙහි කාමසුඛං, කාමසුඛා කාමග්ගසුඛං තත්ථ අග්ගමක්ඛායති”ති.

එවං චුත්තෙ, වෙබ්බසො පරිබ්බාජකො භගවන්තං එතදවොච – “අච්ඡරියං, හො ගොතම, අබ්භුතං, හො ගොතම! යාව සුභාසිතං විදං හොතා ගොතමෙන – ‘කාමෙහි කාමසුඛං, කාමසුඛා කාමග්ගසුඛං තත්ථ අග්ගමක්ඛායති’ති. (‘කාමෙහි, හො ගොතම, කාමසුඛං, කාමසුඛා කාමග්ගසුඛං, තත්ථ අග්ගමක්ඛායති’ති) [() සී. සා. කං. පී. පොත්ථකෙසු නත්ථි] – “දුජ්ජානං බො එතං, කච්චාන, තයා අඤ්ඤාදිට්ඨිකෙන අඤ්ඤාබන්තිකෙන අඤ්ඤාචරිකෙන අඤ්ඤාත්‍රයොගෙන අඤ්ඤාචරියකෙන – කාමා [කාමං (සී. සා. කං. පී.)] වා කාමසුඛං වා කාමග්ගසුඛං වා. යෙ බො තෙ, කච්චාන, භික්ඛු අරහන්තො බිණ්ණසවා වුසිතවන්තො කතකරණියා ඕභිතභාරා අනුප්පත්තසදත්ථා පරික්ඛිණභවසංයොජනා සම්මදඤ්ඤා විමුක්තා තෙ බො එතං ජානෙය්‍යං – කාමා වා කාමසුඛං වා කාමග්ගසුඛං වා”ති.

281. එවං චුත්තෙ, වෙබ්බසො පරිබ්බාජකො කුපිතො අනත්තමනො භගවන්තංයෙව ඛුංසෙන්තො භගවන්තංයෙව වම්භෙන්තො භගවන්තංයෙව වදමානො “සමණො [සමණො ව (සී. පී.)] ගොතමො පාපිතො භවිස්සති”ති භගවන්තං එතදවොච – “එවමෙව පනිධෙකච්චෙ [පනිධෙකෙ (සී. පී.), පනිමෙකෙ (උපරිසුභසුත්තෙ)] සමණබ්‍රාහ්මණා අජානන්තා පුබ්බන්තං, අපස්සන්තා අපරන්තං අථ ව පන ‘බිණ්ණ ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායාති – පජානාමා’ති – පටිජානන්ති [ඉත්ථත්තායාති පටිජානන්ති (පී.)]. තෙසමිදං භාසිතං භස්සකංයෙව සම්පජ්ජති, නාමකංයෙව සම්පජ්ජති, රිත්තකංයෙව සම්පජ්ජති, තුව්ඡකංයෙව සම්පජ්ජති”ති. “යෙ බො තෙ, කච්චාන, සමණබ්‍රාහ්මණා අජානන්තා පුබ්බන්තං, අපස්සන්තා අපරන්තං, ‘බිණ්ණ ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායාති – පජානාමා’ති – පටිජානන්ති; තෙසං සොයෙව [තෙසං තෙසායං (සී.), තෙසංයෙව සො (?)] සහධම්මිකො නිග්ගහො හොති. අපි ව, කච්චාන, තිට්ඨතු පුබ්බන්තො, තිට්ඨතු අපරන්තො. එතු විඤ්ඤා පුරිසො අසයො අමායාචි උජුජාතිකො, අභමනුසාසාමි අභං ධම්මං දෙසෙමි. යථානුසිට්ඨං තථා පටිපජ්ජමානො [යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානො (?)] නචිරස්සෙව සාමඤ්ඤෙව ඤස්සති සාමං දක්ඛිති – එවං කිර සම්මා [එවං කිරායස්මා (සා. ක.)] බන්ධනා විජ්ජමොක්ඛො හොති, යදිදං අවිජ්ජා බන්ධනා. සෙය්‍යාථාපි, කච්චාන, දහරො කුමාරො මන්දො උත්තානසෙය්‍යාකො කණ්ඨපඤ්චමෙහි බන්ධනෙහි බද්ධො අස්ස සුත්තබන්ධනෙහි; තස්ස වුද්ධිමන්වාය ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකමන්වාය තාති බන්ධනාති මුච්චෙය්‍යං; සො මොක්ඛොම්හීති බො ජානෙය්‍යා නො ව බන්ධනං. එවමෙව බො, කච්චාන, එතු විඤ්ඤා පුරිසො අසයො අමායාචි උජුජාතිකො, අභමනුසාසාමි, අභං ධම්මං දෙසෙමි; යථානුසිට්ඨං තථා පටිපජ්ජමානො නචිරස්සෙව සාමඤ්ඤෙව ඤස්සති, සාමං දක්ඛිති – ‘එවං කිර සම්මා බන්ධනා විජ්ජමොක්ඛො හොති, යදිදං අවිජ්ජා බන්ධනා’”ති.

එවං චුත්තෙ, වෙබ්බසො පරිබ්බාජකො භගවන්තං එතදවොච – “අභික්කන්තං, හො ගොතම...පෙ.... උපාසකං මං භවං ගොතමො ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණ්ණපෙතං සරණං ගත”න්ති.

වෙබ්බසසුත්තං නිට්ඨිතං දසමං.

පරිබ්බාජකවග්ගො නිට්ඨිතො තතියො.

තස්සුද්දානං –

පුණ්ඩරී-අග්ගිසහ-කථිනාමො, දීඝනබො පුන භාරද්ද්වාජගොත්තො;
සන්දකඋදාසිමුණ්ඩිකපුත්තො, මණිකො තථාකච්චානො වරවග්ගො.

4. රාජවග්ගො

1. සට්ඨකාරසුත්තං

282. එවං මෙ සුත්තං – එකං සමයං භගවා කොසලෙසු වාරිකං වරති මහතා භික්ඛුසඤ්ඤාන සද්ධිං. අප්ථං ඛො භගවා මග්ගා ඔක්කම්ම අඤ්ඤාතරස්මිං පදෙසෙ සිතං පාත්වාකාසි. අප්ථං ඛො ආයස්මතො ආනන්දස්ස එතදභොසි – “කො ඤු ඛො හෙතු, කො පච්චයො භගවතො සිතස්ස පාතුකම්මාය? න අකාරණෙන **[න අකාරණෙ (සි.)]** තථාගතා සිතං පාතුකරොන්ති”ති. අප්ථං ඛො ආයස්මා ආනන්දො එකංසං වීචරං **[උත්තරාසඛිග (සා. ක.)]** කත්වා යෙන භගවා තෙනඤ්ජලිං පණාමෙත්වා භගවන්තං එතදවොච – “කො ඤු ඛො, හන්තෙ, හෙතු, කො පච්චයො භගවතො සිතස්ස පාතුකම්මාය? න අකාරණෙන තථාගතා සිතං පාතුකරොන්ති”ති. “භුතපුබ්බං, ආනන්ද, ඉමස්මිං පදෙසෙ වෙගළිඬිගං **[වෙගළිඬිගං (සි.), වෙගළිගං (සා. ක.), වෙගළිඬිගං (පි.)]** නාම ගාමනිගමො අභොසි ඉද්ධො වෙච ඒතො ච බහුජනො ආකිණ්ණමනුස්සො. වෙගළිඬිගං ඛො, ආනන්ද, ගාමනිගමං කස්සපො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො උපනිස්සාය විහාසි. ඉධ සුදං, ආනන්ද, කස්සපස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස ආරාමො අභොසි. ඉධ සුදං, ආනන්ද, කස්සපො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො නිසින්තකො භික්ඛුසඤ්ඤාන ඔවදති”ති. අප්ථං ඛො ආයස්මා ආනන්දො චතුග්ගුණං සඬ්ඝාටිං පඤ්ඤපෙත්වා භගවන්තං එතදවොච – “තෙන හි, හන්තෙ, භගවා නිසීදතු එත්ථ. අයං භූමිපදෙසො ද්විති අරහන්තෙහි සම්මාසම්බුද්ධෙහි පරිභුන්තො භවිස්සති”ති. නිසීදි භගවා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ. නිසජ්ජ ඛො භගවා ආයස්මන්තං ආනන්දං ආමන්තෙසි –

“භුතපුබ්බං, ආනන්ද, ඉමස්මිං පදෙසෙ වෙගළිඬිගං නාම ගාමනිගමො අභොසි ඉද්ධො වෙච ඒතො ච බහුජනො ආකිණ්ණමනුස්සො. වෙගළිඬිගං ඛො, ආනන්ද, ගාමනිගමං කස්සපො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො උපනිස්සාය විහාසි. ඉධ සුදං, ආනන්ද, කස්සපස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස ආරාමො අභොසි. ඉධ සුදං, ආනන්ද, කස්සපො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො නිසින්තකො භික්ඛුසඤ්ඤාන ඔවදති.

283. “වෙගළිඬිගෙ ඛො, ආනන්ද, ගාමනිගමෙ සට්ඨකාරො **[සට්ඨකාරො (සි. පි.)]** නාම කුම්භකාරො කස්සපස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස උපට්ඨාකො අභොසි අග්ගුපට්ඨාකො. සට්ඨකාරස්ස ඛො, ආනන්ද, කුම්භකාරස්ස ජොතිපාලො නාම මාණුවො සභායො අභොසි පියසභායො. අප්ථං ඛො, ආනන්ද, සට්ඨකාරො කුම්භකාරො ජොතිපාලං මාණුවං ආමන්තෙසි – ‘ආයාම, සම්ම ජොතිපාල, කස්සපං භගවන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං දස්සනාය උපසඬ්ඤාමස්සාම. සාධුසම්මතඤ්ඤි මෙ තස්ස භගවතො දස්සනං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා’ති. එවං චුත්තෙ, ආනන්ද, ජොතිපාලො මාණුවො සට්ඨකාරං කුම්භකාරං එතදවොච – ‘අලං, සම්ම සට්ඨකාර. කිං පන තෙන මුණ්ඩකෙන සමණකෙන දිට්ඨොන්ති? දුතියම්පි ඛො, ආනන්ද...පෙ... තතියම්පි ඛො, ආනන්ද, සට්ඨකාරො කුම්භකාරො ජොතිපාලං මාණුවං එතදවොච – ‘ආයාම, සම්ම ජොතිපාල, කස්සපං භගවන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං දස්සනාය උපසඬ්ඤාමස්සාම. සාධුසම්මතඤ්ඤි මෙ තස්ස භගවතො දස්සනං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා’ති. තතියම්පි ඛො, ආනන්ද, ජොතිපාලො මාණුවො සට්ඨකාරං කුම්භකාරං එතදවොච – ‘අලං, සම්ම සට්ඨකාර. කිං පන තෙන මුණ්ඩකෙන සමණකෙන දිට්ඨොන්ති? ‘තෙන හි, සම්ම ජොතිපාල, සොත්තිසිනානිං **[සොත්තිසිනානිං (සි. පි.), සොත්තිසිනානං (සා. ක. ක.)]** ආදාය **[ආහර (ක.)]** නදිං ගමිස්සාම සිනායිතු’න්ති. ‘එවං සම්මා’ති ඛො, ආනන්ද, ජොතිපාලො මාණුවො සට්ඨකාරස්ස කුම්භකාරස්ස පච්චස්සොසි. අප්ථං ඛො, ආනන්ද, සට්ඨකාරො ච කුම්භකාරො ජොතිපාලො ච මාණුවො සොත්තිසිනානිං ආදාය නදිං අගමංසු සිනායිතුං’.

284. “අප්ථං ඛො, ආනන්ද, සට්ඨකාරො කුම්භකාරො ජොතිපාලං මාණුවං ආමන්තෙසි – ‘අයං, සම්ම ජොතිපාල, කස්සපස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස අවිදුරෙ ආරාමො. ආයාම, සම්ම ජොතිපාල, කස්සපං භගවන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං දස්සනාය උපසඬ්ඤාමස්සාම. සාධුසම්මතඤ්ඤි මෙ තස්ස භගවතො දස්සනං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා’ති. එවං චුත්තෙ, ආනන්ද, ජොතිපාලො මාණුවො සට්ඨකාරං කුම්භකාරං එතදවොච – ‘අලං, සම්ම සට්ඨකාර. කිං පන තෙන මුණ්ඩකෙන සමණකෙන දිට්ඨොන්ති? දුතියම්පි ඛො, ආනන්ද...පෙ... තතියම්පි ඛො, ආනන්ද, සට්ඨකාරො කුම්භකාරො ජොතිපාලං මාණුවං එතදවොච – ‘අයං, සම්ම ජොතිපාල, කස්සපස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස අවිදුරෙ ආරාමො. ආයාම, සම්ම ජොතිපාල, කස්සපං භගවන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං දස්සනාය උපසඬ්ඤාමස්සාම. සාධුසම්මතඤ්ඤි මෙ තස්ස භගවතො දස්සනං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා’ති. තතියම්පි ඛො, ආනන්ද, ජොතිපාලො මාණුවො සට්ඨකාරං කුම්භකාරං එතදවොච – ‘අලං, සම්ම සට්ඨකාර. කිං පන තෙන මුණ්ඩකෙන සමණකෙන දිට්ඨොන්ති? අප්ථං ඛො, ආනන්ද, සට්ඨකාරො කුම්භකාරො ජොතිපාලං මාණුවං ඔවට්ටිකායං පරාමසින්වා එතදවොච – ‘අයං, සම්ම ජොතිපාල, කස්සපස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස අවිදුරෙ ආරාමො. ආයාම, සම්ම ජොතිපාල, කස්සපං භගවන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං දස්සනාය උපසඬ්ඤාමස්සාම. සාධුසම්මතඤ්ඤි මෙ තස්ස භගවතො දස්සනං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා’ති. අප්ථං ඛො, ආනන්ද, ජොතිපාලො මාණුවො ඔවට්ටිකං විනිවට්ටෙත්වා **[විනිවෙදෙත්වා (සි. සා. ක. පි.)]** සට්ඨකාරං කුම්භකාරං එතදවොච – ‘අලං, සම්ම සට්ඨකාර. කිං පන තෙන මුණ්ඩකෙන සමණකෙන දිට්ඨොන්ති? අප්ථං ඛො, ආනන්ද, සට්ඨකාරො කුම්භකාරො ජොතිපාලං මාණුවං සිසංන්භාතං **[සිසංන්භාතං (සි.), සිසන්භාතං (සා. ක.)]** කෙසෙසු පරාමසින්වා එතදවොච – ‘අයං, සම්ම ජොතිපාල, කස්සපස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස අවිදුරෙ ආරාමො. ආයාම, සම්ම ජොතිපාල, කස්සපං භගවන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං දස්සනාය උපසඬ්ඤාමස්සාම. සාධුසම්මතඤ්ඤි

මෙ තස්ස හගවතො දස්සනං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා'ති. අථ ඛො, ආනන්ද, ජොතිපාලස්ස මාණවස්ස එතදහොසි – ‘අච්ඡරියං වත, හො, අබ්බතං වත, හො! යත්ත භි නාමායං සට්ඨකාරො කුම්භකාරො ඉත්තරජච්චො සමානො අම්භාකං සිසංන්භානානං කෙසෙසු පරාමසිතබ්බං මඤ්ඤස්සති; න චනිදං කිර ඔරකං මඤ්ඤෙ භවිස්සති’ති; සට්ඨකාරං කුම්භකාරං එතදචොව – ‘යාවතාදොතිපි [යාවතදොතිපි (සි. සා. ක. පි.)], සම්ම සට්ඨකාරා'ති? ‘යාවතාදොතිපි, සම්ම ජොතිපාල. තථා භි පන මෙ සාධුසම්මතං තස්ස හගවතො දස්සනං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා'ති. ‘තෙන භි, සම්ම සට්ඨකාර, මුඤ්ඤ; ගම්ස්සාමා'ති.

285. “අථ ඛො, ආනන්ද, සට්ඨකාරො ච කුම්භකාරො ජොතිපාලො ච මාණවො යෙන කස්සපො හගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො තෙනුපසඬකම්ඃසු; උපසඬකම්ත්වා සට්ඨකාරො කුම්භකාරො කස්සපං හගවන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. ජොතිපාලො පන මාණවො කස්සපෙන හගවතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං වීතිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තො ඛො, ආනන්ද, සට්ඨකාරො කුම්භකාරො කස්සපං හගවන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං එතදචොව – ‘අයං මෙ, හන්තෙ, ජොතිපාලො මාණවො සභායො පියසභායො. ඉමස්ස හගවා ධම්මං දෙසෙතු’ති. අථ ඛො, ආනන්ද, කස්සපො හගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො සට්ඨකාරඤ්ච කුම්භකාරං ජොතිපාලඤ්ච මාණවං ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙසි සමාදපෙසි සමුත්තෙජෙසි සම්පහංසෙසි. අථ ඛො, ආනන්ද, සට්ඨකාරො ච කුම්භකාරො ජොතිපාලො ච මාණවො කස්සපෙන හගවතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන ධම්මියා කථාය සන්දස්සිතා සමාදපිතා සමුත්තෙජිතා සම්පහංසිතා කස්සපස්ස හගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා උට්ඨායාසනා කස්සපං හගවන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කම්ඃසු.

286. “අථ ඛො, ආනන්ද, ජොතිපාලො මාණවො සට්ඨකාරං කුම්භකාරං එතදචොව – ‘ඉමං නු ත්වං, සම්ම සට්ඨකාර, ධම්මං සුඤ්ඤන්තො අථ ච පන අගාරස්මා අනගාරියං න පබ්බජිස්සසි’ති? ‘නනු මං, සම්ම ජොතිපාල, ජානාසි, අන්ධෙ ජිණ්ණෙ මාතාපිතරො පොසෙමි’ති? ‘තෙන භි, සම්ම සට්ඨකාර, අහං අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිස්සාමි’ති. අථ ඛො, ආනන්ද, සට්ඨකාරො ච කුම්භකාරො ජොතිපාලො ච මාණවො යෙන කස්සපො හගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො තෙනුපසඬකම්ඃසු ; උපසඬකම්ත්වා කස්සපං හගවන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසීන්තො ඛො, ආනන්ද, සට්ඨකාරො කුම්භකාරො කස්සපං හගවන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං එතදචොව – ‘අයං මෙ, හන්තෙ, ජොතිපාලො මාණවො සභායො පියසභායො. ඉමං හගවා පබ්බාජෙතු’ති. අලත්ථ ඛො, ආනන්ද, ජොතිපාලො මාණවො කස්සපස්ස හගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං, අලත්ථ උපසම්පදං.

287. “අථ ඛො, ආනන්ද, කස්සපො හගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො අවිරූපසම්පන්නෙ ජොතිපාලෙ මාණවෙ අඩ්ඨමාසුපසම්පන්නෙ වෙගළිඬගෙ යථාහිරන්තං විහරිත්වා යෙන බාරාණසි තෙන වාරිකං පක්කාමි. අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො යෙන බාරාණසි තදවසරි. තත්ත සුදං, ආනන්ද, කස්සපො හගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො බාරාණසියං විහරති ඉසිපතනෙ මිගදායෙ . අස්සොසි ඛො, ආනන්ද, කිකි කාසිරාජා – ‘කස්සපො කිර හගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො බාරාණසිං අනුප්පන්නො බාරාණසියං විහරති ඉසිපතනෙ මිගදායෙ’ති. අථ ඛො, ආනන්ද, කිකි කාසිරාජා හද්දාති හද්දාති යානාති යොජාපෙත්වා හද්දං [හද්දං හද්දං (ක.)] යානං අභිරුහිත්වා හද්දෙහි හද්දෙහි යානෙහි බාරාණසියා නියායාසි මහච්චරාජානුභාවෙන [මහච්චරාජානුභාවෙන (සි.), මහතා රාජානුභාවෙන (පි.)] කස්සපං හගවන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං දස්සනාය. යාවතිකා යානස්ස භූමි යානෙන ගන්ත්වා යානා පච්චොරොතිත්වා පත්තිකොව යෙන කස්සපො හගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො තෙනුපසඬකම්ඃසු; උපසඬකම්ත්වා කස්සපං හගවන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තං ඛො, ආනන්ද, කිකි කාසිරාජානං කස්සපො හගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙසි සමාදපෙසි සමුත්තෙජෙසි සම්පහංසෙසි. අථ ඛො, ආනන්ද, කිකි කාසිරාජා කස්සපෙන හගවතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන ධම්මියා කථාය සන්දස්සිතො සමාදපිතො සමුත්තෙජිතො සම්පහංසිතො කස්සපං හගවන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං එතදචොව – ‘අධිවාසෙතු මෙ, හන්තෙ, හගවා ස්වානනාය හන්තං සද්ධිං භික්ඛුසඬසෙනා’ති. අධිවාසෙසි ඛො, ආනන්ද, කස්සපො හගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො තුණ්හිභාවෙන. අථ ඛො, ආනන්ද, කිකි කාසිරාජා කස්සපස්ස හගවතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස අධිවාසනං විදිත්වා උට්ඨායාසනා කස්සපං හගවන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි. අථ ඛො, ආනන්ද, කිකි කාසිරාජා තස්සා රත්තියා අච්චයෙන සකෙ නිවෙසනෙ පණ්ණං බාදනීයං භොජනීයං පටියාදාපෙත්වා පණ්ඩුපුට්ඨකස්ස [පණ්ඩුපුට්ඨකස්ස (සි. පි.), පණ්ඩුමුද්දකස්ස (සා. ක.)] සාලිතො විගතකාලකං අනෙකසුපං අනෙකබ්බාඤ්ජනං, කස්සපස්ස හගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස කාලං ආරොවාපෙසි – ‘කාලො, හන්තෙ, නිට්ඨිතං හත්ත’න්ති.

288. “අථ ඛො, ආනන්ද, කස්සපො හගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදාය යෙන කිකිස්ස කාසිරඤ්ඤො නිවෙසනං තෙනුපසඬකම්ඃසු; උපසඬකම්ත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි සද්ධිං භික්ඛුසඬසෙන. අථ ඛො, ආනන්ද, කිකි කාසිරාජා බුද්ධස්පමුඛං භික්ඛුසඬසං පණ්ණෙන බාදනීයෙන භොජනීයෙන සහන්ථා සන්තප්පෙසි සම්පචාරෙසි. අථ ඛො, ආනන්ද, කිකි කාසිරාජා කස්සපං හගවන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං භුත්තාචං ඔනිතපත්තපාණිං අඤ්ඤතරං නිවං ආසනං ගහෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තො ඛො, ආනන්ද, කිකි කාසිරාජා කස්සපං හගවන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං එතදචොව – ‘අධිවාසෙතු මෙ, හන්තෙ, හගවා බාරාණසියං වස්සාවාසං; එචරූපං සඬසස්ස උපට්ඨානං භවිස්සති’ති. ‘අලං, මහාරාජ. අධිවුත්ථො

මෙ වස්සාවාසෝ'ති. දුතියමිපි බො, ආනන්ද... තතියමිපි බො, ආනන්ද, කිකි කාසිරාජා කස්සපං භගවන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං එතදවොච – ‘අධිවාසෙත්‍ව මෙ, භන්තෙ, භගවා බාරාණසියං වස්සාවාසං; එවරුපං සඬ්ඝස්ස උපට්ඨානං භවිස්සති’ති. ‘අලං, මහාරාජ, අධිවුත්ථො මෙ වස්සාවාසෝ’ති. අප් බො, ආනන්ද, කිකිස්ස කාසිරඤ්ඤො ‘න මෙ කස්සපො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො අධිවාසෙති බාරාණසියං වස්සාවාස’න්ති අහුදෙව අඤ්ඤාපත්තං, අහු දොමනස්සං. අප් බො, ආනන්ද, කිකි කාසිරාජා කස්සපං භගවන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං එතදවොච – ‘අත්ථි නු බො, භන්තෙ, අඤ්ඤො කොචි මයා උපට්ඨාකතරො’ති?

“අත්ථි, මහාරාජ, වෙගළිඬිගෙ නාම ගාමනිගමො. තත්ථ සට්ඨකාරො නාම කුම්භකාරො; සො මෙ උපට්ඨාකො අග්ගුපට්ඨාකො. කුශ්භං බො පන, මහාරාජ, න මෙ කස්සපො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො අධිවාසෙති බාරාණසියං වස්සාවාසන්ති අත්ථෙව **[අත්ථි (සි. පි.)]** අඤ්ඤාපත්තං, අත්ථි දොමනස්සං. තයිදං සට්ඨකාරස්ස කුම්භකාරස්ස **[සට්ඨකාර කුම්භකාර (සි. සා. කං. පි.)]** තත්ථි ච න ච භවිස්සති. සට්ඨකාරො බො, මහාරාජ, කුම්භකාරො බුද්ධං සරණං ගතො, ධම්මං සරණං ගතො, සඬ්ඝං සරණං ගතො. සට්ඨකාරො බො, මහාරාජ, කුම්භකාරො පාණාතිපාතා පටිච්චරතො, අදින්නාදානා පටිච්චරතො, කාමෙසුච්චිජාලාරා පටිච්චරතො, මුසාවාදා පටිච්චරතො, සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා පටිච්චරතො. සට්ඨකාරො බො, මහාරාජ, කුම්භකාරො බුද්ධෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙන සමන්තාගතො, ධම්මෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙන සමන්තාගතො, සඬ්ඝෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙන සමන්තාගතො, අරියකන්තෙහි සීලෙහි සමන්තාගතො. සට්ඨකාරො බො, මහාරාජ, කුම්භකාරො දුක්ඛෙ නික්කඬ්ඛො, දුක්ඛසමුදයෙ නික්කඬ්ඛො, දුක්ඛනිරොධෙ නික්කඬ්ඛො, දුක්ඛනිරොධගාමිනියා පටිපදාය නික්කඬ්ඛො. සට්ඨකාරො බො, මහාරාජ, කුම්භකාරො එකභත්තිකො බුභ්චාරී සීලවා කල්‍යාණධම්මො. සට්ඨකාරො බො, මහාරාජ, කුම්භකාරො නික්ඛිත්තමණිසුච්ඡේෂො අපෙතජාතරුපරජනො. සට්ඨකාරො බො, මහාරාජ, කුම්භකාරො පන්තමුසලො න සහත්ථා පට්ඨං බණති **[කුම්භකාරො න මුසලෙන න සහත්ථා පට්ඨං බණති (සා. කං. පි.), කුම්භකාරො න මුසලෙන සහත්ථා පට්ඨඤ්ච බණති (ක.)]**. යං හොති කුලපලුග්ගං වා මුසිකුක්කරො **[මුසිකුක්කරො (සි. සා. කං. පි.)]** වා තං කාපේන ආහරිත්වා භාජනං කරිත්වා එවමාහ – “එත්ථ යො ඉච්ඡති තණ්ඩුලපට්ඨිභස්සානි **[තණ්ඩුල පට්ඨිභස්සානි (සි. පි.)]** වා මුත්තපට්ඨිභස්සානි වා කල්‍යාපට්ඨිභස්සානි වා නික්ඛිපිත්වා යං ඉච්ඡති තං හරතු”ති. සට්ඨකාරො බො, මහාරාජ, කුම්භකාරො අන්ධෙ ජිණ්ණෙ මාතාපිතරො පොසෙති. සට්ඨකාරො බො, මහාරාජ, කුම්භකාරො පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකො තත්ථ පරිනිබ්බාසී අනාවත්තිධම්මො තස්මා ලොකා.

289. “එකමිදාහං, මහාරාජ, සමයං වෙගළිඬිගෙ නාම ගාමනිගමෙ විහරාමි. අප් බ්වාහං, මහාරාජ, පුබ්බණ්ඣසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදාය යෙන සට්ඨකාරස්ස කුම්භකාරස්ස මාතාපිතරො තෙනුපසඬ්ඛමි; උපසඬ්ඛමිත්වා සට්ඨකාරස්ස කුම්භකාරස්ස මාතාපිතරො එතදවොච – “හන්ද, කො නු බො අයං භග්ගවො ගතො”ති? “නික්ඛන්තො බො තෙ, භන්තෙ, උපට්ඨාකො අන්තොකුම්භියා ඔදනං ගහෙත්වා පරියොගා සුපං ගහෙත්වා පරිභුඤ්ජා”ති. අප් බ්වාහං, මහාරාජ, කුම්භියා ඔදනං ගහෙත්වා පරියොගා සුපං ගහෙත්වා පරිභුඤ්ජිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කමි **[පක්කමි (සා. කං. පි.)]**. අප් බො, මහාරාජ, සට්ඨකාරො කුම්භකාරො යෙන මාතාපිතරො තෙනුපසඬ්ඛමි; උපසඬ්ඛමිත්වා මාතාපිතරො එතදවොච – “කො කුම්භියා ඔදනං ගහෙත්වා පරියොගා සුපං ගහෙත්වා පරිභුඤ්ජිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කන්තො”ති? “කස්සපො, තාත, භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො කුම්භියා ඔදනං ගහෙත්වා පරියොගා සුපං ගහෙත්වා පරිභුඤ්ජිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කන්තො”ති? අප් බො, මහාරාජ, සට්ඨකාරස්ස කුම්භකාරස්ස එතදහොසි – “ලාභා වත මෙ, සුලද්ධං වත මෙ, යස්ස මෙ කස්සපො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො එවං අභිවිස්සන්ථො”ති. අප් බො, මහාරාජ, සට්ඨකාරං කුම්භකාරං අඬ්ඪමාසං පිනිසුඛං න විජහති **[න විජහි (සි. සා. කං. පි.)]**, සත්තාහං මාතාපිතුනං.

290. “එකමිදාහං, මහාරාජ, සමයං තත්ථෙව වෙගළිඬිගෙ නාම ගාමනිගමෙ විහරාමි. අප් බ්වාහං, මහාරාජ, පුබ්බණ්ඣසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදාය යෙන සට්ඨකාරස්ස කුම්භකාරස්ස මාතාපිතරො තෙනුපසඬ්ඛමි; උපසඬ්ඛමිත්වා සට්ඨකාරස්ස කුම්භකාරස්ස මාතාපිතරො එතදවොච – “හන්ද, කො නු බො අයං භග්ගවො ගතො”ති? “නික්ඛන්තො බො තෙ, භන්තෙ, උපට්ඨාකො අන්තො කළොපියා කුම්මාසං ගහෙත්වා පරියොගා සුපං ගහෙත්වා පරිභුඤ්ජා”ති. අප් බ්වාහං, මහාරාජ, කළොපියා කුම්මාසං ගහෙත්වා පරියොගා සුපං ගහෙත්වා පරිභුඤ්ජිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කමි. අප් බො, මහාරාජ, සට්ඨකාරො කුම්භකාරො යෙන මාතාපිතරො තෙනුපසඬ්ඛමි; උපසඬ්ඛමිත්වා මාතාපිතරො එතදවොච – “කො කළොපියා කුම්මාසං ගහෙත්වා පරියොගා සුපං ගහෙත්වා පරිභුඤ්ජිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කන්තො”ති? “කස්සපො, තාත, භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො කළොපියා කුම්මාසං ගහෙත්වා පරියොගා සුපං ගහෙත්වා පරිභුඤ්ජිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කන්තො”ති. අප් බො, මහාරාජ, සට්ඨකාරස්ස කුම්භකාරස්ස එතදහොසි – “ලාභා වත මෙ, සුලද්ධං වත මෙ, යස්ස මෙ කස්සපො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො එවං අභිවිස්සන්ථො”ති. අප් බො, මහාරාජ, සට්ඨකාරං කුම්භකාරං අඬ්ඪමාසං පිනිසුඛං න විජහති, සත්තාහං මාතාපිතුනං.

291. “එකමිදාහං, මහාරාජ, සමයං තත්ථෙව වෙගළිඬිගෙ නාම ගාමනිගමෙ විහරාමි. තෙන බො පන සමයෙන කුටි **[ගන්ධකුටි (සි.)]** ඔවස්සති. අප් බ්වාහං, මහාරාජ, භික්ඛු ආමන්තෙසිං – “ගච්ඡථ, භික්ඛවෙ, සට්ඨකාරස්ස කුම්භකාරස්ස නිවෙසනෙ තිණං ජානාථා”ති. එවං වුත්තෙ, මහාරාජ, තෙ භික්ඛු මං එතදවොචුං – “තත්ථි බො, භන්තෙ, සට්ඨකාරස්ස කුම්භකාරස්ස නිවෙසනෙ තිණං, අත්ථි ච බ්වාස්ස ආවෙසනෙ **[ආවෙසනං (සි. සා. කං. පි.)]** තිණච්ඡදන” **[නචච්ඡදනං (සි.)]** න්ති. “ගච්ඡථ, භික්ඛවෙ, සට්ඨකාරස්ස කුම්භකාරස්ස ආවෙසනං උත්තිණං කරොථා”ති. අප් බො තෙ, මහාරාජ, භික්ඛු සට්ඨකාරස්ස කුම්භකාරස්ස ආවෙසනං උත්තිණමකංසු. අප් බො, මහාරාජ,

සටිකාරස්ස කුම්භකාරස්ස මාතෘපිතරො තෙ භික්ඛු එතදවොචුං – “කෙ ආවෙසනං උත්තිණං කරොන්ති”ති? “භික්ඛු, භගිනි, කස්සපස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස කුටි ඔවස්සති”ති. “හරථං, හන්තෙ, හරථං, හදුමුඛං”ති. අථ ඛො, මහාරාජ, සටිකාරො කුම්භකාරො යෙන මාතෘපිතරො තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා මාතෘපිතරො එතදවොච – “කෙ ආවෙසනං උත්තිණමකංසු”ති? “භික්ඛු, තාත, කස්සපස්ස කිර භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස කුටි ඔවස්සති”ති. අථ ඛො, මහාරාජ, සටිකාරස්ස කුම්භකාරස්ස එතදහොසි – “ලාභා වත මෙ, සුලද්ධං වත මෙ, යස්ස මෙ කස්සපො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො එවං අභිවිස්සන්ථො”ති. අථ ඛො, මහාරාජ සටිකාරං කුම්භකාරං අඩ්ඨමාසං පිතිසුඛං න විජහති, සත්තාහං මාතෘපිතනං. අථ ඛො, මහාරාජ, ආවෙසනං සබ්බන්තං තෙමාසං ආකාසවිජදනං අට්ඨාසි, න දෙවොතිවස්සි [න වාතිවස්සි (සී. සා. ක. පි.)]. එවරුපො ව, මහාරාජ, සටිකාරො කුම්භකාරො”ති. ‘ලාභා, හන්තෙ, සටිකාරස්ස කුම්භකාරස්ස, සුලද්ධා, හන්තෙ, සටිකාරස්ස කුම්භකාරස්ස යස්ස භගවා එවං අභිවිස්සන්ථො’”ති.

292. “අථ ඛො, ආනන්ද, කිකි කාසිරාජා සටිකාරස්ස කුම්භකාරස්ස පඤ්චමත්තානි තණ්ඩුලවාහසනානි පාහෙසි පණ්ඩුපුටකස්ස සාලිතො තදුපියඤ්ච සුපෙය්‍යං. අථ ඛො තෙ, ආනන්ද, රාජපුරිසා සටිකාරං කුම්භකාරං උපසඬකම්ත්වා එතදවොචුං – ‘ඉමානි ඛො, හන්තෙ, පඤ්චමත්තානි තණ්ඩුලවාහසනානි කිකිනා කාසිරාජෙන පහිතානි පණ්ඩුපුටකස්ස සාලිතො තදුපියඤ්ච සුපෙය්‍යං. තානි, හන්තෙ, පටිග්ගණ්හවා’ති [පතිග්ගණ්හාතුති (සී. පි.), පටිග්ගණ්හාතුති (සා. ක.)]. ‘රාජා ඛො බහුකිච්චො බහුකරණියො. අලං මෙ! රඤ්ඤොව හොතු’ති. සීයා ඛො පන තෙ, ආනන්ද, එවමස්ස – ‘අඤ්ඤො නුත තෙන සමයෙන ජොතිපාලො මාණුවො අහොසි’ති. න ඛො පනෙතං, ආනන්ද, එවං දට්ඨබ්බං. අහං තෙන සමයෙන ජොතිපාලො මාණුවො අහොසි’න්ති.

ඉදමවොච භගවා. අත්තමනො ආයස්මා ආනන්දො භගවතො භාසිතං අභිනන්දිති.

සටිකාරසුත්තං නිට්ඨිතං පඨමං.

2. රට්ඨපාලසුත්තං

293. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා කුරුසු වාරිකං වරමානො මහතා භික්ඛුසඬසෙන සද්ධිං යෙන ථුල්ලකොට්ඨිකං [ථුල්ලකොට්ඨිකං (සී. සා. ක. පි.)] නාම කුරුනං නිගමො තදවසරි. අස්සොසුං ඛො ථුල්ලකොට්ඨිකා [ථුල්ලකොට්ඨිකා (සී. සා. ක. පි.)] බ්‍රාහ්මණගහපතිකා – “සමණො බලු, හො, ගොතමො සකාපුත්තො සකාකුලා පබ්බජිතො කුරුසු වාරිකං වරමානො මහතා භික්ඛුසඬසෙන සද්ධිං ථුල්ලකොට්ඨිකං අනුප්පත්තො. තං ඛො පන භවන්තං ගොතමං එවං කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො – ‘ඉතිපි සො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පත්තො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථි සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා’ති. සො ඉමං ලොකං සදෙවකං සමාරකං සබ්‍රහ්මකං සස්සමණබ්‍රාහ්මණං පජං සදෙවමනුස්සං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පවෙදෙති. සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣිකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං සාත්ථං සබ්‍යඤ්ජනං, කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙති. සාධු ඛො පන තථාරුපානං අරහතං දස්සනං හොති”ති. අථ ඛො ථුල්ලකොට්ඨිකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා අප්පෙකච්චෙ භගවන්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීදිංසු; අප්පෙකච්චෙ භගවතා සද්ධිං සම්මොදිංසු, සම්මොදනියං කථං සාරණියං චිතිසාරෙන්වා එකමන්තං නිසීදිංසු; අප්පෙකච්චෙ යෙන භගවා තෙනඤ්ජලිං පණාමෙන්වා එකමන්තං නිසීදිංසු; අප්පෙකච්චෙ භගවතො සන්තිකෙ නාමගොත්තං සාවෙන්වා එකමන්තං නිසීදිංසු; අප්පෙකච්චෙ තුණ්භිභුතා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසින්තො ඛො ථුල්ලකොට්ඨිකෙ බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙ භගවා ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙසි සමාදපෙසි සමුත්තෙපෙසි සම්පහංසෙසි.

294. තෙන ඛො පන සමයෙන රට්ඨපාලො නාම කුලපුත්තො තස්මිංයෙව ථුල්ලකොට්ඨිකෙ අග්ගකුලස්ස [අග්ගකුලිකස්ස (සී. සා. ක. පි.)] පුත්තො තිස්සං පරිසායං නිසින්තො හොති. අථ ඛො රට්ඨපාලස්ස කුලපුත්තස්ස එතදහොසි – “යථා යථා බ්‍රිවාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි [යථා යථා ඛො භගවා ධම්මං දෙසෙති (සී.)], නයිදං සුකරං අගාරං අජ්ඣාචසනා එකන්තපරිපුණ්ණං එකන්තපරිසුද්ධං සඬ්ඛලිබ්බිතං බ්‍රහ්මචරියං වරිතුං. යංනුනාහං කෙසමස්සුං ඔහාරෙන්වා කාසායානි වත්ථානි අවිජාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජියා”න්ති. අථ ඛො ථුල්ලකොට්ඨිකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා භගවතා ධම්මියා කථාය සන්දස්සිතා සමාදපිතා සමුත්තෙපිතා සම්පහංසිතා භගවතො භාසිතං අභිනන්දින්වා අනුමොදින්වා උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කම්සු. අථ ඛො රට්ඨපාලො කුලපුත්තො අවිරපක්කන්තෙසු ථුල්ලකොට්ඨිකෙසු බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙසු යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්තො ඛො රට්ඨපාලො කුලපුත්තො භගවන්තං එතදවොච – “යථා යථාහං, හන්තෙ, භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, නයිදං සුකරං අගාරං අජ්ඣාචසනා එකන්තපරිපුණ්ණං එකන්තපරිසුද්ධං සඬ්ඛලිබ්බිතං බ්‍රහ්මචරියං වරිතුං. ඉච්ඡාමහං, හන්තෙ, කෙසමස්සුං ඔහාරෙන්වා කාසායානි වත්ථානි අවිජාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතුං. ලභෙය්‍යාහං, හන්තෙ, භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං, ලභෙය්‍යං උපසම්පදං. පබ්බාජෙතු මං භගවා”ති [එත්ථ “ලභෙය්‍යාහං...පෙ.... උපසම්පදං”ති වාක්‍යාද්වයං සබ්බෙසුපි මූලපොත්ථකෙසු දිස්සති, පාරාජිකපාළියං පන සුදින්තභාණවාරෙ එතං නත්ථි. “පබ්බාජෙතු මං භගවා”ති ඉදං පන වාක්‍යං මරම්මපොත්ථකෙ යෙව දිස්සති, පාරාජිකපාළියඤ්ච තදෙව අත්ථි]. “අනුඤ්ඤාතොසි පන ත්වං, රට්ඨපාල, මාතෘපිතූහි අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති? “න ඛොහං, හන්තෙ, අනුඤ්ඤාතො මාතෘපිතූහි අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති. “න ඛො, රට්ඨපාල, තථාගතා අනනුඤ්ඤාතං මාතෘපිතූහි පුත්තං

පබ්බාජෙන්නි”ති. “ස්වාහං, හන්තෙ, තථා කරිස්සාමි යථා මං මාතාපිතරො අනුජානිස්සන්ති අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති.

295. අපං බො රට්ඨපාලො කුලපුත්තො උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා යෙන මාතාපිතරො තෙනුපසඨකම්; උපසඨකම්ත්වා මාතාපිතරො එතදවොච – “අම්මතාතා, යථා යථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, නයිදං සුඤ්ඤං අගාරං අප්ප්ඤ්ඤායනා එකන්තපරිපුණ්ණං එකන්තපරිසුද්ධං සඨ්ඨලිඛිතං බ්‍රහ්මචරියං චරිතුං. ඉච්ඡාමහං කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි අච්ඡාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතුං. අනුජානාපං මං අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති. එවං චුත්තෙ, රට්ඨපාලස්ස කුලපුත්තස්ස මාතාපිතරො රට්ඨපාලං කුලපුත්තං එතදවොචු – “ත්වං බොසි, තාත රට්ඨපාල, අම්මාකං එකපුත්තකො පියො මනාපො සුඛෙධිතො සුඛපරිභතො [සුඛපරිභතො (සා. කං. ක.) (එහි ත්වං තාත රට්ඨපාල භුඤ්ජ ව පිච ව පරිවාරෙහි ව, භුඤ්ජන්තො පිචන්තො පරිවාරෙන්තො කාමෙ පරිභුඤ්ජන්තො පුඤ්ඤානි කරොන්තො අභිරමස්සු, න තං මයං අනුජානාම අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා) සබ්බත්ථ දිස්සති, සුදින්තකණ්ඩෙ පන නත්ථි, අට්ඨකථාසුපි න දස්සිතං]. න ත්වං, තාත රට්ඨපාල, කස්සචි දුක්ඛස්ස ජානාසි. මරණෙනපි තෙ මයං අකාමකා විනා භවිස්සාම. කිං පන මයං තං ජීවන්තං අනුජානිස්සාම අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති? දුතියම්පි බො රට්ඨපාලො කුලපුත්තො...පෙ.... තතියම්පි බො රට්ඨපාලො කුලපුත්තො මාතාපිතරො එතදවොච – “අම්මතාතා, යථා යථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, නයිදං සුඤ්ඤං අගාරං අප්ප්ඤ්ඤායනා එකන්තපරිපුණ්ණං එකන්තපරිසුද්ධං සඨ්ඨලිඛිතං බ්‍රහ්මචරියං චරිතුං. ඉච්ඡාමහං කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි අච්ඡාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතුං. අනුජානාපං මං අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති. තතියම්පි බො රට්ඨපාලස්ස කුලපුත්තස්ස මාතාපිතරො රට්ඨපාලං කුලපුත්තං එතදවොචු – “ත්වං බොසි, තාත රට්ඨපාල, අම්මාකං එකපුත්තකො පියො මනාපො සුඛෙධිතො සුඛපරිභතො. න ත්වං, තාත රට්ඨපාල, කස්සචි දුක්ඛස්ස ජානාසි. මරණෙනපි තෙ මයං අකාමකා විනා භවිස්සාම. කිං පන මයං තං ජීවන්තං අනුජානිස්සාම අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති?

296. අපං බො රට්ඨපාලො කුලපුත්තො – “න මං මාතාපිතරො අනුජානන්ති අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති තත්තෙව අනන්තරහිතාය භූමියා නිපජ්ජි – “ඉධෙව මෙ මරණං භවිස්සති පබ්බජ්ජා වා”ති. අපං බො රට්ඨපාලො කුලපුත්තො එකම්පි භත්තං න භුඤ්ජි, ද්වෙපි භත්තානි න භුඤ්ජි, තිණ්පි භත්තානි න භුඤ්ජි, චත්තාරිපි භත්තානි න භුඤ්ජි, පඤ්චපි භත්තානි න භුඤ්ජි, ඡපි භත්තානි න භුඤ්ජි, සත්තපි භත්තානි න භුඤ්ජි. අපං බො රට්ඨපාලස්ස කුලපුත්තස්ස මාතාපිතරො රට්ඨපාලං කුලපුත්තං එතදවොචු – “ත්වං බොසි, තාත රට්ඨපාල, අම්මාකං එකපුත්තකො පියො මනාපො සුඛෙධිතො සුඛපරිභතො. න ත්වං, තාත රට්ඨපාල, කස්සචි දුක්ඛස්ස ජානාසි [“මරණෙනපි තෙ...පෙ.... පබ්බජ්ජායා”ති වාකාද්වයං සි. සා. කං. පි. පොත්ථකෙසු දුතියට්ඨානෙ යෙව දිස්සති, පාරාජිකපාළියං පන පට්ඨමට්ඨානෙ යෙව දිස්සති. තස්මා ඉධ දුතියට්ඨානෙ පුනාගතං අධිකං විය දිස්සති]. මරණෙනපි තෙ මයං අකාමකා විනා භවිස්සාම. කිං පන මයං තං ජීවන්තං අනුජානිස්සාම අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා. උට්ඨෙහි, තාත රට්ඨපාල, භුඤ්ජ ව පිච ව පරිවාරෙහි ව; භුඤ්ජන්තො පිචන්තො පරිවාරෙන්තො කාමෙ පරිභුඤ්ජන්තො පුඤ්ඤානි කරොන්තො අභිරමස්සු. න තං මයං අනුජානාම අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා [“මරණෙනපි තෙ...පෙ.... පබ්බජ්ජායා”ති වාකාද්වයං සි. සා. කං. පි. පොත්ථකෙසු දුතියට්ඨානෙ යෙව දිස්සති, පාරාජිකපාළියං පන පට්ඨමට්ඨානෙ යෙව දිස්සති. තස්මා ඉධ දුතියට්ඨානෙ පුනාගතං අධිකං විය දිස්සති]. මරණෙනපි තෙ මයං අකාමකා විනා භවිස්සාම. කිං පන මයං තං ජීවන්තං අනුජානිස්සාම අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති? එවං චුත්තෙ, රට්ඨපාලො කුලපුත්තො තුණ්හි අහොසි. දුතියම්පි බො රට්ඨපාලස්ස කුලපුත්තස්ස මාතාපිතරො රට්ඨපාලං කුලපුත්තං එතදවොචු...පෙ.... දුතියම්පි බො රට්ඨපාලො කුලපුත්තො තුණ්හි අහොසි. තතියම්පි බො රට්ඨපාලස්ස කුලපුත්තස්ස මාතාපිතරො රට්ඨපාලං කුලපුත්තං එතදවොචු – “ත්වං බොසි, තාත රට්ඨපාල, අම්මාකං එකපුත්තකො පියො මනාපො සුඛෙධිතො සුඛපරිභතො. න ත්වං, තාත රට්ඨපාල, කස්සචි දුක්ඛස්ස ජානාසි. මරණෙනපි තෙ මයං අකාමකා විනා භවිස්සාම. කිං පන මයං තං ජීවන්තං අනුජානිස්සාම අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා. උට්ඨෙහි, තාත රට්ඨපාල, භුඤ්ජ ව පිච ව පරිවාරෙහි ව; භුඤ්ජන්තො පිචන්තො පරිවාරෙන්තො කාමෙ පරිභුඤ්ජන්තො පුඤ්ඤානි කරොන්තො අභිරමස්සු. න තං මයං අනුජානාම අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා. මරණෙනපි තෙ මයං අකාමකා විනා භවිස්සාම. කිං පන මයං තං ජීවන්තං අනුජානිස්සාම අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති? තතියම්පි බො රට්ඨපාලො කුලපුත්තො තුණ්හි අහොසි.

297. අපං බො රට්ඨපාලස්ස කුලපුත්තස්ස සභායකා යෙන රට්ඨපාලො කුලපුත්තො තෙනුපසඨකම්සු; උපසඨකම්ත්වා රට්ඨපාලං කුලපුත්තං එතදවොචු – “ත්වං බොසි [ත්වං බො (සි. පි.)], සම්ම රට්ඨපාල, මාතාපිතූනං එකපුත්තකො පියො මනාපො සුඛෙධිතො සුඛපරිභතො. න ත්වං, සම්ම රට්ඨපාල, කස්සචි දුක්ඛස්ස ජානාසි. මරණෙනපි තෙ මාතාපිතරො අකාමකා විනා භවිස්සන්ති. කිං පන තෙ තං ජීවන්තං අනුජානිස්සන්ති අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා. උට්ඨෙහි, සම්ම රට්ඨපාල, භුඤ්ජ ව පිච ව පරිවාරෙහි ව; භුඤ්ජන්තො පිචන්තො පරිවාරෙන්තො කාමෙ පරිභුඤ්ජන්තො පුඤ්ඤානි කරොන්තො අභිරමස්සු. න තං මාතාපිතරො අනුජානිස්සන්ති [අනුජානන්ති (සි. සා. කං. පි.)] අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා. මරණෙනපි තෙ මාතාපිතරො අකාමකා විනා භවිස්සන්ති. කිං පන තෙ තං ජීවන්තං අනුජානිස්සන්ති අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති? එවං චුත්තෙ, රට්ඨපාලො කුලපුත්තො තුණ්හි අහොසි. දුතියම්පි බො... තතියම්පි බො රට්ඨපාලස්ස කුලපුත්තස්ස සභායකා රට්ඨපාලං කුලපුත්තං එතදවොචු – “ත්වං බොසි, සම්ම රට්ඨපාල, මාතාපිතූනං එකපුත්තකො පියො මනාපො සුඛෙධිතො සුඛපරිභතො, න ත්වං, සම්ම රට්ඨපාල, කස්සචි දුක්ඛස්ස ජානාසි, මරණෙනපි තෙ මාතාපිතරො අකාමකා

විනා හවිස්සන්ති. කිං පන තෙ තං ජීවන්තං අනුජානිස්සන්ති අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජාය? උට්ඨෙහි, සම්ම රට්ඨපාල, භුඤ්ජ ව පිච ව පරිවාරෙහි ව, භුඤ්ජන්තො පිචන්තො පරිවාරෙන්තො කාමෙ පරිභුඤ්ජන්තො පුඤ්ඤාති කරොන්තො අභිරමස්සු. න තං මාතාපිතරො අනුජානිස්සන්ති අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජාය, මරණෙනපි තෙ මාතාපිතරො අකාමකා විනා හවිස්සන්ති. කිං පන තෙ තං ජීවන්තං අනුජානිස්සන්ති අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති? තතියම්පි ඛො රට්ඨපාලො කුලපුත්තො තුණ්හි අහොසි.

298. අපං ඛො රට්ඨපාලස්ස කුලපුත්තස්ස සභායකා යෙන රට්ඨපාලස්ස කුලපුත්තස්ස මාතාපිතරො තෙනුපසඬකම්හු; උපසඬකම්ත්වා රට්ඨපාලස්ස කුලපුත්තස්ස මාතාපිතරො එතදවොචුං – “අම්මතාතා, එසො රට්ඨපාලො කුලපුත්තො තත්ථෙව අනන්තරහිතාය භූමියා නිපන්නො – ‘ඉධෙව මෙ මරණං හවිස්සති පබ්බජ්ජා වා’ති. සචෙ තුම්හෙ රට්ඨපාලං කුලපුත්තං නානුජානිස්සපං අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජාය, තත්ථෙව **[තත්ථෙවස්ස (සි.)]** මරණං ආගම්ස්සති. සචෙ පන තුම්හෙ රට්ඨපාලං කුලපුත්තං අනුජානිස්සපං අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජාය, පබ්බජිතම්පි නං දක්ඛිස්සපං. සචෙ රට්ඨපාලො කුලපුත්තො නාභිරමස්සති අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජාය, කා තස්ස **[කා වස්ස (සි.)]** අඤ්ඤා ගති හවිස්සති? ඉධෙව පව්වාගම්ස්සති. අනුජානාපං රට්ඨපාලං කුලපුත්තං අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති. “අනුජානාම, තාතා, රට්ඨපාලං කුලපුත්තං අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජාය. පබ්බජිතෙන ව පන **[පන තෙ (සා. කං. ක.)]** මාතාපිතරො උද්දස්සෙතඛො”ති. අපං ඛො රට්ඨපාලස්ස කුලපුත්තස්ස සභායකා යෙන රට්ඨපාලො කුලපුත්තො තෙනුපසඬකම්හු; උපසඬකම්ත්වා රට්ඨපාලං කුලපුත්තං එතදවොචුං – “උට්ඨෙහි, සම්ම රට්ඨපාල **[“ත්ථං ඛොසි සම්ම රට්ඨපාල මාතාපිතූනං එකපුත්තකො පියො මනාපො සුඛෙධිතො සුඛපරිහතො, න ත්ථං සම්ම රට්ඨපාල කස්සචි දුක්ඛස්ස ජානාසි, උට්ඨෙහි සම්ම රට්ඨපාල භුඤ්ජ ව පිච ව පරිවාරෙහි ව, භුඤ්ජන්තො පිචන්තො පරිවාරෙන්තො කාමෙ පරිභුඤ්ජන්තො පුඤ්ඤාති කරොන්තො අභිරමස්සු, (සි. පි. ක.)]**, අනුඤ්ඤාතොසි මාතාපිතූහි අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජාය. පබ්බජිතෙන ව පන තෙ මාතාපිතරො උද්දස්සෙතඛො”ති.

299. අපං ඛො රට්ඨපාලො කුලපුත්තො උට්ඨන්තිවා බලං ගාහෙත්වා යෙන හගවා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තො ඛො රට්ඨපාලො කුලපුත්තො හගවන්තං එතදවොච – “අනුඤ්ඤාතො අහං, හන්තෙ, මාතාපිතූහි අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජාය. පබ්බාජෙතු මං හගවා”ති. අලත්ථ ඛො රට්ඨපාලො කුලපුත්තො හගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං, අලත්ථ උපසම්පදං. අපං ඛො හගවා අවිරුපසම්පන්නෙ ආයස්මන්තෙ රට්ඨපාලෙ අඬ්ඨමාසුපසම්පන්නෙ ථුල්ලකොට්ඨිකෙ යථාභිරන්තං විහරිත්වා යෙන සාවත්ථී තෙන වාරිකං පක්කාමි. අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො යෙන සාවත්ථී තදවසරි. තත්තු සුදං හගවා සාවත්ථීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. අපං ඛො ආයස්මා රට්ඨපාලො එකො වූපකට්ඨො අප්පමන්තො ආතාපි පහිතන්තො විහරන්තො නවරස්සෙව – යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදෙව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං – බ්‍රහ්මවරියපරියොසානං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣන්ති උපසම්පජ්ජ විහාසි. ‘බිණා ජාති, වුස්සිතං බ්‍රහ්මවරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායා’ති අබ්භඤ්ඤාසි. අඤ්ඤතරො ඛො පනායස්මා රට්ඨපාලො අරහතං අහොසි.

අපං ඛො ආයස්මා රට්ඨපාලො යෙන හගවා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තො ඛො ආයස්මා රට්ඨපාලො හගවන්තං එතදවොච – “ඉච්ඡාමහං, හන්තෙ, මාතාපිතරො උද්දස්සෙතුං, සචෙ මං හගවා අනුජානාති”ති. අපං ඛො හගවා ආයස්මතො රට්ඨපාලස්ස චෙතසා චෙතො පරිච්ච **[චෙතොපරිචිතක්කං (සි. පි.)]** මනසාකාසි. යථා **[යදා (සි. පි.)]** හගවා අඤ්ඤාසි – “අභබ්බො ඛො රට්ඨපාලො කුලපුත්තො සික්ඛං පච්චක්ඛාය හිතායාවත්තිතු”න්ති, අපං ඛො හගවා ආයස්මන්තං රට්ඨපාලං එතදවොච – “යස්සදානි ත්ථං, රට්ඨපාල, කාලං මඤ්ඤාසි”ති. අපං ඛො ආයස්මා රට්ඨපාලො උට්ඨායාසනා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා සෙනාසනං සංසාමෙත්වා පත්තව්වරමාදාය යෙන ථුල්ලකොට්ඨිකං තෙන වාරිකං පක්කාමි. අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො යෙන ථුල්ලකොට්ඨිකො තදවසරි. තත්තු සුදං ආයස්මා රට්ඨපාලො ථුල්ලකොට්ඨිකෙ විහරති රඤ්ඤො කොරබ්බස්ස මිගවීරෙ. අපං ඛො ආයස්මා රට්ඨපාලො පුබ්බිකණ්ඩසමයං නිවාසෙත්වා පත්තව්වරමාදාය ථුල්ලකොට්ඨිකං පිණ්ඩාය පාවිසි. ථුල්ලකොට්ඨිකෙ සපදානං පිණ්ඩාය වරමානො යෙන සකපිතු නිවෙසනං තෙනුපසඬකම්. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මතො රට්ඨපාලස්ස පිතා මජ්ඣිමාය ද්වාරසාලාය උල්ලිඛාපෙති. අද්දසා ඛො ආයස්මතො රට්ඨපාලස්ස පිතා ආයස්මන්තං රට්ඨපාලං දුරතොව ආගච්ඡන්තං. දිස්වාන එතදවොච – “ඉමෙහි මුණ්ඩකෙහි සමණකෙහි අමිහාකං එකපුත්තකො පියො මනාපො පබ්බාජිතො”ති. අපං ඛො ආයස්මා රට්ඨපාලො සකපිතු නිවෙසනෙ නෙව දානං අලත්ථ න පච්චක්ඛානං; අඤ්ඤදත්ථු අක්කොසමෙව අලත්ථ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මතො රට්ඨපාලස්ස ඤාතිදාසී ආභිදොසිකං කුම්මාසං ඡඩ්ඛෙතුකාමා හොති. අපං ඛො ආයස්මා රට්ඨපාලො තං ඤාතිදාසී එතදවොච – “සචෙතං, හගිති, ඡඩ්ඛිතියධම්මං, ඉධ මෙ පත්තෙ ආකිරා”ති. අපං ඛො ආයස්මතො රට්ඨපාලස්ස ඤාතිදාසී තං ආභිදොසිකං කුම්මාසං ආයස්මතො රට්ඨපාලස්ස පත්තෙ ආකිරන්ති හත්ථානඤ්ච පාදානඤ්ච සරස්ස ව නිමිත්තං අග්ගහෙසි.

300. අපං ඛො ආයස්මතො රට්ඨපාලස්ස ඤාතිදාසී යෙනායස්මතො රට්ඨපාලස්ස මාතා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා ආයස්මතො රට්ඨපාලස්ස මාතරං එතදවොච – “යග්ගෙසො, ජානෙයාසාසි – ‘අයාපුත්තො රට්ඨපාලො අනුජ්ජන්තො’”ති. “සචෙ, ජෙ, සච්චං හණසි, අදාසිං තං කරොමි”ති **[සච්චං වදසි, අදාසි හවසිති (සි. පි.), සච්චං වදසි, අදාසි හවස්සසි (ක.)]**. අපං ඛො ආයස්මතො රට්ඨපාලස්ස මාතා යෙනායස්මතො රට්ඨපාලස්ස පිතා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා ආයස්මතො රට්ඨපාලස්ස පිතරං එතදවොච – “යග්ගෙස, හගපති, ජානෙයාසාසි –

‘රට්ඨපාලො කිර කුලපුත්තො අනුප්පත්තො’”ති? තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා රට්ඨපාලො තං ආභිදොසිකං කුම්මාසං අඤ්ඤතරං කුට්ටමුලං **[කුඩ්ධං (සී. සා. කං. පී.)]** නිස්සාය පරිභුඤ්ජති. අප් ඛො ආයස්මතො රට්ඨපාලස්ස පිතා යෙනායස්මා රට්ඨපාලො තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා ආයස්මන්තං රට්ඨපාලං එතදවොච – “අත්ථි නාම, තාත රට්ඨපාල, ආභිදොසිකං කුම්මාසං පරිභුඤ්ජීස්සසි? නනු, තාත රට්ඨපාල, සකං ගෙහං ගන්තබ්බං”න්ති? “කුතො නො, ගහපති, අම්මාකං ගෙහං අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතානං? අනගාරා මයං, ගහපති. අගමම්භ ඛො තෙ, ගහපති, ගෙහං, තත්ථ නෙව දානං අලත්ථම්භ න පච්චක්ඛානං; අඤ්ඤදත්ථු අක්කොසමෙව අලත්ථම්භා”ති. “එහි, තාත රට්ඨපාල, සරං ගම්ස්සාමා”ති. “අලං, ගහපති, කතං මෙ අප්ප භත්තකිච්චං”. “තෙන හි, තාත රට්ඨපාල, අධිවාසෙහි ස්වාතන්ත්‍රාය භත්තං”න්ති. අධිවාසෙසි ඛො ආයස්මා රට්ඨපාලො තුණ්හිභාවෙන. අප් ඛො ආයස්මතො රට්ඨපාලස්ස පිතා ආයස්මතො රට්ඨපාලස්ස අධිවාසනං විදිත්වා යෙන සකං නිවෙසනං තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා මහන්තං හිරඤ්ඤසුචණ්ණස්ස පුඤ්ජං කාරාපෙත්වා කිලඤ්ජෙහි පටිච්ඡාදෙන්වා ආයස්මතො රට්ඨපාලස්ස පුරාණදුතියිකා ආමන්තෙසි – “එථ තුම්හෙ, වට්ඨයො, යෙන අලඬිකාරෙන අලඬිකතා පුබ්බෙ රට්ඨපාලස්ස කුලපුත්තස්ස පියා හොථ මනාපා තෙන අලඬිකාරෙන අලඬිකරොථා”ති.

301. අප් ඛො ආයස්මතො රට්ඨපාලස්ස පිතා තස්සා රත්තියා අච්චයෙන සකෙ නිවෙසනෙ පණ්ණිකං බාදනීයං හොජනීයං පටියාදාපෙත්වා ආයස්මතො රට්ඨපාලස්ස කාලං ආරොචෙසි – “කාලො, තාත රට්ඨපාල, නිට්ඨිතං භත්තං”න්ති. අප් ඛො ආයස්මා රට්ඨපාලො පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදාය යෙන සකපිතු නිවෙසනං තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසිදි. අප් ඛො ආයස්මතො රට්ඨපාලස්ස පිතා තං හිරඤ්ඤසුචණ්ණස්ස පුඤ්ජං විවරාපෙත්වා ආයස්මන්තං රට්ඨපාලං එතදවොච – “ඉදං තෙ, තාත රට්ඨපාල, මාතු මත්තිකං ධනං, අඤ්ඤං පෙත්තිකං, අඤ්ඤං පිතාමහං. සක්කා, තාත රට්ඨපාල, හොගෙ ව භුඤ්ජිතුං පුඤ්ඤානි ව කාතුං. එහි ත්වං, තාත රට්ඨපාල **[රට්ඨපාල සික්ඛං පච්චක්ඛාය (සබ්බත්ථ)]**, හිනායාවත්තිත්වා හොගෙ ව භුඤ්ජස්සු පුඤ්ඤානි ව කරොහි”ති. “සවෙ මෙ ත්වං, ගහපති, වචනං කරොයාසි, ඉමං හිරඤ්ඤසුචණ්ණස්ස පුඤ්ජං සකටෙ ආරොපෙත්වා නිබ්බාහාපෙත්වා මජ්ඣිමග්ගියා නදියා සොතෙ ඔපිලාපෙයාසි. තං කිස්ස හෙතු? යෙ උප්පජ්ජීස්සන්ති හි තෙ, ගහපති, තතොනිදානං සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා”ති. අප් ඛො ආයස්මතො රට්ඨපාලස්ස පුරාණදුතියිකා පච්චෙකං පාදෙසු ගහෙන්වා ආයස්මන්තං රට්ඨපාලං එතදවොචුං – “කිදිසා නාම තා, අයාපුත්ත, අච්ඡරායො යාසං ත්වං හෙතු බ්‍රහ්මවරියං වරසි”ති? “න ඛො මයං, හගිනී, අච්ඡරානං හෙතු බ්‍රහ්මවරියං වරාමා”ති. “හගිනිවාදෙන නො අයාපුත්තො රට්ඨපාලො සමුදාවරති”ති තා තත්ථෙව මුච්ඡිතා පපතිංසු. අප් ඛො ආයස්මා රට්ඨපාලො පිතරං එතදවොච – “සවෙ, ගහපති, හොජනං දාතබ්බං, දෙථ; මා නො විහෙයෙථා”ති. “භුඤ්ජ, තාත රට්ඨපාල, නිට්ඨිතං භත්තං”න්ති. අප් ඛො ආයස්මතො රට්ඨපාලස්ස පිතා ආයස්මන්තං රට්ඨපාලං පණ්ණිකෙන බාදනීයෙන හොජනීයෙන සහත්ථා සන්තප්පෙසි සම්පවාරෙසි.

302. අප් ඛො ආයස්මා රට්ඨපාලො භුත්තාථි ඔනිතපත්තපාණි යිතකොච ඉමා ගාථා අභාසි –

“පස්ස චිත්තිකතං බිම්බං, අරුකායං සමුස්සිතං;
ආතුරං බහුසඬකප්පං, යස්ස නත්ථි ධුවං යිති.

“පස්ස චිත්තිකතං රූපං, මණ්ණිනා කුණ්ඩලෙන ව;
අට්ඨි තවෙන ඔනද්ධං, සහ චත්ථෙහි සොහති.

“අලත්තකකතා පාදා, මුඛං චුණ්ණකමක්ඛිතං;
අලං බාලස්ස මොහාය, නො ව පාරගචෙසිනො.

“අට්ඨාපදකතා කෙසා, නෙත්තා අඤ්ජනමක්ඛිතා;
අලං බාලස්ස මොහාය, නො ව පාරගචෙසිනො.

“අඤ්ජනිව නවා **[අඤ්ජනිවණ්ණවා (ක.)]** චිත්තා, පුත්තිකායො අලඬිකතො;
අලං බාලස්ස මොහාය, නො ව පාරගචෙසිනො.

“ඔදහි මිගවො පාසං, නාසදා වාකරං මිගො;
භුත්වා නිවාපං ගච්ඡාම **[ගච්ඡාමි (සා. ක.)]**, කන්දන්තෙ මිගබන්ධකෙ”ති.

අප් ඛො ආයස්මා රට්ඨපාලො යිතකොච ඉමා ගාථා භාසිත්වා යෙන රඤ්ඤො කොරබාස්ස මිගචීරං තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ දිවාච්ඡාරං නිසිදි.

303. අප් ඛො රාජා කොරබොයා මිගවං ආමන්තෙසි – “සොධෙහි, සම්ම මිගව, මිගචීරං උයානාභුමිං; ගච්ඡාම සුභුමිං දස්සනායා”ති. “එවං, දෙවා”ති ඛො මිගවො රඤ්ඤො කොරබාස්ස පටිස්සුත්වා මිගචීරං සොධෙත්තො අද්දස ආයස්මන්තං රට්ඨපාලං අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ දිවාච්ඡාරං නිසිත්තං. දිස්වාන යෙන රාජා කොරබොයා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා රාජානං කොරබොයං එතදවොච – “සුද්ධං ඛො තෙ, දෙව, මිගචීරං. අත්ථි චෙත්ථ

රටියපාලො නාම කුලපුත්තො ඉමස්මිංයෙව ථුල්ලකොට්ඨිකෙ අග්ගකුලස්ස පුත්තො යස්ස ත්වං අභිණ්භං කිත්තයමානො අහොසි, සො අඤ්ඤාතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ දිවාචිභාරං නිසින්තො”ති. “තෙන හි, සම්ම මිගව, අලං දානජ්ජ උය්‍යානභූමියා. තමෙව දානි මයං භවත්තං රටියපාලං පරිරුපාසිස්සාමා”ති. අප් ඛො රාජා කොරබොයා “යං තත්ථ බාදනීයං භොජනීයං පටියත්තං තං සබ්බං විස්සජ්ජෙපා”ති වත්වා හදානි හදානි යානානි යොජාපෙත්වා හදං යානං අභිරුහින්වා හදෙහි හදෙහි යානෙහි ථුල්ලකොට්ඨිකමිහා නියාසාසි මහව්වරාජානුභාවෙන **[මහව්ව රාජානුභාවෙන (සී.)]** ආයස්මන්තං රටියපාලං දස්සනාය. යාවතිකා යානස්ස භූමී යානෙන ගන්ත්වා යානා පච්චොරොහින්වා පත්තිකොව උස්සටාය උස්සටාය පරිසාය යෙනායස්මා රටියපාලො තෙනුපසඬිකමී; උපසඬිකමින්වා ආයස්මනා රටියපාලෙන සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කපං සාරණීයං චිතිසාරෙන්වා එකමන්තං අටියාසි. එකමන්තං ධීතො ඛො රාජා කොරබොයා ආයස්මන්තං රටියපාලං එතදවොච – “ඉධ භවං රටියපාල හත්ථත්ථරෙ **[කට්ඨත්ථරෙ (සාය. කං.)]** නිසීදතු”ති. “අලං, මහාරාජ, නිසීද ත්වං; නිසින්තො අහං සකෙ ආසනෙ”ති. නිසීදි රාජා කොරබොයා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ. නිසජ්ජ ඛො රාජා කොරබොයා ආයස්මන්තං රටියපාලං එතදවොච –

304. “වත්තාරිමානි, හො රටියපාල, පාරිජුඤ්ඤානි යෙහි පාරිජුඤ්ඤෙහි සමන්තාගතා ඉධෙකච්චෙ කෙසමස්සුං ඔභාරෙන්වා කාසායානි වත්ථානි අච්ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති. කතමඤ්ච, හො රටියපාල, ජරාපාරිජුඤ්ඤං, බ්‍යාධිපාරිජුඤ්ඤං, භොගපාරිජුඤ්ඤං, ඤාතිපාරිජුඤ්ඤං. කතමඤ්ච, හො රටියපාල, ජරාපාරිජුඤ්ඤං? ඉධ, හො රටියපාල, එකච්චො ජිණ්ණො භොති වුඩ්ඪො මහල්ලකො අද්ධගතො වයොඅනුප්පත්තො. සො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘අහං ඛොමිති එතරහි ජිණ්ණො වුඩ්ඪො මහල්ලකො අද්ධගතො වයොඅනුප්පත්තො. න ඛො පන මයා සුකරං අනධිගතං වා භොගං අධිගන්තුං අධිගතං වා භොගං ථාතිං කාතුං **[ථාතිකත්තුං (සී.)]**. යංනුනාහං කෙසමස්සුං ඔභාරෙන්වා කාසායානි වත්ථානි අච්ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජෙය්‍ය’න්ති. සො තෙන ජරාපාරිජුඤ්ඤෙන සමන්තාගතො කෙසමස්සුං ඔභාරෙන්වා කාසායානි වත්ථානි අච්ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජති. ඉදං වුච්චති, හො රටියපාල, ජරාපාරිජුඤ්ඤං. භවං ඛො පන රටියපාලො එතරහි දහරො යුවා සුසුකාළකෙසො හදෙන යොබ්බතෙන සමන්තාගතො පටිමෙන වයසා. තං භොතො රටියපාලස්ස ජරාපාරිජුඤ්ඤං නත්ථි. කිං භවං රටියපාලො ඤත්වා වා දිස්වා වා සුත්වා වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො?

“කතමඤ්ච, හො රටියපාල, බ්‍යාධිපාරිජුඤ්ඤං? ඉධ, හො රටියපාල, එකච්චො ආබාධිකො භොති දුක්ඛිතො බාල්භගිලානො. සො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘අහං ඛොමිති එතරහි ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාල්භගිලානො. න ඛො පන මයා සුකරං අනධිගතං වා භොගං අධිගන්තුං අධිගතං වා භොගං ථාතිං කාතුං. යංනුනාහං කෙසමස්සුං ඔභාරෙන්වා කාසායානි වත්ථානි අච්ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජෙය්‍ය’න්ති. සො තෙන බ්‍යාධිපාරිජුඤ්ඤෙන සමන්තාගතො කෙසමස්සුං ඔභාරෙන්වා කාසායානි වත්ථානි අච්ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජති. ඉදං වුච්චති, හො රටියපාල, බ්‍යාධිපාරිජුඤ්ඤං. භවං ඛො පන රටියපාලො එතරහි අප්පාබාධො අප්පාතඬිකො සමචෙපාකිනියා ගහණියා සමන්තාගතො නාතිසිතාය නාවුණ්ණාය. තං භොතො රටියපාලස්ස බ්‍යාධිපාරිජුඤ්ඤං නත්ථි. කිං භවං රටියපාලො ඤත්වා වා දිස්වා වා සුත්වා වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො?

“කතමඤ්ච, හො රටියපාල, භොගපාරිජුඤ්ඤං? ඉධ, හො රටියපාල, එකච්චො අඩ්ඪො භොති මහද්ධනො මහාභොගො. තස්ස තෙ භොගා අනුපුබ්බෙන පරික්ඛයං ගච්ඡන්ති. සො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘අහං ඛො පුබ්බෙ අඩ්ඪො අහොසිං මහද්ධනො මහාභොගො. තස්ස මෙ තෙ භොගා අනුපුබ්බෙන පරික්ඛයං ගතා. න ඛො පන මයා සුකරං අනධිගතං වා භොගං අධිගන්තුං අධිගතං වා භොගං ථාතිං කාතුං. යංනුනාහං කෙසමස්සුං ඔභාරෙන්වා කාසායානි වත්ථානි අච්ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජෙය්‍ය’න්ති. සො තෙන භොගපාරිජුඤ්ඤෙන සමන්තාගතො කෙසමස්සුං ඔභාරෙන්වා කාසායානි වත්ථානි අච්ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජති. ඉදං වුච්චති, හො රටියපාල, භොගපාරිජුඤ්ඤං. භවං ඛො පන රටියපාලො ඉමස්මිංයෙව ථුල්ලකොට්ඨිකෙ අග්ගකුලස්ස පුත්තො. තං භොතො රටියපාලස්ස භොගපාරිජුඤ්ඤං නත්ථි. කිං භවං රටියපාලො ඤත්වා වා දිස්වා වා සුත්වා වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො?

“කතමඤ්ච, හො රටියපාල, ඤාතිපාරිජුඤ්ඤං? ඉධ, හො රටියපාල, එකච්චස්ස බහු භොන්ති මිත්තාමච්චා ඤාතිසාලොභිතා. තස්ස තෙ ඤාතකා අනුපුබ්බෙන පරික්ඛයං ගච්ඡන්ති. සො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘මමං ඛො පුබ්බෙ බහු අහෙසුං මිත්තාමච්චා ඤාතිසාලොභිතා. තස්ස මෙ තෙ අනුපුබ්බෙන පරික්ඛයං ගතා. න ඛො පන මයා සුකරං අනධිගතං වා භොගං අධිගන්තුං අධිගතං වා භොගං ථාතිං කාතුං. යංනුනාහං කෙසමස්සුං ඔභාරෙන්වා කාසායානි වත්ථානි අච්ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජෙය්‍ය’න්ති. සො තෙන ඤාතිපාරිජුඤ්ඤෙන සමන්තාගතො කෙසමස්සුං ඔභාරෙන්වා කාසායානි වත්ථානි අච්ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජති. ඉදං වුච්චති, හො රටියපාල, ඤාතිපාරිජුඤ්ඤං. භොතො ඛො පන රටියපාලස්ස ඉමස්මිංයෙව ථුල්ලකොට්ඨිකෙ බහු මිත්තාමච්චා ඤාතිසාලොභිතා. තං භොතො රටියපාලස්ස ඤාතිපාරිජුඤ්ඤං නත්ථි. කිං භවං රටියපාලො ඤත්වා වා දිස්වා වා සුත්වා වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො?

“ඉමානි ඛො, හො රටියපාල, වත්තාරි පාරිජුඤ්ඤානි, යෙහි පාරිජුඤ්ඤෙහි සමන්තාගතා ඉධෙකච්චෙ කෙසමස්සුං ඔභාරෙන්වා කාසායානි වත්ථානි අච්ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති. තානි භොතො රටියපාලස්ස නත්ථි. කිං භවං රටියපාලො ඤත්වා වා දිස්වා වා සුත්වා වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො”ති?

305. “අත්ථි බො, මහාරාජ, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධො චත්තාරො ධම්මද්දෙසා උද්දිට්ඨා, යෙ අහං [යමහං (සා. කං. ක.)] ඤත්වා ච දිස්වා ච සුත්වා ච අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො. කතමෙ චත්තාරො? ‘උපනියාති ලොකො අද්ධුවො’ති බො, මහාරාජ, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධො පටිමො ධම්මද්දෙසො උද්දිට්ඨො, යමහං ඤත්වා ච දිස්වා සුත්වා ච අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො. ‘අතාණො ලොකො අනභිස්සරො’ති බො, මහාරාජ, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධො දුතියො ධම්මද්දෙසො උද්දිට්ඨො, යමහං ඤත්වා ච දිස්වා සුත්වා ච අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො. ‘අස්සකො ලොකො, සබ්බං පභාය ගමනීය’න්ති බො, මහාරාජ, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධො තතියො ධම්මද්දෙසො උද්දිට්ඨො, යමහං ඤත්වා ච දිස්වා සුත්වා ච අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො. ‘ඌනො ලොකො අතිත්තො තණ්හාදාසො’ති බො, මහාරාජ, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධො චතුත්ථො ධම්මද්දෙසො උද්දිට්ඨො, යමහං ඤත්වා ච දිස්වා සුත්වා ච අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො. ඉමෙ බො, මහාරාජ, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධො චත්තාරො ධම්මද්දෙසා උද්දිට්ඨා, යෙ අහං ඤත්වා ච දිස්වා සුත්වා ච අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො”ති.

306. “‘උපනියාති ලොකො අද්ධුවො’ති – භවං රට්ඨපාලො ආහ. ඉමස්ස , හො රට්ඨපාල, භාසිතස්ස කථං අත්ථො දට්ඨබ්බො”ති? “තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, ත්වං වීසතිවස්සුද්දෙසිකොපි පණ්ණවිසතිවස්සුද්දෙසිකොපි භත්ථිස්මිම්පි කතාථි අස්සස්මිම්පි කතාථි රථස්මිම්පි කතාථි ධනුස්මිම්පි කතාථි ථරුස්මිම්පි කතාථි ඌරුබ්බි බාහුබ්බි අලමත්තො සඬගාමාවචරො”ති? “අහොසිං අහං, හො රට්ඨපාල, වීසතිවස්සුද්දෙසිකොපි පණ්ණවිසතිවස්සුද්දෙසිකොපි භත්ථිස්මිම්පි කතාථි අස්සස්මිම්පි කතාථි රථස්මිම්පි කතාථි ධනුස්මිම්පි කතාථි ථරුස්මිම්පි කතාථි ඌරුබ්බි බාහුබ්බි අලමත්තො සඬගාමාවචරො. අප්පෙකදාහං, හො රට්ඨපාල, ඉද්ධිමා ව මඤ්ඤෙ න [ඉද්ධිමා මඤ්ඤෙ න (සා. කං.), ඉද්ධිමා ව මඤ්ඤෙ (සි.), න විය මඤ්ඤෙ (ක.)] අත්තනො බලෙන සමසමං සමනුපස්සාමි”ති. “තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, එවමෙව ත්වං එතරහි ඌරුබ්බි බාහුබ්බි අලමත්තො සඬගාමාවචරො”ති? “නො හිදං, හො රට්ඨපාල. එතරහි ජිණ්ණො වුඩ්ඪො මහල්ලකො අද්ධගතො වයොඅනුප්පත්තො ආසීතිකො මෙ වයො චත්තති. අප්පෙකදාහං, හො රට්ඨපාල, ‘ඉධ පාදං කරිස්සාමි’ති අඤ්ඤෙනෙව පාදං කරොමි”ති. “ඉදං බො තං, මහාරාජ, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධො සන්ධාය භාසිතං – ‘උපනියාති ලොකො අද්ධුවො’ති, යමහං ඤත්වා ච දිස්වා සුත්වා ච අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො”ති. “අච්ඡරියං, හො රට්ඨපාල, අබ්භුතං, හො රට්ඨපාල! යාච සුභාසිතං විදං තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධො – ‘උපනියාති ලොකො අද්ධුවො’ති. උපනියාති හි , හො රට්ඨපාල, ලොකො අද්ධුවො.

“සංවිජ්ජන්තෙ බො, හො රට්ඨපාල, ඉමස්මිං රාජකුලෙ භත්ථිකායාපි අස්සකායාපි රථකායාපි පත්තිකායාපි, අම්භාකං ආපදාසු පරියොධාය චත්තිස්සන්ති. ‘අතාණො ලොකො අනභිස්සරො’ති – භවං රට්ඨපාලො ආහ. ඉමස්ස පන, හො රට්ඨපාල, භාසිතස්ස කථං අත්ථො දට්ඨබ්බො”ති? “තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, අත්ථි තෙ කොචි අනුසායිකො ආබාධො”ති? “අත්ථි මෙ, හො රට්ඨපාල, අනුසායිකො ආබාධො. අප්පෙකදා මං, හො රට්ඨපාල, මිත්තාමච්චා ඤාතිසාලොහිතා පරිවාරෙත්වා යීතා හොන්ති – ‘ඉදානි රාජා කොරබොයා කාලං කරිස්සති, ඉදානි රාජා කොරබොයා කාලං කරිස්සති””ති. “තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, ලභසි ත්වං තෙ මිත්තාමච්චෙ ඤාතිසාලොහිතෙ – ‘ආයන්තු මෙ හොන්තො මිත්තාමච්චා ඤාතිසාලොහිතා, සබ්බෙව සන්තා ඉමං වෙදනං සංවිහජ්ථ, යථාහං ලහුකත්තිකං වෙදනං වෙදියෙය්‍ය’න්ති – උදාහු ත්වංයෙව තං වෙදනං වෙදියසි”ති? “නාහං, හො රට්ඨපාල, ලභාමි තෙ මිත්තාමච්චෙ ඤාතිසාලොහිතෙ – ‘ආයන්තු මෙ හොන්තො මිත්තාමච්චා ඤාතිසාලොහිතා, සබ්බෙව සන්තා ඉමං වෙදනං සංවිහජ්ථ, යථාහං ලහුකත්තිකං වෙදනං වෙදියෙය්‍ය’න්ති. අථ බො අහමෙව තං වෙදනං වෙදියාමි”ති. “ඉදං බො තං, මහාරාජ, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධො සන්ධාය භාසිතං – ‘අතාණො ලොකො අනභිස්සරො’ති, යමහං ඤත්වා ච දිස්වා සුත්වා ච අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො”ති. “අච්ඡරියං, හො රට්ඨපාල, අබ්භුතං, හො රට්ඨපාල! යාච සුභාසිතං විදං තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධො – ‘අතාණො ලොකො අනභිස්සරො’ති. අතාණො හි, හො රට්ඨපාල, ලොකො අනභිස්සරො.

“සංවිජ්ජති බො, හො රට්ඨපාල, ඉමස්මිං රාජකුලෙ පහුතං හිරඤ්ඤසුචණ්ණං භූමිගතඤ්ච වෙභාසගතඤ්ච. ‘අස්සකො ලොකො, සබ්බං පභාය ගමනීය’න්ති – භවං රට්ඨපාලො ආහ. ඉමස්ස පන, හො රට්ඨපාල, භාසිතස්ස කථං අත්ථො දට්ඨබ්බො”ති? “තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, යථා ත්වං එතරහි පඤ්චති කාමගුණෙහි සමජ්ජිතො සමඬගිභූතො පරිවාරෙසි, ලච්ඡසි ත්වං පරත්ථාපි – ‘එවමෙවාහං ඉමෙහෙව පඤ්චති කාමගුණෙහි සමජ්ජිතො සමඬගිභූතො පරිවාරෙමි, නාහං ලච්ඡාමි පරත්ථාපි – ‘එවමෙව ඉමෙහෙව පඤ්චති කාමගුණෙහි සමජ්ජිතො සමඬගිභූතො පරිවාරෙමි’ති. අථ බො අඤ්ඤෙ ඉමං හොගං පටිපජ්ජිස්සන්ති; අහං පන යථාකම්මං ගමිස්සාමි”ති. “ඉදං බො තං, මහාරාජ, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධො සන්ධාය භාසිතං – ‘අස්සකො ලොකො, සබ්බං පභාය ගමනීය’න්ති, යමහං ඤත්වා ච දිස්වා ච සුත්වා ච අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො”ති. “අච්ඡරියං, හො රට්ඨපාල, අබ්භුතං, හො රට්ඨපාල! යාච සුභාසිතං විදං තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධො – ‘අස්සකො ලොකො , සබ්බං පභාය ගමනීය’න්ති . අස්සකො හි, හො රට්ඨපාල, ලොකො සබ්බං පභාය ගමනීයං.

“ඌනො ලොකො අතිත්තො තණ්හාදාසො”ති – හවං රට්ඨපාලො ආහ. ඉමස්ස, හො රට්ඨපාල, භාසිතස්ස කථං අත්ථො දට්ඨබ්බො”ති? “තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, ඒතං කුරුං අප්ඤ්ඤාසි”ති? “එවං, හො රට්ඨපාල, ඒතං කුරුං අප්ඤ්ඤාසාමි”ති. “තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, ඉධ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය පුරත්ථිමාය දිසාය සද්ධායිකො පච්චයිකො. සො තං උපසඬ්ඡිකම්මිත්වා එවං වදෙය්‍ය – ‘යග්ගෙ, මහාරාජ, ජානෙය්‍යාසි, අහං ආගච්ඡාමි පුරත්ථිමාය දිසාය? තත්ථද්දසං මහත්තං ජනපදං ඉද්ධඤ්ඤෙව ඒතඤ්ඤෙව බහුජනං ආකිණ්ණමනුස්සං. බහු තත්ථ හත්ථිකායා අස්සකායා රථකායා පත්තිකායා; බහු තත්ථ ධනධඤ්ඤං [දන්තාජිතං (සි. සා. කං. පි.)]; බහු තත්ථ හිරඤ්ඤසුචණ්ණං අකතඤ්ඤෙව කතඤ්ඤෙව; බහු තත්ථ ඉත්ථිපරිග්ගහො. සක්කා ව තාවතකෙනෙව බලමත්තෙන [බලත්ථෙන (සි. සා. කං. පි.), බහලත්ථෙන (ක.)] අභිච්ඡිනිතුං. අභිච්ඡින, මහාරාජා’ති, කිත්ති නං කරෙය්‍යාසි”ති? “තම්පි මයං, හො රට්ඨපාල, අභිච්ඡිය අප්ඤ්ඤාසෙය්‍යාමා”ති. “තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, ඉධ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය පච්ඡිමාය දිසාය... උත්තරාය දිසාය... දක්ඛිණාය දිසාය... පරසමුද්දතො සද්ධායිකො පච්චයිකො. සො තං උපසඬ්ඡිකම්මිත්වා එවං වදෙය්‍ය – ‘යග්ගෙ, මහාරාජ, ජානෙය්‍යාසි, අහං ආගච්ඡාමි පරසමුද්දතො? තත්ථද්දසං මහත්තං ජනපදං ඉද්ධඤ්ඤෙව ඒතඤ්ඤෙව බහුජනං ආකිණ්ණමනුස්සං. බහු තත්ථ හත්ථිකායා අස්සකායා රථකායා පත්තිකායා; බහු තත්ථ ධනධඤ්ඤං; බහු තත්ථ හිරඤ්ඤසුචණ්ණං අකතඤ්ඤෙව කතඤ්ඤෙව; බහු තත්ථ ඉත්ථිපරිග්ගහො. සක්කා ව තාවතකෙනෙව බලමත්තෙන අභිච්ඡිනිතුං. අභිච්ඡින, මහාරාජා’ති, කිත්ති නං කරෙය්‍යාසි”ති? “තම්පි මයං, හො රට්ඨපාල, අභිච්ඡිය අප්ඤ්ඤාසෙය්‍යාමා”ති. “ඉදං බො තං, මහාරාජ, තෙන හගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන සන්ධාය භාසිතං – ‘ඌනො ලොකො අතිත්තො තණ්හාදාසො’ති, යමහං ඤාත්වා ව දිස්වා සුත්වා ව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො”ති. “අච්ඡරියං, හො රට්ඨපාල, අබ්බතං, හො රට්ඨපාල! යාව සුභාසිතං විදං තෙන හගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන – ‘ඌනො ලොකො අතිත්තො තණ්හාදාසො’ති. ඌනො හි, හො රට්ඨපාල, ලොකො අතිත්තො තණ්හාදාසො”ති.

ඉදමචොව ආයස්මා රට්ඨපාලො. ඉදං වත්වා අථාපරං එතදචොව –

307. “පස්සාමි ලොකෙ සධනෙ මනුස්සෙ,

ලද්ධාන විත්තං න දදන්ති මොහා;
ලුද්ධා ධනං [ලද්ධා ධනං (ක.)] සන්තිවයං කරොන්ති,
භියොව කාමෙ අභිපත්ථයන්ති.

“රාජා පසය්හා පථවිං විජිත්වා,
සසාගරන්තං මහිමාවසන්තො [මහියා වසන්තො (සි. ක.)];
ඔරං සමුද්දස්ස අතිත්තරූපො,
පාරං සමුද්දස්සපි පත්ථයෙථ.

“රාජා ව අඤ්ඤෙව බහු මනුස්සා,
අවිතතණ්හා [අතිත්තතණ්හා (ක.)] මරණං උපෙන්නි;
ඌනාව හුත්වාන ජහන්ති දෙහං,
කාමෙහි ලොකමිති න හත්ථි තිත්ති.

“කන්දන්ති නං ඤාති පකිරිය කෙසෙ,
අහොවතා නො අමරාති වාහු;
වත්ථෙන නං පාරුතං නිහරිත්වා,
විතං සමාදාය [සමාධාය (සි.)] තතොඩහන්ති.

“සො ධය්හති සුලෙහි තුප්පමානො,
එකෙන වත්ථෙන පභාය හොගෙ;
න මියමානස්ස භවන්ති තාණා,
ඤාතිධ මිත්තා අථ වා සභායා.

“දායාදකා තස්ස ධනං හරන්ති,
සත්තො පන ගච්ඡති යෙන කම්මං;
න මියමානං ධනමන්ථෙහි කිඤ්චි,
පුත්තා ව දාරා ව ධනඤ්ඤෙව රට්ඨං.

“න දිසමායුං ලහතෙ ධනෙන, න වාපි විත්තෙන ජරං විහන්ති;
අප්පං හිදං ජීවිතමාහු ධීරා, අසස්සතං විජ්ජරිණාමධම්මං.

“අඬ්ඬා දලිද්දා ව චුසන්ති එස්සං,

බාලො ව ධීරො ව තපෙව ප්‍රට්ඨො;
බාලො ව බාලො වධිතොව සෙනි,
ධීරො ව **[ධීරොව (ක.)]** න වෙධනි එස්සප්ථො.

“තස්මා හි පඤ්ඤාව ධනෙන සෙය්‍යො,
යාය වොසානම්ඛාධිගච්ඡති;
අබ්‍යාසිතත්තා **[අසොසිතත්තා (සී. පී.)]** හි භවාභවෙසු,
පාපානි කම්මානි කරොන්ති මොහා.

“උපෙනි ගබ්භඤ්ච පරඤ්ච ලොකං,
සංසාරමාපජ්ජ පරම්පරාය;
තස්සප්පපඤ්ඤො අභිසද්දහන්තො,
උපෙනි ගබ්භඤ්ච පරඤ්ච ලොකං.

“වොරො යථා සන්ධිමුඛෙ ගතීතො,
සකම්මුතා හඤ්ඤති පාපධම්මො;
එවං පජා පෙච්ච පරම්භි ලොකෙ,
සකම්මුතා හඤ්ඤති පාපධම්මො.

“කාමාහි චිත්‍රා මධුරා මනොරමා,
විරූපරූපෙන මට්ඨන්ති චිත්තං;
ආදීනවං කාමගුණෙසු දිස්වා,
තස්මා අභං පබ්බජිතොම්හි රාජ.

“දුමප්ඵලානෙව පතන්ති මාණවා,
දහරා ව චුඩ්ඨා ව සරිරහෙදා;
එතම්පි දිස්වා **[එවම්පි දිස්වා (සී.), එතං විදිත්වා (සාය. කං.)]** පබ්බජිතොම්හි රාජ,
අපණ්ණකං සාමඤ්ඤමෙව සෙය්‍යො”ති.

රට්ඨපාලසුත්තං නිට්ඨිතං දුතියං.

3. මසදෙවසුත්තං

308. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා මිට්ඨිලායං විහරති මසදෙවඅම්බවනෙ **[මබාදෙවඅම්බවනෙ (සී. පී.), මග්ගදෙවඅම්බවනෙ (ක.)]**. අථ බො භගවා අඤ්ඤකරස්මිං පදෙසෙ සිතං පාත්වාකාසී. අථ බො ආයස්මතො ආනන්දස්ස එතදභොසී – “කො නු බො හෙනු, කො පච්චයො භගවතො සිතස්ස පාතුකම්මාය? න අකාරණෙන තථාගතා සිතං පාතුකරොන්ති”ති. අථ බො ආයස්මා ආනන්දො එකංසං චීවරං කත්වා යෙන භගවා තෙනඤ්ජලිං පණාමෙත්වා භගවන්තං එතදවොච – “කො නු බො, හන්තෙ, හෙනු, කො පච්චයො භගවතො සිතස්ස පාතුකම්මාය? න අකාරණෙන තථාගතා සිතං පාතුකරොන්ති”ති. “භූතපුබ්බං, ආනන්ද, ඉමිස්සායෙව මිට්ඨිලායං රාජා අභොසී මසදෙවො නාම ධම්මිකො ධම්මරාජා ධම්මෙ ධීතො මහාරාජා; ධම්මං වරති බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙසු නෙගමෙසු වෙච ජානපදෙසු ව; උපොසඨඤ්ච උපවසති වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං අට්ඨමිඤ්ච පක්ඛස්ස. අථ බො, ආනන්ද, රාජා මසදෙවො බහුතං වස්සානං බහුතං වස්සසනානං බහුතං වස්සසහස්සානං අච්චයෙන කප්පකං ආමන්තෙසී – ‘යදා මෙ, සම්ම කප්පක, පස්සෙය්‍යාසී සිරස්මිං පලිතානි ජාතානි, අථ මෙ ආරොවෙය්‍යාසී’ති. ‘එවං, දෙවා’ති බො, ආනන්ද, කප්පකො රඤ්ඤො මසදෙවස්ස පච්චස්සොසී. අද්දසා බො, ආනන්ද, කප්පකො බහුතං වස්සානං බහුතං වස්සසනානං බහුතං වස්සසහස්සානං අච්චයෙන රඤ්ඤො මසදෙවස්ස සිරස්මිං පලිතානි ජාතානි. දිස්වාන රාජානං මසදෙවං එතදවොච – ‘පාතුභූතා බො දෙවස්ස දෙවදුතා, දිස්සන්ති සිරස්මිං පලිතානි ජාතානි’ති. ‘තෙන හි, සම්ම කප්පක, තානි පලිතානි සාධුකං සණ්ඨාසෙන උද්ධරිත්වා මම අඤ්ජලිස්මිං පතිට්ඨාපෙහී’ති. ‘එවං, දෙවා’ති බො, ආනන්ද, කප්පකො රඤ්ඤො මසදෙවස්ස පටිස්සුත්වා තානි පලිතානි සාධුකං සණ්ඨාසෙන උද්ධරිත්වා රඤ්ඤො මසදෙවස්ස අඤ්ජලිස්මිං පතිට්ඨාපෙසී.

309. “අථ බො, ආනන්ද, රාජා මසදෙවො කප්පකස්ස ගාමවරං දත්වා ජෙට්ඨපුත්තං කුමාරං ආමන්තාපෙත්වා එතදවොච – ‘පාතුභූතා බො මෙ, තාත කුමාර, දෙවදුතා; දිස්සන්ති සිරස්මිං පලිතානි ජාතානි; භූත්තා බො පන මෙ මානුසකා කාමා; සමයො දිබ්බෙ කාමෙ පරියෙසිතුං. එහි ත්වං, තාත කුමාර, ඉමං රජ්ජං පටිපජ්ජ. අභං පන කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි අවිජාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජස්සාමි. තෙන හි, තාත කුමාර, යදා ත්වම්පි පස්සෙය්‍යාසී සිරස්මිං පලිතානි ජාතානි, අථ කප්පකස්ස ගාමවරං දත්වා ජෙට්ඨපුත්තං කුමාරං සාධුකං රජ්ජෙ සමනුසාසිත්වා කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි අවිජාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජෙය්‍යාසී. යෙන මෙ ඉදං කල්‍යාණං චත්තං නිහිතං අනුප්පවත්තෙය්‍යාසී, මා බො මෙ ත්වං අන්තිමපුරිසො අභොසී. යස්මිං බො, තාත

කුමාර, පුරිසයුගෙ වත්තමානෙ එවරුපස්ස කලායාණස්ස වත්තස්ස සමුවිජෙදො හොති සො තෙසං අන්තිමපුරිසො හොති. තං තාහං, තාත කුමාර, එවං වදාමි – යෙන මෙ ඉදං කලායාණං වත්තං නිහිතං අනුප්පවත්තෙය්‍යාසි, මා බො මෙ ත්වං අන්තිමපුරිසො අහොසි’ති. අප් බො, ආනන්ද, රාජා මසදෙවො කප්පකස්ස ගාමවරං දත්වා ජෙට්ඨපුත්තං කුමාරං සාධුකං රජ්ජෙ සමනුසාසිත්වා ඉමස්මිංයෙව මසදෙවඅම්බවනෙ කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා කාසායාති වත්ථාති අවිජාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජි. සො මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහාසි, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථං; ඉති උද්ධමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවත්තං ලොකං මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමාණෙන අවෙරෙන අබ්‍යාබජ්ඣෙකුත [අබ්‍යාපජ්ඣෙකුත (සී. සා. කං. පී.), අබ්‍යාපජ්ජෙන (ක.)] ඵරිත්වා විහාසි. කරුණාසහගතෙන වෙතසා... මුදිතාසහගතෙන වෙතසා... උපෙක්ඛාසහගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහාසි, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථං; ඉති උද්ධමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවත්තං ලොකං උපෙක්ඛාසහගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමාණෙන අවෙරෙන අබ්‍යාබජ්ඣෙකුත ඵරිත්වා විහාසි.

“රාජා බො පනානන්ද, මසදෙවො චතුරාසීතිවස්සසහස්සාති කුමාරකීළිතං කීළි, චතුරාසීතිවස්සසහස්සාති ඔපරජ්ජං කාරෙසි, චතුරාසීතිවස්සසහස්සාති රජ්ජං කාරෙසි, චතුරාසීතිවස්සසහස්සාති ඉමස්මිංයෙව මසදෙවඅම්බවනෙ අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො බ්‍රහ්මචරියමචරි. සො වත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙත්වා කායස්ස හෙදා පරං මරණා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

310. “අප් බො රඤ්ඤො, ආනන්ද, මසදෙවස්ස පුත්තො බහුතං වස්සානං බහුතං වස්සසතානං බහුතං වස්සසහස්සානං අවිචයෙන කප්පකං ආමන්තෙසි – ‘යදා මෙ, සම්ම කප්පක, පස්සෙය්‍යාසි සිරස්මිං පලිතාති ජාතාති, අප් බො ආරොවෙය්‍යාසි’ති. ‘එවං, දෙවා’ති බො, ආනන්ද, කප්පකො රඤ්ඤො මසදෙවස්ස පුත්තස්ස පව්වස්සොසි. අද්දසා බො, ආනන්ද, කප්පකො බහුතං වස්සානං බහුතං වස්සසතානං බහුතං වස්සසහස්සානං අවිචයෙන රඤ්ඤො මසදෙවස්ස පුත්තස්ස සිරස්මිං පලිතාති ජාතාති. දිස්වාන රඤ්ඤො මසදෙවස්ස පුත්තං එතදවොච – ‘පාතුභූතා බො දෙවස්ස දෙවදුතා; දිස්සන්ති සිරස්මිං පලිතාති ජාතාති’ති. ‘තෙන හි, සම්ම කප්පක, තාති පලිතාති සාධුකං සණ්ඨාසෙන උද්ධරිත්වා මම අඤ්ජලිස්මිං පතිට්ඨාපෙහි’ති. ‘එවං, දෙවා’ති බො, ආනන්ද, කප්පකො රඤ්ඤො මසදෙවස්ස පුත්තස්ස පටිස්සුත්වා තාති පලිතාති සාධුකං සණ්ඨාසෙන උද්ධරිත්වා රඤ්ඤො මසදෙවස්ස පුත්තස්ස අඤ්ජලිස්මිං පතිට්ඨාපෙසි.

“අප් බො, ආනන්ද, රඤ්ඤො මසදෙවස්ස පුත්තො කප්පකස්ස ගාමවරං දත්වා ජෙට්ඨපුත්තං කුමාරං ආමන්තාපෙත්වා එතදවොච – ‘පාතුභූතා බො, මෙ, තාත කුමාර, දෙවදුතා; දිස්සන්ති සිරස්මිං පලිතාති ජාතාති; භුත්තා බො පන මෙ මානුසකා කාමා; සමයො දිබ්බෙ කාමෙ පරියෙසිතුං. එහි ත්වං, තාත කුමාර, ඉමං රජ්ජං පටිපජ්ජ. අහං පන කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා කාසායාති වත්ථාති අවිජාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිස්සාමි. තෙන හි, තාත කුමාර, යදා ත්වම්පි පස්සෙය්‍යාසි සිරස්මිං පලිතාති ජාතාති, අප් කප්පකස්ස ගාමවරං දත්වා ජෙට්ඨපුත්තං කුමාරං සාධුකං රජ්ජෙ සමනුසාසිත්වා කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා කාසායාති වත්ථාති අවිජාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජෙය්‍යාසි. යෙන මෙ ඉදං කලායාණං වත්තං නිහිතං අනුප්පවත්තෙය්‍යාසි, මා බො මෙ ත්වං අන්තිමපුරිසො අහොසි. යස්මිං බො, තාත කුමාර, පුරිසයුගෙ වත්තමානෙ එවරුපස්ස කලායාණස්ස වත්තස්ස සමුවිජෙදො හොති සො තෙසං අන්තිමපුරිසො හොති. තං තාහං, තාත කුමාර, එවං වදාමි – යෙන මෙ ඉදං කලායාණං වත්තං නිහිතං අනුප්පවත්තෙය්‍යාසි, මා බො මෙ ත්වං අන්තිමපුරිසො අහොසි’ති. අප් බො, ආනන්ද, රඤ්ඤො මසදෙවස්ස පුත්තො කප්පකස්ස ගාමවරං දත්වා ජෙට්ඨපුත්තං කුමාරං සාධුකං රජ්ජෙ සමනුසාසිත්වා ඉමස්මිංයෙව මසදෙවඅම්බවනෙ කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා කාසායාති වත්ථාති අවිජාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජි. සො මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහාසි, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථං; ඉති උද්ධමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවත්තං ලොකං මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමාණෙන අවෙරෙන අබ්‍යාබජ්ඣෙකුත ඵරිත්වා විහාසි. කරුණාසහගතෙන වෙතසා... මුදිතාසහගතෙන වෙතසා... උපෙක්ඛාසහගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහාසි, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථං; ඉති උද්ධමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවත්තං ලොකං උපෙක්ඛාසහගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමාණෙන අවෙරෙන අබ්‍යාබජ්ඣෙකුත ඵරිත්වා විහාසි. රඤ්ඤො බො පනානන්ද, මසදෙවස්ස පුත්තො චතුරාසීතිවස්සසහස්සාති කුමාරකීළිතං කීළි, චතුරාසීතිවස්සසහස්සාති ඔපරජ්ජං කාරෙසි, චතුරාසීතිවස්සසහස්සාති රජ්ජං කාරෙසි, චතුරාසීතිවස්සසහස්සාති ඉමස්මිංයෙව මසදෙවඅම්බවනෙ අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො බ්‍රහ්මචරියමචරි. සො වත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙත්වා කායස්ස හෙදා පරං මරණා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

311. “රඤ්ඤො බො පනානන්ද, මසදෙවස්ස පුත්තපපුත්තකා තස්ස පරම්පරා චතුරාසීතිරාජසහස්සාති [චතුරාසීතිඛත්තියසහස්සාති (සී. පී.), චතුරාසීතිසහස්සාති (සා. කං.)] ඉමස්මිංයෙව මසදෙවඅම්බවනෙ කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා කාසායාති වත්ථාති අවිජාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිස්සු. තෙ මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරිස්සු, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථං; ඉති උද්ධමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවත්තං ලොකං මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමාණෙන අවෙරෙන අබ්‍යාබජ්ඣෙකුත ඵරිත්වා විහරිස්සු. කරුණාසහගතෙන වෙතසා... මුදිතාසහගතෙන වෙතසා... උපෙක්ඛාසහගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරිස්සු, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථං; ඉති උද්ධමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවත්තං ලොකං උපෙක්ඛාසහගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමාණෙන අවෙරෙන අබ්‍යාබජ්ඣෙකුත ඵරිත්වා

විහරිංසු. වතුරාසිතිවස්සසහස්සානි කුමාරකිළිනං කිළිංසු, වතුරාසිතිවස්සසහස්සානි ඔපරජ්ජං කාරෙසුං, වතුරාසිතිවස්සසහස්සානි රජ්ජං කාරෙසුං, වතුරාසිතිවස්සසහස්සානි ඉමස්මිංයෙව මසදෙවඅම්බවනෙ අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා බ්‍රහ්මවරියමවරිංසු. තෙ වත්තාරො බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙන්වා කායස්ස හෙදා පරං මරණා බ්‍රහ්මලොකුපගා අහෙසුං. නිමි තෙසං රාජා [රාජානං (සී. පී.)] පච්ඡිමකො අහොසි ධම්මිකො ධම්මරාජා ධම්මෙ ධීතො මහාරාජා; ධම්මං වරති බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙසු නෙගමෙසු වෙව ජානපදෙසු ව; උපොසඨස්ස උපවසති වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං අට්ඨමිස්ස ජක්ඛස්ස.

312. “භුතපුබ්බං, ආනන්ද, දෙවනං තාවතිංසානං සුධම්මායං සභායං සන්තිසින්නානං සන්තිපතිනානං අයමන්තරාකථා උදපාදි – ‘ලාභා වත, භො, විදෙහානං, සුලද්ධං වත, භො, විදෙහානං, යෙසං නිමි රාජා ධම්මිකො ධම්මරාජා ධම්මෙ ධීතො මහාරාජා; ධම්මං වරති බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙසු නෙගමෙසු වෙව ජානපදෙසු ව; උපොසඨස්ස උපවසති වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං අට්ඨමිස්ස ජක්ඛස්ස’ ති. අප්ඨං බො, ආනන්ද, සක්කො දෙවනමිත්තො දෙවෙ තාවතිංසෙ ආමන්තෙසි – ‘ඉච්ඡෙය්‍යාපි නො තුම්හෙ, මාරිසා, නිමි රාජානං දට්ඨු’න්ති? ‘ඉච්ඡාම මයං, මාරිස, නිමි රාජානං දට්ඨු’න්ති. තෙන බො පන, ආනන්ද, සමයෙන නිමි රාජා තදනුපොසථෙ පන්තරසෙ සිසංන්තාතො [සසිසං නහාතො (සී.), සිසන්තාතො (සා. කං.)] උපොසථිකො උපරිපාසාදවරගතො නිසින්නො හොති. අප්ඨං බො, ආනන්ද, සක්කො දෙවනමිත්තො – සෙය්‍යාපි නාම බලවා පුරිසො සම්ඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය, පසාරිතං වා බාහං සම්ඤ්ජෙය්‍ය, එවමෙව – දෙවෙසු තාවතිංසෙසු අන්තර්ගතො නිමිස්ස රඤ්ඤො පමුඛෙ පාතුරහොසි. අප්ඨං බො, ආනන්ද, සක්කො දෙවනමිත්තො නිමි රාජානං එතදවොච – ‘ලාභා තෙ, මහාරාජ, සුලද්ධං තෙ, මහාරාජ. දෙවා, මහාරාජ, තාවතිංසා සුධම්මායං සභායං කිත්තයමානරූපා සන්තිසින්නා – ‘ලාභා වත, භො, විදෙහානං, සුලද්ධං වත, භො, විදෙහානං, යෙසං නිමි රාජා ධම්මිකො ධම්මරාජා ධම්මෙ ධීතො මහාරාජා; ධම්මං වරති බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙසු නෙගමෙසු වෙව ජානපදෙසු ව; උපොසඨස්ස උපවසති වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං අට්ඨමිස්ස ජක්ඛස්ස’ ති. දෙවා තෙ, මහාරාජ, තාවතිංසා දස්සනකාමා. තස්ස තෙ අහං, මහාරාජ, සහස්සයුත්තං ආජඤ්ඤරථං පභිණ්ණාමි; අභිරුහෙය්‍යාසි, මහාරාජ, දිබ්බං යානං අවිකම්පමානො’ති. අධිවාසෙසි බො, ආනන්ද, නිමි රාජා තුණ්හිභාවෙන.

313. “අප්ඨං බො, ආනන්ද, සක්කො දෙවනමිත්තො නිමිස්ස රඤ්ඤො අධිවාසනං විදිත්වා – සෙය්‍යාපි නාම බලවා පුරිසො සම්ඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය, පසාරිතං වා බාහං සම්ඤ්ජෙය්‍ය, එවමෙව – නිමිස්ස රඤ්ඤො පමුඛෙ අන්තර්ගතො දෙවෙසු තාවතිංසෙසු පාතුරහොසි. අප්ඨං බො, ආනන්ද, සක්කො දෙවනමිත්තො මාතලිං සඬගාහකං ආමන්තෙසි – ‘එහි ත්වං, සම්ම මාතලි, සහස්සයුත්තං ආජඤ්ඤරථං යොජෙත්වා නිමි රාජානං උපසඬකම්ත්වා එවං වදෙහි – අයං තෙ, මහාරාජ, සහස්සයුත්තො ආජඤ්ඤරථො සක්කෙන දෙවනමිත්තො පෙසිතො; අභිරුහෙය්‍යාසි, මහාරාජ, දිබ්බං යානං අවිකම්පමානො’ති. ‘එවං, හද්දන්තවා’ති බො, ආනන්ද, මාතලි සඬගාහකො සක්කස්ස දෙවනමිත්තස්ස පටිස්සුත්වා සහස්සයුත්තං ආජඤ්ඤරථං යොජෙත්වා නිමි රාජානං උපසඬකම්ත්වා එතදවොච – ‘අයං තෙ, මහාරාජ, සහස්සයුත්තො ආජඤ්ඤරථො සක්කෙන දෙවනමිත්තො පෙසිතො; අභිරුහ, මහාරාජ, දිබ්බං යානං අවිකම්පමානො. අපි ව, මහාරාජ, කතමෙන තං නෙමි, යෙන වා පාපකම්මා පාපකානං කම්මානං විපාකං පටිසංවෙදෙත්ති, යෙන වා කල්‍යාණකම්මා කල්‍යාණකම්මානං විපාකං පටිසංවෙදෙත්ති’ති? ‘උභයෙනෙව මං, මාතලි, නෙහි’ති. සම්පවෙසෙසි [සම්පාපෙසි (සී. පී.)] බො, ආනන්ද, මාතලි, සඬගාහකො නිමි රාජානං සුධම්මං සහං. අද්දසා බො, ආනන්ද, සක්කො දෙවනමිත්තො නිමි රාජානං දුරතොච ආගච්ඡන්තං. දිස්වාන නිමි රාජානං එතදවොච – ‘එහි බො, මහාරාජ. ස්වාගතං, මහාරාජ. දෙවා තෙ දස්සනකාමා, මහාරාජ, තාවතිංසා සුධම්මායං සභායං කිත්තයමානරූපා සන්තිසින්නා – ‘ලාභා වත, භො, විදෙහානං, සුලද්ධං වත, භො, විදෙහානං, යෙසං නිමි රාජා ධම්මිකො ධම්මරාජා ධම්මෙ ධීතො මහාරාජා; ධම්මං වරති බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙසු නෙගමෙසු වෙව ජානපදෙසු ව; උපොසඨස්ස උපවසති වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං අට්ඨමිස්ස ජක්ඛස්ස’ ති. දෙවා තෙ, මහාරාජ, තාවතිංසා දස්සනකාමා. අභිරම, මහාරාජ, දෙවෙසු දෙවානුභාවෙන්වා’ති. ‘අලං, මාරිස, තත්ථෙව මං මිටීලං පටිනෙතු. තථාහං ධම්මං වරිස්සාමි බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙසු නෙගමෙසු වෙව ජානපදෙසු ව; උපොසඨස්ස උපවසාමි වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං අට්ඨමිස්ස ජක්ඛස්ස’ ති.

314. “අප්ඨං බො, ආනන්ද, සක්කො දෙවනමිත්තො මාතලිං සඬගාහකං ආමන්තෙසි – ‘එහි ත්වං, සම්ම මාතලි, සහස්සයුත්තං ආජඤ්ඤරථං යොජෙත්වා නිමි රාජානං තත්ථෙව මිටීලං පටිනෙහි’ති. ‘එවං, හද්දන්තවා’ති බො, ආනන්ද, මාතලි සඬගාහකො සක්කස්ස දෙවනමිත්තස්ස පටිස්සුත්වා සහස්සයුත්තං ආජඤ්ඤරථං යොජෙත්වා නිමි රාජානං තත්ථෙව මිටීලං පටිනෙසි. තත්‍ර සුදං, ආනන්ද, නිමි රාජා ධම්මං වරති බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙසු නෙගමෙසු වෙව ජානපදෙසු ව, උපොසඨස්ස උපවසති වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං අට්ඨමිස්ස ජක්ඛස්සාති. අප්ඨං බො, ආනන්ද, නිමි රාජා බහුනං වස්සානං බහුනං වස්සසනානං බහුනං වස්සසහස්සානං අවිචයෙන කප්පකං ආමන්තෙසි – ‘යදා මෙ, සම්ම කප්පක, පස්සෙය්‍යාසි සිරස්මිං පලිතානි ජාතානි, අප්ඨං මෙ ආරොවෙය්‍යාසි’ති. ‘එවං, දෙවා’ති බො, ආනන්ද, කප්පකො නිමිස්ස රඤ්ඤො පටිච්ඡෙය්‍යාසි. අද්දසා බො, ආනන්ද, කප්පකො බහුනං වස්සානං බහුනං වස්සසනානං බහුනං වස්සසහස්සානං අවිචයෙන නිමිස්ස රඤ්ඤො සිරස්මිං පලිතානි ජාතානි. දිස්වාන නිමි රාජානං එතදවොච – ‘පාතුභුතා බො දෙවස්ස දෙවදුතා; දිස්සන්ති සිරස්මිං පලිතානි ජාතානි’ති. ‘තෙන හි, සම්ම කප්පක, තානි පලිතානි සාධුකං සණ්ඨාසෙන උද්ධරිත්වා මම අඤ්ජලිස්මිං පතිට්ඨාපෙහි’ති. ‘එවං, දෙවා’ති බො, ආනන්ද, කප්පකො නිමිස්ස රඤ්ඤො පටිස්සුත්වා තානි පලිතානි සාධුකං සණ්ඨාසෙන උද්ධරිත්වා නිමිස්ස රඤ්ඤො අඤ්ජලිස්මිං පතිට්ඨාපෙසි. අප්ඨං බො, ආනන්ද, නිමි රාජා කප්පකස්ස ගාමවරං දන්වා ජෙට්ඨපුත්තං කුමාරං ආමන්තාපෙන්වා එතදවොච – ‘පාතුභුතා බො මෙ, තාත කුමාර, දෙවදුතා; දිස්සන්ති සිරස්මිං පලිතානි ජාතානි; භුත්තා බො පන මෙ මානුසකා කාමා; සමයො දිබ්බෙ කාමෙ පරියෙසිතුං. එහි ත්වං, තාත කුමාර, ඉමං රජ්ජං පටිපජ්ජ. අහං පන කෙසමස්සුං ඔහාරෙන්වා කාසායානි වත්ථානි

අව්‍යාජතාව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජාමි. තෙන හි, තාන කුමාර, යදා ත්වම්පි පස්සෙය්‍යාසි සිරස්මිං පලිතානි ජාතානි, අපි කප්පකස්ස ගාමවරං දන්වා ජෙට්ඨපුත්තං කුමාරං සාධුකං රජ්ජෙ සමනුසාසිත්වා කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි අව්‍යාජතවා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජෙය්‍යාසි. යෙන මෙ ඉදං කල්‍යාණං වත්තං නිහිතං අනුප්පවත්තෙය්‍යාසි, මා බො මෙ ත්වං අන්තිමපුරිසො අහොසි. යස්මිං බො, තාන කුමාර, පුරිසයුගෙ වත්තමානෙ ඵවරුපස්ස කල්‍යාණස්ස වත්තස්ස සමුච්ඡෙදො හොති සො තෙසං අන්තිමපුරිසො හොති. තං තාහං, තාන කුමාර, ඵවං වදාමි – ‘යෙන මෙ ඉදං කල්‍යාණං වත්තං නිහිතං අනුප්පවත්තෙය්‍යාසි, මා බො මෙ ත්වං අන්තිමපුරිසො අහොසි’ති.

315. “අපි බො, ආනන්ද, නිමි රාජා කප්පකස්ස ගාමවරං දන්වා ජෙට්ඨපුත්තං කුමාරං සාධුකං රජ්ජෙ සමනුසාසිත්වා ඉමස්මිංයෙව මසදෙවඅම්බවනෙ කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි අව්‍යාජතවා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජි. සො මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහාසි, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථං; ඉති උද්ධමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවත්තං ලොකං මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමාණෙන අවෙරෙන අබ්‍යාබජ්ඣෙකුන ඵරිත්වා විහාසි. කරුණාසහගතෙන වෙතසා... මුදිතාසහගතෙන වෙතසා... උපෙක්ඛාසහගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහාසි, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථං; ඉති උද්ධමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවත්තං ලොකං උපෙක්ඛාසහගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමාණෙන අවෙරෙන අබ්‍යාබජ්ඣෙකුන ඵරිත්වා විහාසි. නිමි බො, පනානන්ද, රාජා චතුරාසිතිවස්සසහස්සානි කුමාරකිළිනං කිළි, චතුරාසිතිවස්සසහස්සානි ඔපරජ්ජං කාරෙසි, චතුරාසිතිවස්සසහස්සානි රජ්ජං කාරෙසි, චතුරාසිතිවස්සසහස්සානි ඉමස්මිංයෙව මසදෙවඅම්බවනෙ අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො බ්‍රහ්මවරියමවරි. සො වත්තාරො බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙත්වා කායස්ස හෙදා පරං මරණං බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි. නිමිස්ස බො පනානනන්ද, රඤ්ඤො කළාරජනකො නාම පුත්තො අහොසි. න සො අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජි. සො තං කල්‍යාණං වත්තං සමුච්ඡන්දි. සො තෙසං අන්තිමපුරිසො අහොසි.

316. “සියා බො පන තෙ, ආනන්ද, ඵවමස්ස – ‘අඤ්ඤො නුන තෙන සමයෙන රාජා මසදෙවො අහොසි, යෙන තං කල්‍යාණං වත්තං නිහිත’න්ති [යො තං කල්‍යාණං වත්තං නිහිතීති (සි.)]. න බො පනෙතං, ආනන්ද, ඵවං දට්ඨබ්බං. අහං තෙන සමයෙන රාජා මසදෙවො අහොසිං. (අහං තං කල්‍යාණං වත්තං නිහිතං,) [() නත්ථි (ක.)] මයා තං කල්‍යාණං වත්තං නිහිතං; පච්ඡිමා ජනතා අනුප්පවත්තෙසි. තං බො පනානන්ද, කල්‍යාණං වත්තං න නිබ්බිදාය න විරාගාය න නිරොධාය න උපසමාය න අභිඤ්ඤාය න සම්බොධාය න නිබ්බානාය සංවත්තති, යාවදෙව බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා. ඉදං බො පනානන්ද, එතරහි මයා කල්‍යාණං වත්තං නිහිතං එකන්තනිබ්බිදාය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. කතමඤ්චානන්ද, එතරහි මයා කල්‍යාණං වත්තං නිහිතං එකන්තනිබ්බිදාය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති? අයමෙව අරියො අට්ඨභිගිකො මග්ගො, සෙය්‍යථිදි – සම්මාදිට්ඨි, සම්මාසඬ්ඤා, සම්මාචාරා, සම්මාකම්මන්තො, සම්මාආජිවො, සම්මාචාරායාමො, සම්මාසති, සම්මාසමාධි. ඉදං බො, ආනන්ද, එතරහි මයා කල්‍යාණං වත්තං නිහිතං එකන්තනිබ්බිදාය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. තං වො අහං, ආනන්ද, ඵවං වදාමි – ‘යෙන මෙ ඉදං කල්‍යාණං වත්තං නිහිතං අනුප්පවත්තෙය්‍යාපි, මා බො මෙ තුම්හෙ අන්තිමපුරිසො අනුචත්ථා’. යස්මිං බො, ආනන්ද, පුරිසයුගෙ වත්තමානෙ ඵවරුපස්ස කල්‍යාණස්ස වත්තස්ස සමුච්ඡෙදො හොති සො තෙසං අන්තිමපුරිසො හොති. තං වො අහං, ආනන්ද, ඵවං වදාමි – ‘යෙන මෙ ඉදං කල්‍යාණං වත්තං නිහිතං අනුප්පවත්තෙය්‍යාපි, මා බො මෙ තුම්හෙ අන්තිමපුරිසො අනුචත්ථා’”ති.

ඉදමවොච හගවා. අත්තමනො ආයස්මා ආනන්දො හගවතො භාසිතං අභිනන්දිති.

මසදෙවසුත්තං නිට්ඨිතං තතියං.

4. මධුරසුත්තං

317. ඵවං මෙ සුතං – එකං සමයං ආයස්මා මහාකච්චානො මධුරායං විහරති ගුන්දාවනෙ. අස්සොසි බො රාජා මාධුරො අවන්තිපුත්තො – “සමණො ඛලු, හො, කච්චානො මධුරායං [මධුරායං (ටිකා)] විහරති ගුන්දාවනෙ. තං බො පන හවන්තං කච්චානං ඵවං කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො – ‘පණ්ඩිතො වියත්තො මෙධාවි ඛුස්සුතො විත්තකථි කල්‍යාණපටිභානො වුද්ධො වෙච අරහා ව’. සාධු බො පන තථාරූපානං අරහතං දස්සනං හොති”ති. අපි බො රාජා මාධුරො අවන්තිපුත්තො හද්දානි හද්දානි යානානි යොජාපෙත්වා හද්දං යානං අභිරුහිත්වා හද්දෙහි හද්දෙහි යානෙහි මධුරාය නියාසි මහවිවරාජානුභාවෙන ආයස්මන්තං මහාකච්චානං දස්සනාය. යාවතිකා යානස්ස භූමි යානෙන ගන්ත්වා යානා පච්චොරොහිත්වා පත්තිකොච යෙනායස්මා මහාකච්චානො තෙනුපසඬ්ඤාමි; උපසඬ්ඤාමිත්වා ආයස්මනා මහාකච්චානෙන සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කපං සාරණීයං චිතිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීත්තො බො රාජා මාධුරො අවන්තිපුත්තො ආයස්මන්තං මහාකච්චානං එතදවොච – “බ්‍රාහ්මණා, හො කච්චාන, ඵවමාහංසු – ‘බ්‍රාහ්මණොච සෙට්ඨො වණ්ණො, භීතො අඤ්ඤො වණ්ණො; බ්‍රාහ්මණොච සුක්කො වණ්ණො, කණ්ණො අඤ්ඤො වණ්ණො; බ්‍රාහ්මණොච සුඡ්ඤාන්ති, නො අබ්‍රාහ්මණා; බ්‍රාහ්මණොච බ්‍රහ්මනො පුත්තා ඔරසා මුඛතො ජාතා බ්‍රහ්මජා බ්‍රහ්මනිම්මිතා බ්‍රහ්මදායාදා’ති. ඉධ හවං කච්චානො කිමක්ඛාසි”ති? “සොසොයෙව බො එසො, මහාරාජ, ලොකස්මිං – ‘බ්‍රාහ්මණොච සෙට්ඨො වණ්ණො, භීතො අඤ්ඤො වණ්ණො; බ්‍රාහ්මණොච සුක්කො වණ්ණො, කණ්ණො අඤ්ඤො වණ්ණො; බ්‍රාහ්මණොච සුඡ්ඤාන්ති, නො අබ්‍රාහ්මණා; බ්‍රාහ්මණොච බ්‍රහ්මනො පුත්තා

ඔරසා මුඛතො ජාතා බ්‍රහ්මජා බ්‍රහ්මනිම්මිතා බ්‍රහ්මදායාදා’ති. තදමිනාපෙතං, මහාරාජ, පරියායෙන වෙදිතබ්බං යථා සොසොයෙවෙසො ලොකස්මිං - ‘බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණො, හීනො අඤ්ඤො වණ්ණො...පෙ.... බ්‍රහ්මදායාදා’”ති.

320. “තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, ඉධස්ස ඛත්තියො පාණාතිපානා පටිවිරතො, අදින්නාදානා පටිවිරතො, කාමෙසුමිච්ඡාවාරා පටිවිරතො, මුසාවාදා පටිවිරතො, පිසුණාය වාචාය පටිවිරතො, ඵරුසාය වාචාය පටිවිරතො, සම්ප්ප්පලාපා පටිවිරතො, අනභිජ්ඣාලු අබ්බාපන්නවිත්තො සම්මාදිට්ඨි **[සම්මාදිට්ඨි (සාය. කං. පි. ක.)]** කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජෙය්‍ය නො වා? කථං වා තෙ එත්ථ හොති”ති? “ඛත්තියොපි හි, හො කච්චාන, පාණාතිපානා පටිවිරතො, අදින්නාදානා පටිවිරතො, කාමෙසුමිච්ඡාවාරා පටිවිරතො, මුසාවාදා පටිවිරතො, පිසුණාය වාචාය පටිවිරතො, ඵරුසාය වාචාය පටිවිරතො, සම්ප්ප්පලාපා පටිවිරතො, අනභිජ්ඣාලු අබ්බාපන්නවිත්තො සම්මාදිට්ඨි කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජෙය්‍ය. එවං මෙ එත්ථ හොති, එවඤ්ච පන මෙ එතං අරහතං සුත”න්ති.

“සාධු සාධු, මහාරාජ! සාධු ඛො තෙ එතං, මහාරාජ, එවං හොති, සාධු ච පන තෙ එතං අරහතං සුතං. තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, ඉධස්ස බ්‍රාහ්මණො, ඉධස්ස චෙස්සො, ඉධස්ස සුද්දො පාණාතිපානා පටිවිරතො අදින්නාදානා පටිවිරතො...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජෙය්‍ය නො වා? කථං වා තෙ එත්ථ හොති”ති? “සුද්දොපි හි, හො කච්චාන, පාණාතිපානා පටිවිරතො, අදින්නාදානා පටිවිරතො...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජෙය්‍ය. එවං මෙ එත්ථ හොති, එවඤ්ච පන මෙ එතං අරහතං සුත”න්ති.

“සාධු සාධු, මහාරාජ! සාධු ඛො තෙ එතං, මහාරාජ, එවං හොති, සාධු ච පන තෙ එතං අරහතං සුතං. තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, යදි එවං සන්නෙ, ඉමෙ චත්තාරො චණ්ණා සමසමා හොන්ති නො වා? කථං වා තෙ එත්ථ හොති”ති? “අද්ධා ඛො, හො කච්චාන, එවං සන්නෙ, ඉමෙ චත්තාරො චණ්ණා සමසමා හොන්ති. නෙසං එත්ථ කිඤ්චි නානාකරණං සමනුපස්සාමි”ති. “ඉමිනාපි ඛො එතං, මහාරාජ, පරියායෙන වෙදිතඛිඛං යථා ඝොඝො යෙවෙසො ලොකස්මිං – ‘බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො චණ්ණො, භිනො අඤ්ඤො චණ්ණො...පෙ.... බ්‍රහ්මදායාදා’”ති.

321. “තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, ඉධ ඛත්තියො සන්ධිං වා ඡින්දෙය්‍ය, නිල්ලොපං වා හරෙය්‍ය, එකාගාරිකං වා කරෙය්‍ය, පරිපන්ථෙ වා තිට්ඨෙය්‍ය, පරදාරං වා ගච්ඡෙය්‍ය, තඤ්චෙ තෙ පුරිසා ගහෙත්වා දස්සෙය්‍යං – ‘අයං තෙ, දෙව, වොරො ආගුචාරි. ඉමස්ස යං ඉච්ඡසි තං දණ්ඩං පණෙහි’ති. කින්නි නං කරෙය්‍යාසි”ති? “සාතෙය්‍යාම වා, හො කච්චාන, ජාපෙය්‍යාම වා පඛිඛාපෙය්‍යාම වා යථාපච්චයං වා කරෙය්‍යාම. තං කිස්ස හෙතු? යා හිස්ස, හො කච්චාන, පුඛිඛෙ ‘ඛත්තියො’ති සමඤ්ඤා සාස්ස අන්තරහිතා; වොරොත්ථෙව සඬ්ඛං **[සඬ්ඛං (සි. සාය. කං. පි.)]** ගච්ඡති”ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, ඉධ බ්‍රාහ්මණො, ඉධ චෙස්සො, ඉධ සුද්දො සන්ධිං වා ඡින්දෙය්‍ය, නිල්ලොපං වා හරෙය්‍ය, එකාගාරිකං වා කරෙය්‍ය, පරිපන්ථෙ වා තිට්ඨෙය්‍ය, පරදාරං වා ගච්ඡෙය්‍ය, තඤ්චෙ තෙ පුරිසා ගහෙත්වා දස්සෙය්‍යං – ‘අයං තෙ, දෙව, වොරො ආගුචාරි. ඉමස්ස යං ඉච්ඡසි තං දණ්ඩං පණෙහි’ති. කින්නි නං කරෙය්‍යාසි”ති? “සාතෙය්‍යාම වා, හො කච්චාන, ජාපෙය්‍යාම වා පඛිඛාපෙය්‍යාම වා යථාපච්චයං වා කරෙය්‍යාම. තං කිස්ස හෙතු? යා හිස්ස, හො කච්චාන, පුඛිඛෙ ‘සුද්දො’ති සමඤ්ඤා සාස්ස අන්තරහිතා; වොරොත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති”ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, යදි එවං සන්නෙ, ඉමෙ චත්තාරො චණ්ණා සමසමා හොන්ති නො වා? කථං වා තෙ එත්ථ හොති”ති? “අද්ධා ඛො, හො කච්චාන, එවං සන්නෙ, ඉමෙ චත්තාරො චණ්ණා සමසමා හොන්ති. නෙසං එත්ථ කිඤ්චි නානාකරණං සමනුපස්සාමි”ති. “ඉමිනාපි ඛො එතං, මහාරාජ, පරියායෙන වෙදිතඛිඛං යථා ඝොඝො යෙවෙසො ලොකස්මිං – ‘බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො චණ්ණො, භිනො අඤ්ඤො චණ්ණො...පෙ.... බ්‍රහ්මදායාදා’”ති.

322. “තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, ඉධ ඛත්තියො කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි අච්ඡාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පඛිඛජ්ජිතො අස්ස වීරතො පාණාතිපානා, වීරතො අදින්නාදානා, වීරතො මුසාවාදා, රත්තූපරතො, එකහත්තිකො, බ්‍රහ්මචාරි, සීලවා, කල්‍යාණධම්මො? කින්නි නං කරෙය්‍යාසි”ති? “අභිවාදෙය්‍යාම වා **[පි (දී. නි. 1.184, 187 සාමඤ්ඤඵලෙ)]**, හො කච්චාන, පච්චුට්ඨෙය්‍යාම වා ආසනෙන වා නිමන්තෙය්‍යාම අභිනිමන්තෙය්‍යාම වා නං වීවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානප්පච්චයහෙසජ්ජපරික්ඛාරෙහි ධම්මිකං වා අස්ස රක්ඛාවරණගුත්තිං සංවිද්දෙය්‍යාම. තං කිස්ස හෙතු? යා හිස්ස, හො කච්චාන, පුඛිඛෙ ‘ඛත්තියො’ති සමඤ්ඤා සාස්ස අන්තරහිතා; සමණොත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති”ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, ඉධ බ්‍රාහ්මණො, ඉධ චෙස්සො, ඉධ සුද්දො කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි අච්ඡාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පඛිඛජ්ජිතො අස්ස වීරතො පාණාතිපානා, වීරතො අදින්නාදානා වීරතො මුසාවාදා, රත්තූපරතො, එකහත්තිකො, බ්‍රහ්මචාරි, සීලවා, කල්‍යාණධම්මො? කින්නි නං කරෙය්‍යාසි”ති? “අභිවාදෙය්‍යාම වා, හො කච්චාන, පච්චුට්ඨෙය්‍යාම වා ආසනෙන වා නිමන්තෙය්‍යාම අභිනිමන්තෙය්‍යාම වා නං වීවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානප්පච්චයහෙසජ්ජපරික්ඛාරෙහි ධම්මිකං වා අස්ස රක්ඛාවරණගුත්තිං සංවිද්දෙය්‍යාම. තං කිස්ස හෙතු? යා හිස්ස, හො කච්චාන, පුඛිඛෙ ‘සුද්දො’ති සමඤ්ඤා සාස්ස අන්තරහිතා; සමණොත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති”ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, යදි එවං සන්නෙ, ඉමෙ චත්තාරො චණ්ණා සමසමා හොන්ති නො වා? කථං වා තෙ එත්ථ හොති”ති? “අද්ධා ඛො, හො කච්චාන, එවං සන්නෙ, ඉමෙ චත්තාරො චණ්ණා සමසමා හොන්ති. නෙසං එත්ථ කිඤ්චි නානාකරණං සමනුපස්සාමි”ති.

කිඤ්චි නානාකරණං සමුත්පස්සාමි”කි. “ඉමිනාපි බො එතං, මහාරාජ, පරියායෙන වෙදිතබ්බං යථා ඥායො යෙවෙසො ලොකස්මිං – “බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණො, භීතො අඤ්ඤො වණ්ණො; බ්‍රාහ්මණොව සුක්කො වණ්ණො, කණ්හො අඤ්ඤො වණ්ණො; බ්‍රාහ්මණොව සුප්ඤ්ඤාති, නො අබ්‍රාහ්මණො; බ්‍රාහ්මණොව බ්‍රහ්මනො පුත්තං ඔරසා මබ්බතො ජාතා බ්‍රහ්මජා බ්‍රහ්මනිමිමිතා බ්‍රහ්මදායාදා””කි.

බො...පෙ.... තනියමයි බො බොයි රාජකුමාරො හගවන්න. එතදවොව – “අභිරුහතු, හන්නෙ, හගවා. දුස්සානි, අභිරුහතු සුගතො දුස්සානි; යං මම අස්ස දිසරත්තං භිතාය සුබායා”ති.

326. අප් බො හගවා ආයස්මන්නං ආනන්දං අපලොකෙසි. අප් බො ආයස්මා ආනන්දො බොධිං රාජකුමාරං එතදවොව – “සංහරතු, රාජකුමාර, දුස්සානි; න හගවා වෙලපට්ඨං **[වෙලපත්තිකං (සි. පි.)]** අක්කමස්සති. පච්ඡිමං ජනනං තථාගතො අනුකම්පති”ති **[අපලොකෙතිති (සබ්බන්ථ)]**. අප් බො බොධි රාජකුමාරො දුස්සානි සංහරාපෙත්වා උපරිකොකනදපාසාදෙ **[උපරිකොකනදෙ පාසාදෙ (සි. පි. විනයෙව), උපරිකොකනදෙ (සා. කං.)]** ආසනානි පඤ්ඤපෙසි. අප් බො හගවා කොකනදං පාසාදං අභිරුහිත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසිදි සද්ධිං භික්ඛුසඛසෙන. අප් බො බොධි රාජකුමාරො බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඛසං පඤ්ඤෙන බාදනියෙන භොජනියෙන සහත්ථා සන්තප්පෙසි සම්පවාරෙසි. අප් බො බොධි රාජකුමාරො හගවන්නං භුත්තාවිං ඔනිතපත්තපාණිං අඤ්ඤතරං නිවං ආසනං ගහෙත්වා එකමන්නං නිසිදි. එකමන්නං නිසින්නො බො බොධි රාජකුමාරො හගවන්නං එතදවොව – “මය්හං බො, හන්නෙ, එවං භොති – ‘න බො සුබෙන සුබං අධිගන්තබ්බං, දුක්ඛෙන බො සුබං අධිගන්තබ්බං’”ති.

327. “මය්හමයි බො, රාජකුමාර, පුබ්බෙව සම්බොධා අනභිසම්බුද්ධස්ස බොධිසත්තස්සෙව සතො එතදභොසි – ‘න බො සුබෙන සුබං අධිගන්තබ්බං, දුක්ඛෙන බො සුබං අධිගන්තබ්බං’ති. සො බො අහං, රාජකුමාර, අපරෙන සමයෙන දහරොව සමානො සුසුකාළකෙසො භද්දෙන යොබ්බතෙන සමන්තාගතො පට්ඨමෙන වයසා අකාමකානං මාතාපිතුං අස්සුඛිතං රුදන්තානං කෙසමස්සු ඔහාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි අවිජාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිං. සො එවං පබ්බජිතො සමානො කිංකුසලගවෙසි **[කිංකුසලංගවෙසි (ක.)]** අනුත්තරං සන්තිවරපදං පරියෙසමානො යෙන ආළාරො කාලාමො තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා ආළාරං කාලාමං එතදවොවං – ‘ඉච්ඡාමහං, ආවුසො කාලාම, ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ බ්‍රහ්මවරියං වරිතු’ති. එවං චුත්තෙ, රාජකුමාර, ආළාරො කාලාමො මං එතදවොව – ‘විහරතායස්මා, තාදිසො අයං ධම්මො යත්ථ විඤ්ඤා පුරිසො නචිරස්සෙව සකං ආවරියකං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍යා’ති. සො බො අහං, රාජකුමාර, නචිරස්සෙව බිජ්ජමෙව තං ධම්මං පරියාපුණිං. සො බො අහං, රාජකුමාර, තාවතකෙනෙව ඔට්ඨපහනමත්තෙන ලපිතලාපනමත්තෙන ඤාණවාදඤ්ච වදාමි, ථෙරවාදඤ්ච ජානාමි පස්සාමිති ව පටිජානාමි, අහඤ්චෙව අඤ්ඤෙ ව. තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදභොසි – ‘න බො ආළාරො කාලාමො ඉමං ධම්මං කෙවලං සද්ධාමත්තකෙන සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරාමිති පවෙදෙති; අද්ධා ආළාරො කාලාමො ඉමං ධම්මං ජානං පස්සං විහරති’ති.

“අප් බ්වහං, රාජකුමාර, යෙන ආළාරො කාලාමො තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා ආළාරං කාලාමං එතදවොවං – ‘කිත්තාවතා නො, ආවුසො කාලාම, ඉමං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරාමිති පවෙදෙසි’ති **[උපසම්පජ්ජ පවෙදෙසිති (සි. සා. කං. පි.)]**? එවං චුත්තෙ, රාජකුමාර, ආළාරො කාලාමො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං පවෙදෙසි. තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදභොසි – ‘න බො ආළාරස්සෙව කාලාමස්ස අත්ථි සද්ධා, මය්හංපත්ථි සද්ධා; න බො ආළාරස්සෙව කාලාමස්ස අත්ථි වරියං...පෙ.... සති... සමාධි... පඤ්ඤා, මය්හංපත්ථි පඤ්ඤා. යංනුනාහං යං ධම්මං ආළාරො කාලාමො සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරාමිති පවෙදෙති තස්ස ධම්මස්ස සච්ඡිකිරියාය පදභෙය්‍යා’ති. සො බො අහං, රාජකුමාර, නචිරස්සෙව බිජ්ජමෙව තං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහාසිං. අප් බ්වහං, රාජකුමාර, යෙන ආළාරො කාලාමො තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා ආළාරං කාලාමං එතදවොවං – ‘එත්තාවතා නො, ආවුසො කාලාම, ඉමං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ පවෙදෙසි’ති? ‘එත්තාවතා බො අහං, ආවුසො, ඉමං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ පවෙදෙසි’ති. ‘අහමයි බො, ආවුසො, එත්තාවතා ඉමං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරාමි’ති. ‘ලාභා නො, ආවුසො, සුලද්ධං නො, ආවුසො, යෙ මයං ආයස්මන්නං තාදිසං සබ්බමාචාරිං පස්සාම . ඉති යාහං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ පවෙදෙසි, තං ත්වං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරසි. යං ත්වං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරසි, තමහං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ පවෙදෙසි. ඉති යාහං ධම්මං ජානාමි තං ත්වං ධම්මං ජානාසි; යං ත්වං ධම්මං ජානාසි තමහං ධම්මං ජානාමි. ඉති යාදිසො අහං, තාදිසො තුවං; යාදිසො තුවං තාදිසො අහං. එහි දානි, ආවුසො, උභොව සන්තා ඉමං ගණං පරිහරාමා’ති. ඉති බො, රාජකුමාර, ආළාරො කාලාමො ආවරියො මෙ සමානො (අත්තනො) **[() නත්ථි (සි. සා. කං. පි.)]** අත්තෙවාසිං මං සමානං අත්තනා **[අත්තනො (සි. පි.)]** සමසමං යපෙසි, උළාරාය ව මං පුජාය පුපෙසි. තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදභොසි – ‘තායං ධම්මො නිබ්බිදාය න විරාගාය න නිරොධාය න උපසමාය න අභිඤ්ඤාය න සම්බොධාය න නිබ්බානාය සංවත්තති, යාවදෙව ආකිඤ්චඤ්ඤායතනුපපත්තියා’ති . සො බො අහං, රාජකුමාර, තං ධම්මං අනලඬකරිත්වා තස්මා ධම්මා නිබ්බිජ්ජ අපක්කම්.

328. “සො බො අහං, රාජකුමාර, කිංකුසලගවෙසි අනුත්තරං සන්තිවරපදං පරියෙසමානො යෙන උදකො **[උද්දකො (සි. සා. කං. පි.)]** රාමපුත්තො තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා උදකං රාමපුත්තං එතදවොවං – ‘ඉච්ඡාමහං, ආවුසො **[ආවුසො රාම (සි. සා. කං. ක.) පස්ස ම. නි. 1.278 පාසරාසිසුත්තෙ]**, ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ බ්‍රහ්මවරියං වරිතු’ති. එවං චුත්තෙ, රාජකුමාර, උදකො රාමපුත්තො මං එතදවොව – ‘විහරතායස්මා, තාදිසො අයං ධම්මො යත්ථ විඤ්ඤා පුරිසො නචිරස්සෙව සකං ආවරියකං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍යා’ති. සො බො අහං, රාජකුමාර, නචිරස්සෙව බිජ්ජමෙව තං ධම්මං පරියාපුණිං. සො බො අහං, රාජකුමාර, තාවතකෙනෙව ඔට්ඨපහනමත්තෙන ලපිතලාපනමත්තෙන ඤාණවාදඤ්ච වදාමි, ථෙරවාදඤ්ච ජානාමි පස්සාමිති ව පටිජානාමි, අහඤ්චෙව අඤ්ඤෙ ව. තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදභොසි – ‘න බො රාමො ඉමං ධම්මං කෙවලං සද්ධාමත්තකෙන

සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරාමීති පච්චෙදෙසි; අද්ධා රාමො ඉමං ධම්මං ජානං පස්සං විහාසි'ති. අථ ඛිවාහං, රාජකුමාර, යෙන උදකො රාමපුත්තො තෙනුපසසිකමි; උපසසිකමිත්වා උදකං රාමපුත්තං එතදවොචං – ‘කිත්තාවතා නො, ආවුසො, රාමො ඉමං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරාමීති පච්චෙදෙසි'ති? එවං චුත්තෙ, රාජකුමාර, උදකො රාමපුත්තො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං පච්චෙදෙසි. තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදහොසි – ‘න ඛො රාමස්සෙව අහොසි සද්ධා, මය්හංපත්ථි සද්ධා; න ඛො රාමස්සෙව අහොසි විරියං...පෙ.... සති... සමාධි... පඤ්ඤා, මය්හංපත්ථි පඤ්ඤා. යංනුනාහං යං ධම්මං රාමො සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරාමීති පච්චෙදෙති තස්ස ධම්මස්ස සවිජ්ඣානාය පදහෙය්‍යා'න්ති. සො ඛො අහං, රාජකුමාර, නවිරස්සෙව ඛිජ්ජමෙව නං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහාසිං.

“අථ ඛිවාහං, රාජකුමාර, යෙන උදකො රාමපුත්තො තෙනුපසසිකමි; උපසසිකමිත්වා උදකං රාමපුත්තං එතදවොචං – ‘එත්තාවතා නො, ආවුසො, රාමො ඉමං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ පච්චෙදෙසි'ති? ‘එත්තාවතා ඛො, ආවුසො, රාමො ඉමං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ පච්චෙදෙසි'ති. ‘අහමිපි ඛො, ආවුසො, එත්තාවතා ඉමං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරාමී'ති. ‘ලාභා නො, ආවුසො, සුලද්ධං නො, ආවුසො, යෙ මයං ආයස්මන්තං තාදිසං සබ්බමචාරිං පස්සාම. ඉති යං ධම්මං රාමො සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ පච්චෙදෙසි නං ත්වං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරසි. යං ත්වං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරසි නං ධම්මං රාමො සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ පච්චෙදෙසි. ඉති යං ධම්මං රාමො අභිඤ්ඤාසි නං ත්වං ධම්මං ජානාසි; යං ත්වං ධම්මං ජානාසි නං ධම්මං රාමො අභිඤ්ඤාසි. ඉති යාදිසො රාමො අහොසි තාදිසො තුවං, යාදිසො තුවං තාදිසො රාමො අහොසි. එහි දානි, ආවුසො, තුවං ඉමං ගණං පරිහරා'ති. ඉති ඛො, රාජකුමාර, උදකො රාමපුත්තො සබ්බමචාරී මෙ සමානො ආචරියට්ඨානෙ මං යපෙසි, උළාරාය ව මං පුජාය පුජෙසි. තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදහොසි – ‘නායං ධම්මො නිබ්බිදාය න විරාගාය න නිරොධාය න උපසමාය න අභිඤ්ඤාය න සම්බොධාය න නිබ්බානාය සංවත්තති, යාවදෙව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනුපපත්තියා'ති. සො ඛො අහං, රාජකුමාර, නං ධම්මං අනලභිකරිත්වා තස්මා ධම්මා නිබ්බිජ්ජ අපක්කමිං.

329. “සො ඛො අහං, රාජකුමාර, කිංකුසලගවෙසී අනුත්තරං සන්තිවරපදං පරියෙසමානො, මගධෙසු අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො, යෙන උරුවෙලා සෙනානිගමො තදවසරිං. තත්ථද්දසං රමණීයං භූමිභාගං, පාසාදිකඤ්ච වනසණ්ඩං, නදිඤ්ච සන්දන්තිං සෙනකං සුපතිත්ථං, රමණීයං සමන්තා ව ගොවරගාමං. තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදහොසි – ‘රමණීයො වන, හො, භූමිභාගො, පාසාදිකො ව වනසණ්ඩො, නදිඤ්ච සන්දන්තිං සෙනකං සුපතිත්ථා, රමණීයා සමන්තා [සාමන්තා (?) පුරිමපිට්ඨෙපි] ව ගොවරගාමො. අලං වතිදං කුලපුත්තස්ස පධානත්ථිකස්ස පධානායා'ති. සො ඛො අහං, රාජකුමාර, තත්ථෙව නිසිදිං – ‘අලමිදං පධානායා'ති. අපිස්සු මං, රාජකුමාර, තිස්සො උපමා පටිභංසු අනච්ඡරියා පුබ්බෙ අස්සුතපුබ්බා.

“සෙය්‍යාථාපි, රාජකුමාර, අල්ලං කට්ඨං සස්නෙහං උදකෙ නික්ඛිත්තං. අථ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය උත්තරාරණං ආදාය – ‘අග්ගිං අභිනිබ්බත්තෙස්සාමි, තෙජො පාතුකරිස්සාමි'ති. නං කිං මඤ්ඤසි, රාජකුමාර, අපි නු සො පුරිසො අමුං අල්ලං කට්ඨං සස්නෙහං උදකෙ නික්ඛිත්තං උත්තරාරණං ආදාය අභිමන්ථෙන්නො [අභිමන්ථන්නො (සා. කං. ක.)] අග්ගිං අභිනිබ්බත්තෙය්‍ය, තෙජො පාතුකරෙය්‍යා'ති? “නො හිදං, හන්තෙ. නං කිස්ස හෙතු? අදුඤ්ඡි, හන්තෙ, අල්ලං කට්ඨං සස්නෙහං තඤ්ච පන උදකෙ නික්ඛිත්තං, යාවදෙව ව පන සො පුරිසො කිලමථස්ස විඝාතස්ස භාගී අස්සා”ති. “එවමෙව ඛො, රාජකුමාර, යෙ හි කෙවි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා කායෙන වෙව චිත්තෙන ව කාමෙහි අවුපකට්ඨා විහරන්ති, යො ව නෙසං කාමෙසු කාමච්ඡන්දො කාමස්නෙහො කාමමුච්ඡා කාමපිපාසා කාමපරිලාභො සො ව අජ්ඣන්තං න සුප්පභීනො හොති, න සුප්පට්ඨපස්සද්ධො. ඔපක්කමිකා වෙපි තෙ හොන්තො සමණබ්‍රාහ්මණා දුක්ඛා තිබ්බා ඛරා කටුකා වෙදනා වෙදයන්ති, අභබ්බාව තෙ ඤාණාය දස්සනාය අනුත්තරාය සම්බොධාය. නො වෙපි තෙ හොන්තො සමණබ්‍රාහ්මණා ඔපක්කමිකා දුක්ඛා තිබ්බා ඛරා කටුකා වෙදනා වෙදයන්ති, අභබ්බාව තෙ ඤාණාය දස්සනාය අනුත්තරාය සම්බොධාය. අයං ඛො මං, රාජකුමාර, පඨමා උපමා පටිභාසි අනච්ඡරියා පුබ්බෙ අස්සුතපුබ්බා.

330. “අපරාපි ඛො මං, රාජකුමාර, දුතියා උපමා පටිභාසි අනච්ඡරියා පුබ්බෙ අස්සුතපුබ්බා. සෙය්‍යාථාපි, රාජකුමාර, අල්ලං කට්ඨං සස්නෙහං ආරකා උදකා ථලෙ නික්ඛිත්තං. අථ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය උත්තරාරණං ආදාය – ‘අග්ගිං අභිනිබ්බත්තෙස්සාමි, තෙජො පාතුකරිස්සාමි'ති. නං කිං මඤ්ඤසි, රාජකුමාර, අපි නු සො පුරිසො අමුං අල්ලං කට්ඨං සස්නෙහං ආරකා උදකා ථලෙ නික්ඛිත්තං උත්තරාරණං ආදාය අභිමන්ථෙන්නො අග්ගිං අභිනිබ්බත්තෙය්‍ය, තෙජො පාතුකරෙය්‍යා'ති? “නො හිදං, හන්තෙ. නං කිස්ස හෙතු? අදුඤ්ඡි, හන්තෙ, අල්ලං කට්ඨං සස්නෙහං කිඤ්චාපි ආරකා උදකා ථලෙ නික්ඛිත්තං, යාවදෙව ව පන සො පුරිසො කිලමථස්ස විඝාතස්ස භාගී අස්සා”ති. “එවමෙව ඛො, රාජකුමාර, යෙ හි කෙවි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා කායෙන වෙව චිත්තෙන ව කාමෙහි වුපකට්ඨා විහරන්ති, යො ව නෙසං කාමෙසු කාමච්ඡන්දො කාමස්නෙහො කාමමුච්ඡා කාමපිපාසා කාමපරිලාභො සො ව අජ්ඣන්තං න සුප්පභීනො හොති, න සුප්පට්ඨපස්සද්ධො. ඔපක්කමිකා වෙපි තෙ හොන්තො සමණබ්‍රාහ්මණා දුක්ඛා තිබ්බා ඛරා කටුකා වෙදනා වෙදයන්ති, අභබ්බාව තෙ ඤාණාය දස්සනාය අනුත්තරාය සම්බොධාය. නො වෙපි තෙ හොන්තො සමණබ්‍රාහ්මණා ඔපක්කමිකා දුක්ඛා තිබ්බා ඛරා කටුකා වෙදනා වෙදයන්ති, අභබ්බාව තෙ ඤාණාය දස්සනාය අනුත්තරාය සම්බොධාය. අයං ඛො මං, රාජකුමාර, දුතියා උපමා පටිභාසි අනච්ඡරියා පුබ්බෙ අස්සුතපුබ්බා.

331. “අපරාධ බො මං, රාජකුමාර, තනියා උපමා පටිභාසි අනච්ඡරියා පුබ්බෙ අස්සුතපුබ්බා. සෙය්‍යාපාපි, රාජකුමාර, සුක්ඛං කට්ඨං කොළාපං ආරකා උදකා ඵලෙ නික්ඛිත්තං. අප පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍යා උත්තරාරණං ආදාය – ‘අග්ගිං අභිනිබ්බත්තෙස්සාමි, තෙජො පාතුකරිස්සාමි’ ති. තං කිං මඤ්ඤසි, රාජකුමාර, අපි නු සො පුරිසො අමුං සුක්ඛං කට්ඨං කොළාපං ආරකා උදකා ඵලෙ නික්ඛිත්තං උත්තරාරණං ආදාය අභිමන්ථෙන්නො අග්ගිං අභිනිබ්බත්තෙය්‍යා, තෙජො පාතුකරෙය්‍යා” ති? “ඵවං, භන්තෙ”. තං කිස්ස හෙතු? අදුඤ්ඤි, භන්තෙ, සුක්ඛං කට්ඨං කොළාපං, තඤ්ච පන ආරකා උදකා ඵලෙ නික්ඛිත්තං” ති. “ඵවමෙව බො, රාජකුමාර, යෙ හි කෙච්ඡි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා කායෙන වෙච චිත්තෙන ව කාමෙහි වූපකට්ඨා චිහරන්ති, යො ව නෙසං කාමෙසු කාමච්ඡන්දො කාමස්සෙනො කාමමුච්ඡා කාමපිපාසා කාමපරිලාභො සො ව අප්ඤ්ඤානං සුප්පභිනො භොති සුප්පට්ඨපස්සද්ධො. ඔපක්කමිකා වෙපි තෙ භොත්තො සමණබ්‍රාහ්මණා දුක්ඛා තිබ්බා ඛරා කටුකා වෙදනා වෙදයන්ති, භබ්බාව තෙ ඤාණාය දස්සනාය අනුත්තරාය සම්බොධාය. නො වෙපි තෙ භොත්තො සමණබ්‍රාහ්මණා ඔපක්කමිකා දුක්ඛා තිබ්බා ඛරා කටුකා වෙදනා වෙදයන්ති, භබ්බාව තෙ ඤාණාය දස්සනාය අනුත්තරාය සම්බොධාය. අයං බො මං, රාජකුමාර, තනියා උපමා පටිභාසි අනච්ඡරියා පුබ්බෙ අස්සුතපුබ්බා. ඉමා බො මං, රාජකුමාර, තිස්සො උපමා පටිභංසු අනච්ඡරියා පුබ්බෙ අස්සුතපුබ්බා.

332. “තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදභොසි – ‘යංනුනාහං දන්තෙහිදන්තමාධාය [\[පස්ස ම. නි. 1.220 විතක්කසංයානසුත්තෙ\]](#), ජීවිභාය තාලුං ආභච්ච, වෙතසා චිත්තං අභිනිග්ගණ්හෙය්‍යං අභිනිප්පිළෙය්‍යං අභිසන්තාපෙය්‍යා’ ති. සො බො අහං, රාජකුමාර, දන්තෙහිදන්තමාධාය, ජීවිභාය තාලුං ආභච්ච, වෙතසා චිත්තං අභිනිග්ගණ්හාමි අභිනිප්පිළෙමි අභිසන්තාපෙමි. තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, දන්තෙහිදන්තමාධාය, ජීවිභාය තාලුං ආභච්ච, වෙතසා චිත්තං අභිනිග්ගණ්හතො අභිනිප්පිළයතො අභිසන්තාපයතො කච්ඡෙහි සෙදා මුච්චන්ති. සෙය්‍යාපාපි, රාජකුමාර, බලවා පුරිසො දුබ්බලතරං පුරිසං සීසෙ වා ගහෙන්වා බන්ධෙ වා ගහෙන්වා අභිනිග්ගණ්හෙය්‍යා අභිනිප්පිළෙය්‍යා අභිසන්තාපෙය්‍යා; ඵවමෙව බො මෙ, රාජකුමාර, දන්තෙහිදන්තමාධාය, ජීවිභාය තාලුං ආභච්ච, වෙතසා චිත්තං අභිනිග්ගණ්හතො අභිනිප්පිළයතො අභිසන්තාපයතො කච්ඡෙහි සෙදා මුච්චන්ති. ආරද්ධං බො පන මෙ, රාජකුමාර, වීරියං භොති අසල්ලිතං, උපට්ඨිතා සති අසම්මුට්ඨා, සාරද්ධො ව පන මෙ කායො භොති අප්පට්ඨපස්සද්ධො, තෙනෙව දුක්ඛප්පධානෙන පධානාභිතුන්තස්ස සතො.

333. “තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදභොසි – ‘යංනුනාහං අප්පාණකංයෙව ඤානං ඤායෙය්‍යා’ ති. සො බො අහං, රාජකුමාර, මුඛතො ව නාසතො ව අස්සාසපස්සාසෙ උපරුන්ධිං. තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, මුඛතො ව නාසතො ව අස්සාසපස්සාසෙසු උපරුද්ධෙසු කණ්ණසොතෙහි වාතානං නික්ඛමන්තානං අධිමන්තො සද්දො භොති. සෙය්‍යාපාපි නාම කම්මාරගග්ගරියා ධම්මානාය අධිමන්තො සද්දො භොති, ඵවමෙව බො මෙ, රාජකුමාර, මුඛතො ව නාසතො ව අස්සාසපස්සාසෙසු උපරුද්ධෙසු කණ්ණසොතෙහි වාතානං නික්ඛමන්තානං අධිමන්තො සද්දො භොති. ආරද්ධං බො පන මෙ, රාජකුමාර, වීරියං භොති අසල්ලිතං, උපට්ඨිතා සති අසම්මුට්ඨා, සාරද්ධො ව පන මෙ කායො භොති අප්පට්ඨපස්සද්ධො, තෙනෙව දුක්ඛප්පධානෙන පධානාභිතුන්තස්ස සතො.

“තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදභොසි – ‘යංනුනාහං අප්පාණකංයෙව ඤානං ඤායෙය්‍යා’ ති. සො බො අහං, රාජකුමාර, මුඛතො ව නාසතො ව කණ්ණතො ව අස්සාසපස්සාසෙ උපරුන්ධිං. තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, මුඛතො ව නාසතො ව කණ්ණතො ව අස්සාසපස්සාසෙසු උපරුද්ධෙසු අධිමන්තා වාතා මුද්ධති ඌහනන්ති [\[ඌහන්ති \(සී.\), ඔහනන්ති \(සා. ක.\), උහනන්ති \(ක.\)\]](#). සෙය්‍යාපාපි, රාජකුමාර, බලවා පුරිසො තිණ්හෙන සිබරෙන මුද්ධති අභිමන්ථෙය්‍යා [\[මුද්ධානං අභිමන්ථෙය්‍යා \(සී. පී.\), මුද්ධානං අභිමන්ථෙය්‍යා \(සා. ක.\)\]](#), ඵවමෙව බො මෙ, රාජකුමාර, මුඛතො ව නාසතො ව කණ්ණතො ව අස්සාසපස්සාසෙසු උපරුද්ධෙසු අධිමන්තා වාතා මුද්ධති ඌහනන්ති. ආරද්ධං බො පන මෙ, රාජකුමාර, වීරියං භොති අසල්ලිතං, උපට්ඨිතා සති අසම්මුට්ඨා, සාරද්ධො ව පන මෙ කායො භොති අප්පට්ඨපස්සද්ධො, තෙනෙව දුක්ඛප්පධානෙන පධානාභිතුන්තස්ස සතො.

“තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදභොසි – ‘යංනුනාහං අප්පාණකංයෙව ඤානං ඤායෙය්‍යා’ ති. සො බො අහං, රාජකුමාර, මුඛතො ව නාසතො ව කණ්ණතො ව අස්සාසපස්සාසෙ උපරුන්ධිං. තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, මුඛතො ව නාසතො ව කණ්ණතො ව අස්සාසපස්සාසෙසු උපරුද්ධෙසු අධිමන්තා සීසෙ සීසවෙදනා භොන්ති. සෙය්‍යාපාපි, රාජකුමාර, බලවා පුරිසො දල්ලෙන වරත්තක්ඛන්ධෙන [\[වරත්තක්ඛන්ධෙන \(සී.\)\]](#) සීසෙ සීසවෙයං දදෙය්‍යා; ඵවමෙව බො මෙ, රාජකුමාර, මුඛතො ව නාසතො ව කණ්ණතො ව අස්සාසපස්සාසෙසු උපරුද්ධෙසු අධිමන්තා සීසෙ සීසවෙදනා භොන්ති. ආරද්ධං බො පන මෙ, රාජකුමාර, වීරියං භොති අසල්ලිතං, උපට්ඨිතා සති අසම්මුට්ඨා, සාරද්ධො ව පන මෙ කායො භොති අප්පට්ඨපස්සද්ධො, තෙනෙව දුක්ඛප්පධානෙන පධානාභිතුන්තස්ස සතො.

“තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදභොසි – ‘යංනුනාහං අප්පාණකංයෙව ඤානං ඤායෙය්‍යා’ ති. සො බො අහං, රාජකුමාර, මුඛතො ව නාසතො ව කණ්ණතො ව අස්සාසපස්සාසෙ උපරුන්ධිං. තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, මුඛතො ව නාසතො ව කණ්ණතො ව අස්සාසපස්සාසෙසු උපරුද්ධෙසු අධිමන්තා වාතා කුච්ඡං පරිකන්තන්ති. සෙය්‍යාපාපි, රාජකුමාර, දක්ඛො ගොසාතකො වා ගොසාතකන්තෙවාසී වා තිණ්හෙන ගොවිකන්තනෙන කුච්ඡං පරිකන්තෙය්‍යා, ඵවමෙව බො මෙ, රාජකුමාර, මුඛතො ව නාසතො ව කණ්ණතො ව අස්සාසපස්සාසෙසු උපරුද්ධෙසු අධිමන්තා , වාතා කුච්ඡං පරිකන්තන්ති. ආරද්ධං බො පන මෙ, රාජකුමාර, වීරියං භොති අසල්ලිතං, උපට්ඨිතා සති අසම්මුට්ඨා, සාරද්ධො ව පන මෙ කායො භොති අප්පට්ඨපස්සද්ධො, තෙනෙව දුක්ඛප්පධානෙන පධානාභිතුන්තස්ස සතො.

“තස්ස මය්භං, රාජකුමාර, එතදහොසි – ‘යංනුනාහං අප්පාණකංයෙව ඤානං ඤායෙය්‍ය’න්ති. සො බො අහං, රාජකුමාර, මුඛතො ව නාසතො ව කණ්ණතො ව අස්සාසපස්සාසෙ උපරුන්ධිං. තස්ස මය්භං, රාජකුමාර, මුඛතො ව නාසතො ව කණ්ණතො ව අස්සාසපස්සාසෙසු උපරුද්ධෙසු අධිමත්තො කායස්මිං ඩාහො හොති. සෙය්‍යාථාපි, රාජකුමාර, ද්වෙ ඛලවත්තො පුරිසා දුඛඛලතරං පුරිසං නානාබාහාසු ගහෙන්වා අභිගාරකාසුයා සන්තාපෙය්‍යං සම්පරිතාපෙය්‍යං, එවමෙව බො මෙ, රාජකුමාර, මුඛතො ව නාසතො ව කණ්ණතො ව අස්සාසපස්සාසෙසු උපරුද්ධෙසු අධිමත්තො කායස්මිං ඩාහො හොති. ආරද්ධං බො පන මෙ, රාජකුමාර, වීරියං හොති අසල්ලීනං, උපට්ඨිතා සති අසම්මුට්ඨා, සාරද්ධො ව පන මෙ කායො හොති අප්පට්ඨපස්සද්ධො, තෙනෙව දුක්ඛප්පධානෙන පධානාහිකුන්තස්ස සතො.

334. “තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදහොසි – ‘යංනුනාහං සබ්බසො ආහාරුපච්ඡේදාය පටිපජ්ජෙය්‍ය’න්ති. අට්ඨං, රාජකුමාර, දෙවතා උපසඬ්ඡන්තිවා එතදවොචුං – ‘මා ඛො ත්වං, මාරිස, සබ්බසො ආහාරුපච්ඡේදාය පටිපජ්ජි. සචෙ ඛො ත්වං, මාරිස, සබ්බසො ආහාරුපච්ඡේදාය පටිපජ්ජස්සසි, තස්ස තෙ මයං දිබ්බං ඔජං ලොමකුපෙති අජ්ඣොහාරෙස්සාම [අජ්ඣොහරිස්සාම (සා. කං. පි. ක.)], තාය ත්වං යාපෙස්සසි’ති. තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදහොසි – ‘අහඤ්චෙව ඛො පන සබ්බසො අපජ්ජිතං [අපජ්ඣකං (සි. පි.), ජජ්ඣකං (සා. කං.)] පටිජානෙය්‍යං. ඉමා ච මෙ දෙවතා දිබ්බං ඔජං ලොමකුපෙති අජ්ඣොහාරෙය්‍යාං [අජ්ඣොහරෙය්‍යාං (සා. කං. පි. ක.)], තාය වාහං යාපෙය්‍යං, තං මමස්ස මුසා’ති. සො ඛො අහං, රාජකුමාර, තා දෙවතා පච්චාචික්ඛාමි. ‘හල’න්ති වදාමි.

335. “තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදහොසි – ‘යෙ බො කෙවි අනිතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඔපක්කමිකා දුක්ඛා තිබ්බා **[තිප්පා (සී. ටී.)]** බරා කට්ඨකා වෙදනා වෙදයිංසු, එතාවපරමං නයිතො භියොයා. යෙපි හි කෙවි අනාගතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඔපක්කමිකා දුක්ඛා තිබ්බා බරා කට්ඨකා වෙදනා වෙදයිස්සන්ති, එතාවපරමං නයිතො භියොයා. යෙපි හි කෙවි එතරහි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඔපක්කමිකා දුක්ඛා තිබ්බා බරා කට්ඨකා වෙදනා වෙදයන්ති, එතාවපරමං නයිතො භියොයා. න බො පනාහං ඉමාය කට්ඨකාය දුක්කරකාරිකාය අධිගච්ඡාමි උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසං; සියා නු බො අඤ්ඤො මග්ගො බොධායා’ති. තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදහොසි – ‘අභිජානාමි බො පනාහං පිතු සක්කස්ස කම්මන්තෙ සීතාය ජම්බුවිජායාය නිසින්තො විච්චිවෙව කාමෙහි විච්චිව අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සච්චාරං විවෙකජං පීතිසුඛං පඨමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරතා; සියා නු බො එසො මග්ගො බොධායා’ති. තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, සතානුසාරි විඤ්ඤාණං අහොසි – ‘එසෙව මග්ගො බොධායා’ති. තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදහොසි – ‘කිං නු බො අහං තස්ස සුඛස්ස භායාමි යං තං සුඛං අඤ්ඤත්‍රෙව කාමෙහි අඤ්ඤත්‍ර අකුසලෙහි ධම්මෙහි’ති? තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදහොසි – ‘න බො අහං තස්ස සුඛස්ස භායාමි යං තං සුඛං අඤ්ඤත්‍රෙව කාමෙහි අඤ්ඤත්‍ර අකුසලෙහි ධම්මෙහි’ති.

“තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදහොසි – ‘න ඛො තං සුකරං සුඛං අධිගන්තුං එවං අධිමත්තකසීමානං පත්තකායෙන. යංනුනාහං ඔළාරිකං ආහාරං ආහාරෙය්‍යං ඔදනකුම්මාස’න්ති. සො ඛො අහං, රාජකුමාර, ඔළාරිකං ආහාරං ආහාරෙය්‍යං ඔදනකුම්මාසං. තෙන ඛො පන මං, රාජකුමාර, සමයෙන පඤ්චවග්ගියා හික්ඛු පච්චුපට්ඨිතා හොන්ති – ‘යං ඛො සමණො ගොතමො ධම්මං අධිගමිස්සති තං නො ආරොචෙස්සති’ති. යතො ඛො අහං, රාජකුමාර, ඔළාරිකං ආහාරං ආහාරෙය්‍යං ඔදනකුම්මාසං, අප් මෙ තෙ පඤ්චවග්ගියා හික්ඛු නිබ්බිජ්ජ පක්කමිංසු – ‘[බාහුල්ලිකො \(සී. පී.\) සාරත්ථට්ඨිකාය සංඝභෙදසික්ඛාපදවණ්ණනාය සමෙති](#)] සමණො ගොතමො පධානවිබ්භන්තො, ආවත්තො බාහුල්ලායා’ති.

336. “සො ඛො අහං, රාජකුමාර, ඔළාරිකං ආහාරං ආහාරෙත්වා බලං ගහෙත්වා විච්චිවෙව කාමෙහි...පෙ.... පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහාසිං. චිත්තකච්චාරානං වූපසමා... දුතියං ඤානං... තතියං ඤානං... චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහාසිං. සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනඤ්ඤානං විගතූපක්කිලෙසෙ මුදුහුතෙ කම්මනියෙ ධීනෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ සත්තානං චුතුපපාතඤ්ඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙසිං. සො අනෙකච්චිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරාමි, සෙය්‍යාදීදං – එකමිපි ජාතිං ද්වෙපි ජාතියො...පෙ.... ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙකච්චිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරාමි. අයං ඛො මෙ, රාජකුමාර, රත්තියා පයමෙ යාමෙ පයමා විජ්ජා අධිගතා, අවිජ්ජා විහතා, විජ්ජා උප්පන්නා; තමො විහතො, ආලොකො උප්පන්නො – යථා තං අප්පමත්තස්ස ආනාපිනො පහිත්තස්ස විහරතො.

“සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනඤ්ඤානං විගතූපක්කිලෙසෙ මුදුහුතෙ කම්මනියෙ ධීනෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ සත්තානං චුතුපපාතඤ්ඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙසිං. සො දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සාමි වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ හිතෙ පණිතෙ සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානාමි ...පෙ.... අයං ඛො මෙ, රාජකුමාර, රත්තියා මජ්ඣිමෙ යාමෙ දුතියා විජ්ජා අධිගතා, අවිජ්ජා විහතා, විජ්ජා උප්පන්නා; තමො විහතො, ආලොකො උප්පන්නො – යථා තං අප්පමත්තස්ස ආනාපිනො පහිත්තස්ස විහරතො.

“සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනඤ්ඤානං විගතූපක්කිලෙසෙ මුදුහුතෙ කම්මනියෙ ධීනෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ ආසවානං බයඤ්ඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙසිං. සො ‘ඉදං දුක්ඛ’න්ති යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසිං... පෙ.... ‘අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා’ති යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසිං; ‘ඉමෙ ආසවා’ති යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසිං...පෙ.... ‘අයං ආසවනිරොධගාමිනී පටිපදා’ති යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසිං. තස්ස මෙ එවං ජානතො එවං පස්සතො කාමාසවාපි චිත්තං විමුච්චිත්ථං, භවාසවාපි චිත්තං විමුච්චිත්ථං, අවිජ්ජාසවාපි චිත්තං විමුච්චිත්ථං. විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං අහොසි. ‘බිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායා’ති අබ්භඤ්ඤාසිං. අයං ඛො මෙ, රාජකුමාර, රත්තියා පච්ඡිමෙ යාමෙ තතියා විජ්ජා අධිගතා, අවිජ්ජා විහතා, විජ්ජා උප්පන්නා; තමො විහතො, ආලොකො උප්පන්නො – යථා තං අප්පමත්තස්ස ආනාපිනො පහිත්තස්ස විහරතො.

337. “තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදහොසි – ‘අධිගතො ඛො මායායං ධම්මො ගම්භීරො දුද්දසො දුරනුබොධො සත්තො පණිතො අතක්කාවචරො නිපුණො පණ්ඩිතවෙදනියො. ආලයරාමා ඛො පනායං පජා ආලයරතා ආලයසම්මුදිතා. ආලයරාමාය ඛො පන පජාය ආලයරතාය ආලයසම්මුදිතාය දුද්දසං ඉදං යානං යදිදං – ඉදජ්ජවිවයනාපට්චිවසමුප්පාදො. ඉදමිපි ඛො යානං දුද්දසං – යදිදං සබ්බසංඛාරසමථො සබ්බුපධිපට්ඨිනස්සග්ගො තණ්හාක්ඛයො විරාගො නිරොධො නිබ්බානං . අභඤ්චෙව ඛො පන ධම්මං දෙසෙය්‍යං, පරෙ ව මෙ න ආජානෙය්‍යං, සො මමස්ස කිලමථො, සා මමස්ස විහෙසා’ති. අපිස්සු මං, රාජකුමාර, ඉමා අනච්ඡරියා ගාථායො පටිභංසු පුබ්බෙ අස්සුතපුබ්බා –

‘කිච්ඡෙන මෙ අධිගතං, හලං දානි පකාසිතුං;
රාගදොසපරෙතෙහි, නායං ධම්මො සුසම්බුධො.

‘පටිසොතගාමිං නිපුණං, ගම්භීරං දුද්දසං අණුං;
රාගරත්තා න දක්ඛන්ති, තමොඛන්ධෙන ආවුටා’ [\[ආවටා \(සී.\), ආවුතා \(සා. කං.\)\]](#) ති.

“ඉතිහ මෙ, රාජකුමාර, පටිසඤ්චික්ඛතො අප්පොස්සුක්කතාය චිත්තං නමති නො ධම්මදෙසනාය.

338. “අප් ඛො, රාජකුමාර, බ්‍රහ්මනො සහම්පතිස්ස මම වෙතසා වෙනොපරිචිත්තකමඤ්ඤාය එතදහොසි – ‘තස්සති වත, හො, ලොකො; චිත්තස්සති වත, හො, ලොකො. යත්‍ර හි නාම තථාගතස්ස අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස අප්පොස්සුක්කතාය චිත්තං නමති [\[නම්ස්සති \(?\)\]](#) නො ධම්මදෙසනායා’ති. අප් ඛො, රාජකුමාර, බ්‍රහ්මා සහම්පති – සෙය්‍යාථාපි නාම බලවා පුරිසො සම්ඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය පසාරිතං වා බාහං සම්ඤ්ජෙය්‍ය, එවමෙව – බ්‍රහ්මලොකෙ අත්තරහිතො මම පුරතො පාතුරහොසි. අප් ඛො, රාජකුමාර, බ්‍රහ්මා සහම්පති එකංසං උත්තරාසඬිගං කරිත්වා යෙනාහං තෙනඤ්ජලිං පණාමෙත්වා මං එතදවොච – ‘දෙසෙතු, හන්තෙ, හගවා ධම්මං, දෙසෙතු සුගතො ධම්මං. සත්ති සත්තා අප්පරජක්ඛජාතිකා අස්සවනතාය ධම්මස්ස පරිභායන්ති; හවිස්සන්ති ධම්මස්ස අඤ්ඤාතාරො’ති . ඉදමවොච, රාජකුමාර, බ්‍රහ්මා සහම්පති; ඉදං චත්වා අථාපරං එතදවොච –

341. “තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදහොසි — ‘කස්ස ණු ඛො අහං පයමං ධම්මං දෙසෙය්‍යාං? කො ඉමං ධම්මං ඛිප්පමෙව ආජානිස්සති’ති? තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදහොසි — ‘ඛුක්කාරා ඛො මෙ පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු යෙ මං පධානපභිතත්තං උපට්ඨන්ති. යං ණුනාහං පඤ්චවග්ගියානං භික්ඛුනං පයමං ධම්මං දෙසෙය්‍යාං’ති. තස්ස මය්හං, රාජකුමාර, එතදහොසි — ‘කහං ණු ඛො එතරහි පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු විහරන්ති’ති. අද්දසං ඛවාහං, රාජකුමාර, දිඛබ්බෙතා

වක්බිදා විසුද්ධයා අතික්කන්තමානුසංකේත පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු බාරාණසියං විහරන්තෙ ඉසිපතනෙ මිගදායෙ. අප්ඵබ්බානං, රාජකුමාර, උරුවෙලායං යථාභිරන්තං විහරිත්වා යෙන බාරාණසී තෙන වාරිකං පක්කමිං.

“අද්දසා බො මං, රාජකුමාර, උපකො ආජීවකො අන්තරා ව ගයං අන්තරා ව බොධිං අද්ධානමග්ගප්පිපන්නං . දිස්වාන මං එතදවොච – ‘විජ්ජසන්නානි බො තෙ, ආවුසො, ඉන්ද්‍රියානි, පරිසුද්ධො ඡව්වණ්ණො පරියොදානො. කංසි ත්වං, ආවුසො, උද්දිස්ස පබ්බජිතො? කො වා තෙ සත්ථා? කස්ස වා ත්වං ධම්මං රොවෙසී’ති? එවං චුත්තෙ, අහං, රාජකුමාර, උපකං ආජීවකං ගාථාහි අජ්ඣාසාමිං –

‘සබ්බාහිභු සබ්බවිදුහමස්මි,
සබ්බෙසු ධම්මෙසු අනුපලිත්තො;
සබ්බඤ්ජහො තණ්හාක්ඛයෙ විමුත්තො,
සයං අභිඤ්ඤාය කමුද්දිසෙය්‍යං.

‘න මෙ ආචරියො අත්ථී, සදිසො මෙ න විජ්ජති;
සදෙවකස්මිං ලොකස්මිං, නත්ථී මෙ පටිපුග්ගලො.

‘අහඤ්භි අරහා ලොකෙ, අහං සත්ථා අනුත්තරො;
එකොම්භි සම්මාසම්බුද්ධො, සීතිභූතොස්මි නිබ්බුතො.

‘ධම්මවක්කං පවත්තෙතුං, ගච්ඡාමි කාසින්‍ද්‍රං;
අන්ධිභූතස්මිං [අන්ධභූතස්මිං (සී. ස්‍යා. පී.)] ලොකස්මිං, ආහඤ්ජං [ආහඤ්ඤිං (ස්‍යා. කං. ක.)]
අමතදුන්නිත්ති.

‘යථා බො ත්වං, ආවුසො, පටිජානාසි අරහසි අනන්තජිනො’ති.

‘මාදිසා වෙ ජිනා හොන්ති, යෙ පත්තා ආසවක්ඛයං;
ජිනා මෙ පාපකා ධම්මා, තස්මාහමුපක [තස්මාහං උපකා (සී. ස්‍යා. කං. පී.)] ජිනො’ති.

“එවං චුත්තෙ, රාජකුමාර, උපකො ආජීවකො ‘හුපෙය්‍යාපාචුසො’ති [හුචෙය්‍යාපාචුසො (සී. පී.), හුචෙය්‍යාචුසො (ස්‍යා. කං.)] වත්වා සිසං ඔකම්පෙත්වා උම්මග්ගං ගහෙත්වා පක්කාමි.

342. “අප්ඵබ්බානං, රාජකුමාර, අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො යෙන බාරාණසී ඉසිපතනං මිගදායො යෙන පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු තෙනුපසඬකමිං. අද්දසංසු බො මං, රාජකුමාර, පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු දුරතොච ආගච්ඡන්තං. දිස්වාන අඤ්ඤාමඤ්ඤං සණ්ඨපෙසුං – ‘අයං බො, ආවුසො, සමණො ගොතමො ආගච්ඡති බාහුල්ලිකො පධානවිබ්භන්තො ආවත්තො බාහුල්ලාය. සො නෙව අභිවාදෙතබ්බො, න පච්චුට්ඨාතබ්බො, නාස්ස පත්තචීවරං පටිග්ගහෙතබ්බං; අපි ව බො ආසනං ය්‍යපෙතබ්බං – සවෙ සො ආකඬ්ඛිස්සති නිසීදිස්සති’ති. යථා යථා බො අහං, රාජකුමාර, පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු උපසඬකමිං [උපසඬකමාමි (සී. පී.)], තථා තථා පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු නාසක්ඛිංසු සකාය කතිකාය සණ්ඨාතුං. අජ්ජෙකච්චෙ මං පච්චුග්ගන්ත්වා පත්තචීවරං පටිග්ගහෙසුං. අජ්ජෙකච්චෙ ආසනං පඤ්ඤපෙසුං. අජ්ජෙකච්චෙ පාදොදකං උපට්ඨපෙසුං. අපි ව බො මං නාමෙත ව ආවුසොවාදෙන ව සමුදාවරන්ති. එවං චුත්තෙ, අහං, රාජකුමාර, පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු එතදවොචං – ‘මා, භික්ඛවෙ, තථාගතං නාමෙත ව ආවුසොවාදෙන ව සමුදාවරං [සමුදාවරිත්ථං (සී. ස්‍යා. කං. පී.)]; අරහං, භික්ඛවෙ, තථාගතො සම්මාසම්බුද්ධො. ඔදහථ, භික්ඛවෙ, සොතං. අමතමධිගතං. අහමනුසාසාමි, අහං ධම්මං දෙසෙමි. යථානුසිට්ඨං තථා පටිපජ්ජමානා නචිරස්සෙව – යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදෙව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං – බ්‍රහ්මචරියපරියොසානං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරිස්සථා’ති. එවං චුත්තෙ, රාජකුමාර, පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු මං එතදවොචුං – ‘තායපි බො ත්වං, ආවුසො ගොතම, ඉරියාය [චරියාය (ස්‍යා. කං.)] තාය පටිපදාය තාය දුක්කරකාරිකාය නාජ්ඣගමා උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසං; කිං පන ත්වං එතරහි බාහුල්ලිකො පධානවිබ්භන්තො ආවත්තො බාහුල්ලාය අධිගමිස්සසි උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙස’න්ති? එවං චුත්තෙ, අහං, රාජකුමාර, පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු එතදවොචං – ‘න, භික්ඛවෙ, තථාගතො බාහුල්ලිකො න පධානවිබ්භන්තො න ආවත්තො බාහුල්ලාය. අරහං, භික්ඛවෙ, තථාගතො සම්මාසම්බුද්ධො. ඔදහථ, භික්ඛවෙ, සොතං. අමතමධිගතං. අහමනුසාසාමි, අහං ධම්මං දෙසෙමි. යථානුසිට්ඨං තථා පටිපජ්ජමානා නචිරස්සෙව – යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදෙව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං – බ්‍රහ්මචරියපරියොසානං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරිස්සථා’ති. දුතියමිපි බො, රාජකුමාර, පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු මං එතදවොචුං – ‘තායපි බො ත්වං, ආවුසො ගොතම, ඉරියාය තාය පටිපදාය තාය දුක්කරකාරිකාය නාජ්ඣගමා උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසං; කිං පන ත්වං එතරහි බාහුල්ලිකො පධානවිබ්භන්තො ආවත්තො බාහුල්ලාය අධිගමිස්සසි උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙස’න්ති? දුතියමිපි බො අහං, රාජකුමාර, පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු එතදවොචං – ‘න, භික්ඛවෙ, තථාගතො බාහුල්ලිකො න පධානවිබ්භන්තො න ආවත්තො බාහුල්ලාය. අරහං, භික්ඛවෙ, තථාගතො සම්මාසම්බුද්ධො. ඔදහථ, භික්ඛවෙ, සොතං. අමතමධිගතං. අහමනුසාසාමි, අහං ධම්මං දෙසෙමි. යථානුසිට්ඨං තථා

පටිපජ්ජමානා නවිරස්සෙව – යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදෙව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං – බ්‍රහ්මවරියපරියොසානං දිට්ඨොව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣන්තවා උපසම්පජ්ජ විහරිස්සපා’ති . තතියම්පි බො, රාජකුමාර, පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු මං එතදවොචුං – ‘තායපි බො ත්වං, ආවුසො ගොතම, ඉරියාය තාය පටිපදාය තාය දුක්කරකාරිකාය නාජ්ඣුගමා උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසං; කිං පන ත්වං එතරහි බාහුල්ලිකො පධානවිබහන්තො ආවත්තො බාහුල්ලාය අධිගම්ස්සසි උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙස’න්ති? එවං චුත්තෙ , අහං, රාජකුමාර, පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු එතදවොචං – ‘අභිජානාට මෙ නො තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, ඉතො පුබ්බෙ ඵවරූපං පභාවිතමෙත’න්ති **[භාසිතමෙතන්ති (සි. සා. විනයෙපි)]**? ‘නො හෙතං, හන්තෙ’. ‘අරහං, භික්ඛවෙ, තථාගතො සම්මාසම්බුද්ධො. ඔදහට්ඨ, භික්ඛවෙ, සොතං. අමතමධිගතං. අහමනුසාසාමි, අහං ධම්මං දෙසෙමි. යථානුසිට්ඨං තථා පටිපජ්ජමානා නවිරස්සෙව – යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදෙව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං – බ්‍රහ්මවරියපරියොසානං දිට්ඨොව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣන්තවා උපසම්පජ්ජ විහරිස්සපා’ති.

“අසක්ඛිං බො අහං, රාජකුමාර, පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු සඤ්ඤාපෙතුං. ද්වෙපි සුදං, රාජකුමාර, භික්ඛු ඔවදාමි. තයො භික්ඛු පිණ්ඩාය වරන්ති. යං තයො භික්ඛු පිණ්ඩාය වරන්වා ආහරන්ති, තෙන ඡබ්බග්ගියා **[ඡබ්බග්ගා (සි. සා. කං.), ඡබ්බග්ගො (පි.)]** යාපෙම. තයොපි සුදං, රාජකුමාර, භික්ඛු ඔවදාමි, ද්වෙ භික්ඛු පිණ්ඩාය වරන්ති. යං ද්වෙ භික්ඛු පිණ්ඩාය වරන්වා ආහරන්ති තෙන ඡබ්බග්ගියා යාපෙම.

343. “අට්ඨ බො, රාජකුමාර, පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු මයා එවං ඔවදියමානා එවං අනුසාසියමානා නවිරස්සෙව – යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදෙව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං – බ්‍රහ්මවරියපරියොසානං දිට්ඨොව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣන්තවා උපසම්පජ්ජ විහරිස්ස”ති. එවං චුත්තෙ, බොධි රාජකුමාරො හගවන්තං එතදවොච – “කීව විරෙන නු බො, හන්තෙ, භික්ඛු තථාගතං විනයකං **[නායකං (?)]** ලභමානො – යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදෙව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං – බ්‍රහ්මවරියපරියොසානං දිට්ඨොව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣන්තවා උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍යා”ති? “තෙන හි, රාජකුමාර, තංයෙවෙත්ථ පටිපුච්ඡස්සාමි. යථා තෙ බමෙය්‍ය, තථා නං බ්‍යාකරෙය්‍යාසි. තං කිං මඤ්ඤසි, රාජකුමාර, කුසලො ත්වං හත්ථාරුල්ලෙහ **[හත්ථාරුල්ලෙහ (සි. පි.)]** අඛිකුසගය්හෙහ **[අඛිකුසගය්හෙහ (සා. කං.)]** සිජ්ජෙ”ති? “එවං, හන්තෙ, කුසලො අහං හත්ථාරුල්ලෙහ අඛිකුසගය්හෙහ සිජ්ජෙ”ති . “තං කිං මඤ්ඤසි, රාජකුමාර, ඉධ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය – ‘බොධි රාජකුමාරො හත්ථාරුල්ලෙහ අඛිකුසගය්හෙහ සිජ්ජං ජානාති; තස්සාහං සන්තිකෙ හත්ථාරුල්ලෙහ අඛිකුසගය්හෙහ සිජ්ජං සික්ඛිස්සාමි”ති. සො වස්ස අස්සද්ධො; යාවතකං සද්ධෙන පත්තබ්බං තං න සම්පාපුණෙය්‍ය. සො වස්ස බ්‍රහ්මාදිකාමො; යාවතකං අප්පාබාධෙන පත්තබ්බං තං න සම්පාපුණෙය්‍ය. සො වස්ස සංයො මායාචී; යාවතකං අසංයොන අමායාචිනා පත්තබ්බං තං න සම්පාපුණෙය්‍ය. සො වස්ස කුසිතො; යාවතකං ආරද්ධවිරියෙන පත්තබ්බං තං න සම්පාපුණෙය්‍ය. සො වස්ස දුප්පඤ්ඤො; යාවතකං පඤ්ඤවතා පත්තබ්බං තං න සම්පාපුණෙය්‍ය. තං කිං මඤ්ඤසි, රාජකුමාර, අපි නු සො පුරිසො තව සන්තිකෙ හත්ථාරුල්ලෙහ අඛිකුසගය්හෙහ සිජ්ජං සික්ඛෙය්‍යා”ති? “එකමෙකෙනාපි, හන්තෙ, අඛිගෙන සමන්තාගතො සො පුරිසො න මම සන්තිකෙ හත්ථාරුල්ලෙහ අඛිකුසගය්හෙහ සිජ්ජං සික්ඛෙය්‍ය, කො පන වාදො පඤ්චහඬිගෙහි”ති!

344. “තං කිං මඤ්ඤසි, රාජකුමාර, ඉධ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය – ‘බොධි රාජකුමාරො හත්ථාරුල්ලෙහ අඛිකුසගය්හෙහ සිජ්ජං ජානාති; තස්සාහං සන්තිකෙ හත්ථාරුල්ලෙහ අඛිකුසගය්හෙහ සිජ්ජං සික්ඛිස්සාමි”ති. සො වස්ස සද්ධො; යාවතකං සද්ධෙන පත්තබ්බං තං සම්පාපුණෙය්‍ය. සො වස්ස අප්පාබාධො; යාවතකං අප්පාබාධෙන පත්තබ්බං තං සම්පාපුණෙය්‍ය. සො වස්ස අසංයො අමායාචී; යාවතකං අසංයොන අමායාචිනා පත්තබ්බං තං සම්පාපුණෙය්‍ය. සො වස්ස ආරද්ධවිරියො; යාවතකං ආරද්ධවිරියෙන පත්තබ්බං තං සම්පාපුණෙය්‍ය. සො වස්ස පඤ්ඤවා; යාවතකං පඤ්ඤවතා පත්තබ්බං තං සම්පාපුණෙය්‍ය. තං කිං මඤ්ඤසි, රාජකුමාර, අපි නු සො පුරිසො තව සන්තිකෙ හත්ථාරුල්ලෙහ අඛිකුසගය්හෙහ සිජ්ජං සික්ඛෙය්‍යා”ති? “එකමෙකෙනාපි, හන්තෙ, අඛිගෙන සමන්තාගතො සො පුරිසො මම සන්තිකෙ හත්ථාරුල්ලෙහ අඛිකුසගය්හෙහ සිජ්ජං සික්ඛෙය්‍ය, කො පන වාදො පඤ්චහඬිගෙහි”ති! “එවමෙව බො, රාජකුමාර, පඤ්චමානි පධානියඬිගානි. කතමානි පඤ්ච? ඉධ, රාජකුමාර, භික්ඛු සද්ධො හොති; සද්දහති තථාගතස්ස බොධිං – ‘ඉතිපි සො හගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පන්නො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා’ති; අප්පාබාධො හොති අප්පාතඬිකො සමවෙපාකිනියා ගහණියා සමන්තාගතො නාතිසීතාය නාවුච්ඡායා මජ්ඣිමාය පධානක්ඛමාය; අසංයො හොති අමායාචී යථාභූතං අත්තානං ආවිකත්තා සත්ථරි වා විඤ්ඤසු වා සබ්බමචාරීසු ; ආරද්ධවිරියො විහරති අකුසලානං ධම්මානං පහානාය කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදාය, ථාමවා දළ්භපරක්කමො අනික්ඛිත්තධුරො කුසලෙසු ධම්මෙසු; පඤ්ඤවා හොති උදයත්ථගාමිනියා පඤ්ඤාය සමන්තාගතො අරියාය නිබ්බේධිකාය සම්මාදුක්ඛක්ඛයගාමිනියා. ඉමානි බො, රාජකුමාර, පඤ්ච පධානියඬිගානි.

345. “ඉමෙහි , රාජකුමාර, පඤ්චවග්ගි පධානියඬිගෙහි සමන්තාගතො භික්ඛු තථාගතං විනයකං ලභමානො – යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදෙව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං – බ්‍රහ්මවරියපරියොසානං දිට්ඨොව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣන්තවා උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍යා සත්ත වස්සානි. තිට්ඨන්තු, රාජකුමාර, සත්ත වස්සානි. ඉමෙහි පඤ්චවග්ගි පධානියඬිගෙහි සමන්තාගතො භික්ඛු තථාගතං විනයකං ලභමානො – යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදෙව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං – බ්‍රහ්මවරියපරියොසානං දිට්ඨොව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣන්තවා උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍යා ඡබ්බස්සානි... පඤ්ච වස්සානි... වත්තාරි වස්සානි... තිණි වස්සානි... ද්වෙ වස්සානි... එකං වස්සං. තිට්ඨන්තු, රාජකුමාර, එකං වස්සං. ඉමෙහි පඤ්චවග්ගි පධානියඬිගෙහි සමන්තාගතො භික්ඛු තථාගතං විනයකං ලභමානො – යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදෙව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං –

බ්‍රහ්මවරියපරියොසානං දිට්ඨේව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍ය සත්ත මාසානි. තිට්ඨන්තු, රාජකුමාර, සත්ත මාසානි. ඉමෙහි පඤ්චහි පධානියඬිගෙහි සමන්තාගතො භික්ඛු තථාගතං විනයකං ලභමානො – යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදෙව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං – බ්‍රහ්මවරියපරියොසානං දිට්ඨේව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍ය ඡ මාසානි... පඤ්ච මාසානි... චත්තාරි මාසානි... තීණි මාසානි... ද්වෙ මාසානි... එකං මාසං... අඬ්ඨමාසං. තිට්ඨතු, රාජකුමාර, අඬ්ඨමාසො. ඉමෙහි පඤ්චහි පධානියඬිගෙහි සමන්තාගතො භික්ඛු තථාගතං විනයකං ලභමානො – යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදෙව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං – බ්‍රහ්මවරියපරියොසානං දිට්ඨේව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍ය සත්ත රත්තින්දිවානි. තිට්ඨන්තු, රාජකුමාර, සත්ත රත්තින්දිවානි. ඉමෙහි පඤ්චහි පධානියඬිගෙහි සමන්තාගතො භික්ඛු තථාගතං විනයකං ලභමානො – යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදෙව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං – බ්‍රහ්මවරියපරියොසානං දිට්ඨේව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍ය ඡ රත්තින්දිවානි... පඤ්ච රත්තින්දිවානි... චත්තාරි රත්තින්දිවානි... තීණි රත්තින්දිවානි... ද්වෙ රත්තින්දිවානි... එකං රත්තින්දිවං. තිට්ඨතු, රාජකුමාර, එකො රත්තින්දිවො. ඉමෙහි පඤ්චහි පධානියඬිගෙහි සමන්තාගතො භික්ඛු තථාගතං විනයකං ලභමානො සායමනුසිට්ඨො පාතො විසෙසං අධිගමිස්සති, පාතමනුසිට්ඨො සායං විසෙසං අධිගමිස්සති”ති. එවං චුත්තෙ, බොධි රාජකුමාරො භගවන්තං එතදවොච – “අහො බුද්ධො, අහො ධම්මො, අහො ධම්මස්ස ස්වාක්ඛාතතා! යත්‍ර හි නාම සායමනුසිට්ඨො පාතො විසෙසං අධිගමිස්සති, පාතමනුසිට්ඨො සායං විසෙසං අධිගමිස්සති”ති!

346. එවං චුත්තෙ, සඤ්ජිකාපුත්තො මාණුවො බොධිං රාජකුමාරං එතදවොච – “එවමෙව පනායං භවං බොධි – ‘අහො බුද්ධො, අහො ධම්මො, අහො ධම්මස්ස ස්වාක්ඛාතතා’ති ච වදෙති [වදෙසි (සි.), පවෙදෙති (සාය. කං.)]; අථ ච පන න තං භවන්තං ගොතමං සරණං ගච්ඡති ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඨසඤ්ච”ති. “මා භෙවං, සම්ම සඤ්ජිකාපුත්ත, අවච; මා භෙවං, සම්ම සඤ්ජිකාපුත්ත, අවච. සම්මුඛා මෙතං, සම්ම සඤ්ජිකාපුත්ත, අය්‍යාය සුතං, සම්මුඛා පටිග්ගහිතං”. “එකමිදං, සම්ම සඤ්ජිකාපුත්ත, සමයං භගවා කොසම්බියං විහරති සොසිතාරාමෙ. අථ බො මෙ අය්‍යා කුච්ඡිමති යෙන භගවා තෙනුපසඬ්ඨමි; උපසඬ්ඨමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නා බො මෙ අය්‍යා භගවන්තං එතදවොච – ‘යො මෙ අයං, භන්තෙ, කුච්ඡිගතො කුමාරකො චා කුමාරිකා චා සො භගවන්තං සරණං ගච්ඡති ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඨසඤ්ච. උපාසකං තං භගවා ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණ්ණපෙන සරණං ගත’න්ති. එකමිදං, සම්ම සඤ්ජිකාපුත්ත, සමයං භගවා ඉධෙව භග්ගෙසු විහරති සුසුමාරගිරෙ භෙසකළාවතො මීගදායෙ. අථ බො මං ධාති අඬ්ඨකෙන හරිත්වා යෙන භගවා තෙනුපසඬ්ඨමි; උපසඬ්ඨමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අථායාසි. එකමන්තං ධීතා බො මං ධාති භගවන්තං එතදවොච – ‘අයං, භන්තෙ, බොධි රාජකුමාරො භගවන්තං සරණං ගච්ඡති ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඨසඤ්ච. උපාසකං තං භගවා ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණ්ණපෙන සරණං ගත’න්ති. එසාහං, සම්ම සඤ්ජිකාපුත්ත, තතියකමිච්ඡි භගවන්තං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඨසඤ්ච. උපාසකං මං භගවා ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණ්ණපෙන සරණං ගත’න්ති.

බොධිරාජකුමාරසුත්තං නිට්ඨිතං පඤ්චමං.

6. අඬ්ඨලිමාලසුත්තං

347. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන රඤ්ඤො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස විජිතෙ වොරො අඬ්ඨලිමාලො නාම භොති ලුද්දො ලොහිතපාණි භතපහතෙ නිව්ච්ඨො අද්දාපන්නො පාණ්ණතෙසු. තෙන ගාමාපි අගාමා කතා, නිගමාපි අනිගමා කතා, ජනපදාපි අජනපදා කතා. සො මනුස්සෙ වධිත්වා වධිත්වා අඬ්ඨලිනං මාලං ධාරෙති. අථ බො භගවා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පත්තවීරමාදාය සාවත්ථිං පිණ්ඩාය පාවිසි. සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්ඡාභන්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො සෙනාසනං සංසාමෙත්වා පත්තවීරමාදාය යෙන වොරො අඬ්ඨලිමාලො තෙනද්ධානමග්ගං පටිපජ්ජී. අද්දසාසුං බො ගොපාලකා පසුපාලකා කස්සකා පථාවිනො භගවන්තං යෙන වොරො අඬ්ඨලිමාලො තෙනද්ධානමග්ගපටිපන්නං. දිස්වාන භගවන්තං එතදවොචු – “මා, සමණ, එතං මග්ගං පටිපජ්ජී. එතස්මිං, සමණ, මග්ගෙ වොරො අඬ්ඨලිමාලො නාම ලුද්දො ලොහිතපාණි භතපහතෙ නිව්ච්ඨො අද්දාපන්නො පාණ්ණතෙසු. තෙන ගාමාපි අගාමා කතා, නිගමාපි අනිගමා කතා, ජනපදාපි අජනපදා කතා. සො මනුස්සෙ වධිත්වා වධිත්වා අඬ්ඨලිනං මාලං ධාරෙති. එතඤ්ච, සමණ, මග්ගං දසපි පුරිසා විසමිපි පුරිසා තිංසමිපි පුරිසා චත්තාරිසමිපි පුරිසා පඤ්ඤාසමිපි පුරිසා සඬ්ඤ්චිත්වා සඬ්ඤ්චිත්වා [සංහරිත්වා සංහරිත්වා (සි. පි.), සඬ්ඤ්චිත්වා (සාය. කං.)] පටිපජ්ජන්ති. තෙපි වොරස්ස අඬ්ඨලිමාලස්ස භත්ථත්ථං ගච්ඡන්ති”ති. එවං චුත්තෙ, භගවා තුණ්හිභුතො අගමාසි. දුතියමිපි බො ගොපාලකා...පෙ.... තතියමිපි බො ගොපාලකා පසුපාලකා කස්සකා පථාවිනො භගවන්තං එතදවොචු – “මා, සමණ, එතං මග්ගං පටිපජ්ජී, එතස්මිං සමණ මග්ගෙ වොරො අඬ්ඨලිමාලො නාම ලුද්දො ලොහිතපාණි භතපහතෙ නිව්ච්ඨො අද්දාපන්නො පාණ්ණතෙසු, තෙන ගාමාපි අගාමා කතා, නිගමාපි අනිගමා කතා, ජනපදාපි අජනපදා කතා. සො මනුස්සෙ වධිත්වා වධිත්වා අඬ්ඨලිනං මාලං ධාරෙති. එතඤ්ච සමණ මග්ගං දසපි පුරිසා විසමිපි පුරිසා තිංසමිපි පුරිසා චත්තාරිසමිපි පුරිසා පඤ්ඤාසමිපි පුරිසා සඬ්ඤ්චිත්වා සඬ්ඤ්චිත්වා පටිපජ්ජන්ති. තෙපි වොරස්ස අඬ්ඨලිමාලස්ස භත්ථත්ථං ගච්ඡන්ති”ති.

348. අථ බො භගවා තුණ්හිභුතො අගමාසි. අද්දසා බො වොරො අඬ්ඨලිමාලො භගවන්තං දුරතොච ආගච්ඡන්තං. දිස්වානස්ස එතදභොසි – “අච්ඡරියං වත, භො, අඬ්ඨතං වත, භො! ඉමඤ්ච මග්ගං දසපි පුරිසා විසමිපි පුරිසා තිංසමිපි

පුරිසා වත්තාරිසම්පි පුරිසා පඤ්ඤාසම්පි පුරිසා සඬකරිත්වා සඬකරිත්වා පටිපජ්ජන්ති. තෙපි මම හත්ථත්ථං ගච්ඡන්ති. අථ ව පනායං සමණො එකො අද්දනියො පසය්හ මඤ්ඤෙ ආගච්ඡති. යංනුනාහං ඉමං සමණං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යා”න්ති. අථ ඛො වොරො අඬගුලිමාලො අසිවම්මං ගහෙන්වා ධනුකලාපං සන්තය්හිත්වා හගවන්තං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධි. අථ ඛො හගවා තථාරූපං ඉද්ධාභිසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛාසි **[අභිසඬ්ඛාරෙසි (සා. ක. ක.)]** යථා වොරො අඬගුලිමාලො හගවන්තං පකතියා ගච්ඡන්තං සබ්බථාමෙන ගච්ඡන්තො න සක්කොති සම්පාපුණ්ණං. අථ ඛො වොරස්ස අඬගුලිමාලස්ස එතදහොසි – “අච්ඡරියං වත, හො, අබ්භුතං වත, හො! අහඤ්භි පුබ්බෙ හත්ථිම්පි ධාවන්තං අනුපතිත්වා ගණ්හාමි, අස්සම්පි ධාවන්තං අනුපතිත්වා ගණ්හාමි, රථම්පි ධාවන්තං අනුපතිත්වා ගණ්හාමි, මිගම්පි ධාවන්තං අනුපතිත්වා ගණ්හාමි; අථ ව පනාහං ඉමං සමණං පකතියා ගච්ඡන්තං සබ්බථාමෙන ගච්ඡන්තො න සක්කොමි සම්පාපුණ්ණං”න්ති! ධිතොව හගවන්තං එතදවොච – “තිට්ඨ, තිට්ඨ, සමණා”ති. “ධිතො අහං, අඬගුලිමාල, ත්වඤ්ච තිට්ඨා”ති. අථ ඛො වොරස්ස අඬගුලිමාලස්ස එතදහොසි – “ඉමෙ ඛො සමණා සක්‍යපුත්තියා සච්චවාදිතො සච්චපට්ඨඤ්ඤා. අථ පනායං සමණො ගච්ඡං යෙවාහ – ‘ධිතො අහං, අඬගුලිමාල, ත්වඤ්ච තිට්ඨා’ති. යංනුනාහං ඉමං සමණං පුච්ඡෙය්‍යා”න්ති.

349. අථ ඛො වොරො අඬගුලිමාලො හගවන්තං ගාථාය අජ්ඣාසාසි –

“ගච්ඡං වදෙසි සමණ ධිතොමිහි,
මමඤ්ච බුසි ධිතමට්ඨිතොති;
පුච්ඡාමි තං සමණ එතමත්ථං,
කථං ධිතො ත්වං අහමට්ඨිතොමිහි”ති.

“ධිතො අහං අඬගුලිමාල සබ්බදා,
සබ්බෙසු භුතෙසු නිධාය දණ්ඩං;
තුවඤ්ච පාණෙසු අසඤ්ඤතොසි,
තස්මා ධිතොහං තුවමට්ඨිතොසි”ති.

“චිරස්සං වත මෙ මහිතො මහෙසි,
මහාවනං පාපුණ්ණි සච්චවාදි **[මහාවනං සමණොයං පච්චුපාදි (සි.), මහාවනං සමණ පච්චුපාදි (සා. ක.)]**;
සොහං චරිස්සාමි පහාය පාපං **[සොහං චරිස්සාපි පහාස්සං පාපං (සි.), සොහං චරිස්සාමි පජහිස්සං පාපං (සා. ක.)]**,
සුත්ථාන ගාථං තව ධම්මයුත්තං”.

ඉත්ථෙව වොරො අසිමාවුධඤ්ච,
සොබ්භෙ පපාතෙ නරකෙ අකිරි;
අවන්දි වොරො සුගතස්ස පාදෙ,
තත්ථෙව නං පබ්බජ්ජං අයාචි.

බුද්ධො ව ඛො කාරුණිකො මහෙසි,
යො සත්ථා ලොකස්ස සදෙවකස්ස;
‘තමෙහි භික්ඛු’ති තදා අවොච,
එසෙව තස්ස අහු භික්ඛුභාවොති.

350. අථ ඛො හගවා ආයස්මතා අඬගුලිමාලෙන පච්ඡාසමණෙන යෙන සාවත්ථි තෙන වාරිකං පක්කාමි. අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො යෙන සාවත්ථි තදවසරි. තත්‍ර සුදං හගවා සාවත්ථියං විහරති ඡෙතවතෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන රඤ්ඤො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස අන්තෙපුරද්වාරෙ මහාජනකායො සන්තිපතිත්වා උච්චාසද්දො මහාසද්දො හොති – “වොරො තෙ, දෙව, විජිතෙ අඬගුලිමාලො නාම ලුද්දො ලොභිතපාණි හතපහතෙ නිව්ටියො අදයාපන්තො පාණ්භුතෙසු. තෙන ගාමාපි අගාමා කතා, නිගමාපි අනිගමා කතා, ජනපදාපි අජනපදා කතා. සො මනුස්සෙ වධිත්වා වධිත්වා අඬගුලිතං මාලං ධාරෙති. තං දෙවො පටිසෙධෙතු”ති.

අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො පඤ්චමත්තෙහි අස්සසතෙහි සාවත්ථියා නික්ඛම් දිවා දිවස්ස. යෙන ආරාමො තෙන පාචිසි. යාවතිකා යානස්ස භූමි යානෙන ගන්ත්වා යානා පච්චොරොහිත්වා පත්තිකොච යෙන හගවා තෙනුපසඬ්ඛම්; උපසඬ්ඛම්ත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසිදි. එකමන්තං නිසින්නං ඛො රාජානං පසෙනදිං කොසලං හගවා එතදවොච – “කිං නු තෙ, මහාරාජ, රාජා වා මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො කුපිතො වෙසාලිකා වා ලිච්ඡවි අඤ්ඤෙ වා පටිරාජානො”ති? “න ඛො මෙ, හන්තෙ, රාජා මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො කුපිතො, නාපි වෙසාලිකා ලිච්ඡවි, නාපි අඤ්ඤෙ පටිරාජානො. වොරො මෙ, හන්තෙ, විජිතෙ අඬගුලිමාලො නාම ලුද්දො ලොභිතපාණි හතපහතෙ නිව්ටියො අදයාපන්තො පාණ්භුතෙසු. තෙන ගාමාපි අගාමා කතා, නිගමාපි අනිගමා කතා, ජනපදාපි අජනපදා කතා. සො මනුස්සෙ වධිත්වා වධිත්වා අඬගුලිතං මාලං ධාරෙති. තාහං, හන්තෙ, පටිසෙධස්සාමි”ති. “සචෙ පන ත්වං, මහාරාජ, අඬගුලිමාලං පස්සෙය්‍යාසි කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි

අවිඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතං, චිරතං පාණානිපාතා, චිරතං අදින්නාදානා, චිරතං මුසාවාදා, එකභත්තිකං, බ්‍රහ්මචාරිං, සීලවත්තං, කල්‍යාණධම්මං, කිත්ති නං කරෙය්‍යාසී”ති? “අභිවාදෙය්‍යාම වා, හත්තෙ, පච්චුට්ඨෙය්‍යාම වා ආසනෙන වා නිමන්තෙය්‍යාම, අභිනිමන්තෙය්‍යාම වා නං විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානප්පච්චයභෙසප්පරික්ඛාරෙහි, ධම්මිකං වා අස්ස රක්ඛාවරණගුත්තිං සංවිද්‍භෙය්‍යාම. කුතො පනස්ස, හත්තෙ, දුස්සීලස්ස පාපධම්මස්ස එවරූපො සීලසංයමො භවිස්සති”ති?

තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා අඛිගුලිමාලො භගවතො අවිදුරෙ නිසින්තො හොති. අප්ඨං ඛො භගවා දක්ඛිණං බාහුං පග්ගහෙන්වා රාජානං පසෙනදිං කොසලං එතදවොච – “එසො, මහාරාජ, අඛිගුලිමාලො”ති. අප්ඨං ඛො රක්ඛෙදො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස අහුදෙව භයං, අහු ඡම්භිතත්තං, අහු ලොමහංසො. අප්ඨං ඛො භගවා රාජානං පසෙනදිං කොසලං භීතං සංවිග්ගං ලොමභට්ඨජාතං විදිත්වා රාජානං පසෙනදිං කොසලං එතදවොච – “මා භායි, මහාරාජ, නත්ථි තෙ ඉතො භය”න්ති. අප්ඨං ඛො රක්ඛෙදො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස යං අහොසී භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලොමහංසො වා සො පටිප්පස්සම්භි. අප්ඨං ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො යෙනායස්මා අඛිගුලිමාලො තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා ආයස්මන්තං අඛිගුලිමාලං එතදවොච – “අයො නො, හත්තෙ, අඛිගුලිමාලො”ති? “එවං, මහාරාජ”ති. “කථංගොත්තො අයාස්ස පිතා, කථංගොත්තා මාතා”ති? “ගග්ගො ඛො, මහාරාජ, පිතා, මන්තාණි මාතා”ති. “අභිරමතු, හත්තෙ, අයො ගග්ගො මන්තාණිපුත්තො. අභමයාස්ස ගග්ගස්ස මන්තාණිපුත්තස්ස උස්සුක්කං කරිස්සාමි විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානප්පච්චයභෙසප්පරික්ඛාරාන”න්ති.

351. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා අඛිගුලිමාලො ආරක්ඛෙදො හොති පිණ්ඩපාතිකො පංසුකුලිකො තෙව්වරිකො. අප්ඨං ඛො ආයස්මා අඛිගුලිමාලො රාජානං පසෙනදිං කොසලං එතදවොච – “අලං, මහාරාජ, පරිපුණ්ණං මෙ ව්චර”න්ති. අප්ඨං ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්තො ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො භගවන්තං එතදවොච – “අච්ඡරියං, හත්තෙ, අබ්භුතං, හත්තෙ! යාවඤ්චිදං, හත්තෙ, භගවා අදන්නානං දමෙනා, අසන්නානං සමෙනා, අපරිනිබ්බුතානං පරිනිබ්බාපෙනා. යඤ්ථි මයං, හත්තෙ, නාසක්ඛිම්භා දණ්ඨෙධනපි සත්ථෙනපි දමෙතුං සො භගවතා අදණ්ඨෙධන අසත්ථෙනෙව [අසත්ථෙන (සා. කං.)] දන්නො. හන්ද ව දානි [හන්ද දානි (සා. කං. පි.)] මයං, හත්තෙ, ගච්ඡාම; බහුකච්චා මයං බහුකරණියා”ති. “යස්සදානි, මහාරාජ, කාලං මඤ්ඤසී”ති. අප්ඨං ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි.

අප්ඨං ඛො ආයස්මා අඛිගුලිමාලො පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙන්වා පත්තච්චරමාදාය සාවත්ථියං පිණ්ඩාය පාවිසී. අද්දසා ඛො ආයස්මා අඛිගුලිමාලො සාවත්ථියං සපදානං පිණ්ඩාය වරමානො අඤ්ඤතරං ඉත්ථිං මුල්භගබ්භං විසාතගබ්භං [විසාතගබ්භං (සා. කං. පි. කං.)]. දිස්වානස්ස එතදහොසි – “කිලිස්සන්ති වත, හො, සත්තා; කිලිස්සන්ති වත, හො, සත්තා”ති! අප්ඨං ඛො ආයස්මා අඛිගුලිමාලො සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරින්වා පච්ඡාභත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්තො ඛො ආයස්මා අඛිගුලිමාලො භගවන්තං එතදවොච – “ඉධාහං, හත්තෙ, පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙන්වා පත්තච්චරමාදාය සාවත්ථියං පිණ්ඩාය පාවිසී. අද්දසං ඛො අහං, හත්තෙ, සාවත්ථියං සපදානං පිණ්ඩාය වරමානො අඤ්ඤතරං ඉත්ථිං මුල්භගබ්භං විසාතගබ්භං”. දිස්වාන මය්හං එතදහොසි – “කිලිස්සන්ති වත, හො, සත්තා; කිලිස්සන්ති වත, හො, සත්තා”ති!

“තෙන හි ත්ථං, අඛිගුලිමාල, යෙන සා ඉත්ථි තෙනුපසඬකම; උපසඬකම්ත්වා තං ඉත්ථිං එවං වදෙහි – ‘යතොහං, හගිනි, ජාතො [හගිනි ජාතියා ජාතො (සි.)] නාභිජානාමි සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපෙනා, තෙන සච්චෙන සොත්ථි තෙ හොතු, සොත්ථි ගබ්භස්සා”ති.

“සො හි නුත මෙ, හත්තෙ, සම්පජානමුසාවාදො භවිස්සති. මයා හි, හත්තෙ, බහු සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපිතා”ති. “තෙන හි ත්ථං, අඛිගුලිමාල, යෙන සා ඉත්ථි තෙනුපසඬකම; උපසඬකම්ත්වා තං ඉත්ථිං එවං වදෙහි – ‘යතොහං, හගිනි, අරියාය ජාතියා ජාතො, නාභිජානාමි සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපෙනා, තෙන සච්චෙන සොත්ථි තෙ හොතු, සොත්ථි ගබ්භස්සා”ති.

“එවං, හත්තෙ”ති ඛො ආයස්මා අඛිගුලිමාලො භගවතො පටිස්සුත්වා යෙන සා ඉත්ථි තෙනුපසඬකම; උපසඬකම්ත්වා තං ඉත්ථිං එතදවොච – “යතොහං, හගිනි, අරියාය ජාතියා ජාතො, නාභිජානාමි සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපෙනා, තෙන සච්චෙන සොත්ථි තෙ හොතු, සොත්ථි ගබ්භස්සා”ති. අප්ඨං ඛො ආයස්මා ඉත්ථියා සොත්ථි අහොසී, සොත්ථි ගබ්භස්ස.

අප්ඨං ඛො ආයස්මා අඛිගුලිමාලො එකො වූපකට්ඨො අප්පමන්තො ආනාපි පභිතන්තො විහරන්තො නචිරස්සෙව – යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදෙව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං – බ්‍රහ්මචරියපරියොසානං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහාසී. ‘ඛිණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථන්තායා’ති අබ්භඤ්ඤාසී. අඤ්ඤතරො ඛො පනායස්මා අඛිගුලිමාලො අරහතං අහොසී.

352. අප බො ආයස්මා අඬගුලිමාලො පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදාය සාවත්ථිං පිණ්ඩාය පාවිසි. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානපි ලෙඩ්චු බිත්තො ආයස්මතො අඬගුලිමාලස්ස කායෙ නිපනති, අඤ්ඤානපි දණ්ඩො බිත්තො ආයස්මතො අඬගුලිමාලස්ස කායෙ නිපනති, අඤ්ඤානපි සක්ඛරා බිත්තා ආයස්මතො අඬගුලිමාලස්ස කායෙ නිපනති. අප බො ආයස්මා අඬගුලිමාලො හින්නෙන සීසෙන, ලොහිතෙන ගළන්තෙන, හින්නෙන පත්තෙන, විජ්ජාලිතාය සඬ්ඝාටියා යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්. අද්දසා බො භගවා ආයස්මත්තං අඬගුලිමාලං දුරතොව ආගච්ඡන්තං. දිස්වාන ආයස්මත්තං අඬගුලිමාලං එතදවොච – “අධිවාසෙහි ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, අධිවාසෙහි ත්වං, බ්‍රාහ්මණ. යස්ස බො ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, කම්මස්ස විපාකෙන ඛණ්ණි වස්සානි ඛණ්ණි වස්සසතානි ඛණ්ණි වස්සසහස්සානි නිරයෙ පච්චෙය්‍යාසි තස්ස ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, කම්මස්ස විපාකං දිට්ඨෙව ධම්මෙ පටිසංවෙදෙසි”ති. අප බො ආයස්මා අඬගුලිමාලො රහොගතො පටිසල්ලිතො විමුක්තිසුඛං පටිසංවෙදි; තායං වෙලායං ඉමං උදානං උදානෙසි

“යො පුබ්බෙව [යො ච පුබ්බෙ (සී. සා. කං. පී.)] පමජ්ජිත්වා, පච්ඡා සො නප්පමජ්ජති; සොමං [සො ඉමං (සී.)] ලොකං පහාසෙති, අබ්භා මුත්තොව චන්දිමා.

“යස්ස පාපං කතං කම්මං, කුසලෙන පිටියති [පිටියති (සී. සා. කං. පී.)]; සොමං ලොකං පහාසෙති, අබ්භා මුත්තොව චන්දිමා.

“යො භවෙ දහරො හික්ඛු, යුඤ්ජති බුද්ධසාසනෙ; සොමං ලොකං පහාසෙති, අබ්භා මුත්තොව චන්දිමා.

“දිසා හි මෙ ධම්මකථං සුණන්තු,
දිසා හි මෙ යුඤ්ජන්තු බුද්ධසාසනෙ;
දිසා හි මෙ තෙ මනුජා භජන්තු,
යෙ ධම්මමෙවාදපයන්ති සන්තො.

“දිසා හි මෙ බන්තිවාදානං, අවිරොධප්පසංසිනං;
සුණන්තු ධම්මං කාලෙන, තඤ්ච අනුවිධියන්තු.

“න හි ජාතු සො මමං හිංසෙ, අඤ්ඤං වා පන කිඤ්චි නං [කඤ්චි නං (සී. සා. කං. පී.), කඤ්චනං (?)]; පජ්ජය්‍යා පරමං සන්තිං, රක්ඛෙය්‍යා තසථාවරෙ.

“උදකඤ්චි නයන්ති නෙත්තිකා, උසුකාරා නමයන්ති [දමයන්ති (ක.)] තෙජනං;
දාරුං නමයන්ති තච්ඡකා, අත්තානං දමයන්ති පණ්ඩිතා.

“දණ්ඩෙනෙකෙ දමයන්ති, අඬකුසෙහි කසාහි ව;
අදණ්ඩෙන අසත්ථෙත, අහං දන්තොම්හි තාදිතා.

“අහිංසකොති මෙ නාමං, හිංසකස්ස පුරෙ සතො;
අජ්ජාහං සච්චනාමොම්හි, න නං හිංසාමි කිඤ්චි නං [කඤ්චි නං (සී. සා. කං. පී.), කඤ්චනං (?)].

“වොරො අහං පුරෙ ආසිං, අඬගුලිමාලොති විස්සුතො;
චුස්භමානො මහොසෙන, බුද්ධං සරණමාගමං.

“ලොහිතපාණි පුරෙ ආසිං, අඬගුලිමාලොති විස්සුතො;
සරණගමනං පස්ස, භවනෙත්ති සමුහතා.

“තාදිසං කම්මං කත්වාන, ඛණ්ණං දුග්ගතිගාමීනං;
චුට්ඨො කම්මවිපාකෙන, අණණො භුඤ්ජාමි භොජනං.

“පමාදමනුයුඤ්ජන්ති, බාලා දුම්මෙධිනො ජනා;
අජ්ජමාදඤ්ච මෙධාවි, ධනං සෙට්ඨංව රක්ඛති.

“මා පමාදමනුයුඤ්ජෙථ, මා කාමරති සන්ථවං;
අජ්ජමත්තො හි ක්‍රියායන්තො, පජ්ජොති විපුලං [පරමං (ක.)] සුඛං.

“ස්වාගතං [සාගතං (සී. පී.)] නාපගතං [නාම සගතං (ක.)], නයිදං දුම්මන්තිතං මම;

සංවිභත්තෙසු [සුවිභත්තෙසු (සා. ක.), සවිභත්තෙසු (සි. ක.), පටිභත්තෙසු (පි.)] ධම්මෙසු, යං සෙට්ඨං තදුපාගමං.

“ස්වාගතං නාපගතං, නයිදං දුම්මන්තිතං මම;
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා, කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ත්ත්ති.

අඬගුලිමාලසුත්තං නිට්ඨිතං ඡට්ඨං.

7. පියජාතිකසුත්තං

353. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාට්ඨිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස ගහපතිස්ස එකපුත්තකො පියො මනාපො කාලඬකතො භොති. තස්ස කාලංකිරියාය නෙව කම්මන්තා පටිභන්ති න භත්තං පටිභාති. සො ආලාභනං ගන්ත්වා කන්දාති – “කහං, එකපුත්තක, කහං, එකපුත්තකා”ති! අප්ථං ඛො සො ගහපති යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්තං ඛො තං ගහපතිං භගවා එතදවොච – “න ඛො තෙ, ගහපති, සකෙ චිත්තෙ ඨිතස්ස ඉන්ද්‍රියානි, අත්ථි තෙ ඉන්ද්‍රියානං අඤ්ඤාපත්ත”න්ති. “කිඤ්ඨි මෙ, භන්තෙ, ඉන්ද්‍රියානං නාඤ්ඤාපත්තං භවිස්සති; මය්හඤ්ඨි, භන්තෙ, එකපුත්තො පියො මනාපො කාලඬකතො. තස්ස කාලංකිරියාය නෙව කම්මන්තා පටිභන්ති, න භත්තං පටිභාති. සොහං ආලාභනං ගන්ත්වා කන්දාමි – ‘කහං, එකපුත්තක, කහං, එකපුත්තකා’”ති! “එවමෙතං, ගහපති, එවමෙතං, ගහපති [එවමෙතං ගහපති (පි. සකිදෙව), එවමෙව (සි. සකිදෙව)]! පියජාතිකා හි, ගහපති, සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා පියප්පභවිකා”ති. “කස්ස ඛො [කිස්ස නු ඛො (සි.)] නාමෙතං, භන්තෙ, එවං භවිස්සති – ‘පියජාතිකා සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා පියප්පභවිකා’ති? පියජාතිකා හි ඛො, භන්තෙ, ආනන්දසොමනස්සා පියප්පභවිකා”ති. අප්ථං ඛො සො ගහපති භගවතො භාසිතං අනභිනන්දිත්වා පටික්කොසිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි.

354. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බහුලා අක්ඛ්‍යාතා භගවතො අවිදුරෙ අක්ඛෙහි දිබ්බන්ති. අප්ථං ඛො සො ගහපති යෙන තෙ අක්ඛ්‍යාතා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා අක්ඛ්‍යාතෙ එතදවොච – “ඉධාහං, භොන්තො, යෙන සමණො ගොතමො තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා සමණං ගොතමං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීදං. එකමන්තං නිසින්තං ඛො මං, භොන්තො, සමණො ගොතමො එතදවොච – ‘න ඛො තෙ, ගහපති, සකෙ චිත්තෙ ඨිතස්ස ඉන්ද්‍රියානි, අත්ථි තෙ ඉන්ද්‍රියානං අඤ්ඤාපත්ත’න්ති. එවං චුත්තෙ, අහං, භොන්තො, සමණං ගොතමං එතදවොචං – ‘කිඤ්ඨි මෙ, භන්තෙ, ඉන්ද්‍රියානං නාඤ්ඤාපත්තං භවිස්සති; මය්හඤ්ඨි, භන්තෙ, එකපුත්තකො පියො මනාපො කාලඬකතො. තස්ස කාලංකිරියාය නෙව කම්මන්තා පටිභන්ති, න භත්තං පටිභාති. සොහං ආලාභනං ගන්ත්වා කන්දාමි – කහං, එකපුත්තක, කහං, එකපුත්තකා’ති! ‘එවමෙතං, ගහපති, එවමෙතං, ගහපති! පියජාතිකා හි, ගහපති, සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා පියප්පභවිකා’ති. ‘කස්ස ඛො නාමෙතං, භන්තෙ, එවං භවිස්සති – පියජාතිකා සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා පියප්පභවිකා? පියජාතිකා හි ඛො, භන්තෙ, ආනන්දසොමනස්සා පියප්පභවිකා’ති. අප්ථං ඛොහං, භොන්තො, සමණස්ස ගොතමස්ස භාසිතං අනභිනන්දිත්වා පටික්කොසිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි”න්ති. “එවමෙතං, ගහපති, එවමෙතං, ගහපති! පියජාතිකා හි, ගහපති, ආනන්දසොමනස්සා පියප්පභවිකා”ති. අප්ථං ඛො සො ගහපති “සමෙති මෙ අක්ඛ්‍යාතෙහි”ති පක්කාමි. අප්ථං ඛො ඉදං කථාචන්ත්‍ර අනුපුබ්බෙන රාජන්තෙපුරං පාවිසි.

355. අප්ථං ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො මල්ලිකං දෙවිං ආමන්තෙසි – “ඉදං තෙ, මල්ලිකෙ, සමණෙන ගොතමෙන භාසිතං – ‘පියජාතිකා සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා පියප්පභවිකා’”ති. “සවෙනං, මහාරාජ, භගවතා භාසිතං, එවමෙත”න්ති. “එවමෙව පනායං මල්ලිකා යඤ්ඤාදෙව සමණො ගොතමො භාසති තං තදෙවස්ස අබ්භනුමොදති”. “සවෙනං, මහාරාජ, භගවතා භාසිතං එවමෙතන්ති. සෙය්‍යථාපි නාම, යඤ්ඤාදෙව ආවරියො අන්තෙවාසිස්ස භාසති තං තදෙවස්ස අන්තෙවාසි අබ්භනුමොදති – ‘එවමෙතං, ආවරිය, එවමෙතං, ආවරියා’”ති. “එවමෙව ඛො ත්වං, මල්ලිකෙ, යඤ්ඤාදෙව සමණො ගොතමො භාසති තං තදෙවස්ස අබ්භනුමොදසි”. “සවෙනං, මහාරාජ, භගවතා භාසිතං එවමෙත”න්ති. “වරපි, රෙ මල්ලිකෙ, විනස්සා”ති. අප්ථං ඛො මල්ලිකා දෙවි නාළිජඩ්ඝං බ්‍රාහ්මණං ආමන්තෙසි – “එහි ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා මම වචනෙන භගවතො පාදෙ සිරසා චන්දාහි, අප්පාඛාධං අප්පාතඬකං ලහුට්ඨානං බලං එාසුචිහාරං පුච්ඡ – ‘මල්ලිකා, භන්තෙ, දෙවි භගවතො පාදෙ සිරසා චන්දාහි, අප්පාඛාධං අප්පාතඬකං ලහුට්ඨානං බලං එාසුචිහාරං පුච්ඡති’ති. එවඤ්ච වදෙහි – ‘භාසිතා නු ඛො, භන්තෙ, භගවතා එසා වාචා – පියජාතිකා සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා පියප්පභවිකා’ති. යථා තෙ භගවා බ්‍යාකරොති තං සාධුකං උග්ගහෙත්වා මම ආරොචෙය්‍යාසි. න හි තථාගතා විතථං භණන්ති”ති. “එවං, භොති”ති ඛො නාළිජඩ්ඝො බ්‍රාහ්මණො මල්ලිකාය දෙවියා පටිස්සුත්වා යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං වීතිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්තො ඛො නාළිජඩ්ඝො බ්‍රාහ්මණො භගවන්තං එතදවොච – “මල්ලිකා, භො ගොතම, දෙවි භොතො ගොතමස්ස පාදෙ සිරසා චන්දාහි; අප්පාඛාධං අප්පාතඬකං ලහුට්ඨානං බලං එාසුචිහාරං පුච්ඡති; එවඤ්ච වදෙහි – ‘භාසිතා නු ඛො, භන්තෙ, භගවතා එසා වාචා – පියජාතිකා සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා පියප්පභවිකා’”ති.

356. “එවමෙනං, බ්‍රාහ්මණ, එවමෙනං, බ්‍රාහ්මණ! පියජාතිකා හි, බ්‍රාහ්මණ, සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සපායාසා පියජපභවිකාති. තදම්නාපෙනං, බ්‍රාහ්මණ, පරියායෙන වෙදිතබ්බං යථා පියජාතිකා සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සපායාසා පියජපභවිකා. භුතපුබ්බං, බ්‍රාහ්මණ, ඉමිස්සායෙව සාවත්ථියා අඤ්ඤතරිස්සා ඉත්ථියා මාතා කාලමකාසි. සා තස්සා කාලකිරියාය උම්මත්තිකා ඛිත්තචිත්තා රථිකාය රථිකං [රථිකාය රථියං (සී. සායා. කං. පි.)] සිඬ්ඝාටකෙන සිඬ්ඝාටකං උපසඬ්ඝමිත්වා එවමාහ – ‘අපි මෙ මාතරං අද්දස්සප් [අද්දස්සප් (සී. පි.)], අපි මෙ මාතරං අද්දස්සප්’ති? ඉමිනාපි බො එතං, බ්‍රාහ්මණ, පරියායෙන වෙදිතබ්බං යථා පියජාතිකා සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සපායාසා පියජපභවිකාති.

“භුතපුබ්බං, බ්‍රාහ්මණ, ඉමිස්සායෙව සාවත්ථියා අඤ්ඤතරිස්සා ඉත්ථියා පිතා කාලමකාසි... භාතා කාලමකාසි... හගිනී කාලමකාසි... පුත්තො කාලමකාසි... ධිතා කාලමකාසි... සාමිකො කාලමකාසි. සා තස්සා කාලකිරියාය උම්මත්තිකා ඛිත්තචිත්තා රථිකාය රථිකං සිඬ්ඝාටකෙන සිඬ්ඝාටකං උපසඬ්ඝමිත්වා එවමාහ – ‘අපි මෙ සාමිකං අද්දස්සප්, අපි මෙ සාමිකං අද්දස්සප්’ති? ඉමිනාපි බො එතං, බ්‍රාහ්මණ, පරියායෙන වෙදිතබ්බං යථා පියජාතිකා සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සපායාසා පියජපභවිකාති.

“භුතපුබ්බං, බ්‍රාහ්මණ, ඉමිස්සායෙව සාවත්ථියා අඤ්ඤතරිස්සා පුරිස්සස්ස මාතා කාලමකාසි. සො තස්සා කාලකිරියාය උම්මත්තිකො ඛිත්තචිත්තො රථිකාය රථිකං සිඬ්ඝාටකෙන සිඬ්ඝාටකං උපසඬ්ඝමිත්වා එවමාහ – ‘අපි මෙ මාතරං අද්දස්සප්, අපි මෙ මාතරං අද්දස්සප්’ති? ඉමිනාපි බො එතං, බ්‍රාහ්මණ, පරියායෙන වෙදිතබ්බං යථා පියජාතිකා සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සපායාසා පියජපභවිකාති.

“භුතපුබ්බං, බ්‍රාහ්මණ, ඉමිස්සායෙව සාවත්ථියා අඤ්ඤතරිස්සා පුරිස්සස්ස පිතා කාලමකාසි... භාතා කාලමකාසි... හගිනී කාලමකාසි... පුත්තො කාලමකාසි... ධිතා කාලමකාසි... පජාපති කාලමකාසි. සො තස්සා කාලකිරියාය උම්මත්තිකො ඛිත්තචිත්තො රථිකාය රථිකං සිඬ්ඝාටකෙන සිඬ්ඝාටකං උපසඬ්ඝමිත්වා එවමාහ – ‘අපි මෙ පජාපතිං අද්දස්සප්, අපි මෙ පජාපතිං අද්දස්සප්’ති? ඉමිනාපි බො එතං, බ්‍රාහ්මණ, පරියායෙන වෙදිතබ්බං යථා පියජාතිකා සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සපායාසා පියජපභවිකාති.

“භුතපුබ්බං, බ්‍රාහ්මණ, ඉමිස්සායෙව සාවත්ථියා අඤ්ඤතරා ඉත්ථි ඤාතිකුලං අගමාසි. තස්සා තෙ ඤාතකා සාමිකං [සාමිකා (සී.)] අච්ඡින්නිත්වා අඤ්ඤස්ස දාතුකාමා. සා ච තං න ඉච්ඡති. අප්ඨ බො සා ඉත්ථි සාමිකං එතදවොච – ‘ඉමෙ, මං [මම (සායා. කං. පි.)], අයාපුත්ත, ඤාතකා ත්වං [තයා (සී.), තං (සායා. කං. පි.)] අච්ඡින්නිත්වා අඤ්ඤස්ස දාතුකාමා. අහඤ්ථ තං න ඉච්ඡාමි’ති. අප්ඨ බො සො පුරිසො තං ඉත්ථි ද්විධා ඡෙත්වා අත්තානං උප්ථාලෙසි [උප්ථාලෙසි (සී. පි.), ඔථාරෙසි (ක.)] – ‘උභො පෙච්ච හවිස්සාමා’ති. ඉමිනාපි බො එතං, බ්‍රාහ්මණ, පරියායෙන වෙදිතබ්බං යථා පියජාතිකා සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සපායාසා පියජපභවිකා”ති.

357. අප්ඨ බො නාළිජඬ්ඝො බ්‍රාහ්මණො හගවතො භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා උට්ඨායාසනා යෙන මල්ලිකා දෙවි තෙනුපසඬ්ඝමි; උපසඬ්ඝමිත්වා යාවතකො අභොසි හගවතා සද්ධිං කථාසල්ලාපො තං සබ්බං මල්ලිකාය දෙවියා ආරොවෙසි. අප්ඨ බො මල්ලිකා දෙවි යෙන රාජා පසෙනදි කොසලො තෙනුපසඬ්ඝමි; උපසඬ්ඝමිත්වා රාජානං පසෙනදිං කොසලං එතදවොච – “තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, පියා තෙ වජිරි කුමාරි”ති? “එවං, මල්ලිකෙ, පියා මෙ වජිරි කුමාරි”ති. “තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, වජිරියා තෙ කුමාරියා විපරිණාමඤ්ඤථාභාවා උප්පජ්ජෙය්‍යුං සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සපායාසා”ති? “වජිරියා මෙ, මල්ලිකෙ, කුමාරියා විපරිණාමඤ්ඤථාභාවා ජීවිතස්සපි සියා අඤ්ඤප්ඨන්තං, කිං පන මෙ න උප්පජ්ජිස්සන්ති සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සපායාසා”ති? “ඉදං බො තං, මහාරාජ, තෙන හගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන සන්ධාය භාසිතං – ‘පියජාතිකා සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සපායාසා පියජපභවිකා’ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, පියා තෙ වාසභා ඛත්තියා”ති? “එවං, මල්ලිකෙ, පියා මෙ වාසභා ඛත්තියා”ති. “තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, වාසභාය තෙ ඛත්තියාය විපරිණාමඤ්ඤථාභාවා උප්පජ්ජෙය්‍යුං සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සපායාසා”ති? “වාසභාය මෙ, මල්ලිකෙ, ඛත්තියාය විපරිණාමඤ්ඤථාභාවා ජීවිතස්සපි සියා අඤ්ඤප්ඨන්තං, කිං පන මෙ න උප්පජ්ජිස්සන්ති සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සපායාසා”ති? “ඉදං බො තං, මහාරාජ, තෙන හගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන සන්ධාය භාසිතං – ‘පියජාතිකා සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සපායාසා පියජපභවිකා’ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, පියො තෙ විට්ඨුභො [විට්ඨුභො (සී. සායා. කං. පි.)] සෙනාපති”ති? “එවං, මල්ලිකෙ, පියො මෙ විට්ඨුභො සෙනාපති”ති. “තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, විට්ඨුභස්ස තෙ සෙනාපතිස්ස විපරිණාමඤ්ඤථාභාවා උප්පජ්ජෙය්‍යුං සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සපායාසා”ති? “විට්ඨුභස්ස මෙ, මල්ලිකෙ, සෙනාපතිස්ස විපරිණාමඤ්ඤථාභාවා ජීවිතස්සපි සියා අඤ්ඤප්ඨන්තං, කිං පන මෙ න උප්පජ්ජිස්සන්ති සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සපායාසා”ති? “ඉදං බො තං, මහාරාජ, තෙන හගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන සන්ධාය භාසිතං – ‘පියජාතිකා සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සපායාසා පියජපභවිකා’ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, පියා තෙ අහ”න්ති? “එවං, මල්ලිකෙ, පියා මෙසි ත්ව”න්ති. “තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, මය්හං තෙ විපරිණාමඤ්ඤදාහාවා උප්පජ්ජෙය්‍යං සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා”ති? “තුය්හඤ්ඤි මෙ, මල්ලිකෙ, විපරිණාමඤ්ඤදාහාවා ජීවිතස්සපි සියා අඤ්ඤදාහං, කිං පන මෙ න උප්පජ්ජිස්සන්ති සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා”ති? “ඉදං බො තං, මහාරාජ, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන සන්ධාය භාසිතං – ‘පියජාතිකා සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා පියජ්ජහවිකා’ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, පියා තෙ කාසිකොසලා”ති? “එවං, මල්ලිකෙ, පියා මෙ කාසිකොසලා. කාසිකොසලානං, මල්ලිකෙ, ආනුභාවෙන කාසිකවන්දනං පච්චනුභොම, මාලාගන්ධවිලෙපනං ධාරොමා”ති. “තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, කාසිකොසලානං තෙ විපරිණාමඤ්ඤදාහාවා උප්පජ්ජෙය්‍යං සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා”ති? “කාසිකොසලානඤ්ඤි, මල්ලිකෙ, විපරිණාමඤ්ඤදාහාවා ජීවිතස්සපි සියා අඤ්ඤදාහං, කිං පන මෙ න උප්පජ්ජිස්සන්ති සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා”ති? “ඉදං බො තං, මහාරාජ, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන සන්ධාය භාසිතං – ‘පියජාතිකා සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා පියජ්ජහවිකා’”ති.

“අච්ඡරියං, මල්ලිකෙ, අබ්භූතං, මල්ලිකෙ! යාවඤ්ච සො භගවා පඤ්ඤාය අතිවිජ්ඣා මඤ්ඤෙ **[පටිච්ඡක්ඛ පඤ්ඤාය (ක.)]** පස්සති. එහි, මල්ලිකෙ, ආවමෙහි”ති **[ආවාමෙහිති (සි. පි.)]**. අප්ථං බො රාජා පසෙනදි කොසලො උට්ඨායාසනා එකංසං උත්තරාසඬ්ඨං කරිත්වා යෙන භගවා තෙනඤ්ජලිං පණාමෙත්වා තික්ඛන්තුං උදානං උදානෙසි – “නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස, නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස, නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති.

පියජාතිකසුත්තං නිට්ඨිතං සත්තමං.

8. බාහිතිකසුත්තං

358. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. අප්ථං බො ආයස්මා ආනන්දො පුබ්බණ්ඩසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදාය සාවත්ථියං පිණ්ඩාය පාවිසි. සාවත්ථියං පිණ්ඩාය චරිත්වා පච්ඡාභත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො යෙන පුබ්බාරාමො මිගාරමාතුපාසාදො තෙනුපසඬ්ඨකම් දිවාච්ඡාරාය. තෙන බො පන සමයෙන රාජා පසෙනදි කොසලො එකපුණ්ඩරිකං නාගං අභිරුහිත්වා සාවත්ථියා නියායාති දිවා දිවස්ස. අද්දසා බො රාජා පසෙනදි කොසලො ආයස්මන්තං ආනන්දං දුරතොව ආගච්ඡන්තං. දිස්වානා සිරිවඩ්ඪං මහාමත්තං ආමන්තෙසි – “ආයස්මා නො එසො, සම්ම සිරිවඩ්ඪ, ආනන්දො”ති. “එවං, මහාරාජ, ආයස්මා එසො ආනන්දො”ති. අප්ථං බො රාජා පසෙනදි කොසලො අඤ්ඤතරං පුරිසං ආමන්තෙසි – “එහි ත්වං, අම්භො පුරිස, යෙනායස්මා ආනන්දො තෙනුපසඬ්ඨකම්; උපසඬ්ඨකම්ත්වා මම වචනෙන ආයස්මතො ආනන්දස්ස පාදෙ සිරසා වන්දාහි – ‘රාජා, භන්තෙ, පසෙනදි කොසලො ආයස්මතො ආනන්දස්ස පාදෙ සිරසා වන්දති’ති. එවඤ්ච වදෙහි – ‘සචෙ කිර, භන්තෙ, ආයස්මතො ආනන්දස්ස න කිඤ්චි අච්චායිකං කරණියං, ආගමෙතු කිර, භන්තෙ, ආයස්මා ආනන්දො මුහුත්තං අනුකම්පං උපාදායා””ති. “එවං, දෙවා”ති බො සො පුරිසො රඤ්ඤො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස පටිස්සුත්වා යෙනායස්මා ආනන්දො තෙනුපසඬ්ඨකම්; උපසඬ්ඨකම්ත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං ධීතො බො සො පුරිසො ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච – “රාජා, භන්තෙ, පසෙනදි කොසලො ආයස්මතො ආනන්දස්ස පාදෙ සිරසා වන්දති; එවඤ්ච වදෙති – ‘සචෙ කිර, භන්තෙ, ආයස්මතො ආනන්දස්ස න කිඤ්චි අච්චායිකං කරණියං, ආගමෙතු කිර, භන්තෙ, ආයස්මා ආනන්දො මුහුත්තං අනුකම්පං උපාදායා””ති. අධිවාසෙසි බො ආයස්මා ආනන්දො තුණ්හිභාවෙන. අප්ථං බො රාජා පසෙනදි කොසලො යාවතිකා නාගස්ස භූමි නාගෙන ගන්ත්වා නාගා පච්චොරොහිත්වා පත්තිකොව යෙනායස්මා ආනන්දො තෙනුපසඬ්ඨකම්; උපසඬ්ඨකම්ත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං ධීතො බො රාජා පසෙනදි කොසලො ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච – “සචෙ, භන්තෙ, ආයස්මතො ආනන්දස්ස න කිඤ්චි අච්චායිකං කරණියං, සාධු, භන්තෙ, ආයස්මා ආනන්දො යෙන අචිරවතියා නදියා තීරං තෙනුපසඬ්ඨකමතු අනුකම්පං උපාදායා”ති. අධිවාසෙසි බො ආයස්මා ආනන්දො තුණ්හිභාවෙන.

359. අප්ථං බො ආයස්මා ආනන්දො යෙන අචිරවතියා නදියා තීරං තෙනුපසඬ්ඨකම්; උපසඬ්ඨකම්ත්වා අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි. අප්ථං බො රාජා පසෙනදි කොසලො යාවතිකා නාගස්ස භූමි නාගෙන ගන්ත්වා නාගා පච්චොරොහිත්වා පත්තිකොව යෙනායස්මා ආනන්දො තෙනුපසඬ්ඨකම්; උපසඬ්ඨකම්ත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං ධීතො බො රාජා පසෙනදි කොසලො ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච – “ඉධ, භන්තෙ, ආයස්මා ආනන්දො භන්තට්ඨරෙ නිසීදතු”ති. “අලං, මහාරාජ. නිසීද ත්වං; නිසීන්තො අහං සකෙ ආසනෙ”ති. නිසීදි බො රාජා පසෙනදි කොසලො පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ. නිසජ්ජ බො රාජා පසෙනදි කොසලො ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච – “කිං නු බො, භන්තෙ ආනන්ද, සො භගවා තථාරූපං කායසමාවාරං සමාවරෙය්‍ය, ය්වාස්ස කායසමාවාරො ඔපාරම්භො සමණෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි”ති **[බ්‍රාහ්මණෙහි විඤ්ඤාහිති (සබ්බන්තට්) අට්ඨකථා ටිකා ඔලොකෙතබ්බා]**? “න බො, මහාරාජ, සො භගවා තථාරූපං කායසමාවාරං සමාවරෙය්‍ය, ය්වාස්ස කායසමාවාරො ඔපාරම්භො සමණෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි විඤ්ඤාහිති”ති.

“කිං පන, හන්තෙ ආනන්ද, සො හගවා තථාරූපං වච්ඡමාචාරං...පෙ.... මනොසමාචාරං සමාවරෙය්‍යා, ය්වාස්ස මනොසමාචාරො ඔපාරම්භො සමඥෙහි බ්‍රාහ්මඥෙහි”ති [\[බ්‍රාහ්මඥෙහි විඤ්ඤුහිති \(සබ්බත්ථ\) අවිධිකථා ටිකා ඔලොකෙතබ්බා\]](#)? “න ඛො, මහාරාජ, සො හගවා තථාරූපං මනොසමාචාරං සමාවරෙය්‍යා, ය්වාස්ස මනොසමාචාරො ඔපාරම්භො සමඥෙහි බ්‍රාහ්මඥෙහි විඤ්ඤුහිති”ති.

“අවිජරියං, හන්තෙ, අබ්භුතං, හන්තෙ! යඤ්ඤි මයං, හන්තෙ, නාසක්ඛිම්භා පඤ්ඤෙන පරිපුරෙතුං තං, හන්තෙ, ආයස්මනා ආනන්දෙන පඤ්ඤස්ස වෙය්‍යාකරණෙන පරිපුරිතං. යෙ තෙ, හන්තෙ, බාලා අබ්‍යන්තා අනනුච්චිව අපරියොගාහෙන්වා පරෙසං වණ්ණං වා අවණ්ණං වා භාසන්ති, න මයං තං සාරතො පච්චාගච්ඡාම; යෙ පන [\[යෙ ව ඛො \(සි. ස්‍යා. කං. පි.\)\]](#) තෙ, හන්තෙ , පණ්ඩිතා වියත්තා [\[බ්‍යත්තා \(සි. ස්‍යා. කං. පි.\)\]](#) මෙධාවිනො අනුච්චිව පරියොගාහෙන්වා පරෙසං වණ්ණං වා අවණ්ණං වා භාසන්ති, මයං තං සාරතො පච්චාගච්ඡාම”.

360. “කතමො පන, හන්තෙ ආනන්ද, කායසමාචාරො ඔපාරම්භො සමඥෙහි බ්‍රාහ්මඥෙහි විඤ්ඤුහිති”ති? “යො ඛො, මහාරාජ, කායසමාචාරො අකුසලො”.

“කතමො පන, හන්තෙ, කායසමාචාරො අකුසලො”? “යො ඛො, මහාරාජ, කායසමාචාරො සාවජ්ජො”.

“කතමො පන, හන්තෙ, කායසමාචාරො සාවජ්ජො”? “යො ඛො, මහාරාජ, කායසමාචාරො සබ්‍යාබජ්ඣො” [\[සබ්‍යාපජ්ඣො \(සි. ස්‍යා. කං. පි.\), සබ්‍යාපජ්ජො \(ක.\)\]](#).

“කතමො පන, හන්තෙ, කායසමාචාරො සබ්‍යාබජ්ඣො”? “යො ඛො, මහාරාජ, කායසමාචාරො දුක්ඛච්ඡාකො”.

“කතමො පන, හන්තෙ, කායසමාචාරො දුක්ඛච්ඡාකො”? “යො ඛො, මහාරාජ, කායසමාචාරො අත්තබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති, පරබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති, උභයබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති තස්ස අකුසලා ධම්මා අභිවඩ්ඪන්ති, කුසලා ධම්මා පරිභායන්ති; ඵවරූපො ඛො, මහාරාජ, කායසමාචාරො ඔපාරම්භො සමඥෙහි බ්‍රාහ්මඥෙහි විඤ්ඤුහිති”ති.

“කතමො පන, හන්තෙ ආනන්ද, වච්ඡමාචාරො...පෙ.... මනොසමාචාරො ඔපාරම්භො සමඥෙහි බ්‍රාහ්මඥෙහි විඤ්ඤුහිති”ති? “යො ඛො, මහාරාජ, මනොසමාචාරො අකුසලො”.

“කතමො පන, හන්තෙ, මනොසමාචාරො අකුසලො”? “යො ඛො, මහාරාජ, මනොසමාචාරො සාවජ්ජො”.

“කතමො පන, හන්තෙ, මනොසමාචාරො සාවජ්ජො”? “යො ඛො, මහාරාජ, මනොසමාචාරො සබ්‍යාබජ්ඣො”.

“කතමො පන, හන්තෙ, මනොසමාචාරො සබ්‍යාබජ්ඣො”? “යො ඛො, මහාරාජ, මනොසමාචාරො දුක්ඛච්ඡාකො”.

“කතමො පන, හන්තෙ, මනොසමාචාරො දුක්ඛච්ඡාකො”? “යො ඛො, මහාරාජ, මනොසමාචාරො අත්තබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති, පරබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති, උභයබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති තස්ස අකුසලා ධම්මා අභිවඩ්ඪන්ති, කුසලා ධම්මා පරිභායන්ති; ඵවරූපො ඛො, මහාරාජ, මනොසමාචාරො ඔපාරම්භො සමඥෙහි බ්‍රාහ්මඥෙහි විඤ්ඤුහිති”ති.

“කිං නු ඛො, හන්තෙ ආනන්ද, සො හගවා සබ්බෙසංයෙව අකුසලානං ධම්මානං පහානං වණ්ණෙති”ති? “සබ්බාකුසලධම්මපභිනො ඛො, මහාරාජ, තථාගතො කුසලධම්මසමන්තාගතො”ති.

361. “කතමො පන, හන්තෙ ආනන්ද, කායසමාචාරො අනොපාරම්භො සමඥෙහි බ්‍රාහ්මඥෙහි විඤ්ඤුහිති”ති? “යො ඛො, මහාරාජ, කායසමාචාරො කුසලො”.

“කතමො පන, හන්තෙ, කායසමාචාරො කුසලො”? “යො ඛො, මහාරාජ, කායසමාචාරො අනවජ්ජො”.

“කතමො පන, හන්තෙ, කායසමාචාරො අනවජ්ජො”? “යො ඛො, මහාරාජ, කායසමාචාරො අබ්‍යාබජ්ඣො”.

“කතමො පන, හන්තෙ, කායසමාචාරො අබ්‍යාබජ්ඣො”? “යො ඛො, මහාරාජ, කායසමාචාරො සුඛච්ඡාකො”.

“කතමො පන, හන්තෙ, කායසමාචාරො සුඛච්ඡාකො”?

“යො බො, මහාරාජ, කායසමාවාරො නෙවත්තඛ්‍යාබ්බායපි සංවත්තති, න පරඛ්‍යාබ්බායපි සංවත්තති, න උභයඛ්‍යාබ්බායපි සංවත්තති තස්ස අකුසලා ධම්මා පරිභායන්ති, කුසලා ධම්මා අභිවඩ්ඪන්ති; එවරුපො බො, මහාරාජ, කායසමාවාරො අනොපාරම්භො සමණෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි විඤ්ඤුහී”ති.

“කතමො පන, හන්තෙ ආනන්ද, වට්ඨසමාවාරො...පෙ.... මනොසමාවාරො අනොපාරම්භො සමණෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි විඤ්ඤුහී”ති? “යො බො, මහාරාජ, මනොසමාවාරො කුසලො”.

“කතමො පන, හන්තෙ, මනොසමාවාරො කුසලො”? “යො බො, මහාරාජ, මනොසමාවාරො අනවජ්ජො”.

“කතමො පන, හන්තෙ, මනොසමාවාරො අනවජ්ජො”? “යො බො, මහාරාජ, මනොසමාවාරො අඛ්‍යාබ්බකො”.

“කතමො පන, හන්තෙ, මනොසමාවාරො අඛ්‍යාබ්බකො”? “යො බො, මහාරාජ, මනොසමාවාරො සුඛවිපාකො”.

“කතමො පන, හන්තෙ, මනොසමාවාරො සුඛවිපාකො”? “යො බො, මහාරාජ, මනොසමාවාරො නෙවත්තඛ්‍යාබ්බායපි සංවත්තති, න පරඛ්‍යාබ්බායපි සංවත්තති, න උභයඛ්‍යාබ්බායපි සංවත්තති. තස්ස අකුසලා ධම්මා පරිභායන්ති, කුසලා ධම්මා අභිවඩ්ඪන්ති. එවරුපො බො, මහාරාජ, මනොසමාවාරො අනොපාරම්භො සමණෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි විඤ්ඤුහී”ති.

“කිං පන, හන්තෙ ආනන්ද, සො භගවා සබ්බෙසංයෙව කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදං වණ්ණෙති”ති? “සබ්බාකුසලධම්මපභින්නො බො, මහාරාජ, තථාගතො කුසලධම්මසමන්තාගතො”ති.

362. “අවිජරියං , හන්තෙ, අබ්භුතං, හන්තෙ! යාව සුභාසිතං වීදං [\[සුභාසිතමීදං \(සී.\)\]](#), හන්තෙ, ආයස්මතො ආනන්දෙන. ඉම්මනා ව මයං, හන්තෙ, ආයස්මතො ආනන්දස්ස සුභාසිතෙන අත්තමනාහිරද්ධා. එවං අත්තමනාහිරද්ධා ව මයං , හන්තෙ, ආයස්මතො ආනන්දස්ස සුභාසිතෙන. සචෙ, හන්තෙ, ආයස්මතො ආනන්දස්ස හත්ථීරතනං කප්පෙය්‍ය, හත්ථීරතනමපි මයං ආයස්මතො ආනන්දස්ස දදෙය්‍යාම. සචෙ, හන්තෙ, ආයස්මතො ආනන්දස්ස අස්සරතනං කප්පෙය්‍ය, අස්සරතනමපි මයං ආයස්මතො ආනන්දස්ස දදෙය්‍යාම. සචෙ, හන්තෙ, ආයස්මතො ආනන්දස්ස ගාමවරං කප්පෙය්‍ය, ගාමවරමපි මයං ආයස්මතො ආනන්දස්ස දදෙය්‍යාම. අපි ව, හන්තෙ, මයම්පෙනං [\[මයමෙව තං \(සී.\)\]](#), [\[මයම්පෙනං \(සා. කං.\)\]](#) ජානාම – ‘නෙතං ආයස්මතො ආනන්දස්ස කප්පති’ති. අයං මෙ, හන්තෙ, බාහිතිකා රඤ්ඤා මාගධෙන අජාතසත්තුතා වෙදෙහිපුත්තෙන වත්ථනාළියා [\[ජත්තනාළියා \(සා. කං. පී.\)\]](#) පක්ඛිපිත්වා පභිතා සොළසසමා ආයාමෙන, අට්ඨසමා චිත්ථාරෙන . තං, හන්තෙ, ආයස්මා ආනන්දො පටිග්ගණ්හාතු අනුකම්පං උපාදායා”ති. “අලං, මහාරාජ, පරිපුණ්ණං මෙ තිව්වර”න්ති.

“අයං , හන්තෙ, අවිරවති නදී දිට්ඨා ආයස්මතා චෙව ආනන්දෙන අම්භෙහි ව. යදා උපරිපබ්බතෙ මහාමෙඝො අභිප්පච්චියො හොති, අථායං අවිරවති නදී උභතො කුලානි සංවිස්සන්දන්ති ගච්ඡති; එවමෙව බො, හන්තෙ, ආයස්මා ආනන්දො ඉමාය බාහිතිකාය අත්තතො තිව්වරං කරිස්සති. යං පනායස්මතො ආනන්දස්ස පුරාණං තිව්වරං තං සමුග්ගවාරිහි සංවිහජ්ජසති. එවායං අම්භාකං දක්ඛිණා සංවිස්සන්දන්ති මඤ්ඤෙ ගම්ස්සති. පටිග්ගණ්හාතු, හන්තෙ, ආයස්මා ආනන්දො බාහිතික”න්ති. පටිග්ගහෙසි බො ආයස්මා ආනන්දො බාහිතිකං.

අථ බො රාජා පසෙනදි කොසලො ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච – “හන්ද ව දානි මයං, හන්තෙ ආනන්ද, ගච්ඡාම; බහුකිච්චා මයං බහුකරණියා”ති. “යස්සදානි ත්වං, මහාරාජ, කාලං මඤ්ඤාමි”ති. අථ බො රාජා පසෙනදි කොසලො ආයස්මතො ආනන්දස්ස භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා උට්ඨායාසනා ආයස්මන්තං ආනන්දං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි.

363. අථ බො ආයස්මා ආනන්දො අවිරපක්කන්තස්ස රඤ්ඤො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසිත්තො බො ආයස්මා ආනන්දො යාවතකො අහොසි රඤ්ඤො පසෙනදිනා කොසලෙන සද්ධිං කථාසල්ලාපො තං සබ්බං භගවතො ආරොවෙසි. තඤ්ච බාහිතිකං භගවතො පාදාසි. අථ බො භගවා භික්ඛු ආමන්තෙසි – “ලාභා, භික්ඛවෙ, රඤ්ඤො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස, සුලද්ධලාභා, භික්ඛවෙ, රඤ්ඤො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස; යං රාජා පසෙනදි කොසලො ලභති ආනන්දං දස්සනාය, ලභති පයිරුපාසනායා”ති.

ඉදමවොච භගවා. අත්තමනා තෙ භික්ඛු භගවතො භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

බාහිතිකසුත්තං නිට්ඨිතං අට්ඨමං.

9. ධම්මවෙතිසසුත්තං

364. එවං මෙ සුතං - එකං සමයං භගවා සක්කෙසු විහරති මෙදාළපං [\[මෙතථූපං \(සී.\), මෙදළුම්පං \(පී.\)\]](#) නාම සක්ඛායානං නිගමො. තෙන ඛො පන සමයෙන රාජා පසෙනදි කොසලො නගරකං අනුප්පත්තො භොති කෙනවිදෙව කරණියෙන. අප් ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො දීඝං කාරායනං ආමන්තෙසි - “යොජෙහි, සම්ම කාරායන, හදානි හදානි යානානි, උයානභූමිං ගච්ඡාම සුභූමිං දස්සනායා”ති [\[සුභූමිදස්සනායාති \(දී. නි. 2.43\)\]](#). “එවං, දෙවා”ති ඛො දීඝො කාරායනො රක්ඛො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස පටිස්සුත්වා හදානි හදානි යානානි යොජාපෙත්වා රක්ඛො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස පටිවෙදෙසි - “යුත්තානි ඛො තෙ, දෙව, හදානි හදානි යානානි. යස්සදානි කාලං මඤ්ඤසි”ති. අප් ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො හදං යානං අභිරුහිත්වා හදෙහි හදෙහි යානෙහි නගරකම්භා නියායාසි මහව්වා රාජානුභාවෙන. යෙන ආරාමො තෙන පායාසි. යාවතිකා යානස්ස භූමි යානෙන ගන්ත්වා යානා පච්චොරොහිත්වා පත්තිකොව ආරාමං පාවිසි. අද්දසා ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො ආරාමෙ ජඩ්ඝාවිහාරං අනුවඩ්කමමානො අනුවිවරමානො රුක්ඛමූලානි පාසාදිකානි පසාදනියානි අප්පසද්දානි අප්පනිග්ගොසානි විජනවාතානි මනුස්සරාහස්සෙයාකානි [\[මනුස්සරාහස්සෙයාකානි \(සී. පී.\)\]](#) පටිසල්ලානසාරුප්පානි. දිස්වාන භගවත්තංයෙව ආරබ්භ සති උදපාදි - “ඉමානි ඛො තානි රුක්ඛමූලානි පාසාදිකානි පසාදනියානි අප්පසද්දානි අප්පනිග්ගොසානි විජනවාතානි මනුස්සරාහස්සෙයාකානි පටිසල්ලානසාරුප්පානි, යත්ථ සුදං මයං තං භගවත්තං පයිරුපාසාම අරහත්තං සම්මාසම්බුද්ධ”න්ති.

365. අප් ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො දීඝං කාරායනං ආමන්තෙසි - “ඉමානි ඛො, සම්ම කාරායන, තානි රුක්ඛමූලානි පාසාදිකානි පසාදනියානි අප්පසද්දානි අප්පනිග්ගොසානි විජනවාතානි මනුස්සරාහස්සෙයාකානි පටිසල්ලානසාරුප්පානි, යත්ථ සුදං මයං තං භගවත්තං පයිරුපාසාම අරහත්තං සම්මාසම්බුද්ධං. කහං නු ඛො, සම්ම කාරායන, එතරහි සො භගවා විහරති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති? “අත්ථි, මහාරාජ, මෙදාළපං නාම සක්ඛායානං නිගමො. තත්ථ සො භගවා එතරහි විහරති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති. “කිවදුරෙ [\[කිවදුරො \(සී. ඩා. කං. පී.\)\]](#) පන, සම්ම කාරායන, නගරකම්භා මෙදාළපං නාම සක්ඛායානං නිගමො භොති”ති? “න දුරෙ, මහාරාජ; තිණි යොජනානි; සක්කා දිවසාවසෙසෙන ගන්තු”න්ති. “තෙන හි, සම්ම කාරායන, යොජෙහි හදානි හදානි යානානි, ගම්ස්සාම මයං තං භගවත්තං දස්සනාය අරහත්තං සම්මාසම්බුද්ධ”න්ති. “එවං, දෙවා”ති ඛො දීඝො කාරායනො රක්ඛො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස පටිස්සුත්වා හදානි හදානි යානානි යොජාපෙත්වා රක්ඛො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස පටිවෙදෙසි - “යුත්තානි ඛො තෙ, දෙව, හදානි හදානි යානානි. යස්සදානි කාලං මඤ්ඤසි”ති. අප් ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො හදං යානං අභිරුහිත්වා හදෙහි හදෙහි යානෙහි නගරකම්භා යෙන මෙදාළපං නාම සක්ඛායානං නිගමො තෙන පායාසි. තෙනෙව දිවසාවසෙසෙන මෙදාළපං නාම සක්ඛායානං නිගමං සම්පාපුණි. යෙන ආරාමො තෙන පායාසි. යාවතිකා යානස්ස භූමි යානෙන ගන්ත්වා යානා පච්චොරොහිත්වා පත්තිකොව ආරාමං පාවිසි.

366. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බහුලා භික්ඛු අබ්භොකාසෙ වඩ්කමන්ති. අප් ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො යෙන තෙ භික්ඛු තෙනුපසඩ්කම්; උපසඩ්කම්ත්වා තෙ භික්ඛු එතදවොච - “කහං නු ඛො, හන්තෙ, එතරහි සො භගවා විහරති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො? දස්සනකාමා හි මයං තං භගවත්තං අරහත්තං සම්මාසම්බුද්ධ”න්ති. “එසො, මහාරාජ, විහාරො සංවුතද්වාරො. තෙන අප්පසද්දො උපසඩ්කම්ත්වා අතරමානො ආළින්දං පවිසිත්වා උක්කාසිත්වා අග්ගළං ආකොටෙහි. විවරිස්සති භගවා තෙ ද්වාර”න්ති. අප් ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො තත්ථෙව බග්ගඤ්ච උණ්ඨිසඤ්ච දීඝස්ස කාරායනස්ස පාදාසි. අප් ඛො දීඝස්ස කාරායනස්ස එතදභොසි - “රහායනි ඛො දානි රාජා [\[මහාරාජා \(සී. ඩා. කං. පී.\)\]](#), ඉධෙව [\[තෙතිධෙව \(සී.\)\]](#) දානි මයා යාතබ්බ”න්ති. අප් ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො යෙන සො විහාරො සංවුතද්වාරො තෙන අප්පසද්දො උපසඩ්කම්ත්වා අතරමානො ආළින්දං පවිසිත්වා උක්කාසිත්වා අග්ගළං ආකොටෙසි. විවරි භගවා ද්වාරං. අප් ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො විහාරං පවිසිත්වා භගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතීත්වා භගවතො පාදානි මුඛෙන ව පරිවුම්බති, පාණිනි ව පරිසම්බාහති, නාමඤ්ච සාවෙති - “රාජාහං, හන්තෙ, පසෙනදි කොසලො; රාජාහං, හන්තෙ, පසෙනදි කොසලො”ති.

367. “කිං පන ත්වං, මහාරාජ, අත්ථවසං සම්පස්සමානො ඉමස්මිං සරීරෙ එවරූපං පරමනිපව්වකාරං කරොසි, මිත්තුපහාරං [\[විත්තුපහාරං \(සී.\)\]](#) උපදංසෙසි”ති? “අත්ථි ඛො මෙ, හන්තෙ, භගවති ධම්මන්වයො - ‘භොති සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මො, සුප්පටිපන්නො භගවතො සාවකසඩ්ඝො’ති. ඉධාහං, හන්තෙ, පස්සාමි එකෙ සමණුභ්මණෙ පරියන්තකතං බ්‍රහ්මවරියං වරන්තෙ දසපි වස්සානි, විසමපි වස්සානි, තිංසමපි වස්සානි, වත්තාරීසමපි වස්සානි. තෙ අපරෙන සමයෙන සුන්හාතා සුවිලින්නා කප්පිතකෙසමස්සු පඤ්චති කාමගුණෙහි සමප්පිතා සමඬගිභූතා පරිවාරෙන්ති. ඉධ පනාහං, හන්තෙ, භික්ඛු පස්සාමි යාවජීවං ආපාණකොටිකං පරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මවරියං වරන්තෙ. න ඛො පනාහං, හන්තෙ, ඉතො බිහිද්ධා අඤ්ඤං එවං පරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මවරියං සමනුපස්සාමි. අයමපි ඛො මෙ, හන්තෙ, භගවති ධම්මන්වයො භොති - ‘සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මො, සුප්පටිපන්නො භගවතො සාවකසඩ්ඝො’ති.

368. “පුන වපරං, හන්තෙ, රාජානොපි රාජුහි විවදන්ති, බත්තියාපි බත්තියෙහි විවදන්ති, බ්‍රාහ්මණාපි බ්‍රාහ්මණෙහි විවදන්ති, ගහපතයොපි ගහපතීහි විවදන්ති, මාතාපි පුත්තෙන විවදති, පුත්තොපි මාතරා විවදති, පිතෘපි පුත්තෙන විවදති, පුත්තොපි පිතරා විවදති, භාතාපි භගිනියා විවදති, භගිනීපි භාතරා විවදති, සභායොපි සභායෙන විවදති. ඉධ පනාහං, හන්තෙ, භික්ඛු පස්සාමි සමග්ගෙ සම්මොදමානෙ අවිවදමානෙ බීරොදකිභූතෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං පියවක්ඛුහි සම්පස්සන්තෙ විහරන්තෙ. න ඛො පනාහං, හන්තෙ, ඉතො බිහිද්ධා අඤ්ඤං එවං සමග්ගං පරිසං සමනුපස්සාමි. අයමපි

බො මෙ, හන්නෙ, හගවති ධම්මන්වයො හොති – ‘සම්මාසම්බුද්ධො හගවා, ස්වාක්ඛාතො හගවතා ධම්මො, සුප්පට්ඨන්තො හගවතො සාවකසඬ්ඝො’ති.

369. “පුත වපරාහං, හන්නෙ, ආරාමෙන ආරාමං, උය්‍යානෙන උය්‍යානං අනුවඬිකමාමි අනුවචිරාමි. සොහං තත්ථ පස්සාමි එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණෙ කිසෙ දුබ්බෙ දුබ්බණ්ණෙ උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජාතෙ ධම්මිසන්ථතගත්තෙ, න විය මඤ්ඤෙ වක්ඛුං බන්ධන්තෙ ජනස්ස දස්සනාය. තස්ස මය්හං, හන්නෙ, එතදහොසි – ‘අද්ධා ඉමෙ ආයස්මන්තො අනභිරතා වා බ්‍රහ්මචරියං වරන්ති, අත්ථි වා තෙසං කිඤ්චි පාපං කම්මං කතං පට්ඨන්තං; තථා හි ඉමෙ ආයස්මන්තො කිසා දුබ්බා දුබ්බණ්ණා උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජාතා ධම්මිසන්ථතගත්තා, න විය මඤ්ඤෙ වක්ඛුං බන්ධන්ති ජනස්ස දස්සනායා’ති. ත්‍යාහං උපසඬ්ඛමිත්වා එවං වදාමි – ‘කිං හු බො තුමහෙ ආයස්මන්තො කිසා දුබ්බා දුබ්බණ්ණා උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජාතා ධම්මිසන්ථතගත්තා, න විය මඤ්ඤෙ වක්ඛුං බන්ධං ජනස්ස දස්සනායා’ති? තෙ එවමාහංසු – ‘බන්ධුකරොගො තො **[පණ්ඩුකරොගිනො (ක.)]**, මහාරාජා’ති. ඉධ පනාහං, හන්නෙ, හික්ඛු පස්සාමි හට්ඨපහට්ඨෙ උදග්ගදග්ගෙ අභිරතරුපෙ පිණින්ද්‍රියෙ **[පිණින්ද්‍රියෙ (සි. පි.)]** අප්පොස්සුක්කෙ පන්තලොමෙ පරදත්තචුත්තෙ මිගභුතෙන වෙතසා විහරන්තෙ. තස්ස මය්හං, හන්නෙ, එතදහොසි – ‘අද්ධා ඉමෙ ආයස්මන්තො තස්ස හගවතො සාසනෙ උළාරං පුබ්බෙනාපරං විසෙසං ජානන්ති; තථා හි ඉමෙ ආයස්මන්තො හට්ඨපහට්ඨා උදග්ගදග්ගා අභිරතරුපා පිණින්ද්‍රියා අප්පොස්සුක්කා පන්තලොමා පරදත්තචුත්තා මිගභුතෙන වෙතසා විහරන්ති’ති. අයමිපි බො මෙ, හන්නෙ, හගවති ධම්මන්වයො හොති – ‘සම්මාසම්බුද්ධො හගවා, ස්වාක්ඛාතො හගවතා ධම්මො, සුප්පට්ඨන්තො හගවතො සාවකසඬ්ඝො’ති.

370. “පුත වපරාහං, හන්නෙ, රාජා බත්තියො මුද්ධාවසිත්තො; පහොමි සාතෙතායං වා සාතෙතුං, ජාපෙතායං වා ජාපෙතුං, පබ්බාපෙතායං වා පබ්බාපෙතුං . තස්ස මය්හං, හන්නෙ, අඬ්ඬකරණෙ නිසින්තස්ස අන්තරන්තරා කථං ඔපාතෙන්නි. සොහං න ලභාමි – ‘මා මෙ භොන්තො අඬ්ඬකරණෙ නිසින්තස්ස අන්තරන්තරා කථං ඔපාතෙට් **[ඔපාතෙත්තු (සි.) උපරිසෙලසුත්තෙ පන “ඔපාතෙට්”තියෙව දිස්සති]**, කථාපරියොසානං මෙ භොන්තො ආගමෙත්තු’ති. තස්ස මය්හං, හන්නෙ, අන්තරන්තරා කථං ඔපාතෙන්නි. ඉධ පනාහං, හන්නෙ, හික්ඛු පස්සාමි; යස්මිං සමයෙ හගවා අනෙකසතාය පරිසාය ධම්මං දෙසෙති, නෙව තස්මිං සමයෙ හගවතො සාවකානං බිපිතසද්දො වා හොති උක්කාසිතසද්දො වා. භුතපුබ්බං, හන්නෙ, හගවා අනෙකසතාය පරිසාය ධම්මං දෙසෙති. තත්‍රඤ්ඤතරො හගවතො සාවකො උක්කාසි. තමෙනං අඤ්ඤතරො සබ්බමචාරී ජණ්ණකෙන සට්ඨෙසි – ‘අප්පසද්දො ආයස්මා භොතු, මායස්මා සද්දමකාසි; සත්ථා නො හගවා ධම්මං දෙසෙති’ති. තස්ස මය්හං, හන්නෙ, එතදහොසි – ‘අච්ඡරියං වත, හො, අබ්භුතං වත, හො! අදණ්ඩෙන වත කිර, හො, අසත්ථෙත එවං සුවිනිතා පරිසා හවිස්සති’ති! න බො පනාහං, හන්නෙ, ඉතො බහිද්ධා අඤ්ඤං එවං සුවිනිතං පරිසං සමනුපස්සාමි. අයමිපි බො මෙ, හන්නෙ, හගවති ධම්මන්වයො හොති – ‘සම්මාසම්බුද්ධො හගවා, ස්වාක්ඛාතො හගවතා ධම්මො, සුප්පට්ඨන්තො හගවතො සාවකසඬ්ඝො’ති.

371. “පුත වපරාහං, හන්නෙ, පස්සාමි ඉධෙකච්චෙ බත්තියපණ්ඩිතෙ නිපුණෙ කතපරප්පවාදෙ වාලවෙධිරුපෙ. තෙ හින්දන්තා **[වොහින්දන්තා (සි.)]** මඤ්ඤෙ වරන්ති පඤ්ඤාගතෙන දිට්ඨිගතානි. තෙ සුණන්ති – ‘සමණො බලු, හො, ගොතමො අමුක්කං නාම ගාමං වා නිගමං වා ඔසරිස්සති’ති. තෙ පඤ්ඤං අභිසඬ්ඛරොන්ති – ‘ඉමං මයං පඤ්ඤං සමණං ගොතමං උපසඬ්ඛමිත්වා පුච්ඡිස්සාම. එවං වෙ නො පුට්ඨො එවං බ්‍යාකරිස්සති, එවමස්ස මයං වාදං ආරොපෙස්සාම; එවං වෙපි නො පුට්ඨො එවං බ්‍යාකරිස්සති, එවමපිස්ස මයං වාදං ආරොපෙස්සාමා’ති. තෙ සුණන්ති – ‘සමණො බලු, හො, ගොතමො අමුක්කං නාම ගාමං වා නිගමං වා ඔසටො’ති. තෙ යෙන හගවා තෙනුපසඬ්ඛමන්ති. තෙ හගවා ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙති සමාදපෙති සමුත්තෙපෙති සම්පහංසෙති . තෙ හගවතා ධම්මියා කථාය සන්දස්සිතා සමාදපිතා සමුත්තෙපිතා සම්පහංසිතා න වෙව හගවන්තං පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති, කුතො වාදං ආරොපෙස්සන්ති? අඤ්ඤදත්ථු හගවතො සාවකා සම්පජ්ජන්ති. අයමිපි බො මෙ, හන්නෙ, හගවති ධම්මන්වයො හොති – ‘සම්මාසම්බුද්ධො හගවා, ස්වාක්ඛාතො හගවතා ධම්මො, සුප්පට්ඨන්තො හගවතො සාවකසඬ්ඝො’ති.

372. “පුත වපරාහං, හන්නෙ, පස්සාමි ඉධෙකච්චෙ බ්‍රාහ්මණපණ්ඩිතෙ...පෙ.... ගහපතිපණ්ඩිතෙ...පෙ.... සමණපණ්ඩිතෙ නිපුණෙ කතපරප්පවාදෙ වාලවෙධිරුපෙ. තෙ හින්දන්තා මඤ්ඤෙ වරන්ති පඤ්ඤාගතෙන දිට්ඨිගතානි. තෙ සුණන්ති – ‘සමණො බලු, හො, ගොතමො අමුක්කං නාම ගාමං වා නිගමං වා ඔසරිස්සති’ති. තෙ පඤ්ඤං අභිසඬ්ඛරොන්ති – ‘ඉමං මයං පඤ්ඤං සමණං ගොතමං උපසඬ්ඛමිත්වා පුච්ඡිස්සාම. එවං වෙ නො පුට්ඨො එවං බ්‍යාකරිස්සති, එවමස්ස මයං වාදං ආරොපෙස්සාම; එවං වෙපි නො පුට්ඨො එවං බ්‍යාකරිස්සති, එවමපිස්ස මයං වාදං ආරොපෙස්සාමා’ති. තෙ සුණන්ති – ‘සමණො බලු, හො, ගොතමො අමුක්කං නාම ගාමං වා නිගමං වා ඔසටො’ති. තෙ යෙන හගවා තෙනුපසඬ්ඛමන්ති. තෙ හගවා ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙති සමාදපෙති සමුත්තෙපෙති සම්පහංසෙති. තෙ හගවතා ධම්මියා කථාය සන්දස්සිතා සමාදපිතා සමුත්තෙපිතා සම්පහංසිතා න වෙව හගවන්තං පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති, කුතො වාදං ආරොපෙස්සන්ති? අඤ්ඤදත්ථු හගවන්තංයෙව ඔකාසං යාවන්ති අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජාය. තෙ හගවා පබ්බාපෙති. තෙ තථාපබ්බජ්ජා සමානා එකා වූපකට්ඨා අප්පමන්තා ආනාපිතො පහිත්තා විහරන්තා නචිරස්සෙව – යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදෙව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං – බ්‍රහ්මචරියපරියොසානං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරන්ති. තෙ එවමාහංසු – ‘මනං වත, හො, අනස්සාම; මනං වත, හො, පනස්සාම’. මයඤ්ඤි පුබ්බෙ අස්සමණාව සමානා සමණාමිහානි පට්ඨානිමිහා, අබ්‍රාහ්මණාව සමානා බ්‍රාහ්මණාමිහානි පට්ඨානිමිහා, අනරහන්තොව සමානා අරහන්තාමිහානි පට්ඨානිමිහා. ‘ඉදානි බොමිහ සමණා, ඉදානි බොමිහ බ්‍රාහ්මණා, ඉදානි බොමිහ අරහන්තො’ති. අයමිපි බො මෙ, හන්නෙ, හගවති

ධම්මන්වයො හොති – ‘සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මො, සුප්පට්ඨන්තො භගවතො සාවකසඨිසො’ති.

373. “පුන වපරාහං, හන්තෙ, ඉමෙ ඉසිදත්තපුරාණා ථප්පතයො මමහත්තා මමයානා, අහං නෙසං ජීවිකාය [ජීවිතස්ස (සි.), ජීවිකං (සි. අට්ඨ.), ජීවිතං (සාය. කං. පි. ක.)] දාතා, යසස්ස ආහත්තා; අප්ථ ව පන නො තථා මයි නිපච්චකාරං කරොන්ති යථා භගවති. භුතපුබ්බාහං, හන්තෙ, සෙනං අබ්බයානො සමානො ඉමෙ ව ඉසිදත්තපුරාණා ථප්පතයො වීමංසමානො අඤ්ඤතරස්මිං සම්බාධෙ ආවසංථෙ වාසං උපගම්මිං. අප්ථ බො, හන්තෙ, ඉමෙ ඉසිදත්තපුරාණා ථප්පතයො බහුදෙව රත්තිං ධම්මියා කථාය විතිනාමෙත්වා, යනො අහොසි භගවා [අස්සොසුං බො භගවන්තං (සි. සාය. කං. පි.)] තතො සිසං කත්වා මං පාදතො කරිත්වා නිපජ්ජිංසු. තස්ස මය්හං, හන්තෙ, එතදහොසි – ‘අච්ඡරියං වත, හො, අබ්බුතං වත, හො! ඉමෙ ඉසිදත්තපුරාණා ථප්පතයො මමහත්තා මමයානා, අහං නෙසං ජීවිකාය දාතා, යසස්ස ආහත්තා; අප්ථ ව පන නො තථා මයි නිපච්චකාරං කරොන්ති යථා භගවති. අද්ධා ඉමෙ ආයස්මන්තො තස්ස භගවතො සාසනෙ උළාරං පුබ්බෙනාපරං විසෙසං ඡානන්ති’ති. අයම්පි බො මෙ, හන්තෙ, භගවති ධම්මන්වයො හොති – ‘සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මො, සුප්පට්ඨන්තො භගවතො සාවකසඨිසො’ති.

374. “පුන වපරං, හන්තෙ, භගවාපි ඛත්තියො, අහම්පි ඛත්තියො; භගවාපි කොසලො, අහම්පි කොසලො; භගවාපි ආසිතිකො, අහම්පි ආසිතිකො. යම්පි, හන්තෙ, භගවාපි ඛත්තියො අහම්පි ඛත්තියො, භගවාපි කොසලො අහම්පි කොසලො, භගවාපි ආසිතිකො අහම්පි ආසිතිකො; ඉම්නාවාරහාමෙවාහං [ඉම්නාපාහං (ක.)], හන්තෙ, භගවති පරමනිපච්චකාරං කාතුං, මිත්තුපහාරං උපදංසෙතුං. හන්ද, ව දානි මයං, හන්තෙ, ගච්ඡාම; බහුච්චිවා මයං බහුකරණියා”ති. “යස්සදානි ත්වං, මහාරාජ, කාලං මඤ්ඤසි”ති. අප්ථ බො රාජා පසෙනදි කොසලො උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි. අප්ථ බො භගවා අවිරපක්කන්තස්ස රඤ්ඤො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස භික්ඛු ආමන්තෙසි – “එසො, භික්ඛවෙ, රාජා පසෙනදි කොසලො ධම්මවෙතියානි භාසිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කන්තො. උග්ගණ්හථ, භික්ඛවෙ, ධම්මවෙතියානි; පරියාපුණාථ, භික්ඛවෙ, ධම්මවෙතියානි; ධාරෙථ, භික්ඛවෙ, ධම්මවෙතියානි. අත්ථසංභිතානි, භික්ඛවෙ, ධම්මවෙතියානි ආදිබ්බුත්ථවරියකානි”ති.

ඉදමවොච භගවා. අත්තමනා තෙ භික්ඛු භගවතො භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

ධම්මවෙතියසුත්තං නිට්ඨිතං නවමං.

10. කණ්ණකත්ථලසුත්තං

375. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා උරුඤ්ඤායං [උජුඤ්ඤායං (සි. පි.), උදඤ්ඤායං (සාය. කං.)] විහරති කණ්ණකත්ථලෙ මීගදායෙ. තෙන බො පන සමයෙන රාජා පසෙනදි කොසලො උරුඤ්ඤං අනුප්පන්නො හොති කෙනවිදෙව කරණියෙන. අප්ථ බො රාජා පසෙනදි කොසලො අඤ්ඤතරං පුරිසං ආමන්තෙසි – “එහි ත්වං, අම්මො පුරිස, යෙන භගවා තෙනුපසඨිකම්; උපසඨිකම්ත්වා මම වචනෙන භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දාහි, අප්පාඛාධං අප්පාතඨිකං ලහුට්ඨානං බලං එාසුචිහාරං පුච්ඡ – ‘රාජා, හන්තෙ, පසෙනදි කොසලො භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දති, අප්පාඛාධං අප්පාතඨිකං ලහුට්ඨානං බලං එාසුචිහාරං පුච්ඡති’ති. එවඤ්ච වදෙහි – ‘අප්ප කිර, හන්තෙ, රාජා පසෙනදි කොසලො පච්ඡාහත්තං භුත්තපාතරාසො භගවන්තං දස්සනාය උපසඨිකම්ස්සති’”ති. “එවං, දෙවා”ති බො සො පුරිසො රඤ්ඤො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස පටිස්සුත්වා යෙන භගවා තෙනුපසඨිකම්; උපසඨිකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්තො බො සො පුරිසො භගවන්තං එතදවොච – “රාජා, හන්තෙ, පසෙනදි කොසලො භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දති, අප්පාඛාධං අප්පාතඨිකං ලහුට්ඨානං බලං එාසුචිහාරං පුච්ඡති; එවඤ්ච වදෙහි – ‘අප්ප කිර හන්තෙ, රාජා පසෙනදි කොසලො පච්ඡාහත්තං භුත්තපාතරාසො භගවන්තං දස්සනාය උපසඨිකම්ස්සති’”ති. අස්සොසුං බො සොමා ව හගිනි සකුලා ව හගිනි – “අප්ප කිර රාජා පසෙනදි කොසලො පච්ඡාහත්තං භුත්තපාතරාසො භගවන්තං දස්සනාය උපසඨිකම්ස්සති”ති. අප්ථ බො සොමා ව හගිනි සකුලා ව හගිනි රාජානං පසෙනදිං කොසලං හත්තාභිහාරෙ උපසඨිකම්ත්වා එතදවොචු – “තෙන හි, මහාරාජ, අම්මාකම්පි වචනෙන භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දාහි, අප්පාඛාධං අප්පාතඨිකං ලහුට්ඨානං බලං එාසුචිහාරං පුච්ඡ – ‘සොමා ව, හන්තෙ, හගිනි සකුලා ව හගිනි භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දති, අප්පාඛාධං අප්පාතඨිකං ලහුට්ඨානං බලං එාසුචිහාරං පුච්ඡති’”ති.

376. අප්ථ බො රාජා පසෙනදි කොසලො පච්ඡාහත්තං භුත්තපාතරාසො යෙන භගවා තෙනුපසඨිකම්; උපසඨිකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්තො බො රාජා පසෙනදි කොසලො භගවන්තං එතදවොච – “සොමා ව, හන්තෙ, හගිනි සකුලා ව හගිනි භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දති [වන්දන්ති (සි. සාය. කං. පි.)], අප්පාඛාධං අප්පාතඨිකං ලහුට්ඨානං බලං එාසුචිහාරං පුච්ඡති”ති [පුච්ඡන්තිති (සි. සාය. කං. පි.)]. “කිං පන, මහාරාජ, සොමා ව හගිනි සකුලා ව හගිනි අඤ්ඤං දුතං නාලන්ථු”න්ති? “අස්සොසුං බො, හන්තෙ, සොමා ව හගිනි සකුලා ව හගිනි – ‘අප්ප කිර රාජා පසෙනදි කොසලො පච්ඡාහත්තං භුත්තපාතරාසො භගවන්තං දස්සනාය උපසඨිකම්ස්සති’ති. අප්ථ බො, හන්තෙ, සොමා ව හගිනි සකුලා ව හගිනි මං හත්තාභිහාරෙ උපසඨිකම්ත්වා එතදවොචු – ‘තෙන හි, මහාරාජ, අම්මාකම්පි වචනෙන භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දාහි, අප්පාඛාධං අප්පාතඨිකං ලහුට්ඨානං බලං එාසුචිහාරං පුච්ඡ – සොමා ව හගිනි සකුලා ව හගිනි භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දති, අප්පාඛාධං අප්පාතඨිකං ලහුට්ඨානං බලං එාසුචිහාරං පුච්ඡති’”ති. “සුබ්බිකියො හොන්තු තා, මහාරාජ, සොමා ව හගිනි සකුලා ව හගිනි”ති.

377. අප් බො රාජා පසෙනදි කොසලො හගවන්තං එතදවොච – “සුතං මෙනං, හන්තෙ, සමණො ගොතමො එවමාහ – ‘නත්ථි සො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා යො සබ්බඤ්ඤා සබ්බදස්සාවී අපරිසෙසං ඤාණදස්සනං පටිජානිස්සති, නෙතං යානං විජ්ජති’ති. යෙ තෙ, හන්තෙ, එවමාහංසු – ‘සමණො ගොතමො එවමාහ – නත්ථි සො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා යො සබ්බඤ්ඤා සබ්බදස්සාවී අපරිසෙසං ඤාණදස්සනං පටිජානිස්සති, නෙතං යානං විජ්ජති’ති; කච්චි තෙ, හන්තෙ, හගවතො චුත්තවාදිනො, න ච හගවන්තං අභුතෙන අබ්භාවික්ඛන්ති, ධම්මස්ස වානුධම්මං බ්‍යාකරොන්ති, න ච කොචි සහධම්මිකො වාදානුචාදො ගාරය්හං යානං ආගච්ඡති”ති? “යෙ තෙ, මහාරාජ, එවමාහංසු – ‘සමණො ගොතමො එවමාහ – නත්ථි සො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා යො සබ්බඤ්ඤා සබ්බදස්සාවී අපරිසෙසං ඤාණදස්සනං පටිජානිස්සති, නෙතං යානං විජ්ජති’ති; න මෙ තෙ චුත්තවාදිනො, අබ්භාවික්ඛන්ති ච පන මං තෙ අසතා අභුතො”ති.

378. අප් බො රාජා පසෙනදි කොසලො විට්ඨහං සෙනාපතිං ආමන්තෙසි – “කො නු බො, සෙනාපති, ඉමං කථාවත්ථුං රාජත්තෙපුරෙ අබ්බදාහාසි”ති? “සඤ්ජයො, මහාරාජ, බ්‍රාහ්මණො ආකාසගොත්තො”ති. අප් බො රාජා පසෙනදි කොසලො අඤ්ඤතරං පුරිසං ආමන්තෙසි – “එහි ත්වං, අම්භො පුරිස, මම වචනෙන සඤ්ජයං බ්‍රාහ්මණං ආකාසගොත්තං ආමන්තෙහි – ‘රාජා තං, හන්තෙ, පසෙනදි කොසලො ආමන්තෙති’”ති. “එවං, දෙවා”ති බො සො පුරිසො රඤ්ඤො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස පටිස්සුත්වා යෙන සඤ්ජයො බ්‍රාහ්මණො ආකාසගොත්තො තෙනුපසඬිකම්; උපසඬිකම්ත්වා සඤ්ජයං බ්‍රාහ්මණං ආකාසගොත්තං එතදවොච – “රාජා තං, හන්තෙ, පසෙනදි කොසලො ආමන්තෙති”ති. අප් බො රාජා පසෙනදි කොසලො හගවන්තං එතදවොච – “සියා නු බො, හන්තෙ, හගවතා අඤ්ඤදෙව කිඤ්චි සන්ධාය භාසිතං, තඤ්ච ජනො අඤ්ඤථාපි පච්චාගච්ඡෙය්‍යා [\[පච්චාගච්ඡෙය්‍යාති, අභිජානාමි මහාරාජ වාචං භාසිතාති \(සි.\)\]](#). යථා කථං පන, හන්තෙ, හගවා අභිජානාති වාචං භාසිතා”ති? “එවං බො අහං, මහාරාජ, අභිජානාමි වාචං භාසිතා – ‘නත්ථි සො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා යො සකිදෙව සබ්බං ඤස්සති, සබ්බං දක්ඛිති, නෙතං යානං විජ්ජති’”ති. “හෙතුරුපං, හන්තෙ, හගවා ආහ; සහෙතුරුපං, හන්තෙ, හගවා ආහ – ‘නත්ථි සො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා යො සකිදෙව සබ්බං ඤස්සති, සබ්බං දක්ඛිති, නෙතං යානං විජ්ජති’”ති. “චත්තාරොමෙ, හන්තෙ, චණ්ණා – ඛත්තියා, බ්‍රාහ්මණා, චෙස්සා, සුද්දා. ඉමෙසං නු බො, හන්තෙ, චතුත්තං චණ්ණානං සියා විසෙසො සියා නානාකරණං”න්ති? “චත්තාරොමෙ, මහාරාජ, චණ්ණා – ඛත්තියා, බ්‍රාහ්මණා, චෙස්සා, සුද්දා. ඉමෙසං බො, මහාරාජ, චතුත්තං චණ්ණානං ද්වෙ චණ්ණා අග්ගමක්ඛායන්ති – ඛත්තියා ච බ්‍රාහ්මණා ච – යදිදං අභිවාදනපච්චිට්ඨානඅඤ්ජලිකම්මසාමිච්චිකම්මානී”ති [\[සාමිච්චිකම්මානන්ති \(සි.\)\]](#). “නාහං, හන්තෙ, හගවන්තං දිට්ඨධම්මිකං පුච්ඡාමි; සම්පරාසිකාහං, හන්තෙ, හගවන්තං පුච්ඡාමි. චත්තාරොමෙ, හන්තෙ, චණ්ණා – ඛත්තියා, බ්‍රාහ්මණා, චෙස්සා, සුද්දා. ඉමෙසං නු බො, හන්තෙ, චතුත්තං චණ්ණානං සියා විසෙසො සියා නානාකරණං”න්ති?

379. “පඤ්චමානි, මහාරාජ, පධානියඬිගානි. කතමානි පඤ්ච? ඉධ, මහාරාජ, භික්ඛු සද්ධො හොති, සද්දහති තථාගතස්ස බොධිං – ‘ඉතිපි සො හගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පන්නො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථි සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා’ති; අප්පාබාධො හොති අප්පාතඬිකො සමචෙපාකිනියා ගහණියා සමන්තාගතො නානිසිතාය නාවිචුණ්භාය මජ්ඣිමාය පධානක්ඛමාය; අසයො හොති අමායාවී යථාභූතං අත්තානං ආචිකත්තා සත්ථරි වා විඤ්ඤසු වා සබ්බමචාරිසු; ආරද්ධවිරියො විහරති අකුසලානං ධම්මානං පහානාය, කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදාය, ථාමවා දළ්භපරක්කමො අනික්ඛිත්තධුරො කුසලෙසු ධම්මෙසු; පඤ්ඤවා හොති උදයත්ථගාමිනියා පඤ්ඤාය සමන්තාගතො අරියාය නිබ්බේධිකාය සම්මාදුක්ඛක්ඛයගාමිනියා – ඉමානි බො, මහාරාජ, පඤ්ච පධානියඬිගානි. චත්තාරොමෙ, මහාරාජ, චණ්ණා – ඛත්තියා, බ්‍රාහ්මණා, චෙස්සා, සුද්දා. තෙ වස්සු ඉමෙහි පඤ්චහි පධානියඬිගෙහි සමන්තාගතා ; එත්ථ පන නෙසං අස්ස දීඝරත්තං භිතාය සුබායා”ති. “චත්තාරොමෙ, හන්තෙ, චණ්ණා – ඛත්තියා, බ්‍රාහ්මණා, චෙස්සා, සුද්දා. තෙ වස්සු ඉමෙහි පඤ්චහි පධානියඬිගෙහි සමන්තාගතා; එත්ථ පන නෙසං, හන්තෙ, සියා විසෙසො සියා නානාකරණං”න්ති? “එත්ථ බො නෙසාහං, මහාරාජ, පධානචෙමත්තතං වදාමි. සෙය්‍යථාපිස්සු, මහාරාජ, ද්වෙ හත්ථිදම්මා වා අස්සදම්මා වා ගොදම්මා වා සුදන්තා සුවිනිතා, ද්වෙ හත්ථිදම්මා වා අස්සදම්මා වා ගොදම්මා වා අදන්තා අවිනිතා. තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, යෙ තෙ ද්වෙ හත්ථිදම්මා වා අස්සදම්මා වා ගොදම්මා වා සුදන්තා සුවිනිතා, අපි නු තෙ දන්තාව දන්තකාරණං ගච්ඡෙය්‍යං, දන්තාව දන්තභූමිං සම්පාපුණෙය්‍යං”න්ති? “එවං, හන්තෙ”. “යෙ පන තෙ ද්වෙ හත්ථිදම්මා වා අස්සදම්මා වා ගොදම්මා වා අදන්තා අවිනිතා, අපි නු තෙ අදන්තාව දන්තකාරණං ගච්ඡෙය්‍යං, අදන්තාව දන්තභූමිං සම්පාපුණෙය්‍යං, සෙය්‍යථාපි තෙ ද්වෙ හත්ථිදම්මා වා අස්සදම්මා වා ගොදම්මා වා සුදන්තා සුවිනිතා”ති? “නො හෙතං, හන්තෙ”. “එවමෙව බො, මහාරාජ, යං තං සද්ධෙන පත්තබ්බං අප්පාබාධෙන අසයෙන අමායාවිතා ආරද්ධවිරියෙන පඤ්ඤවතා තං වත [\[තං තථා සො \(ක.\)\]](#) අස්සද්ධො බ්‍රහ්මාරාධො සයො මායාවී කුසිතො දුප්පඤ්ඤො පාපුණ්ණස්සතිති – නෙතං යානං විජ්ජති”ති.

380. “හෙතුරුපං, හන්තෙ, හගවා ආහ; සහෙතුරුපං, හන්තෙ, හගවා ආහ. චත්තාරොමෙ, හන්තෙ, චණ්ණා – ඛත්තියා, බ්‍රාහ්මණා, චෙස්සා, සුද්දා. තෙ වස්සු ඉමෙහි පඤ්චහි පධානියඬිගෙහි සමන්තාගතා තෙ වස්සු සම්මප්පධානා; එත්ථ පන නෙසං, හන්තෙ, සියා විසෙසො සියා නානාකරණං”න්ති? “එත්ථ බො [\[එත්ථ බො පන \(සි.\)\]](#) නෙසාහං, මහාරාජ, න කිඤ්චි නානාකරණං වදාමි – යදිදං විමුත්තියා විමුත්තිං. සෙය්‍යථාපි, මහාරාජ, පුරිසො සුක්ඛං සාකකට්ඨං ආදාය අග්ගිං අභිනිබ්බත්තෙය්‍ය, තෙජො පාතුකරෙය්‍ය ; අථාපරො පුරිසො සුක්ඛං සාලකට්ඨං ආදාය අග්ගිං අභිනිබ්බත්තෙය්‍ය, තෙජො පාතුකරෙය්‍ය; අථාපරො පුරිසො සුක්ඛං උදුම්බරකට්ඨං ආදාය අග්ගිං අභිනිබ්බත්තෙය්‍ය, තෙජො පාතුකරෙය්‍ය. තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ, සියා නු බො තෙසං අග්ගිනං නානාදාරුතො අභිනිබ්බත්තානං කිඤ්චි

නානාකරණං අවිච්ඡා වා අවිච්චං, වණ්ණෙන වා වණ්ණං, ආභාය වා ආභ”න්ති? “නො හෙතං, හන්තෙ”. “එවමෙව ඛො, මහාරාජ, යං තං තෙජං වීරියා නිමිමේතං පටානාහිනිබ්බත්තං [වීරියං නිප්පරති, තං පච්ඡාහිනිබ්බත්තං (සී.)], නාහං තත්ථ කිඤ්චි නානාකරණං වදාමි – යදිදං විමුත්තියා විමුත්ති”න්ති. “හෙතුරුපං, හන්තෙ, හගවා ආහ; සහෙතුරුපං, හන්තෙ, හගවා ආහ. කිං පන, හන්තෙ, අත්ථි දෙවා”ති? “කිං පන ත්වං, මහාරාජ, එවං වදෙසි – ‘කිං පන, හන්තෙ, අත්ථි දෙවා’”ති? “යදි වා තෙ, හන්තෙ, දෙවා ආගන්තාරො ඉත්ථත්තං යදි වා අනාගන්තාරො ඉත්ථත්තං”? “යෙ තෙ, මහාරාජ, දෙවා සත්ථාබ්ජ්ඣා තෙ දෙවා ආගන්තාරො ඉත්ථත්තං, යෙ තෙ දෙවා අත්ථාබ්ජ්ඣා තෙ දෙවා අනාගන්තාරො ඉත්ථත්තං”න්ති.

381. එවං චුත්තෙ, විට්ඨහො සෙනාපති හගවන්තං එතදවොච – “යෙ තෙ, හන්තෙ, දෙවා සත්ථාබ්ජ්ඣා ආගන්තාරො ඉත්ථත්තං තෙ දෙවා, යෙ තෙ දෙවා අත්ථාබ්ජ්ඣා අනාගන්තාරො ඉත්ථත්තං තෙ දෙවෙ තම්හා යානා වාවෙස්සන්ති වා පබ්බාපෙස්සන්ති වා”ති?

අථ ඛො ආයස්මතො ආනන්දස්ස එතදභොසි – “අයං ඛො විට්ඨහො සෙනාපති රඤ්ඤො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස පුත්තො; අහං හගවතො පුත්තො. අයං ඛො කාලො යං පුත්තො පුත්තෙන මන්තෙය්‍යා”ති. අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දො විට්ඨහං සෙනාපතිං ආමන්තෙසි – “තෙන හි, සෙනාපති, තං යෙවෙත්ථ පටිපුච්ඡිස්සාමි; යථා තෙ ඛමෙය්‍ය තථා තං බ්‍යාකරෙය්‍යාසි. තං කිං මඤ්ඤසි, සෙනාපති, යාවතා රඤ්ඤො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස විජිතං යත්ථ ව රාජා පසෙනදි කොසලො ඉස්සරියාධිපච්චං රජ්ජං කාරෙති, පහොති තත්ථ රාජා පසෙනදි කොසලො සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා පුඤ්ඤවන්තං වා අපුඤ්ඤවන්තං වා බ්‍රහ්මචරියවන්තං වා අබ්‍රහ්මචරියවන්තං වා තම්හා යානා වාවෙතුං වා පබ්බාපෙතුං වා”ති? “යාවතා, හො, රඤ්ඤො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස විජිතං යත්ථ ව රාජා පසෙනදි කොසලො ඉස්සරියාධිපච්චං රජ්ජං කාරෙති, පහොති තත්ථ රාජා පසෙනදි කොසලො සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා පුඤ්ඤවන්තං වා අපුඤ්ඤවන්තං වා බ්‍රහ්මචරියවන්තං වා අබ්‍රහ්මචරියවන්තං වා තම්හා යානා වාවෙතුං වා පබ්බාපෙතුං වා”ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, සෙනාපති, යාවතා රඤ්ඤො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස අවිජිතං යත්ථ ව රාජා පසෙනදි කොසලො න ඉස්සරියාධිපච්චං රජ්ජං කාරෙති, තත්ථ පහොති රාජා පසෙනදි කොසලො සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා පුඤ්ඤවන්තං වා අපුඤ්ඤවන්තං වා බ්‍රහ්මචරියවන්තං වා අබ්‍රහ්මචරියවන්තං වා තම්හා යානා වාවෙතුං වා පබ්බාපෙතුං වා”ති? “යාවතා, හො, රඤ්ඤො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස අවිජිතං යත්ථ ව රාජා පසෙනදි කොසලො න ඉස්සරියාධිපච්චං රජ්ජං කාරෙති, න තත්ථ පහොති රාජා පසෙනදි කොසලො සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා පුඤ්ඤවන්තං වා අපුඤ්ඤවන්තං වා බ්‍රහ්මචරියවන්තං වා අබ්‍රහ්මචරියවන්තං වා තම්හා යානා වාවෙතුං වා පබ්බාපෙතුං වා”ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, සෙනාපති, සුතා තෙ දෙවා තාවතිංසා”ති? “එවං, හො. සුතා මෙ දෙවා තාවතිංසා. ඉධාපි හොතා රඤ්ඤො පසෙනදිනා කොසලෙන සුතා දෙවා තාවතිංසා”ති. “තං කිං මඤ්ඤසි, සෙනාපති, පහොති රාජා පසෙනදි කොසලො දෙවෙ තාවතිංසෙ තම්හා යානා වාවෙතුං වා පබ්බාපෙතුං වා”ති? “දස්සනමිපි, හො, රාජා පසෙනදි කොසලො දෙවෙ තාවතිංසෙ නප්පහොති, කුතො පන තම්හා යානා වාවෙස්සති වා පබ්බාපෙස්සති වා”ති? “එවමෙව ඛො, සෙනාපති, යෙ තෙ දෙවා සත්ථාබ්ජ්ඣා ආගන්තාරො ඉත්ථත්තං තෙ දෙවා, යෙ තෙ දෙවා අත්ථාබ්ජ්ඣා අනාගන්තාරො ඉත්ථත්තං තෙ දෙවෙ දස්සනායපි නප්පහොන්ති; කුතො පන තම්හා යානා වාවෙස්සන්ති වා පබ්බාපෙස්සන්ති වා”ති?

382. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො හගවන්තං එතදවොච – “කොනාමො අයං, හන්තෙ, භික්ඛු”ති? “ආනන්දො නාම, මහාරාජා”ති. “ආනන්දො චත, හො, ආනන්දරුපො චත, හො! හෙතුරුපං, හන්තෙ, ආයස්මා ආනන්දො ආහ; සහෙතුරුපං, හන්තෙ, ආයස්මා ආනන්දො ආහ. කිං පන, හන්තෙ, අත්ථි බ්‍රහ්මා”ති? “කිං පන ත්වං, මහාරාජ, එවං වදෙසි – ‘කිං පන, හන්තෙ, අත්ථි බ්‍රහ්මා’”ති? “යදි වා සො, හන්තෙ, බ්‍රහ්මා ආගන්තා ඉත්ථත්තං, යදි වා අනාගන්තා ඉත්ථත්තං”න්ති? “යො සො, මහාරාජ, බ්‍රහ්මා සත්ථාබ්ජ්ඣා සො බ්‍රහ්මා ආගන්තා ඉත්ථත්තං, යො සො බ්‍රහ්මා අත්ථාබ්ජ්ඣා සො බ්‍රහ්මා අනාගන්තා ඉත්ථත්තං”න්ති. අථ ඛො අඤ්ඤතරො පුරිසො රාජානං පසෙනදිං කොසලං එතදවොච – “සඤ්ජයො, මහාරාජ, බ්‍රාහ්මණො ආකාසගොත්තො ආගතො”ති. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො සඤ්ජයං බ්‍රාහ්මණං ආකාසගොත්තං එතදවොච – “කො නු ඛො, බ්‍රාහ්මණ, ඉමං කථාවත්ථුං රාජන්තෙපුරෙ අබ්බදාහාසි”ති? “විට්ඨහො, මහාරාජ, සෙනාපති”ති. විට්ඨහො සෙනාපති එවමාහ – “සඤ්ජයො, මහාරාජ, බ්‍රාහ්මණො ආකාසගොත්තො”ති. අථ ඛො අඤ්ඤතරො පුරිසො රාජානං පසෙනදිං කොසලං එතදවොච – “යානකාලො, මහාරාජා”ති.

අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො හගවන්තං එතදවොච – “සබ්බඤ්ඤානං මයං, හන්තෙ, හගවන්තං අපුච්ඡිමිහා, සබ්බඤ්ඤානං හගවා බ්‍යාකාසි; තඤ්ච පනම්හාකං රුච්චති වෙච ඛමති ව, තෙන වම්හා අත්තමනා. වාතුවණ්ණිසුද්ධිං මයං, හන්තෙ, හගවන්තං අපුච්ඡිමිහා, වාතුවණ්ණිසුද්ධිං හගවා බ්‍යාකාසි; තඤ්ච පනම්හාකං රුච්චති වෙච ඛමති ව, තෙන වම්හා අත්තමනා. අධිදෙවෙ මයං, හන්තෙ, හගවන්තං අපුච්ඡිමිහා, අධිදෙවෙ හගවා බ්‍යාකාසි; තඤ්ච පනම්හාකං රුච්චති වෙච ඛමති ව, තෙන වම්හා අත්තමනා. අධිබ්‍රහ්මානං මයං, හන්තෙ, හගවන්තං අපුච්ඡිමිහා, අධිබ්‍රහ්මානං හගවා බ්‍යාකාසි; තඤ්ච පනම්හාකං රුච්චති වෙච ඛමති ව, තෙන වම්හා අත්තමනා. යං යදෙව ව මයං හගවන්තං අපුච්ඡිමිහා තං තදෙව හගවා බ්‍යාකාසි; තඤ්ච පනම්හාකං රුච්චති වෙච ඛමති ව, තෙන වම්හා අත්තමනා. හන්ද, ව දානි මයං, හන්තෙ, ගච්ඡාම; බහුකිච්චා මයං බහුකරණියා”ති. “යස්සදානි ත්වං, මහාරාජ, කාලං මඤ්ඤසි”ති. අථ ඛො රාජා

පසෙනදි කොසලො හගවතො භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා උට්ඨායාසනා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමීති.

කණ්ණකත්ථලසුත්තං නිට්ඨිතං දසමං.

රාජවග්ගො නිට්ඨිතො චතුත්ථො.

තස්සුද්දානං —

සට්ඨකාරො රට්ඨපාලො, මසදෙවො මධුරියං;
බොධි අඬුලිමාලො ච, පියජාතං බාහිතිකං;
ධම්මවෙනියසුත්තඤ්ච, දසමං කණ්ණකත්ථලං.

5. බ්‍රාහ්මණවග්ගො

1. බ්‍රහ්මායුස්සත්තං

383. එවං මෙ සුතං - එකං සමයං භගවා විදෙහෙසු වාරිකං වරති මහතා භික්ඛුසඤ්ඤා සද්ධිං පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහි. තෙන ඛො පන සමයෙන බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො මිට්ඨොයං පටිවසති ජිණ්ණො වුඩ්ඪො මහල්ලකො අද්ධගතො වයොඅනුප්පත්තො, විසවස්සසතිකො ජාතියා, තිණ්ණං වෙදානං [බෙදානං (ක.)] පාරගු සනිසණ්ඩුකෙටුභානං සාක්ඛරප්පහෙදානං ඉතිභාසපඤ්චමානං, පදකො, වෙය්‍යාකරණො, ලොකායතමහාපුරිසලක්ඛණෙසු අනවයො. අස්සොසි ඛො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො - “සමණො ඛලු හො, ගොතමො සකාපුත්තො සකාකුලා පබ්බජිතො විදෙහෙසු වාරිකං වරති මහතා භික්ඛුසඤ්ඤා සද්ධිං පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහි. තං ඛො පන භවත්තං ගොතමං එවං කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො - ‘ඉතිපි සො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පන්නො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවාති. සො ඉමං ලොකං සදෙවකං සමාරකං සබ්‍රහ්මකං සස්සමණබ්‍රාහ්මණිං පජං සදෙවමනුස්සං සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ජාත්වා පච්චෙදති. සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣිකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං සාත්ථං සබ්‍රාහ්මණං, කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙති. සාධු ඛො පන තථාරූපානං අරහතං දස්සනං හොති””ති.

384. තෙන ඛො පන සමයෙන බ්‍රහ්මායුස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස උත්තරො නාම මාණවො අත්තෙවාසී හොති තිණ්ණං වෙදානං පාරගු සනිසණ්ඩුකෙටුභානං සාක්ඛරප්පහෙදානං ඉතිභාසපඤ්චමානං, පදකො, වෙය්‍යාකරණො, ලොකායතමහාපුරිසලක්ඛණෙසු අනවයො. අප් ඛො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො උත්තරං මාණවං ආමන්තෙසි - “අයං, තාන උත්තර, සමණො ගොතමො සකාපුත්තො සකාකුලා පබ්බජිතො විදෙහෙසු වාරිකං වරති මහතා භික්ඛුසඤ්ඤා සද්ධිං පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහි. තං ඛො පන භවත්තං ගොතමං එවං කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො - ‘ඉතිපි සො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො...පෙ.... සාධු ඛො පන තථාරූපානං අරහතං දස්සනං හොති’”ති. එහි ත්වං, තාන උත්තර, යෙන සමණො ගොතමො තෙනුපසඤ්ඤා; උපසඤ්ඤාමිත්වා සමණං ගොතමං ජානාහි යදි වා තං භවත්තං ගොතමං තථා සත්තංයෙව සද්දො අබ්භුග්ගතො, යදි වා නො තථා; යදි වා සො භවං ගොතමො තාදිසො, යදි වා න තාදිසො. තථා මයං තං භවත්තං ගොතමං වෙදිස්සාමා””ති. “යථා කථං පනාහං, හො, තං භවත්තං ගොතමං ජානිස්සාමි යදි වා තං භවත්තං ගොතමං තථා සත්තංයෙව සද්දො අබ්භුග්ගතො, යදි වා නො තථා; යදි වා සො භවං ගොතමො තාදිසො, යදි වා න තාදිසො””ති. “ආගතාහි ඛො, තාන උත්තර, අම්භාකං මන්තෙසු ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණාහි, යෙහි සමන්තාගතස්ස මහාපුරිසස්ස ද්වෙයෙව ගතියො භවන්ති අනඤ්ඤා . සචෙ අගාරං අජ්ඣාචසති, රාජා හොති චක්කවත්ති ධම්මිකො ධම්මරාජා වාතුරත්තො විජ්ජාවි ජනපදත්ථාවරියප්පත්තො සත්තරතනසමන්තාගතො. තස්සිමාහි සත්ත රතනාහි භවන්ති, සෙය්‍යාථිදං - චක්කරතනං, හත්ථීරතනං, අස්සරතනං, මණ්ඩරතනං, ඉත්ථීරතනං, ගහපතිරතනං, පරිණායකරතනමෙව සත්තමං. පරොසහස්සං ඛො පනස්ස පුත්තා භවන්ති සුරා වීරභිගරූපා පරසෙනප්පමද්දනා. සො ඉමං පට්ඨං සාගරපරියන්තං අද්දණ්ඩෙන අසත්ථෙත ධම්මෙන [ධම්මෙන සමෙන (ක.)] අභිවිජ්ජි අජ්ඣාචසති. සචෙ ඛො පන අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජති, අරහං හොති සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ විචට්ඨිෂ්ඨො. අහං ඛො පන, තාන උත්තර, මන්තානං දාතා; ත්වං මන්තානං පටිග්ගහෙතා””ති.

385. “එවං, හො””ති ඛො උත්තරො මාණවො බ්‍රහ්මායුස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පටිස්සුත්වා උට්ඨායාසනා බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා විදෙහෙසු යෙන භගවා තෙන වාරිකං පක්කාමි. අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො යෙන භගවා තෙනුපසඤ්ඤා; උපසඤ්ඤාමිත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනියං කථං සාරණියං විනිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තො ඛො උත්තරො මාණවො භගවතො කායෙ ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණාහි සමන්තෙසි. අද්දසා ඛො උත්තරො මාණවො භගවතො කායෙ ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණාහි, යෙහුයොන ථපෙත්වා ද්වෙ. ද්විසු මහාපුරිසලක්ඛණෙසු කඬ්ඛති විචිකිච්ඡති නාධිමුච්චති න සම්පසිදති - කොසොහිතෙ ව චන්ද්‍රග්ග්ගෙ, පහුතජීවිහනාය ව. අප් ඛො භගවතො එතදහොසි - “පස්සති ඛො මෙ අයං උත්තරො මාණවො ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණාහි , යෙහුයොන ථපෙත්වා ද්වෙ. ද්විසු මහාපුරිසලක්ඛණෙසු කඬ්ඛති විචිකිච්ඡති නාධිමුච්චති න සම්පසිදති - කොසොහිතෙ ව චන්ද්‍රග්ග්ගෙ, පහුතජීවිහනාය වා””ති. අප් ඛො භගවා තථාරූපං ඉද්ධාහිසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛාසි යථා අද්දස උත්තරො මාණවො භගවතො කොසොහිතං චන්ද්‍රග්ග්ගං. අප් ඛො භගවා ජීවිහං නින්තාමෙත්වා උභොපි කණ්ණසොනාහි අනුමසි පටිමසි [පටිමසි (සි. ක.)]; උභොපි නාසිකසොනාහි [නාසිකසොනාහි (සි.)] අනුමසි පටිමසි; කෙවලමසි නලාටමණ්ඩලං ජීවිහාය ඡාදෙසි. අප් ඛො උත්තරස්ස මාණවස්ස එතදහොසි - “සමන්තාගතො ඛො සමණො ගොතමො ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණෙහි. යංනුනාහං සමණං ගොතමං අනුබන්ධෙය්‍යං, ඉරියාපට්මස්ස පස්සෙය්‍යා”න්ති. අප් ඛො උත්තරො මාණවො සත්තමාසාහි භගවත්තං අනුබන්ධි ඡායාව අනපායිති [අනුපායිති (සා. ක. ක.)].

386. අප් ඛො උත්තරො මාණවො සත්තන්තං මාසානං අච්චයෙන විදෙහෙසු යෙන මිට්ඨො තෙන වාරිකං පක්කාමි. අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො යෙන මිට්ඨො යෙන බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො තෙනුපසඤ්ඤා; උපසඤ්ඤාමිත්වා බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තං ඛො උත්තරං මාණවං බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො එතදවොච - “කථිච්ච, තාන උත්තර, තං භවත්තං ගොතමං තථා සත්තංයෙව සද්දො අබ්භුග්ගතො , නො අඤ්ඤාථා?

කවිවි පන සො හවං ගොතමො තාදිසො, නො අඤ්ඤාදිසො”ති? “තථා සන්තංයෙව, හො, තං භවන්තං ගොතමං සද්දො අබිභුග්ගතො, නො අඤ්ඤාදිසො; තාදිසොව [තාදිසොව හො (සි. පී.), තාදිසො ව බො (සා. කං. ක.)] සො හවං ගොතමො, නො අඤ්ඤාදිසො. සමන්තාගතො ව [සමන්තාගතො ව හො (සබ්බත්ථ)] සො හවං ගොතමො ද්වත්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණෙහි.

“සුප්පතිට්ඨිතපාදො බො පන හවං ගොතමො; ඉදම්පි තස්ස භොතො ගොතමස්ස මහාපුරිසස්ස මහාපුරිසලක්ඛණං භවති.

“හෙට්ඨා බො පන තස්ස භොතො ගොතමස්ස පාදනලෙසු වක්කානි ජාතානි සහස්සාරානි සනෙමිකානි සනාහිකානි සබ්බාකාරපරිපූරානි...

“ආයතපණ්හි බො පන සො හවං ගොතමො...

“දීඝඬ්ගුලි බො පන සො හවං ගොතමො...

“මුදුතලුනභත්ථපාදො බො පන සො හවං ගොතමො...

“ජාලභත්ථපාදො බො පන සො හවං ගොතමො...

“උස්සඬ්ඛපාදො බො පන සො හවං ගොතමො...

“එණ්ජඬ්ඝො බො පන සො හවං ගොතමො...

“ධීතකො බො පන සො හවං ගොතමො අනොනමන්තො උභොහි පාණිතලෙහි ජණ්ණකානි පරිමසති පරිමජ්ජති...

“කොසොහිතවත්ථගුය්හො බො පන සො හවං ගොතමො...

“සුවණ්ණවණ්ණො බො පන සො හවං ගොතමො කඤ්චනසන්තිභත්තවො...

“සුබ්බච්ඡවි බො පන සො හවං ගොතමො. සුබ්බත්තා ජවියා රජොජල්ලං කායෙ න උපලිම්පති...

“එකෙකලොමො බො පන සො හවං ගොතමො; එකෙකානි ලොමානි ලොමකූපෙසු ජාතානි...

“උද්ධග්ගලොමො බො පන සො හවං ගොතමො; උද්ධග්ගානි ලොමානි ජාතානි නිලානි අඤ්ජනවණ්ණානි කුණ්ඩලාවට්ටානි දක්ඛිණාවට්ටකජාතානි...

“බ්‍රහ්මුපුගත්තො බො පන සො හවං ගොතමො...

“සත්තුස්සදො බො පන සො හවං ගොතමො...

“සිහපුබ්බද්ධකායො බො පන සො හවං ගොතමො...

“චිතන්තරංසො බො පන සො හවං ගොතමො...

“නිග්‍රොධපරිමණ්ඩලො බො පන සො හවං ගොතමො; යාවතක්ඛස්ස කායො තාවතක්ඛස්ස බ්‍යාමො, යාවතක්ඛස්ස බ්‍යාමො තාවතක්ඛස්ස කායො...

“සමවට්ටක්ඛන්ධො බො පන සො හවං ගොතමො...

“රසග්ගසග්ගී බො පන සො හවං ගොතමො...

“සිහහනු බො පන සො හවං ගොතමො...

“වත්තාලීසදන්තො බො පන සො හවං ගොතමො...

“සමදන්තො බො පන සො හවං ගොතමො...”

“අවිරළදන්තො බො පන සො හවං ගොතමො...”

“සුසුක්කදායො බො පන සො හවං ගොතමො...”

“පහුතජීවිහො බො පන සො හවං ගොතමො...”

“බ්‍රහ්මස්සරො බො පන සො හවං ගොතමො කර්විකභාණි...”

“අභිනිලනෙත්තො බො පන සො හවං ගොතමො...”

“ගොපබ්‍රමො බො පන සො හවං ගොතමො...”

“උණ්ණා බො පනස්ස භොතො ගොතමස්ස හමුකන්තරෙ ජාතා ඔදාතා මුදුතුලසන්නිහා...”

“උණ්භිසසිසො බො පන සො හවං ගොතමො; ඉදම්පි තස්ස භොතො ගොතමස්ස මහාපුරිසස්ස මහාපුරිසලක්ඛණං හවති.

“ඉමෙහි බො, භො, සො හවං ගොතමො ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණෙහි සමන්නාගතො.

387. “ගච්ඡන්තො බො පන සො හවං ගොතමො දක්ඛිණෙනෙව පාදෙන පයමං පක්කමති. සො නාතිදුරෙ පාදං උද්ධරති, නාවිවාසන්නෙ පාදං නික්ඛිපති; සො නාතිසීසං ගච්ඡති, නාතිසණ්ඤං ගච්ඡති; න ච අද්දුචෙන අද්දුචං සඬ්ඝට්ඨෙන්තො ගච්ඡති, න ච ගොප්ඵකෙන ගොප්ඵකං සඬ්ඝට්ඨෙන්තො ගච්ඡති. සො ගච්ඡන්තො න සත්ථිං උන්නාමෙති, න සත්ථිං ඔනාමෙති; න සත්ථිං සන්නාමෙති, න සත්ථිං විනාමෙති. ගච්ඡන්තො බො පන තස්ස භොතො ගොතමස්ස අධරකායොව [අඬ්ඝකායොව (ක.), ආරද්ධකායොව (සා. ක.)] ඉඤ්ජති, න ච කායබලෙන ගච්ඡති. අපලොකෙන්තො බො පන සො හවං ගොතමො සබ්බකායෙනෙව අපලොකෙති; සො න උද්ධං උල්ලොකෙති, න අධො ඔලොකෙති; න ච විපෙක්ඛමානො ගච්ඡති, යුගමත්තඤ්ච පෙක්ඛති; තතො වස්ස උත්තරි අනාවටං ඤාණදස්සනං හවති. සො අන්තර්ගරං පටිසන්නො න කායං උන්නාමෙති, න කායං ඔනාමෙති; න කායං සන්නාමෙති, න කායං විනාමෙති. සො නාතිදුරෙ නාවිවාසන්නෙ ආසනස්ස පරිවත්තති, න ච පාණිනා ආලම්බිත්වා ආසනෙ නිසීදති, න ච ආසනස්මිං කායං පක්ඛිපති. සො අන්තර්ගරෙ නිසින්නො සමානො න හත්ථකුක්කුච්චං ආපජ්ජති, න පාදකුක්කුච්චං ආපජ්ජති; න අද්දුචෙන අද්දුචං ආරොපෙත්වා නිසීදති; න ච ගොප්ඵකෙන ගොප්ඵකං ආරොපෙත්වා නිසීදති; න ච පාණිනා හනුකං උපදහිත්වා [උපාදිසිත්වා (සි. ටි.)] නිසීදති. සො අන්තර්ගරෙ නිසින්නො සමානො න ඡම්භති න කම්පති න වෙධති න පරිතස්සති. සො අඡම්භි අකම්පි අවෙධි අපරිතස්සි විගතලොමහංසො. විවෙකවත්තො ච සො හවං ගොතමො අන්තර්ගරෙ නිසින්නො භොති. සො පත්තොදකං පටිග්ගණ්හන්තො න පත්තං උන්නාමෙති, න පත්තං ඔනාමෙති; න පත්තං සන්නාමෙති, න පත්තං විනාමෙති. සො පත්තොදකං පටිග්ගණ්හාති නාතිථොකං නාතිබහුං. සො න බුලුබුලුකාරකං [බුලුබුලුකාරකං (සි.)] පත්තං ධොවති, න සම්පරිවත්තකං පත්තං ධොවති, න පත්තං භූමියං නික්ඛිපිත්වා හත්ථෙ ධොවති; හත්ථෙසු ධොතෙසු පත්තො ධොතො භොති, පත්තෙ ධොතෙ හත්ථා ධොතා භොන්ති. සො පත්තොදකං ඡඩ්ඛෙති නාතිදුරෙ නාවිවාසන්නෙ, න ච විච්ඡඩ්ඛියමානො. සො ඔදනං පටිග්ගණ්හන්තො න පත්තං උන්නාමෙති, න පත්තං ඔනාමෙති; න පත්තං සන්නාමෙති, න පත්තං විනාමෙති. සො ඔදනං පටිග්ගණ්හාති නාතිථොකං නාතිබහුං. බ්‍යඤ්ජනං බො පන හවං ගොතමො බ්‍යඤ්ජනමත්තාය ආභාරෙති, න ච බ්‍යඤ්ජනෙන ආලොපං අතිනාමෙති. ද්වත්තික්ඛත්තුං බො හවං ගොතමො මුඛෙ ආලොපං සම්පරිවත්තෙන්වා අජ්ඣොගරති; න වස්ස කාවි ඔදනම්ඤ්ජා අසම්භින්නා කායං පටිසති, න වස්ස කාවි ඔදනම්ඤ්ජා මුඛෙ අවසිට්ඨා භොති; අථාපරං ආලොපං උපනාමෙති. රසපටිසංවෙදී බො පන සො හවං ගොතමො ආභාරං ආභාරෙති, නො ච රසරාගපටිසංවෙදී.

“අට්ඨංගසමන්නාගතං [අට්ඨංගසමන්නාගතො (ක.)] බො පන සො හවං ගොතමො ආභාරං ආභාරෙති — නෙව දවාය, න මදාය න මණ්ඩනාය න විභූසනාය, යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධීනියා යාපනාය, විහිංසුපරතියා බ්‍රහ්මචරියානුග්ගහාය — ‘ඉති පුරාණඤ්ච වෙදනං පටිහඬ්ඛාමි නචඤ්ච වෙදනං න උප්පාදෙස්සාමි, යාත්‍රා ච මෙ භවිස්සති අනවජ්ජනා ච ඵාසුචිහාරො වා’ති. සො භුත්තාවි පත්තොදකං පටිග්ගණ්හන්තො න පත්තං උන්නාමෙති, න පත්තං ඔනාමෙති; න පත්තං සන්නාමෙති, න පත්තං විනාමෙති. සො පත්තොදකං පටිග්ගණ්හාති නාතිථොකං නාතිබහුං. සො න බුලුබුලුකාරකං පත්තං ධොවති, න සම්පරිවත්තකං පත්තං ධොවති, න පත්තං භූමියං නික්ඛිපිත්වා හත්ථෙ ධොවති; හත්ථෙසු ධොතෙසු පත්තො ධොතො භොති, පත්තෙ ධොතෙ හත්ථා ධොතා භොන්ති. සො පත්තොදකං ඡඩ්ඛෙති නාතිදුරෙ නාවිවාසන්නෙ, න ච විච්ඡඩ්ඛියමානො. සො භුත්තාවි න පත්තං භූමියං නික්ඛිපති නාතිදුරෙ නාවිවාසන්නෙ, න ච අනත්ථිකො පත්තෙන භොති, න ච අතිවෙලානුරක්ඛි පත්තස්මිං. සො භුත්තාවි මුහුත්තං තුණ්හි නිසීදති, න ච අනුමොදනස්ස කාලමතිනාමෙති. සො භුත්තාවි අනුමොදති, න තං හත්තං ගරහති, න අඤ්ඤං හත්තං පටිකඩ්ඛති; අඤ්ඤදත්ථු ධම්මියා කථාය තං පරිසං සන්දස්සෙති සමාදපෙති සමුත්තෙපෙති සම්පහංසෙති. සො තං පරිසං ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙත්වා සමාදපෙත්වා සමුත්තෙපෙත්වා සම්පහංසෙත්වා උට්ඨායාසනා පක්කමති. සො නාතිසීසං

ගව්‍යය, නාතිසංකං ගව්‍යය, න ව මුච්චිකාමො ගව්‍යය; න ව තස්ස භොතො ගොතමස්ස කායෙ චිවරං අච්චුක්කට්ඨං භොති න ව අච්චොක්කට්ඨං, න ව කායස්මිං අල්ලිතං න ව කායස්මා අපකට්ඨං; න ව තස්ස භොතො ගොතමස්ස කායමහා වාතො චිවරං අපවහති; න ව තස්ස භොතො ගොතමස්ස කායෙ රජොපල්ලං උපලිම්පති . සො ආරාමගතො නිසීදති පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ. නිසප්ප පාදෙ පක්ඛාලෙති; න ව සො භවං ගොතමො පාදමණ්ඩනානුයොගමනුයුත්තො විහරති. සො පාදෙ පක්ඛාලෙත්වා නිසීදති පල්ලකිකං ආභුජ්ත්වා උජුං කායං පණ්ඩාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා. සො තෙව අත්තඛ්‍යාඛාදාය වෙනෙති, න පරඛ්‍යාඛාදාය වෙනෙති, න උභයඛ්‍යාඛාදාය වෙනෙති; අත්තභිතපරභිතඋභයභිතසබ්බලොකභිතමෙව සො භවං ගොතමො චිත්තෙන්තො නිසින්තො භොති. සො ආරාමගතො පරිසති ධම්මං දෙසෙති, න තං පරිසං උස්සාදෙති, න තං පරිසං අපසාදෙති; අඤ්ඤදත්ථු ධම්මියා කථාය තං පරිසං සන්දස්සෙති සමාදපෙති සමුත්තෙජෙති සම්පහංසෙති.

“අට්ඨාභිගසමන්තාගතො ඛො පනස්ස භොතො ගොතමස්ස මුඛතො සොසො නිව්ඡරති – විස්සට්ඨො ව, විඤ්ඤෙය්‍යො ව, මඤ්ඡු ව, සවනියො ව, බිත්ථු ව, අවිසාරී ව, ගම්භිරො ව, නින්නාදී ව. යථාපරිසං ඛො පන සො භවං ගොතමො සරෙන විඤ්ඤාපෙති, න වස්ස බහිද්ධා පරිසාය සොසො නිව්ඡරති. තෙ තෙන භොතා ගොතමෙන ධම්මියා කථාය සන්දස්සිතා සමාදපිතා සමුත්තෙජිතා සම්පහංසිතා උට්ඨායාසනා පක්කමන්ති අවලොකයමානායෙව [අපලොකයමානායෙව (සී. ක.)] අවිජ්ඣිතත්තා [අවිජ්ඣන්තාභාවෙන (සී. සා. කං. පී.)]. අද්දසාම ඛො මයං, භො, තං භවන්තං ගොතමං ගව්‍යන්තං, අද්දසාම ධීතං, අද්දසාම අන්තරසරං පවිසන්තං, අද්දසාම අන්තරසරෙ නිසින්තං. තුණ්හිභුතං, අද්දසාම අන්තරසරෙ භුඤ්ජන්තං, අද්දසාම භුත්තාවිං නිසින්තං. තුණ්හිභුතං, අද්දසාම භුත්තාවිං අනුමොදන්තං, අද්දසාම ආරාමං ගව්‍යන්තං, අද්දසාම ආරාමගතං නිසින්තං. තුණ්හිභුතං, අද්දසාම ආරාමගතං පරිසති ධම්මං දෙසෙත්තං. එදිසො ව එදිසො ව සො භවං ගොතමො, තතො ව භියො”ති.

388. එවං චුත්තෙ, බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො උට්ඨායාසනා එකංසං උත්තරාසඬිගං කරිත්වා යෙන භගවා තෙනඤ්ජලිං පණාමෙත්වා තික්ඛත්තුං උදානං උදානෙති –

“නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස.

“නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස.

“නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති.

“අප්පෙව නාම මයං කදාවි කරහවි තෙන භොතා ගොතමෙන සමාගච්ඡෙය්‍යාම? අප්පෙව නාම සියා කොච්චෙව කථාසල්ලාපො”ති!

389. අථ ඛො භගවා විදෙහෙසු අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො යෙන මිට්ඨො තදවසරි. තත්‍ර සුදං භගවා මිට්ඨොයං විහරති මසදෙවම්බවනෙ. අස්සොසුං ඛො මිට්ඨෙය්‍යකා [මෙට්ඨෙය්‍යකා (සී. පී.)] බ්‍රාහ්මණගහපතිකා – “සමණො ඛලු, භො, ගොතමො සකායපුත්තො සකායකුලා පබ්බජිතො විදෙහෙසු වාරිකං වරමානො මහතා භික්ඛුසඬිසෙන සද්ධිං පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහි මිට්ඨං අනුප්පත්තො, මිට්ඨොයං විහරති මසදෙවම්බවනෙ. තං ඛො පන භවන්තං ගොතමං එවං කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො – ‘ඉතිපි සො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පන්නො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවාති. සො ඉමං ලොකං සදෙවකං සමාරකං සබ්බමකං සස්සමණබ්‍රාහ්මණිං පජං සදෙවමනුස්සං සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣන්තො පවෙදෙති . සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣිකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං සාත්ථං සබ්‍යඤ්ජනං, කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙති. සාධු ඛො පන තථාරූපානං අරහතං දස්සනං භොති””ති.

අථ ඛො මිට්ඨෙය්‍යකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා යෙන භගවා තෙනුපසඬිකමිංසු; උපසඬිකමිත්වා අප්පෙකච්චෙ භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු; අප්පෙකච්චෙ භගවතා සද්ධිං සම්මොදිංසු, සම්මොදනියං කථං සාරණියං චිතිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු; අප්පෙකච්චෙ යෙන භගවා තෙනඤ්ජලිං පණාමෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු; අප්පෙකච්චෙ භගවතො සන්තිකෙ නාමගොත්තං සාවෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු; අප්පෙකච්චෙ තුණ්හිභුතා එකමන්තං නිසීදිංසු.

390. අස්සොසි ඛො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො – “සමණො ඛලු, භො, ගොතමො සකායපුත්තො සකායකුලා පබ්බජිතො මිට්ඨං අනුප්පත්තො, මිට්ඨොයං විහරති මසදෙවම්බවනෙ”ති. අථ ඛො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො සම්බහුලෙහි සාවකෙහි සද්ධිං යෙන මසදෙවම්බවනං තෙනුපසඬිකමි. අථ ඛො බ්‍රහ්මායුනො බ්‍රාහ්මණස්ස අවිදුරෙ අම්බවනස්ස එතදභොසි – “න ඛො මෙතං පතිරූපං යොහං පුබ්බෙ අප්පට්ඨංවිදිතො සමණං ගොතමං දස්සනාය උපසඬිකමෙය්‍ය”න්ති. අථ ඛො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො අඤ්ඤතරං මාණවකං ආමන්තෙසි – “එහි ත්වං, මාණවක, යෙන සමණො ගොතමො තෙනුපසඬිකම; උපසඬිකමිත්වා මම වචනෙන සමණං ගොතමං අප්පාඛාධං අප්පාතඬිකං ලහුට්ඨානං ඛලං ඵාසුචිහාරං පුච්ඡ – ‘බ්‍රහ්මායු, භො ගොතම, බ්‍රාහ්මණො භවන්තං ගොතමං අප්පාඛාධං අප්පාතඬිකං ලහුට්ඨානං ඛලං ඵාසුචිහාරං පුච්ඡති’ති. එවඤ්ච වදෙහි – ‘බ්‍රහ්මායු, භො ගොතම, බ්‍රාහ්මණො ජිණ්ණො වුඩ්ඪො මහල්ලකො අද්ධගතො වයොඅනුප්පත්තො, විසවස්සසතිකො ජාතියා, තිණ්ණං වෙදානං පාරගු සනිසණ්ඩුකෙටුභානං සාක්ඛරප්පභෙදානං

ඉතිහාසපඤ්චමානං, පදකො, වෙය්‍යාකරණො, ලොකායතමහාපුරිසලක්ඛණෙසු අනවයො. යාවතා, හො, බ්‍රාහ්මණගහපතිකා මිටිලායං පටිවසන්ති, බ්‍රහ්මායු තෙසං බ්‍රාහ්මණො අග්ගමක්ඛායති – යදිදං භොගෙහි; බ්‍රහ්මායු තෙසං බ්‍රාහ්මණො අග්ගමක්ඛායති – යදිදං මන්තෙහි; බ්‍රහ්මායු තෙසං බ්‍රාහ්මණො අග්ගමක්ඛායති – යදිදං ආයුනා වෙව යසසා ව. සො භොතො ගොතමස්ස දස්සනකාමො””ති.

“එවං, හො”ති බො සො මාණවකො බ්‍රහ්මායුස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පටිස්සුත්වා යෙන භගවා තෙනුපසඬිකම්; උපසඬිකම්ත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං චිතිසාරත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං ධීතො බො සො මාණවකො භගවන්තං එතදවොච – “බ්‍රහ්මායු, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණො භවන්තං ගොතමං අප්පාබාධං අප්පාතඬිකං ලුහුට්ඨානං බලං එාසුචිහාරං පුච්ඡති; එවඤ්ච වදෙති – ‘බ්‍රහ්මායු, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණො ජිණ්ණො වුඩ්ඪො මහල්ලකො අද්ධගතො වයොඅනුප්පත්තො, වීසවස්සසතිකො ජාතියා, තිණ්ණං වෙදානං පාරගු සතිසණ්ඩුකෙටුහානං සාක්ඛරප්පහෙදානං ඉතිහාසපඤ්චමානං, පදකො, වෙය්‍යාකරණො, ලොකායතමහාපුරිසලක්ඛණෙසු අනවයො. යාවතා, හො, බ්‍රාහ්මණගහපතිකා මිටිලායං පටිවසන්ති, බ්‍රහ්මායු තෙසං බ්‍රාහ්මණො අග්ගමක්ඛායති – යදිදං භොගෙහි; බ්‍රහ්මායු තෙසං බ්‍රාහ්මණො අග්ගමක්ඛායති – යදිදං මන්තෙහි; බ්‍රහ්මායු තෙසං බ්‍රාහ්මණො අග්ගමක්ඛායති – යදිදං ආයුනා වෙව යසසා ව. සො භොතො ගොතමස්ස දස්සනකාමො””ති. “යස්සදානි, මාණව, බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො කාලං මඤ්ඤති”ති. අථ බො සො මාණවකො යෙන බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො තෙනුපසඬිකම්; උපසඬිකම්ත්වා බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණං එතදවොච – “කතාවකාසො බොම්හි භවතා සමණෙන ගොතමෙන. යස්සදානි භවං කාලං මඤ්ඤති”ති.

391. අථ බො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො යෙන භගවා තෙනුපසඬිකම්. අද්දසා බො සා පරිසා බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණං දුරතොච ආගච්ඡන්තං. දිස්වාන ඔරමිය [ඔරමත්ථ (සා. කං. පි.), ඔරමථ, ඔරමති (ක.), අථ නං (සි.), ඔරමියාති පන ත්වාපච්චයන්තත්ථං වණ්ණනානුරූපං විසොධිතපදං] ඔකාසමකාසි යථා තං ඤාතස්ස යසස්සිනො. අථ බො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො තං පරිසං එතදවොච – “අලං, හො! නිසීදථ තුම්හෙ සකෙ ආසනෙ. ඉධාහං සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකෙ නිසීදස්සාමි”ති.

අථ බො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො යෙන භගවා තෙනුපසඬිකම්; උපසඬිකම්ත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං චිතිසාරත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්තො බො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො භගවතො කායෙ ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණානි සමන්තෙසි. අද්දසා බො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො භගවතො කායෙ ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණානි, යෙභුයොන යපෙත්වා ද්වෙ. ද්විසු මහාපුරිසලක්ඛණෙසු කඬ්ඛති විචිකිච්ඡති නාධිමුච්චති න සම්පසීදති – කොසොහිතෙ ව චත්ථගුය්හෙ, පහුතජීවිහනය ව. අථ බො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො භගවන්තං ගාථාහි අප්ඤ්ඤාසි –

“යෙ මෙ ද්වන්තිංසාති සුතා, මහාපුරිසලක්ඛණා;
දුට්ඨෙ තෙසං න පස්සාමි, භොතො කායස්මිං ගොතම.

“කච්චි කොසොහිතං භොතො, චත්ථගුය්හං නරුත්තම;
නාරිසමානසච්ඡයා, කච්චි ජීවිහා න දස්සකා [නාරිසහනාම සච්ඡයා, කච්චි ජීවිහා නරස්සිකා; (සි. සා. කං. පි.)].

“කච්චි පහුතජීවිහොසි, යථා තං ජාතියාමසෙ;
නින්තාමයෙනං පහුතං, කඬ්ඛං විනය නො ඉසෙ.

“දිට්ඨධම්මනිත්ථාය, සම්පරායසුඛාය ව;
කතාවකාසා පුච්ඡාම, යං කිඤ්චි අභිපත්තී”න්ති.

392. අථ බො භගවතො එතදහොසි – “පස්සති බො මෙ අයං බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණානි, යෙභුයොන යපෙත්වා ද්වෙ. ද්විසු මහාපුරිසලක්ඛණෙසු කඬ්ඛති විචිකිච්ඡති නාධිමුච්චති න සම්පසීදති – කොසොහිතෙ ව චත්ථගුය්හෙ, පහුතජීවිහනය වා”ති . අථ බො භගවා තථාරූපං ඉද්ධාහිසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛාසි යථා අද්දස බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො භගවතො කොසොහිතං චත්ථගුය්හං. අථ බො භගවා ජීවිහං නින්තාමෙත්වා උහොපි කණ්ණසොතානි අනුමසි පටිමසි; උහොපි නාසිකසොතානි අනුමසි පටිමසි; කෙවලමිපි නලාටමණ්ඩලං ජීවිහාය ජාදෙසි. අථ බො භගවා බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණං ගාථාහි පච්චහාසි –

“යෙ තෙ ද්වන්තිංසාති සුතා, මහාපුරිසලක්ඛණා;
සබ්බෙ තෙ මම කායස්මිං, මා තෙ [මා වො (ක.)] කඬ්ඛාහු බ්‍රාහ්මණ.

“අභිඤ්ඤෙය්‍යං අභිඤ්ඤානං, භාවෙනබ්බඤ්ච භාවිතං;
පහාතබ්බං පහීනං මෙ, තස්මා බුද්ධොස්මි බ්‍රාහ්මණ.

“දිට්ඨධම්මභිතත්ථාය , සම්පරායස්ස ධාය ව;
කතාවකාසො පුච්ඡස්ස, යං කිඤ්චි අභිපත්තී”න්ති.

393. අප්ථං ඛො බ්‍රහ්මායුස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ඵතදහොසි – “කතාවකාසො ඛොමිහි සමණෙන ගොතමෙන. කිං නු ඛො අහං සමණං ගොතමං පුච්ඡෙය්‍යං – ‘දිට්ඨධම්මිකං වා අත්ථං සම්පරායිකං වා’”ති. අප්ථං ඛො බ්‍රහ්මායුස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ඵතදහොසි – “කුසලො ඛො අහං දිට්ඨධම්මිකානං අත්ථානං. අඤ්ඤෙපි මං දිට්ඨධම්මිකං අත්ථං පුච්ඡන්ති. යංනුනාහං සමණං ගොතමං සම්පරායිකංයෙව අත්ථං පුච්ඡෙය්‍යං”න්ති. අප්ථං ඛො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො භගවන්තං ගාථාහි අප්ඤ්ඤාසි

“කථං ඛො බ්‍රාහ්මණො හොති, කථං භවති වෙදගු;
තෙවිජ්ජො හො කථං හොති, සොත්ථියො කිත්ති වුච්චති.

“අරහං හො කථං හොති, කථං භවති කෙවලී;
මුනි ව හො කථං හොති, බුද්ධො කිත්ති පවුච්චති”ති.

394. අප්ථං ඛො භගවා බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණං ගාථාහි පච්චභාසි –

“පුබ්බෙනිවාසං යො වෙදි, සග්ගාපායඤ්ච පස්සති;
අපො ජාතික්ඛයං පත්තො, අභිඤ්ඤා වොසිතො මුනි.

“චිත්තං විසුද්ධං ජානාති, මුත්තං රාගෙහි සබ්බසො;
පභිනජාතිමරණො, බ්‍රහ්මචරියස්ස කෙවලී;
පාරගු සබ්බධම්මානං, බුද්ධො තාදී පවුච්චති”ති.

එවං වුත්තෙ, බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො උට්ඨායාසනා ඵකංසං උත්තරාසඬිගං කරිත්වා භගවතො පාදෙස්ස සිරසා නිපතීත්වා භගවතො පාදානි මුඛෙන ව පරිවුම්බති, පාණිනි ව පරිසම්බාහති, නාමඤ්ච සාවෙති – “බ්‍රහ්මායු අහං, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණො; බ්‍රහ්මායු අහං, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණො”ති. අප්ථං ඛො සා පරිසා අච්ඡරියබ්‍රහ්මචරිත්තජානා අහොසි – “අච්ඡරියං වත, හො, අබ්‍රහ්මං වත, හො! යනු හි නාමායං බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො ඤාතො යසස්සි ඵවරුපං පරමනිපච්චකාරං කරිස්සති”ති. අප්ථං ඛො භගවා බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණං ඵතදවොච – “අලං, බ්‍රාහ්මණ, උට්ඨග නිසීද ත්වං සකෙ ආසනෙ යතො තෙ මයි චිත්තං පසන්න”න්ති. අප්ථං ඛො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො උට්ඨහිත්වා සකෙ ආසනෙ නිසීදි.

395. අප්ථං ඛො භගවා බ්‍රහ්මායුස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අනුපුබ්බිං කථං කථෙසි, සෙය්‍යාථිදං – දානකථං, සීලකථං, සග්ගකථං; කාමානං ආදීනවං ඔකාරං සංකිලෙසං නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං පකාසෙසි. යදා භගවා අඤ්ඤාසි බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණං කල්ලචිත්තං මුදුචිත්තං විනිවරණචිත්තං උදග්ගචිත්තං පසන්නචිත්තං, අප්ථං යා බුද්ධානං සාමුක්ඛංසිකා ධම්මදෙසනා තං පකාසෙසි – දුක්ඛං, සමුදයං, නිරොධං, මග්ගං. සෙය්‍යාථාපි නාම සුද්ධං වත්ථං අපගතකාළකං සම්මදෙව රජනං පටිග්ගණ්හෙය්‍ය, එවමෙව බ්‍රහ්මායුස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස තස්මිංයෙව ආසනෙ චිරජං චිතමලං ධම්මචක්ඛං උදපාදි – “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං සබ්බං තං නිරොධධම්මං”න්ති. අප්ථං ඛො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො දිට්ඨධම්මො පත්තධම්මො විදිතධම්මො පරියොගාල්භධම්මො තිණ්ණවිචිකිචිණො විගතකථංකපො වෙසාරජ්ජපත්තො අපරජ්ජච්චයො සත්ථුසාසනෙ භගවන්තං ඵතදවොච – “අභික්කන්තං, හො ගොතම, අභික්කන්තං, හො ගොතම! සෙය්‍යාථාපි, හො ගොතම, නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය, පටිච්ඡන්තං වා විවරෙය්‍ය, මුල්භස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, අත්ථකාරෙ වා තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍ය – චක්ඛුමන්තො රූපානි දක්ඛන්තිති – එවමෙවං හොතා ගොතමෙන අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො. එසාහං භවන්තං ගොතමං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඤ්ච. උපාසකං මං භවං ගොතමො ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණ්ණපෙන සරණං ගතං. අධිවාසෙතු ව මෙ භවං ගොතමො ස්වාතනාය භත්තං සද්ධං භික්ඛුසඬ්ඤෙනා”ති. අධිවාසෙසි භගවා තුණ්හිභාවෙන. අප්ථං ඛො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො භගවතො අධිවාසනං විදිත්වා උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමී . අප්ථං ඛො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො තස්සා රත්තියා අච්චයෙන සකෙ නිවෙසනෙ පණ්ණිකං බාදනීයං භොජනීයං පටියාදාපෙත්වා භගවතො කාලං ආරොවාපෙසි – “කාලො, හො ගොතම, නිට්ඨිතං භත්ත”න්ති.

අප්ථං ඛො භගවා පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචිවරමාදාය යෙන බ්‍රහ්මායුස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඬ්ඤාමි; උපසඬ්ඤාමිත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි සද්ධං භික්ඛුසඬ්ඤෙන. අප්ථං ඛො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො සත්තාහං බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඤං පණ්ණෙන බාදනීයෙන භොජනීයෙන සභත්ථා සන්නප්පෙසි සම්පචාරෙසි. අප්ථං ඛො භගවා තස්ස සත්තාහස්ස අච්චයෙන විදෙහෙස්ස වාරිකං පක්කාමී. අප්ථං ඛො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො අචිරපක්කන්තස්ස භගවතො කාලමකාසි. අප්ථං ඛො සම්බහුලා භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසඬ්ඤාමිස්ස; උපසඬ්ඤාමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදිස්ස. එකමන්තං නිසීන්තා ඛො තෙ භික්ඛු භගවන්තං ඵතදවොචුං – “බ්‍රහ්මායු, භත්තෙ, බ්‍රාහ්මණො කාලඬ්ඤාතො. තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායො”ති? “පණ්ඩිතො, භික්ඛවෙ, බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො පච්චපාදි ධම්මස්සානුධම්මං, න ව මං ධම්මාධිකරණං විහෙසෙසි. බ්‍රහ්මායු, භික්ඛවෙ, බ්‍රාහ්මණො පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකො හොති, තත්ථ පරිනිබ්බාසී, අනාවත්තිධම්මො තස්මා ලොකා”ති.

ඉදමවොච භගවා. අත්තමනා තෙ භික්ඛු භගවතො භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

බ්‍රහ්මායුස්සත්තං නිට්ඨිතං පයමං.

2. සෙලසුත්තං

396. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා අඛිගුත්තරාපෙසු වාරිකං වරමානො මහතා භික්ඛුසඬ්ඝෙන සද්ධිං අඬ්ඝනෙළසෙහි භික්ඛුසතෙහි යෙන ආපණං නාම අඛිගුත්තරාපානං නිගමො තදවසරි. අස්සොසි ඛො කෙණ්ඨො ජට්ඨො – “සමණො ඛලු, හො, ගොතමො සක්කාපුත්තො සක්කාකුලා පබ්බජිතො අඛිගුත්තරාපෙසු වාරිකං වරමානො මහතා භික්ඛුසඬ්ඝෙන සද්ධිං අඬ්ඝනෙළසෙහි භික්ඛුසතෙහි ආපණං අනුප්පත්තො. තං ඛො පන භවත්තං ගොතමං එවං කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො – ‘ඉතිපි සො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාචරණසම්පන්නො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවාති. සො ඉමං ලොකං සදෙවකං සමාරකං සබ්බමකං සස්සමණබ්‍රාහ්මණිං පජං සදෙවමනුස්සං සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣන්තවා පචෙදෙති. සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣිකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං සාත්ථං සත්ථාසද්දනං, කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙති. සාධු ඛො පන තථාරූපානං අරහතං දස්සනං හොති’”ති.

අථ ඛො කෙණ්ඨො ජට්ඨො යෙන භගවා තෙනුපසඬ්ඝමි; උපසඬ්ඝමිත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං චිතිසාරෙත්වා එකමත්තං නිසීදි. එකමත්තං නිසීන්තං ඛො කෙණ්ඨො ජට්ඨො භගවා ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙසි සමාදපෙසි සමුත්තෙජෙසි සම්පහංසෙසි. අථ ඛො කෙණ්ඨො ජට්ඨො භගවතා ධම්මියා කථාය සන්දස්සිතො සමාදපිතො සමුත්තෙජිතො සම්පහංසිතො භගවත්තං එතදවොච – “අධිවාසෙතු මෙ භවං ගොතමො ස්වාභ්‍යානාය භත්තං සද්ධිං භික්ඛුසඬ්ඝෙනා”ති. එවං චුත්තෙ, භගවා කෙණ්ඨො ජට්ඨො එතදවොච – “මහා ඛො, කෙණ්ඨ, භික්ඛුසඬ්ඝො අඬ්ඝනෙළසානි භික්ඛුසතානි, ත්වඤ්ච බ්‍රාහ්මණෙසු අභිප්පසන්නො”ති. දුතියමිපි ඛො කෙණ්ඨො ජට්ඨො භගවත්තං එතදවොච – “කිඤ්චාපි ඛො, හො ගොතම, මහා භික්ඛුසඬ්ඝො අඬ්ඝනෙළසානි භික්ඛුසතානි, අහඤ්ච බ්‍රාහ්මණෙසු අභිප්පසන්නො; අධිවාසෙතු මෙ භවං ගොතමො ස්වාභ්‍යානාය භත්තං සද්ධිං භික්ඛුසඬ්ඝෙනා”ති. දුතියමිපි ඛො භගවා කෙණ්ඨො ජට්ඨො එතදවොච – “මහා ඛො, කෙණ්ඨ, භික්ඛුසඬ්ඝො අඬ්ඝනෙළසානි භික්ඛුසතානි, ත්වඤ්ච බ්‍රාහ්මණෙසු අභිප්පසන්නො”ති. තතියමිපි ඛො කෙණ්ඨො ජට්ඨො භගවත්තං එතදවොච – “කිඤ්චාපි ඛො, හො ගොතම, මහා භික්ඛුසඬ්ඝො අඬ්ඝනෙළසානි භික්ඛුසතානි, අහඤ්ච බ්‍රාහ්මණෙසු අභිප්පසන්නො; අධිවාසෙතු මෙ භවං ගොතමො ස්වාභ්‍යානාය භත්තං සද්ධිං භික්ඛුසඬ්ඝෙනා”ති. අධිවාසෙසි භගවා තුණ්හිභාවෙන. අථ ඛො කෙණ්ඨො ජට්ඨො භගවතො අධිවාසනං විදිත්වා උට්ඨායාසනා යෙන සකො අස්සමො තෙනුපසඬ්ඝමි; උපසඬ්ඝමිත්වා මිත්තාමච්චෙ ඤාතිසාලොභිතෙ ආමන්තෙසි – “සුණන්තු මෙ හොත්තො, මිත්තාමච්චා ඤාතිසාලොභිතා; සමණො මෙ ගොතමො නිමන්තිතො ස්වාභ්‍යානාය භත්තං සද්ධිං භික්ඛුසඬ්ඝෙන. යෙන මෙ කායවෙය්‍යාවට්ඨිකං [කායවෙය්‍යාවට්ඨිකං (සි. සා. කං.), කායවෙය්‍යාවතිකං (ක.)] කරෙය්‍යාථා”ති. “එවං, හො”ති ඛො කෙණ්ඨස්ස ජට්ඨස්ස මිත්තාමච්චා ඤාතිසාලොභිතා කෙණ්ඨස්ස ජට්ඨස්ස පටිස්සුත්වා අප්පෙකච්චෙ උද්ධනානි ඛණන්ති, අප්පෙකච්චෙ කට්ඨානි ථාලෙන්ති, අප්පෙකච්චෙ භාජනානි ධොවන්ති, අප්පෙකච්චෙ උදකමණ්ඨකං පතිට්ඨාපෙන්ති, අප්පෙකච්චෙ ආසනානි පඤ්ඤපෙන්ති. කෙණ්ඨො පන ජට්ඨො සාමංයෙව මණ්ඩලමාලං පටියාදෙති.

397. තෙන ඛො පන සමයෙන සෙලො බ්‍රාහ්මණො ආපණෙ පටිවසති තිණ්ණං වෙදානං පාරගු සනිසණ්ඩුකෙටුභානං සාක්ඛරප්පභෙදානං ඉතිභාසපඤ්චමානං, පදකො, වෙය්‍යාකරණො, ලොකායතමහාපුරිසලක්ඛණෙසු අනවයො, තිණි ව මාණවකසතානි මන්තෙ වාවෙති. තෙන ඛො පන සමයෙන කෙණ්ඨො ජට්ඨො සෙලෙ බ්‍රාහ්මණෙ අභිප්පසන්නො හොති. අථ ඛො සෙලො බ්‍රාහ්මණො තීති මාණවකසතෙහි පරිවුතො ජඩ්ඝාචාරං අනුවඬ්ඝමමානො අනුවචරමානො යෙන කෙණ්ඨස්ස ජට්ඨස්ස අස්සමො තෙනුපසඬ්ඝමි. අද්දසා ඛො සෙලො බ්‍රාහ්මණො කෙණ්ඨස්ස ජට්ඨස්ස අස්සමෙ අප්පෙකච්චෙ උද්ධනානි ඛණන්තෙ, අප්පෙකච්චෙ කට්ඨානි ථාලෙන්තෙ, අප්පෙකච්චෙ භාජනානි ධොවන්තෙ, අප්පෙකච්චෙ උදකමණ්ඨකං පතිට්ඨාපෙන්තෙ, අප්පෙකච්චෙ ආසනානි පඤ්ඤපෙන්තෙ, කෙණ්ඨො පන ජට්ඨො සාමංයෙව මණ්ඩලමාලං පටියාදෙන්නං. දිස්වාන කෙණ්ඨො ජට්ඨො එතදවොච – “කිං නු හොතො කෙණ්ඨස්ස ආවාහො වා භවිස්සති විවාහො වා භවිස්සති මහායඤ්ඤො වා පච්චුපට්ඨිතො, රාජා වා මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො නිමන්තිතො ස්වාභ්‍යානාය සද්ධිං බලකායෙනා”ති? “න මෙ, හො සෙල, ආවාහො භවිස්සති නපි විවාහො භවිස්සති නපි රාජා මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො නිමන්තිතො ස්වාභ්‍යානාය සද්ධිං බලකායෙන; අපි ව ඛො මෙ මහායඤ්ඤො පච්චුපට්ඨිතො. අත්ථි, හො, සමණො ගොතමො සක්කාපුත්තො සක්කාකුලා පබ්බජිතො අඛිගුත්තරාපෙසු වාරිකං වරමානො මහතා භික්ඛුසඬ්ඝෙන සද්ධිං අඬ්ඝනෙළසෙහි භික්ඛුසතෙහි ආපණං අනුප්පත්තො. තං ඛො පන භවත්තං ගොතමං එවං කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො – ‘ඉතිපි සො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාචරණසම්පන්නො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා’ති. සො මෙ නිමන්තිතො ස්වාභ්‍යානාය භත්තං සද්ධිං භික්ඛුසඬ්ඝෙනා”ති.

“බුද්ධොති – හො කෙණ්ඨ, වදෙසි”?

“බුද්ධොති – හො සෙල, වදාමි”.

“බුද්ධොති – හො කෙණිය, වදෙසි”?

“බුද්ධොති – හො සෙල, වදාමි”ති.

398. අප්ථං බො සෙලස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස එතදහොසි – “සොසොපි බො එසො දුල්ලහො ලොකස්මිං – යදිදං ‘බුද්ධො’ති [යදිදං බුද්ධො බුද්ධොති (ක.)]. ආගතානි බො පනම්භාකං මන්තෙසු ද්වන්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණානි, යෙනි සමන්තාගතස්ස මහාපුරිසස්ස ද්වෙයෙව ගතියො භවන්ති අනඤ්ඤා. සචෙ අගාරං අප්ඣාවසති, රාජා හොති චක්කවත්ති ධම්මිකො ධම්මරාජා චාතුරන්තො විජ්ජාචි ජනපදත්ථාවරියප්පත්තො සත්තරතනසමන්තාගතො. තස්සිමානි සත්ත රතනානි භවන්ති, සෙය්‍යථිදං – චක්කරතනං, හත්ථිරතනං, අස්සරතනං, මණ්ඩරතනං, ඉත්ථිරතනං, ගහපතිරතනං, පරිණායකරතනමෙව සත්තමං. පරොසහස්සං බො පනස්ස පුත්තා භවන්ති සුරා වීරචිගරුපා පරසෙනප්පමද්දනා. සො ඉමං පථං සාගරපරියන්තං අදණ්ඩෙන අසත්ථෙන ධම්මෙන අභිවිජිය අප්ඣාවසති. සචෙ පන අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජති, අරහං හොති සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ විවට්ඨිතො”.

“කභං පන, හො කෙණිය, එතරහි සො භවං ගොතමො විහරති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති? එවං චුත්තෙ, කෙණියො ජට්ටො දක්ඛිණං බාහුං පග්ගහෙත්වා සෙලං බ්‍රාහ්මණං එතදවොච – “යෙනෙසා, හො සෙල, නිලවනරාජී”ති. අප්ථං බො සෙලො බ්‍රාහ්මණො තිහි මාණවකසතෙහි සද්ධිං යෙන භගවා තෙනුපසඬකමි. අප්ථං බො සෙලො බ්‍රාහ්මණො තෙ මාණවකෙ ආමන්තෙසි – “අප්පසද්දා හොන්තො ආගච්ඡන්තු පදෙ පදං [පාදෙ පාදං (සි.)] නික්ඛිපන්තා; දුරාසදා [දුරසද්දා (ක.)] හි තෙ භගවන්තො සිභාව එකවරා. යදා වාහං, හො, සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං මන්තෙය්‍යං, මා මෙ හොන්තො අන්තරන්තරා කථං ඔපාතෙථ. කථාපරියොසානං මෙ භවන්තො ආගමෙත්තු”ති. අප්ථං බො සෙලො බ්‍රාහ්මණො යෙන භගවා තෙනුපසඬකමි; උපසඬකමිත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනියං කථං සාරණියං විනිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්තො බො සෙලො බ්‍රාහ්මණො භගවතො කායෙ ද්වන්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණානි සමන්තෙසි.

අද්දසා බො සෙලො බ්‍රාහ්මණො භගවතො කායෙ ද්වන්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණානි, යෙහුයොන යපෙත්වා ද්වෙ. ද්විසු මහාපුරිසලක්ඛණෙසු කඩ්ඛති විචිකිච්ඡති නාධිමුච්චති න සම්පසීදති – කොසොහිතෙ ව චන්ථගුය්හෙ, පහුතජීවහතාය ව. අප්ථං බො භගවතො එතදහොසි – “පස්සති බො මෙ අයං සෙලො බ්‍රාහ්මණො ද්වන්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණානි, යෙහුයොන යපෙත්වා ද්වෙ. ද්විසු මහාපුරිසලක්ඛණෙසු කඩ්ඛති විචිකිච්ඡති නාධිමුච්චති න සම්පසීදති – කොසොහිතෙ ව චන්ථගුය්හෙ, පහුතජීවහතාය වා”ති. අප්ථං බො භගවා තථාරුපං ඉද්ධාභිසඬධාරං අභිසඬධාසි, යථා අද්දස සෙලො බ්‍රාහ්මණො භගවතො කොසොහිතං චන්ථගුය්හං. අප්ථං බො භගවා ජීවිහං නින්තාමෙත්වා උහොපි කණ්ණසොතානි අනුමසි පටිමසි; උහොපි නාසිකසොතානි අනුමසි පටිමසි; කෙවලමසි නලාටමණ්ඩලං ජීවිහාය ජාදෙසි. අප්ථං බො සෙලස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස එතදහොසි – “සමන්තාගතො බො සමණො ගොතමො ද්වන්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණෙහි පරිපුණ්ණෙහි, නො අපරිපුණ්ණෙහි; නො ව බො නං ජානාමි බුද්ධො වා නො වා. සුතං බො පන මෙතං බ්‍රාහ්මණානං චුද්ධානං මහල්ලකානං ආවරියපාවරියානං භාසමානානං – ‘යෙ තෙ භවන්ති අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා තෙ සකෙ වණ්ණෙ හඤ්ඤමානෙ අත්තානං පාතුකරොන්ති’ති. යංනුනාහං සමණං ගොතමං සම්මුඛා සාරුප්පාහි ගාථාහි අභිත්ථවෙය්‍ය”න්ති.

399. අප්ථං බො සෙලො බ්‍රාහ්මණො භගවන්තං සම්මුඛා සාරුප්පාහි ගාථාහි අභිත්ථවි –

“පරිපුණ්ණකායො සුරුචි, සුජාතො වාරුදස්සනො;
සුවණ්ණවණ්ණොසි භගවා, සුසුක්කදායොසි වීරියවා [වීරියවා (සි. ස්‍යා. කං. පි.)].

“නරස්ස හි සුජාතස්ස, යෙ භවන්ති වියඤ්ජනා;
සබ්බෙ තෙ තව කායස්මිං, මහාපුරිසලක්ඛණා.

“පසන්නතෙත්තො සුමුඛො, බ්‍රහා [බ්‍රහ්මා (ස්‍යා. කං. ක.)] උජ්ජ පතාපවා;
මජ්ඣිකා සමණසඬස්ස, ආදිච්චොච වීරොචසි.

“කලායාණදස්සනො භික්ඛු, කඤ්චනසන්නිභත්තවො;
කිං තෙ සමණභාවෙන, එවං උත්තමවණ්ණෙනො.

“රාජා අරහසි භවිතුං, චක්කවත්ති රථෙසහො;
චාතුරන්තො විජ්ජාචි, ජම්බුසණ්ඩස්ස [ජම්බුසණ්ඩස්ස (ක.)] ඉස්සරො.

“ඛත්තියා හොගිරාජානො, අනුයන්තා [අනුයන්තා (සි. ස්‍යා. කං. පි.)] භවන්තු තෙ;
රාජාහිරාජා මනුජින්දො, රජ්ජං කාරෙහි ගොතම”.

“රාජාහමස්මි සෙලාති, ධම්මරාජා අනුත්තරො;

ධම්මෙන චක්කං චත්තෙමි, චක්කං අප්පට්චන්තියං”.

“සම්බුද්ධො පටිජානාසි, ධම්මරාජා අනුත්තරො;
‘ධම්මෙන චක්කං චත්තෙමි’, ඉති භාසසි ගොතම.

“කො නු සෙනාපති භොතො, සාවකො සත්ථුරන්වයො;
කො තෙ තමනුවත්තෙති, ධම්මචක්කං පචත්තිතං”.

“මයා පචත්තිතං චක්කං, (සෙලාති භගවා ධම්මචක්කං අනුත්තරං;
සාරිපුත්තො අනුවත්තෙති, අනුජාතො තථාගතං.

“අභිඤ්ඤයාං අභිඤ්ඤාතං, භාවෙනබ්බඤ්ච භාවිතං;
පහාතබ්බං පභීතං මෙ, තස්මා බුද්ධොස්මි බ්‍රාහ්මණ.

“චිත්තයස්ස මයි කඬ්ඛං, අධිමුච්චස්ස බ්‍රාහ්මණ;
දුල්ලභං දස්සනං හොති, සම්බුද්ධානං අභිණ්භසො.

“යෙසං වෙ දුල්ලභො ලොකෙ, පාතුභාවො අභිණ්භසො;
සොහං බ්‍රාහ්මණ සම්බුද්ධො, සල්ලකත්තො අනුත්තරො.

“බ්‍රහ්මභූතො අතිතුලො, මාරසෙනප්පමද්දනො;
සබ්බාමිත්තෙ වසී කත්වා, මොදාමි අකුතොභයො”.

“ඉමං භොත්තො නිසාමෙථ, යථා භාසති චක්ඛුමා;
සල්ලකත්තො මහාවීරො, සීභොව නදති වනෙ.

“බ්‍රහ්මභූතං අතිතුලං, මාරසෙනප්පමද්දනං;
කො දිස්වා නප්පසීදෙයා, අපි කණ්භාභිජාතිකො.

“යො මං ඉච්ඡති අන්වෙතු, යො වා නිච්ඡති ගච්ඡතු;
ඉධාහං පබ්බජිස්සාමි, වරපඤ්ඤස්ස සන්තිකෙ”.

“එතඤ්චෙ [\[එවඤ්චෙ \(සා. කං.\)\]](#) රුච්චති භොතො, සම්මාසම්බුද්ධසාසනං [\[සම්මාසම්බුද්ධසාසනෙ \(කත්ථි සුත්තනිපාතෙ\)\]](#);
මයමපි පබ්බජිස්සාම, වරපඤ්ඤස්ස සන්තිකෙ”.

“බ්‍රාහ්මණා නිසතා ඉමෙ, යාවන්ති පඤ්ඡලිකතා;
බ්‍රහ්මචරියං වරිස්සාම, භගවා තව සන්තිකෙ”.

“ස්වාක්ඛාතං බ්‍රහ්මචරියං, (සෙලාති භගවා සන්දිට්ඨිකමකාලිකං;
යත්ථ අමොඝා පබ්බජ්ජා, අප්පමත්තස්ස සික්ඛතො”ති.

අලත්ථ ඛො සෙලො බ්‍රාහ්මණො සපරියො භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං, අලත්ථ උපසම්පදං.

400. අථ ඛො කෙණියො ජට්ඨො තස්සා රත්තියා අව්චයෙන සකෙ අස්සමෙ පණිතං බාදනීයං භොජනීයං පටියාදාපෙත්වා භගවතො කාලං ආරොවාපෙසි – “කාලො, භො ගොතම, නිට්ඨිතං භත්ත”න්ති. අථ ඛො භගවා පුබ්බණ්භසමයං නිවාසෙත්වා පත්තව්චරමාදාය යෙන කෙණියස්ස ජට්ඨස්ස අස්සමො තෙනුපසඬිකමි; උපසඬිකමිත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි සද්ධිං භික්ඛුසඬිසෙන. අථ ඛො කෙණියො ජට්ඨො බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬිසං පණිතෙන බාදනීයෙන භොජනීයෙන සහන්ථා සන්තප්පෙසි, සම්පචාරෙසි. අථ ඛො කෙණියො ජට්ඨො භගවත්තං භුත්තාවිං ඔනිතපත්තපාණිං අඤ්ඤතරං නිවං ආසනං ගහෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්තං ඛො කෙණියං ජට්ඨො භගවා ඉමාහි ගාථාහි අනුමොදි –

“අග්ගිහුත්තමුඛා යඤ්ඤා, සාවිත්ති ඡන්දසො මුඛං;
රාජා මුඛං මනුස්සානං, නදීතං සාගරො මුඛං.

“නක්ඛත්තානං මුඛං වන්දො, ආදිච්චො තපනං මුඛං;
පුඤ්ඤං ආකඬ්ඛමානානං, සඬිසො වෙ යජනං මුඛ”න්ති.

අප බො හගවා කෙණියං ජට්ලං ඉමාහි ගාථාහි අනුමොදිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි.

අප බො ආයස්මා සෙලො සපරිසො එකො වූපකට්ඨො අප්පමත්තො ආතාපි පහිත්තො විහරන්තො නවිරස්සෙව – යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදෙව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං – බ්‍රහ්මවරියපරියොසානං දිට්ඨොව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සව්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහාසි. ‘බිණ්ණ ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායා’ති අබ්භඤ්ඤාසි. අඤ්ඤතරො බො පනායස්මා සෙලො සපරිසො අරහතං අහොසි. අප බො ආයස්මා සෙලො සපරිසො යෙන හගවා තෙනුපසඬ්ඤාමි; උපසඬ්ඤාමිත්වා එකංසං වීචරං කත්වා යෙන හගවා තෙනඤ්ජලිං පණාමෙත්වා හගවන්තං ගාථාහි අප්පකුභාසි –

“යං තං සරණමාගම්ම, ඉතො අට්ඨමි චක්ඛුමා;
සත්තරත්තෙන **[අනුත්තරෙන (ක.)]** හගවා, දන්තම්භ තව සාසනෙ.

“තුචං බුද්ධො තුචං සත්ථා, තුචං මාරාහිභු මුනි;
තුචං අනුසයෙ ඡෙත්වා, තිණ්ණො තාරෙසිමං පජං.

“උපධි තෙ සමතික්කන්තා, ආසවා තෙ පදාලිතා;
සිභොව අනුපාදානො, පහිනභයභෙරවො.

“භික්ඛවො තිසතා ඉමෙ, තිට්ඨන්ති පඤ්ජලිකතා;
පාදෙ වීර පසාරෙහි, නාගා වන්දන්තු සත්ථුනො”ති.

සෙලසුත්තං නිට්ඨිතං දුතියං.

3. අස්සලායනසුත්තං

401. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං හගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන නානාවෙරජ්ජකානං බ්‍රාහ්මණානං පඤ්චමත්තානි බ්‍රාහ්මණසතානි සාවත්ථියං පටිවසන්ති කෙනවිදෙව කරණියෙන. අප බො තෙසං බ්‍රාහ්මණානං එතදහොසි – “අයං බො සමණො ගොතමො වාතුචණ්ණං සුද්ධිං පඤ්ඤපෙති. කො නු බො පහොති සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං අස්මිං වචනෙ පටිමන්තෙතු”න්ති? තෙන බො පන සමයෙන අස්සලායනො නාම මාණුවො සාවත්ථියං පටිවසති දහරො, වුත්තසිරො, සොළසවස්සුද්දෙසිකො ජාතියා, තිණ්ණං වෙදානං පාරගු සතිසණ්ඩුකෙටුභානං සාක්ඛරජ්ජහෙදානං ඉතිභාසපඤ්චමානං, පදකො, වෙය්‍යාකරණො, ලොකායතම්භාපුරිසලක්ඛණෙසු අනවයො. අප බො තෙසං බ්‍රාහ්මණානං එතදහොසි – “අයං බො අස්සලායනො මාණුවො සාවත්ථියං පටිවසති දහරො, වුත්තසිරො, සොළසවස්සුද්දෙසිකො ජාතියා, තිණ්ණං වෙදානං පාරගු...පෙ.... අනවයො. සො බො පහොති සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං අස්මිං වචනෙ පටිමන්තෙතු”න්ති.

අප බො තෙ බ්‍රාහ්මණා යෙන අස්සලායනො මාණුවො තෙනුපසඬ්ඤාමි; උපසඬ්ඤාමිත්වා අස්සලායනං මාණුවං එතදවොචුං – “අයං, හො අස්සලායන , සමණො ගොතමො වාතුචණ්ණං සුද්ධිං පඤ්ඤපෙති. එතු භවං අස්සලායනො සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං අස්මිං වචනෙ පටිමන්තෙතු”ති **[පටිමන්තෙතුන්ති (පි. ක.)]**.

එවං වුත්තෙ, අස්සලායනො මාණුවො තෙ බ්‍රාහ්මණෙ එතදවොච – “සමණො ඛලු, හො, ගොතමො ධම්මවාදි; ධම්මවාදිනො ව පන දුප්පටිමන්තියා භවන්ති. නාහං සක්කොමි සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං අස්මිං වචනෙ පටිමන්තෙතු”න්ති. දුතියමිපි බො තෙ බ්‍රාහ්මණා අස්සලායනං මාණුවං එතදවොචුං – “අයං, හො අස්සලායන, සමණො ගොතමො වාතුචණ්ණං සුද්ධිං පඤ්ඤපෙති. එතු භවං අස්සලායනො සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං අස්මිං වචනෙ පටිමන්තෙතු **[පටිමන්තෙතුං (සි. පි. ක.)]**. වරිතං බො පන භොතා අස්සලායනෙන පරිබ්බාජක”න්ති. දුතියමිපි බො අස්සලායනො මාණුවො තෙ බ්‍රාහ්මණෙ එතදවොච – “සමණො ඛලු, හො, ගොතමො ධම්මවාදි; ධම්මවාදිනො ව පන දුප්පටිමන්තියා භවන්ති . නාහං සක්කොමි සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං අස්මිං වචනෙ පටිමන්තෙතු”න්ති. තතියමිපි බො තෙ බ්‍රාහ්මණා අස්සලායනං මාණුවං එතදවොචුං – “අයං, හො අස්සලායන, සමණො ගොතමො වාතුචණ්ණං සුද්ධිං පඤ්ඤපෙති. එතු භවං අස්සලායනො සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං අස්මිං වචනෙ පටිමන්තෙතු **[පටිමන්තෙතුං (සි. පි. ක.)]**. වරිතං බො පන භොතා අස්සලායනෙන පරිබ්බාජකං. මා භවං අස්සලායනො අයුද්ධපරාජිතං පරාජයි”ති.

එවං වුත්තෙ, අස්සලායනො මාණුවො තෙ බ්‍රාහ්මණෙ එතදවොච – “අද්ධා බො අහං භවන්තො න ලභාමි. සමණො ඛලු, හො, ගොතමො ධම්මවාදි; ධම්මවාදිනො ව පන දුප්පටිමන්තියා භවන්ති. නාහං සක්කොමි සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං අස්මිං වචනෙ පටිමන්තෙතුන්ති. අපි වාහං භවන්තානං වචනෙන ගම්ස්සාමි”ති.

402. අප බො අස්සලායනො මාණුවො මහතා බ්‍රාහ්මණගණෙන සද්ධිං යෙන හගවා තෙනුපසඬ්ඤාමි; උපසඬ්ඤාමිත්වා හගවතා සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනියං කථං සාරණියං වීතිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තො බො අස්සලායනො මාණුවො හගවන්තං එතදවොච – “බ්‍රාහ්මණා, හො ගොතම, එවමාහංසු –

‘බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණො, හීනො අඤ්ඤො වණ්ණො; බ්‍රාහ්මණොව සුක්කො වණ්ණො, කණ්හො අඤ්ඤො වණ්ණො; බ්‍රාහ්මණොව සුඡ්ඤාත්ති, නො අබ්‍රාහ්මණා; බ්‍රාහ්මණොව බ්‍රහ්මිනො පුත්තා ඔරසා මුඛතො ජාතා බ්‍රහ්මජා බ්‍රහ්මනිම්මිතා බ්‍රහ්මදායාදා’ති. ඉධ භවං ගොතමො කිමාහා”ති? “දිස්සන්ති [දිස්සන්තෙ (සි. සා. කං. පි.)] බො පන, අස්සලායන, බ්‍රාහ්මණානං බ්‍රාහ්මණියො උතුනියොපි ගබ්හිනියොපි විජායමානාපි පායමානාපි. තෙ ව බ්‍රාහ්මණියොනිජාව සමානා ඵවමාහංසු – ‘බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණො, හීනො අඤ්ඤො වණ්ණො; බ්‍රාහ්මණොව සුක්කො වණ්ණො, කණ්හො අඤ්ඤො වණ්ණො; බ්‍රාහ්මණොව සුඡ්ඤාත්ති, නො අබ්‍රාහ්මණා; බ්‍රාහ්මණොව බ්‍රහ්මිනො පුත්තා ඔරසා මුඛතො ජාතා බ්‍රහ්මජා බ්‍රහ්මනිම්මිතා බ්‍රහ්මදායාදා’”ති. “කිඤ්චාපි භවං ගොතමො ඵවමාහ, අථ ඛිට්ඨත්ථ බ්‍රාහ්මණා ඵවමෙතං මඤ්ඤන්ති – ‘බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණො, හීනො අඤ්ඤො වණ්ණො...පෙ.... බ්‍රහ්මදායාදා’”ති.

407. “තං කිං මඤ්ඤසි, අස්සලායන, බ්‍රාහ්මණොව නු බො පහොති සොත්තිසිනානිං ආදාය නදිං ගන්ත්වා රජොජල්ලං පවාහෙතුං, නො ඛත්තියො, නො චෙස්සො, නො සුද්දො”ති? “නො හිදං, හො ගොතම! ඛත්තියොපි හි, හො ගොතම, පහොති සොත්තිසිනානිං ආදාය නදිං ගන්ත්වා රජොජල්ලං පවාහෙතුං, බ්‍රාහ්මණොපි හි, හො ගොතම... චෙස්සොපි හි, හො ගොතම... සුද්දොපි හි, හො ගොතම... සබ්බෙපි හි, හො ගොතම, චත්තාරො චණ්ණො පහොන්ති සොත්තිසිනානිං ආදාය නදිං ගන්ත්වා රජොජල්ලං පවාහෙතුං”න්ති. “එත්ථ, අස්සලායන, බ්‍රාහ්මණානං කිං බලං, කො අස්සාසො යදෙත්ථ බ්‍රාහ්මණා එවමාහංසු – ‘බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො චණ්ණො, හීනො අඤ්ඤො චණ්ණො...පෙ.... බ්‍රහ්මදායාදා’”ති? “කිඤ්චාපි භවං ගොතමො එවමාහ, අථ බිචෙත්ථ බ්‍රාහ්මණා එවමෙතං මඤ්ඤන්ති – ‘බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො චණ්ණො, හීනො අඤ්ඤො චණ්ණො...පෙ.... බ්‍රහ්මදායාදා’”ති.

408. “තං කිං මඤ්ඤසි, අස්සලායන, ඉධ රාජා ඛත්තියො මුද්ධාවසිත්තො නානාජච්චානං පුරිසානං පුරිසස්සනං සන්තිපාතෙය්‍ය – ‘ආයන්තු භොන්තො යෙ තත්ථ ඛත්තියකුලා බ්‍රාහ්මණකුලා රාජඤ්ඤකුලා උප්පන්නා, සාකස්ස වා සාලස්ස වා [උප්පන්නා සාලස්ස වා (සි. පි.)] සලලස්ස වා චන්දනස්ස වා පදුමකස්ස වා උත්තරාරණං ආදාය, අග්ගිං අභිනිබ්බන්තෙන්තු, තෙජො පාතුකරොන්තු. ආයන්තු පන භොන්තො යෙ තත්ථ චණ්ඩාලකුලා නෙසාදකුලා චෙනකුලා [චෙණකුලා (සි. පි.), චෙණුකුලා (සා. කං.)] රථකාරකුලා පුක්කුසකුලා උප්පන්නා, සාපානදොණියා වා සුකරදොණියා වා රජකදොණියා වා ඵරණ්ඩකට්ඨස්ස වා උත්තරාරණං ආදාය, අග්ගිං අභිනිබ්බන්තෙන්තු, තෙජො පාතුකරොන්තු’ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, අස්සලායන, යො එවං නු බො සො [යො ව නු බො (සා. කං. ක.)] ඛත්තියකුලා බ්‍රාහ්මණකුලා රාජඤ්ඤකුලා උප්පන්නෙහි සාකස්ස වා සාලස්ස වා සලලස්ස වා චන්දනස්ස වා පදුමකස්ස වා උත්තරාරණං ආදාය අග්ගි අභිනිබ්බන්තො, තෙජො පාතුකතො, සො එව නු බිවාස්ස අග්ගි අච්චිමා චෙව [ව (සි. පි.)] චණ්ණවා [චණ්ණිමා (සා. කං. පි. ක.)] ව පහස්සරො ව, තෙන ව සක්කා අග්ගිනා අග්ගිකරණියං කාතුං; යො පන සො චණ්ඩාලකුලා නෙසාදකුලා චෙනකුලා රථකාරකුලා පුක්කුසකුලා උප්පන්නෙහි සාපානදොණියා වා සුකරදොණියා වා රජකදොණියා වා ඵරණ්ඩකට්ඨස්ස වා උත්තරාරණං ආදාය අග්ගි අභිනිබ්බන්තො, තෙජො පාතුකතො ස්වාස්ස අග්ගි න චෙව අච්චිමා න ව චණ්ණවා න ව පහස්සරො, න ව තෙන සක්කා අග්ගිනා අග්ගිකරණියං කාතුං”න්ති? “නො හිදං, හො ගොතම! යොපි හි සො [යො සො (සි. පි.)], හො ගොතම, ඛත්තියකුලා බ්‍රාහ්මණකුලා රාජඤ්ඤකුලා උප්පන්නෙහි සාකස්ස වා සාලස්ස වා සලලස්ස වා චන්දනස්ස වා පදුමකස්ස වා උත්තරාරණං ආදාය අග්ගි අභිනිබ්බන්තො, තෙජො පාතුකතො ස්වාස්ස [යො චස්ස (සි. පි.), සොපිස්ස (සා. කං.)] අග්ගි අච්චිමා චෙව චණ්ණවා ව පහස්සරො ව, තෙන ව සක්කා අග්ගිනා අග්ගිකරණියං කාතුං; යොපි සො චණ්ඩාලකුලා නෙසාදකුලා චෙනකුලා රථකාරකුලා පුක්කුසකුලා උප්පන්නෙහි සාපානදොණියා වා සුකරදොණියා වා රජකදොණියා වා ඵරණ්ඩකට්ඨස්ස වා උත්තරාරණං ආදාය අග්ගි අභිනිබ්බන්තො, තෙජො පාතුකතො, ස්වාස්ස අග්ගි අච්චිමා චෙව චණ්ණවා ව පහස්සරො ව, තෙන ව සක්කා අග්ගිනා අග්ගිකරණියං කාතුං. සබ්බෙපි හි, හො ගොතම, අග්ගි අච්චිමා චෙව චණ්ණවා ව පහස්සරො ව, සබ්බෙතපි සක්කා අග්ගිනා අග්ගිකරණියං කාතුං”න්ති. “එත්ථ, අස්සලායන, බ්‍රාහ්මණානං කිං බලං, කො අස්සාසො යදෙත්ථ බ්‍රාහ්මණා එවමාහංසු – ‘බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො චණ්ණො, හීනො අඤ්ඤො චණ්ණො; බ්‍රාහ්මණොව සුක්කො චණ්ණො, කණ්ණො අඤ්ඤො චණ්ණො; බ්‍රාහ්මණොව සුප්ඤ්ඤන්ති, නො අබ්‍රාහ්මණා; බ්‍රාහ්මණොව බ්‍රහ්මිනො පුත්තා ඔරසා මුඛතො ජාතා බ්‍රහ්මජා බ්‍රහ්මනිම්මිතා බ්‍රහ්මදායාදා’”ති? “කිඤ්චාපි භවං ගොතමො එවමාහ, අථ බිචෙත්ථ බ්‍රාහ්මණා එවමෙතං මඤ්ඤන්ති – ‘බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො චණ්ණො, හීනො අඤ්ඤො චණ්ණො...පෙ.... බ්‍රහ්මදායාදා’”ති.

409. “තං කිං මඤ්ඤසි, අස්සලායන, ඉධ ඛත්තියකුමාරො බ්‍රාහ්මණකඤ්ඤාය සද්ධිං සංවාසං කප්පෙය්‍ය, තෙසං සංවාසමන්වාය පුත්තො ජායෙථ; යො සො ඛත්තියකුමාරොන බ්‍රාහ්මණකඤ්ඤාය පුත්තො උප්පන්නො, සියා සො මාතුපි සද්ධිසො පිතුපි සද්ධිසො, ‘ඛත්තියො’තිපි චත්තබ්බො ‘බ්‍රාහ්මණො’තිපි චත්තබ්බො”ති? “යො සො, හො ගොතම, ඛත්තියකුමාරොන බ්‍රාහ්මණකඤ්ඤාය පුත්තො උප්පන්නො, සියා සො මාතුපි සද්ධිසො පිතුපි සද්ධිසො, ‘ඛත්තියො’තිපි චත්තබ්බො ‘බ්‍රාහ්මණො’තිපි චත්තබ්බො”ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, අස්සලායන, ඉධ බ්‍රාහ්මණකුමාරො ඛත්තියකඤ්ඤාය සද්ධිං සංවාසං කප්පෙය්‍ය, තෙසං සංවාසමන්වාය පුත්තො ජායෙථ; යො සො බ්‍රාහ්මණකුමාරොන ඛත්තියකඤ්ඤාය පුත්තො උප්පන්නො, සියා සො මාතුපි සද්ධිසො පිතුපි සද්ධිසො, ‘ඛත්තියො’තිපි චත්තබ්බො ‘බ්‍රාහ්මණො’තිපි චත්තබ්බො”ති? “යො සො, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණකුමාරොන ඛත්තියකඤ්ඤාය පුත්තො උප්පන්නො, සියා සො මාතුපි සද්ධිසො පිතුපි සද්ධිසො, ‘ඛත්තියො’තිපි චත්තබ්බො ‘බ්‍රාහ්මණො’තිපි චත්තබ්බො”ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, අස්සලායන ඉධ වළවං ගද්දහෙන සම්පයොජෙය්‍යුං [සංයොජෙය්‍ය (ක.)], තෙසං සම්පයොගමන්වාය කිසොරො ජායෙථ; යො සො වළවාය ගද්දහෙන කිසොරො උප්පන්නො, සියා සො මාතුපි සද්ධිසො පිතුපි සද්ධිසො, ‘අස්සො’තිපි චත්තබ්බො ‘ගද්දහො’තිපි චත්තබ්බො”ති? “කුණ්ඩකද්වි සො [චෙකුරඤ්ජාය හි සො (සි. පි.), සො කුමාරණ්ඩුපි සො (සා. කං.), චෙකුලජො හි සො (?)], හො ගොතම, අස්සතරො හොති. ඉදං හිස්ස , හො ගොතම, නානාකරණං පස්සාමි; අමුත්‍ර ව පනෙසානං න කිඤ්ච නානාකරණං පස්සාමි”ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, අස්සලායන, ඉධාස්සු ද්වෙ මාණවකා භාතරො සඋදරියා, එකො අප්ඣායකො උපතීතො එකො අනප්ඣායකො අනුපතීතො. කමෙත්ථ බ්‍රාහ්මණා පයමං භොජෙය්‍යං සද්ධෙ වා ථාලිපාකෙ වා යඤ්ඤෙ වා පාහුනෙ වා”ති? “යො සො, භො ගොතම, මාණවකො අප්ඣායකො උපතීතො තමෙත්ථ බ්‍රාහ්මණා පයමං භොජෙය්‍යං සද්ධෙ වා ථාලිපාකෙ වා යඤ්ඤෙ වා පාහුනෙ වා. කිඤ්ඤි, භො ගොතම, අනප්ඣායකෙ අනුපතීතෙ දින්නං මහජ්ඵලං භවිස්සති”ති?

“තං කිං මඤ්ඤසි, අස්සලායන, ඉධාස්සු ද්වෙ මාණවකා භාතරො සඋදරියා, එකො අප්ඣායකො උපතීතො දුස්සිලො පාපධම්මො, එකො අනප්ඣායකො අනුපතීතො සීලවා කල්‍යාණධම්මො. කමෙත්ථ බ්‍රාහ්මණා පයමං භොජෙය්‍යං සද්ධෙ වා ථාලිපාකෙ වා යඤ්ඤෙ වා පාහුනෙ වා”ති? “යො සො, භො ගොතම, මාණවකො අනප්ඣායකො අනුපතීතො සීලවා කල්‍යාණධම්මො තමෙත්ථ බ්‍රාහ්මණා පයමං භොජෙය්‍යං සද්ධෙ වා ථාලිපාකෙ වා යඤ්ඤෙ වා පාහුනෙ වා. කිඤ්ඤි, භො ගොතම, දුස්සිලෙ පාපධම්මෙ දින්නං මහජ්ඵලං භවිස්සති”ති?

“පුබ්බෙ බො ත්වං, අස්සලායන, ජාතිං අගමාසි; ජාතිං ගත්ත්වා මන්තෙ අගමාසි; මන්තෙ ගත්ත්වා තපෙ අගමාසි; තපෙ ගත්ත්වා [මන්තෙ ගත්ත්වා තමෙතං ත්වං (සි. පි.), මන්තෙ ගත්ත්වා තමෙව යපෙත්වා (සා. කං.)] වාතුචණ්ණං සුද්ධිං පච්චාගතො, යමහං පඤ්ඤපෙථි”ති. එවං චුත්තෙ, අස්සලායනො මාණවො තුණ්හිභුතො මඬ්ඤුභුතො පත්තක්ඛන්ධො අධොමුඛො පප්ඣායන්තො අප්පට්ඨානො නිසීදි.

410. අප් බො භගවා අස්සලායනං මාණවං තුණ්හිභුතං මඬ්ඤුභුතං පත්තක්ඛන්ධං අධොමුඛං පප්ඣායන්තං අප්පට්ඨානං විදිත්වා අස්සලායනං මාණවං එතදවොච – “භුතපුබ්බං, අස්සලායන, සත්තන්තං බ්‍රාහ්මණීයීනං අරඤ්ඤායතනෙ පණ්ණකුට්ඨ සම්මන්තානං [වසන්තානං (සි.)] එවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං හොති – ‘බ්‍රාහ්මණොච සෙට්ඨො චණ්ණො, භීතො අඤ්ඤො චණ්ණො...පෙ.... බ්‍රහ්මදායාදා’ති. අස්සොසි බො, අස්සලායන, අසිතො දෙවලො ඉසි – ‘සත්තන්තං කිර බ්‍රාහ්මණීයීනං අරඤ්ඤායතනෙ පණ්ණකුට්ඨ සම්මන්තානං එවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං – බ්‍රාහ්මණොච සෙට්ඨො චණ්ණො...පෙ.... බ්‍රහ්මදායාදා’ති. අප් බො, අස්සලායන, අසිතො දෙවලො ඉසි කෙසමස්සු කප්පෙත්වා මඤ්ජිට්ඨචණ්ණානි දුස්සානි නිවාසෙත්වා පටලියො [අටලියො (සි. පි.), අගලියො (සා. කං.)] උපාහනා ආරුහිත්වා ජාතරුපමයං දණ්ඩං ගහෙත්වා සත්තන්තං බ්‍රාහ්මණීයීනං පත්ථණ්ඩිලෙ පාතුරහොසි. අප් බො, අස්සලායන, අසිතො දෙවලො ඉසි සත්තන්තං බ්‍රාහ්මණීයීනං පත්ථණ්ඩිලෙ වඩ්ඤමානො එවමාහ – ‘හන්ද, කො නු බො ඉමෙ භවන්තො බ්‍රාහ්මණීයයො ගතා [ගන්තා (සා. කං. ක.); හන්ද, කො නු බො ඉමෙ භවන්තො බ්‍රාහ්මණීයයො ගතා’ති? අප් බො, අස්සලායන, සත්තන්තං බ්‍රාහ්මණීයීනං එතදහොසි – ‘කො නායං ගාමණ්ඩලරුපො විය සත්තන්තං බ්‍රාහ්මණීයීනං පත්ථණ්ඩිලෙ වඩ්ඤමානො එවමාහ – ‘හන්ද, කො නු බො ඉමෙ භවන්තො බ්‍රාහ්මණීයයො ගතා; හන්ද, කො නු බො ඉමෙ භවන්තො බ්‍රාහ්මණීයයො ගතාති? හන්ද, නං අභිසපාමා’ති. අප් බො, අස්සලායන, සත්ත බ්‍රාහ්මණීයයො අසිතං දෙවලං ඉසිං අභිසපිංසු – ‘හස්මා, වසල [වසලි (පි.), වසලි (ක.), වපලි (සා. කං.)], හොති; හස්මා, වසල, හොති’ති [හස්මා වසල හොතිති අභිසපවචනං සි. පි. පොත්ථකෙසු සකිදෙව ආගතං]. යථා යථා බො, අස්සලායන, සත්ත බ්‍රාහ්මණීයයො අසිතං දෙවලං ඉසිං අභිසපිංසු තථා තථා අසිතො දෙවලො ඉසි අභිරුපතරො වෙච හොති දස්සනීයතරො ව පාසාදිකතරො ව. අප් බො, අස්සලායන, සත්තන්තං බ්‍රාහ්මණීයීනං එතදහොසි – ‘මොසං චත තො තපො, අඵලං බ්‍රහ්මවරියං. මයඤ්ඤි පුබ්බෙ යං අභිසපාම – හස්මා, වසල, හොති; හස්මා, වසල, හොතිති හස්මාච භවති එකච්චො. ඉමං පන මයං යථා යථා අභිසපාම තථා තථා අභිරුපතරො වෙච හොති දස්සනීයතරො ව පාසාදිකතරො වා’ති. ‘න භවන්තානං මොසං තපො, නාඵලං බ්‍රහ්මවරියං. ඉඩ්ඝ භවන්තො, යො මයි මනොපදොසො තං පජභාම. කො නු භවං හොති’ති? ‘සුතො නු භවතං – අසිතො දෙවලො ඉසි’ති? ‘එවං, හො’. ‘සො ඛිවාහං, හො, හොථි’ති. අප් බො, අස්සලායන, සත්ත බ්‍රාහ්මණීයයො අසිතං දෙවලං ඉසිං අභිවාදෙතුං උපක්කමිංසු.

411. “අප් බො, අස්සලායන, අසිතො දෙවලො ඉසි සත්ත බ්‍රාහ්මණීයයො එතදවොච – ‘සුතං මෙතං, හො, සත්තන්තං කිර බ්‍රාහ්මණීයීනං අරඤ්ඤායතනෙ පණ්ණකුට්ඨ සම්මන්තානං එවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං – බ්‍රාහ්මණොච සෙට්ඨො චණ්ණො, භීතො අඤ්ඤො චණ්ණො; බ්‍රාහ්මණොච සුක්කො චණ්ණො, කණ්හො අඤ්ඤො චණ්ණො; බ්‍රාහ්මණොච සුප්ඤ්ඤානි, තො අබ්‍රාහ්මණා; බ්‍රාහ්මණොච බ්‍රහ්මුතො පුත්තා ඔරසා මුඛතො ජාතා බ්‍රහ්මජා බ්‍රහ්මනිම්මිතා බ්‍රහ්මදායාදා’ති. ‘එවං, හො’.

“ජානන්ති පන භොන්තො – යා ජනිකා මාතා [ජනිමාතා (සි. සා. කං. පි.)] බ්‍රාහ්මණංයෙව අගමාසි, තො අබ්‍රාහ්මණ’න්ති? ‘නො හිදං, හො’.

“ජානන්ති පන භොන්තො – යා ජනිකාමාතු [ජනිමාතු (සි. සා. කං. පි.)] මාතා යාච සත්තමා මාතුමාතාමහසුගා බ්‍රාහ්මණංයෙව අගමාසි, තො අබ්‍රාහ්මණ’න්ති? ‘නො හිදං, හො’.

“ජානන්ති පන භොන්තො – යො ජනකො පිතා [ජනිපිතා (සි. සා. කං. පි.)] බ්‍රාහ්මණංයෙව අගමාසි, තො අබ්‍රාහ්මණ’න්ති? ‘නො හිදං, හො’.

“ජානනී පන හොන්නො – යො ජනකපිතු [ජනිපිතු (සී. සා. කං. පී.)] පිතා යාව සත්තමා පිතුපිතාමහසුගා බ්‍රාහ්මණංයෙව අගමාසි, නො අබ්‍රාහ්මණි’න්ති? ‘නො හිදං, හො’.

“ජානනී පන හොන්නො – යථා ගබ්‍හස්ස අවක්කන්ති හොති’ති [න මයං ජානාම හො යථා ගබ්‍හස්ස අවක්කන්ති හොති. යථා කථං පන හො ගබ්‍හස්ස අවක්කන්ති හොති. (ක.)]? ‘ජානාම මයං, හො – යථා ගබ්‍හස්ස අවක්කන්ති හොති [න මයං ජානාම හො යථා ගබ්‍හස්ස අවක්කන්ති හොති. යථා කථං පන හො ගබ්‍හස්ස අවක්කන්ති හොති. (ක.)]. ඉධ මාතෘපිතරො ව සන්තිපතිතා හොන්ති, මාතා ව උතුනී හොති, ගන්ධබ්බො ව පච්චුප්පට්ඨිතො හොති; එවං තිණ්ණං සන්තිපාතා ගබ්‍හස්ස අවක්කන්ති හොති’ති.

“ජානනී පන හොන්නො – තග්ග [යග්ගෙ (සී. සා. කං. පී.)], සො ගන්ධබ්බො ඛත්තියො වා බ්‍රාහ්මණො වා වෙස්සො වා සුද්දො වා’ති? ‘න මයං, හො, ජානාම – තග්ග සො ගන්ධබ්බො ඛත්තියො වා බ්‍රාහ්මණො වා වෙස්සො වා සුද්දො වා’ති. ‘එවං සන්නෙ, හො, ජානාම – කෙ තුම්හෙ හොථා’ති? ‘එවං සන්නෙ, හො, න මයං ජානාම – කෙ මයං හොමා’ති. තෙ හි නාම, අස්සලායන, සත්ත බ්‍රාහ්මණිසයො අසින්නෙ දෙවලෙන ඉසිනා සකෙ ජාතිවාදෙ සමනුසුඤ්ඡියමානා සමනුග්ගානීයමානා සමනුභාසීයමානා න සම්පායිස්සන්ති; කිං පන ත්වං එතරහි මයා සකස්මි. ජාතිවාදෙ සමනුසුඤ්ඡියමානො සමනුග්ගානීයමානො සමනුභාසීයමානො සම්පායිස්සසි, යෙසං ත්වං සාවරියකො න පුණ්ණො දබ්බිගාහො’ති.

එවං චුත්තෙ, අස්සලායනො මාණුවො භගවන්තං එතදවොච – “අභික්කන්තං, හො ගොතම...පෙ.... උපාසකං මං භවං ගොතමො ධාරෙතු අප්පිතග්ගෙ පාණුපෙතං සරණං ගත”න්ති.

අස්සලායනසුත්තං නිට්ඨිතං තතියං.

4. සොටමුඛසුත්තං

412. එවං මෙ සුත්තං – එකං සමයං ආයස්මා උදෙනො ඛාරාණසියං විහරති ඛෙමියම්බවනෙ. තෙන බො පන සමයෙන සොටමුඛො බ්‍රාහ්මණො ඛාරාණසියං අනුප්පත්තො හොති කෙනවිදෙව කරණියෙන. අප් බො සොටමුඛො බ්‍රාහ්මණො ජඩ්ඝාච්චාරං අනුවඬිකමමානො අනුවචරමානො යෙන ඛෙමියම්බවනං තෙනුපසඬිකම්. තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා උදෙනො අබ්‍හොකාසෙ වඬිකමති. අප් බො සොටමුඛො බ්‍රාහ්මණො යෙනායස්මා උදෙනො තෙනුපසඬිකම්; උපසඬිකමිත්වා ආයස්මා උදෙනො සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනියං කථං සාරණියං විනිසාරෙත්වා ආයස්මන්තං උදෙනං වඬිකමන්තං අනුවඬිකමමානො එවමාහ – “අම්හො සමණ, ‘නත්ථි ධම්මිකො පරිබ්බජො’ [පරිබ්බජො (සී. පී.)] – එවං මෙ එත්ථ හොති. තඤ්ච බො භවන්තරූපානං වා අදස්සනා, යො වා පනෙත්ථ ධම්මො”ති.

එවං චුත්තෙ, ආයස්මා උදෙනො වඬිකමා ඔරොහිත්වා විහාරං පටිසිත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි. සොටමුඛොපි බො බ්‍රාහ්මණො වඬිකමා ඔරොහිත්වා විහාරං පටිසිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං ඨිතං බො සොටමුඛං බ්‍රාහ්මණං ආයස්මා උදෙනො එතදවොච – “සංවිජ්ජන්ති [සංවිජ්ජන්තෙ (බහුසු)] බො, බ්‍රාහ්මණ, ආසනානි. සචෙ ආකඬ්ඛසි, නිසීදා”ති. “එතදෙව බො පන මයං හොතො උදෙනස්ස ආගමයමානා (න) නිසීදාම. කථංඤ්ඤි නාම මාදිසො පුබ්බෙ අනිමන්තිතො ආසනෙ නිසීදිතබ්බං මඤ්ඤෙයා”ති? අප් බො සොටමුඛො බ්‍රාහ්මණො අඤ්ඤතරං නිවං ආසනං ගහෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසිත්තො බො සොටමුඛො බ්‍රාහ්මණො ආයස්මන්තං උදෙනං එතදවොච – “අම්හො සමණ, ‘නත්ථි ධම්මිකො පරිබ්බජො’ – එවං මෙ එත්ථ හොති. තඤ්ච බො භවන්තරූපානං වා අදස්සනා, යො වා පනෙත්ථ ධම්මො”ති. “සචෙ බො පන මෙ ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, අනුඤ්ඤෙයාං අනුජානෙයාසි, පටික්කොසිතබ්බඤ්ච පටික්කොසෙයාසි; යස්ස ව පන මෙ භාසිතස්ස අත්ථං න ජානෙයාසි, මමංයෙව තත්ථ උත්තරි පටිපුච්ඡෙයාසි – ‘ඉදං, හො උදෙන, කථං, ඉමස්ස ක්වත්ථො’ති? එවං කත්වා සියා නො එත්ථ කථාසල්ලාපො”ති. “අනුඤ්ඤෙයාං බ්වහං හොතො උදෙනස්ස අනුජානිස්සාමි, පටික්කොසිතබ්බඤ්ච පටික්කොසිස්සාමි; යස්ස ව පනාහං හොතො උදෙනස්ස භාසිතස්ස අත්ථං න ජානිස්සාමි, භවන්තංයෙව තත්ථ උදෙනං උත්තරි පටිපුච්ඡිස්සාමි – ‘ඉදං, හො උදෙන, කථං, ඉමස්ස ක්වත්ථො’ති? එවං කත්වා හොතු නො එත්ථ කථාසල්ලාපො”ති.

413. “චත්තාරොමෙ, බ්‍රාහ්මණ, පුග්ගලා සන්නො සංවිජ්ජමානා ලොකස්මිං. කතමෙ චත්තාරො? ඉධ, බ්‍රාහ්මණ, එකච්චො පුග්ගලො අත්තන්තපො හොති අත්තපරිතාපනානුයොගමනුයුත්තො. ඉධ පන, බ්‍රාහ්මණ, එකච්චො පුග්ගලො පරන්තපො හොති පරපරිතාපනානුයොගමනුයුත්තො. ඉධ පන, බ්‍රාහ්මණ, එකච්චො පුග්ගලො අත්තන්තපො ව හොති අත්තපරිතාපනානුයොගමනුයුත්තො පරන්තපො ව පරපරිතාපනානුයොගමනුයුත්තො. ඉධ පන, බ්‍රාහ්මණ, එකච්චො පුග්ගලො නෙවත්තන්තපො හොති නාත්තපරිතාපනානුයොගමනුයුත්තො, න පරන්තපො න පරපරිතාපනානුයොගමනුයුත්තො. සො අනත්තන්තපො අපරන්තපො දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිව්ඡාතො නිබ්බුතො සීතිභූතො සුඛප්පට්ඨංවෙදි බ්‍රහ්මභූතෙන අත්තනා විහරති. ඉමෙසං, බ්‍රාහ්මණ, චතුත්තං පුග්ගලානං කතමො තෙ පුග්ගලො චිත්තං ආරාධෙති”ති?

“ය්වායං, හො උදෙන, පුග්ගලො අත්තන්තපො අත්තපරිතාපනානුයොගමනුයුත්තො අයං මෙ පුග්ගලො චිත්තං නාරාධෙති; යොපායං, හො උදෙන, පුග්ගලො පරන්තපො පරපරිතාපනානුයොගමනුයුත්තො අයම්පි මෙ පුග්ගලො

විත්තං නාරාධෙති; යොපායං, හො උදෙන, පුග්ගලො අත්තන්තපො ව අත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො පරන්තපො ව පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො අයමිපි මෙ පුග්ගලො විත්තං නාරාධෙති; යො ව බො අයං, හො උදෙන, පුග්ගලො නෙවත්තන්තපො නාත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො න පරන්තපො න පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො සො අනත්තන්තපො අපරන්තපො දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිව්ඡාතො නිබ්බූතො සීතීභූතො සුඛප්පට්ඨංවෙදී බ්‍රහ්මභූතෙන අත්තනා විහරති. අයමෙව මෙ පුග්ගලො විත්තං ආරාධෙති”ති.

“කස්මා පන තෙ, බ්‍රාහ්මණ, ඉමෙ තයො පුග්ගලො විත්තං නාරාධෙති”ති? “ස්වායං, හො උදෙන, පුග්ගලො අත්තන්තපො අත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො සො අත්තානං සුඛකාමං දුක්ඛපටික්කුලං ආනාපෙති පරිනාපෙති; ඉමිනා මෙ අයං පුග්ගලො විත්තං නාරාධෙති. යොපායං, හො උදෙන, පුග්ගලො පරන්තපො පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො සො පරං සුඛකාමං දුක්ඛපටික්කුලං ආනාපෙති පරිනාපෙති; ඉමිනා මෙ අයං පුග්ගලො විත්තං නාරාධෙති. යොපායං, හො උදෙන, පුග්ගලො අත්තන්තපො ව අත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො පරන්තපො ව පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො සො අත්තානාඤ්ච පරඤ්ච සුඛකාමං දුක්ඛපටික්කුලං ආනාපෙති පරිනාපෙති; ඉමිනා මෙ අයං පුග්ගලො විත්තං නාරාධෙති. යො ව බො අයං, හො උදෙන, පුග්ගලො නෙවත්තන්තපො නාත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො න පරන්තපො න පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො සො අනත්තන්තපො අපරන්තපො දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිව්ඡාතො නිබ්බූතො සීතීභූතො සුඛප්පට්ඨංවෙදී බ්‍රහ්මභූතෙන අත්තනා විහරති, සො අත්තානාඤ්ච පරඤ්ච සුඛකාමං දුක්ඛපටික්කුලං නෙව ආනාපෙති න පරිනාපෙති; ඉමිනා මෙ අයං පුග්ගලො විත්තං ආරාධෙති”ති.

414. “ද්වෙමා, බ්‍රාහ්මණ, පරිසා. කතමා ද්වෙ? ඉධ, බ්‍රාහ්මණ, එකච්චා පරිසා සාරත්තරත්තා මණ්ඩුණ්ඩලෙසු පුත්තහරියං පරියෙසති, දාසිදාසං පරියෙසති, ඛේතවත්ථුං පරියෙසති, ජාතරූපරජනං පරියෙසති.

“ඉධ පන, බ්‍රාහ්මණ, එකච්චා පරිසා අසාරත්තරත්තා මණ්ඩුණ්ඩලෙසු පුත්තහරියං පහාය, දාසිදාසං පහාය, ඛේතවත්ථුං පහාය, ජාතරූපරජනං පහාය, අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා. ස්වායං, බ්‍රාහ්මණ, පුග්ගලො නෙවත්තන්තපො නාත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො න පරන්තපො න පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො. සො අනත්තන්තපො අපරන්තපො දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිව්ඡාතො නිබ්බූතො සීතීභූතො සුඛප්පට්ඨංවෙදී බ්‍රහ්මභූතෙන අත්තනා විහරති. ඉධ කතමං ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, පුග්ගලං කතමාය පරිසාය ඛහුලං සමනුපස්සසි – යා වායං පරිසා සාරත්තරත්තා මණ්ඩුණ්ඩලෙසු පුත්තහරියං පරියෙසති දාසිදාසං පරියෙසති ඛේතවත්ථුං පරියෙසති ජාතරූපරජනං පරියෙසති, යා වායං පරිසා අසාරත්තරත්තා මණ්ඩුණ්ඩලෙසු පුත්තහරියං පහාය දාසිදාසං පහාය ඛේතවත්ථුං පහාය ජාතරූපරජනං පහාය අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා”ති?

“ස්වායං, හො උදෙන, පුග්ගලො නෙවත්තන්තපො නාත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො න පරන්තපො න පරපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො සො අනත්තන්තපො අපරන්තපො දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිව්ඡාතො නිබ්බූතො සීතීභූතො සුඛප්පට්ඨංවෙදී බ්‍රහ්මභූතෙන අත්තනා විහරති; ඉමාහං පුග්ගලං යායං පරිසා අසාරත්තරත්තා මණ්ඩුණ්ඩලෙසු පුත්තහරියං පහාය දාසිදාසං පහාය ඛේතවත්ථුං පහාය ජාතරූපරජනං පහාය අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා ඉමිස්සං පරිසායං ඛහුලං සමනුපස්සාමි”ති.

“ඉදානෙව බො පන තෙ, බ්‍රාහ්මණ, භාසිතං – ‘මයං එවං ආජානාම – අම්හො සමණ, නත්ථි ධම්මිකො පරිබ්බජො, එවං මෙ එත්ථ හොති. තඤ්ච බො භවත්තරූපානං වා අදස්සනා, යො වා පනෙත්ථ ධම්මො”ති. “අද්ධා මෙසා, හො උදෙන, සානුග්ගහා වාචා භාසිතා. ‘අත්ථි ධම්මිකො පරිබ්බජො’ – එවං මෙ එත්ථ හොති. එවඤ්ච පන මං භවං උදෙනො ධාරෙතු. යෙ ව මෙ හොතා උදෙනෙන වත්තාරො පුග්ගලා සංඛිත්තෙන චුත්තා විත්ථාරෙන අවිහත්තා, සාධු මෙ භවං, උදෙනො ඉමෙ වත්තාරො පුග්ගලෙ විත්ථාරෙන විහජතු අනුකම්පං උපාදායා”ති. “තෙන හි, බ්‍රාහ්මණ, සුඤ්ඤානි, සාධුකං මනසි කරොති, භාසිස්සාමි”ති. “එවං, හො”ති බො සොට්ඨුබො බ්‍රාහ්මණො ආයස්මතො උදෙනස්ස පච්චස්සොසි. ආයස්මා උදෙනො එතදවොච –

415. “කතමො ව, බ්‍රාහ්මණ, පුග්ගලො අත්තන්තපො අත්තපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තො? ඉධ, බ්‍රාහ්මණ, එකච්චො පුග්ගලො අවෙලකො හොති මුත්තාචාරො භත්ථාපලෙඛනො නච්චිභද්දන්තිකො නතිට්ඨභද්දන්තිකො, නාභිභටං න උද්දිස්සකතං න නිමන්තනං සාදියති. සො න කුමහිමුඛා පටිග්ගණ්හාති, න කලොපිමුඛා පටිග්ගණ්හාති, න ඵලකමන්තරං, න දණ්ඩමන්තරං, න මුසලමන්තරං, න ද්විත්තං භුඤ්ජමානානං, න ගබ්භිනියා, න පායමානාය, න පුරිසන්තරගතාය, න සඬ්ඛිත්තිසු, න යත්ථ සා උපට්ඨිතො හොති, න යත්ථ මක්ඛිකා සණ්ඩසණ්ඩවාරිනී, න මච්ඡං න මංසං, න සුරං න මෙරයං න ථුසොදකං පිවති. සො එකාගාරිකො වා හොති එකාලොපිකො, ද්වාගාරිකො වා හොති ද්වාලොපිකො...පෙ.... සත්තාගාරිකො වා හොති සත්තාලොපිකො; එකිස්සාපි දත්තියා යාපෙති, ද්විතිපි දත්තීති යාපෙති...පෙ.... සත්තහිපි දත්තීති යාපෙති; එකාභිකම්පි ආහාරං ආහාරෙති, ද්විතිකම්පි ආහාරං ආහාරෙති...පෙ.... සත්තාභිකම්පි ආහාරං ආහාරෙති – ඉති එවරූපං අද්ධමාසිකං පරියායභන්තහොපනානුයොගමනුයුත්තො විහරති. සො සාකභක්ඛො වා හොති, සාමාකභක්ඛො වා හොති, නිවාරභක්ඛො වා හොති, දද්දුලභක්ඛො වා හොති, භටභක්ඛො වා හොති, කණභක්ඛො වා හොති, ආවාමභක්ඛො වා හොති, පිඤ්ඤාකභක්ඛො වා හොති, තිණභක්ඛො වා හොති, ගොමයභක්ඛො වා හොති, වනමුලඵලාභාරො යාපෙති පවත්තඵලහොජී. සො සාණානිපි ධාරෙති, මසාණානිපි ධාරෙති, ඡවදුස්සානිපි ධාරෙති, පංසුකුලානිපි ධාරෙති, තිරිටානිපි ධාරෙති, අජිනම්පි ධාරෙති, අජිනක්ඛිපම්පි ධාරෙති, කුසචීරම්පි

ධාරෙති, වාකචීරමපි ධාරෙති, ඵලකචීරමපි ධාරෙති, කෙසකම්බලමපි ධාරෙති, වාළකම්බලමපි ධාරෙති, උලුකපක්බමපි ධාරෙති; කෙසමස්සුලොවකොපි හොති කෙසමස්සුලොවනානුයොගමනුයුත්තො , උබ්භට්ඨකොපි හොති ආසනපටික්ඛිත්තො, උක්කුටිකොපි හොති උක්කුටිකප්පධානමනුයුත්තො, කණ්ටකාපස්සයිකොපි හොති කණ්ටකාපස්සයෙ සෙය්‍යං කප්පෙති; සායතනියකම්පි උදකොරොහනානුයොගමනුයුත්තො විහරති – ඉති ඵවරූපං අනෙකච්ඡිතං කායස්ස ආනාපනපරිත්‍යාපනානුයොගමනුයුත්තො විහරති. අයං වුච්චති, බ්‍රාහ්මණ, පුග්ගලො අත්තන්තපො අත්තපරිත්‍යාපනානුයොගමනුයුත්තො.

416. “කතමො ව, බ්‍රාහ්මණ, පුග්ගලො පරන්තපො පරපරිත්‍යාපනානුයොගමනුයුත්තො? ඉධ, බ්‍රාහ්මණ, එකච්චො පුග්ගලො ඔරබ්භිකො හොති සුකරිකො සාකුණිකො මාගචිකො ලුද්දො මච්ඡසාතකො වොරො වොරසාතකො ගොසාතකො බන්ධනාගාරිකො – යෙ වා පනඤ්ඤෙපි කෙචි කුරුරකම්මන්තා. අයං වුච්චති, බ්‍රාහ්මණ, පුග්ගලො පරන්තපො පරපරිත්‍යාපනානුයොගමනුයුත්තො.

417. “කතමො ව, බ්‍රාහ්මණ, පුග්ගලො අත්තන්තපො ව අත්තපරිත්‍යාපනානුයොගමනුයුත්තො, පරන්තපො ව පරපරිත්‍යාපනානුයොගමනුයුත්තො? ඉධ, බ්‍රාහ්මණ, එකච්චො පුග්ගලො රාජා වා හොති ඛත්තියො මුද්ධාවසිත්තො, බ්‍රාහ්මණො වා මහාසාලො. සො පුරත්ථිමෙන නගරස්ස නවං සන්ථාගාරං කාරාපෙත්වා කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වා බරාජිතං නිවාසෙත්වා සප්පිතෙලෙන කායං අබ්භඤ්ජිත්වා මගවිසාණෙන පිට්ඨං කණ්ඩුවමානො නවං සන්ථාගාරං පවිසති සද්ධිං මහෙසියා බ්‍රාහ්මණෙන ව පුරොගිතෙන. සො තත්ථ අනන්තරහිතාය භූමියා හරිතුපලිත්තාය සෙය්‍යං කප්පෙති. එකිස්සාය ගාවියා සරූපවච්ඡාය යං එකස්මිං ථනෙ ධීරං හොති තෙන රාජා යාපෙති, යං දුතියස්මිං ථනෙ ධීරං හොති තෙන මහෙසී යාපෙති, යං තතියස්මිං ථනෙ ධීරං හොති තෙන බ්‍රාහ්මණො පුරොගිතො යාපෙති, යං චතුත්ථස්මිං ථනෙ ධීරං හොති තෙන අග්ගිං ජුහති, අවසෙසෙන වච්ඡකො යාපෙති. සො ඵවමාහ – ‘එත්තකා උසභා හඤ්ඤන්තු යඤ්ඤත්ථාය, එත්තකා වච්ඡතරා හඤ්ඤන්තු යඤ්ඤත්ථාය, එත්තකා වච්ඡතරියො හඤ්ඤන්තු යඤ්ඤත්ථාය, එත්තකා අජා හඤ්ඤන්තු යඤ්ඤත්ථාය’, එත්තකා උරබ්භා හඤ්ඤන්තු යඤ්ඤත්ථාය, එත්තකා අස්සා හඤ්ඤන්තු යඤ්ඤත්ථාය, එත්තකා රුක්ඛා ජීජ්ජන්තු යුපත්ථාය, එත්තකා දබ්භා ලුයන්තු බරිහිසත්ථායා’ති. යෙපිස්ස තෙ හොන්ති ‘දාසා’ති වා ‘පෙස්සා’ති වා ‘කම්මකරා’ති වා තෙපි දණ්ඩතජ්ජිතා භයතජ්ජිතා අස්සමුඛා රුදමානා පරිකම්මානි කරොන්ති. අයං වුච්චති, බ්‍රාහ්මණ, පුග්ගලො අත්තන්තපො ව අත්තපරිත්‍යාපනානුයොගමනුයුත්තො , පරන්තපො ව පරපරිත්‍යාපනානුයොගමනුයුත්තො.

418. “කතමො ව, බ්‍රාහ්මණ, පුග්ගලො නෙවත්තන්තපො නාත්තපරිත්‍යාපනානුයොගමනුයුත්තො, න පරන්තපො න පරපරිත්‍යාපනානුයොගමනුයුත්තො; සො අනත්තන්තපො අපරන්තපො දිට්ඨො ධම්මෙ නිච්ඡාතො නිබ්බුතො සිතීභූතො සුඛප්පට්ඨංවෙදී බ්‍රහ්මභූතෙන අත්තනා විහරති? ඉධ, බ්‍රාහ්මණ, තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පන්නො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා. සො ඉමං ලොකං සදෙවකං සමාරකං සබ්බමකං සස්සමණබ්‍රාහ්මණං පජං සදෙවමනුස්සං සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ජිත්වා පච්චෙදෙති. සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣිකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං සාත්ථං සබ්බඤ්ජනං, කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙති. තං ධම්මං සුභානි ගහපති වා ගහපතිපුත්තො වා අඤ්ඤතරස්මිං වා කුලෙ පච්චාජානො. සො තං ධම්මං සුත්වා තථාගතෙ සද්ධං පටිලභති. සො තෙන සද්ධාපටිලාභෙන සමන්තාගතො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – ‘සම්බාධො සරාවාසො රජොපථො අබ්භොකාසො පබ්බජ්ජා. නයිදං සුකරං අගාරං අජ්ඣාචසනා එකන්තපරිපුණ්ණං එකන්තපරිසුද්ධං සඬබ්බිකිතං බ්‍රහ්මචරියං චරිතුං. යංනුනාහං කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි අවිජාදෙත්වා අගාරස්මා අනාගාරියං පබ්බපෙය්‍යා’න්ති. සො අපරෙන සමයෙන අප්පං වා හොගක්ඛන්ධං පහාය මහන්තං වා හොගක්ඛන්ධං පහාය, අප්පං වා ඤාතිපරිච්චටං පහාය මහන්තං වා ඤාතිපරිච්චටං පහාය, කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි අවිජාදෙත්වා අගාරස්මා අනාගාරියං පබ්බජති. සො ඵවං පබ්බජිතො සමානො භික්ඛුනං සික්ඛාසාථීවසමාපන්නො පාණානිපාතං පහාය පාණානිපාතා පටිච්චරතො හොති, නිහිතදණ්ඩො නිහිතසත්ථො ලජ්ජී දයාපන්නො සබ්බපාණභූතභිතානුකම්පී විහරති.

“අදින්නාදානං පහාය අදින්නාදානා පටිච්චරතො හොති දින්නාදායී දින්නපාටිකඬ්ඨී. අපේනෙන සුවිභූතෙන අත්තනා විහරති.

“අබ්‍රහ්මචරියං පහාය බ්‍රහ්මචාරී හොති ආරාචාරී චිරතො මෙථුනා ගාමධම්මා.

“මුසාවාදං පහාය මුසාවාදා පටිච්චරතො හොති සච්චවාදී සච්චසන්ධො ථෙතො පච්චයිකො අවිසංවාදකො ලොකස්ස.

“පිසුණං වාවං පහාය පිසුණාය වාවාය පටිච්චරතො හොති; ඉතො සුත්වා න අමුත්‍ර අක්ඛාතා ඉමෙසං හෙදාය, අමුත්‍ර වා සුත්වා න ඉමෙසං අක්ඛාතා අමුසං හෙදාය. ඉති භින්නානං වා සන්ධාතා සහිතානං වා අනුප්පදානා, සමග්ගාරාමො සමග්ගරතො සමග්ගනන්දී සමග්ගකරණං වාවං භාසිතා හොති.

“ඵරුසං වාවං පහාය ඵරුසාය වාවාය පටිච්චරතො හොති. යා සා වාවා නෙලා කණ්ණසුඛා පෙමනීයා හදයඬිගමා පොරී බහුජනකන්තා බහුජනමනාපා තථාරූපිං වාවං භාසිතා හොති.

“සම්ප්ප්ලාපං පභාය සම්ප්ප්ලාපා පට්ඨරතො හොති, කාලවාදී භූතවාදී අත්ථවාදී ධම්මවාදී චිත්තවාදී, නිධානවතිං වාවං භාසිතා කාලෙන් සාපදෙසං පරියන්තවතිං අත්ථසංහිතං.

“සො ඛිජගාමභූතගාමසමාරම්භා පට්ඨරතො හොති . එකභත්තිකො හොති රත්තූපරතො චරතො විකාලභොජනා. නච්චගීතවාදිනවිසූකදස්සනා පට්ඨරතො හොති. මාලාගන්ධවිලෙපනධාරණමණ්ඩනවිභූසනට්ඨානා පට්ඨරතො හොති. උච්චාසයනමහාසයනා පට්ඨරතො හොති. ජාතරූපරජනපටිග්ගහණා පට්ඨරතො හොති. ආමකධඤ්ඤපටිග්ගහණා පට්ඨරතො හොති. ආමකමංසපටිග්ගහණා පට්ඨරතො හොති. ඉත්ථිකුමාරිකපටිග්ගහණා පට්ඨරතො හොති. දාසිදාසපටිග්ගහණා පට්ඨරතො හොති. අපේළකපටිග්ගහණා පට්ඨරතො හොති. කුක්කුටසුකරපටිග්ගහණා පට්ඨරතො හොති. හත්ථිගවස්සවළවපටිග්ගහණා පට්ඨරතො හොති. බෙත්තවත්ථුපටිග්ගහණා පට්ඨරතො හොති. දුතෙය්‍යපභිණ්ණගමනානුයොගා පට්ඨරතො හොති. කයවික්කයා පට්ඨරතො හොති. තුලාකුටකංසකුටමානකුටා පට්ඨරතො හොති. උක්කොටනවඤ්චනනිකතිසාවියොගා පට්ඨරතො හොති. ඡේදනවධබන්ධනවිපරාමොසආලොපසහසාකාරා පට්ඨරතො හොති.

“සො සන්තුට්ඨො හොති කායපරිහාරිකෙන චීවරෙන, කුච්ඡිපරිහාරිකෙන පිණ්ඩපාතෙන. සො යෙන යෙනෙව පක්කමති සමාදායෙව පක්කමති. සෙය්‍යාපාපි නාම පක්ඛි සකුණො යෙන යෙනෙව ඩෙති සපත්තභාරොව ඩෙති, එවමෙව භික්ඛු සන්තුට්ඨො හොති කායපරිහාරිකෙන චීවරෙන, කුච්ඡිපරිහාරිකෙන පිණ්ඩපාතෙන. සො යෙන යෙනෙව පක්කමති සමාදායෙව පක්කමති. සො ඉමිනා අරියෙන සීලක්ඛන්ධෙන සමන්තාගතො අප්ඤ්ඤානං අනවජ්ජසුඛං පටිසංවෙදෙති.

419. “සො චක්ඛුනා රූපං දිස්වා න නිමිත්තග්ගාහි හොති නානුඛ්‍යඤ්ජනග්ගාහි. යත්වාධිකරණමෙන චක්ඛුන්ද්‍රියං අසංවුතං විහරන්තං අභිජ්ඣාදොමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අත්වාස්සවෙය්‍යං තස්ස සංවරාය පටිපජ්ජති, රක්ඛති චක්ඛුන්ද්‍රියං, චක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරං ආපජ්ජති. සොතෙන සද්දං සුත්වා...පෙ.... සාතෙන ගන්ධං සායිත්වා... ජීවිභාය රසං සායිත්වා... කායෙන ථොට්ඨබ්බං ඵුසිත්වා... මනසා ධම්මං විඤ්ඤායන න නිමිත්තග්ගාහි හොති නානුඛ්‍යඤ්ජනග්ගාහි . යත්වාධිකරණමෙන මනින්ද්‍රියං අසංවුතං විහරන්තං අභිජ්ඣාදොමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අත්වාස්සවෙය්‍යං තස්ස සංවරාය පටිපජ්ජති, රක්ඛති මනින්ද්‍රියං, මනින්ද්‍රියෙ සංවරං ආපජ්ජති. සො ඉමිනා අරියෙන ඉන්ද්‍රියසංවරෙන සමන්තාගතො අප්ඤ්ඤානං අබ්‍යාසෙකසුඛං පටිසංවෙදෙති.

“සො අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙ සම්පජානකාරී හොති, ආලොකිතෙ විලොකිතෙ සම්පජානකාරී හොති, සම්ඤ්ජිතෙ පසාරිතෙ සම්පජානකාරී හොති, සඬ්ඝාටිපත්තචීවරධාරණෙ සම්පජානකාරී හොති, අසිතෙ පිතෙ ඛායිතෙ සායිතෙ සම්පජානකාරී හොති, උච්චාරපස්සාවකම්මෙ සම්පජානකාරී හොති, ගතෙ යීතෙ නිසින්නෙ සුත්තෙ ජාගරිතෙ භාසිතෙ තුණ්හිභාවෙ සම්පජානකාරී හොති.

“සො ඉමිනා ච අරියෙන සීලක්ඛන්ධෙන සමන්තාගතො, (ඉමාය ච අරියාය සන්තුට්ඨියා සමන්තාගතො,) [පස්ස ම. නි. 1.296] ඉමිනා ච අරියෙන ඉන්ද්‍රියසංවරෙන සමන්තාගතො, ඉමිනා ච අරියෙන සතිසම්පජඤ්ඤෙන සමන්තාගතො විචිත්තං සෙනාසනං භජති අරඤ්ඤං රුක්ඛමූලං පබ්බතං කන්දරං ගිරිගුහං සුසානං වනපත්ථං අබ්‍හොකාසං පලාලපුඤ්ජං. සො පච්ඡාභන්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො නිසිදති පල්ලඬ්ඤං ආභුජිත්වා, උජුං කායං පණ්ඩාය, පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා. සො අභිජ්ඣං ලොකෙ පභාය විගතාභිජ්ඣෙන වෙතසා විහරති, අභිජ්ඣාය චිත්තං පරිසොධෙති; ඛ්‍යාපාදපදොසං පභාය අඛ්‍යාපන්තචිත්තො විහරති සබ්බපාණභූතහිතානුකම්පී, ඛ්‍යාපාදපදොසා චිත්තං පරිසොධෙති; ථිනමිද්ධං පභාය විගතථිනමිද්ධො විහරති ආලොකසඤ්ඤී සතො සම්පජානො, ථිනමිද්ධා චිත්තං පරිසොධෙති; උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභාය අනුද්ධතො විහරති අප්ඤ්ඤානං වූපසන්තචිත්තො, උද්ධච්චකුක්කුච්චා චිත්තං පරිසොධෙති; විචිකිච්ඡං පභාය තිණ්ණවිචිකිච්ඡො විහරති අකථංකටී කුසලෙසු ධම්මෙසු, විචිකිච්ඡාය චිත්තං පරිසොධෙති.

“සො ඉමෙ පඤ්ච නිවරණෙ පභාය වෙතසො උපක්කිලෙසෙ පඤ්ඤාය දුබ්බලිකරණෙ විචිච්චෙව කාමෙහි විචිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සච්චාරං විවෙකජං පිතිසුඛං පඨමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. විතක්කච්චාරානං වූපසමා අප්ඤ්ඤානං සම්පසාදනං වෙතසො එකොදිභාවං අවිතක්කං අච්චාරං සමාධිජං පිතිසුඛං දුතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. පිතියා ච චිරාගා උපෙක්ඛකො ච විහරති සතො ච සම්පජානො, සුඛඤ්ච කායෙන පටිසංවෙදෙති , යං තං අරියා ආචික්ඛන්ති – ‘උපෙක්ඛකො සතිමා සුඛචිහාරී’ති තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. සුඛස්ස ච පභානා දුක්ඛස්ස ච පභානා, පුබ්බෙව සොමනස්සදොමනස්සානං අත්ථඬ්ගමා, අදුක්ඛමසුඛං උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිං චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති.

420. “සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදාතෙ අනඬගණෙ විගතූපක්කිලෙසෙ මුදුභූතෙ කම්මනියෙ යීතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙති. සො අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති, සෙය්‍යාපීදං – එකම්පි ජාතී ද්වෙපි ජාතියො තිස්සොපි ජාතියො වත්ස්සොපි ජාතියො පඤ්චපි ජාතියො දසපි ජාතියො විසම්පි ජාතියො තිංසම්පි ජාතියො වත්තාලිසම්පි ජාතියො පඤ්ඤාසම්පි ජාතියො ජාතිසතම්පි ජාතිසහස්සම්පි ජාතිසතසහස්සම්පි, අනෙකෙපි සංවට්ටකජපෙ අනෙකෙපි විවට්ටකජපෙ අනෙකෙපි සංවට්ටවිවට්ටකජපෙ – ‘අමුත්‍රාසිං එවංනාමො එවංගොත්තො එවංචණ්ණො එවමාහාරො එවංසුඛදුක්ඛජපටිසංවෙදී එවමායුපරියන්තො; සො තතො

වුනො අමුත්ත උදපාදිං; තත්තාපාසිං එවංනාමො එවංගොත්තො එවංචණ්ණො එවමාහාරො එවංසුඛදුක්ඛප්පට්ඨංවෙදී එවමාසුපරියන්තො; සො තතො වුනො ඉධුපපන්නො’ති. ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙකච්ඡිනං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරති.

“සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනඬගණේ විගතූපක්කිලෙසෙ මුදුහුතෙ කම්මනියෙ යීතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ සත්තානං වුත්තපපානඤ්ඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙති. සො දිබ්බෙන වක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සති වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ හීනෙ පණීතෙ සුවණ්ණේ දුබ්බණ්ණේ සුගතෙ දුග්ගතෙ යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානාති – ‘ඉමෙ වත භොන්තො සත්තා කායදුච්චරිතෙන සමන්තාගතා...පෙ.... අරියානං උපවාදකා මිච්ඡාදිට්ඨිකා මිච්ඡාදිට්ඨිකම්මසමාදානා , තෙ කායස්ස හෙදා පරං මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපන්නා. ඉමෙ වා පන භොන්තො සත්තා කායසුචරිතෙන සමන්තාගතා...පෙ.... අරියානං අනුපවාදකා සම්මාදිට්ඨිකා සම්මාදිට්ඨිකම්මසමාදානා, තෙ කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපන්නා’ති. ඉති දිබ්බෙන වක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සති වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ හීනෙ පණීතෙ සුවණ්ණේ දුබ්බණ්ණේ සුගතෙ දුග්ගතෙ යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානාති.

“සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනඬගණේ විගතූපක්කිලෙසෙ මුදුහුතෙ කම්මනියෙ යීතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ ආසවානං බයඤ්ඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙති. සො ‘ඉදං දුක්ඛ’න්ති යථාභූතං පජානාති, ‘අයං දුක්ඛසමුදයො’ති යථාභූතං පජානාති, ‘අයං දුක්ඛනිරෝධො’ති යථාභූතං පජානාති, ‘අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදා’ති යථාභූතං පජානාති; ‘ඉමෙ ආසවා’ති යථාභූතං පජානාති, ‘අයං ආසවසමුදයො’ති යථාභූතං පජානාති, ‘අයං ආසවනිරෝධො’ති යථාභූතං පජානාති, ‘අයං ආසවනිරෝධගාමීනී පටිපදා’ති යථාභූතං පජානාති. තස්ස එවං ජානතො එවං පස්සතො කාමාසවාපි චිත්තං විමුච්චති, භවාසවාපි චිත්තං විමුච්චති, අවිජ්ජාසවාපි චිත්තං විමුච්චති. විමුක්තස්මිං විමුක්තමිති ඤාණං භොති. ‘බිණ්ණ ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායා’ති පජානාති.

“අයං වුච්චති, බ්‍රාහ්මණ, පුග්ගලො නෙවත්තන්තපො නාත්තපරිත්තාපනානුයොගමනුයුත්තො, න පරන්තපො න පරපරිත්තාපනානුයොගමනුයුත්තො. සො අනත්තන්තපො අපරන්තපො දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිච්ඡාතො නිබ්බුතො සීතිභූතො සුඛප්පට්ඨංවෙදී බ්‍රහ්මභූතෙන අත්තනා විහරති”ති.

421. එවං වුත්තෙ, සොටමුබ්බො බ්‍රාහ්මණො ආයස්මන්තං උදෙනං එතදවොච – “අභික්කන්තං, හො උදෙන, අභික්කන්තං, හො උදෙන! සෙය්‍යාපාපි, හො උදෙන, නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය, පටිච්ඡන්තං වා විවරෙය්‍ය, මුළුභස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, අන්ධකාරෙ වා තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍ය – වක්ඛුමන්තො රූපානි දක්ඛන්තීති – එවමෙවං භොතා උදෙනෙන අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො. එසාහං භවන්තං උදෙනං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඨසඤ්ච. උපාසකං මං භවං උදෙනො ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණ්ණපෙන සරණං ගත”න්ති. “මා බො මං ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, සරණං අගමාසි. තමෙව භගවන්තං සරණං ගච්ඡාමි යමහං සරණං ගතො”ති. “කහං පන, හො උදෙන, එතරහි සො භවං ගොතමො විහරති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති? “පරිනිබ්බුතො බො, බ්‍රාහ්මණ, එතරහි සො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති.

“සවෙපි [සවෙ හි (සි. ස්‍යා. කං. පි.)] මයං, හො උදෙන, සුඤ්ඤායාම තං භවන්තං ගොතමං දසසු යොජනෙසු, දසපි මයං යොජනානි ගච්ඡෙය්‍යාම තං භවන්තං ගොතමං දස්සනාය අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං. සවෙපි [සවෙ (සි. පි.), සවෙ හි (ස්‍යා. කං.)] මයං, හො උදෙන, සුඤ්ඤායාම තං භවන්තං ගොතමං වීසති යා යොජනෙසු... තිංසාය යොජනෙසු... වත්තාරිසාය යොජනෙසු... පඤ්ඤාසාය යොජනෙසු, පඤ්ඤාසම්පි මයං යොජනානි ගච්ඡෙය්‍යාම තං භවන්තං ගොතමං දස්සනාය අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං. යොජනසතෙ වෙපි [යොජනසතෙපි (සි. ස්‍යා. කං. පි.)] මයං , හො උදෙන, සුඤ්ඤායාම තං භවන්තං ගොතමං, යොජනසතම්පි මයං ගච්ඡෙය්‍යාම තං භවන්තං ගොතමං දස්සනාය අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං.

“යතො ව බො, හො උදෙන, පරිනිබ්බුතො සො භවං ගොතමො, පරිනිබ්බුතම්පි මයං තං භවන්තං ගොතමං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඨසඤ්ච. උපාසකං මං භවං උදෙනො ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණ්ණපෙන සරණං ගතං. අත්ථි ව මෙ, හො උදෙන, අඬගරාජා දෙවසිකං නිව්වහික්ඛං දදාති , තතො අහං භොතො උදෙනස්ස එකං නිව්වහික්ඛං දදාමි”ති. “කිං පන තෙ, බ්‍රාහ්මණ, අඬගරාජා දෙවසිකං නිව්වහික්ඛං දදාති”ති? “පඤ්ච, හො උදෙන, කහාපණ්ණානි”ති. “න බො නො, බ්‍රාහ්මණ, කප්පති ජාතරූපරජනං පටිග්ගහෙතු”න්ති. “සවෙ තං භොතො උදෙනස්ස න කප්පති විහාරං භොතො උදෙනස්ස කාරාපෙස්සාමි”ති. “සවෙ බො මෙ ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, විහාරං, කාරාපෙතුකාමො, පාටලිපුත්තෙ සඬ්ඨස්ස උපට්ඨානසාලං කාරාපෙති”ති. “ඉමිනාපාහං භොතො උදෙනස්ස හියොයාසොමත්තාය අත්තමනො අභිරද්ධො යං මං භවං උදෙනො සඬ්ඨෙසෙ දානෙ සමාදපෙති. එසාහං, හො උදෙන, එතිස්සා ව නිව්වහික්ඛාය අපරාය ව නිව්වහික්ඛාය පාටලිපුත්තෙ සඬ්ඨස්ස උපට්ඨානසාලං කාරාපෙස්සාමි”ති. අථ බො සොටමුබ්බො බ්‍රාහ්මණො එතිස්සා ව නිව්වහික්ඛාය අපරාය ව නිව්වහික්ඛාය පාටලිපුත්තෙ සඬ්ඨස්ස උපට්ඨානසාලං කාරාපෙසි. සා එතරහි ‘සොටමුබ්බ’ති වුච්චති.

සොටමුබ්බුත්තං නිට්ඨිතං වතුත්ථං.

5. වඩිකිසුත්තං.

422. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා කොසලෙසු වාරිකං වරමානො මහතා භික්ඛුසඤ්ඤා සද්ධිං යෙන ඔපාසාදං නාම කොසලානං බ්‍රාහ්මණගාමො තදවසරි. තත්‍ර සුදං භගවා ඔපාසාදෙ විහරති උත්තරෙන ඔපාසාදං දෙවවනෙ සාලවනෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන වඩිකී බ්‍රාහ්මණො ඔපාසාදං අප්ඤ්ඤාපසාදානි සත්තුස්සදං සනිණකට්ඨොදකං සධ්ද්ධං රාජභොග්ගං රක්ඤ්ඤා පසෙනදිනා කොසලෙන දින්නං රාජදායං බ්‍රහ්මදෙයාං. අස්සොසුං ඛො ඔපාසාදකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා – “සමණො ඛලු, භො, ගොතමො සකායපුත්තො සකායකුලා පබ්බජිතො කොසලෙසු වාරිකං වරමානො මහතා භික්ඛුසඤ්ඤා සද්ධිං ඔපාසාදං අනුප්පත්තො, ඔපාසාදෙ විහරති උත්තරෙන ඔපාසාදං දෙවවනෙ සාලවනෙ. තං ඛො පන භවන්තං ගොතමං එවං කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො – ‘ඉතිපි සො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පන්නො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා’ති. සො ඉමං ලොකං සදෙවකං සමාරකං සබ්බමකං සස්සමණබ්‍රාහ්මණං පඡං සදෙවමනුස්සං සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ජන්තවා පච්චෙදති. සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣිකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං සාත්ථං සබ්බාසුත්තං, කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙති. සාධු ඛො පන තථාරූපානං අරහතං දස්සනං හොති”ති.

423. අථ ඛො ඔපාසාදකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා ඔපාසාදා නික්ඛම්ත්වා සඤ්ඤාසඤ්ඤා ගණිතො උත්තරෙන මුඛං ගච්ඡන්ති යෙන දෙවවනං සාලවනං. තෙන ඛො පන සමයෙන වඩිකී බ්‍රාහ්මණො උපරිපාසාදෙ දිවාසෙයාං උපගතො. අද්දසා ඛො වඩිකී බ්‍රාහ්මණො ඔපාසාදකෙ බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙ ඔපාසාදා නික්ඛම්ත්වා සඤ්ඤාසඤ්ඤා ගණිතො උත්තරෙන මුඛං යෙන දෙවවනං සාලවනං තෙනුපසඤ්ඤාමත්තෙ. දිස්වා ඛන්තං ආමන්තෙසි – “කිං නු ඛො, භො ඛන්තෙ, ඔපාසාදකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා ඔපාසාදා නික්ඛම්ත්වා සඤ්ඤාසඤ්ඤා ගණිතො උත්තරෙන මුඛං ගච්ඡන්ති යෙන දෙවවනං සාලවනං”න්ති? “අත්ථී, භො වඩිකී, සමණො ගොතමො සකායපුත්තො සකායකුලා පබ්බජිතො කොසලෙසු වාරිකං වරමානො මහතා භික්ඛුසඤ්ඤා සද්ධිං ඔපාසාදං අනුප්පත්තො, ඔපාසාදෙ විහරති උත්තරෙන ඔපාසාදං දෙවවනෙ සාලවනෙ. තං ඛො පන භවන්තං ගොතමං එවං කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො – ‘ඉතිපි සො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පන්නො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා’ති. තමෙතෙ භවන්තං ගොතමං දස්සනාය ගච්ඡන්ති”ති. “තෙන හි, භො ඛන්තෙ, යෙන ඔපාසාදකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා තෙනුපසඤ්ඤාමත්තෙ; උපසඤ්ඤාමත්තො ඔපාසාදකෙ බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙ එවං වදෙති – ‘වඩිකී, භො, බ්‍රාහ්මණො එවමාහ – ආගමෙත්තු කිර හොන්තො, වඩිකීපි බ්‍රාහ්මණො සමණං ගොතමං දස්සනාය උපසඤ්ඤාමත්තස්සති’”ති. “එවං, භො”ති ඛො සො ඛන්තො වඩිකීස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පටිස්සුත්වා යෙන ඔපාසාදකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා තෙනුපසඤ්ඤාමත්තෙ; උපසඤ්ඤාමත්තො ඔපාසාදකෙ බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙ එතදවොච – “වඩිකී, භො, බ්‍රාහ්මණො එවමාහ – ‘ආගමෙත්තු කිර හොන්තො, වඩිකීපි බ්‍රාහ්මණො සමණං ගොතමං දස්සනාය උපසඤ්ඤාමත්තස්සති’”ති.

424. තෙන ඛො පන සමයෙන නානාවෙරජ්ජකානං බ්‍රාහ්මණානං පඤ්චමත්තානි බ්‍රාහ්මණසත්තානි ඔපාසාදෙ පටිවසන්ති කෙනවිදෙව කරණීයෙන. අස්සොසුං ඛො තෙ බ්‍රාහ්මණා – “වඩිකී කිර බ්‍රාහ්මණො සමණං ගොතමං දස්සනාය උපසඤ්ඤාමත්තස්සති”ති. අථ ඛො තෙ බ්‍රාහ්මණා යෙන වඩිකී බ්‍රාහ්මණො තෙනුපසඤ්ඤාමත්තො; උපසඤ්ඤාමත්තො වඩිකී බ්‍රාහ්මණං එතදවොචුං – “සච්චං කිර හවං වඩිකී සමණං ගොතමං දස්සනාය උපසඤ්ඤාමත්තස්සති”ති? “එවං ඛො මෙ, භො, හොති – ‘අහං සමණං ගොතමං දස්සනාය උපසඤ්ඤාමත්තස්සාමි’”ති. “මා හවං වඩිකී සමණං ගොතමං දස්සනාය උපසඤ්ඤාමත්තො. න අරහති හවං වඩිකී සමණං ගොතමං දස්සනාය උපසඤ්ඤාමත්තො; සමණොත්ථෙව ගොතමො අරහති භවන්තං වඩිකීං දස්සනාය උපසඤ්ඤාමත්තො. හවඤ්ඤි වඩිකී උභතො සුඡාතො මානිතො ව පිනිතො ව සංසුද්ධගහණිකො යාච සත්තමා පිනාමහසුගා අක්ඛිත්තො අනුපක්කට්ඨො ජාතිවාදෙන. යම්පි හවං වඩිකී උභතො සුඡාතො මානිතො ව පිනිතො ව සංසුද්ධගහණිකො යාච සත්තමා පිනාමහසුගා අක්ඛිත්තො අනුපක්කට්ඨො ජාතිවාදෙන, ඉමිනාපඨගෙන න අරහති හවං වඩිකී සමණං ගොතමං දස්සනාය උපසඤ්ඤාමත්තො; සමණොත්ථෙව ගොතමො අරහති භවන්තං වඩිකීං දස්සනාය උපසඤ්ඤාමත්තො. හවඤ්ඤි වඩිකී අභිඤ්ඤා මහද්ධනො මහාභොගො...පෙ.... හවඤ්ඤි වඩිකී තිණ්ණං චෙදානං පාරගු සනිසණ්ඩුකෙට්ඨානං සාක්ඛරජ්ජහෙදානං ඉතිහාසපඤ්චමානං, පදකො, වෙයාකරණො, ලොකායතමහාපුරිසලක්ඛණෙසු අනවයො...පෙ.... හවඤ්ඤි වඩිකී අභිරූපො දස්සනීයො පාසාදිකො පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතො බ්‍රහ්මචරණි බ්‍රහ්මචරිණි **[බ්‍රහ්මචරිණි (සී. පී.)]** අබුද්දාවකාසො දස්සනාය...පෙ.... හවඤ්ඤි වඩිකී සීලවා වුද්ධසීලී වුද්ධසීලෙන සමන්තාගතො...පෙ.... හවඤ්ඤි වඩිකී කල්‍යාණවාචො කල්‍යාණවාක්කරණො පොරියා වාචාය සමන්තාගතො විස්සට්ඨාය අනෙලගලාය අත්ථස්ස විඤ්ඤාපනියා...පෙ.... හවඤ්ඤි වඩිකී ඛග්ගනං ආචරියපාචරියො, තීණි මාණවකසත්තානි මන්තෙ වාචෙති...පෙ.... හවඤ්ඤි වඩිකී රක්ඤ්ඤා පසෙනදිස්ස කොසලස්ස සක්කතො ගරුකතො මානිතො පුජිතො අපචිතො...පෙ.... හවඤ්ඤි වඩිකී බ්‍රාහ්මණස්ස පොක්ඛරසාතිස්ස සක්කතො ගරුකතො මානිතො පුජිතො අපචිතො...පෙ.... හවඤ්ඤි වඩිකී ඔපාසාදං අප්ඤ්ඤාපසාදානි සත්තුස්සදං සනිණකට්ඨොදකං සධ්ද්ධං රාජභොග්ගං රක්ඤ්ඤා පසෙනදිනා කොසලෙන දින්නං රාජදායං බ්‍රහ්මදෙයාං, ඉමිනාපඨගෙන න අරහති හවං වඩිකී සමණං ගොතමං දස්සනාය උපසඤ්ඤාමත්තො; සමණොත්ථෙව ගොතමො අරහති භවන්තං වඩිකීං දස්සනාය උපසඤ්ඤාමත්තො”න්ති.

425. එවං වුත්තෙ, වඩ්ඪි බ්‍රාහ්මණො තෙ බ්‍රාහ්මණෙ එතදවොච – “තෙන හි, හො, මමපි සුඤ්ඤාචං, යථා මයමෙව අරහාම තං සමණං ගොතමං දස්සනාය උපසඬකමිතුං; නත්තෙව අරහති සො භවං ගොතමො අමිහාකං දස්සනාය උපසඬකමිතුං. සමණො ඛලු, හො, ගොතමො උභතො සුඡාතො මානිතො ව පිනිතො ව සංසුද්ධගහණිකො යාව සත්තමා පිනාමහයුගා අක්ඛිත්තො අනුපක්කුටියො ජාතිවාදෙන. යමිපි, හො, සමණො ගොතමො උභතො සුඡාතො මානිතො ව පිනිතො ව සංසුද්ධගහණිකො යාව සත්තමා පිනාමහයුගා අක්ඛිත්තො අනුපක්කුටියො ජාතිවාදෙන, ඉමිනාපඨගෙන න අරහති සො භවං ගොතමො අමිහාකං දස්සනාය උපසඬකමිතුං; අප්ඨං මයමෙව අරහාම තං භවන්තං ගොතමං දස්සනාය උපසඬකමිතුං. [එත්ථ දී. නි. 1.304 අඤ්ඤානිපි ගුණපදං දිස්සති]. සමණො ඛලු, හො, ගොතමො පහුතං තිරඤ්ඤසුවණ්ණං ඔභාය පබ්බජිතො භූමිගතඤ්ඤා වෙහාසට්ඨඤ්ඤා...පෙ.... සමණො ඛලු, හො, ගොතමො දහරොව සමානො යුචා සුසුකාළකෙසො භද්දෙන යොබ්බෙනෙත සමන්තාගතො පට්ඨමෙන වයසා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො...පෙ.... සමණො ඛලු, හො, ගොතමො අකාමකානං මානාපිතුතං අස්සමුඛානං රුදන්තානං කෙසමස්සුං ඔභාරොත්ථා කාසායානි වත්ථානි අවිජාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො...පෙ.... සමණො ඛලු, හො, ගොතමො අභිරුපො දස්සනියො පාසාදිකො පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතො බ්‍රහ්මවණ්ණි බ්‍රහ්මවච්ඡසි අබුද්දාචකාසො දස්සනාය...පෙ.... සමණො ඛලු, හො, ගොතමො සීලවා අරියසීලී කුසලසීලී කුසලෙන සීලෙන සමන්තාගතො...පෙ.... සමණො ඛලු, හො, ගොතමො කල්‍යාණවාටො කල්‍යාණවාක්කරණො පොරියා වාචාය සමන්තාගතො විස්සට්ඨාය අනෙලගලාය අත්ථස්ස විඤ්ඤාපනියා...පෙ.... සමණො ඛලු, හො, ගොතමො බහුතං ආවරියපාවරියො...පෙ.... සමණො ඛලු, හො, ගොතමො ඛිණ්ණකාමරාගො විගතවාපල්ලො...පෙ.... සමණො ඛලු, හො, ගොතමො කම්මවාදී කිරියවාදී අපාපපුරෙක්ඛාරො බ්‍රහ්මඤ්ඤාය පජාය...පෙ.... සමණො ඛලු, හො, ගොතමො උච්චා කුලා පබ්බජිතො අසමිහින්නා බත්තියකුලා...පෙ.... සමණො ඛලු, හො, ගොතමො අධිචා කුලා පබ්බජිතො මහද්ධනා මහාභොගා...පෙ.... සමණං ඛලු, හො, ගොතමං තිරොරට්ඨා තිරොජනපදා සංපුච්ඡිතුං ආගච්ඡන්ති...පෙ.... සමණං ඛලු, හො, ගොතමං අනෙකානි දෙවනාසභස්සානි පාණෙහි සරණං ගතානි...පෙ.... සමණං ඛලු, හො, ගොතමං එවං කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො – ‘ඉතිපි සො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පන්නො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරී සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා’ති... පෙ.... සමණො ඛලු, හො, ගොතමො ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණෙහි සමන්තාගතො...පෙ.... [එත්ථාපි දී. නි. 1.304 අඤ්ඤානිපි ගුණපදානං දිස්සන්ති] සමණං ඛලු, හො, ගොතමං රාජා මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො සපුත්තදාරො පාණෙහි සරණං ගතො...පෙ.... සමණං ඛලු, හො, ගොතමං රාජා පසෙනදි කොසලො සපුත්තදාරො පාණෙහි සරණං ගතො...පෙ.... සමණං ඛලු, හො, ගොතමං බ්‍රාහ්මණො පොක්ඛරසානි සපුත්තදාරො පාණෙහි සරණං ගතො...පෙ.... සමණො ඛලු, හො, ගොතමො ඔපාසාදං අනුප්පන්නො ඔපාසාදෙ විහරති උත්තරෙන ඔපාසාදං දෙවවනෙ සාලවනෙ. යෙ ඛො තෙ සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා අමිහාකං ගාමක්ඛෙන්තං ආගච්ඡන්ති, අතිථී නො තෙ භොන්ති. අතිථී ඛො පනම්හෙහි සක්කාතබ්බො ගරුකාතබ්බො මානෙතබ්බො පුප්පෙතබ්බො. යමිපි සමණො ගොතමො ඔපාසාදං අනුප්පන්නො ඔපාසාදෙ විහරති උත්තරෙන ඔපාසාදං දෙවවනෙ සාලවනෙ, අතිථීමිහාකං සමණො ගොතමො. අතිථී ඛො පනම්හෙහි සක්කාතබ්බො ගරුකාතබ්බො මානෙතබ්බො පුප්පෙතබ්බො. ඉමිනාපඨගෙන න අරහති සො භවං ගොතමො අමිහාකං දස්සනාය උපසඬකමිතුං; අප්ඨං මයමෙව අරහාම තං භවන්තං ගොතමං දස්සනාය උපසඬකමිතුං. එත්තකෙ ඛො අහං, හො, තස්ස භොතො ගොතමස්ස වණ්ණෙ පරියාපුණාමි, නො ව ඛො සො භවං ගොතමො එත්තකවණ්ණො; අපරිමාණවණ්ණො හි සො භවං ගොතමො. එකමෙකෙනපි තෙන [එකමෙකෙනපි හො (සි. ස්‍යා. කං. පි.)] අභිගෙන සමන්තාගතො න අරහති, සො, භවං ගොතමො අමිහාකං දස්සනාය උපසඬකමිතුං; අප්ඨං මයමෙව අරහාම තං භවන්තං ගොතමං දස්සනාය උපසඬකමිතුන්ති. තෙන හි, හො, සබ්බෙව මයං සමණං ගොතමං දස්සනාය උපසඬකමිස්සාමා”ති.

426. අප්ඨං මො වඩ්ඪි බ්‍රාහ්මණො මහතා බ්‍රාහ්මණගණෙන සද්ධිං යෙන භගවා තෙනුපසඬකමි; උපසඬකමිත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනියං කථං සාරණියං විනිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. තෙන ඛො පන සමයෙන භගවා වුද්ධෙහි වුද්ධෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි සද්ධිං කිඤ්චි කිඤ්චි කථං සාරණියං විනිසාරෙත්වා නිසීන්තො භොති. තෙන ඛො පන සමයෙන කාපටිකො [කාපටිකො (සි. පි.), කාපදිකො (ස්‍යා. කං.)] නාම මාණවො දහරො වුත්තසිරො සොළසවස්සුද්දෙසිකො ජාතියා, තිණ්ණං වෙදානං පාරගු සතිසණ්ඩුකෙටුහානං සාක්ඛරප්පභෙදානං ඉතිහාසපඤ්චමානං, පදකො, වෙය්‍යාකරණො, ලොකායතමහාපුරිසලක්ඛණෙසු අනවයො තස්සං පරිසායං නිසීන්තො භොති. සො වුද්ධානං වුද්ධානං බ්‍රාහ්මණානං භගවතා සද්ධිං මන්තයමානානං අන්තරන්තරා කථං ඔපාතෙති. අප්ඨං මො භගවා කාපටිකං මාණවං අපසාදෙති – “මාසස්මා භාරද්වාපො වුද්ධානං වුද්ධානං බ්‍රාහ්මණානං මන්තයමානානං අන්තරන්තරා කථං ඔපාතෙතු. කථාපරියොසානං ආයස්මා භාරද්වාපො ආගමෙතු”ති. එවං වුත්තෙ, වඩ්ඪි බ්‍රාහ්මණො භගවන්තං එතදවොච – “මා භවං ගොතමො කාපටිකං මාණවං අපසාදෙසි. කුලපුත්තො ව කාපටිකො මාණවො, බහුස්සුතො ව කාපටිකො මාණවො, පණ්ඩිතො ව කාපටිකො මාණවො, කල්‍යාණවාක්කරණො ව කාපටිකො මාණවො, පහොති ව කාපටිකො මාණවො භොතා ගොතමෙන සද්ධිං අස්මිං වචනෙ පටිමන්තෙතු”න්ති. අප්ඨං මො භගවතො එතදභොසි – “අද්ධා ඛො කාපටිකස්ස [එතදභොසි “කාපටිකස්ස (කං.)] මාණවස්ස තෙවිජ්ජකෙ පාවචනෙ කථා [කථං (සි. කං.), කථං (ස්‍යා. කං. පි.)] භවිස්සති. තථා හි නං බ්‍රාහ්මණා සංපුරෙක්ඛරොන්ති”ති. අප්ඨං මො කාපටිකස්ස මාණවස්ස එතදභොසි – “යදා මෙ සමණො ගොතමො වක්ඛුං උපසංභරිස්සති, අපාහං සමණං ගොතමං පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමි”ති. අප්ඨං මො භගවා කාපටිකස්ස මාණවස්ස වෙතසා වෙතොපරිවිතක්කමඤ්ඤාය යෙන කාපටිකො මාණවො තෙන වක්ඛුති උපසංභාසි.

427. අප්ඨං මො කාපටිකස්ස මාණවස්ස එතදභොසි – “සමන්තාගරති ඛො මං සමණො ගොතමො. යංනුනාහං සමණං ගොතමං පඤ්ඤං පුච්ඡෙය්‍යා”න්ති. අප්ඨං මො කාපටිකො මාණවො භගවන්තං එතදවොච – “යදිදං, හො ගොතම,

බ්‍රාහ්මණානං පොරාණං මන්තපදං ඉතිහිතිහපරම්පරාය පිටකසම්පදාය, තත්ථ ච බ්‍රාහ්මණා එකංසෙන නිට්ඨං ගච්ඡන්ති – ‘ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ’න්ති. ඉධ භවං ගොතමො කිමාහා”ති? “කිං පන, භාරද්වාජ, අත්ථි කොචි බ්‍රාහ්මණානං එකබ්‍රාහ්මණොපි යො ඵවමාහ – ‘අහමෙනං ජානාමි, අහමෙනං පස්සාමි. ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ’”න්ති? “නො හිදං, හො ගොතම”. “කිං පන, භාරද්වාජ, අත්ථි කොචි බ්‍රාහ්මණානං එකාවරියොපි , එකාවරියපාවරියොපි, යාව සත්තමා ආවරියමහගුහාපි, යො ඵවමාහ – ‘අහමෙනං ජානාමි, අහමෙනං පස්සාමි. ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ’”න්ති? “නො හිදං, හො ගොතම”. “කිං පන, භාරද්වාජ, යෙපි තෙ බ්‍රාහ්මණානං පුබ්බකා ඉසයො මන්තානං කත්තාරො මන්තානං පවත්තාරො යෙසමිදං එතරහි බ්‍රාහ්මණා පොරාණං මන්තපදං ගීතං පචුත්තං සමිහිතං තදනුගායන්ති තදනුභාසන්ති භාසිතමනුභාසන්ති වාචිතමනුචාවෙන්ති සෙයාපීදං – අට්ඨකො වාමකො වාමදෙවො වෙස්සාමිත්තො යමතග්ගි අඬගිරිසො භාරද්වාජො වාසෙට්ඨො කස්සපො භගු, තෙපි න ඵවමාහංසු – ‘මයමෙනං ජානාම, මයමෙනං පස්සාම. ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ’”න්ති? “නො හිදං, හො ගොතම”.

“ඉති කිර, භාරද්වාජ, තත්ථි කොචි බ්‍රාහ්මණානං එකබ්‍රාහ්මණොපි යො ඵවමාහ – ‘අහමෙනං ජානාමි, අහමෙනං පස්සාමි. ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ’න්ති; තත්ථි කොචි බ්‍රාහ්මණානං එකාවරියොපි එකාවරියපාවරියොපි, යාව සත්තමා ආවරියමහගුහාපි, යො ඵවමාහ – ‘අහමෙනං ජානාමි, අහමෙනං පස්සාමි. ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ’න්ති; යෙපි තෙ බ්‍රාහ්මණානං පුබ්බකා ඉසයො මන්තානං කත්තාරො මන්තානං පවත්තාරො යෙසමිදං එතරහි බ්‍රාහ්මණා පොරාණං මන්තපදං ගීතං පචුත්තං සමිහිතං තදනුගායන්ති තදනුභාසන්ති භාසිතමනුභාසන්ති වාචිතමනුචාවෙන්ති සෙයාපීදං – අට්ඨකො වාමකො වාමදෙවො වෙස්සාමිත්තො යමතග්ගි අඬගිරිසො භාරද්වාජො වාසෙට්ඨො කස්සපො භගු, තෙපි න ඵවමාහංසු – ‘මයමෙනං ජානාම, මයමෙනං පස්සාම. ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ’න්ති.

428. “සෙයාපාපි, භාරද්වාජ, අන්ධවෙණි පරම්පරාසංසත්තා පුරිමොපි න පස්සති මජ්ඣිමොපි න පස්සති පච්ඡිමොපි න පස්සති; ඵවමෙව ඛො, භාරද්වාජ, අන්ධවෙණුපමං මඤ්ඤෙ බ්‍රාහ්මණානං භාසිතං සම්පජ්ජති – පුරිමොපි න පස්සති මජ්ඣිමොපි න පස්සති පච්ඡිමොපි න පස්සති. තං කිං මඤ්ඤෙසි, භාරද්වාජ , නනු ඵවං සත්තෙ බ්‍රාහ්මණානං අමුලිකා සද්ධා සම්පජ්ජති”ති? “න ඛිවෙත්ථ, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා සද්ධායෙව පයිරුපාසන්ති, අනුස්සවාපෙත්ථ බ්‍රාහ්මණා පයිරුපාසන්ති”ති. “පුබ්බෙව ඛො ත්ථං, භාරද්වාජ, සද්ධං අගමාසි, අනුස්සවං ඉදානි වදෙසි. පඤ්ච ඛො ඉමෙ, භාරද්වාජ, ධම්මා දිට්ඨෙව ධම්මෙ ද්වෙධා විපාකා. කතමෙ පඤ්ච? සද්ධා, රුචි, අනුස්සවො, ආකාරපරිචිතක්කො, දිට්ඨිනිජ්ඣානක්කන්ති – ඉමෙ ඛො, භාරද්වාජ , පඤ්ච ධම්මා දිට්ඨෙව ධම්මෙ ද්වෙධා විපාකා. අපි ච, භාරද්වාජ, සුසද්දහිතංයෙව හොති, තඤ්ච හොති රිත්තං තුච්ඡං මුසා; නො වෙපි සුසද්දහිතං හොති, තඤ්ච හොති භූතං තච්ඡං අනඤ්ඤථා. අපි ච, භාරද්වාජ , සුරුචිතංයෙව හොති...පෙ.... ස්වානුස්සුතංයෙව හොති...පෙ.... සුපරිචිතක්කිතංයෙව හොති...පෙ.... සුනිජ්ඣායිතංයෙව හොති, තඤ්ච හොති රිත්තං තුච්ඡං මුසා; නො වෙපි සුනිජ්ඣායිතං හොති, තඤ්ච හොති භූතං තච්ඡං අනඤ්ඤථා. සච්චමනුරක්කතා, භාරද්වාජ, විඤ්ඤනා පුරිසෙන නාලමෙත්ථ එකංසෙන නිට්ඨං ගන්තුං – ‘ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ’”න්ති.

429. “කිත්තාවතා පන, හො ගොතම, සච්චානුරක්කණා හොති, කිත්තාවතා සච්චමනුරක්කති? සච්චානුරක්කණං මයං භවන්තං ගොතමං පුච්ඡාමා”ති. “සද්ධා වෙපි, භාරද්වාජ, පුරිසස්ස හොති; ‘ඵවං මෙ සද්ධා’ති – ඉති වදං සච්චමනුරක්කති [ඵවමෙව සිජ්ඣති ඉති වා, තං සච්චමනුරක්කති (ක.)], තත්ථෙව තාව එකංසෙන නිට්ඨං ගච්ඡති – ‘ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ’න්ති () [(එත්තාවතා ඛො භාරද්වාජ සච්චානුරක්කණා හොති, එත්තාවතා සච්චමනුරක්කති, එත්තාවතා ච මයං සච්චානුරක්කණං පඤ්ඤාපෙම, න ත්ථෙව තාව සච්චානුබොධො හොති) (සි. සා. කං. පි.)]. රුචි වෙපි, භාරද්වාජ, පුරිසස්ස හොති...පෙ.... අනුස්සවො වෙපි, භාරද්වාජ, පුරිසස්ස හොති...පෙ.... ආකාරපරිචිතක්කො වෙපි, භාරද්වාජ, පුරිසස්ස හොති...පෙ.... දිට්ඨිනිජ්ඣානක්කන්ති වෙපි, භාරද්වාජ, පුරිසස්ස හොති; ‘ඵවං මෙ දිට්ඨිනිජ්ඣානක්කන්ති’ති – ඉති වදං සච්චමනුරක්කති, තත්ථෙව තාව එකංසෙන නිට්ඨං ගච්ඡති – ‘ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ’න්ති. එත්තාවතා ඛො, භාරද්වාජ, සච්චානුරක්කණා හොති, එත්තාවතා සච්චමනුරක්කති, එත්තාවතා ච මයං සච්චානුරක්කණං පඤ්ඤාපෙම; න ත්ථෙව තාව සච්චානුබොධො හොති”ති.

430. “එත්තාවතා, හො ගොතම, සච්චානුරක්කණා හොති, එත්තාවතා සච්චමනුරක්කති, එත්තාවතා ච මයං සච්චානුරක්කණං පෙක්ඛාම. කිත්තාවතා පන, හො ගොතම, සච්චානුබොධො හොති, කිත්තාවතා සච්චමනුචුජ්ඣති? සච්චානුබොධං මයං භවන්තං ගොතමං පුච්ඡාමා”ති. “ඉධ [ඉධ කිර (සා. කං. ක.)], භාරද්වාජ, හික්ඛු අඤ්ඤතරං ගාමං වා නිගමං වා උපනිස්සාය විහරති. තමෙනං ගහපති වා ගහපතිපුත්තො වා උපසඬ්ඤති ත්ථිසු ධම්මෙසු සමන්තෙසති – ලොභනීයෙසු ධම්මෙසු, දොසනීයෙසු ධම්මෙසු, මොහනීයෙසු ධම්මෙසු. අත්ථි නු ඛො ඉමස්සායස්මතො තථාරූපා ලොභනීයා ධම්මා යථාරූපෙහි ලොභනීයෙහි ධම්මෙහි පරියාදින්නවිත්තො අජානං වා වදෙයා – ජානාමිති, අපස්සං වා වදෙයා – පස්සාමිති, පරං වා තදත්ථාය සමාදපෙයා යං පරෙසං අස්ස දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛායාති? තමෙනං සමන්තෙසමානො ඵවං ජානාති – ‘නත්ථි ඛො ඉමස්සායස්මතො තථාරූපා ලොභනීයා ධම්මා යථාරූපෙහි ලොභනීයෙහි ධම්මෙහි පරියාදින්නවිත්තො අජානං වා වදෙයා – ජානාමිති, අපස්සං වා වදෙයා – පස්සාමිති, පරං වා තදත්ථාය සමාදපෙයා යං පරෙසං අස්ස දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛාය [දුක්ඛායාති (සබ්බන්ථ)]. තථාරූපො [තථා (සි. සා. කං. පි.)] ඛො පනිමස්සායස්මතො කායසමාවාරො තථාරූපො [තථා (සි. සා. කං. පි.)] වච්ඡමාවාරො යථා තං අලුද්ධස්ස. යං ඛො පන අයමායස්මා ධම්මං දෙසෙති, ගම්හිරො සො ධම්මො දුද්දසො දුරනුබොධො සත්තො පණ්ණො අතක්කාවවරො නිපුණො පණ්ඩිතවෙදනීයො; න සො ධම්මො සුදෙසියො ලුද්ධො”ති.

431. “යතො නං සමන්තෙසමානො විසුද්ධං ලොහනියෙහි ධම්මෙහි සමනුපස්සති තතො නං උත්තරි සමන්තෙසති දොසනියෙසු ධම්මෙසු. අත්ථි නු ඛො ඉමස්සායස්මතො තථාරූපා දොසනියා ධම්මා යථාරූපෙහි දොසනියෙහි ධම්මෙහි පරියාදින්නවිත්තො අජානං වා වදෙය්‍ය – ජානාමිති, අපස්සං වා වදෙය්‍ය – පස්සාමිති, පරං වා තදත්ථාය සමාදපෙය්‍ය යං පරෙසං අස්ස දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛායාති? තමෙනං සමන්තෙසමානො එවං ජානාති – ‘නත්ථි ඛො ඉමස්සායස්මතො තථාරූපා දොසනියා ධම්මා යථාරූපෙහි දොසනියෙහි ධම්මෙහි පරියාදින්නවිත්තො අජානං වා වදෙය්‍ය – ජානාමිති, අපස්සං වා වදෙය්‍ය – පස්සාමිති, පරං වා තදත්ථාය සමාදපෙය්‍ය යං පරෙසං අස්ස දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛාය. තථාරූපො ඛො පනිමස්සායස්මතො කායසමාවාරො තථාරූපො වච්ඡමාවාරො යථා තං අදුට්ඨස්ස. යං ඛො පන අයමායස්මා ධම්මං දෙසෙති, ගම්භිරො සො ධම්මො දුද්දසො දුරනුබොධො සන්නො පණිනො අතක්කාවචරො නිපුණො පණ්ඩිතවෙදනියො; න සො ධම්මො සුදෙසියො දුට්ඨෙතා’”ති.

432. “යතො නං සමන්තෙසමානො විසුද්ධං දොසනියෙහි ධම්මෙහි සමනුපස්සති, තතො නං උත්තරි සමන්තෙසති මොහනියෙසු ධම්මෙසු. අත්ථි නු ඛො ඉමස්සායස්මතො තථාරූපා මොහනියා ධම්මා යථාරූපෙහි මොහනියෙහි ධම්මෙහි පරියාදින්නවිත්තො අජානං වා වදෙය්‍ය – ජානාමිති, අපස්සං වා වදෙය්‍ය – පස්සාමිති, පරං වා තදත්ථාය සමාදපෙය්‍ය යං පරෙසං අස්ස දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛායාති? තමෙනං සමන්තෙසමානො එවං ජානාති – ‘නත්ථි ඛො ඉමස්සායස්මතො තථාරූපා මොහනියා ධම්මා යථාරූපෙහි මොහනියෙහි ධම්මෙහි පරියාදින්නවිත්තො අජානං වා වදෙය්‍ය – ජානාමිති, අපස්සං වා වදෙය්‍ය – පස්සාමිති, පරං වා තදත්ථාය සමාදපෙය්‍ය යං පරෙසං අස්ස දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛාය. තථාරූපො ඛො පනිමස්සායස්මතො කායසමාවාරො තථාරූපො වච්ඡමාවාරො යථා තං අමුල්භස්ස. යං ඛො පන අයමායස්මා ධම්මං දෙසෙති, ගම්භිරො සො ධම්මො දුද්දසො දුරනුබොධො සන්නො පණිනො අතක්කාවචරො නිපුණො පණ්ඩිතවෙදනියො; න සො ධම්මො සුදෙසියො මුල්භෙතා’”ති.

“යතො නං සමන්තෙසමානො විසුද්ධං මොහනියෙහි ධම්මෙහි සමනුපස්සති ; අථ තම්භි සද්ධං නිවෙසෙති, සද්ධාජාතො උපසඬ්ඛමති, උපසඬ්ඛමන්නො පයිරූපාසති, පයිරූපාසන්නො සොතං ඔදහති, ඔහිතසොතො ධම්මං සුණාති, සුත්වා ධම්මං ධාරෙති, ධනානං [ධාරිතානං (ක.)] ධම්මානං අත්ථං උපපරික්ඛති, අත්ථං උපපරික්ඛිතො ධම්මා නිජ්ඣානං බමන්ති, ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්ති යා සති ඡන්දො ජායති, ඡන්දජාතො උස්සහති, උස්සහිත්වා තුලෙති, තුලයිත්වා පදහති, පහිතන්නො සමානො කායෙන වෙච පරමසච්චං සච්ඡිකරොති පඤ්ඤාය ව නං අතිවිජ්ඣා පස්සති. එත්තාවතා ඛො, භාරද්වාජ, සච්චානුබොධො හොති, එත්තාවතා සච්චමනුබුද්ධිකම්, එත්තාවතා ව මයං සච්චානුබොධං පඤ්ඤපෙම; න ත්වෙච තාව සච්චානුප්පත්ති හොති””ති.

433. “එත්තාවත්තා, හො ගොතම, සච්චානුබොධො හොති, එත්තාවතා සච්චමනුබුද්ධිකම්, එත්තාවතා ව මයං සච්චානුබොධං පෙක්ඛාම. කිත්තාවතා පන, හො ගොතම, සච්චානුප්පත්ති හොති, කිත්තාවතා සච්චමනුපාපුණාති? සච්චානුප්පත්තිං මයං භවන්තං ගොතමං පුච්ඡාමා”ති. “තෙසංයෙ, භාරද්වාජ, ධම්මානං ආසෙවනා භාවනා බහුලිකම්මං සච්චානුප්පත්ති හොති. එත්තාවතා ඛො, භාරද්වාජ, සච්චානුප්පත්ති හොති, එත්තාවතා සච්චමනුපාපුණාති, එත්තාවතා ව මයං සච්චානුප්පත්තිං පඤ්ඤපෙමා”ති.

434. “එත්තාවතා, හො ගොතම, සච්චානුප්පත්ති හොති, එත්තාවතා සච්චමනුපාපුණාති, එත්තාවතා ව මයං සච්චානුප්පත්තිං පෙක්ඛාම. සච්චානුප්පත්තියා පන, හො ගොතම, කතමො ධම්මො බහුකාරො? සච්චානුප්පත්තියා බහුකාරං ධම්මං මයං භවන්තං ගොතමං පුච්ඡාමා”ති. “සච්චානුප්පත්තියා ඛො, භාරද්වාජ, පධානං බහුකාරං. නො වෙතං පදහෙය්‍ය, නයිදං සච්චමනුපාපුණෙය්‍ය. යස්මා ව ඛො පදහති තස්මා සච්චමනුපාපුණාති. තස්මා සච්චානුප්පත්තියා පධානං බහුකාර””න්ති.

“පධානස්ස පන, හො ගොතම, කතමො ධම්මො බහුකාරො? පධානස්ස බහුකාරං ධම්මං මයං භවන්තං ගොතමං පුච්ඡාමා”ති. “පධානස්ස ඛො, භාරද්වාජ, තුලනා බහුකාරා. නො වෙතං තුලෙය්‍ය, නයිදං පදහෙය්‍ය. යස්මා ව ඛො තුලෙති තස්මා පදහති. තස්මා පධානස්ස තුලනා බහුකාරා””ති.

“තුලනාය පන, හො ගොතම, කතමො ධම්මො බහුකාරො? තුලනාය බහුකාරං ධම්මං මයං භවන්තං ගොතමං පුච්ඡාමා”ති. “තුලනාය ඛො, භාරද්වාජ, උස්සාහො බහුකාරො. නො වෙතං උස්සහෙය්‍ය, නයිදං තුලෙය්‍ය. යස්මා ව ඛො උස්සහති තස්මා තුලෙති. තස්මා තුලනාය උස්සාහො බහුකාරො””ති.

“උස්සාහස්ස පන, හො ගොතම, කතමො ධම්මො බහුකාරො? උස්සාහස්ස බහුකාරං ධම්මං මයං භවන්තං ගොතමං පුච්ඡාමා”ති. “උස්සාහස්ස ඛො, භාරද්වාජ, ඡන්දො බහුකාරො. නො වෙතං ඡන්දො ජායෙථ, නයිදං උස්සහෙය්‍ය. යස්මා ව ඛො ඡන්දො ජායති තස්මා උස්සහති. තස්මා උස්සාහස්ස ඡන්දො බහුකාරො””ති.

“ඡන්දස්ස පන, හො ගොතම, කතමො ධම්මො බහුකාරො ? ඡන්දස්ස බහුකාරං ධම්මං මයං භවන්තං ගොතමං පුච්ඡාමා”ති. “ඡන්දස්ස ඛො, භාරද්වාජ, ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්ති බහුකාරා. නො වෙතෙ ධම්මා නිජ්ඣානං බමෙය්‍යං, නයිදං ඡන්දො ජායෙථ. යස්මා ව ඛො ධම්මා නිජ්ඣානං බමන්ති තස්මා ඡන්දො ජායති. තස්මා ඡන්දස්ස ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්ති බහුකාරා””ති.

“ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්තියා පන, හො ගොතම, කතමො ධම්මො බහුකාරො? ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්තියා බහුකාරං ධම්මං මයං භවන්තං ගොතමං පුච්ඡාමා”ති. “ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්තියා බො, භාරද්වාජ, අත්ථුපපරික්ඛා බහුකාරා. නො වෙතං අත්ථං උපපරික්ඛෙය්‍ය, නයිදං ධම්මා නිජ්ඣානං බමෙය්‍යුං. යස්මා ච බො අත්ථං උපපරික්ඛති තස්මා ධම්මා නිජ්ඣානං බමන්ති. තස්මා ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්තියා අත්ථුපපරික්ඛා බහුකාරා”ති.

“අත්ථුපපරික්ඛාය පන, හො ගොතම, කතමො ධම්මො බහුකාරො? අත්ථුපපරික්ඛාය බහුකාරං ධම්මං මයං භවන්තං ගොතමං පුච්ඡාමා”ති. “අත්ථුපපරික්ඛාය බො, භාරද්වාජ, ධම්මධාරණා බහුකාරා. නො වෙතං ධම්මං ධාරෙය්‍ය, නයිදං අත්ථං උපපරික්ඛෙය්‍ය. යස්මා ච බො ධම්මං ධාරෙති තස්මා අත්ථං උපපරික්ඛති. තස්මා අත්ථුපපරික්ඛාය ධම්මධාරණා බහුකාරා”ති.

“ධම්මධාරණාය පන, හො ගොතම, කතමො ධම්මො බහුකාරො? ධම්මධාරණාය බහුකාරං ධම්මං මයං භවන්තං ගොතමං පුච්ඡාමා”ති. “ධම්මධාරණාය බො, භාරද්වාජ, ධම්මස්සවනං බහුකාරං. නො වෙතං ධම්මං සුඤ්ඤාය, නයිදං ධම්මං ධාරෙය්‍ය. යස්මා ච බො ධම්මං සුඤ්ඤාති තස්මා ධම්මං ධාරෙති. තස්මා ධම්මධාරණාය ධම්මස්සවනං බහුකාර”න්ති.

“ධම්මස්සවනස්ස පන, හො ගොතම, කතමො ධම්මො බහුකාරො? ධම්මස්සවනස්ස බහුකාරං ධම්මං මයං භවන්තං ගොතමං පුච්ඡාමා”ති. “ධම්මස්සවනස්ස බො, භාරද්වාජ, සොතාවධානං බහුකාරං. නො වෙතං සොතං ඔදහෙය්‍ය, නයිදං ධම්මං සුඤ්ඤාය. යස්මා ච බො සොතං ඔදහති තස්මා ධම්මං සුඤ්ඤාති. තස්මා ධම්මස්සවනස්ස සොතාවධානං බහුකාර”න්ති.

“සොතාවධානස්ස පන, හො ගොතම, කතමො ධම්මො බහුකාරො? සොතාවධානස්ස බහුකාරං ධම්මං මයං භවන්තං ගොතමං පුච්ඡාමා”ති. “සොතාවධානස්ස බො, භාරද්වාජ, පයිරුපාසනා බහුකාරා. නො වෙතං පයිරුපාසෙය්‍ය, නයිදං සොතං ඔදහෙය්‍ය. යස්මා ච බො පයිරුපාසති තස්මා සොතං ඔදහති. තස්මා සොතාවධානස්ස පයිරුපාසනා බහුකාරා”ති.

“පයිරුපාසනාය පන, හො ගොතම, කතමො ධම්මො බහුකාරො? පයිරුපාසනාය බහුකාරං ධම්මං මයං භවන්තං ගොතමං පුච්ඡාමා”ති. “පයිරුපාසනාය බො, භාරද්වාජ, උපසඤ්ඤාය බහුකාරං. නො වෙතං උපසඤ්ඤාය, නයිදං පයිරුපාසෙය්‍ය. යස්මා ච බො උපසඤ්ඤාති තස්මා පයිරුපාසති. තස්මා පයිරුපාසනාය උපසඤ්ඤාය බහුකාර”න්ති.

“උපසඤ්ඤාය පන, හො ගොතම, කතමො ධම්මො බහුකාරො? උපසඤ්ඤාය බහුකාරං ධම්මං මයං භවන්තං ගොතමං පුච්ඡාමා”ති. “උපසඤ්ඤාය බො, භාරද්වාජ, සද්ධා බහුකාරා. නො වෙතං සද්ධා ජායෙට්ඨ, නයිදං උපසඤ්ඤාය. යස්මා ච බො සද්ධා ජායති තස්මා උපසඤ්ඤාති. තස්මා උපසඤ්ඤාය සද්ධා බහුකාරා”ති.

435. “සච්චානුරක්ඛණං මයං භවන්තං ගොතමං අපුච්ඡිමිහ, සච්චානුරක්ඛණං භවං ගොතමො බ්‍යාකාසි; තඤ්ච පනම්භාකං රුච්චති වෙව බමති ච තෙන වම්භ අත්තමනා. සච්චානුබොධං මයං භවන්තං ගොතමං අපුච්ඡිමිහ, සච්චානුබොධං භවං ගොතමො බ්‍යාකාසි; තඤ්ච පනම්භාකං රුච්චති වෙව බමති ච තෙන වම්භ අත්තමනා. සච්චානුප්පත්තිං මයං භවන්තං ගොතමං අපුච්ඡිමිහ, සච්චානුප්පත්තිං භවං ගොතමො බ්‍යාකාසි; තඤ්ච පනම්භාකං රුච්චති වෙව බමති ච තෙන වම්භ අත්තමනා. සච්චානුප්පත්තියා බහුකාරං ධම්මං භවං ගොතමො බ්‍යාකාසි; තඤ්ච පනම්භාකං රුච්චති වෙව බමති ච තෙන වම්භ අත්තමනා. යංයදෙව ච මයං භවන්තං ගොතමං අපුච්ඡිමිහ තංතදෙව භවං ගොතමො බ්‍යාකාසි; තඤ්ච පනම්භාකං රුච්චති වෙව බමති ච තෙන වම්භ අත්තමනා. මයඤ්චි, හො ගොතම, පුබ්බෙ එවං ජානාම – ‘කෙ ව මුණ්ඩකා සමණකා ඉබ්බා කණ්භා බන්ධුපාදාපච්චා, කෙ ව ධම්මස්ස අඤ්ඤාතාරො’ති? අජනෙසි වත මෙ භවං ගොතමො සමණෙසු සමණපෙට්ඨ, සමණෙසු සමණපසාදං, සමණෙසු සමණගාරවං. අභික්කන්තං, හො ගොතම...පෙ.... උපාසකං මං භවං ගොතමො ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණ්ණපෙන සරණං ගත”න්ති.

වඩ්ඤ්ඤාත්තං නිට්ඨිතං පඤ්චවං.

6. එසුකාරිසුත්තං

436. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා සාවත්ථීයං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. අථ බො එසුකාරි බ්‍රාහ්මණො යෙන භගවා තෙනුපසඤ්ඤාමි; උපසඤ්ඤාමිත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං චිතිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසිදි. එකමන්තං නිසින්නො බො එසුකාරි බ්‍රාහ්මණො භගවන්තං එතදවොච – “බ්‍රාහ්මණා, හො ගොතම, වතස්සො පාරිවරියා පඤ්ඤාපෙන්නි – බ්‍රාහ්මණස්ස පාරිවරියං පඤ්ඤාපෙන්නි, බත්තියස්ස පාරිවරියං පඤ්ඤාපෙන්නි, වෙස්සස්ස පාරිවරියං පඤ්ඤාපෙන්නි, සුද්දස්ස පාරිවරියං පඤ්ඤාපෙන්නි. තත්‍රිදං, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා බ්‍රාහ්මණස්ස පාරිවරියං පඤ්ඤාපෙන්නි – ‘බ්‍රාහ්මණො වා බ්‍රාහ්මණං පරිවරෙය්‍ය, බත්තියො වා බ්‍රාහ්මණං පරිවරෙය්‍ය, වෙස්සො වා බ්‍රාහ්මණං පරිවරෙය්‍ය, සුද්දො වා බ්‍රාහ්මණං පරිවරෙය්‍යා’ති. ඉදං බො, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා බ්‍රාහ්මණස්ස පාරිවරියං පඤ්ඤාපෙන්නි. තත්‍රිදං, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා බත්තියස්ස පාරිවරියං

පඤ්ඤාපෙන්ති – ‘ඛන්තියො වා ඛන්තියං පරිවරෙය්‍යා, වෙස්සො වා ඛන්තියං පරිවරෙය්‍යා, සුද්දො වා ඛන්තියං පරිවරෙය්‍යා’ති. ඉදං ඛො, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා ඛන්තියස්ස පාරිවරියං පඤ්ඤාපෙන්ති. තත්‍රිදං, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා වෙස්සස්ස පාරිවරියං පඤ්ඤාපෙන්ති – ‘වෙස්සො වා වෙස්සං පරිවරෙය්‍යා, සුද්දො වා වෙස්සං පරිවරෙය්‍යා’ති. ඉදං ඛො, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා වෙස්සස්ස පාරිවරියං පඤ්ඤාපෙන්ති. තත්‍රිදං, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා සුද්දස්ස පාරිවරියං පඤ්ඤාපෙන්ති – ‘සුද්දොව සුද්දං පරිවරෙය්‍යා. කො පනඤ්ඤො සුද්දං පරිවරිස්සති’ති? ඉදං ඛො, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා සුද්දස්ස පාරිවරියං පඤ්ඤාපෙන්ති. බ්‍රාහ්මණා, හො ගොතම, ඉමා චතස්සො පාරිවරියා පඤ්ඤාපෙන්ති. ඉධ භවං ගොතමො කිමාහා”ති?

437. “කිං පන, බ්‍රාහ්මණ, සබ්බො ලොකො බ්‍රාහ්මණානං එතදබ්‍රහ්මජානාති – ‘ඉමා චතස්සො පාරිවරියා පඤ්ඤාපෙන්තු’”ති [පඤ්ඤාපෙන්තිති (සි. ක.)]? “නො හිදං, හො ගොතම”. “සෙය්‍යාථාපි, බ්‍රාහ්මණ, පුරිසො දළිද්දො [දළිද්දො (සි. සාය. කං. පි.)] අස්සකො අනාළ්භියො. තස්ස අකාමස්ස බ්ලං ඔලග්ගෙය්‍යං – ‘ඉදං තෙ, අම්භො පුරිස, මංසං බාදිතබ්බං, මුලඤ්ච අනුප්පදාතබ්බ’න්ති. එවමෙව ඛො, බ්‍රාහ්මණ, බ්‍රාහ්මණා අප්පට්ඨඤ්ඤාය තෙසං සමණබ්‍රාහ්මණානං, අප් ව පනිමා චතස්සො පාරිවරියා පඤ්ඤාපෙන්ති. නාහං, බ්‍රාහ්මණ, ‘සබ්බං පරිවරිතබ්බ’න්ති වදාමි; නාහං, බ්‍රාහ්මණ, ‘සබ්බං න පරිවරිතබ්බ’න්ති වදාමි. යං හිස්ස, බ්‍රාහ්මණ, පරිවරතො පාරිවරියාහෙතු පාපියො අස්ස න සෙය්‍යො, නාහං තං ‘පරිවරිතබ්බ’න්ති වදාමි; යඤ්ච බ්වාස්ස, බ්‍රාහ්මණ, පරිවරතො පාරිවරියාහෙතු සෙය්‍යො අස්ස න පාපියො තමහං ‘පරිවරිතබ්බ’න්ති වදාමි. ඛන්තියං වෙපි, බ්‍රාහ්මණ, එවං පුච්ඡෙය්‍යං – ‘යං වා තෙ පරිවරතො පාරිවරියාහෙතු පාපියො අස්ස න සෙය්‍යො, යං වා තෙ පරිවරතො පාරිවරියාහෙතු සෙය්‍යො අස්ස න පාපියො; කමෙත්ථ පරිවරෙය්‍යාසි’ති, ඛන්තියොපි හි, බ්‍රාහ්මණ, සම්මා බ්‍යාකරමානො එවං බ්‍යාකරෙය්‍ය – ‘යඤ්භි මෙ පරිවරතො පාරිවරියාහෙතු පාපියො අස්ස න සෙය්‍යො, නාහං තං පරිවරෙය්‍යං; යඤ්ච ඛො මෙ පරිවරතො පාරිවරියාහෙතු සෙය්‍යො අස්ස න පාපියො තමහං පරිවරෙය්‍ය’න්ති. බ්‍රාහ්මණං වෙපි, බ්‍රාහ්මණ...පෙ.... වෙස්සං වෙපි, බ්‍රාහ්මණ...පෙ.... සුද්දං වෙපි, බ්‍රාහ්මණ, එවං පුච්ඡෙය්‍යං – ‘යං වා තෙ පරිවරතො පාරිවරියාහෙතු පාපියො අස්ස න සෙය්‍යො, යං වා තෙ පරිවරතො පාරිවරියාහෙතු සෙය්‍යො අස්ස න පාපියො; කමෙත්ථ පරිවරෙය්‍යාසි’ති, සුද්දොපි හි, බ්‍රාහ්මණ, සම්මා බ්‍යාකරමානො එවං බ්‍යාකරෙය්‍ය – ‘යඤ්භි මෙ පරිවරතො පාරිවරියාහෙතු පාපියො අස්ස න සෙය්‍යො, නාහං තං පරිවරෙය්‍යං; යඤ්ච ඛො මෙ පරිවරතො පාරිවරියාහෙතු සෙය්‍යො අස්ස න පාපියො තමහං පරිවරෙය්‍ය’න්ති. නාහං, බ්‍රාහ්මණ, ‘උච්චාකුලීනතා සෙය්‍යංසො’ති වදාමි, න පනාහං, බ්‍රාහ්මණ, ‘උච්චාකුලීනතා පාපියංසො’ති වදාමි; නාහං, බ්‍රාහ්මණ, ‘උළාරවණ්ණතා සෙය්‍යංසො’ති වදාමි, න පනාහං, බ්‍රාහ්මණ, ‘උළාරවණ්ණතා පාපියංසො’ති වදාමි; නාහං, බ්‍රාහ්මණ, ‘උළාරභොගතා සෙය්‍යංසො’ති වදාමි, න පනාහං, බ්‍රාහ්මණ, ‘උළාරභොගතා පාපියංසො’ති වදාමි.

438. “උච්චාකුලීනොපි හි, බ්‍රාහ්මණ, ඉධෙකච්චො පාණාතිපාති හොති, අදින්තාදාසි හොති, කාමෙසුම්චිඡාචාරි හොති, මුසාචාදී හොති, පිසුණාචාචො හොති, ඵරුසාචාචො හොති, සම්ඵප්පලාපි හොති, අහිජ්ඣාලු හොති, බ්‍යාපන්තචිත්තො හොති, මිච්ඡාදිට්ඨි හොති. තස්මා ‘න උච්චාකුලීනතා සෙය්‍යංසො’ති වදාමි. උච්චාකුලීනොපි හි, බ්‍රාහ්මණ, ඉධෙකච්චො පාණාතිපාතා පටිච්චරතො හොති, අදින්තාදානා පටිච්චරතො හොති, කාමෙසුම්චිඡාචාරා පටිච්චරතො හොති, මුසාචාදා පටිච්චරතො හොති, පිසුණාය වාචාය පටිච්චරතො හොති, ඵරුසාය වාචාය පටිච්චරතො හොති, සම්ඵප්පලාපා පටිච්චරතො හොති, අනහිජ්ඣාලු හොති, අබ්‍යාපන්තචිත්තො හොති, සම්මාදිට්ඨි හොති. තස්මා ‘න උච්චාකුලීනතා පාපියංසො’ති වදාමි.

439. “උළාරවණ්ණොපි හි, බ්‍රාහ්මණ...පෙ.... උළාරභොගොපි හි, බ්‍රාහ්මණ, ඉධෙකච්චො පාණාතිපාති හොති... පෙ.... මිච්ඡාදිට්ඨි හොති. තස්මා ‘න උළාරභොගතා සෙය්‍යංසො’ති වදාමි. උළාරභොගොපි හි, බ්‍රාහ්මණ, ඉධෙකච්චො පාණාතිපාතා පටිච්චරතො හොති...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි හොති. තස්මා ‘න උළාරභොගතා පාපියංසො’ති වදාමි. නාහං, බ්‍රාහ්මණ, ‘සබ්බං පරිවරිතබ්බ’න්ති වදාමි, න පනාහං, බ්‍රාහ්මණ, ‘සබ්බං න පරිවරිතබ්බ’න්ති වදාමි. යං හිස්ස, බ්‍රාහ්මණ, පරිවරතො පාරිවරියාහෙතු සද්ධා වඩ්ඪති, සීලං වඩ්ඪති, සුතං වඩ්ඪති, වාගො වඩ්ඪති, පඤ්ඤා වඩ්ඪති, තමහං ‘පරිවරිතබ්බ’න්ති (වදාමි. යං හිස්ස, බ්‍රාහ්මණ, පරිවරතො පාරිවරියාහෙතු න සද්ධා වඩ්ඪති, න සීලං වඩ්ඪති, න සුතං වඩ්ඪති, න වාගො වඩ්ඪති, න පඤ්ඤා වඩ්ඪති, නාහං තං ‘පරිවරිතබ්බ’න්ති) [() එත්ථන්තරෙ පාඨො සි. සාය. කං. පි. පොත්ථකෙසු නත්ථි] වදාමි”ති.

440. එවං චුත්තෙ, එසුකාරි බ්‍රාහ්මණො භගවන්තං එතදවොච – “බ්‍රාහ්මණා, හො ගොතම, චත්තාරි ධනාති පඤ්ඤාපෙන්ති – බ්‍රාහ්මණස්ස සන්ධනං පඤ්ඤාපෙන්ති, ඛන්තියස්ස සන්ධනං පඤ්ඤාපෙන්ති, වෙස්සස්ස සන්ධනං පඤ්ඤාපෙන්ති, සුද්දස්ස සන්ධනං පඤ්ඤාපෙන්ති. තත්‍රිදං, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා බ්‍රාහ්මණස්ස සන්ධනං පඤ්ඤාපෙන්ති හික්ඛාවරියං; හික්ඛාවරියඤ්ච පන බ්‍රාහ්මණො සන්ධනං අතිමඤ්ඤමානො අකිච්චකාරි හොති ගොපොච අදින්තං ආදියමානොති. ඉදං ඛො, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා බ්‍රාහ්මණස්ස සන්ධනං පඤ්ඤාපෙන්ති. තත්‍රිදං, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා ඛන්තියස්ස සන්ධනං පඤ්ඤාපෙන්ති ධනුකලාපං; ධනුකලාපඤ්ච පන ඛන්තියො සන්ධනං අතිමඤ්ඤමානො අකිච්චකාරි හොති ගොපොච අදින්තං ආදියමානොති. ඉදං ඛො, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා ඛන්තියස්ස සන්ධනං පඤ්ඤාපෙන්ති. තත්‍රිදං, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා වෙස්සස්ස සන්ධනං පඤ්ඤාපෙන්ති කසිගොරක්ඛං; කසිගොරක්ඛඤ්ච පන වෙස්සො සන්ධනං අතිමඤ්ඤමානො අකිච්චකාරි හොති ගොපොච අදින්තං ආදියමානොති. ඉදං ඛො, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා වෙස්සස්ස සන්ධනං පඤ්ඤාපෙන්ති. තත්‍රිදං, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා සුද්දස්ස සන්ධනං පඤ්ඤාපෙන්ති අසිතබ්‍යාහඩ්ඨිං; අසිතබ්‍යාහඩ්ඨිඤ්ච පන සුද්දො සන්ධනං අතිමඤ්ඤමානො

අකිව්වකාරී හොති ගොපොව අදින්තං ආදියමානොති. ඉදං ඛො, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා සුද්දස්ස සන්ධනං පඤ්ඤපෙන්නි. බ්‍රාහ්මණා, හො ගොතම, ඉමානි චත්තාරි ධනානි පඤ්ඤපෙන්නි. ඉධ භවං ගොතමො කිමාහා”ති?

441. “කිං පන, බ්‍රාහ්මණ, සබ්බො ලොකො බ්‍රාහ්මණානං එතදබ්‍රහ්මඡානාති – ‘ඉමානි චත්තාරි ධනානි පඤ්ඤපෙන්නි’”ති? “නො හිදං, හො ගොතම”. “සෙය්‍යථාපි, බ්‍රාහ්මණ, පුරිසො දලිද්දො අස්සකො අනාළ්භියො. තස්ස අකාමස්ස බිලං ඔලග්ගෙය්‍යං – ‘ඉදං තෙ, අම්මො පුරිස, මංසං බාදිතබ්බං, මුලඤ්ච අනුප්පදාතබ්බං’න්ති. එවමෙව ඛො, බ්‍රාහ්මණ, බ්‍රාහ්මණා අප්පට්ඨස්සාය තෙසං සමණබ්‍රාහ්මණානං, අප්ච ච පනිමානි චත්තාරි ධනානි පඤ්ඤපෙන්නි. අරියං ඛො අහං, බ්‍රාහ්මණ, ලොකුත්තරං ධම්මං පුරිසස්ස සන්ධනං පඤ්ඤපෙම්. පොරාණං ඛො පනස්ස මාතෘපෙත්තිකං කුලවංසං අනුස්සරතො යත්ථ යත්ථෙව අත්තභාවස්ස අභිනිබ්බත්ති හොති තෙන තෙනෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති. ඛත්තියකුලෙ වෙ අත්තභාවස්ස අභිනිබ්බත්ති හොති ‘ඛත්තියො’ත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති; බ්‍රාහ්මණකුලෙ වෙ අත්තභාවස්ස අභිනිබ්බත්ති හොති ‘බ්‍රාහ්මණො’ත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති; වෙස්සකුලෙ වෙ අත්තභාවස්ස අභිනිබ්බත්ති හොති ‘වෙස්සො’ත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති; සුද්දකුලෙ වෙ අත්තභාවස්ස අභිනිබ්බත්ති හොති ‘සුද්දො’ත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති. සෙය්‍යථාපි, බ්‍රාහ්මණ, යංයදෙව පච්චයං පට්ඨව අග්ගි ජලති තෙන තෙනෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති. කට්ඨඤ්චෙව පට්ඨව අග්ගි ජලති ‘කට්ඨග්ගි’ත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති; සකලිකඤ්චෙව පට්ඨව අග්ගි ජලති ‘සකලිකග්ගි’ත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති; තිණඤ්චෙව පට්ඨව අග්ගි ජලති ‘තිණග්ගි’ත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති; ගොමයඤ්චෙව පට්ඨව අග්ගි ජලති ‘ගොමයග්ගි’ත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති. එවමෙව ඛො අහං, බ්‍රාහ්මණ, අරියං ලොකුත්තරං ධම්මං පුරිසස්ස සන්ධනං පඤ්ඤපෙම්. පොරාණං ඛො පනස්ස මාතෘපෙත්තිකං කුලවංසං අනුස්සරතො යත්ථ යත්ථෙව අත්තභාවස්ස අභිනිබ්බත්ති හොති තෙන තෙනෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති.

“ඛත්තියකුලෙ වෙ අත්තභාවස්ස අභිනිබ්බත්ති හොති ‘ඛත්තියො’ත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති; බ්‍රාහ්මණකුලෙ වෙ අත්තභාවස්ස අභිනිබ්බත්ති හොති ‘බ්‍රාහ්මණො’ත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති; වෙස්සකුලෙ වෙ අත්තභාවස්ස අභිනිබ්බත්ති හොති ‘වෙස්සො’ත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති; සුද්දකුලෙ වෙ අත්තභාවස්ස අභිනිබ්බත්ති හොති ‘සුද්දො’ත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති.

“ඛත්තියකුලා වෙපි, බ්‍රාහ්මණ, අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො හොති, සො ච තථාගතප්පච්චේදිතං ධම්මචිනයං ආගම්ම පාණාතිපාතා පට්ඨිරතො හොති, අදින්තාදානා පට්ඨිරතො හොති, අබ්‍රහ්මචරියා පට්ඨිරතො හොති, මුසාවාදා පට්ඨිරතො හොති, පිසුණාය වාචාය පට්ඨිරතො හොති, ඵරුසාය වාචාය පට්ඨිරතො හොති, සම්ඵජ්ජලාපා පට්ඨිරතො හොති, අනභිජ්ඣාලු හොති, අබ්‍යාපන්නචිත්තො හොති, සම්මාදිට්ඨි හොති, ආරාධකො හොති ඤායං ධම්මං කුසලං.

“බ්‍රාහ්මණකුලා වෙපි, බ්‍රාහ්මණ, අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො හොති, සො ච තථාගතප්පච්චේදිතං ධම්මචිනයං ආගම්ම පාණාතිපාතා පට්ඨිරතො හොති...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි හොති, ආරාධකො හොති ඤායං ධම්මං කුසලං.

“වෙස්සකුලා වෙපි, බ්‍රාහ්මණ, අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො හොති, සො ච තථාගතප්පච්චේදිතං ධම්මචිනයං ආගම්ම පාණාතිපාතා පට්ඨිරතො හොති...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි හොති, ආරාධකො හොති ඤායං ධම්මං කුසලං.

“සුද්දකුලා වෙපි, බ්‍රාහ්මණ, අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො හොති, සො ච තථාගතප්පච්චේදිතං ධම්මචිනයං ආගම්ම පාණාතිපාතා පට්ඨිරතො හොති...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි හොති, ආරාධකො හොති ඤායං ධම්මං කුසලං.

442. “තං කිං මඤ්ඤසි, බ්‍රාහ්මණ, බ්‍රාහ්මණොව නු ඛො පහොති අස්මිං පදෙසෙ අවෙරං අබ්‍යාබජ්ඣං මෙත්තචිත්තං භාවෙතුං, නො ඛත්තියො නො වෙස්සො නො සුද්දො”ති? “නො හිදං, හො ගොතම. ඛත්තියොපි හි, හො ගොතම, පහොති අස්මිං පදෙසෙ අවෙරං අබ්‍යාබජ්ඣං මෙත්තචිත්තං භාවෙතුං; බ්‍රාහ්මණොපි හි, හො ගොතම... වෙස්සොපි හි, හො ගොතම... සුද්දොපි හි, හො ගොතම... සබ්බෙපි හි, හො ගොතම, චත්තාරො චණ්ණා පහොන්ති අස්මිං පදෙසෙ අවෙරං අබ්‍යාබජ්ඣං මෙත්තචිත්තං භාවෙතුං”න්ති. “එවමෙව ඛො, බ්‍රාහ්මණ, ඛත්තියකුලා වෙපි අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො හොති, සො ච තථාගතප්පච්චේදිතං ධම්මචිනයං ආගම්ම පාණාතිපාතා පට්ඨිරතො හොති...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි හොති, ආරාධකො හොති ඤායං ධම්මං කුසලං.

“බ්‍රාහ්මණකුලා වෙපි, බ්‍රාහ්මණ... වෙස්සකුලා වෙපි, බ්‍රාහ්මණ... සුද්දකුලා වෙපි, බ්‍රාහ්මණ, අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො හොති, සො ච තථාගතප්පච්චේදිතං ධම්මචිනයං ආගම්ම පාණාතිපාතා පට්ඨිරතො හොති...පෙ. ... සම්මාදිට්ඨි හොති, ආරාධකො හොති ඤායං ධම්මං කුසලං.

443. “තං කිං මඤ්ඤසි, බ්‍රාහ්මණ, බ්‍රාහ්මණොව නු ඛො පහොති සොත්තිසිනානිං ආදාය නදිං ගන්ත්වා රජොජල්ලං පවාහෙතුං, නො ඛත්තියො නො වෙස්සො නො සුද්දො”ති? “නො හිදං, හො ගොතම. ඛත්තියොපි හි, හො ගොතම, පහොති සොත්තිසිනානිං ආදාය නදිං ගන්ත්වා රජොජල්ලං පවාහෙතුං; බ්‍රාහ්මණොපි හි, හො ගොතම... වෙස්සොපි හි, හො ගොතම ... සුද්දොපි හි, හො ගොතම... සබ්බෙපි හි, හො ගොතම, චත්තාරො චණ්ණා පහොන්ති සොත්තිසිනානිං ආදාය නදිං ගන්ත්වා රජොජල්ලං පවාහෙතුං”න්ති. “එවමෙව ඛො, බ්‍රාහ්මණ, ඛත්තියකුලා වෙපි අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො හොති, සො ච තථාගතප්පච්චේදිතං ධම්මචිනයං ආගම්ම පාණාතිපාතා පට්ඨිරතො හොති...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි හොති, ආරාධකො හොති ඤායං ධම්මං කුසලං.

“බ්‍රාහ්මණකුලා වෙයි, බ්‍රාහ්මණ... වෙස්සකුලා වෙයි, බ්‍රාහ්මණ... සුද්දකුලා වෙයි, බ්‍රාහ්මණ, අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො හොති, සො ච තථාගතජප්පවේදිනං ධම්මචිනයං ආගම්ම පාණානිපාතා පටිච්චරතො හොති...පෙ. ... සම්මාදිට්ඨි හොති, ආරාධකො හොති ඤායං ධම්මං කුසලං.

444. “තං කිං මඤ්ඤසී, බ්‍රාහ්මණ, ඉධ රාජා ඛත්තියො මුද්ධාවසිත්තො නානාපච්චානං පුරිසානං පුරිසසතං සන්නිපාතෙය්‍යා - ‘ආයන්තු හොන්තො යෙ තත්ථ ඛත්තියකුලා බ්‍රාහ්මණකුලා රාජඤ්ඤකුලා උප්පන්නා සාකස්ස වා සාලස්ස වා සලලස්ස වා වන්දනස්ස වා පදුමකස්ස වා උත්තරාරණං ආදාය අග්ගි අභිනිබ්බත්තෙන්තු, තෙජො පාතුකරොන්තු; ආයන්තු පන හොන්තො යෙ තත්ථ චණ්ඩාලකුලා නෙසාදකුලා වෙනකුලා රථකාරකුලා පුක්කුසකුලා උප්පන්නා සාපානදොණියා වා සුකරදොණියා වා රජකදොණියා වා ඵරණ්ඩකට්ඨස්ස වා උත්තරාරණං ආදාය අග්ගි අභිනිබ්බත්තෙන්තු, තෙජො පාතුකරොන්තු’”ති?

“තං කිං මඤ්ඤසී, බ්‍රාහ්මණ, යො ඵචං නු බො සො ඛත්තියකුලා බ්‍රාහ්මණකුලා රාජඤ්ඤකුලා උප්පන්නෙහි සාකස්ස වා සාලස්ස වා සලලස්ස වා වන්දනස්ස වා පදුමකස්ස වා උත්තරාරණං ආදාය අග්ගි අභිනිබ්බත්තො තෙජො පාතුකරො සො ඵච නු බ්වස්ස අග්ගි අච්චිමා වෙච චණ්ණවා ච පහස්සරො ච තෙන ච සක්කා අග්ගිනා අග්ගිකරණියං කාතුං; යො පන සො චණ්ඩාලකුලා නෙසාදකුලා වෙනකුලා රථකාරකුලා පුක්කුසකුලා උප්පන්නෙහි සාපානදොණියා වා සුකරදොණියා වා රජකදොණියා වා ඵරණ්ඩකට්ඨස්ස වා උත්තරාරණං ආදාය අග්ගි අභිනිබ්බත්තො තෙජො පාතුකරො ස්වාස්ස අග්ගි න වෙච අච්චිමා න ච චණ්ණවා න ච පහස්සරො න ච තෙන සක්කා අග්ගිනා අග්ගිකරණියං කාතුං”න්ති? “නො හිදං, හො ගොතම. යොපි හි සො, හො ගොතම, ඛත්තියකුලා බ්‍රාහ්මණකුලා රාජඤ්ඤකුලා උප්පන්නෙහි සාකස්ස වා සාලස්ස වා සලලස්ස වා වන්දනස්ස වා පදුමකස්ස වා උත්තරාරණං ආදාය අග්ගි අභිනිබ්බත්තො තෙජො පාතුකරො ස්වාස්ස අග්ගි අච්චිමා වෙච චණ්ණවා ච පහස්සරො ච තෙන ච සක්කා අග්ගිනා අග්ගිකරණියං කාතුං; යොපි සො චණ්ඩාලකුලා නෙසාදකුලා වෙනකුලා රථකාරකුලා පුක්කුසකුලා උප්පන්නෙහි සාපානදොණියා වා සුකරදොණියා වා රජකදොණියා වා ඵරණ්ඩකට්ඨස්ස වා උත්තරාරණං ආදාය අග්ගි අභිනිබ්බත්තො තෙජො පාතුකරො ස්වාස්ස අග්ගි අච්චිමා වෙච චණ්ණවා ච පහස්සරො ච තෙන ච සක්කා අග්ගිනා අග්ගිකරණියං කාතුං. සබ්බොපි හි, හො ගොතම, අග්ගි අච්චිමා වෙච චණ්ණවා ච පහස්සරො ච සබ්බෙනපි සක්කා අග්ගිනා අග්ගිකරණියං කාතුං”න්ති.

“ඵචමෙච බො, බ්‍රාහ්මණ, ඛත්තියකුලා වෙයි අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො හොති, සො ච තථාගතජප්පවේදිනං ධම්මචිනයං ආගම්ම පාණානිපාතා පටිච්චරතො හොති...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි හොති, ආරාධකො හොති ඤායං ධම්මං කුසලං. බ්‍රාහ්මණකුලා වෙයි, බ්‍රාහ්මණ... වෙස්සකුලා වෙයි, බ්‍රාහ්මණ... සුද්දකුලා වෙයි, බ්‍රාහ්මණ, අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො හොති, සො ච තථාගතජප්පවේදිනං ධම්මචිනයං ආගම්ම පාණානිපාතා පටිච්චරතො හොති, අදින්නාදානා පටිච්චරතො හොති, අබ්‍රුහ්මචරියා පටිච්චරතො හොති, මුසාවාදා පටිච්චරතො හොති, පිසුණාය වාචාය පටිච්චරතො හොති, ඵරුසාය වාචාය පටිච්චරතො හොති, සම්ඵජ්ජලාපා පටිච්චරතො හොති, අනභිජ්ඣාලු හොති, අබ්‍යාපන්නචිත්තො හොති, සම්මාදිට්ඨි හොති, ආරාධකො හොති ඤායං ධම්මං කුසලං”න්ති.

ඵචං චුත්තෙ, එසුකාරී බ්‍රාහ්මණො භගවන්තං ඵතදවොච - “අභික්කන්තං, හො ගොතම, අභික්කන්තං, හො ගොතම...පෙ.... උපාසකං මං භවං ගොතමො ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණ්ණපෙනං සරණං ගත”න්ති.

එසුකාරීසුත්තං නිට්ඨිතං ඡට්ඨං.

7. ධනඤ්ජානිසුත්තං

445. ඵචං මෙ සුතං - එකං සමයං භගවා රාජගහෙ විහරති වෙථවනෙ කලන්දකනිවාපෙ. තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා සාරිපුත්තො දක්ඛිණාගිරිස්මිං වාරිකං වරති මහතා භික්ඛුසඬ්ඝෙන සද්ධිං. අථ බො අඤ්ඤතරො භික්ඛු රාජගහෙ වස්සංචුට්ඨො **[වස්සංචුත්ථො (සී. ස්‍යා. කං. පී.)]** යෙන දක්ඛිණාගිරි යෙනායස්මා සාරිපුත්තො තෙනුපසඬ්ඝමී; උපසඬ්ඝමිත්වා ආයස්මතා සාරිපුත්තෙන සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කථං සාරණියං විනිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්තං බො තං භික්ඛුං ආයස්මා සාරිපුත්තො ඵතදවොච - “කච්චාචුසො, භගවා අරොගො ච බලවා වා”ති? “අරොගො වාචුසො, භගවා බලවා වා”ති. “කච්චි පනාචුසො, භික්ඛුසඬ්ඝො අරොගො ච බලවා වා”ති? “භික්ඛුසඬ්ඝොපි බො, ආචුසො, අරොගො ච බලවා වා”ති. “එත්ථ, ආචුසො, තණ්ඩුලපාලිද්වාරාය ධනඤ්ජානි **[ධනඤ්ජානි (සී. පී.)]** නාම බ්‍රාහ්මණො අත්ථී. කච්චාචුසො, ධනඤ්ජානි බ්‍රාහ්මණො අරොගො ච බලවා වා”ති? “ධනඤ්ජානිපි බො, ආචුසො, බ්‍රාහ්මණො අරොගො ච බලවා වා”ති. “කච්චි පනාචුසො, ධනඤ්ජානි බ්‍රාහ්මණො අප්පමත්තො”ති? “කුතො පනාචුසො, ධනඤ්ජානිස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අප්පමාදො? ධනඤ්ජානි, ආචුසො, බ්‍රාහ්මණො රාජානං නිස්සාය බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙ විලුම්පති, බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙ නිස්සාය රාජානං විලුම්පති. යාපිස්ස භරියා සද්ධා සද්ධකුලා ආනිතා සාපි කාලඬ්ඝතා; අඤ්ඤාස්ස භරියා අස්සද්ධා අස්සද්ධකුලා ආනිතා”. “දුස්සුතං වතාචුසො, අස්සුම්භ, දුස්සුතං වතාචුසො, අස්සුම්භ; යෙ මයං ධනඤ්ජානිං බ්‍රාහ්මණං පමත්තං අස්සුම්භ. අප්පෙච ච නාම මයං කදාචි කරහවි ධනඤ්ජානිනා බ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං සමාගච්ඡෙය්‍යාම, අප්පෙච නාම සියා කොච්චෙච කථාසල්ලාපො”ති?

446. අප බො ආයස්මා සාරිපුත්තො දක්ඛිණාගිරිස්මිං යථාහිරන්තං විහරිත්වා යෙන රාජගහං තෙන වාරිකං පක්කාමි. අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො යෙන රාජගහං තදවසරි. තනු සුදං ආයස්මා සාරිපුත්තො රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලන්දකනිවාපෙ. අප බො ආයස්මා සාරිපුත්තො පුබ්බණ්ඩසමයං නිවාසෙත්වා පත්තවීරමාදාය රාජගහං පිණ්ඩාය පාවිසි. තෙන බො පන සමයෙන ධනඤ්ජානි බ්‍රාහ්මණො ඛනිනගරෙ ගාවො ගොට්ඨෙ දුභාපෙති. අප බො ආයස්මා සාරිපුත්තො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්ඡාහන්තං පිණ්ඩපානපටික්කන්තො යෙන ධනඤ්ජානි බ්‍රාහ්මණො තෙනුපසඬකමි. අද්දසා බො ධනඤ්ජානි බ්‍රාහ්මණො ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං දුරතොව ආගච්ඡන්තං. දිස්වාන යෙනායස්මා සාරිපුත්තො තෙනුපසඬකමි; උපසඬකමිත්වා ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං එතදවොච – “ඉතො, හො සාරිපුත්ත, පයො, පියතං තාව භත්තස්ස කාලො භවිස්සති”ති. “අලං, බ්‍රාහ්මණ. කතං මෙ අජ්ජ භත්තකිච්චං. අමුක්කස්මිං මෙ රුක්ඛමුලෙ දිවාචිභාරො භවිස්සති. තත්ථ ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති. “එවං, හො”ති බො ධනඤ්ජානි බ්‍රාහ්මණො ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස පච්චස්සොසි. අප බො ධනඤ්ජානි බ්‍රාහ්මණො පච්ඡාහන්තං භුත්තපාතරාසො යෙනායස්මා සාරිපුත්තො තෙනුපසඬකමි; උපසඬකමිත්වා ආයස්මතො සාරිපුත්තෙන සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං චිතිසාරන්තො එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තං බො ධනඤ්ජානි බ්‍රාහ්මණො ආයස්මා සාරිපුත්තො එතදවොච – “කච්චාසි, ධනඤ්ජානි, අජ්ජමත්තො”ති? “කුතො, හො සාරිපුත්ත, අම්භාකං අජ්ජමාදො යෙසං නො මාතාපිතරො පොසෙතබ්බො, පුත්තදාරො පොසෙතබ්බො, දාසකම්මකරා පොසෙතබ්බො, මිත්තාමච්චානං මිත්තාමච්චකරණීයං කාතබ්බං, ඤාතිසාලොභිතානං ඤාතිසාලොභිතකරණීයං කාතබ්බං, අතිථිතං අතිථිකරණීයං කාතබ්බං, පුබ්බපෙතානං පුබ්බපෙතකරණීයං කාතබ්බං, දෙවතානං දෙවතාකරණීයං කාතබ්බං, රක්ඛෙඤ්ඤා රාජකරණීයං කාතබ්බං, අයම්පි කායො පිණෙතබ්බො බ්‍රහෙතබ්බො”ති?

447. “තං කිං මඤ්ඤසි, ධනඤ්ජානි, ඉධෙකච්චො මාතාපිතුනං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අස්ස, තමෙනං අධම්මචරියාවිසමචරියාහෙතු නිරයං නිරයපාලා උපකඩ්ඨෙය්‍යුං. ලභෙය්‍ය නු බො සො ‘අහං බො මාතාපිතුනං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අහොසිං, මා මං නිරයං නිරයපාලා’ති, මාතාපිතරො වා පනස්ස ලභෙය්‍යුං ‘එසො බො අම්භාකං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අහොසි, මා නං නිරයං නිරයපාලා’”ති? “නො හිදං, හො සාරිපුත්ත. අප බො නං වික්කන්දන්තංයෙව නිරයෙ නිරයපාලා පක්ඛිපෙය්‍යුං”.

“තං කිං මඤ්ඤසි, ධනඤ්ජානි, ඉධෙකච්චො පුත්තදාරස්ස හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අස්ස, තමෙනං අධම්මචරියාවිසමචරියාහෙතු නිරයං නිරයපාලා උපකඩ්ඨෙය්‍යුං. ලභෙය්‍ය නු බො සො ‘අහං බො පුත්තදාරස්ස හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අහොසිං, මා මං නිරයං නිරයපාලා’ති, පුත්තදාරො වා පනස්ස ලභෙය්‍ය ‘එසො බො අම්භාකං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අහොසි මා නං නිරයං නිරයපාලා’”ති? “නො හිදං, හො සාරිපුත්ත. අප බො නං වික්කන්දන්තංයෙව නිරයෙ නිරයපාලා පක්ඛිපෙය්‍යුං”.

“තං කිං මඤ්ඤසි, ධනඤ්ජානි, ඉධෙකච්චො දාසකම්මකරපොරිසස්ස හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අස්ස, තමෙනං අධම්මචරියාවිසමචරියාහෙතු නිරයං නිරයපාලා උපකඩ්ඨෙය්‍යුං. ලභෙය්‍ය නු බො සො ‘අහං බො දාසකම්මකරපොරිසස්ස හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අහොසිං, මා මං නිරයං නිරයපාලා’ති, දාසකම්මකරපොරිසා වා පනස්ස ලභෙය්‍ය ‘එසො බො අම්භාකං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අහොසි, මා නං නිරයං නිරයපාලා’”ති? “නො හිදං, හො සාරිපුත්ත. අප බො නං වික්කන්දන්තංයෙව නිරයෙ නිරයපාලා පක්ඛිපෙය්‍යුං”.

“තං කිං මඤ්ඤසි, ධනඤ්ජානි, ඉධෙකච්චො මිත්තාමච්චානං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අස්ස, තමෙනං අධම්මචරියාවිසමචරියාහෙතු නිරයං නිරයපාලා උපකඩ්ඨෙය්‍යුං. ලභෙය්‍ය නු බො සො ‘අහං බො මිත්තාමච්චානං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අහොසිං, මා මං නිරයං නිරයපාලා’ති, මිත්තාමච්චා වා පනස්ස ලභෙය්‍ය ‘එසො බො අම්භාකං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අහොසි, මා නං නිරයං නිරයපාලා’”ති? “නො හිදං, හො සාරිපුත්ත. අප බො නං වික්කන්දන්තංයෙව නිරයෙ නිරයපාලා පක්ඛිපෙය්‍යුං”.

“තං කිං මඤ්ඤසි, ධනඤ්ජානි, ඉධෙකච්චො ඤාතිසාලොභිතානං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අස්ස, තමෙනං අධම්මචරියාවිසමචරියාහෙතු නිරයං නිරයපාලා උපකඩ්ඨෙය්‍යුං. ලභෙය්‍ය නු බො සො ‘අහං බො ඤාතිසාලොභිතානං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අහොසිං, මා මං නිරයං නිරයපාලා’ති, ඤාතිසාලොභිතා වා පනස්ස ලභෙය්‍ය ‘එසො බො අම්භාකං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අහොසි, මා නං නිරයං නිරයපාලා’”ති? “නො හිදං, හො සාරිපුත්ත. අප බො නං වික්කන්දන්තංයෙව නිරයෙ නිරයපාලා පක්ඛිපෙය්‍යුං”.

“තං කිං මඤ්ඤසි, ධනඤ්ජානි, ඉධෙකච්චො අතිථිතං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අස්ස, තමෙනං අධම්මචරියාවිසමචරියාහෙතු නිරයං නිරයපාලා උපකඩ්ඨෙය්‍යුං. ලභෙය්‍ය නු බො සො ‘අහං බො අතිථිතං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අහොසිං, මා මං නිරයං නිරයපාලා’ති, අතිථි වා පනස්ස ලභෙය්‍ය ‘එසො බො අම්භාකං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අහොසි, මා නං නිරයං නිරයපාලා’”ති? “නො හිදං, හො සාරිපුත්ත. අප බො නං වික්කන්දන්තංයෙව නිරයෙ නිරයපාලා පක්ඛිපෙය්‍යුං”.

“තං කිං මඤ්ඤසි, ධනඤ්ජානි, ඉධෙකච්චො පුබ්බපෙතානං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අස්ස, තමෙනං අධම්මචරියාවිසමචරියාහෙතු නිරයං නිරයපාලා උපකඩ්ඨෙය්‍යුං. ලභෙය්‍ය නු බො සො ‘අහං බො පුබ්බපෙතානං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අහොසිං, මා මං නිරයං නිරයපාලා’ති, පුබ්බපෙතා වා පනස්ස ලභෙය්‍ය ‘එසො බො අම්භාකං

“තං කිං මඤ්ඤසි, ධනඤ්ජානි, යො වා ඤාතිසාලොභිතානං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අස්ස, යො වා ඤාතිසාලොභිතානං හෙතු ධම්මචාරී සමචාරී අස්ස; කතමං සෙය්‍යො”ති? “යො හි, භො සාරිපුත්ත, ඤාතිසාලොභිතානං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අස්ස, න තං සෙය්‍යො; යො ච බො, භො සාරිපුත්ත, ඤාතිසාලොභිතානං හෙතු ධම්මචාරී සමචාරී අස්ස, තදෙවෙත්ථ සෙය්‍යො. අධම්මචරියාවිසමචරියාහි, භො සාරිපුත්ත, ධම්මචරියාසමචරියා සෙය්‍යො”ති. “අත්ථි බො, ධනඤ්ජානි, අඤ්ඤෙසං හෙතුකා ධම්මිකා කම්මන්තා, යෙහි සක්කා ඤාතිසාලොභිතානඤ්චෙව ඤාතිසාලොභිතකරණියං කාතං, න ච පාපකම්මං කාතං, පුඤ්ඤඤ්ච පටිපදං පටිපජ්ජිතං.

“තං කිං මඤ්ඤසි, ධනඤ්ජානි, යො වා අතිථිනං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අස්ස, යො වා අතිථිනං හෙතු ධම්මචාරී සමචාරී අස්ස; කතමං සෙය්‍යො”ති? “යො හි, භො සාරිපුත්ත, අතිථිනං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අස්ස, න තං සෙය්‍යො; යො ච බො, භො සාරිපුත්ත, අතිථිනං හෙතු ධම්මචාරී සමචාරී අස්ස, තදෙවෙත්ථ සෙය්‍යො. අධම්මචරියාවිසමචරියාහි, භො සාරිපුත්ත, ධම්මචරියාසමචරියා සෙය්‍යො”ති. “අත්ථි බො, ධනඤ්ජානි, අඤ්ඤෙසං හෙතුකා ධම්මිකා කම්මන්තා, යෙහි සක්කා අතිථිනඤ්චෙව අතිථිකරණියං කාතුං, න ච පාපකම්මං කාතුං, පුඤ්ඤඤ්ච පටිපදං පටිපජ්ජිතුං.

“තං කිං මඤ්ඤසි, ධනඤ්ජානි, යො වා පුබ්බපෙතානං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අස්ස, යො වා පුබ්බපෙතානං හෙතු ධම්මචාරී සමචාරී අස්ස; කතමං සෙය්‍යො”ති? “යො හි, භො සාරිපුත්ත, පුබ්බපෙතානං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අස්ස, න තං සෙය්‍යො; යො ච බො, භො සාරිපුත්ත, පුබ්බපෙතානං හෙතු ධම්මචාරී සමචාරී අස්ස, තදෙවෙත්ථ සෙය්‍යො. අධම්මචරියාවිසමචරියාහි, භො සාරිපුත්ත, ධම්මචරියාසමචරියා සෙය්‍යො”ති. “අත්ථි බො, ධනඤ්ජානි, අඤ්ඤෙසං හෙතුකා ධම්මිකා කම්මන්තා, යෙහි සක්කා පුබ්බපෙතානඤ්චෙව පුබ්බපෙතකරණියං කාතුං, න ච පාපකම්මං කාතුං, පුඤ්ඤඤ්ච පටිපදං පටිපජ්ජිතුං.

“තං කිං මඤ්ඤසි, ධනඤ්ජානි, යො වා දෙවතානං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අස්ස, යො වා දෙවතානං හෙතු ධම්මචාරී සමචාරී අස්ස; කතමං සෙය්‍යො”ති? “යො හි, භො සාරිපුත්ත, දෙවතානං හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අස්ස, න තං සෙය්‍යො; යො ච බො, භො සාරිපුත්ත, දෙවතානං හෙතු ධම්මචාරී සමචාරී අස්ස, තදෙවෙත්ථ සෙය්‍යො. අධම්මචරියාවිසමචරියාහි, භො සාරිපුත්ත, ධම්මචරියාසමචරියා සෙය්‍යො”ති. “අත්ථි බො, ධනඤ්ජානි, අඤ්ඤෙසං හෙතුකා ධම්මිකා කම්මන්තා, යෙහි සක්කා දෙවතානඤ්චෙව දෙවතාකරණියං කාතුං, න ච පාපකම්මං කාතුං, පුඤ්ඤඤ්ච පටිපදං පටිපජ්ජිතුං.

“තං කිං මඤ්ඤසි, ධනඤ්ජානි, යො වා රඤ්ඤො හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අස්ස, යො වා රඤ්ඤො හෙතු ධම්මචාරී සමචාරී අස්ස; කතමං සෙය්‍යො”ති? “යො හි, භො සාරිපුත්ත, රඤ්ඤො හෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අස්ස, න තං සෙය්‍යො; යො ච බො, භො සාරිපුත්ත, රඤ්ඤො හෙතු ධම්මචාරී සමචාරී අස්ස, තදෙවෙත්ථ සෙය්‍යො. අධම්මචරියාවිසමචරියාහි, භො සාරිපුත්ත, ධම්මචරියාසමචරියා සෙය්‍යො”ති. “අත්ථි බො, ධනඤ්ජානි, අඤ්ඤෙසං හෙතුකා ධම්මිකා කම්මන්තා, යෙහි සක්කා රඤ්ඤො චෙව රාජකරණියං කාතුං, න ච පාපකම්මං කාතුං, පුඤ්ඤඤ්ච පටිපදං පටිපජ්ජිතුං.

“තං කිං මඤ්ඤසි, ධනඤ්ජානි, යො වා කායස්ස පිණ්ඩානාහෙතු බ්‍රහ්මානාහෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අස්ස, යො වා කායස්ස පිණ්ඩානාහෙතු බ්‍රහ්මානාහෙතු ධම්මචාරී සමචාරී අස්ස; කතමං සෙය්‍යො”ති? “යො හි, භො සාරිපුත්ත, කායස්ස පිණ්ඩානාහෙතු බ්‍රහ්මානාහෙතු අධම්මචාරී විසමචාරී අස්ස, න තං සෙය්‍යො; යො ච බො, භො සාරිපුත්ත, කායස්ස පිණ්ඩානාහෙතු බ්‍රහ්මානාහෙතු ධම්මචාරී සමචාරී අස්ස, තදෙවෙත්ථ සෙය්‍යො. අධම්මචරියාවිසමචරියාහි, භො සාරිපුත්ත, ධම්මචරියාසමචරියා සෙය්‍යො”ති. “අත්ථි බො, ධනඤ්ජානි, අඤ්ඤෙසං හෙතුකා ධම්මිකා කම්මන්තා, යෙහි සක්කා කායඤ්චෙව පිණ්ඩානාහෙතුං බ්‍රහ්මානාහෙතුං, න ච පාපකම්මං කාතුං, පුඤ්ඤඤ්ච පටිපදං පටිපජ්ජිතුං”න්ති.

449. අථ බො ධනඤ්ජානි බ්‍රාහ්මණො ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමී. අථ බො ධනඤ්ජානි බ්‍රාහ්මණො අපරෙන සමයෙන ආබාධිකො අභොසි දුක්ඛිතො බාල්හගිලානො. අථ බො ධනඤ්ජානි බ්‍රාහ්මණො අඤ්ඤතරං පුරිසං ආමන්තෙසි – “එහි ත්වං, අම්භො පුරිස, යෙන භගවා තෙනුපසඬිකම; උපසඬිකමිත්වා මම වචනෙන භගවතො පාදෙ සිරසා චන්දාහි – ‘ධනඤ්ජානි, භන්තෙ, බ්‍රාහ්මණො ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාල්හගිලානො. සො භගවතො පාදෙ සිරසා චන්දති’ති. යෙන වායස්මා සාරිපුත්තො තෙනුපසඬිකම; උපසඬිකමිත්වා මම වචනෙන ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස පාදෙ සිරසා චන්දාහි – ‘ධනඤ්ජානි, භන්තෙ, බ්‍රාහ්මණො ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාල්හගිලානො. සො ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස පාදෙ සිරසා චන්දති’ති. එවඤ්ච වදෙහි – ‘සාධු කිර, භන්තෙ, ආයස්මා සාරිපුත්තො යෙන ධනඤ්ජානිස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඬිකමතු අනුකම්පං උපාදායා”ති. “එවං, භන්තෙ”ති බො සො පුරිසො ධනඤ්ජානිස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පටිස්සුත්වා යෙන භගවා තෙනුපසඬිකමී; උපසඬිකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීත්තො බො සො පුරිසො භගවන්තං එතදවොච – “ධනඤ්ජානි, භන්තෙ, බ්‍රාහ්මණො ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාල්හගිලානො. සො භගවතො පාදෙ සිරසා චන්දති”ති. යෙන වායස්මා සාරිපුත්තො තෙනුපසඬිකමී; උපසඬිකමිත්වා ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීත්තො බො සො පුරිසො ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං එතදවොච – “ධනඤ්ජානි, භන්තෙ, බ්‍රාහ්මණො ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාල්හගිලානො. සො ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස පාදෙ සිරසා චන්දති, එවඤ්ච වදෙහි – ‘සාධු කිර, භන්තෙ, ආයස්මා සාරිපුත්තො යෙන ධනඤ්ජානිස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඬිකමතු අනුකම්පං උපාදායා”ති. අධිවාසෙසි බො ආයස්මා සාරිපුත්තො තුණ්හිභාවෙන.

450. අථ බො ආයස්මා සාරිපුත්තො නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදාය යෙන ධනඤ්ජානිස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඬිකමී; උපසඬිකමිත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි. නිසජ්ජ බො ආයස්මා සාරිපුත්තො ධනඤ්ජානිං බ්‍රාහ්මණං එතදවොච – “කච්චි තෙ, ධනඤ්ජානි, ඛමනීයං, කච්චි යාපනීයං? කච්චි දුක්ඛා වෙදනා පටික්කමන්ති, නො අභික්කමන්ති? පටික්කමොසානං පඤ්ඤායති, නො අභික්කමො”ති? “න මෙ, භො සාරිපුත්ත, ඛමනීයං න යාපනීයං. බාල්හා මෙ දුක්ඛා වෙදනා අභික්කමන්ති, නො පටික්කමන්ති. අභික්කමොසානං පඤ්ඤායති, නො පටික්කමො.

සෙයාලාපි, හො සාරිපුත්ත, බලවා පුරිසො තිණ්හෙන සිබරෙන මුද්ධනි **[මුද්ධානං (සි. සා. කං. පි.)]** අභිමත්ථෙයා; එවමෙව ඛො, හො සාරිපුත්ත, අධිමත්තා වාතා මුද්ධනි ව උභතන්ති. න මෙ, හො සාරිපුත්ත, බමනියං, න යාපනියං. බාල්හා මෙ දුක්ඛා වෙදනා අභික්කමන්ති, නො පටික්කමන්ති. අභික්කමොසානං පඤ්ඤායති, නො පටික්කමො. සෙයාලාපි, හො සාරිපුත්ත, බලවා පුරිසො දළ්හෙන වරත්තක්ඛණ්ඩෙන **[වරත්තක්ඛණ්ඩෙන (සි. පි.)]** සීසෙ සීසවෙයං දදෙයා; එවමෙව ඛො, හො සාරිපුත්ත, අධිමත්තා සීසෙ සීසවෙදනා. න මෙ, හො සාරිපුත්ත, බමනියං න යාපනියං. බාල්හා මෙ දුක්ඛා වෙදනා අභික්කමන්ති, නො පටික්කමන්ති. අභික්කමොසානං පඤ්ඤායති, නො පටික්කමො. සෙයාලාපි, හො සාරිපුත්ත, දක්ඛො ගොසාතකො වා ගොසාතකන්තෙවාසී වා තිණ්හෙන ගොවිකන්තෙන කුච්ඡිං පරිකන්තෙයා; එවමෙව ඛො, හො සාරිපුත්ත, අධිමත්තා වාතා කුච්ඡිං පරිකන්තන්ති. න මෙ, හො සාරිපුත්ත, බමනියං, න යාපනියං. බාල්හා මෙ දුක්ඛා වෙදනා අභික්කමන්ති, නො පටික්කමන්ති. අභික්කමොසානං පඤ්ඤායති, නො පටික්කමො. සෙයාලාපි, හො සාරිපුත්ත, ද්වෙ බලවත්තො පුරිසා දුබ්බලතරං පුරිසං නානාබාහාසු ගහෙන්වා අභිගාරකාසුසා සන්තාපෙයාසුං සම්පරිතාපෙයාසුං; එවමෙව ඛො, හො සාරිපුත්ත, අධිමත්තො කායස්මිං ඩාහො. න මෙ, හො සාරිපුත්ත, බමනියං න යාපනියං. බාල්හා මෙ දුක්ඛා වෙදනා අභික්කමන්ති, නො පටික්කමන්ති. අභික්කමොසානං පඤ්ඤායති, නො පටික්කමො”ති.

451. “තං කිං මඤ්ඤසී, ධනඤ්ජානි, කතමං සෙයොසා – නිරයො වා තිරච්ජානයොනි වා”ති? “නිරයා, හො සාරිපුත්ත, තිරච්ජානයොනි සෙයොසා”ති. “තං කිං මඤ්ඤසී, ධනඤ්ජානි, කතමං සෙයොසා – නිරච්ජානයොනි වා පෙත්තිවිසයො වා”ති? “තිරච්ජානයොනියා, හො සාරිපුත්ත, පෙත්තිවිසයො සෙයොසා”ති. “තං කිං මඤ්ඤසී, ධනඤ්ජානි, කතමං සෙයොසා – පෙත්තිවිසයො වා මනුස්සා වා”ති? “පෙත්තිවිසයා, හො සාරිපුත්ත, මනුස්සා සෙයොසා”ති. “තං කිං මඤ්ඤසී, ධනඤ්ජානි, කතමං සෙයොසා – මනුස්සා වා වාතුමහාරාජිකා **[වාතුමහාරාජිකා (සි. සා. කං. පි.)]** වා දෙවා”ති? “මනුස්සෙහි, හො සාරිපුත්ත, වාතුමහාරාජිකා දෙවා සෙයොසා”ති. “තං කිං මඤ්ඤසී, ධනඤ්ජානි, කතමං සෙයොසා – වාතුමහාරාජිකා වා දෙවා තාවතිංසා වා දෙවා”ති? “වාතුමහාරාජිකෙහි, හො සාරිපුත්ත, දෙවෙහි තාවතිංසා දෙවා සෙයොසා”ති. “තං කිං මඤ්ඤසී, ධනඤ්ජානි, කතමං සෙයොසා – තාවතිංසා වා දෙවා යාමා වා දෙවා”ති? “තාවතිංසෙහි, හො සාරිපුත්ත, දෙවෙහි යාමා දෙවා සෙයොසා”ති. “තං කිං මඤ්ඤසී, ධනඤ්ජානි, කතමං සෙයොසා – යාමා වා දෙවා තුසිතා වා දෙවා”ති? “යාමෙහි, හො සාරිපුත්ත, දෙවෙහි තුසිතා දෙවා සෙයොසා”ති. “තං කිං මඤ්ඤසී, ධනඤ්ජානි, කතමං සෙයොසා – තුසිතා වා දෙවා නිම්මානරතී වා දෙවා”ති? “තුසිතෙහි, හො සාරිපුත්ත, දෙවෙහි නිම්මානරතී දෙවා සෙයොසා”ති. “තං කිං මඤ්ඤසී, ධනඤ්ජානි, කතමං සෙයොසා – නිම්මානරතී වා දෙවා පරනිම්මිතවසවත්ති වා දෙවා”ති? “නිම්මානරතීහි, හො සාරිපුත්ත, දෙවෙහි පරනිම්මිතවසවත්ති දෙවා සෙයොසා”ති. “තං කිං මඤ්ඤසී, ධනඤ්ජානි, කතමං සෙයොසා පරනිම්මිතවසවත්ති වා දෙවා බ්‍රහ්මලොකො වා”ති? “බ්‍රහ්මලොකො”ති **[භවං සාරිපුත්තො ආහානි, කතමං සාරිපුත්තො ආහ බ්‍රහ්මලොකොති. (ක.)]** – භවං සාරිපුත්තො ආහ; ‘බ්‍රහ්මලොකො’ති – භවං සාරිපුත්තො ආහා”ති **[භවං සාරිපුත්තො ආහානි, කතමං සාරිපුත්තො ආහ බ්‍රහ්මලොකොති. (ක.)]**.

අථ ඛො ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස එතදහොසි – “ඉමෙ ඛො බ්‍රාහ්මණා බ්‍රහ්මලොකාධිමුත්තා. යංනුනාහං ධනඤ්ජානිස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස බ්‍රහ්මානං සහබ්‍යතාය මග්ගං දෙසෙයා”න්ති. “බ්‍රහ්මානං තෙ, ධනඤ්ජානි, සහබ්‍යතාය මග්ගං දෙසෙස්සාමි; තං සුභාහි, සාධුකං මනසි කරොහි, භාසිස්සාමි”ති. “එවං, හො”ති ඛො ධනඤ්ජානි බ්‍රාහ්මණො ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස පච්චස්සොසි. ආයස්මා සාරිපුත්තො එතදවොච – “කතමො ව, ධනඤ්ජානි, බ්‍රහ්මානං සහබ්‍යතාය මග්ගො? ඉධ, ධනඤ්ජානි, භික්ඛු මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථං; ඉති උද්ධමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවත්තං ලොකං මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමාණෙන අවෙරෙන අබ්‍යාබජ්ඣෙකාන ඵරිත්වා විහරති. අයං ඛො, ධනඤ්ජානි, බ්‍රහ්මානං සහබ්‍යතාය මග්ගො”.

452. “පුත වපරං, ධනඤ්ජානි, භික්ඛු කරුණාසහගතෙන වෙතසා...පෙ.... මුදිතාසහගතෙන වෙතසා... උපෙක්ඛාසහගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථං; ඉති උද්ධමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවත්තං ලොකං උපෙක්ඛාසහගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමාණෙන අවෙරෙන අබ්‍යාබජ්ඣෙකාන ඵරිත්වා විහරති. අයං ඛො, ධනඤ්ජානි, බ්‍රහ්මානං සහබ්‍යතාය මග්ගො”ති. තෙන හි, හො සාරිපුත්ත, මම වචනෙන හගවතො පාදෙ සිරසා වන්දාහි – ‘ධනඤ්ජානි, හන්තෙ, බ්‍රාහ්මණො ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාල්හගිලානො. සො හගවතො පාදෙ සිරසා වන්දති’ති. අථ ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො ධනඤ්ජානිං බ්‍රාහ්මණං සති උත්තරිකරණියෙ හීනෙ බ්‍රහ්මලොකෙ පතිට්ඨාපෙත්වා උට්ඨායාසනා පක්කන්තො. අථ ඛො ධනඤ්ජානි බ්‍රාහ්මණො අවිරපක්කන්තෙ ආයස්මන්තෙ සාරිපුත්තෙ කාලමකාසී, බ්‍රහ්මලොකඤ්ච උපපජ්ජි.

453. අථ ඛො හගවා භික්ඛු ආමන්තෙසි – “එසො, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො ධනඤ්ජානිං බ්‍රාහ්මණං සති උත්තරිකරණියෙ හීනෙ බ්‍රහ්මලොකෙ පතිට්ඨාපෙත්වා උට්ඨායාසනා පක්කන්තො”ති. අථ ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො යෙන හගවා තෙනුපසඬිකමි, උපසඬිකමීත්වා හගවත්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි, එකමන්තං නිසීන්තො ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො හගවත්තං එතදවොච – “ධනඤ්ජානි, හන්තෙ, බ්‍රාහ්මණො ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාල්හගිලානො, සො හගවතො පාදෙ සිරසා වන්දති”ති. “කිං පන ත්වං සාරිපුත්ත ධනඤ්ජානිං බ්‍රාහ්මණං සති උත්තරිකරණියෙ හීනෙ බ්‍රහ්මලොකෙ පතිට්ඨාපෙත්වා උට්ඨායාසනා පක්කන්තො”ති? “මය්හං ඛො, හන්තෙ, එවං අහොසි – ‘ඉමෙ ඛො බ්‍රාහ්මණා බ්‍රහ්මලොකාධිමුත්තා, යංනුනාහං ධනඤ්ජානිස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස බ්‍රහ්මානං සහබ්‍යතාය මග්ගො’”.

මග්ගං දෙසෙය්‍යා'න්ති. “කාලඛිකතොව [කාලඛිකතොව (සා. කං. ක.)], සාරිපුත්ත, ධනඤ්ජානි බ්‍රාහ්මණො, බ්‍රහ්මලොකඤ්ච උපපන්නො”ති.

ධනඤ්ජානිසුත්තං නිට්ඨිතං සත්තමං.

8. වාසෙට්ඨසුත්තං

454. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා ඉච්ඡානඤ්චගලෙ [ඉච්ඡානඤ්චගලෙ (සි. පි.)] විහරති ඉච්ඡානඤ්චගලවනසණ්ඨෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බහුලා අභිඤ්ඤානා අභිඤ්ඤානා බ්‍රාහ්මණමහාසාලා ඉච්ඡානඤ්චගලෙ පටිවසන්ති, සෙය්‍යථිදං – වඩ්ඪි බ්‍රාහ්මණො, තාරුක්ඛො බ්‍රාහ්මණො, පොක්ඛරසානි බ්‍රාහ්මණො, ජාණ්ඩස්සොණි [ජාණ්ඩස්සොණි (පි.), ජාණ්ඩස්සොණි (ක.)] බ්‍රාහ්මණො, තොදෙය්‍යා බ්‍රාහ්මණො, අඤ්ඤෙ ව අභිඤ්ඤානා අභිඤ්ඤානා බ්‍රාහ්මණමහාසාලා. අප්ඨ ඛො වාසෙට්ඨභාරද්වාජානං මාණවානං ජඩ්ඝාවිහාරං අනුච්චිකමන්නානං අනුච්චරන්නානං [අනුච්චිකමමානානං අනුච්චරමානානං (සි. පි.)] අයමන්තරාකථා උදපාදි – “කථං, හො, බ්‍රාහ්මණො හොති”ති? භාරද්වාජො මාණවො එවමාහ – “යතො ඛො, හො, උභතො සුජාතො මානිතො ව පිනිතො ව සංසුද්ධගහණිකො යාව සත්තමා පිතාමහයුගා අක්ඛිත්තො අනුපක්කුට්ඨො ජාතිවාදෙන – එත්තාවතා ඛො, හො, බ්‍රාහ්මණො හොති”ති. වාසෙට්ඨො මාණවො එවමාහ – “යතො ඛො, හො, සීලවා ව හොති වත්තසම්පන්නො [වත්තසම්පන්නො (පි.)] ව – එත්තාවතා ඛො, හො, බ්‍රාහ්මණො හොති”ති. නෙව ඛො අසක්ඛි භාරද්වාජො මාණවො වාසෙට්ඨං මාණවං සඤ්ඤාපෙතුං, න පන අසක්ඛි වාසෙට්ඨො මාණවො භාරද්වාජං මාණවං සඤ්ඤාපෙතුං. අප්ඨ ඛො වාසෙට්ඨො මාණවො භාරද්වාජං මාණවං ආමන්තෙසි – “අයං ඛො, හො භාරද්වාජ, සමණො ගොතමො සක්ඛ්‍යපුත්තො සක්ඛ්‍යකුලා පබ්බජිතො ඉච්ඡානඤ්චගලෙ විහරති ඉච්ඡානඤ්චගලවනසණ්ඨෙ. තං ඛො පන භවන්නං ගොතමං එවං කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො – ‘ඉතිපි සො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පන්නො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථි සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා’ති. ආයාම, හො භාරද්වාජ, යෙන සමණො ගොතමො තෙනුපසඩ්ධකම්මස්සාම; උපසඩ්ධකම්මත්වා සමණං ගොතමං එතමන්ථං පුච්ඡිස්සාම. යථා නො සමණො ගොතමො ඛ්‍යාකරිස්සති තථා නං ධාරෙස්සාමා”ති. “එවං, හො”ති ඛො භාරද්වාජො මාණවො වාසෙට්ඨස්ස මාණවස්ස පටිවස්සොසි.

455. අප්ඨ ඛො වාසෙට්ඨභාරද්වාජා මාණවා යෙන භගවා තෙනුපසඩ්ධකම්මස්ස; උපසඩ්ධකම්මත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මොදිංසු. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං චිතිසාරත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසින්නො ඛො වාසෙට්ඨො මාණවො භගවත්තං ගාථාහි අප්ඤ්ඤාසි –

“අනුඤ්ඤාතපට්ඨඤ්ඤානා, තෙවිජ්ජා මයමස්මුහො;
අහං පොක්ඛරසානිස්ස, තාරුක්ඛස්සායං මාණවො.

“තෙවිජ්ජානං යදක්ඛාතං, තත්‍ර කෙවලිනොස්මසෙ;
පදකස්මා වෙය්‍යාකරණා [නො ඛ්‍යාකරණා (සා. කං. ක.)], ජජ්ජෙ ආවරියසාදිසා;
තෙසං නො ජාතිවාදස්මිං, විවාදො අත්ථි ගොතම.

“ජාතියා බ්‍රාහ්මණො හොති, භාරද්වාජො ඉති භාසති;
අහඤ්ච කම්මනා [කම්මනා (සි. පි.)] බුම්භි, එවං ජානාහි වක්ඛුම.

“තෙ න සක්කොම ඤාපෙතුං [සඤ්ඤත්තුං (පි.), සඤ්ඤාපෙතුං (ක.)], අඤ්ඤමඤ්ඤං මයං උභො;
භවන්නං පුට්ඨුමාගමා, සම්බුද්ධං ඉති විස්සුතං.

“වන්දං යථා ඛ්‍යාතීතං, පෙච්ච පඤ්ජලිකා ජනා;
වන්දමානා නමස්සන්ති, ලොකස්මිං ගොතමං.

“වක්ඛුං ලොකෙ සමුප්පන්නං, මයං පුච්ඡාම ගොතමං;
ජාතියා බ්‍රාහ්මණො හොති, උදාහු භවති කම්මනා [කම්මනා (සි. පි.)];
අජාතනං නො පබුහි, යථා ජානෙමු බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

456. “තෙසං වො අහං ඛ්‍යාකරිස්සං, (වාසෙට්ඨානි භගවා)
අනුපුබ්බං යථාතථං;
ජාතිවිභඩ්ඨං පාණානං, අඤ්ඤමඤ්ඤාහි ජාතියො.

“තිණරුක්ඛෙපි ජානාථ, න වාපි පටිජානරෙ;
ලිඬගං ජාතිමයං තෙසං, අඤ්ඤමඤ්ඤාහි ජාතියො.

“තතො කීටෙ පටඬිගෙ ව, යාව කුන්ථකිපිල්ලිකෙ;
ලිඬිගං ජාතිමයං තෙසං, අඤ්ඤමඤ්ඤා හි ජාතියො.

“චතුප්පදෙපි ජානාථ, බුද්දකෙ ව මහල්ලකෙ;
ලිඬිගං ජාතිමයං තෙසං, අඤ්ඤමඤ්ඤා හි ජාතියො.

“පාදුදරෙපි ජානාථ, උරගෙ දීඝපිට්ඨකෙ;
ලිඬිගං ජාතිමයං තෙසං, අඤ්ඤමඤ්ඤා හි ජාතියො.

“තතො මච්ඡෙපි ජානාථ, උදකෙ වාරිගොචරෙ;
ලිඬිගං ජාතිමයං තෙසං, අඤ්ඤමඤ්ඤා හි ජාතියො.

“තතො පක්ඛිපි ජානාථ, පත්තයානෙ විහඬිගමෙ;
ලිඬිගං ජාතිමයං තෙසං, අඤ්ඤමඤ්ඤා හි ජාතියො.

“යථා එතාසු ජාතීසු, ලිඬිගං ජාතිමයං පුට්ඨ;
එවං තත්ථි මනුස්සෙසු, ලිඬිගං ජාතිමයං පුට්ඨ.

“න කෙසෙහි න සීසෙහි, න කණ්ණෙහි න අක්ඛිති;
න මුඛෙන න නාසාය, න ඔට්ටෙහි භමුහි වා.

“න ගීවාය න අංසෙහි, න උදරෙන න පිට්ඨියා;
න සොණියා න උරසා, න සම්බාධෙ න මෙට්ඨනෙ [න සම්බාධා න මෙට්ඨනා (ක.)].

“න භත්ථෙහි න පාදෙහි, නඬිගුලිහි නබෙහි වා;
න ජඩ්ඝාහි න උග්ග්ග්හි, න චණ්ණෙන සරෙන වා;
ලිඬිගං ජාතිමයං නෙව, යථා අඤ්ඤාසු ජාතීසු.

457. “පච්චත්තඤ්ච සරිරෙසු [පච්චත්තං සසරිරෙසු (සි. පි.)], මනුස්සස්ථෙතං න විජ්ජති;
වොකාරඤ්ච මනුස්සෙසු, සමඤ්ඤාය පවුච්චති.

“යො හි කොච් මනුස්සෙසු, ගොරක්ඛං උපජීවති;
එවං වාසෙට්ඨ ජානාහි, කස්සකො සො න බ්‍රාහ්මණො.

“යො හි කොච් මනුස්සෙසු, පුට්ඨපිප්පෙන ජීවති;
එවං වාසෙට්ඨ ජානාහි, සිප්පිකො සො න බ්‍රාහ්මණො.

“යො හි කොච් මනුස්සෙසු, වොහාරං උපජීවති;
එවං වාසෙට්ඨ ජානාහි, වාණිජො සො න බ්‍රාහ්මණො.

“යො හි කොච් මනුස්සෙසු, පරපෙස්සෙන ජීවති;
එවං වාසෙට්ඨ ජානාහි, පෙස්සකො [පෙස්සිකො (සි. සා. කං. පි.)] සො න බ්‍රාහ්මණො.

“යො හි කොච් මනුස්සෙසු, අදින්නං උපජීවති;
එවං වාසෙට්ඨ ජානාහි, වොරො එසො න බ්‍රාහ්මණො.

“යො හි කොච් මනුස්සෙසු, ඉස්සත්ථං උපජීවති;
එවං වාසෙට්ඨ ජානාහි, යොධාජීවො න බ්‍රාහ්මණො.

“යො හි කොච් මනුස්සෙසු, පොරොහිව්චෙන ජීවති;
එවං වාසෙට්ඨ ජානාහි, යාජකො සො න බ්‍රාහ්මණො.

“යො හි කොච් මනුස්සෙසු, ගාමං රට්ඨඤ්ච භුඤ්ජති;
එවං වාසෙට්ඨ ජානාහි, රාජා එසො න බ්‍රාහ්මණො.

“න වාහං බ්‍රාහ්මණං බුමි, යොනිජං මත්තිසම්භවං;
භොවාදි [භොවාදි (සා. කං.)] නාම සො භොති, සථෙ භොති සකිඤ්චනො;

අකිඤ්චනං අනාදානං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

458. “සබ්බසංයෝජනං ඡෙත්වා, යො වෙ න පරිතස්සති;
සඬගාතිගං විසංයුත්තං [\[විසඤ්ඤාත්තං \(ක.\)\]](#), තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“ඡෙත්වා නද්ධිං [\[නද්ධිං \(සී. පී.\)\]](#) වරත්තඤ්ච, සන්දානං සහනුක්කමං;
උක්ඛිත්තපලිසං බුද්ධං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“අක්කොසං වධබන්ධඤ්ච, අදුට්ඨො යො තිතික්ඛති;
බන්තිබලං බලානිකං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“අක්කොධනං වතවත්තං, සීලවත්තං අනුස්සදං;
දත්තං අන්තිමසාරීරං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“චාරිපොක්ඛරපත්තෙව, ආරග්ගෙරිව සාසපො;
යො න ලිම්පති කාමෙසු, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“යො දුක්ඛස්ස පජානාති, ඉධෙව ඛයමත්තනො;
පන්නභාරං විසංයුත්තං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“ගම්භීරපඤ්ඤං මෙධාවිං, මග්ගාමග්ගස්ස කොවිදං;
උත්තමත්ථමනුප්පත්තං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“අසංසට්ඨං ගහට්ඨෙහි, අනාගාරෙහි චූභයං;
අනොකසාරිමප්පිච්ඡං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“නිධාය දණ්ඩං භූතෙසු, තසෙසු ථාවරෙසු ව;
යො න හන්ති න සාතෙති, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“අවිරුද්ධං විරුද්ධෙසු, අත්තදණ්ඩෙසු නිබ්බූතං;
සාදානෙසු අනාදානං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“යස්ස රාගො ව දොසො ව, මානො මක්ඛො ව ඔභිතො;
සාසපොරිව ආරග්ගා, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

459. “අකක්කසං විඤ්ඤාපනිං, ගිරං සච්චං උදීරයෙ;
යාය නාභිසප්පෙ කිඤ්චි, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“යො ව දීසං ව රස්සං වා, අණුං ථුලං සුභාසුභං;
ලොකෙ අදින්නං නාදෙති [\[නාදියති \(සී. පී.\)\]](#), තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“ආසා යස්ස න විජ්ජන්ති, අස්මිං ලොකෙ පරම්භි ව;
නිරාසාසං [\[නිරාසයං \(සී. පී.\)\]](#) විසංයුත්තං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“යස්සාලයා න විජ්ජන්ති, අඤ්ඤාය අකථංකථී;
අමනොගධං අනුප්පත්තං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“යොධපුඤ්ඤඤ්ච පාපඤ්ච, උභො සඬගං උපච්චගා;
අසොකං වීරජං සුද්ධං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“චන්දං ව විමලං සුද්ධං, විජ්ජසන්නං අනාවිලං;
නන්දීභවපරික්ඛිණං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“යො ඉමං පලිපථං දුග්ගං, සංසාරං මොහමච්චගා;
නිණ්ණො පාරඬගතො ඤායී, අනෙපො අකථංකථී;
අනුපාදාය නිබ්බූතො, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“යොධකාමෙ පහන්ත්වාන [\[පහන්වාන \(සී.\)\]](#), අනාගාරො පරිබ්බපෙ;

කාමහවපරික්ඛිණං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“යොධකණ්ඨං පහන්ත්වාන, අනාගාරො පරිබ්බජෙ;
තණ්හාහවපරික්ඛිණං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“හිත්වා මානුසකං යොගං, දිබ්බං යොගං උපච්චගා;
සබ්බයොගවිසංයුත්තං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“හිත්වා රතිඤ්ච අරතිං, සිතීභූතං නිරූපධිං;
සබ්බලොකාභිභූං චිරං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“චුතිං යො වෙදි සත්තානං, උපපත්තිඤ්ච සබ්බසො;
අසත්තං සුගතං බුද්ධං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“යස්ස ගතිං න ජානන්ති, දෙවා ගන්ධබ්බමානුසා;
බිණ්ණසවං අරහන්තං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“යස්ස පුරෙ ව පච්ඡා ව, මජ්ඣෙ ව නත්ථි කිඤ්චනං;
අකිඤ්චනං අනාදානං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“උසහං පවරං චිරං, මහෙසිං විජිතාවිනං;
අනෙජං ත්භාතකං [නභාතකං (සී. පී.)] බුද්ධං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“පුබ්බෙනිවාසං යො වෙදි, සග්ගාපායඤ්ච පස්සති;
අථො ජාතික්ඛයං පත්තො, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

460. “සමඤ්ඤා හෙසා ලොකස්මිං, නාමගොත්තං පකප්පිතං;
සම්මුච්චා සමුදාගතං, තත්ථ තත්ථ පකප්පිතං.

“දීඝරත්තානුසයිතං, දිට්ඨිගතමජානතං;
අජානන්තා නො [අජානන්තා නොති අජානන්තා එව (ටිකා)] පබ්බන්ති [පබ්බවන්ති (සී. පී.)], ජාතියා හොති
බ්‍රාහ්මණො.

“න ජච්චා බ්‍රාහ්මණො [වසලො (සා. කං. ක.)] හොති, න ජච්චා හොති අබ්‍රාහ්මණො [බ්‍රාහ්මණො (සා. කං. ක.)];
කම්මුනා බ්‍රාහ්මණො [වසලො (සා. කං. ක.)] හොති, කම්මුනා හොති අබ්‍රාහ්මණො [බ්‍රාහ්මණො (සා. කං. ක.)].

“කස්සකො කම්මුනා හොති, සිප්පිකො හොති කම්මුනා;
වාණිජො කම්මුනා හොති, පෙස්සකො හොති කම්මුනා.

“වොරොපි කම්මුනා හොති, යොධාජීවොපි කම්මුනා;
යාජකො කම්මුනා හොති, රාජාපි හොති කම්මුනා.

“එවමෙන යථාභූතං, කම්මං පස්සන්ති පණ්ඩිතා;
පටිච්චසමුප්පාදදස්සා, කම්මවිපාකකොවිදා.

“කම්මුනා චත්තති ලොකො, කම්මුනා චත්තති පජා;
කම්මනිබන්ධනා සත්තා, රථස්සාණිව යායතො.

“තපෙන බ්‍රහ්මචරියෙන, සංයමෙන දමෙන ව;
එතෙන බ්‍රාහ්මණො හොති, එතං බ්‍රාහ්මණමුත්තමං.

“තීති විජ්ජාහි සම්පන්නො, සන්නො බිණ්ණුනබ්බවො;
එවං වාසෙට්ඨ ජානාහි, බ්‍රහ්මා සක්කො විජානත”න්ති.

461. එවං වුත්තෙ, වාසෙට්ඨභාරද්වාජා මාණවා හගවත්තං එතදවොචුං – “අභික්කන්තං, හො ගොතම, අභික්කන්තං, හො ගොතම! සෙය්‍යථාපි, හො ගොතම, නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙය්‍යා, පටිච්ඡන්තං වා විචරෙය්‍යා, මුල්ලස්ස වා මග්ගං ආවික්ඛෙය්‍යා, අන්ධකාරෙ වා තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍යා – චක්ඛුමන්තො රූපානි දක්ඛන්තීති – එවමෙවං භොතා ගොතමෙන අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො. එතෙ මයං හවත්තං ගොතමං සරණං ගච්ඡාම ධම්මඤ්ච භික්ඛුසංඝඤ්ච. උපාසකෙ නො හවං ගොතමො ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණුපෙන සරණං ගතෙ”ති.

වාසෙට්ඨසුත්තං නිට්ඨිතං අට්ඨමං.

9. සුභසුත්තං

462. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං හගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාට්ඨිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සුභො මාණවො තොදෙය්‍යපුත්තො සාවත්ථියං පටිවසති අඤ්ඤාතරස්ස ගහපතිස්ස නිවෙසනෙ කෙනවිදෙව කරණීයෙන. අට්ඨ ඛො සුභො මාණවො තොදෙය්‍යපුත්තො යස්ස ගහපතිස්ස නිවෙසනෙ පටිවසති තං ගහපතිං එතදවොච – “සුතං මෙනං, ගහපති – ‘අවිචිත්තා සාවත්ථී අරහන්තෙහි’ති. කං නු ඛිවජ්ජ සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා පයිරුපාසෙය්‍යාමා”ති? “අයං, හන්තෙ, හගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාට්ඨිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තං, හන්තෙ, හගවත්තං පයිරුපාසස්සු”ති. අට්ඨ ඛො සුභො මාණවො තොදෙය්‍යපුත්තො තස්ස ගහපතිස්ස පටිස්සුත්වා යෙන හගවා තෙනුපසඬිකමී; උපසඬිකමීත්වා හගවතා සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං චිතිසාරෙන්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තො ඛො සුභො මාණවො තොදෙය්‍යපුත්තො හගවත්තං එතදවොච – “බ්‍රාහ්මණා, හො ගොතම, එවමාහංසු – ‘ගහට්ඨො ආරාධකො භොති ඤායං ධම්මං කුසලං, න පඛ්ඛජ්ජො ආරාධකො භොති ඤායං ධම්මං කුසල’න්ති. ඉධ හවං ගොතමො කිමාහා”ති?

463. “විහජ්ජවාදො ඛො අහමෙන්ට්, මාණව; නාහමෙන්ට් එකංසවාදො. ගිහිස්ස වාහං, මාණව, පඛ්ඛජ්ජස්ස වා මිච්ඡාපට්ඨන්තිං න චණ්ණෙමි. ගිහී වා හී , මාණව, පඛ්ඛජ්ජො වා මිච්ඡාපට්ඨන්තො මිච්ඡාපට්ඨන්තාධිකරණහෙතු න ආරාධකො භොති ඤායං ධම්මං කුසලං. ගිහිස්ස වාහං, මාණව, පඛ්ඛජ්ජස්ස වා සම්මාපට්ඨන්තිං චණ්ණෙමි. ගිහී වා හී, මාණව, පඛ්ඛජ්ජො වා සම්මාපට්ඨන්තො සම්මාපට්ඨන්තාධිකරණහෙතු ආරාධකො භොති ඤායං ධම්මං කුසල”න්ති.

“බ්‍රාහ්මණා, හො ගොතම, එවමාහංසු – ‘මහට්ඨමීදං මහාකිච්චං මහාධිකරණං මහාසමාරම්භං සරාවාසකම්මට්ඨානං මහජ්ඵලං භොති; අජ්ජට්ඨමීදං අජ්ජකිච්චං අජ්ජාධිකරණං අජ්ජසමාරම්භං පඛ්ඛජ්ජා කම්මට්ඨානං අජ්ජඵලං භොති’ති. ඉධ හවං ගොතමො කිමාහා”ති.

“එත්ථාපි ඛො අහං, මාණව, විහජ්ජවාදො; නාහමෙන්ට් එකංසවාදො. අත්ථී, මාණව, කම්මට්ඨානං මහට්ඨං මහාකිච්චං මහාධිකරණං මහාසමාරම්භං විපජ්ජමානං අජ්ජඵලං භොති; අත්ථී, මාණව, කම්මට්ඨානං මහට්ඨං මහාකිච්චං මහාධිකරණං මහාසමාරම්භං සම්පජ්ජමානං මහජ්ඵලං භොති; අත්ථී, මාණව, කම්මට්ඨානං අජ්ජට්ඨං අජ්ජකිච්චං අජ්ජාධිකරණං අජ්ජසමාරම්භං විපජ්ජමානං අජ්ජඵලං භොති; අත්ථී, මාණව, කම්මට්ඨානං අජ්ජට්ඨං අජ්ජකිච්චං අජ්ජාධිකරණං අජ්ජසමාරම්භං සම්පජ්ජමානං මහජ්ඵලං භොති. කතමඤ්ච, මාණව , කම්මට්ඨානං මහට්ඨං මහාකිච්චං මහාධිකරණං මහාසමාරම්භං විපජ්ජමානං අජ්ජඵලං භොති? කසි ඛො, මාණව, කම්මට්ඨානං මහට්ඨං මහාකිච්චං මහාධිකරණං මහාසමාරම්භං විපජ්ජමානං අජ්ජඵලං භොති. කතමඤ්ච, මාණව, කම්මට්ඨානං මහට්ඨං මහාකිච්චං මහාධිකරණං මහාසමාරම්භං සම්පජ්ජමානං මහජ්ඵලං භොති. කතමඤ්ච, මාණව, කම්මට්ඨානං අජ්ජට්ඨං අජ්ජකිච්චං අජ්ජාධිකරණං අජ්ජසමාරම්භං විපජ්ජමානං අජ්ජඵලං භොති? චණ්ජජා ඛො, මාණව, කම්මට්ඨානං අජ්ජට්ඨං අජ්ජකිච්චං අජ්ජාධිකරණං අජ්ජසමාරම්භං විපජ්ජමානං අජ්ජඵලං භොති. කතමඤ්ච මාණව, කම්මට්ඨානං අජ්ජට්ඨං අජ්ජකිච්චං අජ්ජාධිකරණං අජ්ජසමාරම්භං සම්පජ්ජමානං මහජ්ඵලං භොති? චණ්ජජායෙව ඛො, මාණව, කම්මට්ඨානං අජ්ජට්ඨං අජ්ජකිච්චං අජ්ජාධිකරණං අජ්ජසමාරම්භං සම්පජ්ජමානං මහජ්ඵලං භොති.

464. “සෙය්‍යථාපි, මාණව, කසි කම්මට්ඨානං මහට්ඨං මහාකිච්චං මහාධිකරණං මහාසමාරම්භං විපජ්ජමානං අජ්ජඵලං භොති; එවමෙව ඛො, මාණව, සරාවාසකම්මට්ඨානං මහට්ඨං මහාකිච්චං මහාධිකරණං මහාසමාරම්භං විපජ්ජමානං අජ්ජඵලං භොති. සෙය්‍යථාපි, මාණව, කසියෙව කම්මට්ඨානං මහට්ඨං මහාකිච්චං මහාධිකරණං මහාසමාරම්භං සම්පජ්ජමානං මහජ්ඵලං භොති; එවමෙව ඛො, මාණව, සරාවාසකම්මට්ඨානං මහට්ඨං මහාකිච්චං මහාධිකරණං මහාසමාරම්භං සම්පජ්ජමානං මහජ්ඵලං භොති. සෙය්‍යථාපි, මාණව, චණ්ජජා කම්මට්ඨානං අජ්ජට්ඨං අජ්ජකිච්චං අජ්ජාධිකරණං අජ්ජසමාරම්භං විපජ්ජමානං අජ්ජඵලං භොති; එවමෙව ඛො, මාණව, පඛ්ඛජ්ජා කම්මට්ඨානං අජ්ජට්ඨං අජ්ජකිච්චං අජ්ජාධිකරණං අජ්ජසමාරම්භං විපජ්ජමානං අජ්ජඵලං භොති. සෙය්‍යථාපි, මාණව, චණ්ජජායෙව කම්මට්ඨානං අජ්ජට්ඨං අජ්ජකිච්චං අජ්ජාධිකරණං අජ්ජසමාරම්භං සම්පජ්ජමානං මහජ්ඵලං භොති; එවමෙව ඛො , මාණව, පඛ්ඛජ්ජා කම්මට්ඨානං අජ්ජට්ඨං අජ්ජකිච්චං අජ්ජාධිකරණං අජ්ජසමාරම්භං සම්පජ්ජමානං මහජ්ඵලං භොති”ති.

“බ්‍රාහ්මණා , හො ගොතම, පඤ්ච ධම්මෙ පඤ්ඤපෙන්නි පුඤ්ඤස්ස කිරියාය, කුසලස්ස ආරාධනායා”ති. “යෙ තෙ, මාණව, බ්‍රාහ්මණා පඤ්ච ධම්මෙ පඤ්ඤපෙන්නි පුඤ්ඤස්ස කිරියාය, කුසලස්ස ආරාධනාය – සචෙ තෙ අගරු –

සාධු තෙ පඤ්ච ධම්මෙ ඉමස්මිං පරිසති භාසස්සු”ති. “න ඛො මෙ, භො ගොතම, ගරු යත්ථස්සු භවන්තො වා නිසින්තො භවන්තරුපො වා”ති **[නිසින්තා භවන්තරුපා වාති (සී. සා. කං. පී.)]**. “තෙන හි, මාණව, භාසස්සු”ති. “සච්චං ඛො, භො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා පඨමං ධම්මං පඤ්ඤපෙන්නි පුඤ්ඤස්ස කිරියාය, කුසලස්ස ආරාධනාය. තපං ඛො, භො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා දුතියං ධම්මං පඤ්ඤපෙන්නි පුඤ්ඤස්ස කිරියාය, කුසලස්ස ආරාධනාය. බ්‍රහ්මචරියං ඛො, භො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා තතියං ධම්මං පඤ්ඤපෙන්නි පුඤ්ඤස්ස කිරියාය, කුසලස්ස ආරාධනාය. අප්පකං ඛො, භො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා චතුත්ථං ධම්මං පඤ්ඤපෙන්නි පුඤ්ඤස්ස කිරියාය, කුසලස්ස ආරාධනාය. වාගං ඛො, භො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා පඤ්චමං ධම්මං පඤ්ඤපෙන්නි පුඤ්ඤස්ස කිරියාය, කුසලස්ස ආරාධනාය. බ්‍රාහ්මණා, භො ගොතම, ඉමෙ පඤ්ච ධම්මෙ පඤ්ඤපෙන්නි පුඤ්ඤස්ස කිරියාය, කුසලස්ස ආරාධනායාති. ඉධ භවං ගොතමො කිමාහා”ති?

465. “කිං පන, මාණව, අත්ථි කොච්චි බ්‍රාහ්මණානං එකබ්‍රාහ්මණොපි යො ඵවමාහ – ‘අහං ඉමෙසං පඤ්චන්තං ධම්මානං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා විපාකං පට්ඨෙමි’”ති? “නො හිදං, භො ගොතම”. “කිං පන, මාණව, අත්ථි කොච්චි බ්‍රාහ්මණානං එකාවරියොපි එකාවරියපාවරියොපි යාව සත්තමා ආචරියමහයුගාපි යො ඵවමාහ – ‘අහං ඉමෙසං පඤ්චන්තං ධම්මානං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා විපාකං පට්ඨෙමි’”ති? “නො හිදං, භො ගොතම”. “කිං පන, මාණව, යෙපි තෙ බ්‍රාහ්මණානං පුබ්බකා ඉසයො මන්තානං කත්තාරො මන්තානං පචත්තාරො යෙසමිදං එතරහි බ්‍රාහ්මණා පොරාණං මන්තපදං ගීතං පචුත්තං සමිහිතං තදනුගායන්ති තදනුභාසන්ති භාසිතමනුභාසන්ති වාචිතමනුචාවෙන්ති, සෙයාපීදං – අට්ඨකො වාමකො වාමදෙවො චෙස්සාමිත්තො යමනග්ගි අඬ්ඨිරසො භාරද්වාපො වාසෙට්ඨො කස්සපො භගු, තෙපි ඵවමාහංසු – ‘මයං ඉමෙසං පඤ්චන්තං ධම්මානං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා විපාකං පට්ඨෙමා’”ති? “නො හිදං, භො ගොතම”.

“ඉති කිර, මාණව, නත්ථි කොච්චි බ්‍රාහ්මණානං එකබ්‍රාහ්මණොපි යො ඵවමාහ – ‘අහං ඉමෙසං පඤ්චන්තං ධම්මානං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා විපාකං පට්ඨෙමි’”ති; නත්ථි කොච්චි බ්‍රාහ්මණානං එකාවරියොපි එකාවරියපාවරියොපි යාව සත්තමා ආචරියමහයුගාපි යො ඵවමාහ – ‘අහං ඉමෙසං පඤ්චන්තං ධම්මානං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා විපාකං පට්ඨෙමි’”ති; යෙපි තෙ බ්‍රාහ්මණානං පුබ්බකා ඉසයො මන්තානං කත්තාරො මන්තානං පචත්තාරො, යෙසමිදං එතරහි බ්‍රාහ්මණා පොරාණං මන්තපදං ගීතං පචුත්තං සමිහිතං, තදනුගායන්ති තදනුභාසන්ති භාසිතමනුභාසන්ති වාචිතමනුචාවෙන්ති, සෙයාපීදං – අට්ඨකො වාමකො වාමදෙවො චෙස්සාමිත්තො යමනග්ගි අඬ්ඨිරසො භාරද්වාපො වාසෙට්ඨො කස්සපො භගු. තෙපි න ඵවමාහංසු – ‘මයං ඉමෙසං පඤ්චන්තං ධම්මානං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා විපාකං පට්ඨෙමා’”ති.

“සෙයාපාපි, මාණව, අත්ථධවෙණි පරම්පරාසංසත්තා පුරිමොපි න පස්සති මජ්ඣිමොපි න පස්සති පච්ඡිමොපි න පස්සති; ඵවමෙව ඛො, මාණව, අත්ථධවෙණුපමං මඤ්ඤෙ බ්‍රාහ්මණානං භාසිතං සම්පජ්ජති – පුරිමොපි න පස්සති මජ්ඣිමොපි න පස්සති පච්ඡිමොපි න පස්සති”ති.

466. ඵචං චුත්තෙ, සුභො මාණවො තොදෙයාපුත්තො භගවතා අත්ථධවෙණුපමෙන චුච්චමානො කුපිතො අනත්තමනො භගවත්තංයෙව බුංසෙන්නො භගවත්තංයෙව වම්භෙන්නො භගවත්තංයෙව වදමානො – ‘සමණො ගොතමො පාපිතො භවිස්සති’ති භගවත්තං එතදවොච – “බ්‍රාහ්මණො, භො ගොතම, පොක්ඛරසාති ඔපමඤ්ඤො සුභගවතිකො ඵවමාහ – ‘ඵවමෙව පතිධෙකච්චෙ **[පතිමෙකෙ (සබ්බත්ථ)]** සමණබ්‍රාහ්මණා උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසං පටිජානන්ති. තෙසමිදං භාසිතං හස්සකංයෙව සම්පජ්ජති, නාමකංයෙව සම්පජ්ජති, රිත්තකංයෙව සම්පජ්ජති, තුව්ඡකංයෙව සම්පජ්ජති. කථඤ්ඤි නාම මනුස්සභූතො උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසං ඤස්සති වා දක්ඛති වා සච්ඡි වා කරිස්සතිති – නෙතං ධානං විජ්ජති””ති?

“කිං පන, මාණව, බ්‍රාහ්මණො පොක්ඛරසාති ඔපමඤ්ඤො සුභගවතිකො සබ්බෙසංයෙව සමණබ්‍රාහ්මණානං චෙතසා චෙතො පරිච්ච පජානාති”ති? “සකායපි හි, භො ගොතම, පුණ්ණිකාය දාසියා බ්‍රාහ්මණො පොක්ඛරසාති ඔපමඤ්ඤො සුභගවතිකො චෙතසා චෙතො පරිච්ච න පජානාති, කුතො පන සබ්බෙසංයෙව සමණබ්‍රාහ්මණානං චෙතසා චෙතො පරිච්ච පජානිස්සති”ති?

“සෙයාපාපි, මාණව, ජච්චන්ධො පුරිසො න පස්සෙයා කණ්හසුක්කාති රූපාති, න පස්සෙයා නිලකාති රූපාති, න පස්සෙයා පිතකාති රූපාති, න පස්සෙයා ලොහිතකාති රූපාති, න පස්සෙයා මඤ්ජිට්ඨකාති රූපාති, න පස්සෙයා සමවිසමං, න පස්සෙයා තාරකරූපාති, න පස්සෙයා වන්දිමසුරියෙ. සො ඵචං වදෙයා – ‘නත්ථි කණ්හසුක්කාති රූපාති, නත්ථි කණ්හසුක්කානං රූපානං දස්සාචි; නත්ථි නිලකාති රූපාති, නත්ථි නිලකානං රූපානං දස්සාචි; නත්ථි පිතකාති රූපාති, නත්ථි පිතකානං රූපානං දස්සාචි; නත්ථි ලොහිතකාති රූපාති, නත්ථි ලොහිතකානං රූපානං දස්සාචි; නත්ථි මඤ්ජිට්ඨකාති රූපාති, නත්ථි මඤ්ජිට්ඨකානං රූපානං දස්සාචි; නත්ථි සමවිසමං, නත්ථි සමවිසමස්ස දස්සාචි; නත්ථි තාරකරූපාති, නත්ථි තාරකරූපානං දස්සාචි; නත්ථි වන්දිමසුරියා, නත්ථි වන්දිමසුරියානං දස්සාචි. අහමෙතං න ජානාමි, අහමෙතං න පස්සාමි; තස්මා තං නත්ථි’ති. සම්මා නු ඛො සො, මාණව, වදමානො වදෙයා”ති?

“නො හිදං, භො ගොතම. අත්ථි කණ්හසුක්කාති රූපාති, අත්ථි කණ්හසුක්කානං රූපානං දස්සාචි; අත්ථි නිලකාති රූපාති, අත්ථි නිලකානං රූපානං දස්සාචි; අත්ථි පිතකාති රූපාති, අත්ථි පිතකානං රූපානං දස්සාචි; අත්ථි ලොහිතකාති රූපාති, අත්ථි ලොහිතකානං රූපානං දස්සාචි; අත්ථි මඤ්ජිට්ඨකාති රූපාති, අත්ථි මඤ්ජිට්ඨකානං රූපානං දස්සාචි; අත්ථි සමවිසමස්ස දස්සාචි; අත්ථි තාරකරූපාති, අත්ථි තාරකරූපානං දස්සාචි; අත්ථි වන්දිමසුරියා, අත්ථි වන්දිමසුරියානං දස්සාචි. අහමෙතං න ජානාමි, අහමෙතං න පස්සාමි; තස්මා තං නත්ථි’ති. සම්මා නු ඛො සො, මාණව, වදමානො වදෙයා”ති?

ලෝභිකකානි රූපානි, අත්ථි ලෝභිකකානං රූපානං දස්සාථි; අත්ථි මඤ්ජිට්ඨකානි රූපානි, අත්ථි මඤ්ජිට්ඨකානං රූපානං දස්සාථි; අත්ථි සමච්ඡිකං, අත්ථි සමච්ඡිකං දස්සාථි; අත්ථි තාරකරූපානි, අත්ථි තාරකරූපානං දස්සාථි ; අත්ථි වන්දිමසුරියා, අත්ථි වන්දිමසුරියානං දස්සාථි. ‘අභමෙතං න ජානාමි, අභමෙතං න පස්සාමි; තස්මා තං නත්ථි’ති; න හි සො, හො ගොතම, සම්මා වදමානො වදෙය්‍යා”ති.

“එවමෙව ඛො, මාණව, බ්‍රාහ්මණො පොක්ඛරසාති ඔපමඤ්ඤො සුභගවනිකො අන්ධො අවක්ඛකො. සො වත උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසං ඤස්සති වා දක්ඛති වා සච්ඡි වා කරස්සතිති – නෙතං යානං විජ්ජති”.

467. “තං කිං මඤ්ඤසි, මාණව, යෙ තෙ කොසලකා බ්‍රාහ්මණමහාසාලා, සෙය්‍යාදිදං – වඬිකි බ්‍රාහ්මණො තාරුක්ඛො බ්‍රාහ්මණො පොක්ඛරසාති බ්‍රාහ්මණො ජාණුස්සොණි බ්‍රාහ්මණො පිතා ව [වා (සි. සා. කං. පි.)] තෙ තොදෙය්‍යො, කතමා නෙසං සෙය්‍යො [සෙය්‍යා (සා. කං.)], යං වා තෙ සම්මුච්චා [සම්මුච්චා (සි. පි.)] වාවං භාසෙය්‍යං යං වා අසම්මුච්චා”ති? “සම්මුච්චා, හො ගොතම”.

“කතමා නෙසං සෙය්‍යො, යං වා තෙ මන්තා වාවං භාසෙය්‍යං යං වා අමන්තා”ති? “මන්තා, හො ගොතම”.

“කතමා නෙසං සෙය්‍යො, යං වා තෙ පට්ඨකාය වාවං භාසෙය්‍යං යං වා අප්පට්ඨකායා”ති? “පට්ඨකාය, හො ගොතම”.

“කතමා නෙසං සෙය්‍යො, යං වා තෙ අත්ථසංහිතං වාවං භාසෙය්‍යං යං වා අනත්ථසංහිතං”ති? “අත්ථසංහිතං, හො ගොතම”.

“තං කිං මඤ්ඤසි, මාණව, යදි එවං සන්තෙ, බ්‍රාහ්මණෙන පොක්ඛරසාතිනා ඔපමඤ්ඤෙන සුභගවනිකෙන සම්මුච්චා වාවා භාසිතා අසම්මුච්චා”ති [අසම්මුච්චා වාති (පි.) එවමිතරපඤ්ඤාත්තයෙපි වාසද්දෙන සහ දිස්සති]? “අසම්මුච්චා, හො ගොතම”.

“මන්තා වාවා භාසිතා අමන්තා වා”ති? “අමන්තා, හො ගොතම”.

“පට්ඨකාය වාවා භාසිතා අප්පට්ඨකායා”ති? “අප්පට්ඨකාය, හො ගොතම”.

“අත්ථසංහිතා වාවා භාසිතා අනත්ථසංහිතා”ති? “අනත්ථසංහිතා, හො ගොතම”.

“පඤ්ච ඛො ඉමෙ, මාණව, නිවරණා. කතමෙ පඤ්ච? කාමච්ඡන්දනිවරණං, ඛ්‍යාපාදනිවරණං, ථිනමිද්ධනිවරණං උද්ධවචකුක්කුචනිවරණං, විචිකිච්ඡානිවරණං – ඉමෙ ඛො, මාණව, පඤ්ච නිවරණා. ඉමෙහි ඛො මාණව, පඤ්චහි නිවරණෙහි බ්‍රාහ්මණො පොක්ඛරසාති ඔපමඤ්ඤො සුභගවනිකො ආවුතො නිවුතො ඔචුටො [ඔචුතො (සි.), ඔචුතො (සා. කං. පි.)] පරියොනද්ධො. සො වත උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසං ඤස්සති වා දක්ඛති වා සච්ඡි වා කරස්සතිති – නෙතං යානං විජ්ජති.

468. “පඤ්ච ඛො ඉමෙ, මාණව, කාමගුණා. කතමෙ පඤ්ච? වක්ඛුච්ඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, සොතච්ඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා...පෙ.... ඝාතච්ඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා... ජිව්හා ච්ඤ්ඤෙය්‍යා රසා... කායච්ඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨකා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා – ඉමෙ ඛො, මාණව, පඤ්ච කාමගුණා. ඉමෙහි ඛො, මාණව, පඤ්චහි කාමගුණෙහි බ්‍රාහ්මණො පොක්ඛරසාති ඔපමඤ්ඤො සුභගවනිකො ගට්ඨො මුච්ඡිතො අප්ඤ්ඤාපන්නො අනාදීනවදස්සාථි අනිස්සරණපඤ්ඤො පරිභුඤ්ජති. සො වත උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසං ඤස්සති වා දක්ඛති වා සච්ඡි වා කරස්සතිති – නෙතං යානං විජ්ජති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, මාණව, යං වා නිණකට්ඨපාදානං පට්ඨිව අග්ගිං ජාලෙය්‍ය යං වා නිස්සට්ඨනිණකට්ඨපාදානං අග්ගිං ජාලෙය්‍ය, කතමො නු ඛිපාස්ස අග්ගි අච්චිමා වෙව වණ්ණවා ව පහස්සරො වා”ති? “සචෙ තං, හො ගොතම, යානං නිස්සට්ඨනිණකට්ඨපාදානං අග්ගිං ජාලෙය්‍ය, ස්වපාස්ස අග්ගි අච්චිමා වෙව වණ්ණවා ව පහස්සරො වා”ති. “අට්ඨානං ඛො එතං, මාණව, අනවකාසො යං නිස්සට්ඨනිණකට්ඨපාදානං අග්ගිං ජාලෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර ඉද්ධිමතා. සෙය්‍යාපාපි, මාණව, නිණකට්ඨපාදානං පට්ඨිව අග්ගි ජලති තථුපමාහං, මාණව, ඉමං පිතිං වදාමි යායං පිති පඤ්ච කාමගුණෙ පට්ඨිව. සෙය්‍යාපාපි, මාණව, නිස්සට්ඨනිණකට්ඨපාදානො [නිස්සට්ඨනිණකට්ඨපාදානං පට්ඨිව (සි. පි. ක.)] අග්ගි ජලති තථුපමාහං, මාණව , ඉමං පිතිං වදාමි යායං පිති අඤ්ඤත්‍රෙව කාමෙහි අඤ්ඤත්‍ර අකුසලෙහි ධම්මෙහි.

“කතමා ව, මාණව, පිති අඤ්ඤත්‍රෙව කාමෙහි අඤ්ඤත්‍ර අකුසලෙහි ධම්මෙහි? ඉධ, මාණව, හික්ඛු විච්චිවෙව කාමෙහි...පෙ.... පට්ඨං කුමානං උපසම්පජ්ජ විහරති. අයම්පි ඛො, මාණව, පිති අඤ්ඤත්‍රෙව කාමෙහි අඤ්ඤත්‍ර අකුසලෙහි ධම්මෙහි. පුත වපරං, මාණව, හික්ඛු විතක්කවිවාරානං වූපසමා...පෙ.... දුතියං කුමානං උපසම්පජ්ජ විහරති. අයම්පි ඛො, මාණව, පිති අඤ්ඤත්‍රෙව කාමෙහි අඤ්ඤත්‍ර අකුසලෙහි ධම්මෙහි.

469. “යෙ තෙ, මාණව, බ්‍රාහ්මණා පඤ්ච ධම්මෙ පඤ්ඤපෙන්නි පුඤ්ඤස්ස කිරියාය කුසලස්ස ආරාධනාය, කතමෙත්ථ [කමෙත්ථ (ක. සී. සා. කං. පී.)] බ්‍රාහ්මණා ධම්මං මහජ්ඣලතරං පඤ්ඤපෙන්නි පුඤ්ඤස්ස කිරියාය කුසලස්ස ආරාධනාය”ති? “යෙමෙ, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා පඤ්ච ධම්මෙ පඤ්ඤපෙන්නි පුඤ්ඤස්ස කිරියාය කුසලස්ස ආරාධනාය, වාගමෙත්ථ බ්‍රාහ්මණා ධම්මං මහජ්ඣලතරං පඤ්ඤපෙන්නි පුඤ්ඤස්ස කිරියාය කුසලස්ස ආරාධනාය”ති.

“තං කි මඤ්ඤසි, මාණව, ඉධ අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස මහායඤ්ඤො පච්චුපට්ඨිතො අස්ස. අප්ඨ්ථෙව බ්‍රාහ්මණා ආගච්ඡෙය්‍යං – ‘ඉත්ථන්තාමස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස මහායඤ්ඤං අනුභවිස්සාමා’ති. තත්‍රෙකස්ස [තත්ථෙකස්ස (පී.)] බ්‍රාහ්මණස්ස ඵචමස්ස – ‘අහො වත! අහමෙව ලභෙය්‍යං භත්තග්ගෙ අග්ගාසනං අග්ගොදකං අග්ගපිණ්ඩං, න අඤ්ඤො බ්‍රාහ්මණො ලභෙය්‍ය භත්තග්ගෙ අග්ගාසනං අග්ගොදකං අග්ගපිණ්ඩං’න්ති. යානං ඛො පනෙනං, මාණව, විජ්ජති යං අඤ්ඤො බ්‍රාහ්මණො ලභෙය්‍ය භත්තග්ගෙ අග්ගාසනං අග්ගොදකං අග්ගපිණ්ඩං, න සො බ්‍රාහ්මණො ලභෙය්‍ය භත්තග්ගෙ අග්ගාසනං අග්ගොදකං අග්ගපිණ්ඩං. ‘අඤ්ඤො බ්‍රාහ්මණො ලභති භත්තග්ගෙ අග්ගාසනං අග්ගොදකං අග්ගපිණ්ඩං, නාහං ලභාමි භත්තග්ගෙ අග්ගාසනං අග්ගොදකං අග්ගපිණ්ඩං’න්ති – ඉති සො කුපිතො හොති අනත්තමනො. ඉමස්ස පන, මාණව, බ්‍රාහ්මණා කිං විජාකං පඤ්ඤපෙන්නි”ති? “න ඛිවෙත්ථ, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා ඵචං දානං දෙනති – ‘ඉමිනා පරො කුපිතො හොතු අනත්තමනො’ති. අප්ඨ්ථ ඛිවෙත්ථ බ්‍රාහ්මණා අනුකම්පාජාතිකංයෙව [අනුකම්පාජාතිකංයෙව (සා. කං. ක.)] දානං දෙනති”ති. “ඵචං සන්තෙ, ඛො, මාණව, බ්‍රාහ්මණානං ඉදං ඡට්ඨං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු හොති – යදිදං අනුකම්පාජාතිකං”න්ති. “ඵචං සන්තෙ, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණානං ඉදං ඡට්ඨං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු හොති – යදිදං අනුකම්පාජාතිකං”න්ති.

“යෙ තෙ, මාණව, බ්‍රාහ්මණා පඤ්ච ධම්මෙ පඤ්ඤපෙන්නි පුඤ්ඤස්ස කිරියාය කුසලස්ස ආරාධනාය, ඉමෙ ත්ථං පඤ්ච ධම්මෙ කත්ථං ඛුලං සමනුපස්සසි – ගහට්ඨෙය්‍යු වා පඛිබ්බිතෙය්‍යු වා”ති? “යෙමෙ, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා පඤ්ච ධම්මෙ පඤ්ඤපෙන්නි පුඤ්ඤස්ස කිරියාය කුසලස්ස ආරාධනාය, ඉමාහං පඤ්ච ධම්මෙ පඛිබ්බිතෙය්‍යු ඛුලං සමනුපස්සාමි අප්පං ගහට්ඨෙය්‍යු. ගහට්ඨො හි, හො ගොතම, මහට්ඨො මහාකිච්චො මහාධිකරණො මහාසමාරම්භො, න සතතං සමිතං සච්චවාදී හොති; පඛිබ්බිතො ඛො පන, හො ගොතම, අප්පට්ඨො අප්පකිච්චො අප්පාධිකරණො අප්පසමාරම්භො, සතතං සමිතං සච්චවාදී හොති. ගහට්ඨො හි, හො ගොතම, මහට්ඨො මහාකිච්චො මහාධිකරණො මහාසමාරම්භො න සතතං සමිතං තපස්සි හොති... බ්‍රහ්මචාරී හොති... සජ්ඣායබ්‍රලො හොති... වාගබ්‍රලො හොති; පඛිබ්බිතො ඛො පන, හො ගොතම, අප්පට්ඨො අප්පකිච්චො අප්පාධිකරණො අප්පසමාරම්භො සතතං සමිතං තපස්සි හොති... බ්‍රහ්මචාරී හොති... සජ්ඣායබ්‍රලො හොති... වාගබ්‍රලො හොති. යෙමෙ, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා පඤ්ච ධම්මෙ පඤ්ඤපෙන්නි පුඤ්ඤස්ස කිරියාය කුසලස්ස ආරාධනාය, ඉමාහං පඤ්ච ධම්මෙ පඛිබ්බිතෙය්‍යු ඛුලං සමනුපස්සාමි අප්පං ගහට්ඨෙය්‍යු”ති.

“යෙ තෙ, මාණව, බ්‍රාහ්මණා පඤ්ච ධම්මෙ පඤ්ඤපෙන්නි පුඤ්ඤස්ස කිරියාය කුසලස්ස ආරාධනාය විත්තස්සාහං එතෙ පරික්ඛාරෙ වදාමි – යදිදං විත්තං අවෙරං අබ්‍යාබ්ජිකං තස්ස භාවනාය. ඉධ, මාණව, හික්ඛු සච්චවාදී හොති. සො ‘සච්චවාදීම්හි’ති ලභති අත්ථවෙදං, ලභති ධම්මවෙදං, ලභති ධම්මුපසංහිතං පාමොජ්ජං. යං තං කුසලුපසංහිතං පාමොජ්ජං, විත්තස්සාහං එතං පරික්ඛාරං වදාමි – යදිදං විත්තං අවෙරං අබ්‍යාබ්ජිකං තස්ස භාවනාය. ඉධ, මාණව, හික්ඛු තපස්සි හොති...පෙ.... බ්‍රහ්මචාරී හොති...පෙ.... සජ්ඣායබ්‍රලො හොති...පෙ.... වාගබ්‍රලො හොති. සො ‘වාගබ්‍රලොම්හි’ති ලභති අත්ථවෙදං, ලභති ධම්මවෙදං, ලභති ධම්මුපසංහිතං පාමොජ්ජං. යං තං කුසලුපසංහිතං පාමොජ්ජං, විත්තස්සාහං එතං පරික්ඛාරං වදාමි – යදිදං විත්තං අවෙරං අබ්‍යාබ්ජිකං තස්ස භාවනාය. යෙ තෙ මාණව, බ්‍රාහ්මණා, පඤ්ච ධම්මෙ පඤ්ඤපෙන්නි පුඤ්ඤස්ස කිරියාය කුසලස්ස ආරාධනාය, විත්තස්සාහං එතෙ පරික්ඛාරෙ වදාමි – යදිදං විත්තං අවෙරං අබ්‍යාබ්ජිකං තස්ස භාවනාය”ති.

470. ඵචං චුත්තෙ, සුභො මාණවො තොදෙය්‍යාපුත්තො භගවන්තං එතදවොච – “සුතං මෙතං, හො ගොතම – ‘සමණො ගොතමො බ්‍රහ්මානං සභබ්‍යතාය මග්ගං ජානාති’”ති.

“තං කිං මඤ්ඤසි, මාණව, ආසන්නෙ ඉතො නළකාරගාමො, න යිතො දුරෙ නළකාරගාමො”ති?

“ඵචං, හො, ආසන්නෙ ඉතො නළකාරගාමො, න යිතො දුරෙ නළකාරගාමො”ති.

“තං, කිං මඤ්ඤසි මාණව, ඉධස්ස පුරිසො නළකාරගාමෙ ජාතවද්ධො [ජාතවද්ධො (සා. කං. ක.)]; තමෙනං නළකාරගාමතො තාවදෙව අවසට්ඨං [අපසක්කං (සා. කං. ක.)] නළකාරගාමස්ස මග්ගං පුච්ඡෙය්‍යං; සියා නු ඛො, මාණව, තස්ස පුරිසස්ස නළකාරගාමෙ ජාතවද්ධස්ස නළකාරගාමස්ස මග්ගං පුච්ඡස්ස දන්ධායිතත්තං වා විත්ථායිතත්තං වා”ති?

“නො හිදං, හො ගොතම”.

“තං කිස්ස හෙතු”?

“අමු හි, හො ගොතම, පුරිසො නළකාරගාමෙ ජාතවද්ධො. තස්ස සබ්බානෙව නළකාරගාමස්ස මග්ගානි සුවිදිතානී”ති. “සියා නු බො, මාණව, තස්ස පුරිසස්ස නළකාරගාමෙ ජාතවද්ධස්ස නළකාරගාමස්ස මග්ගං පුට්ඨස්ස දන්ධායිතත්තං වා විත්ථායිතත්තං වාති, න ත්වෙව තථාගතස්ස බ්‍රහ්මලොකං වා බ්‍රහ්මලොකගාමීනිං වා පටිපදං පුට්ඨස්ස දන්ධායිතත්තං වා විත්ථායිතත්තං වා. බ්‍රහ්මානාඤ්චාහං, මාණව, පජානාමි බ්‍රහ්මලොකඤ්ච බ්‍රහ්මලොකගාමීනිඤ්ච පටිපදං; යථාපටිපන්නො ච බ්‍රහ්මලොකං උපපන්නො තඤ්ච පජානාමි”ති.

“සුතං මෙනං, හො ගොතම – ‘සමණො ගොතමො බ්‍රහ්මානං සහබ්බායාය මග්ගං දෙසෙති’ති. සාධු මෙ හවං ගොතමො බ්‍රහ්මානං සහබ්බායාය මග්ගං දෙසෙතු”ති.

“තෙන හි, මාණව, සුභාහි, සාධුකං මනසි කරොහි, භාසිස්සාමි”ති. “එවං හො”ති බො සුභො මාණවො තොදෙය්‍යපුත්තො භගවතො පච්චස්සොසි. භගවා එතදවොච –

471. “කතමො ච, මාණව, බ්‍රහ්මානං සහබ්බායාය මග්ගො? ඉධ, මාණව, භික්ඛු මෙත්තාසහගතෙන වෙනසා එකං දිසං ඵරිත්ථා විහරති, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථං; ඉති උද්ධමධො තිරියං සබ්බං සබ්බත්තතාය සබ්බාවත්තං ලොකං මෙත්තාසහගතෙන වෙනසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමාණෙන අවෙරෙන අබ්‍යාබජ්ඣෙන ඵරිත්ථා විහරති. එවං භාවිතාය බො, මාණව, මෙත්තාය වෙතොවිමුත්තියා යං පමාණකතං කම්මං න තං තත්‍රාවසිස්සති, න තං තත්‍රාවතිට්ඨති. සෙය්‍යථාපි, මාණව, බලවා සඬ්ඛධමො අප්පකසිරෙනෙව වාතුද්දිසා විඤ්ඤාපෙය්‍යා [එවමෙව බො මාණව එවං භාවිතාය මෙත්තාය (සි. ස්‍යා. කං. පි. දී. නි. 1.556) තථාපි ඉධ පාඨොයෙව උපමාය සංසන්දියමානො පරිපුණ්ණො විය දිස්සති]; එවමෙව බො, මාණව...පෙ.... එවං භාවිතාය බො, මාණව, මෙත්තාය [එවමෙව බො මාණව එවං භාවිතාය මෙත්තාය (සි. ස්‍යා. කං. පි. දී. නි. 1.556) තථාපි ඉධ පාඨොයෙව උපමාය සංසන්දියමානො පරිපුණ්ණො විය දිස්සති] වෙතොවිමුත්තියා යං පමාණකතං කම්මං න තං තත්‍රාවසිස්සති, න තං තත්‍රාවතිට්ඨති. අයම්පි බො, මාණව, බ්‍රහ්මානං සහබ්බායාය මග්ගො. “පුත චපරං, මාණව, භික්ඛු කරුණාසහගතෙන වෙනසා...පෙ.... මුදිතාසහගතෙන වෙනසා...පෙ.... උපෙක්ඛාසහගතෙන වෙනසා එකං දිසං ඵරිත්ථා විහරති, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථං; ඉති උද්ධමධො තිරියං සබ්බං සබ්බත්තතාය සබ්බාවත්තං ලොකං උපෙක්ඛාසහගතෙන වෙනසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමාණෙන අවෙරෙන අබ්‍යාබජ්ඣෙන ඵරිත්ථා විහරති. එවං භාවිතාය බො, මාණව, උපෙක්ඛාය වෙතොවිමුත්තියා යං පමාණකතං කම්මං න තං තත්‍රාවසිස්සති, න තං තත්‍රාවතිට්ඨති. සෙය්‍යථාපි, මාණව, බලවා සඬ්ඛධමො අප්පකසිරෙනෙව වාතුද්දිසා විඤ්ඤාපෙය්‍යා; එවමෙව බො, මාණව...පෙ.... එවං භාවිතාය බො, මාණව, උපෙක්ඛාය වෙතොවිමුත්තියා යං පමාණකතං කම්මං න තං තත්‍රාවසිස්සති, න තං තත්‍රාවතිට්ඨති. අයම්පි බො, මාණව, බ්‍රහ්මානං සහබ්බායාය මග්ගො”ති.

472. එවං චුත්තෙ, සුභො මාණවො තොදෙය්‍යපුත්තො භගවත්තං එතදවොච – “අභික්කන්තං, හො ගොතම, අභික්කන්තං, හො ගොතම! සෙය්‍යථාපි, හො ගොතම, නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය, පටිච්ඡන්තං වා විවරෙය්‍ය, මුළුභස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, අන්ධකාරෙ වා තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍ය – චක්ඛුමන්තො රූපානි දක්ඛන්තීති – එවමෙවං හොතා ගොතමෙන අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො. එසාහං භවත්තං ගොතමං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඤ්ච. උපාසකං මං හවං ගොතමො ධාරතු අප්පතග්ගෙ පාණුපෙතං සරණං ගතං. හන්ද, ව දානි මයං, හො ගොතම, ගච්ඡාම; බහුකිච්චා මයං බහුකරණියා”ති. “යස්සදානි ත්වං, මාණව, කාලං මඤ්ඤාමි”ති. අප්ථ බො සුභො මාණවො තොදෙය්‍යපුත්තො භගවතො භාසිතං අභිනන්දිත්ථා අනුමොදිත්ථා උට්ඨායාසනා භගවත්තං අභිවාදෙත්ථා පදක්ඛණං කත්ථා පක්කාමි.

තෙන බො පන සමයෙන ජාණුස්සොණි බ්‍රාහ්මණො සබ්බසෙනෙව වළවාහිරථෙත [වළහිරථෙත (සි.)] සාවත්ථියා නියානි දිවා දිවස්ස. අද්දසා බො ජාණුස්සොණි බ්‍රාහ්මණො සුභං මාණවං තොදෙය්‍යපුත්තං දුරතොච ආගච්ඡන්තං. දිස්වාන සුභං මාණවං තොදෙය්‍යපුත්තං එතදවොච – “හන්ද, කුතො නු හවං භාරද්වාපො ආගච්ඡති දිවා දිවස්සා”ති? “ඉතො හි බො අහං, හො, ආගච්ඡාමි සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකා”ති. “තං කිං මඤ්ඤාමි, හවං භාරද්වාපො, සමණස්ස ගොතමස්ස පඤ්ඤාචෙය්‍යන්තියං පණ්ඩිතො මඤ්ඤාමි”? “කො වාහං, හො, කො ව සමණස්ස ගොතමස්ස පඤ්ඤාචෙය්‍යන්තියං ජානිස්සාමි? සොපි නුනස්ස තාදිසොච යො සමණස්ස ගොතමස්ස පඤ්ඤාචෙය්‍යන්තියං ජානෙය්‍යා”ති. “උළාරාය බලු, හවං භාරද්වාපො, සමණං ගොතමං පසංසාය පසංසාමි”ති. “කො වාහං, හො, කො ව සමණං ගොතමං පසංසිස්සාමි? පසන්ථපසන්ථොච සො හවං ගොතමො සෙට්ඨො දෙවමනුස්සානං. යෙ විමෙ, හො, බ්‍රාහ්මණො පඤ්ච ධම්මෙ පඤ්ඤාපෙත්ති පුඤ්ඤස්ස කිරියාය කුසලස්ස ආරාධනාය; විත්තස්සෙනෙ සමණො ගොතමො පරික්ඛාරෙ වදෙති – යදිදං විත්තං අවෙරං අබ්‍යාබජ්ඣං තස්ස භාවනායා”ති.

එවං චුත්තෙ, ජාණුස්සොණි බ්‍රාහ්මණො සබ්බසෙනෙව වළවාහිරථා ඔරොහිත්ථා එකංසං උත්තරාසඬ්ගං කරිත්ථා යෙන භගවා තෙනඤ්ජලිං පණාමෙත්ථා උදානං උදානෙසි – “ලාභා රඤ්ඤො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස, සුලද්ධලාභා රඤ්ඤො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස යස්ස විජිතෙ තථාගතො විහරති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති.

සුභසුත්තං නිට්ඨිතං නවමං.

473. එවං මෙ සුතං - එකං සමයං භගවා කොසලෙසු වාරිකං වරති මහතා භික්ඛුසංඝෙන සද්ධිං. තෙන බො පන සමයෙන ධනඤ්ජානී [ධනඤ්ජානී (සී. පී.)] නාම බ්‍රාහ්මණී වඤ්චලිකප්පෙ [මණ්ඩලකප්පෙ (සී.), පච්චලකප්පෙ (සායා. කං.), වණ්ඩලකප්පෙ (පී.)] පට්ටසති අභිජ්ජසන්නා බුද්ධෙ ව ධම්මෙ ව සඬ්ඝෙ ව. අප්ථං බො ධනඤ්ජානී බ්‍රාහ්මණී උපක්ඛලිත්වා තික්ඛත්තුං උදානං උදානෙසි - “නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස. නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස. නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති .

තෙන බො පන සමයෙන සඬ්ගාරවො නාම මාණවො වඤ්චලිකප්පෙ පට්ටසති තිණ්ණං වෙදානං පාරගු සනිසණ්ඩුකෙටුභානං සාක්ඛරප්පභෙදානං ඉතිභාසපඤ්චමානං , පදකො, වෙය්‍යාකරණො, ලොකායතමභාපුරිසලක්ඛණෙසු අනවයො. අස්සොසි බො සඬ්ගාරවො මාණවො ධනඤ්ජානියා බ්‍රාහ්මණියා එවං වාවං භාසමානාය. සුත්වා ධනඤ්ජානී බ්‍රාහ්මණී එතදවොච - “අවභුතා වයං [අවභුතා වයං (සී. සායා. කං. පී.)] ධනඤ්ජානී බ්‍රාහ්මණී, පරභුතා වයං [පරභුතා වයං (සී. සායා. කං. පී.)] ධනඤ්ජානී බ්‍රාහ්මණී, විජ්ජමානානං (තෙවිජ්ජානං) [() සී. සායා. කං. පී. පොත්ථකෙසු නත්ථි] බ්‍රාහ්මණානං, අප්ථං ව පන තස්ස මුණ්ඩකස්ස සමණකස්ස වණ්ණං භාසිස්සති”ති [භාසතිති (සී. සායා. කං. පී.)]. “න හි පන ත්වං, තාත හදුමුඛ, තස්ස භගවතො සීලපඤ්ඤාණං ජානාසි. සවෙ ත්වං, තාත හදුමුඛ, තස්ස භගවතො සීලපඤ්ඤාණං ජානෙය්‍යාසි, න ත්වං, තාත හදුමුඛ, තං භගවන්තං අක්කොසිතබ්බං පරිභාසිතබ්බං මඤ්ඤෙය්‍යාසි”ති. “තෙන හි, භොති, යදා සමණො ගොතමො වඤ්චලිකප්පං අනුප්පත්තො භොති අප්ථං මෙ ආරොචෙය්‍යාසි”ති. “එවං, හදුමුඛ”ති බො ධනඤ්ජානී බ්‍රාහ්මණී සඬ්ගාරවස්ස මාණවස්ස පට්ටස්සොසි.

අප්ථං බො භගවා කොසලෙසු අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො යෙන වඤ්චලිකප්පං තදවසරි. තත්‍ර සුදං භගවා වඤ්චලිකප්පෙ විහරති තොදෙය්‍යානං බ්‍රාහ්මණානං අම්බවනෙ. අස්සොසි බො ධනඤ්ජානී බ්‍රාහ්මණී - “භගවා කීර වඤ්චලිකප්පං අනුප්පත්තො, වඤ්චලිකප්පෙ විහරති තොදෙය්‍යානං බ්‍රාහ්මණානං අම්බවනෙ”ති. අප්ථං බො ධනඤ්ජානී බ්‍රාහ්මණී යෙන සඬ්ගාරවො මාණවො තෙනුපසඬ්කම් ; උපසඬ්කම්ත්වා සඬ්ගාරවං මාණවං එතදවොච - “අයං, තාත හදුමුඛ, සො භගවා වඤ්චලිකප්පං අනුප්පත්තො, වඤ්චලිකප්පෙ විහරති තොදෙය්‍යානං බ්‍රාහ්මණානං අම්බවනෙ. යස්සදානි, තාත හදුමුඛ, කාලං මඤ්ඤෙසි”ති.

474. “එවං, භො”ති බො සඬ්ගාරවො මාණවො ධනඤ්ජානියා බ්‍රාහ්මණියා පටිස්සුත්වා යෙන භගවා තෙනුපසඬ්කම් ; උපසඬ්කම්ත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං චිතිසාරෙන්වා එකමන්තං නිසිදි. එකමන්තං නිසින්නො බො සඬ්ගාරවො මාණවො භගවන්තං එතදවොච - “සන්ති බො, භො ගොතම, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා දිට්ඨධම්මාභිඤ්ඤාවොසානපාරමිජ්ජත්තා, ආදිබ්‍රහ්මවරියං පටිජානන්ති. තත්‍ර, භො ගොතම, යෙ තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා දිට්ඨධම්මාභිඤ්ඤාවොසානපාරමිජ්ජත්තා, ආදිබ්‍රහ්මවරියං පටිජානන්ති, තෙසං භවං ගොතමො කතමො”ති? “දිට්ඨධම්මාභිඤ්ඤාවොසානපාරමිජ්ජත්තානං, ආදිබ්‍රහ්මවරියං පටිජානන්තානම්පි බො අහං, භාරද්වාජ, වෙමන්තං වදාමි. සන්ති, භාරද්වාජ, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා අනුස්සවිකා. තෙ අනුස්සවෙන දිට්ඨධම්මාභිඤ්ඤාවොසානපාරමිජ්ජත්තා, ආදිබ්‍රහ්මවරියං පටිජානන්ති; සෙය්‍යථාපි බ්‍රාහ්මණා තෙවිජ්ජා. සන්ති පන, භාරද්වාජ, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා කෙවලං සද්ධාමත්තකෙන දිට්ඨධම්මාභිඤ්ඤාවොසානපාරමිජ්ජත්තා, ආදිබ්‍රහ්මවරියං පටිජානන්ති; සෙය්‍යථාපි තක්කි වීමංසි. සන්ති, භාරද්වාජ, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු සාමංයෙව ධම්මං අභිඤ්ඤාය දිට්ඨධම්මාභිඤ්ඤාවොසානපාරමිජ්ජත්තා, ආදිබ්‍රහ්මවරියං පටිජානන්ති. තත්‍ර, භාරද්වාජ, යෙ තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු සාමංයෙව ධම්මං අභිඤ්ඤාය දිට්ඨධම්මාභිඤ්ඤාවොසානපාරමිජ්ජත්තා, ආදිබ්‍රහ්මවරියං පටිජානන්ති, තෙසාහමස්මි. තද්විනාපෙනං, භාරද්වාජ, පරියායෙන වෙදිතබ්බං, යථා යෙ තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු සාමංයෙව ධම්මං අභිඤ්ඤාය දිට්ඨධම්මාභිඤ්ඤාවොසානපාරමිජ්ජත්තා, ආදිබ්‍රහ්මවරියං පටිජානන්ති, තෙසාහමස්මි.

475. “ඉධ මෙ, භාරද්වාජ, පුබ්බෙව සම්බොධා අනභිසම්බුද්ධස්ස බොධිසත්තස්සෙව සතො එතදභොසි - ‘සම්බොධො සරාවාසො රජාපථො, අබ්භොකාසො පබ්බජ්ජා. නයිදං සුකරං අගාරං අජ්ඣාචසනා එකන්තපරිපුණ්ණං එකන්තපරිපුණ්ණද්ධං සඬ්ඛලිබ්බං බ්‍රහ්මවරියං වරිතුං. යංනුනාහං කෙසමස්සුං ඔභාරෙන්වා කාසායානි වත්ථානි අවිජාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජෙය්‍ය’න්ති. සො බො අහං, භාරද්වාජ, අපරෙන සමයෙන දහරොව සමානො සුසුකාළකෙසො හදුන යොබ්බතෙන සමන්තාගතො පඨමෙන වයසා අකාමකානං මාතාපිතුනං අස්සුමුඛානං රුදන්තානං කෙසමස්සුං ඔභාරෙන්වා කාසායානි වත්ථානි අවිජාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිං. සො එවං පබ්බජිතො සමානො කිංකුසලගවෙසී අනුත්තරං සන්තිවරපදං පරියෙසමානො යෙන ආළාරො කාලාමො තෙනුපසඬ්කම් ; උපසඬ්කම්ත්වා ආළාරං කාලාමං එතදවොච - ‘ඉව්ජාමහං, ආවුසො කාලාම, ඉමස්මිං ධම්මචිනයෙ බ්‍රහ්මවරියං වරිතු’න්ති. එවං චුත්තෙ, භාරද්වාජ, ආළාරො කාලාමො මං එතදවොච - ‘විහරතායස්මා. තාදිසො අයං ධම්මො යත්ථ විඤ්ඤා පුරිසො නවිරස්සෙව සකං ආවරියකං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍යා’ති. සො බො අහං, භාරද්වාජ, නවිරස්සෙව බිජ්ජමෙව තං ධම්මං පරියාපුණිං. සො බො අහං, භාරද්වාජ, තාවතකෙනෙව ඔට්ඨපහතමත්තෙන ලපිතලාපනමත්තෙන ‘ඤාණවාදඤ්ච වදාමි, ථෙරවාදඤ්ච ජානාමි, පස්සාමි’ති ව පටිජානාමි, අභඤ්චෙව අඤ්ඤෙ ව. තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, එතදභොසි - ‘න බො ආළාරො කාලාමො ඉමං ධම්මං කෙවලං සද්ධාමත්තකෙන සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරාමිති පවෙදෙති; අද්ධා ආළාරො කාලාමො ඉමං ධම්මං ජානං පස්සං විහරති’ති.

“අප් බ්වාහං, භාරද්වාජ, යෙන ආළාරො කාලාමො තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා ආළාරං කාලාමං එතදවොචං – ‘ඒත්තාවතා නො, ආවුසො කාලාම, ඉමං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ පච්චෙදෙසී’ති? එවං චුත්තෙ, භාරද්වාජ, ආළාරො කාලාමො ආකිඤ්ඤාසංකප්පො පච්චෙදෙසී. තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, එතදහොසි – ‘න ඛො ආළාරස්සෙව කාලාමස්ස අත්ථි සද්ධා, මය්හංපත්ථි සද්ධා; න ඛො ආළාරස්සෙව කාලාමස්ස අත්ථි චිරියං...පෙ... සති... සමාධි... පඤ්ඤා, මය්හංපත්ථි පඤ්ඤා. යංනුනාහං යං ධම්මං ආළාරො කාලාමො සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරාමිති පච්චෙදෙති තස්ස ධම්මස්ස සච්ඡිකිරියාය පදහෙය්‍යා’න්ති. සො ඛො අහං, භාරද්වාජ, නචිරස්සෙව ඛිප්පමෙව නං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහාසිං. අප් බ්වාහං, භාරද්වාජ, යෙන ආළාරො කාලාමො තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා ආළාරං කාලාමං එතදවොචං – ‘එත්තාවතා නො, ආවුසො කාලාම, ඉමං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ පච්චෙදෙසී’ති? ‘එත්තාවතා ඛො අහං, ආවුසො, ඉමං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ පච්චෙදෙසී’ති. ‘අහම්පි ඛො, ආවුසො, එත්තාවතා ඉමං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරාමිති. ‘ලාභා නො, ආවුසො, සුලද්ධං නො, ආවුසො, යෙ මයං ආයස්මන්තං තාදිසං සබ්බන්තොරං පස්සාම. ඉති යාහං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ පච්චෙදෙසී නං ත්වං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරසි; යං ත්වං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරසි තමහං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ පච්චෙදෙසී. ඉති යාහං ධම්මං ජානාමි නං ත්වං ධම්මං ජානාසි, යං ත්වං ධම්මං ජානාසි තමහං ධම්මං ජානාමි. ඉති යාදිසො අහං තාදිසො තුවං, යාදිසො තුවං තාදිසො අහං. එහි දානි, ආවුසො, උභොව සන්තා ඉමං ගණං පරිහරාමා’ති. ඉති ඛො, භාරද්වාජ, ආළාරො කාලාමො ආචරියො මෙ සමානො අත්තනො අත්තෙවාසිං මං සමානං අත්තනා සමසමං යපෙසි, උළාරාය ව මං පූජාය පූජෙසි. තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, එතදහොසි – ‘නායං ධම්මො නිබ්බිදාය න චිරාගාය න නිරොධාය න උපසමාය න අභිඤ්ඤාය න සම්බොධාය න නිබ්බානාය සංවත්තති, යාවදෙව ආකිඤ්ඤාසංකප්පොපත්තියා’ති. සො ඛො අහං, භාරද්වාජ, නං ධම්මං අනලඬකරිත්වා තස්මා ධම්මා නිබ්බිජ්ජ අපක්කම්.

476. “සො ඛො අහං, භාරද්වාජ, කිංකුසලගවෙසී අනුත්තරං සන්තිවරපදං පරියෙසමානො යෙන උදකො රාමපුත්තො තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා උදකං රාමපුත්තං එතදවොචං – ‘ඉච්ඡාමහං, ආවුසො [පස්ස ම. නි. 1.278 පාසරාසිසුත්තෙ], ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ බ්‍රහ්මචරියං චරිතු’න්ති. එවං චුත්තෙ, භාරද්වාජ, උදකො රාමපුත්තො මං එතදවොචං – ‘විහරතායස්මා. තාදිසො අයං ධම්මො යත්ථ විඤ්ඤා පුරිසො නචිරස්සෙව සකං ආචරියකං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍යා’ති. සො ඛො අහං, භාරද්වාජ, නචිරස්සෙව ඛිප්පමෙව නං ධම්මං පරියාපුණිං. සො ඛො අහං, භාරද්වාජ, තාවතකෙනෙව ඔට්ඨපහතමත්තෙන ලපිතලාපනමත්තෙන ‘ඤ්ඤාණවාදඤ්ඤා වදාමි, ථෙරවාදඤ්ඤා ජානාමි, පස්සාමි’ති ව පටිජානාමි, අහඤ්චෙව අඤ්ඤෙව. තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, එතදහොසි – ‘න ඛො රාමො ඉමං ධම්මං කෙවලං සද්ධාමත්තකෙන සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරාමිති පච්චෙදෙසී; අද්ධා රාමො ඉමං ධම්මං ජානං පස්සං විහාසී’ති. අප් බ්වාහං, භාරද්වාජ, යෙන උදකො රාමපුත්තො තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා උදකං රාමපුත්තං එතදවොචං – ‘ඒත්තාවතා නො, ආවුසො, රාමො ඉමං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරාමිති පච්චෙදෙසී’ති? එවං චුත්තෙ, භාරද්වාජ, උදකො රාමපුත්තො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං පච්චෙදෙසී. තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, එතදහොසි – ‘න ඛො රාමස්සෙව අහොසි සද්ධා, මය්හංපත්ථි සද්ධා; න ඛො රාමස්සෙව අහොසි චිරියං...පෙ... සති... සමාධි... පඤ්ඤා, මය්හංපත්ථි පඤ්ඤා. යංනුනාහං යං ධම්මං රාමො සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරාමිති පච්චෙදෙසී තස්ස ධම්මස්ස සච්ඡිකිරියාය පදහෙය්‍යා’න්ති. සො ඛො අහං, භාරද්වාජ, නචිරස්සෙව ඛිප්පමෙව නං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහාසිං.

“අප් බ්වාහං, භාරද්වාජ, යෙන උදකො රාමපුත්තො තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා උදකං රාමපුත්තං එතදවොචං – ‘එත්තාවතා නො, ආවුසො, රාමො ඉමං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ පච්චෙදෙසී’ති? ‘එත්තාවතා ඛො, ආවුසො, රාමො ඉමං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ පච්චෙදෙසී’ති. ‘අහම්පි ඛො, ආවුසො, එත්තාවතා ඉමං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරාමිති. ‘ලාභා නො, ආවුසො, සුලද්ධං නො, ආවුසො, යෙ මයං ආයස්මන්තං තාදිසං සබ්බන්තොරං පස්සාම. ඉති යං ධම්මං රාමො සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ පච්චෙදෙසී නං ත්වං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරසි; යං ත්වං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරසි තං ධම්මං රාමො සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ පච්චෙදෙසී. ඉති යං ධම්මං රාමො අභිඤ්ඤාසි තං ත්වං ධම්මං ජානාසි, යං ත්වං ධම්මං ජානාසි තං ධම්මං රාමො අභිඤ්ඤාසි. ඉති යාදිසො රාමො අහොසි තාදිසො තුවං, යාදිසො තුවං තාදිසො රාමො අහොසි. එහි දානි, ආවුසො, තුවං ඉමං ගණං පරිහරාමිති. ඉති ඛො, භාරද්වාජ, උදකො රාමපුත්තො සබ්බන්තොරං මෙ සමානො ආචරියට්ඨානෙ මං යපෙසි, උළාරාය ව මං පූජාය පූජෙසි. තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, එතදහොසි – ‘නායං ධම්මො නිබ්බිදාය න චිරාගාය න නිරොධාය න උපසමාය න අභිඤ්ඤාය න සම්බොධාය න නිබ්බානාය සංවත්තති, යාවදෙව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනුපපත්තියා’ති. සො ඛො අහං, භාරද්වාජ, නං ධම්මං අනලඬකරිත්වා තස්මා ධම්මා නිබ්බිජ්ජ අපක්කම්.

477. “සො ඛො අහං, භාරද්වාජ, කිංකුසලගවෙසී අනුත්තරං සන්තිවරපදං පරියෙසමානො මගධෙසු අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො යෙන උරුවෙළා සෙනානිගමො තදවසරිං. තත්ථද්දසං රමණීයං භූමිභාගං, පාසාදිකඤ්ඤා වනසණ්ඨං, තදිඤ්ඤා සන්දන්තිං සෙතකං සුපතිත්ථං රමණීයං, සමන්තා ව ගොවරගාමං. තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, එතදහොසි – ‘රමණීයො වන, භො, භූමිභාගො, පාසාදිකො ව වනසණ්ඨො, තදී ව සන්දන්ති සෙතකා සුපතිත්ථා රමණීයා, සමන්තා ව ගොවරගාමො. අලං වතීදං කුලපුත්තස්ස පධානත්ථිකස්ස පධානායා’ති. සො ඛො අහං, භාරද්වාජ, තත්ථෙව නිසීදිං – ‘අලමිදං පධානායා’ති. අපිස්සු මං, භාරද්වාජ, තස්සො උපමා පටිභංසු අනච්ඡරියා පුබ්බෙ අස්සුතපුබ්බො.

“සෙය්‍යාථාපි, භාරද්වාජ, අල්ලං කට්ඨං සස්නෙහං උදකෙ නික්ඛිත්තං. අප් පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය උත්තරාරණං ආදාය – ‘අග්ගිං අභිනිබ්බත්තෙස්සාමි, තෙජො පාතුකරිස්සාමි’ති. තං කිං මඤ්ඤසි, භාරද්වාජ, අපි නු සො පුරිසො අමුං අල්ලං කට්ඨං සස්නෙහං උදකෙ නික්ඛිත්තං උත්තරාරණං ආදාය අභිමන්ථෙන්නො අග්ගිං අභිනිබ්බත්තෙය්‍ය, තෙජො පාතුකරෙය්‍යා”ති? “නො හිදං, හො ගොතම. තං කිස්ස හෙතු? අදුඤ්ඤි, හො ගොතම, අල්ලං කට්ඨං සස්නෙහං, තඤ්ඤ ජන උදකෙ නික්ඛිත්තං; යාවදෙව ච ජන සො පුරිසො කිලමථස්ස විඝාතස්ස භාගී අස්සා”ති. “එවමෙව ඛො, භාරද්වාජ, යෙ හි කෙච්ඡ සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා කායෙන වෙච චිත්තෙන ච කාමෙහි අවුපකට්ඨා විහරන්ති, යො ච නෙසං කාමෙසු කාමච්ඡන්දො කාමස්නෙහො කාමමුච්ඡා කාමපිපාසා කාමපරිලාභො සො ච අප්ඤ්ඤානං න සුප්පභීතො හොති න සුප්පට්ඨපස්සද්ධො, ඔපක්කමිකා වෙපි තෙ භොන්තො සමණබ්‍රාහ්මණා දුක්ඛා තිබ්බා ඛරා කටුකා වෙදනා වෙදයන්ති, අභබ්බාව තෙ ඤාණාය දස්සනාය අනුත්තරාය සම්බොධාය. නො වෙපි තෙ භොන්තො සමණබ්‍රාහ්මණා ඔපක්කමිකා දුක්ඛා තිබ්බා ඛරා කටුකා වෙදනා වෙදයන්ති අභබ්බාව තෙ ඤාණාය දස්සනාය අනුත්තරාය සම්බොධාය. අයං ඛො මං, භාරද්වාජ, පට්ඨා උපමා පටිභාසි අනච්ඡරියා පුබ්බෙ අස්සුතපුබ්බා.

478. “අපරාපි ඛො මං, භාරද්වාජ, දුතියා උපමා පටිභාසි අනච්ඡරියා පුබ්බෙ අස්සුතපුබ්බා. සෙය්‍යාථාපි, භාරද්වාජ, අල්ලං කට්ඨං සස්නෙහං ආරකා උදකා ථලෙ නික්ඛිත්තං. අප් පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය උත්තරාරණං ආදාය – ‘අග්ගිං අභිනිබ්බත්තෙස්සාමි, තෙජො පාතුකරිස්සාමි’ති. තං කිං මඤ්ඤසි, භාරද්වාජ, අපි නු සො පුරිසො අමුං අල්ලං කට්ඨං සස්නෙහං ආරකා උදකා ථලෙ නික්ඛිත්තං උත්තරාරණං ආදාය අභිමන්ථෙන්නො අග්ගිං අභිනිබ්බත්තෙය්‍ය, තෙජො පාතුකරෙය්‍යා”ති? “නො හිදං, හො ගොතම. තං කිස්ස හෙතු? අදුඤ්ඤි, හො ගොතම, අල්ලං කට්ඨං සස්නෙහං, කිඤ්ඤාපි ආරකා උදකා ථලෙ නික්ඛිත්තං; යාවදෙව ච ජන සො පුරිසො කිලමථස්ස විඝාතස්ස භාගී අස්සා”ති. “එවමෙව ඛො, භාරද්වාජ, යෙ හි කෙච්ඡ සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා කායෙන වෙච චිත්තෙන ච කාමෙහි වුපකට්ඨා විහරන්ති, යො ච නෙසං කාමෙසු කාමච්ඡන්දො කාමස්නෙහො කාමමුච්ඡා කාමපිපාසා කාමපරිලාභො සො ච අප්ඤ්ඤානං න සුප්පභීතො හොති න සුප්පට්ඨපස්සද්ධො, ඔපක්කමිකා වෙපි තෙ භොන්තො සමණබ්‍රාහ්මණා දුක්ඛා තිබ්බා ඛරා කටුකා වෙදනා වෙදයන්ති, අභබ්බාව තෙ ඤාණාය දස්සනාය අනුත්තරාය සම්බොධාය. නො වෙපි තෙ භොන්තො සමණබ්‍රාහ්මණා ඔපක්කමිකා දුක්ඛා තිබ්බා ඛරා කටුකා වෙදනා වෙදයන්ති, අභබ්බාව තෙ ඤාණාය දස්සනාය අනුත්තරාය සම්බොධාය. අයං ඛො මං, භාරද්වාජ, දුතියා උපමා පටිභාසි අනච්ඡරියා පුබ්බෙ අස්සුතපුබ්බා.

479. “අපරාපි ඛො මං, භාරද්වාජ, තතියා උපමා පටිභාසි අනච්ඡරියා පුබ්බෙ අස්සුතපුබ්බා. සෙය්‍යාථාපි, භාරද්වාජ, සුක්ඛං කට්ඨං කොළාපං ආරකා උදකා ථලෙ නික්ඛිත්තං. අප් පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය උත්තරාරණං ආදාය – ‘අග්ගිං අභිනිබ්බත්තෙස්සාමි, තෙජො පාතුකරිස්සාමි’ති. තං කිං මඤ්ඤසි, භාරද්වාජ, අපි නු සො පුරිසො අමුං සුක්ඛං කට්ඨං කොළාපං ආරකා උදකා ථලෙ නික්ඛිත්තං උත්තරාරණං ආදාය අභිමන්ථෙන්නො අග්ගිං අභිනිබ්බත්තෙය්‍ය, තෙජො පාතුකරෙය්‍යා”ති? “එවං හො ගොතම. තං කිස්ස හෙතු? අදුඤ්ඤි, හො ගොතම, සුක්ඛං කට්ඨං කොළාපං, තඤ්ඤ ජන ආරකා උදකා ථලෙ නික්ඛිත්තං”න්ති. “එවමෙව ඛො, භාරද්වාජ, යෙ හි කෙච්ඡ සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා කායෙන වෙච චිත්තෙන ච කාමෙහි වුපකට්ඨා විහරන්ති, යො ච නෙසං කාමෙසු කාමච්ඡන්දො කාමස්නෙහො කාමමුච්ඡා කාමපිපාසා කාමපරිලාභො සො ච අප්ඤ්ඤානං සුප්පභීතො හොති සුප්පට්ඨපස්සද්ධො, ඔපක්කමිකා වෙපි තෙ භොන්තො සමණබ්‍රාහ්මණා දුක්ඛා තිබ්බා ඛරා කටුකා වෙදනා වෙදයන්ති, අභබ්බාව තෙ ඤාණාය දස්සනාය අනුත්තරාය සම්බොධාය. නො වෙපි තෙ භොන්තො සමණබ්‍රාහ්මණා ඔපක්කමිකා දුක්ඛා තිබ්බා ඛරා කටුකා වෙදනා වෙදයන්ති, අභබ්බාව තෙ ඤාණාය දස්සනාය අනුත්තරාය සම්බොධාය. අයං ඛො මං, භාරද්වාජ, තතියා උපමා පටිභාසි අනච්ඡරියා පුබ්බෙ අස්සුතපුබ්බා. ඉමා ඛො මං, භාරද්වාජ, තිස්සො උපමා පටිභංසු අනච්ඡරියා පුබ්බෙ අස්සුතපුබ්බා.

480. “තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, එතදහොසි – ‘යංනුනාහං දන්තෙහිදන්තමාධාය, ජීවිහාය තාලුං ආභවිච, වෙනසා චිත්තං අභිනිග්ගණ්හෙය්‍යං අභිනිප්පිළෙය්‍යං අභිසන්තාපෙය්‍යා’න්ති. සො ඛො අහං, භාරද්වාජ, දන්තෙහිදන්තමාධාය, ජීවිහාය තාලුං ආභවිච, වෙනසා චිත්තං අභිනිග්ගණ්හමි අභිනිප්පිළෙමි අභිසන්තාපෙමි. තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, දන්තෙහිදන්තමාධාය, ජීවිහාය තාලුං ආභවිච, වෙනසා චිත්තං අභිනිග්ගණ්හතො අභිනිප්පිළයතො අභිසන්තාපයතො කච්ඡෙහි සෙදා මුච්චන්ති. සෙය්‍යාථාපි, භාරද්වාජ, බලවා පුරිසො දුබ්බලතරං පුරිසං සීසෙ වා ගහෙත්වා බන්ධෙ වා ගහෙත්වා අභිනිග්ගණ්හෙය්‍යං අභිනිප්පිළෙය්‍යං අභිසන්තාපෙය්‍යා, එවමෙව ඛො මෙ, භාරද්වාජ, දන්තෙහිදන්තමාධාය, ජීවිහාය තාලුං ආභවිච, වෙනසා චිත්තං අභිනිග්ගණ්හතො අභිනිප්පිළයතො අභිසන්තාපයතො කච්ඡෙහි සෙදා මුච්චන්ති. ආරද්ධං ඛො ජන මෙ, භාරද්වාජ, වීරියං හොති අසල්ලීනං, උපට්ඨිතා සති අසම්මුට්ඨා; සාරද්ධො ච ජන මෙ කායො හොති අප්පට්ඨපස්සද්ධො, තෙනෙව දුක්ඛප්පධානෙන පධානාහිතුන්තස්ස සතො.

481. “තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, එතදහොසි – ‘යංනුනාහං අප්පාණකංයෙව ඤානං ඤායෙය්‍යා’න්ති. සො ඛො අහං, භාරද්වාජ, මුඛතො ච නාසතො ච අස්සාසපස්සාසෙ උපරුන්ධිං. තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, මුඛතො ච නාසතො ච අස්සාසපස්සාසෙසු උපරුද්ධෙසු කණ්ණසොතෙහි වාතානං නික්ඛමන්තානං අධිමන්තො සද්දො හොති. සෙය්‍යාථාපි නාම කම්මාරගග්ගරියා ධම්මානාය අධිමන්තො සද්දො හොති, එවමෙව ඛො මෙ, භාරද්වාජ, මුඛතො ච නාසතො ච අස්සාසපස්සාසෙසු උපරුද්ධෙසු කණ්ණසොතෙහි වාතානං නික්ඛමන්තානං අධිමන්තො සද්දො හොති. ආරද්ධං ඛො ජන මෙ, භාරද්වාජ, වීරියං හොති අසල්ලීනං, උපට්ඨිතා සති අසම්මුට්ඨා; සාරද්ධො ච ජන මෙ කායො හොති අප්පට්ඨපස්සද්ධො, තෙනෙව දුක්ඛප්පධානෙන පධානාහිතුන්තස්ස සතො.

“තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, එතදහොසි – ‘යංනුනාහං අප්පාණකංයෙව ඤානං ඤායෙය්‍ය’න්ති. සො ඛො අහං, භාරද්වාජ, මුඛතො ච නාසතො ච කණ්ණතො ච අස්සාසපස්සාසෙසෙ උපරුන්ධිං. තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, මුඛතො ච නාසතො ච කණ්ණතො ච අස්සාසපස්සාසෙසෙසු උපරුද්ධෙසු අධිමත්තා වාතා මුද්ධන්ති උභනන්ති. සෙය්‍යාථාපි, භාරද්වාජ, බලවා පුරිසො, තිණ්හෙන සිබරෙන මුද්ධන්ති අභිමත්ථෙය්‍ය, එවමෙව ඛො මෙ, භාරද්වාජ, මුඛතො ච නාසතො ච කණ්ණතො ච අස්සාසපස්සාසෙසෙසු උපරුද්ධෙසු අධිමත්තා වාතා මුද්ධන්ති උභනන්ති. ආරද්ධං ඛො පන මෙ, භාරද්වාජ, වීරියං හොති අසල්ලිනං, උපට්ඨිතා සති අසම්මුට්ඨා; සාරද්ධො ච පන මෙ කායො හොති අප්පට්ඨපස්සද්ධො, තෙනෙව දුක්ඛප්පධානෙන පධානාභිතුන්තස්ස සතො.

“තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, එතදහොසි – ‘යංනුනාහං අප්පාණකංයෙව ඤානං ඤායෙය්‍ය’න්ති. සො ඛො අහං, භාරද්වාජ, මුඛතො ච නාසතො ච කණ්ණතො ච අස්සාසපස්සාසෙසෙ උපරුන්ධිං. තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, මුඛතො ච නාසතො ච කණ්ණතො ච අස්සාසපස්සාසෙසෙසු උපරුද්ධෙසු අධිමත්තා සීසෙ සීසවෙදනා හොන්ති. සෙය්‍යාථාපි, භාරද්වාජ, බලවා පුරිසො දළ්භෙන වරත්තක්ඛණ්ධෙන සීසෙ සීසවෙයං දදෙය්‍ය, එවමෙව ඛො, භාරද්වාජ, මුඛතො ච නාසතො ච කණ්ණතො ච අස්සාසපස්සාසෙසෙසු උපරුද්ධෙසු අධිමත්තා සීසෙ සීසවෙදනා හොන්ති. ආරද්ධං ඛො පන මෙ, භාරද්වාජ, වීරියං හොති අසල්ලිනං, උපට්ඨිතා සති අසම්මුට්ඨා; සාරද්ධො ච පන මෙ කායො හොති අප්පට්ඨපස්සද්ධො, තෙනෙව දුක්ඛප්පධානෙන පධානාභිතුන්තස්ස සතො.

“තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, එතදහොසි – ‘යංනුනාහං අප්පාණකංයෙව ඤානං ඤායෙය්‍ය’න්ති. සො ඛො අහං, භාරද්වාජ, මුඛතො ච නාසතො ච කණ්ණතො ච අස්සාසපස්සාසෙසෙ උපරුන්ධිං. තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, මුඛතො ච නාසතො ච කණ්ණතො ච අස්සාසපස්සාසෙසෙසු උපරුද්ධෙසු අධිමත්තා වාතා කුච්ඡිං පරිකන්තන්ති. සෙය්‍යාථාපි, භාරද්වාජ, දක්ඛො ගොසාතකො වා ගොසාතකත්තෙවාසී වා තිණ්හෙන ගොවිකන්තනෙන කුච්ඡිං පරිකන්තෙය්‍ය, එවමෙව ඛො මෙ, භාරද්වාජ, මුඛතො ච නාසතො ච කණ්ණතො ච අස්සාසපස්සාසෙසෙසු උපරුද්ධෙසු අධිමත්තා වාතා කුච්ඡිං පරිකන්තන්ති. ආරද්ධං ඛො පන මෙ, භාරද්වාජ, වීරියං හොති අසල්ලිනං, උපට්ඨිතා සති අසම්මුට්ඨා; සාරද්ධො ච පන මෙ කායො හොති අප්පට්ඨපස්සද්ධො, තෙනෙව දුක්ඛප්පධානෙන පධානාභිතුන්තස්ස සතො.

“තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, එතදහොසි – ‘යංනුනාහං අප්පාණකංයෙව ඤානං ඤායෙය්‍ය’න්ති. සො ඛො අහං, භාරද්වාජ, මුඛතො ච නාසතො ච කණ්ණතො ච අස්සාසපස්සාසෙසෙ උපරුන්ධිං. තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, මුඛතො ච නාසතො ච කණ්ණතො ච අස්සාසපස්සාසෙසෙසු උපරුද්ධෙසු අධිමත්තො කායස්මිං ඩාහො හොති. සෙය්‍යාථාපි, භාරද්වාජ, ද්වෙ බලවන්තො පුරිසා දුඛබලතරං පුරිසං නානාබාහාසු ගහන්තවා අඛිගාරකාසුයා සන්තාපෙය්‍යං සම්පරිතාපෙය්‍යං, එවමෙව ඛො මෙ, භාරද්වාජ, මුඛතො ච නාසතො ච කණ්ණතො ච අස්සාසපස්සාසෙසෙසු උපරුද්ධෙසු අධිමත්තො කායස්මිං ඩාහො හොති. ආරද්ධං ඛො පන මෙ, භාරද්වාජ, වීරියං හොති අසල්ලිනං, උපට්ඨිතා සති අසම්මුට්ඨා, සාරද්ධො ච පන මෙ කායො හොති අප්පට්ඨපස්සද්ධො, තෙනෙව දුක්ඛප්පධානෙන පධානාභිතුන්තස්ස සතො. අපිස්සු මං, භාරද්වාජ, දෙවතා දිස්වා එවමාහංසු – ‘කාලඛිකතො සමණො ගොතමො’ති. එකච්චා දෙවතා එවමාහංසු – ‘න කාලඛිකතො සමණො ගොතමො, අපි ච කාලඛිකරොති’ති. එකච්චා දෙවතා එවමාහංසු – ‘න කාලඛිකතො සමණො ගොතමො, නාපි කාලඛිකරොති; අරහං සමණො ගොතමො, විහාරොත්ථෙව සො අරහතො එවරුපො හොති’ති.

“තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, එතදහොසි – ‘යංනුනාහං සබ්බසො ආභාරුපච්ඡේදාය පටිපජ්ජේය්‍ය’න්ති. අථ ඛො මං, භාරද්වාජ, දෙවතා උපසඬකම්ත්වා එතදවොචුං – ‘මා ඛො ත්වං, මාරිස, සබ්බසො ආභාරුපච්ඡේදාය පටිපජ්ජේ. සචෙ ඛො ත්වං, මාරිස, සබ්බසො ආභාරුපච්ඡේදාය පටිපජ්ජේසසි, තස්ස තෙ මයං දිබ්බං ඔජං ලොමකුපෙහි අජ්ඣොභාරෙස්සාම. තාය ත්වං යාපෙස්සසි’ති. තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, එතදහොසි – ‘අහඤ්චෙව ඛො පන සබ්බසො අප්පජ්ජිතං පටිජානෙය්‍යං, ඉමා ච මෙ දෙවතා දිබ්බං ඔජං ලොමකුපෙහි අජ්ඣොභාරෙය්‍යං, තාය වාහං යාපෙය්‍යං. තං මමස්ස මුසා’ති. සො ඛො අහං, භාරද්වාජ, තා දෙවතා පච්චාවික්ඛාමි, ‘හල’න්ති වදාමි.

“තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, එතදහොසි – ‘යංනුනාහං ථොකං ථොකං ආහාරං ආහාරෙය්‍යං පසනං පසනං, යදි වා මුග්ගය්‍යං, යදි වා කුලත්ථය්‍යං, යදි වා කළායය්‍යං, යදි වා හරෙණුකය්‍යං’න්ති. සො ඛො අහං, භාරද්වාජ, ථොකං ථොකං ආහාරං ආහාරෙය්‍යං පසනං පසනං, යදි වා මුග්ගය්‍යං, යදි වා කුලත්ථය්‍යං, යදි වා කළායය්‍යං, යදි වා හරෙණුකය්‍යං. තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, ථොකං ථොකං ආහාරං ආහාරෙය්‍යො පසනං පසනං, යදි වා මුග්ගය්‍යං, යදි වා කුලත්ථය්‍යං, යදි වා කළායය්‍යං, යදි වා හරෙණුකය්‍යං, අධිමත්තකසීමානං පත්තො කායො හොති. සෙය්‍යාථාපි නාම ආසීතිකපබ්බානි වා කාළපබ්බානි වා, එවමෙවස්සු මෙ අඛිගපච්චිඬිගානි හවන්ති තායෙවප්පාහාරතාය; සෙය්‍යාථාපි නාම ඔට්ඨපදං, එවමෙවස්සු මෙ ආනිසදං හොති තායෙවප්පාහාරතාය; සෙය්‍යාථාපි නාම වට්ටනාවළි, එවමෙවස්සු මෙ පිට්ඨිකණ්ටකො උණ්ණතාවනතො හොති තායෙවප්පාහාරතාය; සෙය්‍යාථාපි නාම ජරසාලාය ගොපානසියො ඔලුග්ගචලුග්ගා හවන්ති, එවමෙවස්සු මෙ එසුළියො ඔලුග්ගචලුග්ගා හවන්ති තායෙවප්පාහාරතාය; සෙය්‍යාථාපි නාම ගම්භිරෙ උදපානෙ උදකතාරකා ගම්භිරගතා ඔක්ඛායිකා දිස්සන්ති, එවමෙවස්සු මෙ අක්ඛිකුපෙසු අක්ඛිතාරකා ගම්භිරගතා ඔක්ඛායිකා දිස්සන්ති තායෙවප්පාහාරතාය; සෙය්‍යාථාපි නාම තිත්තකාලාඤ්ඤා ආමකච්ඡිත්තො වාතාතපෙන සංචුට්තො හොති සම්මිලානො, එවමෙවස්සු මෙ සීසච්ඡි සංචුට්තා හොති සම්මිලානා තායෙවප්පාහාරතාය. සො ඛො අහං, භාරද්වාජ, ‘උදරච්ඡවිං පරිමසිස්සාමි’ති පිට්ඨිකණ්ටකංයෙව පරිග්ගණ්හාමි, ‘පිට්ඨිකණ්ටකං පරිමසිස්සාමි’ති උදරච්ඡවිංයෙව පරිග්ගණ්හාමි; යාවස්සු මෙ, භාරද්වාජ, උදරච්ඡවි පිට්ඨිකණ්ටකං අල්ලිතා හොති

තායෙවජ්ජාභාරතය. සො බො අහං, භාරද්වාජ, ‘වච්චං වා මුත්තං වා කරිස්සාමි’ති තත්තෙව අවකුජ්ජො පපතාමි තායෙවජ්ජාභාරතය. සො බො අහං, භාරද්වාජ, ඉමමෙව කායං අස්සාසෙන්නො පාණිනා ගත්තානි අනුමජ්ජාමි. තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, පාණිනා ගත්තානි අනුමජ්ජතො සුතිමුලානි ලොමානි කායස්මා පපතන්ති තායෙවජ්ජාභාරතය. අපිස්සු මං, භාරද්වාජ, මනුස්සා දිස්වා එවමාහංසු – ‘කාලො සමණො ගොතමො’ති. එකච්චෙ මනුස්සා එවමාහංසු – ‘න කාලො සමණො ගොතමො, සාමො සමණො ගොතමො’ති. එකච්චෙ මනුස්සා එවමාහංසු – ‘න කාලො සමණො ගොතමො නපි සාමො, මඬිගුරුවජ්චි සමණො ගොතමො’ති; යාවස්සු මෙ, භාරද්වාජ, තාව පරිසුද්ධො ඡව්වණ්ණො පරියොදානො උපහතො හොති තායෙවජ්ජාභාරතය.

482. “තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, එතදහොසි – ‘යෙ බො කෙච් අතීතමද්ධානං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඔපක්කමිකා දුක්ඛා තිබ්බා බරා කටුකා වෙදනා වෙදයිංසු, එතාවපරමං, නයිතො භියොයා; යෙපි හි කෙච් අනාගතමද්ධානං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඔපක්කමිකා දුක්ඛා තිබ්බා බරා කටුකා වෙදනා වෙදයිස්සන්ති, එතාවපරමං, නයිතො භියොයා; යෙපි හි කෙච් එතරහි සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඔපක්කමිකා දුක්ඛා තිබ්බා බරා කටුකා වෙදනා වෙදයන්ති, එතාවපරමං, නයිතො භියොයා. න බො පනාහං ඉමාය කටුකාය දුක්කරකාරිකාය අධිගච්ඡාමි උත්තරි මනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසං. සියා නු බො අඤ්ඤො මග්ගො බොධායා’ති? තස්ස මය්හං භාරද්වාජ, එතදහොසි – ‘අභිජානාමි බො පනාහං පිතු සක්කස්ස කම්මන්තෙ සීතාය ඡම්බුවච්ඡායාය නිසින්තො විච්චිවෙව කාමෙහි විච්චිව අකුසලෙහි ධම්මෙහි සචිත්තකං සච්චාරං විචෙකජං පිතිසුඛං පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරිතා. සියා නු බො එසො මග්ගො බොධායා’ති? තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, සත්තානුසාරි විඤ්ඤාණං අහොසි – ‘එසෙව මග්ගො බොධායා’ති. තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, එතදහොසි – ‘කිං නු බො අහං තස්ස සුඛස්ස භායාමි යං තං සුඛං අඤ්ඤත්‍රෙව කාමෙහි අඤ්ඤත්‍ර අකුසලෙහි ධම්මෙහි’ති? තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, එතදහොසි – ‘න බො අහං තස්ස සුඛස්ස භායාමි යං තං සුඛං අඤ්ඤත්‍රෙව කාමෙහි අඤ්ඤත්‍ර අකුසලෙහි ධම්මෙහි’ති.

483. “තස්ස මය්හං, භාරද්වාජ, එතදහොසි – ‘න බො තං සුකරං සුඛං අධිගන්තුං එවං අධිමත්තකසිමානං පත්තකායෙන. යංනුනාහං ඔළාරිකං ආහාරං ආහාරෙය්‍යං ඔදනකුම්මාස’න්ති. සො බො අහං, භාරද්වාජ, ඔළාරිකං ආහාරං ආහාරෙසිං ඔදනකුම්මාසං. තෙන බො පන මං, භාරද්වාජ, සමයෙන පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු පච්චුපට්ඨිතා හොන්ති – ‘යං බො සමණො ගොතමො ධම්මං අධිගමිස්සති තං නො ආරොචෙස්සති’ති. යතො බො අහං, භාරද්වාජ, ඔළාරිකං ආහාරං ආහාරෙසිං ඔදනකුම්මාසං, අථ මෙ තෙ පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු නිබ්බිජ්ජ පක්කමිංසු – ‘බාහුල්ලිකො සමණො ගොතමො පධානවිබ්භන්තො ආචත්තො බාහුල්ලායා’ති.

“සො බො අහං, භාරද්වාජ, ඔළාරිකං ආහාරං ආහාරෙත්වා බලං ගහෙත්වා විච්චිවෙව කාමෙහි...පෙ.... පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහාසිං. විතක්කච්චාරානං චූපසමා අජ්ඣන්තං සම්පසාදනං චෙතසො එකොදිභාවං අවිතක්කං අච්චාරං සමාධිජං පිතිසුඛං දුතියං ඤානං... තතියං ඤානං... චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහාසිං.

“සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනඬිගණෙ විගතූපක්කිලෙසෙ මුදුභූතෙ කම්මනියෙ යීතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ පුඛිබ්බෙතිවාසානුස්සනිඤ්ඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙසිං. සො අනෙකච්චිතං පුඛිබ්බෙතිවාසං අනුස්සරාමි, සෙය්‍යාදිදං – එකමපි ජාතිං ද්වෙපි ජාතියො...පෙ.... ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙකච්චිතං පුඛිබ්බෙතිවාසං අනුස්සරාමි. අයං බො මෙ, භාරද්වාජ, රත්තියා පයමෙ යාමෙ පයමා විජ්ජා අධිගතා, අවිජ්ජා විහතා, විජ්ජා උප්පන්නා; තමො විහතො, ආලොකො උප්පන්නො; යථා තං අප්පමත්තස්ස ආනාපිනො පහිත්තස්ස විහරතො.

484. “සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනඬිගණෙ විගතූපක්කිලෙසෙ මුදුභූතෙ කම්මනියෙ යීතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ සත්තානං චූතූපපාඤ්ඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙසිං. සො දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සාමි වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ හීනෙ පණිනෙ සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානාමි...පෙ.... අයං බො මෙ, භාරද්වාජ, රත්තියා මජ්ඣිමෙ යාමෙ දුතියා විජ්ජා අධිගතා, අවිජ්ජා විහතා, විජ්ජා උප්පන්නා; තමො විහතො, ආලොකො උප්පන්නො; යථා තං අප්පමත්තස්ස ආනාපිනො පහිත්තස්ස විහරතො.

“සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනඬිගණෙ විගතූපක්කිලෙසෙ මුදුභූතෙ කම්මනියෙ යීතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ ආසවානං බයඤ්ඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙසිං. සො ‘ඉදං දුක්ඛ’න්ති යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසිං, ‘අයං දුක්ඛසමුදයො’ති යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසිං, ‘අයං දුක්ඛනිරොධො’ති යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසිං, ‘අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා’ති යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසිං; ‘ඉමෙ ආසවා’ති යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසිං, ‘අයං ආසවසමුදයො’ති යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසිං, ‘අයං ආසවනිරොධො’ති යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසිං, ‘අයං ආසවනිරොධගාමීනී පටිපදා’ති යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසිං. තස්ස මෙ එවං ජානතො එවං පස්සතො කාමාසවාපි චිත්තං චිත්තචිත්තං, භවාසවාපි චිත්තං චිත්තචිත්තං, අවිජ්ජාසවාපි චිත්තං චිත්තචිත්තං. චිත්තත්තස්මිං චිත්තත්තමිති ඤාණං අහොසි. ‘බිණා ජාති, චූසිතං භ්‍රම්මවරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්තත්තායා’ති අබ්භඤ්ඤාසිං. අයං බො මෙ, භාරද්වාජ, රත්තියා පච්චිමෙ යාමෙ තතියා විජ්ජා අධිගතා, අවිජ්ජා විහතා, විජ්ජා උප්පන්නා; තමො විහතො, ආලොකො උප්පන්නො; යථා තං අප්පමත්තස්ස ආනාපිනො පහිත්තස්ස විහරතො”ති.

485. එවං චුත්තෙ, සඬගාරවො මාණවො භගවන්තං එතදවොච – “අට්ඨිතවතං [අට්ඨිත වත (සී. ස්‍යා. කං. පී.)] භොතො ගොතමස්ස පධානං අභොසි, සප්පුරිසවතං [සප්පුරිස වත (සී. ස්‍යා. කං. පී.)] භොතො ගොතමස්ස පධානං අභොසි; යථා තං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස. කිං නු ඛො, භො ගොතම, අත්ථි දෙවා”ති [අධිදෙව්‍යාති (ක.) එවං සබ්බෙසු ‘අත්ථි දෙවා’තිපදෙසු]? “යානසො මෙතං [බො පනෙතං (ස්‍යා. කං. ක.)], භාරද්වාජ, විදිතං යදිදං – අධිදෙවා”ති [අත්ථි දෙව්‍යාති (සී. ස්‍යා. කං. පී.), අතිදෙව්‍යාති (?) එවං සබ්බෙසු ‘අධිදෙවා’තිපදෙසු]. “කිං නු ඛො, භො ගොතම, ‘අත්ථි දෙවා’ති පුට්ඨො සමානො ‘යානසො මෙතං, භාරද්වාජ, විදිතං යදිදං අධිදෙවා’ති වදෙසි. නනු, භො ගොතම, එවං සන්තෙ තුව්ඡා මුසා භොති”ති? “අත්ථි දෙවා’ති, භාරද්වාජ, පුට්ඨො සමානො ‘අත්ථි දෙවා’ති යො වදෙය්‍ය, ‘යානසො මෙ විදිතා’ති [යානසො විදිතා මෙ විදිතාති (සී. ස්‍යා. කං. පී.), යානසො මෙ විදිතා අතිදෙව්‍යාති (?)] යො වදෙය්‍ය; අප්ඨ ඛවෙත්ථ විඤ්ඤානා පුරිසෙන එකංසෙන නිට්ඨං ගන්තබ්බං [ගන්තුං (ක.), ගන්තුං වා (ස්‍යා. කං.)] යදිදං – ‘අත්ථි දෙවා’”ති. “කිස්ස පන මෙ භවං ගොතමො ආදිකෙනෙව න ඛ්‍යාකාසි”ති [ගොතමො ආදිකෙනෙව ඛ්‍යාකාසිති (ක.), ගොතමො අත්ථි දෙව්‍යාති න ඛ්‍යාකාසිති (?)]? “උච්චෙන සම්මතං ඛො එතං, භාරද්වාජ, ලොකස්මිං යදිදං – ‘අත්ථි දෙවා’”ති.

486. එවං චුත්තෙ, සඬගාරවො මාණවො භගවන්තං එතදවොච – “අභික්කන්තං, භො ගොතම, අභික්කන්තං, භො ගොතම! සෙය්‍යථාපි, භො ගොතම, නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය, පටිච්ඡන්තං වා විචරෙය්‍ය, මුල්භස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, අන්ධකාරෙ වා තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍ය – චක්ඛුමන්තො රූපානි දක්ඛන්තීති – එවමෙවං භොතා ගොතමෙන අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො. එසාහං භවන්තං ගොතමං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඤ්ච. උපාසකං මං භවං ගොතමො ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණ්‍යපෙන සරණං ගත”න්ති.

සඬගාරවසුත්තං නිට්ඨිතං දසමං.

බ්‍රාහ්මණවග්ගො නිට්ඨිතො පඤ්චමො.

තස්සුද්දානං –

බ්‍රහ්මායු සෙලස්සලායනො, සොටමුඛො ච බ්‍රාහ්මණො;
වඬ්ඤී එසු ධනඤ්ජානි, වාසෙට්ඨො සුභගාරවොති.

ඉදං වග්ගානමුද්දානං –

වග්ගො ගහපති භික්ඛු, පරිබ්බාජකනාමකො;
රාජවග්ගො බ්‍රාහ්මණොති, පඤ්ච මජ්ඣිමආගමෙ.

මජ්ඣිමපණ්ණාසකං සමත්තං.